

एका योगीचे आत्मचरित्र

परमहंस योगानंद

सामग्री सारणी

योगीचे आत्मचरित्र	1
परमहंस योगानंद	1
प्रास्ताविक	2
लेखकाची माहिती	3
अध्याय 1. माझे पालक आणि सुरुवातीचे आयुष्य	3
अध्याय 2. माझ्या आईचा मृत्यू आणि गूढ ताबीज	10
अध्याय 3. दोन शरीरासह संत	14
अध्याय 4. हिमालयांच्या दिशेने माझी अंतर्भूत उड्डाणे	18
अध्याय ५. एक "परफ्यूम सेंट" त्याच्या भटक्यांना प्रदर्शित करतो	26
अध्याय 6. वाघ स्वामी	32
अध्याय 7. लेव्हिटींग सेंट	37
अध्याय 8. भारताचा महान शास्त्रज्ञ, जेसी बोस	41
अध्याय 9. आनंदी देवदत्त आणि त्याचे कॉस्मिक रोमान्स	46
अध्याय 10. मी माझा मास्टर, श्रीयुक्तेश्वरला भेटतो	51
अध्याय 11. ब्रिडाबनमधील दोन निर्दोष मुले	57
अध्याय 12. माझ्या मास्टरच्या आश्रमात वर्ष	63
अध्याय 13. निर्दोष संत	83
अध्याय 14. कॉस्मिक कॉन्सिओसनेस मध्ये एक अनुभव	87
अध्याय 15. फुलकोबी रॉबरी	92
अध्याय 16. तारे बाहेर टाकणे	99
अध्याय 17. सासी आणि तीन नीलमणी	106
अध्याय 18. एक मोहम्मद वंडर - कामगार	110
अध्याय 19. माझे मास्टर, कलकत्ता मध्ये, सिरमपूर मध्ये दिसतात	113
अध्याय 20. आम्ही कश्मीरला भेट देत नाही	116
अध्याय 21. आम्ही कश्मीरला भेट देतो	119
अध्याय 22. दगडाच्या चित्राचे हृदय	124
अध्याय 23. मला माझी विद्यापीठाची डिग्री प्राप्त झाली	128
अध्याय 24. मी स्वामी आदेशाचा भिक्षु बनलो	133
अध्याय 25. भाऊ अनंता आणि बहीण नलिनी	137
अध्याय 26. क्रिययोगाचे विज्ञान	141
अध्याय 27. रांची येथे एक योग शाळा शोधणे	146
अध्याय 28. काशी, पुनर्जन्म आणि पुनर्प्राप्ति	151
अध्याय 29. रवींद्रनाथ टागोर आणि मी शाळांची तुलना करतो	154
अध्याय 30. चमत्कारांचा कायदा	157
अध्याय 31. पवित्र आईशी एक मुलाखत	163
अध्याय 32. रमा मृतांकडून उठवला जातो	170
अध्याय 33. बाबाजी, योगी MOD आधुनिक भारताचा ख्रिस्त	175
अध्याय 34. हिमालयातील एका वास्तूचे साहित्य बनवणे	179
अध्याय 35. लाहिरी महासायाचे ख्रिस्ती जीवन	187
अध्याय 36. पश्चिमेकडील बाबाजींची आवड	195
अध्याय 37. मी अमेरिकेत जातो	201
अध्याय 38. लुदर बुरबँक R गुलाबांच्या दरम्यान एक संत	207
अध्याय 39. थेरेस न्यूमॅन, कॅथोलिक अभ्यासक	211

अध्याय 40. मी भारतात परतलो	216
अध्याय 41. दक्षिण भारतातील एक आदर्श	221
अध्याय 42. माझ्या गुरुबरोबर शेवटचे दिवस	229
अध्याय 43. श्रीयुक्तेश्वराचे पुनरुत्थान	238
अध्याय 44. वर्धा येथे महात्मा गांधी सोबत	249

मी

पृष्ठ 3

एका योगीचे आत्मचरित्र

सामग्री सारणी

एका योगीचे आत्मचरित्र

अध्याय 45. बंगाली "आनंद - परवानगी" आई	260
अध्याय 46. स्त्री योगी कोण कधी खात नाही	264
अध्याय 47. मी पश्चिमेकडे परतलो	271
अध्याय 48. कॅलिफोर्नियामधील एन्सिनिटासमध्ये	273

एका योगीचे आत्मचरित्र

परमहंस योगानंद

हे पृष्ठ कॉपीराइट © 2003 ब्लॅकमास्क ऑनलाइन.

<http://www.blackmask.com>

- [प्रास्ताविक](#)
- [लेखकाची माहिती](#)
- [अध्याय 1. माझे पालक आणि सुरुवातीचे आयुष्य](#)
- [अध्याय 2. माझ्या आईचा मृत्यू आणि गूढ ताबीज](#)
- [अध्याय 3. दोन शरीरांसह संत](#)
- [अध्याय 4. हिमालयांच्या दिशेने माझी अंतर्भूत उड्डाण](#)
- [अध्याय 5. एक "परफ्यूम सेंट" त्याच्या जवानांना प्रदर्शित करतो](#)
- [अध्याय 6. वाघ स्वामी](#)
- [अध्याय 7. लेव्हिटिंग संत](#)
- [अध्याय 8. भारताचा महान शास्त्रज्ञ, जेसी बोस](#)
- [अध्याय 9. आनंदी देवदूत आणि त्याचे कॉस्मिक रोमान्स](#)
- [अध्याय 10. मी माझा मास्टर, श्रीयुक्तेश्वरला भेटतो](#)
- [अध्याय 11. ब्रिडाबनमध्ये दोन निर्दोष मुले](#)
- [अध्याय 12. माझ्या मास्टरच्या आश्रमात वर्ष](#)
- [अध्याय 13. निर्दोष संत](#)
- [अध्याय 14. कॉस्मिक कॉन्सिओसनेस मध्ये एक अनुभव](#)
- [अध्याय 15. फुलकोबी रॉबरी](#)
- [अध्याय 16. तारे बाहेर टाकणे](#)
- [अध्याय 17. सासी आणि तीन नीलम](#)
- [अध्याय 18. एक मोहम्मदन वंडर - कामगार](#)
- [अध्याय 19. माझा मास्टर, कलकत्ता मध्ये, सिरमपूर मध्ये दिसतो](#)
- [अध्याय 20. आम्ही कश्मीरला भेट देत नाही](#)
- [अध्याय 21. आम्ही काश्मीरला भेट देतो](#)
- [अध्याय 22. दगडाच्या चित्राचे हृदय](#)
- [अध्याय 23. मी माझी विद्यापीठाची पदवी प्राप्त करतो](#)
- [अध्याय 24. मी स्वामी आदेशाचा भिक्षु बनतो](#)
- [अध्याय 25. भाऊ अनंता आणि बहीण नलिनी](#)
- [अध्याय 26. क्रिययोगाचे विज्ञान](#)
- [अध्याय 27. रांची येथे एक योग शाळा शोधणे](#)
- [अध्याय 28. काशी, पुनर्जन्म आणि पुनर्प्राप्त](#)
- [प्रकरण 29. रवींद्रनाथ टागोर आणि मी शाळांची तुलना करतो](#)
- [अध्याय 30. चमत्कारांचा कायदा](#)
- [अध्याय 31. पवित्र आईशी एक मुलाखत](#)
- [अध्याय 32. रमा मृतांमधून उठवला आहे](#)
- [अध्याय 33. बाबाजी, योगी MOD आधुनिक भारताचा ख्रिस्त](#)
- [अध्याय 34. हिमालयातील एका वास्तूची सामग्री बनवणे](#)

- ५३. अध्याय 35. लुडरी महाशयांचे ख्रिस्ती जीवन
- ५४. अध्याय 36. पश्चिमेकडेले बाबाजीची आवड
- ५५. अध्याय 37. मी अमेरिकेत जातो
- ५६. अध्याय 38. लुदर बुरबँक - गुलाबांच्या दरम्यान एक संत
- ५७. अध्याय 39. थेरेसी न्यूमॅन, कॅथोलिक अभ्यासक
- ५८. अध्याय 40. मी भारतात परतलो

एका योगीचे आत्मचरित्र

1

पान 5

एका योगीचे आत्मचरित्र

- ५९. अध्याय 41. दक्षिण भारतात एक आयडीएल
- ६०. अध्याय 42. माझ्या गुरुबरोबर शेवटचे दिवस
- ६१. अध्याय 43. श्रीयुक्तेश्वराचे पुनरुत्थान
- ६२. अध्याय 44. वर्धा येथे महात्मा गांधी बरोबर
- ६३. अध्याय 45. बंगाली "आनंद - परवानगी" आई
- ६४. अध्याय 46. महिला योगी जो कधीही खात नाही
- ६५. अध्याय 47. मी पश्चिमेकडे परतलो
- ६६. अध्याय 48. कॅलिफोर्नियामधील एनसिनिटासमध्ये

[फ्रंटिसपीस: परमहंस योगानंदा - py.jpg पहा]

परमहंस योगानंद यांचे योगीचे आत्मकथन

WY इव्हान्स - Wentz, MA, D.Litt., D.Sc.

"YENSEEMSIGNS आणि WONDERRS वगळता,
तुमचा विश्वास बसणार नाही. " - जॉन 4:48.

लुदर बुरबँक एक अमेरिकन संत यांच्या स्मृतीस समर्पित

[उदाहरण: भारताचा नकाशा - map.gif पहा]

प्रास्ताविक

WY EVANS द्वारे - WENTZ, MA, D.Litt., D.Sc.

येशू कॉलेज, ऑक्सफर्ड; चे लेखक
मृत लोकांचे तिबेटी पुस्तक,
तिबेट ग्रेट योगी मिलारेपा,
तिबेटीन योग आणि गुप्त सिद्धांत इ.

योगानंदांच्या ऑटोबायोग्राफीचे मूल्य हे काही पुस्तकांपैकी एक आहे या वस्तुस्थितीमुळे खूप वाढले आहे भारतातील शहाण्या माणसांबद्दल इंग्रजीमध्ये जे एका पत्रकाराने किंवा परदेशी व्यक्तीने लिहिलेले नाही, परंतु एकापैकी त्यांची स्वतःची वंश आणि प्रशिक्षण - थोडक्यात, योगींद्वारे योगींविषयी पुस्तक. एक प्रत्यक्षदर्शी साक्षीदार म्हणून आधुनिक हिंदू संतांचे विलक्षण जीवन आणि शक्ती, पुस्तकाला वेळ आणि कालातीत दोन्ही महत्त्व आहे. ला त्याचे प्रख्यात लेखक, ज्यांना मला भारत आणि अमेरिका या दोन्ही ठिकाणी जाणून घेण्याचा आनंद झाला आहे, प्रत्येक वाचक कदाचित योग्य कौतुक आणि कृतज्ञता व्यक्त करा. त्याचे असामान्य जीवन - दस्तऐवज नक्कीच सर्वात प्रकट करणारा आहे हिंदू मन आणि हृदयाची गहनता, आणि भारताच्या आध्यात्मिक संपत्तीची, पाश्चिमात्य देशात कधीही प्रकाशित केली जाईल.

श्रीयुक्तेश्वर यांच्या जीवनाचा here इतिहास येथे सांगितला आहे अशा gesपीपैकी एकाला भेटणे हा माझा विशेषाधिकार आहे गिरी. आदरणीय संताची उपमा माझ्या तिबेटी योग आणि अग्रलेखाचा भाग म्हणून प्रकट झाली गुप्त सिद्धांत. {FN1-1} बंगालच्या उपसागरावरील ओरिसातील पुरी येथे मला श्रींचा सामना करावा लागला. युक्तेश्वर. तो तेथील समुद्र किनाऱ्याजवळील एका शांत आश्रमाचा प्रमुख होता, आणि मुख्यतः मध्ये व्यापला गेला होता तरुण शिष्यांच्या गटाचे आध्यात्मिक प्रशिक्षण. लोकांच्या कल्याणासाठी त्यांनी उत्सुकता व्यक्त केली

युनायटेड स्टेट्स आणि सर्व अमेरिका आणि इंग्लंडचे सुद्धा आणि दूरच्या बाबत मला प्रश्न विचारले उपक्रम, विशेषतः कॅलिफोर्नियातील, त्यांचे मुख्य शिष्य परमहंस योगानंद, ज्यांना ते अत्यंत प्रिय होते प्रेम केले, आणि ज्यांना त्याने 1920 मध्ये पाठवले होते, त्यांचे पाश्चिमात्य दूत म्हणून.

श्री युक्तेश्वर सौम्य स्वभावाचे आणि आवाजाचे, सुखावह उपस्थितीचे होते, आणि जे आदरणीय होते अनुयायांनी त्याला उत्स्फूर्तपणे दिले. प्रत्येक व्यक्ती जो त्याला ओळखत होता, मग तो त्याच्या स्वतःच्या समाजाचा असो किंवा

प्रास्ताविक

2

पृष्ठ 6

एका योगीचे आत्मचरित्र

नाही, त्याला सर्वोच्च सन्मानाने धरले. मला स्पष्टपणे त्याची उंच, सरळ, तपस्वी आकृती आठवते ज्याने सांसारिक शोधांचा त्याग केला आहे त्याचा भगवा रंगाचा पोशाख, कारण तो आश्रमाच्या प्रवेशद्वारावर उभा होता माझे स्वागत करा. त्याचे केस लांब आणि थोडे कुरळे होते आणि त्याचा चेहरा दाढीवाला होता. त्याचे शरीर स्नायूयुक्त होते कणखर, पण सडपातळ आणि सुबक, आणि त्याचे पाऊल दमदार. त्याने त्याचे ऐहिक निवासस्थान म्हणून निवड केली होती पवित्र शहर पुरी, जिथे पुण्यवान हिंदूंची संख्या, भारतातील प्रत्येक प्रांताचे प्रतिनिधी दररोज येतात जगातील प्रभू जगन्नाथच्या प्रसिद्ध मंदिराला तीर्थयात्रा. पुरी येथेच श्री युक्तेश्वर बंद झाले त्याचे नश्वर डोळे, १ 36 ३ in मध्ये, या अस्थायी अवस्थेच्या दृश्यांकडे आणि पुढे गेले, हे माहीत आहे की त्याचे अवतार विजयी पूर्णत्वाकडे नेला गेला. ही साक्ष नोंदवण्यात मला खरोखर आनंद झाला आहे श्री युक्तेश्वरच्या उच्च चरित्र आणि पवित्रतेसाठी. गर्दीपासून दूर राहण्यासाठी सामग्री, त्याने दिली स्वतः ला अनारक्षितपणे आणि त्या आदर्श जीवनासाठी शांततेत जे परमहंस योगानंद, त्यांचे शिष्य आता युगासाठी वर्णन केलेले. WY EVANS - WENTZ

{FN1-1} ऑक्सफोर्ड युनिव्हर्सिटी प्रेस, 1935.

लेखकाची माहिती

या पुस्तकाच्या हस्तलिखितावरील दीर्घ संपादकीय परिश्रमांसाठी मी मिस एलव्ही प्रॅटचा मनापासून तदणी आहे. माझे अनुक्रमणिका तयार केल्याबद्दल मिस रूथ झॅन, श्री सी. रिचर्ड राईट यांना परवानगीसाठी धन्यवाद त्यांच्या भारतीय प्रवास डायरीतील उतारे वापरण्यासाठी आणि डॉ प्रोत्साहन.

परमहंस योगानंदा ऑक्टोबर 28, 1945
एन्सिनिटास, कॅलिफोर्निया

अध्याय 1. माझे पालक आणि सुरुवातीचे आयुष्य

भारतीय संस्कृतीची वैशिष्ट्यपूर्ण वैशिष्ट्ये बऱ्याच काळापासून अंतिम सत्याचा आणि समवर्तीचा शोध घेत आहेत शिष्य - गुरु {FN1-2} संबंध. माझ्या स्वतःच्या मार्गाने मला ख्रिस्तासारख्या गृहणीकडे नेले ज्याचे सुंदर जीवन होते वयोगटासाठी शिजवलेले. ते भारतातील एकमेव शिल्लक संपत्ती असलेल्या महान स्वामीपैकी एक होते. मध्ये उदयोन्मुख प्रत्येक पिढीने त्यांनी बॅबिलोन आणि इजिप्तच्या भवितव्याच्या विरोधात आपली जमीन बळकट केली आहे.

मला माझ्या पहिल्या आठवणी सापडतात ज्या आधीच्या अवताराच्या अँक्रोनोस्टिक वैशिष्ट्ये आहेत. स्पष्ट आठवणी दूरच्या आयुष्यासाठी माझ्याकडे आले, एक योगी {FN1-3} हिमालयीन बर्फामध्ये. भूतकाळातील या झलक, द्वारे काही आयाम रहित दुवा, मला भविष्याची एक झलक देखील दिली.

बाल्यावस्थेतील असहाय अपमान माझ्या मनातून काढून टाकले जात नाहीत. नसल्याबद्दल मला रागाने जाणीव होती चालण्यास किंवा मुक्तपणे व्यक्त होण्यास सक्षम. माझ्या शारीरिक नपुंसकतेची जाणीव होताच माझ्या आत प्रार्थना वाढली. माझे मजबूत भावनिक जीवन अनेक भाषांमध्ये शब्द म्हणून मूक रूप धारण करते. जीभांच्या अंतर्बाह्य गोंधळात, माझे कान हळूहळू माझ्या लोकांच्या वर्तुळाकार बंगाली अक्षराची सवय झाली. भयावह व्यापती लहान मुलाच्या मनाची! प्रौढांना खेळणी आणि बोटांपर्यंत मर्यादित मानले जाते.

मानसशास्त्रीय किण्वन आणि माझे प्रतिसाद न देणारे शरीर मला अनेक आडमुठे रडण्याकडे नेले - मंत्र. मला आठवते माझ्या संकटावर सामान्य कुटुंब गोंधळले. आनंदी आठवणी, माझ्यावर गर्दी करतात: माझ्या आईची काळजी, आणि लिस्पींग वाक्यांश आणि टॉडलिंग स्टेपसाठी माझे पहिले प्रयत्न. हे लवकर विजय, सहसा त्वरीत विसरले जातात

तरीही आत्मविश्वासाचा नैसर्गिक आधार.

माझ्या दूरगामी आठवणी अद्वितीय नाहीत. अनेक योगींनी स्वतःची चेतना टिकवून ठेवली आहे "जीवन" आणि "मृत्यू" मध्ये आणि नाट्यमय संक्रमणाने व्यत्यय न आणता. जर मनुष्य केवळ शरीर असेल तर त्याचे नुकसान खरंच अंतिम कालावधी ओळखीसाठी ठेवतो. परंतु जर सहस्राब्दीतील संदेष्टे सत्य बोलले तर माणूस आहे मूलतः अप्राकृतिक स्वरूपाचे. मानवी अहंकाराचा सतत गाभा केवळ तात्पुरता अर्थाने जोडला जातो

लेखकाची माहिती

3

पृष्ठ 7

एका योगीचे आत्मचरित्र

समज

जरी विचित्र, लहानपणाच्या स्पष्ट आठवणी अत्यंत दुर्मिळ नसतात. असंख्य देशांच्या प्रवासादरम्यान, मला प्रामाणिक पुरुष आणि स्त्रियांच्या ओठातून लवकर आठवणी ऐकल्या.

माझा जन्म एकोणिसाव्या शतकाच्या शेवटच्या दशकात झाला आणि माझी पहिली आठ वर्षे गोरखपूर येथे गेली. हे होते माझे जन्मस्थान ईशान्य भारताच्या संयुक्त प्रांतात आहे. आम्ही आठ मुले होतो: चार मुले आणि चार मुली. मी, मुकुंदा लाल घोष {FN1-4}, दुसरा मुलगा आणि चौथा मुलगा होतो.

वडील आणि आई बंगाली होते, क्षत्रिय जातीचे. {FN1-5} दोघांनाही संताने आशीर्वाद दिला निसर्ग त्यांचे परस्पर प्रेम, शांत आणि सन्माननीय, कधीही स्वतःला व्यर्थपणे व्यक्त केले नाही. एक परिपूर्ण पालक सुसंवाद हे आठ तरुणांच्या जीवनात फिरणाऱ्या गोंधळाचे शांत केंद्र होते.

वडील, भगवती चरण घोष, दयाळू, गंभीर, कधीकधी कठोर होते. त्याच्यावर मनापासून प्रेम करणे, आम्ही मुलांनी अजून पाहिले एक विशिष्ट आदरणीय अंतर. एक उत्कृष्ट गणितज्ञ आणि तर्कशास्त्रज्ञ, त्याला मुख्यतः त्यांचे मार्गदर्शन होते बुद्धी पण आई हृदयाची राणी होती, आणि आम्हाला फक्त प्रेमाने शिकवले. तिच्या मृत्यूनंतर, वडिलांनी प्रदर्शित केले त्याची आंतरिक कोमलता अधिक. तेव्हा माझ्या लक्षात आले की त्याची नजर माझ्या आईकडे अनेकदा बदलली होती.

आईच्या उपस्थितीत आम्ही आमच्या सुरुवातीच्या कडव्याची चव चाखली - शास्त्रांशी गोड ओळख. कडून कथा महाभारत आणि रामायण {FN1-6} यांना आवश्यकतेची पूर्तता करण्यासाठी संसाधनेने बोलावले होते शिस्त. सूचना आणि शिक्षा हातात हात घालून गेले.

वडिलांचा आदर करण्याचा एक दैनिक हावभाव आईने आम्हाला स्वागत करण्यासाठी दुपारच्या वेळी काळजीपूर्वक परिधान केले तो ऑफिसमधून घरी. बंगाल -नागपूरमध्ये त्यांचे पद उपाध्यक्षपदासारखे होते रेल्वे, भारतातील मोठ्या कंपन्यांपैकी एक. त्याच्या कामात प्रवास करणे समाविष्ट होते आणि आमचे कुटुंब अनेक शहरांमध्ये राहत होते माझ्या लहानपणी.

आईने गरजूंकडे मोकळा हात धरला. वडील देखील दयाळू होते, परंतु कायद्याबद्दल त्यांचा आदर आणि अर्थसंकल्पापर्यंत आदेश वाढवला. आईने एक पंधरवडा खर्च केला, गरीबांना खाऊ घालण्यात, वडिलांच्या मासिक पेक्षा जास्त उत्पन्न

"मी फक्त एवढेच विचारतो की, तुमच्या धर्मादायांना वाजवी मर्यादा ठेवा." अगदी तिच्या पतीकडून एक सौम्य फटकार आईला त्रासदायक होता. तिने हॅकनी कॅरिजची ऑर्डर दिली, कोणत्याही मतभेदावर मुलांना इशारा न देता.

"चांगले" द्वारे; मी माझ्या आईच्या घरी जात आहे. " प्राचीन अल्टीमेटम!

आम्ही चकित झालेल्या विलापामध्ये मोडलो. आमचे मामा प्रसंगी आले; त्याने वडिलांना काही कुजबुजले कोणी सल्लागार, युगांपासून शंका घेतात. वडिलांनी काही समंजस भाष्य केल्यानंतर, आई आनंदाने कॅब काढून टाकली. अशाप्रकारे माझ्या पालकांमध्ये मला दिसणारा एकमेव त्रास संपला. पण मला आठवते a वैशिष्ट्यपूर्ण चर्चा.

"कृपया मला एका अशक्त महिलेसाठी दहा रुपये द्या जे नुकतेच घरी आले आहे." आईच्या स्मितहास्याचे होते स्वतःचे मन वळवणे.

“दहा रुपये का? एका रुपये पे आहे.” वडिलांनी एक औचिंत जोडले. “जेव्हा माझे वडील आणि आजोबा घाडले अकानक्ष, मला गारबाघाचे पाहिले. चव मिळाली. माझे एकमेव भंडार, माझे माझे वडील आणि आजोबा घाडले, एके छोटा होता केळी नंतर, विद्यापीठात, मला इतकी गरज होती की मी एका श्रीमंत न्यायाधीशाकडे एक रुपया प्रति मदतीसाठी अर्ज केला महिना. त्याने नाकारले, एक रुपया देखील महत्त्वाचा आहे असे नमूद केले.”

"त्या रुपयाला नाकारणे तुम्हाला किती कडू आठवते!" आईच्या हृदयात झटपट तर्क होता. "तुम्हाला हे हवे आहे का स्त्रीलाही आठवते की तुझे दहा रुपयांचे नकार ज्याची तिला तातडीने गरज आहे?"

लेखकाची माहिती

4

पृष्ठ 8

एका योगीचे आत्मचरित्र

"आपण जिंकलात!" पराभूत झालेल्या परतीच्या प्राचीन जेश्वरने त्याने आपले पाकीट उघडले. "हा आहे दहा रुपये टीप माझ्या चांगल्या इच्छेने तिला द्या."

वडिलांनी कोणत्याही नवीन प्रस्तावाला प्रथम "नाही" म्हणायचे. इतक्या सहजतेने विचित्र स्त्रीबद्दल त्याची वृत्ती नोंदणीकृत आईची सहानुभूती हे त्याच्या नेहमीच्या सावधगिरीचे उदाहरण होते. झटपट स्वीकृतीचा तिरस्कार - वैशिष्ट्यपूर्ण पाश्चिमात्य देशांतील फ्रेंच मनाला खरोखरच "योग्य प्रतिबिंब" या तत्त्वाचा सन्मान आहे. मला नेहमी सापडले वडील त्याच्या निर्णयामध्ये वाजवी आणि समान रीतीने संतुलित. जर मी माझ्या असंख्य विनंत्या एकासह वाढवू शकलो किंवा दोन चांगले युक्तिवाद, त्याने नेहमी माझ्या आवाक्यातले ध्येय ठेवले, मग ती सुट्टीची सहल असो किंवा एक नवीन मोटरसायकल.

वडील त्यांच्या सुरुवातीच्या काळात त्यांच्या मुलांसाठी कठोर शिस्तप्रिय होते, परंतु स्वतःबद्दल त्यांची वृत्ती खरोखरच होती स्पार्टन. उदाहरणार्थ, त्यांनी कधीच थिएटरला भेट दिली नाही, परंतु विविध आध्यात्मिक पद्धतींमध्ये त्यांची करमणूक शोधली आणि भागवद गीता वाचताना. {FN1-7} सर्व सुखसोयींचा त्याग करून तो एका जुन्या शूजच्या जोडीला चिकटून राहिला जोपर्यंत ते निरुपयोगी नव्हते. लोकप्रिय उपयोगात आल्यानंतर त्याच्या मुलांनी ऑटोमोबाईल खरेदी केली, परंतु वडील नेहमीच होते त्याच्या दफतरात रोजच्या प्रवासासाठी ट्रॉली कारसह सामग्री. सत्तेसाठी पैसा जमा करणे तो त्याच्या स्वभावासाठी परका होता. एकदा, कलकत्ता अर्बन बँकेचे आयोजन केल्यानंतर, त्याने स्वतःचा फायदा घेण्यास नकार दिला त्याचे कोणतेही शेअर्स धारण करणे. त्याच्या फावल्या वेळेत नागरी कर्तव्य पार पाडण्याची त्याची इच्छा होती.

वडिलांनी पेन्शनवर निवृत्त झाल्यानंतर कित्येक वर्षांनी, एक इंग्लिश अकाउंटंट, च्या पुस्तकांची तपासणी करण्यासाठी आला बंगाल -नागपूर रेल्वे कंपनी. आश्चर्यचकित अन्वेषकाने शोधून काढले की वडिलांनी कधीही अर्ज केला नव्हता थकीत बोनस.

"त्याने तीन माणसांचे काम केले!" लेखापाल कंपनीला म्हणाला. "त्याच्याकडे 125,000 रुपये आहेत (सुमारे \$ 41,250.) त्याला परत भरपाई म्हणून." अधिकाऱ्यांनी या रकमेचा धनादेश वडिलांना सादर केला. त्याला वाटलं त्याबद्दल इतके कमी की त्याने कुटुंबाचा कोणताही उल्लेख दुर्लक्षित केला. खूप नंतर त्याला माझ्या लहानाने प्रश्न विचारला भाऊ बिष्णू, ज्यांनी बँक स्टेटमेंटवर मोठी ठेव लक्षात घेतली.

"भौतिक नफ्यामुळे आनंद का होतो?" वडिलांनी उत्तर दिले. "जो समविचारीपणाचे ध्येय साध्य करतो तो एकही नाही लाभाने आनंदी किंवा तोट्याने निराश. त्याला माहीत आहे की मनुष्य या जगात निरर्थक येतो आणि निघतो एक रुपयाशिवाय."

[चित्रण: माझे पिता, भगवती चरण घोष, लाहिरी महाशयांचे शिष्य father पहा father1.jpg]

त्यांच्या वैवाहिक आयुष्याच्या सुरुवातीला, माझे पालक बनारसच्या लाहिरी महाशय या महान गुरुचे शिष्य झाले. हे संपकाने वडिलांचा स्वाभाविक तपस्वी स्वभाव बळकट केला. आईने माझ्यासाठी उल्लेखनीय प्रवेश दिला मोठी बहीण रोमा: "तुझे वडील आणि मी वर्षातून फक्त एकदाच पुरुष आणि पत्नी म्हणून एकत्र राहतो मुले आहेत."

वडील पहिल्यांदा लाहिरी महाशय यांना गोरखपूर कार्यालयातील एक कर्मचारी {FN1-8} अविनाश बाबू यांच्याद्वारे भेटले बंगाल -नागपूर रेल्वे. अविनाशने माझ्या तरुण कानाला अनेक भारतीय संतांच्या मनोरंजक कथांसह सूचना दिल्या. त्याने त्याच्या स्वतःच्या गुरूंच्या श्रेष्ठ वैभवांना श्रद्धांजली देऊन नेहमीच निष्कर्ष काढला.

"तुम्ही कधी असामान्य परिस्थितीबद्दल ऐकले आहे ज्यामध्ये तुमचे वडील लाहिरी यांचे शिष्य बनले? महाशय?"

आळशी उन्हाळ्याच्या दुपारला, मी आणि अबीनाश माझ्या घराच्या कंपाऊंडमध्ये एकत्र बसलो होतो हा गूढ प्रश्न. मी अपेक्षेच्या स्मिताने माझे डोके हलवले.

काही वर्षांपूर्वी, तुझा जन्म होण्यापूर्वी, मी माझ्या वरिष्ठ अधिकाऱ्याला - तुझ्या वडिलांना मला एक आठवड्याची सुट्टी देण्यास सांगितले बनारसमधील माझ्या गुरूला भेटण्यासाठी माझे गोरखपूर कर्तव्य. तुझ्या वडिलांनी माझ्या योजनेची खिल्ली उडवली.

लेखकाची माहिती

5

पान 9

एका योगीचे आत्मचरित्र

"तुम्ही धार्मिक कट्टर बनणार आहात का?' त्याने चौकशी केली. 'तुम्हाला हवे असल्यास तुमच्या ऑफिसच्या कामावर लक्ष केंद्रित करा पुढे जा. '

"दुर्दैवाने त्या दिवशी वुडलॅंड मार्गावरून घरी चालत असताना, मी तुमच्या वडिलांना पालखीमध्ये भेटलो. त्याने त्याची हकालपट्टी केली नोकर आणि वाहतूक, आणि माझ्या बाजूला पाऊल पडले. मला सांत्वन देण्याचा प्रयत्न करत त्याने त्याचे फायदे सांगितले सांसारिक यशासाठी प्रयत्न करणे. पण मी त्याला निरर्थकपणे ऐकले. माझे हृदय पुन्हा सांगत होते: 'लाहिरी महाशय! मी करू शकत नाही तुला न बघता जगा! '

"आमचा मार्ग आम्हाला एका शांत शेताच्या काठावर घेऊन गेला, जिथे दुपारच्या उशिराच्या सूर्याची किरणे अजूनही मुकुट घालत होती जंगली गवताची उंच लहर. आम्ही कौतुकाने थांबलो. तेथे शेतात, आमच्यापासून फक्त काही अंतरावर, माझ्या महान गुरूचे रूप अचानक प्रकट झाले! {FN1-9}

"'भगवती, तू तुझ्या कर्मचाऱ्यावर खूप कठोर आहेस!' त्याचा आवाज आमच्या चकित कानांमध्ये गुंजत होता. तो नाहीसा झाला तो आला होता तसा गूढ. माझ्या गुडघ्यांवर मी उद्गार काढत होतो, 'लाहिरी महाशय! लाहिरी महाशय! ' आपले वडील काही क्षण स्तब्धतेने स्थिर होते.

"'अबिनाश, मी तुला फक्त रजा देत नाही, तर उद्यापासून बनारसला जाण्यासाठी मी स्वतःला सुट्टी देतो. मी पाहिजे या महान लाहिरी महाशयांना जाणून घ्या, जो आपल्यासाठी मध्यस्थी करण्यासाठी स्वतःला इच्छापूर्ती करण्यास सक्षम आहे! मी करीन माझ्या पत्नीला घेऊन जा आणि या गुरूला त्याच्या आध्यात्मिक मार्गाची दीक्षा देण्यास सांगा. तुम्ही आम्हाला त्याचे मार्गदर्शन कराल का? '

"'नक्कीच.' माझ्या प्रार्थनेच्या चमत्कारिक उत्तरामुळे आणि घटनांच्या जलद, अनुकूल वळणावर आनंदाने मला भरले.

"दुसऱ्या दिवशी संध्याकाळी तुझे पालक आणि मी बनारसला गेलो. आम्ही दुसऱ्या दिवशी घोड्यांची गाडी घेतली आणि मग अरुंद गल्ल्यांमधून चालत माझ्या गुरूच्या निर्जन घरी जावे लागले. त्याच्या छोट्या पार्लरमध्ये प्रवेश करून, आम्ही समोर नतमस्तक झालो मास्टर, त्याच्या नेहमीच्या कमळाच्या आसनाने बंद. त्याने डोळे मिचकावले आणि त्यांना तुमच्या वडिलांवर समतल केले.

"'भगवती, तू तुझ्या कर्मचाऱ्यावर खूप कठोर आहेस!' त्याचे शब्द तेच होते जे त्याने दोन दिवस वापरले होते आधी गोरखपूर शेतात. तो पुढे म्हणाला, 'मला आनंद आहे की तुम्ही अविनाशला मला भेटण्याची परवानगी दिली आणि तुम्ही आणि तुझी बायको त्याच्याबरोबर आहे. '

"त्यांच्या आनंदासाठी, त्याने तुमच्या पालकांना क्रिययोगाच्या आध्यात्मिक अभ्यासाची दीक्षा दिली. {FN1-10} तुमचे वडील आणि मी, भाऊ शिष्य म्हणून, दृष्टीच्या अविस्मरणीय दिवसापासून जवळचे मित्र आहोत. लाहिरी महाशयांनी अ तुमच्या स्वतःच्या जन्मात निश्चित रस. तुमचे आयुष्य नक्कीच त्याच्या स्वतःशी जोडले जाईल: मास्टरचा आशीर्वाद कधीही नाही अपयशी. "

लाहिरी महाशयांनी या जगात प्रवेश केल्याच्या थोड्याच वेळात हे जग सोडले. सुशोभित चौकटीत त्याचे चित्र नेहमीच शोभून दिसते वडिलांची त्यांच्या कार्यालयाद्वारे बदली करण्यात आलेल्या विविध शहरांमधील आमची कौटुंबिक वेदी. अनेक सकाळी आणि संध्याकाळी आई आणि मी एका सुधारित मंदिरासमोर ध्यान करताना आढळले, सुगंधीत बुडलेली फुले अर्पण केली चंदनाची पेस्ट. लोबान आणि गंधरस तसेच आमच्या एकत्रित भक्तीने, आम्ही देवत्वाचा सन्मान केला ज्याला लाहिरी महाशयात पूर्ण अभिव्यक्ती आढळली होती.

त्याच्या चित्राचा माझ्या जीवनावर अतुलनीय प्रभाव पडला. मी जसजसा मोठा झालो तसतसा मास्तरांचा विचार माझ्याबरोबर वाढत गेला. मध्ये ध्यान मी अनेकदा त्याच्या छोट्या चौकटीतून त्याची फोटोग्राफिक प्रतिमा उगवताना आणि जिवंत रूप धारण करताना बघत असे, माझ्या समोर बसा. जेव्हा मी त्याच्या तेजस्वी शरीराचे पाय स्पर्श करण्याचा प्रयत्न केला, तेव्हा ते बदलले आणि पुन्हा बनले

चित्र बालपण लहानपणी सरकत असताना, मला लाहिरी महाशय माझ्या मनात थोड्या काळापासून बदललेले आढळले प्रतिमा, एका चौकटीत बांधलेली, जिवंत, ज्ञानवर्धक उपस्थिती. चाचणीच्या क्षणांमध्ये मी वारंवार त्याला प्रार्थना केली किंवा गोंधळ, माझ्यामध्ये त्याची शांत दिशा शोधणे. सुरुवातीला मला दुःख झाले कारण तो आता शारीरिक नाही जगणे. जेव्हा मी त्याच्या गुप्त सर्वव्यापकतेचा शोध घेऊ लागलो, तेव्हा मी यापुढे शोक केला. त्याने अनेकदा ज्यांना लिहिले होते त्याचे शिष्य जे त्याला पाहण्यासाठी उत्सुक होते: “जेव्हा मी कधीही असतो तेव्हा माझी हाडे आणि मांस का पाहायला येतात? तुझ्या KUTASTHA (आध्यात्मिक दृष्टी) च्या श्रेणीत? ”

लेखकाची माहिती

6

पृष्ठ 10

एका योगीचे आत्मचरित्र

लाहिरी महाशयांच्या छायाचित्राद्वारे मला वयाच्या आठव्या वर्षाबद्दल आश्चर्यकारक उपचार मिळाले. या अनुभवाने माझ्या प्रेमाला तीव्रता दिली. बंगालच्या इछापूर येथील आमच्या कौटुंबिक इस्टेटमध्ये असताना, मला त्रास झाला एशियाटिक कॉलरा सह. माझे आयुष्य निराश झाले होते; डॉक्टर काहीच करू शकत नव्हते. माझ्या अंधरुणावर, आई माझ्या डोक्याच्या वरच्या भिंतीवर लाहिरी महाशयांचे चित्र पाहण्यासाठी मला उन्मत्तपणे इशारा केला.

"त्याला मानसिकरित्या नमन करा!" तिला माहीत होते की नमस्कार करताना हात उचलायला मी खूप अशक्त आहे. “जर तुम्ही खरोखर दाखवले तर तुमची भक्ती आणि आतून त्याच्यापुढे गुडघे टेकणे, तुमचे आयुष्य वाचले जाईल! ”

मी त्याच्या छायाचित्राकडे बघितले आणि तिथे एक आंधळा प्रकाश दिसला, जो माझे शरीर आणि संपूर्ण खोली व्यापून टाकत होता. माझी मळमळ आणि इतर अनियंत्रित लक्षणे नाहीशी झाली; मी बरा होतो. एकाच वेळी मला वाकणे पुरेसे मजबूत वाटले आणि तिच्या गुरुवर असलेल्या अफाट विश्वासाचे कौतुक करण्यासाठी आईचे पाय स्पर्श करा. आईने तिचे डोके वारंवार दाबले लहान चित्राच्या विरोधात.

"हे सर्वव्यापी स्वामी, मी तुझे आभार मानतो की तुझ्या प्रकाशाने माझ्या मुलाला बरे केले!"

मला समजले की तिनेही त्या तेजस्वी आगीचे साक्षीदार केले आहे ज्याद्वारे मी झटपट सावरले होते सहसा घातक रोग.

माझ्या सर्वात मौल्यवान संपत्तींपैकी एक तेच छायाचित्र आहे. स्वतः लाहिरी महाशयांनी वडिलांना दिले, ते एक पवित्र स्पंदन वाहते. चित्राचे चमत्कारीक मूळ होते. मी वडिलांच्या भावाच्या शिष्याकडून कथा ऐकली, काली कुमार रॉय.

असे दिसते की मास्टरला छायाचित्र काढण्याचा तिरस्कार होता. त्याच्या निषेधावर, एक गट चित्र एकदा होते कालीकुमार रॉयसह त्याच्या आणि भक्तांचा एक समूह घेतला. तो एक आश्चर्यचकित छायाचित्रकार होता जो शोधून काढले की ज्या प्लेटमध्ये सर्व शिष्यांच्या स्पष्ट प्रतिमा होत्या, त्या रिकाम्या जागेपेक्षा अधिक काहीही प्रकट करत नाहीत ज्या केंद्रात त्यांनी लाहिरी महाशयांची रूपरेषा शोधण्याची वाजवी अपेक्षा केली होती. घटना होती व्यापक चर्चा.

एक विशिष्ट विद्यार्थी आणि तज्ज्ञ छायाचित्रकार, गंगा धार बाबू, फरारी व्यक्ती नाही असे बढाई मारत असे त्याच्यापासून पळून जा. दुसऱ्या दिवशी सकाळी, गुरु त्याच्या मागे पडद्यासह लाकडी बाकावर कमळाच्या आसनात बसले, गंगा धार बाबू आपले उपकरण घेऊन आले. यशासाठी प्रत्येक खबरदारी घेत, त्याने लोभाने उघड केले बारा प्लेट्स प्रत्येकावर त्याला लवकरच लाकडी बेंच आणि स्क्रीनची छाप सापडली, परंतु पुन्हा एकदा मास्टर फॉर्म गहाळ होता.

अश्रू आणि विखुरलेल्या अभिमानाने गंगा धार बाबूंनी आपल्या गुरूचा शोध घेतला. लाहिरीच्या कित्येक तास आधी होते महाशयाने गरोदर टिप्पणी देऊन आपले मौन तोडले:

"मी आत्मा आहे. तुमचा कॅमेरा सर्वव्यापी अदृश्य प्रतिबिंबित करू शकतो?"

“मला दिसत आहे की ते शक्य नाही! पण, पवित्र साहेब, मला प्रेमळपणे शारीरिक मंदिराचे चित्र हवे आहे जेथे एकटे, माझ्या अरुंद दृष्टी, तो आत्मा पूर्णपणे वास करण्यासाठी दिसतो. ”

“चला तर मग उद्या सकाळी. मी तुमच्यासाठी पोज देईन. ”

पुन्हा फोटोग्राफरने त्याचा कॅमेरा फोकस केला. या वेळी पवित्र आकृती, गूढपणे झाकलेली नाही अगोचर, प्लेटवर तीक्ष्ण होती. मास्टरने दुसऱ्या चित्रासाठी कधीही पोझ दिला नाही; किमान, मी कोणी पाहिले नाही.

या पुस्तकात छायाचित्र पुनरुत्पादित केले आहे. लाहिरी महाशयांची वैश्विक वैशिष्ट्ये, सार्वत्रिक कलाकारांची, क्वचितच सुचतात तो कोणत्या वंशाचा होता. त्याचा ईश्वर -जिव्हाळ्याचा तीव्र आनंद थोड्याशा गूढतेने प्रकट होतो हसू त्याचे डोळे, बाह्य जगाला नाममात्र दिशा दर्शविण्यासाठी अर्धे उघडलेले, अर्धे बंद आहेत. पूर्णपणे पृथ्वीच्या गरीब आभिषांपासून अनभिज्ञ, तो साधकांच्या आध्यात्मिक समस्यांसाठी नेहमीच जागृत होता

लेखकाची माहिती

7

पृष्ठ 11

एका योगीचे आत्मचरित्र

जो त्याच्या इनाम साठी संपर्क साधला.

गुरुच्या चित्राच्या सामर्थ्याने माझ्या उपचारानंतर थोड्याच वेळात, मला एक प्रभावी आध्यात्मिक दृष्टी मिळाली. बसलेला एका सकाळी माझ्या पलंगावर, मी एका खोलवर पडलो.

"बंद डोळ्यांच्या अंधारामागे काय आहे?" हा विचार करणारा विचार माझ्या मनात शक्तिशालीपणे आला. एक प्रकाशाचा अफाट फ्लॅश एकाच वेळी माझ्या अंतर्मुख दृष्टीला प्रकट झाला. संतांचे दिव्य आकार, ध्यानस्थ बसणे माउंटन लेण्यांमधील पवित्रा, माझ्या अंतर्गत तेजस्वीतेच्या मोठ्या पडद्यावरील लघु सिनेमा चित्रांप्रमाणे तयार होतो कपाळ.

"तू कोण आहेस?" मी मोठ्याने बोललो.

"आम्ही हिमालयीन योगी आहोत." आकाशीय प्रतिसादाचे वर्णन करणे कठीण आहे; माझे हृदय रोमांचित झाले.

"अरे, मला हिमालयात जायचे आहे आणि तुझ्यासारखे व्हायचे आहे!" दृष्टी नाहीशी झाली, पण चांदीचे किरण सदा -विस्तारित वर्तुळांमध्ये अनंतापर्यंत विस्तारित.

"ही चमत्कारिक चमक काय आहे?"

"मी इसवरा आहे. {FN1-11} मी प्रकाश आहे." आवाज ढगांसारखा बडबडत होता.

"मला तुझ्याबरोबर एक व्हायचे आहे!"

माझ्या दैवी परमानंदाच्या हळू हळू कमी होण्यापासून, मी देवाला शोधण्यासाठी प्रेरणा देण्याचा कायमचा वारसा वाचवला.

"तो शाश्वत आहे, सदैव - नवीन आनंद!" ही स्मृती अत्यानंदाच्या दिवसानंतरही कायम राहिली.

आणखी एक लवकर आठवण बाकी आहे; आणि शब्दशः तसे, कारण मी आजपर्यंत जखम सहन करतो. माझी मोठी बहीण उमा आणि मी सकाळी आमच्या गोरखपूर कॅम्पमध्ये NEEM च्या झाडाखाली बसलो होतो. ती मला मदत करत होती बंगाली प्राइमरसह, मी किती वेळ जवळून बघू शकलो - पक्के मार्गोसा फळ खाऊन पोपटांनी. उमा ने तिच्या पायाला उकळल्याची तक्रार केली आणि मलमची भांडी आणली. मी माझ्यावर थोडासा साल्वे लावला आधीच सज्ज.

"तुम्ही निरोगी हातावर औषध का वापरता?"

"ठीक आहे, बहीण, मला वाटते की मी उद्या उकळणार आहे. मी उकळलेल्या ठिकाणी तुमच्या मलमची चाचणी करत आहे दिसेल."

"तू लहान लबाड आहेस!"

"बहीण, सकाळी काय होते ते बघेपर्यंत मला लबाड म्हणू नका." मला राग आला.

उमा बिनधास्त होती, आणि तीन वेळा तिचे टोमणे पुन्हा सांगितले. माझ्या आवाजात एक ठाम रिझोल्यूशन माझ्या आवाजात आला मंद उत्तर.

“माझ्यामध्ये इच्छाशक्तीच्या जोरावर, मी म्हणतो की उद्या माझ्या हातावर या अचूक ठिकाणी मला बरीच मोठी उकळी येईल; आणि तुमचे उकळणे त्याच्या सध्याच्या आकाराच्या दुप्पट होईल!”

सकाळने मला निर्देशित जागेवर एक उकळी सापडली; उमाच्या उकळीचे परिमाण दुप्पट झाले होते. सह किंचाळणे, माझी बहीण आईकडे धावली. “मुकुंदा एक नेक्रोमॅन्सर झाला आहे!” गंभीरपणे, आईने मला सूचना दिली हानी करण्यासाठी शब्दांची शक्ती कधीही वापरू नका. मी तिचा सल्ला नेहमी लक्षात ठेवला आहे आणि त्याचे पालन केले आहे.

लेखकाची माहिती

8

पृष्ठ 12

एका योगीचे आत्मचरित्र

माझ्या उकळीवर शस्त्रक्रिया केली गेली. डॉक्टरांच्या छेदनाने सोडलेला एक लक्षणीय डाग आज उपस्थित आहे. माझ्या उजवीकडे फोरआर्म म्हणजे माणसाच्या स्पष्ट शब्दातील शक्तीची सतत आठवण.

उमाला ती साथी आणि वरवर पाहता निरुपद्रवी वाक्ये, खोल एकाग्रतेने बोलली गेली होती बॉम्बसारखे स्फोट होण्यासाठी आणि हानीकारक असले तरी निश्चित परिणाम निर्माण करण्यासाठी पुरेशी छुपी शक्ती. मला समजले, नंतर, भाषणातील स्फोटक स्पंदनात्मक शक्ती एखाद्या व्यक्तीचे आयुष्य अडचणींपासून मुक्त करण्यासाठी शहाणपणाने निर्देशित केले जाऊ शकते, आणि अशा प्रकारे डाग किंवा दटावण्याशिवाय चालवा. {FN1-12}

आमचे कुटुंब पंजाबमधील लाहोरला गेले. तेथे मी दैवी मातेचे चित्र रूपात घेतले देवी काली. {FN1-13} त्याने आमच्या घराच्या बाल्कनीवर एक लहान अनौपचारिक मंदिर पवित्र केले. एक निर्विवाद माझ्यावर असा विश्वास आला की त्या पवित्र ठिकाणी उच्चारलेल्या माझ्या कोणत्याही प्रार्थनेची पूर्तता होईल. उभा आहे तिथे उमा सोबत एक दिवस, मी दोन पतंग इमारतींच्या छतावर उडताना पाहिले अतिशय अरुंद लेन.

“तू इतका शांत का आहेस?” उमाने मला खेळकरपणे ढकलले.

“मी फक्त विचार करतो की हे किती आश्चर्यकारक आहे की दैवी आई मी जे काही मागेल ते मला देते.”

“मला वाटते ती ती तुम्हाला दोन पतंग देईल!” माझी बहीण उपहासाने हसली.

“का नाही?” मी त्यांच्या ताब्यासाठी मूक प्रार्थना करण्यास सुरवात केली.

भारतामध्ये अशा पतंगांसह सामने खेळले जातात ज्यांचे तार गोंद आणि ग्राउंड ग्लासने झाकलेले असतात. प्रत्येक खेळाडू त्याच्या प्रतिस्पर्ध्याची तार तोडण्याचा प्रयत्न करतो. एक मोकळा पतंग छतावर चढतो; ते पकडण्यात खूप मजा आहे. उमा आणि मी बाल्कनीत असताना, कोणताही सुटलेला पतंग आमच्यामध्ये येऊ शकतो हे अशक्य आहे हात; त्याची तार नैसर्गिकरित्या छतावर लटकत असेल.

गल्ली ओलांडून खेळाडूंनी सामना सुरू केला. एक तार कापली गेली; लगेच पतंग माझ्या मध्ये तरंगला दिशा. एका क्षणासाठी ते स्थिर होते, अचानक झुळूक कमी झाल्यामुळे, जे घट्टपणे पुरेसे होते विरुद्ध घराच्या वर कॅव्हटसच्या रोपासह स्ट्रिंगला अडकवा. माझ्या जप्तीसाठी एक परिपूर्ण लूप तयार झाला. मी उमाला बक्षीस दिले.

“हा फक्त एक विलक्षण अपघात होता, आणि तुमच्या प्रार्थनेला उत्तर नाही. जर दुसरा पतंग तुमच्याकडे आला तर मी विश्वास ठेवेल. ” बहिणीच्या काळ्या डोळ्यांनी तिच्या शब्दांपेक्षा अधिक आश्चर्य व्यक्त केले.

मी अर्धचंद्राच्या तीव्रतेने माझ्या प्रार्थना चालू ठेवल्या. दुसऱ्या खेळाडूने जबरदस्तीने टग केल्याने अचानक परिणाम झाला त्याच्या पतंगाचे नुकसान. तो माझ्या दिशेने निघाला, वाऱ्यावर नाचत होता. माझे उपयुक्त सहाय्यक, कॅव्हटस वनस्पती, पुन्हा सुरक्षित आवश्यक पळवाट मध्ये पतंग स्ट्रिंग ज्याद्वारे मी ते पकडू शकतो. मी माझी दुसरी ट्रॉफी उमाला सादर केली.

“खरंच, दैवी आई तुमचे ऐकते! हे सर्व माझ्यासाठी खूप विचित्र आहे!” बहीण घाबरल्यासारखी दूर गेली फॉन

{FN1-2} आध्यात्मिक शिक्षक; संस्कृत मूळ GUR पासून, वाढवणे, उत्थान करणे.

{FN1-3} योगाचा अभ्यासक, "युनियन", देवाचे ध्यान करण्याचे प्राचीन भारतीय शास्त्र.

{FN1-4} मी 1914 मध्ये प्राचीन मठ स्वामी आदेशात प्रवेश केला तेव्हा माझे नाव बदलून योगानंद करण्यात आले. माझ्या गुरूंनी मला 1935 मध्ये परमहंसची धार्मिक पदवी दिली (पहा ../अध्याय 24 आणि 42).

{FN1-5} परंपरेने, योद्धा आणि शासकांची दुसरी जात.

लेखकाची माहिती

9

पृष्ठ 13

एका योगीचे आत्मचरित्र

{FN1-6} ही प्राचीन महाकाव्ये भारताचा इतिहास, पौराणिक कथा आणि तत्त्वज्ञानाचा साठा आहेत. एक "Everyman's लायब्ररी" व्हॉल्यूम, रामायण आणि महाभारत, रोमेशच्या इंग्रजी श्लोकात एक कॅडेशन आहे दत्त (न्यूयॉर्क: ईपी डटन).

{FN1-7} ही उदात्त संस्कृत कविता, जी महाभारताचा भाग म्हणून उद्भवते, ती हिंदू बायबल आहे. सर्वात काव्यात्मक इंग्रजी भाषांतर आहे एडविन अर्नोल्डचे द साँग सेलेस्टियल (फिलाडेल्फिया: डेव्हिड मॅके, 75 सेंट). तपशीलवार भाष्य असलेल्या सर्वोत्तम अनुवादांपैकी एक म्हणजे श्री अरबिंदोचा MESSAGE OF गीता (ज्युपिटर प्रेस, 16 सेमडॉस सेंट, मद्रास, भारत, \$ 3.50).

{FN1-8} बाबू (मिस्टर) बंगाली नावांमध्ये शेवटी ठेवले आहे.

{FN1-9} महान गुरुंकडे असलेल्या अभूतपूर्व शक्तीचे स्पष्टीकरण 30 व्या अध्याय, "कायद्याचा चमत्कार."

{FN1-10} एक योगिक तंत्र ज्याद्वारे संवेदनात्मक गोंधळ थांबला आहे, ज्यामुळे मनुष्य एक साध्य करू शकतो वैश्विक चेतनेसह सतत वाढणारी ओळख. (पृ. 243 पहा.)

{FN1-11} विश्वाचा शासक म्हणून देवाचे संस्कृत नाव; मूळ पासून, राज्य करण्यासाठी. 108 नावे आहेत हिंदू धर्मग्रंथांमध्ये देवासाठी, प्रत्येक एक दार्शनिक अर्थाची वेगळी सावली घेऊन.

{FN1-12} आवाजाची अनंत क्षमता क्रिएटिव्ह वर्ड, AUM, वैश्विक स्पंदनात्मक शक्तीपासून प्राप्त होते सर्व अणुऊर्जेच्या मागे. स्पष्ट साक्षात्कार आणि सखोल एकाग्रतेने बोललेल्या कोणत्याही शब्दाला साकार होतो मूल्य. प्रेरणादायक शब्दांची जोरात किंवा मूक पुनरावृत्ती Coueism आणि तत्सम प्रणालींमध्ये प्रभावी आढळली आहे मानसोपचार; मनाच्या स्पंदनाची गती वाढण्यामध्ये रहस्य आहे. कवी टॅनिसन आम्हाला सोडून गेला, त्याच्या आठवणींमध्ये, जाणीवपूर्वक मनाच्या पलीकडे जाण्यासाठी त्याच्या पुनरावृत्ती साधनाचे खाते अति चेतना:

"एक प्रकारचा जागृत ट्रान्स - हे एका चांगल्या शब्दाच्या अभावासाठी - जेव्हा मी लहानपणापासून बरेचदा होतो, जेव्हा मी सर्व एकटे होते, "टॅनिसनने लिहिले. "हे माझ्या स्वतःच्या नावाची पुनरावृत्ती करून माझ्यावर आले आहे मी शांतपणे, अगदी एकाएकीपर्यंत, कारण ते व्यक्तिमत्त्वाच्या चेतनेच्या तीव्रतेबाहेर होते, व्यक्तिमत्त्व स्वतःच विरघळल्यासारखे दिसते आणि अमर्याद अस्तित्वात विरून जाते, आणि ही गोंधळलेली स्थिती नाही परंतु सर्वात स्पष्ट, खात्रीशीर, शब्दांच्या पलीकडे - जिथे मृत्यू जवळजवळ हसण्याजोगा होता अशक्यता - व्यक्तिमत्त्वाचे नुकसान (जर तसे असेल तर) विलुप्त होताना दिसत नाही, परंतु एकमेव खरे जीवन आहे. त्याने लिहिले पुढे: "हे एक निंदनीय परमानंद नाही, परंतु एक आश्चर्यकारक स्थिती आहे, जे संपूर्ण स्पष्टतेशी संबंधित आहे मन."

{FN1-13} काली हे शाश्वत माता निसर्गाच्या पैलूमध्ये देवाचे प्रतीक आहे.

अध्याय 2. माझ्या आईचा मृत्यू आणि गूढ ताबीज

माझ्या आईची सर्वात मोठी इच्छा होती माझ्या मोठ्या भावाचे लग्न. "अहो, जेव्हा मी अनंताचा चेहरा पाहतो पत्नी, मला या पृथ्वीवर स्वर्ग मिळेल!" मी वारंवार आईला या शब्दांत तिचे सशक्त भारतीय व्यक्त होताना ऐकले कौटुंबिक सातत्य साठी भावना.

अनंताच्या लग्नाच्या वेळी मी सुमारे अकरा वर्षांचा होतो. आई कलकत्त्यात होती, आनंदाने देखरेख करत होती लग्नाची तयारी. वडील आणि मी एकटेच उत्तर भारतातील बरेली येथील आमच्या घरी राहिलो, जिथून लाहोर येथे दोन वर्षांनी वडिलांची बदली झाली.

मी याआधी माझ्या दोन मोठ्या बहिणी रोमा आणि उमा यांच्यासाठी विवाह संस्कारांचे वैभव पाहिले होते; पण त्यासाठी अनंत, मोठा मुलगा म्हणून, योजना खरोखर विस्तृत होत्या. आई रोज असंख्य नातेवाईकांचे स्वागत करत होती दूरच्या घरातून कलकत्त्यात आगमन. तिने त्यांना 50 च्या एका मोठ्या, नवीन अधिग्रहित घरात आरामात ठेवले

अध्याय 2. माझ्या आईचा मृत्यू आणि गूढ ताबीज

10

पृष्ठ 14

एका योगीचे आत्मचरित्र

एमहर्स्ट स्ट्रीट. सर्व काही तत्परतेत होते - मेजवानीची चव, समलिंगी सिंहासन ज्यावर भाऊ होता वधूच्या घरी घेऊन जाण्यासाठी - रंगीबेरंगी दिवे, मोठ्या कार्डबोर्ड हत्ती आणि उंट, इंग्लिश, स्कॉटिश आणि भारतीय वाद्यवृंद, व्यावसायिक करमणूक करणारे, प्राचीन काळचे पुजारी विधी.

वडील आणि मी, उत्साहात, समारंभासाठी कुटुंबात वेळेत सामील होण्याची योजना आखत होतो. थोड्या वेळापूर्वीच महान दिवस, तथापि, मला एक अशुभ दृष्टी होती.

तो मध्यरात्री बरेलीमध्ये होता. मी आमच्या बंगल्याच्या पियाझावर वडिलांच्या शेजारी झोपलो होतो, तेव्हा मला ए द्वारे जागृत करण्यात आले पलंगावर डासांच्या जाळ्याचा विलक्षण फडफड. बारीक पडदे विभक्त झाले आणि मी त्याचे प्रिय रूप पाहिले माझी आई.

"आपल्या वडिलांना जागृत करा!" तिचा आवाज फक्त कुजबुजत होता. "पहिली उपलब्ध ट्रेन घ्या, चार वाजता सकाळी. तुम्ही मला भेटलात तर कलकत्त्याला जा! " वेरीथ आकृती नाहीशी झाली.

"वडील, वडील! आई मरत आहे!" माझ्या स्वरातली दहशत त्याला झटपट उठवून गेली. मी जीवघेणी बातमी काढली.

"तुमचा हा आभास हरकत नाही." वडिलांनी त्याच्या वैशिष्ट्यपूर्ण नकाराला नवीन परिस्थिती दिली. "आपले आईची तब्येत उत्तम आहे. आम्हाला काही वाईट बातमी मिळाली तर आम्ही उद्या निघू. "

"आतापासून न सुरू केल्याबद्दल तुम्ही स्वतःला कधीही क्षमा करणार नाही!" अस्वस्थतेमुळे मला कडवटपणे सांगावे लागले, "किंवा मी कधीही करणार नाही तुला माफ कर! "

उदास सकाळ स्पष्ट शब्दांसह आली: "आई धोकादायक आजारी आहे; लग्न पुढे ढकलले; येथे या एकदा. "

वडील आणि मी विचलित होऊन निघून गेलो. माझे एक काका आम्हाला एका ट्रान्सफर पॉईंटवर भेटले. एक ट्रेन जोरात धडकली आम्हाला, दुर्बीण वाढ सह looming. माझ्या आंतरीक गोंधळातून, स्वतःवर हल्ला करण्याचा अचानक निर्णय झाला रेल्वेमार्ग ट्रॅक आधीच गमावले आहे, मला वाटले की, माझ्या आईबद्दल, मी अचानक नापीक जग सहन करू शकत नाही हाड. पृथ्वीवर माझा सर्वात प्रिय मित्र म्हणून मी आईवर प्रेम केले. तिचे शांत होणारे काळे डोळे माझे निश्चित आश्रयस्थान होते लहानपणाच्या क्षुल्लक शोकांतिका.

"ती अजून जिवंत आहे का?" मी माझ्या काकांना शेवटच्या प्रश्नासाठी थांबलो.

"नक्कीच ती जिवंत आहे!" माझ्या चेहऱ्यावरील निराशेचा अर्थ लावण्यात तो हळू नव्हता. पण मी त्याच्यावर क्वचितच विश्वास ठेवला.

जेव्हा आम्ही आमच्या कलकत्त्याच्या घरी पोहोचलो, तेव्हा ते फक्त मृत्यूच्या आश्चर्यकारक गूढतेचा सामना करण्यासाठी होते. मी मध्ये कोसळलो जवळजवळ निर्जीव अवस्था. कोणतीही सलोखा माझ्या हृदयात येण्यापूर्वी वर्षे गेली. च्या अगदी गेट्सवर वादळ स्वर्ग, माझ्या रडण्याने शेवटी दैवी आईला बोलावले. तिच्या शब्दांनी माझ्या दडपशाहीला अंतिम बरे केले जखमा:

"मीच तुझ्यावर लक्ष ठेवले आहे, जीवनांतरचे जीवन, अनेक मातांच्या कोमलतेत! माझ्या टक ला पहा दोघांना काळे डोळे, हरवलेले सुंदर डोळे, तू शोधत आहेस! "

वडिलांच्या अंत्यसंस्कारानंतर मी आणि वडील बरेलीला परतलो. रोज सकाळी लवकर मी एक दयनीय स्मारक बनवले a एका मोठ्या SHEOLI वृक्षाचे तीर्थयात्रा ज्याने गुळगुळीत, हिरव्या -सोन्याच्या हिरवळीला सावली दिली आमच्या बंगल्याच्या आधी. काव्यात्मक क्षणांमध्ये, मला वाटले की पांढरी शियोली फुले वाहू लागली आहेत गवताच्या वेदीवर स्वतःची स्वेच्छेने भक्ती केली. दव सह अश्रू मिसळणे, मी अनेकदा पाहिले a विचित्र इतर - पहाट पासून उदयास येणारा सांसारिक प्रकाश. देवाची तीव्र इच्छा मला त्रास देत होती. मला वाटले हिमालयाकडे सशक्तपणे ओढले गेले.

अध्याय 2. माझ्या आईचा मृत्यू आणि गूढ ताबीज

11

पृष्ठ 15

एका योगीचे आत्मचरित्र

माझा एक चुलत भाऊ, पवित्र डोंगराच्या प्रवासातून ताजे असताना, बरेलीला आम्हाला भेटला. मी उत्सुकतेने ऐकले योगी आणि स्वामींच्या उंच पर्वताच्या निवासस्थानाबद्दलच्या त्याच्या कथा. {FN2-1}

"चला हिमालयात पळून जाऊया." आमच्या जमीनदारांचा तरुण मुलगा द्वारका प्रसादला एक दिवस माझी सूचना बरेलीमध्ये, असमाधानकारक कानांवर पडले. त्याने माझी योजना माझ्या मोठ्या भावाला उघड केली, जो नुकताच भेटायला आला होता वडील. लहान मुलाच्या या अव्यवहार्य योजनेवर हलके हसण्याऐवजी अनंताने एक निश्चित मुद्दा मांडला माझी थट्टा करणे.

"तुझा संत्रा झगा कुठे आहे? त्याशिवाय तुम्ही स्वामी होऊ शकत नाही!"

पण मी त्याच्या शब्दांमुळे स्पष्टपणे रोमांचित झालो. त्यांनी मी भारतासारखे फिरत असल्याचे स्पष्ट चित्र आणले साधू. कदाचित त्यांनी गेल्या आयुष्याच्या आठवणी जाग्या केल्या; कोणत्याही परिस्थितीत, मी किती नैसर्गिक सहजतेने पाहू लागलो त्या पुरातन -प्रस्थापित मठातील वेश परिधान करेल.

एका दिवशी सकाळी द्वारकाशी गप्पा मारताना, मला अवलंछिक शक्तीने उतरणाऱ्या देवाबद्दल प्रेम वाटले. माझा सोबती आगामी वक्तृत्वाकडे फक्त अंशतः लक्ष होते, परंतु मी मनापासून स्वतःचे ऐकत होतो.

मी त्या दिवशी दुपारी हिमालयीन पायथ्याशी असलेल्या नैनी तालाकडे पळालो. अनंताने निर्धाराने पाठलाग केला; मला भाग पाडले गेले बरेलीला दुःखाने परतणे. मला फक्त तीर्थयात्रेची परवानगी होती ती प्रातःकाळी शीओलीला जाण्याची प्रथा होती झाड. माझे हृदय हरवलेल्या मातांसाठी, मानवी आणि दैवीसाठी रडले.

आईच्या निधनाने कौटुंबिक रचनेत राहिलेले भाडे भरून न येणारे होते. त्याच्या जवळ असताना वडिलांनी पुन्हा लग्न केले नाही उर्वरित चाळीस वर्षे. आपल्या लहान कळपासाठी वडील -आईची अवघड भूमिका गृहीत धरून तो लक्षणीय वाढला अधिक निविदा, अधिक सुलभ. शांतता आणि अंतर्दृष्टीने त्यांनी विविध कौटुंबिक समस्या सोडवल्या. नंतर कार्यालयीन वेळेत तो एका संन्याशासारखा आपल्या खोलीच्या कक्षात निवृत्त झाला, कृतियोगाचा गोड शांततेत सराव केला. आईच्या मृत्यूनंतर बऱ्याच दिवसांनी, मी एका इंग्रजी नर्सला माझ्याशी संबंधित तपशीलांमध्ये सहभागी होण्याचा प्रयत्न केला पालकांचे जीवन अधिक आरामदायक. पण वडिलांनी मान हलवली.

[उदाहरण: माझी आई, लाहिरी महाशयांचे शिष्य mother mother.jpg पहा]

"माझी सेवा तुझ्या आईबरोबर संपली." त्याचे डोळे आजिवन भक्तीने दूरस्थ होते. "मी स्वीकारणार नाही इतर कोणत्याही महिलेकडून मंत्रालय. "

आईच्या निधनानंतर चौदा महिन्यांनी मला कळले की तिने मला एक महत्त्वपूर्ण संदेश सोडला आहे. अनंता होता तिच्या मृत्युशय्येवर उपस्थित होते आणि तिचे शब्द रेकॉर्ड केले होते. जरी तिने खुलासा करावा असे विचारले होते मी एका वर्षात, माझ्या भावाने विलंब केला. तो लवकरच बरेली सोडून कलकत्त्याला जाणार होता, आईच्या मुलीशी लग्न करण्यासाठी त्याच्यासाठी निवडले. {FN2-2} एका संध्याकाळी त्याने मला त्याच्या बाजूला बोलावले.

"मुकुंदा, मी तुला विचित्र बातमी देण्यास नाखूष होतो." अनंताच्या स्वरात राजीनाम्याची चिठ्ठी होती. "माझे घर सोडण्याची तुमची इच्छा भडकण्याची भीती होती. परंतु कोणत्याही परिस्थितीत आपण दैवी उत्कटतेने भरलेले आहात. जेव्हा मी हिमालयात जाताना तुम्हाला अलीकडेच पकडले, मी एक निश्चित संकल्प केला. मी पुढे ढकलू नये माझ्या गंभीर वचनाची पूर्तता. " माझ्या भावाने मला एक छोटा बॉक्स दिला आणि आईचा संदेश दिला.

"हे शब्द माझे अंतिम आशीर्वाद असू द्या, माझा प्रिय मुलगा मुकुंदा!" आई म्हणाली होती. "जेव्हा मी येतो तेव्हा ती वेळ आली आहे आपल्या जन्मानंतर अनेक अभूतपूर्व घटना संबंधित असणे आवश्यक आहे. तुझा तेव्हा मला तुझा ठरवलेला मार्ग माहित होता माझ्या हातात फक्त एक बाळ होते. मी तुम्हाला बनारस येथील माझ्या गुरूच्या घरी नेले. जवळजवळ अ च्या मागे लपलेले शिष्यांची गर्दी, मी लाहिरी महाशयांना सखोल ध्यानात बसले असताना मी त्यांना क्वचितच पाहू शकलो.

"मी तुम्हाला थप्पड मारत असताना, मी प्रार्थना करीत होतो की महान गुरु दखल घ्या आणि आशीर्वाद द्या. माझे गप्प म्हणून भक्तीची मागणी तीव्रतेने वाढली, त्याने डोळे उघडले आणि मला जवळ येण्याचा इशारा केला. इतरांनी ए माझ्यासाठी मार्ग; मी पवित्र चरणी नतमस्तक झालो. माझ्या स्वामीने तुम्हाला तुमच्या मांडीवर बसवले, तुमच्या कपाळावर हात ठेवून

अध्याय 2. माझ्या आईचा मृत्यू आणि गूढ ताबीज

12

पृष्ठ 16

एका योगीचे आत्मचरित्र

तुम्हाला आध्यात्मिक बाप्तिस्मा देण्याचा मार्ग.

"लहान आई, तुझा मुलगा योगी होईल. एक आध्यात्मिक इंजिन म्हणून तो अनेक आत्म्यांना देवाच्या राज्यात घेऊन जाईल. '

"सर्वज्ञ गुरूंनी दिलेली माझी गुप्त प्रार्थना शोधण्यासाठी माझे हृदय आनंदाने उडी मारले. तुमच्या जन्माच्या काही काळापूर्वी, त्याने मला सांगितले होते की तू त्याच्या मार्गाचा अवलंब कर.

"नंतर, माझ्या मुला, तुझ्या ग्रेट लाईटची दृष्टी मला आणि तुझी बहीण रोमा यांना पुढील खोलीप्रमाणे माहित होती आम्ही तुम्हाला बेडवर गतिहीन पाहिले. तुझा छोटा चेहरा उजळला होता; तुमचा आवाज लोखंडी संकल्पाने वाजला तुम्ही दिव्य शोधात हिमालयात जाण्याबद्दल बोललात.

"अशा प्रकारे, प्रिय मुला, मला कळले की तुझा रस्ता ऐहिक महत्त्वाकांक्षांपासून दूर आहे. सर्वात एकवचनी माझ्या आयुष्यातील घटनेने आणखी पुष्टी मिळवली - एक अशी घटना जी आता माझ्या मृत्यूच्या संदेशाला उत्तेजन देते.

"ही पंजाबमधील एका षीची मुलाखत होती. आमचे कुटुंब लाहोरमध्ये राहत असताना, एका सकाळी द नोकर झटपट माझ्या खोलीत आला.

"मालकिन, एक विचित्र साधू {FN2-3} येथे आहे. तो आग्रह करतो की त्याने "मुकुंदाची आई पाहा." '

"या सोप्या शब्दांनी माझ्यामध्ये एक खोल स्वर गाजवला; पाहुण्याला अभिवादन करण्यासाठी मी लगेच गेलो. त्याच्याकडे वाकणे पाय, मला जाणवले की माझ्या आधी देवाचा खरा माणूस आहे.

"आई, 'तो म्हणाला,' महान गुरु तुम्हाला हे जाणून घेण्याची इच्छा करतात की तुमचा पृथ्वीवरील मुक्काम जास्त काळ राहणार नाही. तुमचे पुढचे आजार हा तुमचा शेवटचा सिद्ध होईल. ' {FN2-4} एक शांतता होती, त्या दरम्यान मला अलार्म वाटला नाही तर फक्त a महान शांततेचे स्पंदन. शेवटी त्याने मला पुन्हा संबोधित केले:

"'तुम्ही एका विशिष्ट चांदीच्या ताबीजचे संरक्षक असाल. मी ते आज तुम्हाला देणार नाही; सत्य प्रदर्शित करण्यासाठी माझ्या शब्दात, तावीज उद्या तुम्ही ध्यान करता तेव्हा तुमच्या हातात येईल. तुझ्या मृत्युशय्येवर, तू तुमचा मोठा मुलगा अनंता यांना ताबीज एका वर्षासाठी ठेवा आणि नंतर ते तुमच्या दुसऱ्याच्या ताब्यात द्या मुलगा मुकुंदा महान लोकांकडून ताईतचा अर्थ समजेल. त्याने ते त्याबद्दल प्राप्त केले पाहिजे जेव्हा तो सर्व सांसारिक आशा सोडून देण्यास तयार होतो आणि देवासाठी त्याचा महत्त्वपूर्ण शोध सुरू करतो. जेव्हा त्याने तो राखून ठेवला आहे काही वर्षांपासून ताबीज, आणि जेव्हा त्याने त्याचा हेतू पूर्ण केला तेव्हा तो नाहीसा होईल. अगदी गुप्त ठिकाणी ठेवले तरी, ते जिथून आले ते परत येईल. '

"मी संताला {FN2-5} भिक्षा दिली आणि मोठ्या आदराने त्याच्यापुढे नतमस्तक झालो. अर्पण घेत नाही, तो आशीर्वाद देऊन निघून गेला. दुसऱ्या दिवशी संध्याकाळी, मी ध्यानात हात जोडून बसलो, चांदीचा ताबीज साधूने वचन दिल्याप्रमाणे माझ्या हाताच्या तळव्यांमधे साकार झाले. हे स्वतःला थंड, गुळगुळीत करून ओळखले स्पर्श मी ईर्ष्येने दोन वर्षांपेक्षा जास्त काळ त्याचे रक्षण केले आहे, आणि आता ते अनंताच्या ठेवण्यात सोडा. करू नका माझ्यासाठी दुः ख करा, कारण मला माझ्या महान गुरूंनी अनंताच्या बाहूंमध्ये प्रवेश केला असेल. निरोप, माझ्या मुला; वैश्विक आई तुमचे रक्षण करेल. "

ताबीज ताब्यात घेऊन माझ्यावर प्रकाशाचा झगमगाट आला; अनेक सुप्त आठवणी जाग्या झाल्या. च्या

तावीज, गोल आणि प्राचीन विचित्र, संस्कृत वर्णांनी झाकलेले होते. मला समजले की ते आले आहे भूतकाळातील शिक्षक, जे अदृश्यपणे माझ्या पावलांना मार्गदर्शन करत होते. तेथे आणखी एक महत्त्व होते, खरंच; पण एक ताबीजचे हृदय पूर्णपणे प्रकट करत नाही.

माझ्या आयुष्यातील अत्यंत दुःखी परिस्थितीत तावीज शेवटी कसा नाहीसा झाला; आणि त्याचे नुकसान कसे होते a माझ्या गुरूच्या प्राप्तीची घोषणा, या अध्यायात सांगता येणार नाही.

पण लहान मुलगा, हिमालयात पोहोचण्याच्या प्रयत्नांमध्ये विफल झाला, दररोज त्याच्या पंखांवर दूरवर प्रवास करत होता ताबीज.

अध्याय 2. माझ्या आईचा मृत्यू आणि गूढ ताबीज

13

पृष्ठ 17

एका योगीचे आत्मचरित्र

{FN2-1} स्वामीचा संस्कृत मूळ अर्थ "तो जो त्याच्या स्व (SWA) बरोबर आहे." च्या सदस्याला लागू केले भिक्षूंचा भारतीय क्रम, शीर्षक "आदरणीय" चा औपचारिक आदर आहे.

{FN2-2} भारतीय रीतिरिवाज, ज्याद्वारे पालक त्यांच्या मुलासाठी जीवन -जोडीदार निवडतात, त्यांनी बोधटपणाचा प्रतिकार केला आहे काळाचे हल्ले. सुखी भारतीय विवाहांची टक्केवारी जास्त आहे.

{FN2-3} एक अँकरोइट; जो साधना किंवा आध्यात्मिक शिस्तीचा मार्ग अवलंबतो.

{FN2-4} जेव्हा मला या शब्दांनी कळले की आईला लहान जीवनाचे गुप्त ज्ञान आहे, तेव्हा मी अनंताच्या लग्नाची योजना घाईघाईने करण्यास ती आग्रही का होती हे प्रथमच समजले. तरी ती लग्नापूर्वीच मरण पावली, तिची नैसर्गिक मातृ इच्छा संस्कारांची साक्ष देण्याची होती.

{FN2-5} साधूसंदर्भात नेहमीचा हावभाव.

अध्याय 3. दोन शरीरांसह संत

"वडील, जर मी जबरदस्ती न करता घरी परतण्याचे वचन दिले तर मी बनारसची सहल बघू शकतो?"

माझ्या प्रवासाबद्दलच्या तीव्र प्रेमाला वडिलांनी क्वचितच अडथळा आणला. त्याने मला फक्त एक मुलगा म्हणून अनेकांना भेटण्याची परवानगी दिली शहरे आणि तीर्थस्थळे. सहसा माझे एक किंवा अधिक मित्र माझ्या सोबत होते; आम्ही आरामात प्रवास करू वडिलांनी प्रदान केलेल्या प्रथम श्रेणीच्या पासवर. रेल्वे अधिकारी म्हणून त्यांची स्थिती पूर्णपणे समाधानकारक होती कुटुंबातील भटक्या.

वडिलांनी माझ्या विनंतीला योग्य विचार करण्याचे आश्वासन दिले. दुसऱ्या दिवशी त्याने मला बोलावले आणि अ बरेली ते बनारस पर्यंत फेरी ट्रिप पास, रुपयाच्या नोटा आणि दोन अक्षरे.

"माझ्याकडे बनारसच्या मित्राला, केदारनाथ बाबूला प्रपोज करण्याचा व्यवसाय आहे. दुर्दैवाने मी त्याला गमावले आहे पत्ता. पण माझा विश्वास आहे की तुम्ही आमचे सामान्य मित्र स्वामी यांच्याद्वारे हे पत्र त्यांना मिळवू शकाल प्रणवानंद. स्वामी, माझा भाऊ शिष्य, एक उच्च आध्यात्मिक उंची प्राप्त केली आहे. तुम्हाला फायदा होईल त्याची कंपनी; ही दुसरी टीप तुमचा परिचय म्हणून काम करेल."

वडिलांचे डोळे चमकले ते म्हणाले, "मनापासून, घरातून आणखी उड्डाणे नाहीत!"

मी माझ्या बारा वर्षांच्या उत्साहाने पुढे निघालो (जरी वेळाने नवीन दृश्यांमध्ये माझा आनंद कधीच कमी केला नाही आणि विचित्र चेहरे). बनारस गाठून मी स्वामींच्या निवासस्थानाकडे निघालो. समोरचा दरवाजा होता उघडा; मी दुसऱ्या मजल्यावरील खोलीसारख्या लांब, हॉलमध्ये जाण्याचा मार्ग आखला. एक ऐवजी कणखर माणूस, फक्त a घातला लोनक्लोथ, थोड्या उंचावलेल्या व्यासपीठावर कमळाच्या आसनात बसलेले होते. त्याचे डोके आणि न सुटलेला चेहरा होता स्वच्छ -मुंडण; त्याच्या ओठांबद्दल एक सुंदर स्मित खेळले. मी घुसखोरी केल्याचा माझा विचार दूर करण्यासाठी त्याने मला नमस्कार केला एक जुना मित्र म्हणून

"बाबा आनंद (माझ्या प्रिय व्यक्तीला आनंद)." त्यांचे स्वागत लहान मुलांच्या आवाजात केले गेले. मी गुडघे टेकले आणि त्याच्या पायाला स्पर्श केला.

"तुम्ही स्वामी प्रणबानंद आहात का?"

त्याने होकार दिला. "तू भगवतीचा मुलगा आहेस का?" माझ्याकडून वडिलांचे पत्र घेण्याची वेळ येण्यापूर्वीच त्याचे शब्द संपले होते माझा खिसा आश्चर्यचकित होऊन मी त्याला प्रस्तावनाची चिठ्ठी दिली, जी आता अनावश्यक वाटत होती.

"नवकीच मी तुमच्यासाठी केदारनाथ बाबू शोधेल." संतांनी पुन्हा त्याच्या चतुरतेने मला आश्चर्यचकित केले. तो पत्राकडे पाहिले आणि माझ्या पालकांना काही प्रेमळ संदर्भ दिले.

अध्याय 3. दोन शरीरांसह संत

14

पृष्ठ 18

एका योगीचे आत्मचरित्र

"तुम्हाला माहिती आहे, मी दोन पेन्शनचा आनंद घेत आहे. एक म्हणजे तुमच्या वडिलांच्या शिफारशीने, ज्यांच्यासाठी मी एकदा रेल्वे कार्यालयात काम केले. दुसरा माझ्या स्वर्गीय पित्याच्या शिफारशीने आहे, ज्यांच्यासाठी मी आहे आयुष्यातील माझी ऐहिक कर्तव्ये प्रामाणिकपणे पूर्ण केली. "

मला ही टिप्पणी अत्यंत अस्पष्ट वाटली. "सर, तुम्हाला स्वर्गीय पित्याकडून कोणत्या प्रकारचे पेन्शन मिळते? करतो तो तुमच्या मांडीवर पैसे टाकतो?"

तो हसला. "माझा अर्थ आहे निरपेक्ष शांततेचे पेन्शन - अनेक वर्षांच्या खोल चिंतनासाठी बक्षीस. मला कधीही हवेसे वाटत नाही आता पैसे. माझ्या काही भौतिक गरजा पुरेशा प्रमाणात पुरविल्या जातात. नंतर तुम्हाला a चे महत्त्व समजेल दुसरी पेन्शन. "

आमचे संभाषण अचानक संपवून, संत गंभीरपणे गतिहीन झाला. स्फिक्ससारखी हवा त्याला घेरली. सुरुवातीला त्याचे डोळे चमकले, जणू काही एखाद्या आवडीच्या गोष्टीचे निरीक्षण करत होते, नंतर निस्तेज झाले. मला त्याच्यावर अस्वस्थ वाटले pauciloquy; वडिलांच्या मित्राला मी कसे भेटू शकतो हे त्याने मला अजून सांगितले नव्हते. एक क्षुल्लक अस्वस्थपणे, मी माझ्याबद्दल आत पाहिले उघडी खोली, आमच्या दोघांशिवाय रिकामी. माझ्या निष्क्रिय नजरेने प्लॅटफॉर्मखाली पडलेल्या त्याच्या लाकडी चप्पल घेतल्या आसन

"छोट्या सर, {FN3-1} काळजी करू नका. ज्या माणसाला तुम्हाला पाहायचे आहे तो अर्ध्या तासात तुमच्यासोबत असेल. " योगी माझे मन वाचत होते - या क्षणी एक कठीण काम नाही!

पुन्हा तो अतर्क्य शांततेत पडला. माझ्या घड्याळाने मला माहिती दिली की तीस मिनिटे संपली आहेत.

स्वामींनी स्वतःला जागवले. "मला वाटते केदारनाथ बाबू दाराजवळ आले आहेत."

मी कोणीतरी पायऱ्या वर येत असल्याचे ऐकले. एक आश्चर्यचकित आकलन अचानक उद्भवले; माझे विचार आत आले गोंधळ: "हे कसे शक्य आहे की वडिलांच्या मित्राला a च्या मदतीशिवाय या ठिकाणी बोलावले गेले आहे संदेशवाहक? स्वामी माझ्या आगमनापासून माझ्याशिवाय कोणाशीही बोलले नाहीत! "

अचानक मी खोली सोडली आणि पायऱ्या उतरलो. अर्ध्या खाली मला एक पातळ, गोरा -कातड्याचा माणूस भेटला मध्यम उंची. तो घाईत असल्याचे दिसून आले.

"तुम्ही केदारनाथ बाबू आहात का?" उत्साहाने माझ्या आवाजाला रंग दिला.

"हो. तू मला भेटण्यासाठी इथे वाट पाहणारा भगवतीचा मुलगा नाहीस?" तो मैत्रीपूर्ण पद्धतीने हसला.

"सर, तुम्ही इथे कसे आलात?" त्याच्या अवर्णनीय उपस्थितीबद्दल मला संभ्रम वाटला.

"आज सर्व काही रहस्यमय आहे! एका तासापेक्षा कमी वेळापूर्वी मी नुकतेच गंगेत माझे स्नान पूर्ण केले होते स्वामी प्रणबानंद माझ्या जवळ आले. त्या वेळी मी तिथे आहे हे त्याला कसे कळले याची मला कल्पना नाही.

"भगवतीचा मुलगा माझ्या अपार्टमेंटमध्ये तुझी वाट पाहत आहे," तो म्हणाला. 'तू माझ्याबरोबर येशील का?' मी आनंदाने सहमत झालो. म्हणून आम्ही हातात हात घालून पुढे गेलो, स्वामी त्याच्या लाकडी सँडलमध्ये विचित्रपणे मला मागे टाकण्यात सक्षम होते, जरी मी परिधान केले होते

हे जड चालण्याचे शूज.

"तुम्हाला माझ्या ठिकाणी पोहोचायला किती वेळ लागेल?" मला हा प्रश्न विचारण्यासाठी प्रणबानंदजी अचानक थांबले.

"सुमारे अर्धा तास. "

"मला सध्या आणखी काही करायचे आहे. ' त्याने मला एक गूढ दृष्टीक्षेप दिला. 'मी तुला मागे सोडले पाहिजे. आपण माझ्या घरात मला सामील करू शकता, जिथे भगवतीचा मुलगा आणि मी तुझी वाट पाहत आहोत. '

अध्याय 3. दोन शरीरांसह संत

15

पान 19

एका योगीचे आत्मचरित्र

"मी पुन्हा सांगण्याआधी, तो पटकन माझ्या पुढे गेला आणि गर्दीत गायब झाला. मी इथे जितक्या वेगाने चाललो शक्य."

या स्पष्टीकरणामुळे माझा गोंधळ वाढला. मी स्वामींना किती काळ ओळखत होतो याची चौकशी केली.

"आम्ही गेल्या वर्षी काही वेळा भेटलो, पण अलीकडे नाही. आज पुन्हा त्याला आंधोळीच्या GHAT मध्ये पाहून मला खूप आनंद झाला. "

"मी माझ्या कानांवर विश्वास ठेवू शकत नाही! मी माझे मन गमावत आहे का? तुम्ही त्याला एका दृष्टीत भेटलात का, किंवा प्रत्यक्षात तुम्ही त्याला पाहिले होते का? त्याच्या हाताला स्पर्श करा आणि त्याच्या पायांचा आवाज ऐका? "

"तू काय चालवत आहेस हे मला माहित नाही!" त्याने रागाने लाली. "मी तुला खोटे बोलत नाही. तुला ते समजत नाही का? केवळ स्वामींच्या माध्यमातूनच मला कळले असते की तुम्ही माझ्यासाठी या ठिकाणी वाट पाहत आहात? "

"का, तो माणूस, स्वामी प्रणबानंद, मी एका तासापूर्वी पहिल्यांदा आल्यापासून एक क्षणही माझी दृष्टी सोडली नाही." मी संपूर्ण कथा अस्पष्ट केली.

त्याचे डोळे मोठ्या प्रमाणात उघडले. "आपण या भौतिक युगात जगत आहोत, की स्वप्न पाहत आहोत? मी कधीच साक्षीची अपेक्षा केली नाही माझ्या आयुष्यात असा चमत्कार! मला वाटले की हा स्वामी फक्त एक सामान्य माणूस आहे, आणि आता मला वाटले की तो साकार करू शकतो अतिरिक्त शरीर आणि त्याद्वारे कार्य करा! " आम्ही दोघे मिळून संतांच्या खोलीत शिरलो.

केदार नाथ बाबू कुजबुजले. "तो परिधान केलेला होता मी त्याला आता बघतो त्याप्रमाणे फक्त एका कवचात. "

पाहुण्याने त्याच्यापुढे नतमस्तक होताच, संत एक प्रश्नमंजूषी स्मित करून माझ्याकडे वळले.

"तू हे सर्व का अस्वस्थ आहेस? अभूतपूर्व जगाची सूक्ष्म एकता खऱ्या योग्यांपासून लपलेली नाही. मी दूरच्या कलकत्त्यामध्ये माझ्या शिष्यांसह त्वरित पहा आणि संवाद साधा. ते त्याचप्रकारे प्रत्येक इच्छेपेक्षा पुढे जाऊ शकतात स्थूल पदार्थांचा अडथळा. "

माझ्या कोवळ्या स्तनामध्ये आध्यात्मिक उत्साह वाढवण्याच्या प्रयत्नात कदाचित हे स्वामींनी सांगण्यास मनाई केली होती मी त्याच्या सूक्ष्म रेडिओ आणि दूरदर्शनच्या शक्तीविषयी. {FN3-2} पण उत्साहाऐवजी मी फक्त एक अनुभवला भयभीत भीती. मी एका विशिष्ट गुरू - श्री द्वारे माझा दैवी शोध घेण्याचे ठरवले होते युक्तेश्वर, ज्यांना मी अजून भेटलो नव्हतो - मला प्रणबानंदांना माझे शिक्षक म्हणून स्वीकारण्याची इच्छा नव्हती. मी कटाक्ष टाकला तो संशयास्पदपणे विचार करीत होता की तो किंवा तो माझ्या आधी त्याच्या समकक्ष होता का.

[चित्रण: स्वामी प्रणबानंद, "द सेंट विथ टू बॉडीज", लाहिरीचा एक श्रेष्ठ शिष्य महाशय — pranabananda.jpg पहा]

मास्तराने आत्मा -जागृत टक लावून आणि काही प्रेरणा देऊन माझी अस्वस्थता दूर करण्याचा प्रयत्न केला त्याच्या गुरू बद्दल शब्द.

“लाहिरी महाशय हे मला माहित असलेले सर्वात मोठे योगी होते. तो स्वतः देहाच्या रूपात देवत्व होता. ”

जर शिष्य, मी प्रतिबिंबित केले, जर इच्छेनुसार अतिरिक्त देहमय स्वरूप साकारू शकले तर खरोखर कोणते चमत्कार रोखले जाऊ शकतात त्याच्या मालकाला?

“मी तुम्हाला सांगेन की गुरूची मदत किती अनमोल आहे. मी दर आठ तास दुसऱ्या शिष्याबरोबर ध्यान करायचो रात्र आम्हाला दिवसा रेल्वेमार्ग कार्यालयात काम करावे लागले. माझ्या कारकुनाला पुढे नेण्यात अडचण शोधणे कर्तव्ये, माझा संपूर्ण वेळ देवाला समर्पित करण्याची माझी इच्छा होती. आठ वर्षे मी चिकाटीने, अर्ध्या रात्री चिंतन केले. माझ्याकडे होते आश्चर्यकारक परिणाम; जबरदस्त आध्यात्मिक धारणा माझ्या मनाला प्रकाशित करतात. पण थोडा बुरखा नेहमीच राहिला माझ्या आणि अनंत दरम्यान. अति -मानवी उत्कटतेनेही, मला अंतिम अटूट युनियन असल्याचे आढळले

अध्याय 3. दोन शरीरांसह संत

16

पृष्ठ 20

एका योगीचे आत्मचरित्र

मला नाकारले. एका संध्याकाळी मी लाहिरी महाशयांना भेट दिली आणि त्यांच्या दैवी मध्यस्थीसाठी विनवणी केली. माझे संपूर्ण रात्री दरम्यान आयात चालू राहिली.

'''अँजेलिक गुरू, माझे आध्यात्मिक दुःख असे आहे की मी महान व्यक्तीला भेटल्याशिवाय माझे आयुष्य सहन करू शकत नाही प्रिय समोरासमोर! '

'''मी काय करू शकतो? तुम्ही अधिक सखोल ध्यान केले पाहिजे. '

“मी तुला विनवणी करतो, हे देवा, माझे गुरु! मी तुला भौतिक शरीरात माझ्यापुढे साकारलेले पाहतो; मला आशीर्वाद द्या जेणेकरून मी तुला तुझ्या अनंत स्वरूपात जाणू शकेन! '

“लाहिरी महाशयांनी सौम्य हावभावाने हात पुढे केला. 'तुम्ही आता जाऊन ध्यान करू शकता. मी मध्यस्थी केली आहे तुझ्यासाठी ब्रह्मासोबत. ' {FN3-3}

“अत्यंत उत्साहाने मी माझ्या घरी परतलो. त्या रात्री ध्यानात, माझ्या जीवनाचे ज्वलंत ध्येय होते साध्य केले. आता मी सतत आध्यात्मिक पेन्शनचा आनंद घेतो. त्या दिवसापासून कधीही आनंदी निर्माता नाही भ्रमाच्या कोणत्याही पडद्यामागे माझ्या डोळ्यांपासून लपून राहिले. ”

प्रणबानंदांचा चेहरा दैवी प्रकाशाने भरलेला होता. दुसऱ्या जगाची शांती माझ्या हृदयात शिरली; सर्व भीती होती पळून गेला. संताने आणखी आत्मविश्वास निर्माण केला.

“काही महिन्यांनंतर मी लाहिरी महाशयांकडे परतलो आणि अनंत भेट दिल्याबद्दल त्यांचे आभार मानण्याचा प्रयत्न केला. मग मी आणखी एका प्रकरणाचा उल्लेख केला.

'''दैवी गुरु, मी यापुढे कार्यालयात काम करू शकत नाही. कृपया मला सोडून द्या. ब्रह्मा मला निरंतर ठेवतो नशेत. '

'''तुमच्या कंपनीकडून पेन्शनसाठी अर्ज करा. '

'''माझ्या सेवेत इतक्या लवकर मी काय कारण देऊ?'

'''तुम्हाला काय वाटते ते सांगा. '

“दुसऱ्या दिवशी मी माझा अर्ज केला. डॉक्टरांनी माझ्या अकाली विनंतीचे कारण विचारले.

“कामाच्या ठिकाणी, मला माझ्या मणक्यामध्ये एक जबरदस्त संवेदना वाढत असल्याचे दिसते. {FN3-4} ते माझे संपूर्ण शरीर व्यापते, माझी कर्तव्ये पार पाडण्यासाठी मला अयोग्य. '

“अधिक चौकशी न करता डॉक्टरांनी मला पेन्शनसाठी खूप शिफारस केली, जी मला लवकरच मिळाली. मी लाहिरी महाशयांची दैवी इच्छा जाणून घ्या, डॉक्टरांसह आणि रेल्वेमार्गाच्या अधिकाऱ्यांद्वारे, तुमच्यासह वडील. त्यांनी स्वयंचलितपणे महान गुरुंच्या आध्यात्मिक निर्देशांचे पालन केले आणि मला अखंड जीवनासाठी मुक्त केले

प्रिय व्यक्तीशी संवाद. " {FN3-5}

या विलक्षण साक्षात्कारानंतर, स्वामी प्रणबानंद त्यांच्या दीर्घ शांततेत निवृत्त झाले. जसे मी घेत होतो सोडा, त्याच्या पायाला आदरपूर्वक स्पर्श करून त्याने मला त्याचे आशीर्वाद दिले:

“तुमचे जीवन त्याग आणि योगाच्या मार्गाचे आहे. मी तुझ्या वडिलांसोबत पुन्हा भेटेन. ” च्या वर्षांनी या दोन्ही भविष्यवाण्या पूर्ण केल्या. {FN3-6}

केदारनाथ बाबू जमलेल्या अंधारात माझ्या बाजूने चालले. मी वडिलांचे पत्र दिले, जे माझे एका पथदिव्याखाली वाचलेला साथीदार.

अध्याय 3. दोन शरीरांसह संत

17

पृष्ठ 21

एका योगीचे आत्मचरित्र

“तुझे वडील सुचवतात की मी त्याच्या रेल्वेमार्ग कंपनीच्या कलकत्ता कार्यालयात पद घेतो. किती आनंददायी स्वामी प्रणबानंदांना मिळणाऱ्या किमान एक पेन्शनची अपेक्षा करा! पण ते अशक्य आहे; मी करू शकत नाही बनारस सोडा. अरेरे, दोन मृतदेह अजून माझ्यासाठी नाहीत!”

{FN3-1} छोटा महाशय हा शब्द आहे ज्याद्वारे अनेक भारतीय संतांनी मला संबोधित केले. हे भाषांतर करते "लहान साहेब."

{FN3-2} स्वतः च्या मार्गाने, भौतिक विज्ञान योगींनी शोधलेल्या कायद्यांच्या वैधतेची पुष्टी करत आहे मानसिक विज्ञान. उदाहरणार्थ, माणसाकडे दूरचित्रवाणी शक्ती असल्याचे प्रात्यक्षिक 26 नोव्हेंबर 1934 रोजी देण्यात आले रॉयल युनिव्हर्सिटी ऑफ रोम. “डॉ. न्यूरो -सायकोलॉजीचे प्राध्यापक ज्युसेप्पे कॅलिगारिस यांनी निश्चितपणे दाबले एखाद्या व्यक्तीच्या शरीराचे बिंदू आणि विषयाने इतर व्यक्ती आणि वस्तूंच्या मिनिटांच्या वर्णनासह प्रतिसाद दिला भिंतीच्या उलट बाजू. डॉ. कॅलिगारिसने इतर प्राध्यापकांना सांगितले की जर त्वचेवरील काही क्षेत्रे उत्तेजित झाली असतील, या विषयाला अति -संवेदनात्मक छाप देण्यात आली आहे ज्यामुळे तो अशा वस्तू पाहू शकतो जे तो अन्यथा करू शकत नाही जाणणे. त्याच्या विषयाला एका भिंतीच्या दुसऱ्या बाजूला असलेल्या गोष्टी समजून घेण्यासाठी सक्षम करण्यासाठी, प्रोफेसर कॅलिगारिसने a वर दाबले पंधरा मिनिटांसाठी वक्षस्थळाच्या उजवीकडे बघा. डॉ.कॅलिगारिस म्हणाले की जर शरीराचे इतर स्पॉट्स असतील उत्तेजित, विषय कोणत्याही अंतरावर वस्तू पाहू शकतात, पूर्वा न करता त्यांनी त्या आधी कधी पाहिल्या होत्या वस्तू.”.

{FN3-3} देव त्याच्या निर्मात्याच्या पैलूमध्ये; संस्कृत मूळ BRIH पासून, विस्तृत करण्यासाठी. जेव्हा इमर्सनची कविता ब्रह्मा 1857 मध्ये अटलांटिक मासिक मध्ये दिसू लागले, बहुतेक वाचक चकित झाले. इमर्सन हसलो. ते म्हणाले, "त्यांना सांगा," 'ब्रह्मा' ऐवजी 'यहोवा' म्हणा आणि त्यांना कोणतीही गोंधळ वाटणार नाही. "

{FN3-4} खोल ध्यानात, आत्म्याचा पहिला अनुभव मणक्याच्या वेदीवर आणि नंतर मेंदूत असतो. मुसळधार आनंद जबरदस्त आहे, परंतु योगी त्याच्या बाह्य अभिव्यक्तीवर नियंत्रण ठेवण्यास शिकतो.

{FN3-5} सेवानिवृत्तीनंतर, प्रणबानंदांनी सर्वात गहन भाष्य लिहिले भागवद गीता, बंगाली आणि हिंदीमध्ये उपलब्ध.

{FN3-6} अध्याय 27 पहा.

अध्याय 4. हिमालयांच्या दिशेने माझी अंतर्भूत उद्घाण

“तुमची वर्गवारी काही क्षुल्लक बहाण्याने सोडा आणि हॅकनी कॅरेजमध्ये व्यस्त रहा. कोणीही नसलेल्या गल्लीत थांबा माझ्या घरात तुला भेटू शकतो. ”

अमर मिटर या हायस्कूलच्या मैत्रिणीला माझ्या शेवटच्या सूचना होत्या, ज्यांनी माझ्याबरोबर जाण्याची योजना आखली होती हिमालय. आम्ही आमच्या उद्घाणासाठी पुढील दिवस निवडला होता. अनंताने व्यायाम केल्याप्रमाणे खबरदारी घेणे आवश्यक होते एक जागरूक डोळा. तो पळून जाण्याच्या योजना अयशस्वी करण्याचा निर्धार करत होता ज्याचा त्याला संशय होता की माझ्या मनात सर्वात वरचा आहे. ताबीज, आध्यात्मिक यीस्टसारखे, माझ्या आत शांतपणे कामावर होते. हिमालयीन बर्फादरम्यान, मला आशा होती मास्तर शोधा ज्याचा चेहरा मला अनेकदा दृष्टान्तात दिसला.

हे कुटुंब आता कलकत्ता येथे राहत होते, जिथे वडिलांची कायमची बदली झाली होती. खालील पितृसत्ताक भारतीय प्रथा, अनंताने आपल्या वधूला आमच्या घरी राहण्यासाठी आणले होते, आता 4 गुरपार रोड येथे. तेथे अ लहान पोटमाळा मी रोजच्या ध्यानामध्ये गुंतलो आणि दैवी शोधासाठी माझे मन तयार केले.

अविस्मरणीय पावसासह अविस्मरणीय सकाळचे आगमन झाले. रस्त्यात अमरच्या गाडीची चाके ऐकून मी घाईघाईने एक घोंगडी, चप्पलांची जोडी, लाहिरी महाशयांचे चित्र, भागवद गीताची प्रत, प्रार्थनेच्या मण्यांची एक तार आणि दोन कंबरे. हे बंडल मी माझ्या तिसऱ्या -कथा खिडकीतून फेकले. मी खाली पळालो पावले आणि माझे काका पास झाले, दारात मासे खरेदी करत होते.

"उत्साह म्हणजे काय?" त्याची नजर माझ्या व्यक्तीवर संशयास्पदपणे फिरली.

अध्याय 4. हिमालयांच्या दिशेने माझी अंतर्भूत उड्डाण

18

पृष्ठ 22

एका योगीचे आत्मचरित्र

मी त्याला एक बिनधास्त स्मित दिले आणि गल्लीकडे निघालो. माझे बंडल पुनर्प्राप्त करून, मी अमरसोबत सामील झालो षड्यंत्रात्मक सावधगिरी. आम्ही चाडनी चौक या व्यापारी केंद्राकडे वळलो. महिन्यांपासून आम्ही आमची बचत करत होतो इंग्रजी कपडे खरेदी करण्यासाठी टिफिनचे पैसे. माझा हुशार भाऊ गुप्तहेरची भूमिका सहजपणे बजावू शकतो हे जाणून, आम्ही त्याला युरोपियन वेशाने मागे टाकण्याचा विचार केला.

स्टेशनकडे जाताना, मी माझे चुलत भाऊ जोतिन घोष यांना थांबलो, ज्यांना मी जतिंडा म्हणालो. तो नवीन होता धर्मातर, हिमालयातील गुरूची तळमळ. आमच्याकडे असलेला नवीन सूट त्याने तयार केला. छान, छद्मी, आम्हाला आशा होती! आमच्या हृदयावर एक गहन आनंद होता.

"आता आपल्याला फक्त कॅनव्हास शूजची गरज आहे." मी माझ्या साथीदारांना रबर -सोल्ड पादत्राणे दाखवणाऱ्या दुकानात नेले. "लेदरचे लेख, केवळ प्राण्यांच्या कत्तलीमुळे मिळाले, या पवित्र सहलीला अनुपस्थित असणे आवश्यक आहे." मी थांबलो माझ्या भागवद गीतेतून चामड्याचे आवरण काढून टाकण्यासाठी आणि माझ्याकडून चामड्याचे पट्टे काढण्यासाठी इंग्रजी - मेड SOLA TOPEE (हेल्मेट).

स्टेशनवर आम्ही बर्दवानची तिकिटे खरेदी केली, जिथे आम्ही हिमालयातील हरद्वारला जाण्याची योजना आखली पायथा. आमच्यासारखीच ट्रेन उड्डाण होताच, मी माझ्या काही गौरवशाली लोकांना उच्चारले अपेक्षा

"फक्त कल्पना करा!" मी स्वखलन केले. "आम्ही मास्तरांकडून दीक्षा घेतली जाईल आणि वैश्विक ट्रान्सचा अनुभव घेऊ शुद्धी. आमच्या देहावर अशा चुंबकत्वाने शुल्क आकारले जाईल की हिमालयातील वन्य प्राणी येतील आमच्या जवळच. वाघ नम्र घरच्या मांजरीपेक्षा जास्त नाही जे आमच्या काळजीची वाट पाहत आहेत! "

ही टिपणणी a मी प्रवेशद्वार मानली जाणारी एक संभावना चित्रित करत आहे, दोन्ही रूपकात्मक आणि शब्दशः - एक आणले अमरचे उत्साही स्मित. पण जतिंदाने आपली नजर टळली आणि खिडकीतून घोटाळ्याच्या दिशेने निर्देशित केले लँडस्केप

"पैसे तीन भागात विभागू द्या." या सूचनेने जतिंदाने एक दीर्घ मौन तोडले. "आपल्यातला प्रत्येकजण बर्दवान येथे स्वतःचे तिकीट खरेदी केले पाहिजे. अशा प्रकारे स्टेशनवर कोणीही असे समजणार नाही की आपण पळून जात आहोत एकत्र. "

मी निःसंशयपणे सहमत झालो. संध्याकाळी आमची ट्रेन बर्दवानला थांबली. जतिंडा तिकीट कार्यालयात दाखल झाला; अमर आणि मी व्यासपीठावर बसलो. आम्ही पंधरा मिनिटे थांबलो, नंतर अनावश्यक चौकशी केली. सर्व दिशेने शोधत आहोत, आम्ही घाबरण्याच्या निकडीने जतिंदाचे नाव ओरडले. पण तो आजूबाजूच्या अंधारात अंधुक झाला होता छोटें स्टेशन.

मी पूर्णपणे अस्वस्थ होतो, एक विचित्र सुन्नपणामुळे धक्का बसला. की देव या निराशाजनक स्थितीचा सामना करेल भाग! माझ्या पहिल्या काळजीपूर्वक - नियोजित फ्लाइटचा रोमॅटिक प्रसंग त्याच्यानंतर क्रूरपणे मारला गेला.

"अमर, आपण घरी परतले पाहिजे." मी लहान मुलाप्रमाणे रडत होतो. "जतिंडाचे निर्दयी निघणे एक वाईट शगुन आहे. ही सहल अपयशाला नशिबात आहे. "

“हे तुमचे परमेश्वरावरील प्रेम आहे का? तुम्ही विश्वासघातकी सोबतीची छोटी परीक्षा सहन करू शकत नाही?”

अमरच्या दैवी परीक्षेच्या सूचनेद्वारे माझे हृदय स्थिर झाले. आम्ही प्रसिद्ध सह स्वतः ला ताजेतवाने केले बर्दवान स्वीटमीट्स, सीताभोग (दैवीसाठी अन्न) आणि मोतीचूर (गोड मोत्याचे गाळे). काही मध्ये तास, आम्ही बरेली मार्गे हरद्वारला प्रवेश केला. मोगल सराई येथे गाड्या बदलणे, आम्ही एक महत्वाच्या विषयावर चर्चा केली आम्ही व्यासपीठावर थांबलो.

“अमर, लवकरच रेल्वे अधिकाऱ्यांकडून आमची बारकाईने चौकशी केली जाऊ शकते. मी माझ्या भावाच्या कल्पकतेला कमी लेखत नाही! परिणाम काहीही असो, मी असत्य बोलणार नाही.”

अध्याय 4. हिमालयांच्या दिशेने माझी अंतर्भूत उड्डाण

९

पृष्ठ 23

एका योगीचे आत्मचरित्र

“मुकुंदा, मी तुला एवढेच विचारतो की शांत राहा. मी बोलत असताना हसू नका किंवा हसू नका.”

या क्षणी, एका युरोपियन स्टेशन एजंटने माझ्याशी संपर्क साधला. त्याने एक तार लावली ज्याची मी लगेच आयात केली पकडले.

“तुम्ही रागाच्या भरात घरातून पळून जात आहात का?”

“नाही!” मला आनंद झाला की त्याच्या शब्दांच्या निवडीने मला जोरदार उत्तर देण्याची परवानगी दिली. राग नाही तर “दिव्य माझ्या अपारंपरिक वर्तनासाठी उदासीनता” जबाबदार होती.

तो अधिकारी मग अमरकडे वळला. त्यानंतर आलेल्या बुद्धीचे द्वंद्व मला सांभाळण्याची परवानगी देत नाही स्टॉइक गुरुत्वाकर्षणाचा सल्ला दिला.

“तिसरा मुलगा कुठे आहे?” त्या माणसाने त्याच्या आवाजात अधिकाराची संपूर्ण अंगठी टोचली. “चला; खरे बोल!”

“सर, मला लक्षात आले की तुम्ही चष्मा घातला आहे. आपण पाहू शकत नाही की आम्ही फक्त दोन आहोत?” अमर निर्बुद्धपणे हसला. “मी मी जादूगार नाही; मी तिसरा साथीदार बनवू शकत नाही.”

या निर्भयतेमुळे लक्षणीय निराश झालेल्या अधिकाऱ्याने हल्ल्याचे नवीन क्षेत्र शोधले.

“तुझं नाव काय आहे?”

“मला थॉमस म्हणतात. मी एका इंग्रजी आईचा मुलगा आहे आणि एक ख्रिश्चन भारतीय वडील आहे.

“तुमच्या मित्राचे नाव काय आहे?”

“मी त्याला थॉम्पसन म्हणतो.”

यावेळेस माझा अंतर्बाह्य आनंद कळस गाठला होता; मी बिनधास्तपणे ट्रेनसाठी बनवले, शिटी वाजवली निर्गमन अमरने त्या अधिकाऱ्याचा पाठपुरावा केला, जो विश्वासू होता आणि आम्हाला युरोपियन बनवण्यास पुरेसे बंधनकारक होता कप्पा. स्पष्टपणे त्याला वाटलेल्या विभागात प्रवास करणाऱ्या दोन अर्ध्या -इंग्रजी मुलांचा विचार करताना त्याला वेदना झाल्या स्थानिक त्याच्या विनम्र निर्गमनानंतर, मी सीटवर परत पडलो आणि अनियंत्रितपणे हसलो. माझ्या मित्राने एक अभिव्यक्ती घातली एका अनुभवी युरोपियन अधिकाऱ्याला पराभूत केल्याबद्दल समाधानी समाधान.

प्लॅटफॉर्मवर मी टेलीग्राम वाचण्याची कल्पना केली होती. माझ्या भावाकडून असे झाले: “तीन बंगाली मुले आत आली इंग्रजी कपडे घरापासून पळून मुघल सराय मार्गे हरद्वारच्या दिशेने. कृपया माझ्या पर्यंत त्यांना ताब्यात घ्या आगमन. तुमच्या सेवांसाठी भरपूर बक्षीस.”

“अमर, मी तुला सांगितलं होतं की तुझ्या घरात चिन्हांकित वेळापत्रक सोडू नकोस.” माझी नजर निंदनीय होती. “भाऊ पाहिजे तेथे एक सापडला आहे.”

माझ्या मैत्रिणीने निर्दयीपणे जोर स्वीकारला. आम्ही थोडक्यात बरेलीमध्ये थांबलो, जिथे द्वारका प्रसाद वाट पाहत होता अनंता कडून टेलीग्रामसह. माझ्या जुन्या मित्राने आम्हाला ताब्यात घेण्याचा पराक्रम केला; मी त्याला खात्री दिली की आमची फ्लाइट आहे हलके केले गेले नाही. मागील प्रसंगाप्रमाणे, द्वारकेने मला येण्याचे आमंत्रण नाकारले हिमालय.

त्या रात्री आमची ट्रेन एका स्टेशनवर उभी होती आणि मी अर्धा झोपलो होतो, अमरला दुसऱ्याने जाग आली अधिकारी चौकशी करत आहे. तो देखील "थॉमस" आणि "थॉम्पसन" च्या संकरित आकर्षणांना बळी पडला. ट्रेन बोअर झाली आम्ही विजयी होऊन पहाटे हरद्वारला आलो. भव्य पर्वत अंतरावर आमंत्रण देत होते. आम्ही स्टेशनमधून डॅश केले आणि शहरातील गर्दीच्या स्वातंत्र्यात प्रवेश केला. आमचे पहिले कृत्य मूळ मध्ये बदलणे होते अनंताने कसा तरी आमच्या युरोपियन वेशात प्रवेश केला होता. कॅम्ब्रिजची पूर्वकल्पना माझ्यावर अवलंबून होती

अध्याय 4. हिमालयांच्या दिशेने माझी अंतर्भूत उड्डाण

20

पान 24

एका योगीचे आत्मचरित्र

मन

हरद्वारला एकाच वेळी सोडणे योग्य आहे असे मानून आम्ही उत्तरेकडे proceedषिकेशला जाण्यासाठी तिकिटे खरेदी केली, माती लांब अनेक गुरुंच्या पायांनी पवित्र. मी आधीच ट्रेनमध्ये चढलो होतो, तर अमर प्लॅटफॉर्मवर मागे पडला. तो एका पोलिसाच्या ओरडण्याने अचानक थांबवण्यात आले. आमचे नको असलेले पालक आम्हाला एका स्टेशनवर घेऊन गेले बंगला आणि आमच्या पैशाची जबाबदारी घेतली. त्याने विनम्रपणे समजावून सांगितले की माईपर्यंत आम्हाला धरून ठेवणे हे त्याचे कर्तव्य आहे मोठा भाऊ आला.

टूट्सचे गंतव्य हिमालय होते हे जाणून, अधिकाऱ्याने एक विचित्र कथा सांगितली.

"मी पाहतो की तुम्ही संतांचे वेडे आहात! मी फक्त पाहिलेल्या व्यक्तीपेक्षा देवाच्या महान माणसाला तुम्ही कधीच भेटणार नाही काल. माझा भाऊ अधिकारी आणि मी पहिल्यांदा पाच दिवसांपूर्वी त्याला भेटलो. आम्ही गंगेतून गस्त घालत होतो ठराविक मारेकऱ्यावर तीक्ष्ण नजर. जिवंत किंवा मृत त्याला पकडण्यासाठी आमच्या सूचना होत्या. त्याची ओळख होती यात्रेकरूंना लुटण्यासाठी एक साधू म्हणून मास्करेड करणे. आमच्यासमोर थोड्याच अंतरावर, आम्ही एक आकृती शोधली जी गुन्हेगाराच्या वर्णनासारखे. त्याने थांबवण्याच्या आमच्या आदेशाकडे दुर्लक्ष केले; आम्ही त्याच्यावर मात करण्यासाठी धावलो. त्याच्या पाठीशी येऊन मी प्रचंड ताकदीने कुन्हाड चालवली; माणसाचा उजवा हात जवळजवळ तोडला गेला पूर्णपणे त्याच्या शरीरातून.

"आक्रोश न करता किंवा भयानक जखमाकडे न पाहता, अनोळखी व्यक्तीने आश्चर्यचकितपणे आपला वेग वाढवला. म्हणून आम्ही त्याच्या समोर उडी मारली, तो शांतपणे बोलला.

"तू शोधत असलेला खुनी मी नाही."

"मी एका दिव्य दिसणाऱ्या ग्रेषीच्या व्यक्तीला जखमी केल्याचे पाहून मला खूप वाईट वाटले. त्याच्याकडे मला साष्टांग दंडवत पाय, मी त्याची क्षमा मागितली, आणि माझ्या पगडीचे कापड अर्पण केले ते रक्ताच्या जडपणाला रोखण्यासाठी.

"'बेटा, ती तुझ्याकडून फक्त समजण्यासारखी चूक होती.' संत मला दयाळूपणे मानत. 'सोबत चालवा, आणि स्वतः ची निंदा करू नका. प्रिय आई माझी काळजी घेत आहे.' त्याने त्याचा लटकणारा हात त्याच्या स्टंपमध्ये ढकलला आणि लो! ते चिकटले; रक्त अक्षमपणे वाहणे थांबले.

"तीन दिवसात माझ्याकडे या झाडाखाली या आणि तुम्ही मला पूर्णपणे बरे कराल. त्यामुळे तुम्हाला नाही असे वाटेल पश्चात्ताप."

"काल माझा भाऊ अधिकारी आणि मी उत्सुकतेने ठरवलेल्या ठिकाणी गेलो. SADHU तिथे होता आणि परवानगी होती आपण त्याच्या हाताची तपासणी करू. यात कोणताही डाग किंवा दुखापतीचा ठसा नव्हता!

"मी ishषिकेश मार्गे हिमालयीन एकांतात जात आहे.' तो लवकर निघून गेल्यावर त्याने आम्हाला आशीर्वाद दिला. मला असे वाटते की माझे त्याच्या पावित्र्यामुळे जीवन उंचावले गेले आहे."

अधिकाऱ्याने पवित्र स्खलनाने निष्कर्ष काढला; त्याच्या अनुभवाने त्याला त्याच्या नेहमीच्या पलीकडे नेले

खोली एक प्रभावी हावभाव करून, त्याने मला चमत्काराबद्दल एक छापिल, क्लिपिंग दिली. नेहमीच्या गडबडीत सनसनाटी वर्तमानपत्राची पद्धत (गंहाळ नाही, अरेरे! भारतातही), रिपोटरची आवृत्ती होती किंचित अतिशयोक्ती: हे सूचित करते की SADHU जवळजवळ विच्छेदन झाले आहे!

अमर आणि मी शोक व्यक्त केला की आम्ही अशा महान योगीला गमावले जे ख्रिस्तासारख्या आपल्या छळाला माफ करू शकले मार्ग. गेल्या दोन शतकांपासून भौतिकदृष्ट्या गरीब असलेल्या भारताकडे अद्याप दैवी संपत्तीचा अखंड निधी आहे; आध्यात्मिक “गगनचुंबी इमारती” कधीकधी रस्त्याच्या कडेला येऊ शकतात, अगदी या पोलिसांसारख्या सांसारिक माणसांकडूनही.

आम्ही अधिकाऱ्याला त्याच्या अद्भुत कथेने आमचा तणाव दूर केल्याबद्दल आभार मानले. तो कदाचित त्याला कळवत होता की तो तो आमच्यापेक्षा अधिक भाग्यवान होता: तो प्रयत्नाशिवाय एका प्रबुद्ध संतला भेटला होता; आमचा कळकळीचा शोध संपला होता, येथे नाही एका मास्तरचे पाय, पण खडबडीत पोलीस ठाण्यात!

अध्याय 4. हिमालयांच्या दिशेने माझी अंतर्भूत उड्डाण

21

पृष्ठ 25

एका योगीचे आत्मचरित्र

तर हिमालयाच्या जवळ आणि तरीही, आमच्या बंदिवासात, आतापर्यंत, मी अमरला सांगितले की मला स्वातंत्र्य मिळवण्यास दुप्पट प्रेरणा वाटते.

“संधी मिळेल तेव्हा आपण दूर जाऊ. आपण पवित्र शिक्षेशला पायी जाऊ शकतो.” मी उत्साहाने हसले.

पण आमच्या साथीदाराने आमच्या पैशाचा कट्टर प्रस्ताव आमच्याकडून घेतल्याबरोबर निराशावादी झाला.

“जर आपण अशा धोकादायक जंगल भूमीवर ट्रेक सुरू केला तर आपण संतांच्या नगरीत नव्हे, तर वाघांचे पोट!”

अनंता आणि अमरचा भाऊ तीन दिवसांनी आले. अमरने त्याच्या नातेवाईकाला प्रेमाने आराम दिला. मी होतो न जुळलेला; अनंताला माझ्याकडून गंभीर अपब्रॅडिंगपेक्षा अधिक काही मिळाले नाही.

“तुम्हाला कसे वाटते ते मला समजले.” माझा भाऊ शांतपणे बोलला. “मी तुम्हाला एवढेच सांगतो की, माझ्याबरोबर बनारसला जा एका विशिष्ट संताला भेटण्यासाठी, आणि काही दिवसांसाठी आपल्या शोकग्रस्त वडिलांना भेटण्यासाठी कलकत्त्याला जा. मग तुम्ही पुन्हा सुरू करू शकता तुमचा शोध येथे मास्टरसाठी आहे.”

माझ्याबरोबर हरद्वारला परतण्याचा कोणताही हेतू अस्वीकार करण्यासाठी अमरने या वेळी संभाषणात प्रवेश केला. तो होता कौटुंबिक उबदारपणाचा आनंद घेत आहे. पण मला माहित होते की मी माझ्या गुरूचा शोध कधीही सोडणार नाही.

बनारससाठी आमचा पक्ष प्रवेश केला. तिथे मला माझ्या प्रार्थनेला एकेरी आणि झटपट प्रतिसाद मिळाला.

अनंताने एक हुशार योजना पूर्व-व्यवस्था केली होती. मला हरद्वार येथे पाहण्यापूर्वी तो बनारस येथे थांबला होता एका विशिष्ट शास्त्रीय प्राधिकरणाला नंतर माझी मुलाखत घेण्यास सांगा. पंडित आणि त्याचा मुलगा दोघांनीही हाती घेण्याचे आश्वासन दिले होते एका संन्यासीच्या मार्गापासून माझे विचलन. {FN4-1}

अनंता मला त्यांच्या घरी घेऊन गेला. मुलगा, धैर्यशील तरुण, अंगणात माझे स्वागत केले. तो मला एका प्रदीर्घ तत्त्वज्ञानाच्या भाषणात गुंतवले. माझ्या भविष्याबद्दल स्पष्ट ज्ञान असल्याचे सांगून, तो भिक्षु होण्याच्या माझ्या कल्पनेला सवलत दिली.

“तुम्ही नेहमीच्या दुर्दैवाला सामोरे जाल आणि जर तुम्ही तुमच्या सामान्य माणसाला सोडण्याचा आग्रह धरला तर तुम्हाला देव सापडणार नाही जबाबदाऱ्या! सांसारिक अनुभवांशिवाय तुम्ही तुमचे पूर्वीचे कर्म {FN4-2} करू शकत नाही.”

कृष्णाचे अमर शब्द माझ्या ओठांवर आले.

माझ्यावर ध्यान केल्याने त्याच्या भूतकाळातील वाईट कृत्यांचे परिणाम पटकन हरले. एक उच्च आत्मा असलेला प्राणी बनणे, तो लवकरच बारमाही शांतता प्राप्त करते. अर्जुन, हे निश्चितपणे जाणून घ्या: जो भक्त माझ्यावर विश्वास ठेवतो तो कधीच नष्ट होत नाही! {FN4-3}

पण त्या तरुणाच्या जबरदस्तीने भविष्यवाणी केल्याने माझा आत्मविश्वास किंचित हलला. च्या सर्व उत्साहाने माझे हृदय मी शांतपणे देवाला प्रार्थना केली:

"कृपया माझी भिती सोडवा आणि मला उत्तर द्या, जर तुम्हाला माझी इच्छा असेल तर मी येथे जीवन जगू इच्छितो. संन्यास किंवा सांसारिक मनुष्य!"

मला पंडितांच्या घराच्या कंपाऊंडच्या बाहेर उदात्त चेहरा असलेला एक साधू दिसला. स्पष्टपणे त्याने अनोळखी व्यक्तीसाठी स्वयंपूर्ण दावेदार आणि मी यांच्यातील उत्साही संभाषण ऐकले होते. मला त्याच्या बाजूला बोलावले. मला त्याच्या शांत डोळ्यांमधून एक प्रचंड शक्ती वाहताना जाणवली.

"बेटा, त्या अज्ञानी लोकांचे ऐकू नकोस. तुझ्या प्रार्थनेला प्रतिसाद म्हणून, परमेश्वर मला सांगतो की तू एकमेव आहेस या जीवनातील मार्ग संन्याशाचा आहे."

आश्चर्य आणि कृतज्ञतेसह, मी या निर्णायक संदेशावर आनंदाने हसलो.

अध्याय 4. हिमालयांच्या दिशेने माझी अंतर्भूत उड्डाण

22

पृष्ठ 26

एका योगीचे आत्मचरित्र

"त्या माणसापासून दूर या!" "इग्नोरमस" मला अंगणातून हाक मारत होता. माझे संत मार्गदर्शक वाढले त्याचा हात आशीर्वादाने आणि हळूहळू निघून गेला.

"ते साधू तुमच्यासारखेच वेडे आहे." हे मोहक -डोक्याचे पंडित होते ज्यांनी हे मोहक बनवले निरीक्षण तो आणि त्याचा मुलगा माझ्याकडे हसतमुखाने पाहत होते. "मी ऐकले की त्यानेही आपले घर अस्पष्ट सोडले आहे देवाचा शोध घ्या."

मी पाठ फिरवली. अनंताला मी टिप्पणी केली की मी आमच्या यजमानांशी पुढील चर्चा करणार नाही. माझा भाऊ त्वरित निघण्यास सहमती दिली; आम्ही लवकरच कलकत्त्याला प्रवेश घेतला.

[उदाहरण: मी माझा मोठा भाऊ अनंताच्या मागे उभा आहे. An ananta.jpg पहा]

[उदाहरण: श्री युक्तेश्वर, डिसेंबर, १ 35 ३५ यांनी साजरा केलेला शेवटचा संक्रांती महोत्सव. माझे गुरु येथे बसलेले आहेत. केंद्र; मी त्याच्या उजवीकडे आहे, सेरामपूरमधील त्याच्या आश्रमाच्या मोठ्या अंगणात. Festival महोत्सव पहा. Jpg]

"श्री. डिटेक्टिव्ह, तुला कसे कळले की मी दोन साथीदारांसह पळून गेलो आहे?" मी माझ्या जिवंत कुतूहलाला उत्तेजन दिले आमच्या घरच्या प्रवासादरम्यान अनंता. तो खोडकरपणे हसला.

"तुझ्या शाळेत, मला आढळले की अमर त्याचा वर्ग सोडून गेला होता आणि परत आला नव्हता. मी पुढच्या दिवशी त्याच्या घरी गेलो सकाळी आणि चिन्हांकित वेळापत्रक शोधले. अमरचे वडील नुकतेच गाडीने निघाले होते आणि त्यांच्याशी बोलत होते प्रशिक्षक

"माझा मुलगा आज सकाळी माझ्याबरोबर त्याच्या शाळेत जाणार नाही. तो गायब झाला आहे! वडील ओरडले.

"मी एका भावाच्या प्रशिक्षकाकडून ऐकले की तुझा मुलगा आणि इतर दोन, युरोपियन सूट घातलेले, ट्रेनमध्ये चढले हावडा स्टेशनवर, 'त्या व्यक्तीने सांगितले. 'त्यांनी कॅब ड्रायव्हरला त्यांच्या लेदर शूजची भेट दिली.'

"अशा प्रकारे माझ्याकडे तीन सुगावा होत्या - वेळापत्रक, मुलांची त्रिकूट आणि इंग्रजी कपडे."

मी अनंताचे खुलासे मिश्कील आनंद आणि संतापाने ऐकत होतो. कोचमनबद्दल आमचे औदार्य होते थोडे चुकीचे बदलले गेले!

"अर्थातच मी अमरने अधोरेखित केलेल्या सर्व शहरांमधील स्टेशन अधिकाऱ्यांना तार पाठविण्यासाठी धाव घेतली वेळापत्रक. त्याने बरेलीची तपासणी केली होती, म्हणून मी तुझी मैत्रिण द्वारकाला तिथे तार लावली. आमच्या कलकत्त्यात चौकशी केल्यानंतर शेजारी, मला कळले की चुलत भाऊ जतिंदा एका रात्री अनुपस्थित होते पण खालील घरी आले होते युरोपियन वेषात सकाळ. मी त्याला शोधले आणि त्याला रात्रीच्या जेवणासाठी आमंत्रित केले. त्याने स्वीकारले, माझ्याकडून बरीच निःशस्त्र मैत्रीपूर्ण रीतीने. वाटेत मी त्याला बिनधास्तपणे एका पोलीस स्टेशनला नेले. त्याला अनेक जणांनी घेरले होते ज्या अधिकाऱ्यांना मी यापूर्वी त्यांच्या उग्र स्वरूपासाठी निवडले होते. त्यांच्या भयंकर नजरेखाली जतिंदा त्याच्या रहस्यमय वर्तनाचा हिशेब देण्यास सहमत झाले.

“मी हिमालय पर्वतासाठी उत्साही आध्यात्मिक मनःस्थितीत सुरुवात केली,” त्यांनी स्पष्ट केले. 'प्रेरणा मला संभाव्यतेने भरली मास्तरांना भेटणे. पण तितक्या लवकर मुकुंदा म्हणाला, “हिमालयातील लेण्यांमध्ये आमच्या परमानंदांच्या वेळी वाघ मंत्रमुग्ध होईल आणि आपल्या भोवती बसून पुसीसारखे बसेल,” माझा आत्मा गोठला; माझ्यावर घामाचे मणी तयार झाले कपाळ "मग काय?" मला वाटत. “जर वाघांचे द्वेषपूर्ण स्वरूप आपल्या शक्तीद्वारे बदलले नाही आध्यात्मिक ट्रान्स, ते आमच्याशी घरच्या मांजरींच्या दयाळूपणे वागतील का?” माझ्या मनाच्या डोळ्यात मी स्वतःला आधीच पाहिले आहे काही वाघाच्या पोटाचा अनिवार्य कैदी - संपूर्ण शरीराने एकाच वेळी तेथे प्रवेश करत नाही, परंतु त्याच्या अनेक भागांचे हप्ते!

जतिंदाच्या अदृश्य होण्याबद्दलचा माझा राग हास्यात बाष्पित झाला. ट्रेनमधील हास्यास्पद सिक्वेल सर्वांना मोलाचा वाटला त्याने मला दिलेले दुःख. मी समाधानाची थोडीशी भावना कबूल केली पाहिजे: जतिंदासुद्धा सुटला नव्हता पोलिसांशी चकमक!

अध्याय 4. हिमालयांच्या दिशेने माझी अंतर्भूत उड्डाण

23

पृष्ठ 27

एका योगीचे आत्मचरित्र

"अनंता, {FN4-4} तू जन्माला आला आहेस!" करमणुकीची माझी नजर काहींशिवाय नव्हती निराशा "आणि मी जतिंडाला सांगेन की मला विश्वास आहे की त्याला विश्वासघाताच्या मूडमुळे प्रेरित केले गेले नाही, परंतु केवळ स्वतः च्या विवेकशील वृत्तीने -

कलकत्त्याच्या घरी, वडिलांनी मला स्पर्श करून विनंती केली की, कमीतकमी, पूर्ण होईपर्यंत माझ्या फिरत्या पायांवर अंकुश ठेवा माझा हायस्कूल अभ्यास. माझ्या अनुपस्थितीत, त्याने एका संत पंडिताची व्यवस्था करून प्रेमाने एक कट रचला होता, स्वामी केबलानंद, {FN4-5} नियमितपणे घरी यायचे.

“Willषी तुमचे संस्कृत शिक्षक होतील,” माझ्या पालकांनी आत्मविश्वासाने घोषणा केली.

वडिलांनी शिकलेल्या तत्त्वज्ञांच्या सूचनांद्वारे माझी धार्मिक इच्छा पूर्ण करण्याची आशा व्यक्त केली. पण टेबल होते सूक्ष्मपणे वळले: माझे नवीन शिक्षक, बौद्धिक शुष्कता देण्यापासून दूर, माझ्या अंगठ्या वाढवल्या देवाची आकांक्षा. वडिलांना अज्ञात, स्वामी केबलानंद हे लाहिरी महाशयांचे उच्च शिष्य होते. च्या अतुलनीय गुरुकडे हजारो शिष्य होते, त्यांच्या दैवीपणाच्या अपरिवर्तनीयतेमुळे शांतपणे त्यांच्याकडे ओढले गेले चुंबकत्व मला नंतर कळले की लाहिरी महाशयांनी केबलानंदांना अनेकदा ISषी किंवा प्रदीप्त असे दर्शविले होते ऋषी.

विलासी कुरळे माझ्या शिक्षकाचा देखणा चेहरा तयार करतात. त्याचे काळे डोळे निर्दोष होते, a च्या पारदर्शकतेसह मुलाचे. त्याच्या किरकोळ शरीराच्या सर्व हालचाली एका शांत विचारसरणीने चिन्हांकित केल्या गेल्या. कधीही सौम्य आणि प्रेमळ, तो अनंत चेतनेमध्ये दृढपणे स्थापित झाले. आमचे बरेच आनंदी तास एकत्र घालवले गेले कृया ध्यान.

केबलानंद हे प्राचीन शास्त्र किंवा पवित्र पुस्तकांवरील प्रख्यात प्राधिकरण होते: त्यांच्या पांडित्याने त्यांना कमावले होते "शास्त्री महाशय" चे शीर्षक, ज्याद्वारे त्याला सहसा संबोधित केले जात असे. पण संस्कृतच्या शिष्यवृत्तीत माझी प्रगती दखलपात्र नव्हते. मी प्रोसेक व्याकरण सोडून योग आणि लाहिरीबद्दल बोलण्याची प्रत्येक संधी शोधली महाशय. माझ्या शिक्षकाने मला एक दिवस मला त्याच्या स्वतः च्या जीवनाबद्दल काहीतरी सांगून गुरुशी वचन दिले.

“क्वचितच सुदैवाने, मी लाहिरी महाशयांजवळ दहा वर्षे राहू शकलो. त्याचे बनारसचे घर माझे रात्रीचे होते तीर्थयात्रेचे ध्येय. पहिल्या मजल्यावरच्या छोट्याशा पार्लरमध्ये गुरू नेहमी उपस्थित असायचे. तो कमळ बसला म्हणून मागच्या लाकडी आसनावर आसन, त्याच्या शिष्यांनी त्याला अर्धवर्तुळामध्ये पुष्पहार घातला. त्याचे डोळे चमकले आणि नाचले परमात्म्याच्या आनंदाने. ते कधीकधी अर्धे बंद होते, आतील दुर्बिणीच्या कक्षेतून एका गोळामध्ये डोकावत होते शाश्वत आनंदाची. तो क्वचितच लांबवर बोलला. कधीकधी त्याची नजर एका मदतीची गरज असलेल्या विद्यार्थ्यांवर केंद्रित होते; बरे करणारे शब्द मग प्रकाशाच्या हिमस्खलनासारखे ओतले.

“गुरुच्या दृष्टीक्षेपात माझ्यामध्ये एक अवर्णनीय शांतता उमलली. मी त्याच्या सुगंधाने व्याप्त होतो, जसे जरी अनंत कमळापासून. त्याच्याबरोबर राहणे, अगदी दिवसभर शब्दांची देवाणघेवाण न करता, अनुभव होता ज्याने माझे संपूर्ण अस्तित्व बदलले. माझ्या एकाग्रतेच्या मार्गात कोणताही अदृश्य अडथळा आला तर मी ध्यान करेन गुरुच्या चरणी. तेथे सर्वात दुर्बल राज्ये सहजपणे माझ्या आकलनामध्ये आली. अशा समजुतींनी मला दूर केले कमी शिक्षकांची उपस्थिती. गुरु हे देवाचे जिवंत मंदिर होते ज्यांचे गुप्त दरवाजे सर्वासाठी खुले होते

भक्तीद्वारे शिष्य.

“लाहिरी महाशय हे धर्मग्रंथांचे पुस्तकी दुभाषी नव्हते. सहजपणे त्याने 'दिव्य ग्रंथालय' मध्ये डुबकी मारली. शब्दांचा फोम आणि विचारांचा फवारा त्याच्या सर्वज्ञानाच्या झऱ्यातून बाहेर पडला. त्याच्याकडे चमत्कारिक होते क्लेविस ज्याने अनेक वर्षांपूर्वी वेदात अंतर्भूत गहन तत्त्वज्ञान विज्ञान उघडले. {FN4-6} जर प्राचीन ग्रंथांमध्ये नमूद केलेल्या चेतनेच्या वेगवेगळ्या विमानांचे स्पष्टीकरण करण्यास सांगितले, तो हसत हसत म्हणाला सहमती

“मी त्या राज्यांमधून जाईन, आणि सध्या मला काय वाटते ते सांगेन.' अशाप्रकारे तो विषमतेच्या विपरीत होता शिक्षक जे मेमरीला शास्त्रवचन देतात आणि नंतर अवास्तव अमूर्तता देतात.

अध्याय 4. हिमालयांच्या दिशेने माझी अंतर्भूत उड्डाण

24

पृष्ठ 28

एका योगीचे आत्मचरित्र

“कृपया पवित्र श्लोक स्पष्ट करा कारण तुम्हाला अर्थ होतो.' शांत गुरुने अनेकदा ही सूचना दिली जवळच्या to शिष्याकडे. 'मी तुमच्या विचारांना मार्गदर्शन करेन, की योग्य अर्थ लावला जाईल.' अशा प्रकारे अनेक लाहिरी महाशयांच्या धारणा नोंदवल्या गेल्या, ज्यात विविध विद्यार्थ्यांनी मोठ्या प्रमाणात भाष्य केले.

“मास्तरांनी कधीच गुलाम विश्वासाचे समुपदेशन केले नाही. ते म्हणाले, 'शब्द फक्त शेल असतात. 'देवाचा विश्वास जिंक घ्यानात तुमच्या स्वतःच्या आनंदी संपर्काद्वारे उपस्थिती. '

“शिष्याची कोणतीही समस्या असो, गुरुने त्याच्या योग्यासाठी कृतियोगाचा सल्ला दिला.

जेव्हा मी तुम्हाला मार्गदर्शन करण्यासाठी शरीरात उपस्थित नाही तेव्हा योगिक की त्याची कार्यक्षमता गमावणार नाही. हे तंत्र सैद्धांतिक प्रेरणांच्या पद्धतीने बांधले, दाखल आणि विसरले जाऊ शकत नाही. अखंड चालू ठेवा कृपाद्वारे आपल्या मुक्तीच्या मार्गावर, ज्यांची शक्ती व्यवहारात आहे. '

“मी स्वतः कृपाला स्वतःच्या प्रयत्नांद्वारे मोक्षाचे सर्वात प्रभावी साधन मानतो माणसाचा अनंत शोध. " या कळकळीच्या साक्षाने केबलानंदांची सांगता झाली. "त्याच्या वापराद्वारे, सर्व पुरुषांमध्ये दडलेला सर्वशक्तिमान देव, लाहिरी महाशयांच्या शरीरात दृश्यमान अवतार झाला आणि एक संख्या त्याच्या शिष्यांचे. "

लाहिरी महाशयांनी केलेला ख्रिस्तासारखा चमत्कार केबलानंदांच्या उपस्थितीत झाला. माझे संत शिक्षक शिकवले एक दिवस कथा, त्याचे डोळे संस्कृत ग्रंथांपासून दूर आहेत.

“एक अंध शिष्य, रामू, माझी सक्रिय दया जागृत केली. त्याच्या डोळ्यात प्रकाश नसला पाहिजे, जेव्हा तो विश्वासाने आमच्या मालकाची सेवा केली, ज्यात दैव पूर्णपणे चमकत होता? एका सकाळी मी रामूशी बोलण्याचा प्रयत्न केला, पण तो बसला रुग्णांनी तासाने गुरूला हाताने बनवलेल्या तळहाताच्या पानाने पंख लावले. जेव्हा भक्त शेवटी सोडून गेला खोली, मी त्याच्या मागे गेलो.

“रामू, तू किती काळ आंधळा आहेस?'

“माझ्या जन्मापासून, सर! माझ्या डोळ्यांना कधीही सूर्याच्या एका झलकाने आशीर्वाद मिळाला नाही. '

“आमचे सर्वशक्तिमान गुरु तुम्हाला मदत करू शकतात. कृपया एक विनंती करा. '

“दुसऱ्या दिवशी रामू स्पष्टपणे लाहिरी महाशयांशी संपर्क साधला. विचारायला शिष्याला जवळजवळ लाज वाटली की भौतिक संपत्ती त्याच्या आध्यात्मिक श्रेष्ठतेमध्ये जोडली जाईल.

“मास्टर, विश्वाचा प्रकाशक तुमच्यामध्ये आहे. मी तुम्हाला प्रार्थना करतो की त्याचा प्रकाश माझ्या डोळ्यात आणा, जेणेकरून मला ते समजेल सूर्याची कमी चमक. '

“रामू, कोणीतरी मला कठीण स्थितीत ठेवण्याचा विचार केला आहे. माझ्याकडे उपचार करण्याची शक्ती नाही. '

"सर, तुमच्यामध्ये असणारा अनंत नक्कीच बरे होऊ शकतो. '

"हे खरंच वेगळं आहे, रामू. देवाची मर्यादा कुठेच नाही! जो तारे आणि मांसाच्या पेशींना प्रज्वलित करतो गूढ जीवन - उत्साह तुमच्या डोळ्यांमध्ये नक्कीच चमक आणू शकतो. '

"मास्टरने भुवयांच्या मधल्या बिंदूवर रामूच्या कपाळाला स्पर्श केला. {FN4-7} "तुमचे मन ठेवा तेथे लक्ष केंद्रित केले आणि सात दिवस संदेष्टा रामाचे नाव {FN4-8} वारंवार उच्चारले. वैभव तुमच्यासाठी सूर्याची एक विशेष पहाट असेल. '

"लो! एका आठवड्यात तसे झाले. रामूने प्रथमच निसर्गाचा गोरा चेहरा पाहिला. सर्वज्ञ होते त्याच्या शिष्याला इतर सर्व संतांपेक्षा जास्त आवडणारे रामाचे नाव पुन्हा सांगण्याचे निर्देश दिले. रामूचा विश्वास

अध्याय 4. हिमालयांच्या दिशेने माझी अंतर्भूत उड्डाण

25

पान २

एका योगीचे आत्मचरित्र

भक्तीने नांगरलेली माती होती ज्यात गुरुचे कायमस्वरूपी उपचारांचे शक्तिशाली बीज अंकुरले होते. " केबलानंद क्षणभर गप्प राहिले, त्यानंतर त्यांच्या गुरूंना आणखी श्रद्धांजली वाहिली.

"लाहिरी महाशयांनी केलेल्या सर्व चमत्कारांमध्ये हे स्पष्ट होते की त्याने अहंकार सिद्धांताला कधीही परवानगी दिली नाही {FN4-9} स्वतःला एक कारक शक्ती मानणे. प्रतिरोधक आत्मसमर्पणाच्या परिपूर्णतेने, मास्टरने सक्षम केले त्याच्याद्वारे मुक्तपणे वाहण्यासाठी प्राइम हीलिंग पॉवर.

"लाहिरी महाशयांद्वारे नेत्रदीपकपणे बरे झालेल्या असंख्य मृतदेहांना शेवटी अन्न द्यावे लागले अंत्यसंस्काराच्या ज्वाला. परंतु त्याने निर्माण केलेले मूक आध्यात्मिक प्रबोधन, त्याने तयार केलेले ख्रिस्तासारखे शिष्य आहेत त्याचे अविनाशी चमत्कार. "

मी कधीच संस्कृतचा अभ्यासक झालो नाही; केबलानंदांनी मला एक डिक्शनरी वाक्यरचना शिकवली.

{FN4-1} शब्दशः, "संन्यास घ्या." संस्कृत क्रियापद मुळांपासून, "बाजूला टाकणे."

{FN4-2} या किंवा पूर्वीच्या आयुष्यातील मागील कृतींचे परिणाम; संस्कृत KRI कडून, "करणे."

{FN4-3} भागवद गीता, IX, 30-31. कृष्ण हा भारताचा महान संदेष्टा होता; अर्जुन त्याचा होता अग्रगण्य शिष्य.

{FN4-4} मी त्याला नेहमी अनंतादा म्हणून संबोधत असे. डीए हा एक आदरणीय प्रत्यय आहे जो अ मधील सर्वात मोठा भाऊ आहे भारतीय कुटुंब कनिष्ठ बंधू आणि भगिनींकडून प्राप्त करते.

{FN4-5} आमच्या बैठकीच्या वेळी, केबलानंद अजून स्वामींच्या आदेशात सामील झाले नव्हते आणि सामान्यपणे होते शास्त्री महाशय म्हणतात. लाहिरी महाशय आणि मास्टर महाशय यांच्या नावाचा गोंधळ टाळण्यासाठी (II त्याचा

चरित्र अलीकडेच बंगालीमध्ये प्रकाशित झाले आहे. 1863 मध्ये बंगालच्या खुलना जिल्ह्यात जन्मलेल्या केबलानंदा वयाच्या अठ्ठ्याऐंशीव्या वर्षी बनारसमध्ये त्याचा देह सोडला. त्यांच्या कुटुंबाचे नाव आशुतोष चॅटर्जी होते.

{FN4-6} प्राचीन चार वेदांमध्ये 100 हून अधिक प्रामाणिक पुस्तके आहेत. इमर्सनने खालील पैसे दिले त्यांच्या जर्नलमध्ये वैदिक विचारांना श्रद्धांजली: "हे उष्णता आणि रात्र आणि श्वासोच्छ्वास नसलेला महासागर म्हणून उदात्त आहे. त्यात समाविष्ट आहे प्रत्येक धार्मिक भावना, सर्व भव्य नैतिकता जे प्रत्येक उदात्त काव्यात्मक मनाला भेट देतात. . . . त्याचा काही उपयोग नाही पुस्तक काढून टाका; जर मी स्वतः ला जंगलात किंवा तलावावरील बोटीवर विश्वास ठेवतो, तर निसर्ग ब्राह्मण बनवतो मी सध्या: शाश्वत गरज, शाश्वत भरपाई, अतुलनीय शक्ती, अखंड शांतता. . . हे तिचे आहे पंथ शांतता, ती मला म्हणते, आणि शुद्धता आणि पूर्ण त्याग - हे रामबाण सर्व पापांची क्षमा करतात आणि आणतात तुम्हाला आठ देवांच्या सुंदरतेसाठी. "

{FN4-7} "एकल" किंवा आध्यात्मिक डोळ्यांचे आसन. मृत्यूच्या वेळी माणसाची चेतना सहसा याकडे ओढली जाते पवित्र स्थान, मृतांमध्ये सापडलेल्या डोळ्यांसाठी जबाबदार.

{FN4-8} संस्कृत महाकाव्याची मध्य पवित्र आकृती, रामायण.

{FN4-9} अहंकार, अहंकार; शब्दशः, "मी करतो." द्वैतवादाचे मूळ कारण किंवा मायाचा भ्रम, ज्यायोगे विषय (अहंकार) वस्तू म्हणून दिसतो; प्राणी स्वतःला निर्माता म्हणून कल्पना करतात.

अध्याय 5. एक "परफ्यूम सेंट" त्याच्या जवानांना प्रदर्शित करतो

"प्रत्येक गोष्टीसाठी एक हंगाम असतो आणि स्वर्गातील प्रत्येक हेतूसाठी एक वेळ असते."

मला सांतवन देण्यासाठी शलमोनाचे हे शहाणपण नव्हते; मी कुठल्याही सहलीवर माझ्याबद्दल शोधत होतो घरी, माझ्या नियत गुरूच्या चेहऱ्यासाठी. पण माझा मार्ग पूर्ण झाल्याशिवाय त्याचा मार्ग पार केला नाही

अध्याय 5. एक "परफ्यूम सेंट" त्याच्या जवानांना प्रदर्शित करतो

26

पान 30

एका योगीचे आत्मचरित्र

हायस्कूल अभ्यास.

अमरबरोबर हिमालयाकडे जाणाऱ्या माझ्या उड्डाण आणि श्री युक्तेश्वराच्या महान दिवसादरम्यान दोन वर्षे उलटली माझ्या आयुष्यात आगमन. त्या दरम्यान मी अनेक gesर्षींना भेटलो - "परफ्यूम संत", "वाघ स्वामी" नागेंद्र नाथ भादुरी, मास्टर महाशय, आणि प्रसिद्ध बंगाली शास्त्रज्ञ, जगदीस चंद्र बोस.

"परफ्यूम संत" शी माझी भेट दोन प्रस्तावने होती, एक कर्णमधुर आणि दुसरी विनोदी.

"देव साधा आहे. बाकी सर्व काही गुंतागुंतीचे आहे. निसर्गाच्या सापेक्ष जगात निरपेक्ष मूल्ये शोधू नका. "

कालीच्या मंदिराच्या प्रतिमेसमोर मी शांतपणे उभा राहिल्याने या दार्शनिक अंतिम गोष्टी हळूवारपणे माझ्या कानात घुसल्या. वळण, मी एका उंच माणसाचा सामना केला ज्याचे वस्त्र, किंवा त्याचा अभाव, त्याला एक भटकणारा साधू प्रकट झाला.

"तुम्ही खरोखर माझ्या विचारांच्या गोंधळात शिरलात!" मी कृतज्ञतेने हसले. "चा गोंधळ निसर्गातील सौम्य आणि भयानक पैलू, कालीचे प्रतीक म्हणून, {FN5-1} ने माझ्यापेक्षा शहाणे डोके गोंधळले आहेत! "

"तिचे गूढ सोडवणारे थोडेच असतील! चांगले आणि वाईट हे एक आव्हानात्मक कोडे आहे जे जीवन स्फिक्ससारखे ठेवते प्रत्येक बुद्धीच्या आधी. कोणताही उपाय न करण्याचा प्रयत्न करून, बहुतेक पुरुष त्यांच्या जीवाची भरपाई करतात, दंड आताही थेब्सच्या दिवसात. इकडे तिकडे, एक मोठा एकटा आकृती कधीही पराभव रडत नाही. MAYA {FN5-2} कडून द्वैताचा तो एकतेचे निर्दोष सत्य उचलत आहे. "

"तुम्ही विश्वासाने बोलता सर."

"मी बर्बाद काळापासून प्रामाणिक आत्मपरीक्षण केले आहे, शहाणपणासाठी अत्यंत वेदनादायक दृष्टीकोन. आत्मपरीक्षण, एखाद्याच्या विचारांचे निरंतर पालन करणे हा एक पूर्णपणे आणि चिरडून टाकणारा अनुभव आहे. तो कडक अहंकार वाढवतो. परंतु खरे आत्म-विश्लेषण गणिताद्वारे द्रष्टा निर्माण करण्यासाठी चालते. 'स्वतः ची अभिव्यक्ती,' वैयक्तिक मार्ग पावती, अहंकारात परिणाम, देव आणि विश्वाच्या त्यांच्या खाजगी अर्थ लावण्याच्या अधिकाराची खात्री. "

"अशा अहंकारी मौलिकतेपुढे सत्य नम्रपणे निवृत्त होते, यात शंका नाही." मी चर्चेचा आनंद घेत होतो.

"जोपर्यंत त्याने स्वतःला ढोंगांपासून मुक्त केले नाही तोपर्यंत मनुष्य कोणतीही शाश्वत सत्य समजू शकत नाही. मानवी मन, कंटाळले एक सॅच्युरीड स्लाइम, असंख्य जगाच्या भ्रामक आयुष्यासह भडकत आहे. रणांगणांचे संघर्ष जेव्हा मनुष्य प्रथम आतल्या शत्रूशी संघर्ष करतो तेव्हा येथे क्षुल्लकपणा येतो! हे कोणतेही मर्त्य शत्रू नाहीत पराभवाच्या अरेनेवर मात करा! सर्वव्यापी, बिनधास्त, झोपेतही माणसाचा पाठलाग करणे, सूक्ष्मपणे सुसज्ज मियामी शस्त्रासह, अज्ञानी वासनांचे हे सैनिक आपल्या सर्वांचा वध करू पाहतात. अविचारी म्हणजे पुरून उरणारा माणूस त्याचे आदर्श, सामान्य नशिबाला शरण जाणे. तो नपुंसक, लाकडी, अपमानास्पद वाटू शकतो का? "

"आदरणीय साहेब, तुम्हाला गोंधळलेल्या जनतेबद्दल सहानुभूती नाही का?"

Aषी क्षणभर गप्प राहिले, नंतर तिरकस उत्तर दिले.

“अदृश्य देवावर प्रेम करणे, सर्व गुणांचे भांडार, आणि दृश्यमान मनुष्य, वरवर पाहता काहीही नसलेले, अनेकदा गोंधळात टाकणारे! पण कल्पकता चक्रव्यूहाच्या बरोबरीची आहे. आतील संशोधन लवकरच सर्व मानवी मनांमध्ये एकता प्रकट करते स्वार्थी हेतूचे कट्टर नाते. किमान एका अर्थाने माणसाचा भाऊबंदकी प्रकट होतो. अस्वस्थ नम्रता या समतल शोधाचे अनुसरण करते. हे एखाद्याच्या सहकाऱ्यांबद्दल करुणा मध्ये पिकते, उपचारांसाठी अंध आहे आत्म्याची क्षमता शोधाच्या प्रतीक्षेत आहे. ”

"प्रत्येक वयोगटातील संत, साहेब, जगाच्या दुःखांसाठी स्वतःसारखे वाटले आहेत."

"फक्त उथळ माणूस इतरांच्या जीवनातील संकटांना प्रतिसाद गमावतो, कारण तो संकुचित दुःखात बुडतो त्याचे स्वतः चे." साधूचा कठोर चेहरा लक्षणीय मऊ झाला. "जो स्केलपेलचा सराव करतो

अध्याय 5. एक "परफ्यूम सेंट" त्याच्या जवानांना प्रदर्शित करतो

27

एका योगीचे आत्मचरित्र

स्व -विच्छेदनामुळे सार्वत्रिक दयेचा विस्तार कळेल. च्या बधिरपणाच्या मागण्यांपासून त्याला मुक्त केले जाते त्याचा अहंकार. अशा मातीवर देवाचे प्रेम फुलते. इतर कोणत्याही कारणाशिवाय प्राणी शेवटी त्याच्या निर्मात्याकडे वळतो दुःखाने विचारण्यापेक्षा: 'का, प्रभु, का?' वेदनेच्या अज्ञानी चाबकाने, माणूस शेवटी अनंतमध्ये नेला जातो उपस्थिती, ज्याच्या सौंदर्यानेच त्याला भुरळ घातली पाहिजे. ”

कलकत्त्याच्या कालीघाट मंदिरात मी आणि geषी उपस्थित होतो, जिथे मी त्याची प्रसिद्धी पाहण्यासाठी गेलो होतो भव्यता मोठ्या हावभावाने, माझ्या संधी साथीने सुशोभित प्रतिष्ठा काढून टाकली.

“विटा आणि तोफ आम्हाला ऐकू येत नाहीत; हृदय केवळ मानवी अस्तित्वाच्या मंत्रासाठी उघडते. ”

आम्ही प्रवेशद्वारावर आमंत्रित सूर्यप्रकाशासाठी फिरलो, जिथे भक्तांची गर्दी ये -जा करत होती.

"तू तरुण आहेस." Geषींनी विचारपूर्वक माझे सर्वेक्षण केले. “भारतही तरुण आहे. प्राचीन RISHIS {FN5-3} घातली आध्यात्मिक जगण्याच्या अटळ नमुन्यांची. आजच्या दिवसासाठी आणि जमिनीसाठी त्यांचे भयानक हुकूम पुरेसे आहेत. नाही भौतिकवादाच्या छळांविरोद्ध अग्रचलित, अनुशासित नसलेल्या, शिस्तप्रिय उपदेशांनी अजूनही भारताला घडवले आहे. द्वारे सहस्राब्दी - लज्जास्पद विद्वानांची गणना करण्यापेक्षा जास्त काळजी! - संशयास्पद काळाने वैदिक मूल्य सिद्ध केले आहे आपल्या वारशासाठी घ्या. ”

मी वक्तृत्व साधूला आदरपूर्वक निरोप देत असताना, त्याने एक दावेदार धारणा प्रकट केली:

"आज तुम्ही येथून निघाल्यानंतर, तुमच्यासाठी एक असामान्य अनुभव येईल."

मी मंदिराचा परिसर सोडला आणि लक्ष्यहीनपणे भटकलो. एक कोपरा वळवून मी एका जुन्या ठिकाणी थावलो ओळखीचा - त्या लांब -वळणा -या सहकाऱ्यांपैकी एक ज्यांची संभाषण शक्ती वेळेकडे दुर्लक्ष करते आणि मिठी मारते अनंतकाळ.

“आमच्या सहा वर्षांच्या दरम्यान जे काही घडले ते जर तुम्ही मला सांगाल तर मी तुम्हाला थोड्याच वेळात जाऊ देईन विभक्त होणे. ”

“काय विरोधाभास आहे! मी तुला आता सोडले पाहिजे. ”

पण त्याने माझा हात धरला, जबरदस्तीने माहिती दिली. तो एका कावळ्या लांडग्यासारखा होता, मी विचार केला करमणूक; मी जितके जास्त बोललो, तितक्याच भुकेने तो बातमीसाठी वास घेत होता. आतून मी देवी कालीची याचना केली सुटकेचे एक सुंदर साधन शोधणे.

माझा साथीदार मला अचानक सोडून गेला. मी आरामाने उसासा टाकला आणि माझी गती दुप्पट केली भयानक ताप. माझ्या मागे वेगवान पावलांचा आवाज ऐकून मी माझा वेग वाढवला. मी मागे वळून पाहण्याची हिंमत केली नाही. पण ए सह बांधलेले, तरुण पुन्हा माझ्यात सामील झाले, आनंदाने माझ्या खांद्याला घट्ट पकडले.

"मी तुम्हाला गंधाबाबा (परफ्यूम संत) सांगण्यास विसरलो, जे तुमच्या घराची शोभा वाढवत आहेत." त्याने एका वस्तीकडे बोट दाखवले काही यार्ड दूर. "त्याला भेटा; तो मनोरंजक आहे. तुम्हाला असामान्य अनुभव येऊ शकतो. गुड -बाय, "आणि तो प्रत्यक्षात मला सोडले.

कालीघाट मंदिरात साधूचा असाच शब्दबद्ध अंदाज माझ्या मनात चमकला. नक्कीच कुतूहल, मी घरात प्रवेश केला आणि एका कमोडिअस पार्लरमध्ये प्रवेश केला. लोकांचा जमाव बसला होता, ऑरिएंट - शहाणा, येथे आणि तेथे जाड नारिंगी रंगाच्या कार्पेटवर. एक भयानक कुजबुज माझ्या कानावर पोहोचली:

"चित्ताच्या कातडीवर गंधा बाबा पहा. तो कोणत्याही फुलाचा नैसर्गिक परफ्यूम अत्तर देऊ शकतो, किंवा वाळलेल्या कळीला पुन्हा जिवंत करा किंवा एखाद्या व्यक्तीच्या त्वचेला आनंददायी सुगंध द्या. "

अध्याय 5. एक "परफ्यूम सेंट" त्याच्या जवानांना प्रदर्शित करतो

28

पृष्ठ 32

एका योगीचे आत्मचरित्र

मी थेट साधूकडे पाहिले; त्याची द्रुत दृष्टी माझ्यावर होती. तो मोटा आणि दाढीवाला होता, काळी त्वचा आणि मोठे, चमकणारे डोळे.

"मुला, तुला पाहून मला आनंद झाला. तुला काय हवं ते सांग. तुला काही परफ्यूम आवडेल का? "

"कशासाठी?" मला त्याची टिप्पणी ऐवजी बालिश वाटली.

"अत्तरांचा आनंद घेण्याचा चमत्कारिक मार्ग अनुभवण्यासाठी."

"दुर्गंधी निर्माण करण्यासाठी देवाचा उपयोग?"

"त्याचं काय? देव तरीही अत्तर बनवतो. "

"होय, पण तो ताज्या वापरासाठी आणि टाकण्यासाठी पाकळ्याच्या कमकुवत बाटल्या बनवतो. आपण फुले साकार करू शकता? "

"मी सुगंधी वस्तू बनवतो, लहान मित्रा."

"मग सुगंध कारखाने व्यवसायाबाहेर जातील."

"मी त्यांना त्यांचा व्यापार ठेवण्याची परवानगी देईन! देवाचे सामर्थ्य दाखवणे हा माझा स्वतःचा हेतू आहे. "

"सर, देव सिद्ध करणे आवश्यक आहे का? तो सर्वत्र, सर्वत्र चमत्कार करत नाही का? "

"होय, पण आपणही त्याच्या काही अनंत सर्जनशील विविधता प्रकट केल्या पाहिजेत."

"तुमच्या कलेवर प्रभुत्व मिळवायला किती वेळ लागला?"

"बारा वर्षे."

"सूक्ष्म मार्गाने सुगंध तयार करण्यासाठी! असे वाटते, माझ्या सन्माननीय संत, तुम्ही एक डझन वर्षे वाया घालवत आहात फुलांच्या दुकानातून काही रुपयांनी मिळणाऱ्या सुगंधासाठी. "

"परफ्यूम फुलांनी फिकट होतात."

"परफ्यूम मृत्यूसह फिकट होतात. केवळ शरीराला प्रसन्न करणारी मी का इच्छा करू? "

"श्री. तत्वज्ञ, तुम्ही माझ्या मनाला प्रसन्न करा. आता तुझा उजवा हात लांब कर. " त्याने आशीर्वादाचा हावभाव केला.

मी गंधा बाबांपासून काही फूट दूर होतो; माझ्या शरीराशी संपर्क करण्यासाठी इतर कोणीही पुरेसे जवळ नव्हते. मी माझा विस्तार केला हात, ज्याला योगींनी स्पर्श केला नाही.

"तुला कोणता परफ्यूम हवा आहे?"

"गुलाब."

"असेच रहा."

मला आश्चर्य वाटले, गुलाबाचा मोहक सुगंध माझ्या तळहाताच्या मधोमध जोरदारपणे वाफला गेला. मी हसत हसत जवळच्या फुलदाण्याने एक मोठे पांढरे सुगंध नसलेले फूल घेतले.

"या गंधरहित कळीला चमेलीने झिरपता येते का?"

अध्याय 5. एक "परफ्यूम सेंट" त्याच्या जवानांना प्रदर्शित करतो

२

एका योगीचे आत्मचरित्र

"असेच रहा."

पाकळ्यांमधून चमेलीचा सुगंध झटपट सुटला. मी आश्चर्य - कामगाराचे आभार मानले आणि स्वतःपैकी एकाला बसवले त्याचे विद्यार्थी. त्यांनी मला माहिती दिली की गंधा बाबा, ज्यांचे योग्य नाव विशुधानंद होते, ते बरेच शिकले होते तिबेटमधील एका मास्टरकडून आश्चर्यकारक योगाचे रहस्य. तिबेटी योगी, मला खात्री होती, वयाचे वय पूर्ण झाले आहे हजारो वर्षे.

"त्यांचे शिष्य गंधा बाबा नेहमी आपल्या सुगंध -पराक्रम आपल्या साध्या शाब्दिक पद्धतीने करत नाहीत फक्त साक्षीदार. " विद्यार्थी त्याच्या स्वामीबद्दल स्पष्ट अभिमानाने बोलला. "त्याची कार्यपद्धती मोठ्या प्रमाणावर भिन्न आहे स्वभावातील विविधतेसह. तो अद्भुत आहे! कलकत्ता बुद्धिजीवींचे अनेक सदस्य त्यांच्यामध्ये आहेत अनुयायी. "

मी स्वतः ला त्यांच्या क्रमांकाशी जोडू नये असा अंतःकरणाने निश्चय केला. एक गुरू सुद्धा शब्दशः "अद्भुत" माझ्या आवडीचे नव्हते. गांध बाबांचे विनम्र आभार मानून मी निघालो. Sauntering घरी, मी तीन विविध चकमकींवर प्रतिबिंबित केले दिवस पुढे आला होता.

मी आमच्या गुरपार रोड दरवाज्यात प्रवेश केला तेव्हा माझी बहीण उमा मला भेटली.

"तुम्ही परफ्यूम वापरून खूप स्टायलिश होत आहात!"

एकही शब्द न बोलता, मी तिला माझ्या हाताचा वास घेण्याचा इशारा केला.

"किती आकर्षक गुलाबाचा सुगंध! हे विलक्षण मजबूत आहे! "

हे "जोरदार असामान्य" आहे असे समजून मी शांतपणे सुगंधी सुगंधित कळी तिच्या नाकपुड्याखाली ठेवली.

"अरे, मला चमेली आवडते!" तिने ते फूल जप्त केले. ती वारंवार चेहऱ्यावर एक हास्यास्पद गोंधळ तिच्या चेहऱ्यावरून गेली चमेलीचा सुगंध एका प्रकारच्या फुलापासून सुगंधित केला तिला सुगंधहीन माहित होते. तिच्या प्रतिक्रियांनी माझे निः शस्त्र केले गंध बाबांनी ऑटो -सूचक स्थिती निर्माण केली असा संशय ज्याद्वारे मी एकटाच शोधू शकतो सुगंध.

नंतर मी एका मित्राकडून, अलकानंद कडून ऐकले की "परफ्यूम संत" मध्ये एक शक्ती होती जी मला हवी होती लाखो आशिया आणि आज युरोपच्या उपाशीपोटी.

अलकानंदांनी मला सांगितले, "मी बर्दवान येथील गंधा बाबांच्या घरी शंभर इतर पाहुण्यांसोबत उपस्थित होतो. "ते होते एक भव्य प्रसंग. कारण योगीला पातळ हवेतून वस्तू बाहेर काढण्याची शक्ती आहे म्हणून ओळखले जाते, I हसत त्याला विनंती केली की हंगामातील काही टेंगेरिन साकार करा. लगेच LUCHIS {FN5-4} जे सर्व केळीच्या पानांच्या प्लेट्सवर उपस्थित होते. ब्रेड - लिफाफे प्रत्येक सिद्ध

सोललेली टेंजरिन असते. मी काही घाबरून माझ्या स्वतःमध्ये शिरलो, पण ते चवदार वाटले. ”

कित्येक वर्षांनंतर मला गंध बाबांनी त्यांचे भौतिक साध्य कसे केले हे आंतरिक जाणिवेने समजले. च्या पद्धत, अरेरे! जगाच्या भुकेल्या टोळ्यांच्या आवाक्याबाहेर आहे.

विविध संवेदनात्मक उत्तेजना ज्यावर मनुष्य प्रतिक्रिया देतो - सामरिक, दृश्य, उत्साही, श्रवण आणि घ्राण - इलेक्ट्रॉन आणि प्रोटॉनमध्ये व्हायब्रेटरी फरकांद्वारे उत्पादित. यामधून कंपने "लाइफट्रॉन" द्वारे नियंत्रित केली जातात सूक्ष्म जीवन शक्ती किंवा सूक्ष्म - पेक्षा - अणुऊर्जा पाच विशिष्ट संवेदनांसह हुशारीने चार्ज केली जातात कल्पना - पदार्थ.

गंधबाबा, विशिष्ट योगिक पद्धतींद्वारे स्वतःला वैश्विक शक्तीशी जुळवून घेत, जीवनदायीना मार्गदर्शन करण्यास सक्षम होते त्यांच्या स्पंदनात्मक संरचनेची पुनर्रचना करणे आणि इच्छित परिणामाला वस्तुनिष्ठ करणे. त्याचे परफ्यूम, फळ आणि इतर चमत्कार सांसारिक स्पंदनांचे प्रत्यक्ष भौतिकीकरण होते, आणि आंतरिक संवेदना कृत्रिमरित्या तयार केल्या जात नाहीत. {FN5-5}

अध्याय 5. एक "परफ्यूम सेंट" त्याच्या जवानांना प्रदर्शित करतो

30

पृष्ठ 34

एका योगीचे आत्मचरित्र

"परफ्यूम संत" ने दाखवलेल्या चमत्कारांचे प्रदर्शन नेत्रदीपक परंतु आध्यात्मिकदृष्ट्या निरुपयोगी आहे. मनोरंजनाच्या पलीकडे काही हेतू नसल्यामुळे, ते देवाच्या गंभीर शोधामुळे विषयांतर करतात.

संमोहनाचा वापर डॉक्टरांनी किरकोळ ऑपरेशनमध्ये एक प्रकारचा मानसिक क्लोरोफॉर्म म्हणून केला आहे भूल देऊन धोक्यात येऊ शकते. परंतु एक संमोहन अवस्था अनेकदा त्यांच्या अधीन असलेल्यांना हानिकारक असते; एक नकारात्मक मानसिक परिणाम होतो ज्यामुळे कालांतराने मेंदूच्या पेशी खराब होतात. हिप्रोटिझम म्हणजे हद्दीत प्रवेश करणे दुसऱ्याची जाणीव. त्याच्या तात्पुरत्या घटनांनी केलेल्या चमत्कारांशी काहीही साम्य नाही दैवी साक्षात्कार करणारे पुरुष. देवामध्ये जागृत व्हा, खरे संत प्रभाव या स्वप्नात बदलतात - जग इच्छाशक्तीद्वारे क्रिएटिव्ह कॉस्मिक ड्रीमरशी सुसंवादीपणे जुळले.

असामान्य शक्तींचे स्पष्ट प्रदर्शन मास्तरांद्वारे नाकारले जाते. पर्शियन फकीर अबू सैद एकदा हसले काही फकीर ज्यांना पाणी, हवा आणि जागेवर त्यांच्या चमत्कारिक शक्तींचा अभिमान होता.

"बेडूक देखील पाण्यात घरी आहे!" अबू सैदने सौम्य तिरस्काराने निदर्शनास आणले. "कावळा आणि गिधाड सहज हवेत उडणे; भूत एकाच वेळी पूर्व आणि पश्चिम मध्ये उपस्थित आहे! खरा माणूस तो आहे जो आत राहतो त्याच्या सहकारी माणसांमध्ये धार्मिकता, जो खरेदी करतो आणि विकतो, तरीही देवाला कधीच विसरत नाही! " दुसऱ्या प्रसंगी महान पर्शियन शिक्षकाने धार्मिक जीवनाबद्दल आपली मते अशी मांडली: "तुम्ही जे काही ते बाजूला ठेवा तुमच्या डोक्यात आहे (स्वार्थी इच्छा आणि महत्वाकांक्षा); आपल्या हातात जे आहे ते मोकळेपणाने देणे; आणि कधीही नाही प्रतिकूलतेच्या धक्क्यांपासून पळून जा! "

कालीघाट मंदिरातील निष्पक्ष साषी किंवा तिबेटी प्रशिक्षित योगींनी माझी तळमळ पूर्ण केली नाही गुरु माझ्या हृदयाला त्याच्या ओळखीसाठी कोणत्याही शिक्षकाची गरज नव्हती, आणि स्वतःचे "ब्राव्होस!" अधिक आवाजाने कारण अनौपचारिकपणे शांततेतून बोलावले. जेव्हा मी शेवटी माझ्या गुरुला भेटलो, तेव्हा त्याने मला उदात्ततेने शिकवले फक्त खऱ्या माणसाचे मोजमाप.

{FN5-1} काली निसर्गातील शाश्वत तत्त्वांचे प्रतिनिधित्व करते. तिला पारंपारिकपणे चार -सशस्त्र स्त्री म्हणून चित्रित केले जाते, भगवान शिव किंवा अनंत यांच्या रूपात उभे राहणे, कारण निसर्ग किंवा अभूतपूर्व जग मूळ आहे नौमेनॉन. चार हात मुख्य गुणधर्मांचे प्रतीक आहेत, दोन लाभार्थी, दोन विध्वंसक, जे सूचित करतात पदार्थ किंवा निर्मितीचे आवश्यक द्वैत.

{FN5-2} वैश्विक भ्रम; शब्दशः, "मोजणारा." माया ही निर्मितीची जादुई शक्ती आहे मर्यादा आणि विभागणी वरवर पाहता अफाट आणि अविभाज्य आहेत. इमर्सन यांनी लिहिले खालील कविता, ज्याला त्याने मायाची पदवी दिली:

भ्रम अभेद्य कार्य करते, जाळे विणणे असंख्य, तिची समलिंगी चित्रे कधीही अयशस्वी होत नाहीत, एकमेकांना गर्दी करतात, बुरखा बुरखा वर, चार्मर ज्याला फसवले जाण्याची तहान असलेल्या माणसाद्वारे विश्वास ठेवला जाईल.

{FN5-3} RISHIS, शब्दशः "द्रष्टा", अनिश्चित पुरातन काळातील वेदांचे लेखक होते.

{FN5-4} सपाट, गोल भारतीय ब्रेड ..

{FN5-5} लेमेनला विसाव्या शतकातील विज्ञानाच्या प्रचंड प्रगतीची क्वचितच जाणीव आहे. धातूंचे रूपांतरण आणि इतर रसायनशास्त्रीय स्वप्ने जगभरातील वैज्ञानिक संशोधनाच्या केंद्रांमध्ये दररोज पूर्ण होताना दिसत आहेत. च्या प्रख्यात फ्रेंच रसायनशास्त्रज्ञ एम.

त्याच्या ऑक्सिजन परिवर्तनांच्या रासायनिक ज्ञानाद्वारे वैज्ञानिक संमेलन. त्याची "जादूगारांची कांडी" होती साध्या ऑक्सिजन, टेबलावरील नळीत बुडबुडे. शास्त्रज्ञाने "भूभर वाळूला मौल्यवान दगड, लोखंड बनवले वितळलेल्या चॉकलेट सारख्या अवस्थेत आणि, फुलांना त्यांच्या रंगछटांपासून वंचित केल्यानंतर, त्यांना मध्ये बदलले काचेची सुसंगतता.

“एम. क्लॉडने समजावून सांगितले की ऑक्सिजनचे रूपांतर लाखो पौंडात कसे होऊ शकते अश्वशक्तीचे; जे पाणी उकळते ते अपरिहार्यपणे जळत नाही; वाळूचे किती लहान ढिगारे, एकाच झटक्याने

अध्याय 5. एक "परफ्यूम सेंट" त्याच्या जवानांना प्रदर्शित करतो

31

पृष्ठ 35

एका योगीचे आत्मचरित्र

ऑक्सिजन ब्लोपाइपचे, नीलमणी, माणिक आणि पुष्कराजांमध्ये बदलले जाऊ शकते; आणि त्याने वेळेचा अंदाज कधी लावला पुरुषांना समुद्राच्या तळाशी चालणे शक्य होईल ते गोताखोरांचे उपकरण. शेवटी शास्त्रज्ञाने सूर्याच्या किरणांमधून लाल रंग काढून त्यांचे दर्शक काळे करून त्यांच्या दर्शकांना चकित केले. ”

या प्रख्यात फ्रेंच शास्त्रज्ञाने एका विस्तार पद्धतीद्वारे द्रव हवा निर्माण केली आहे ज्यामध्ये तो सक्षम झाला आहे हवेचे विविध वायू वेगळे केले आणि यांत्रिक वापराचे विविध मार्ग शोधले समुद्राच्या पाण्यात तापमानात फरक.

अध्याय 6. वाघ स्वामी

“मी वाघ स्वामींचा पत्ता शोधला आहे. उद्या आपण त्याला भेटूया. ”

ही स्वागत सूचना चंडी, माझ्या हायस्कूलच्या मैत्रिणींपैकी एक होती. मी संताला भेटायला उत्सुक होतो ज्याने आपल्या प्रीमोर्नेस्टिक जीवनात वाघांना आपल्या नग्न हातांनी पकडले आणि त्यांच्याशी लढा दिला. एक बालिश उत्साह असे उल्लेखनीय पराक्रम माझ्यामध्ये मजबूत होते.

दुसऱ्या दिवशी थंडी पडली, पण मी आणि चंडी उत्साहाने बाहेर पडलो. खूप व्यर्थ शिकार केल्यानंतर भवानीपूर, कलकत्याबाहेर, आम्ही योग्य घरी आलो. दरवाज्यात दोन लोखंडी कड्या होत्या, ज्या मी वाजवल्या छेदून कोलाहल असूनही, एक सेवक आरामात चालत आला. त्याचे उपरोधिक स्मित सुचवले अभ्यागत, त्यांचा आवाज असूनही, संत घराच्या शांततेत अडथळा आणण्यास असमर्थ होते.

मूक निंदा केल्यामुळे, मी आणि माझे साथीदार पार्लरमध्ये आमंत्रित केल्याबद्दल आभारी आहोत. तिथे आमची बरीच वाट अस्वस्थ गैरसमज निर्माण केले. सत्यशोधकासाठी भारताचा अलिखित कायदा म्हणजे संयम; एक मास्टर कदाचित जाणूनबुजून एखाद्याला भेटण्यासाठी त्याच्या उत्सुकतेची चाचणी घ्या. हे मानसशास्त्रीय षडयंत्र पश्चिमेमध्ये मुक्तपणे वापरले जाते डॉक्टर आणि दंतचिकित्साकांद्वारे!

शेवटी नोकराने बोलावले, चंडी आणि मी एका झोपलेल्या अपार्टमेंटमध्ये शिरलो. प्रसिद्ध सोहोंग {FN6-1} स्वामी त्यांच्या पलंगावर बसले होते. त्याच्या जबरदस्त शरीराच्या दृश्याने आम्हाला विचित्रपणे प्रभावित केले. उभ्या डोळ्यांनी, आम्ही अवाक उभा राहिला. अशी छाती किंवा बायसेप्ससारखा फुटबॉल आपण यापूर्वी कधीही पाहिला नव्हता. अफाट मान वर, स्वामींचा उग्र पण शांत चेहरा वाहणारे कुलूप, दाढी आणि मिशांनी सजलेला होता. डोवेलिकचा इशारा आणि त्याच्या काळ्या डोळ्यात वाघासारखे गुण चमकले. तो अंगरहित होता, त्याच्या स्नायूंच्या कंबरेबद्दल वाघाच्या कातडीसाठी वाचवा.

आमचे आवाज शोधून, माझा मित्र आणि मी साधूला अभिवादन केले, त्याच्या पराक्रमाबद्दल आमची प्रशंसा व्यक्त केली विलक्षण मांजरीचा आखाडा.

“तुम्ही आम्हाला सांगणार नाही, कृपया, जंगली प्राण्यांपैकी सर्वात उग्र मुठींनी वश करणे कसे शक्य आहे, शाही बंगाल? ”

“माझ्या मुलांनो, वाघांशी लढणे माझ्यासाठी काहीच नाही. आवश्यक असल्यास मी आज करू शकतो.” त्याने लहान मुलासारखे हसणे दिले. “तू वाघांकडे वाघ म्हणून पहा; मी त्यांना पुसीट म्हणून ओळखतो.”

“स्वामीजी, मला वाटतं की मी माझ्या अवचेतनतेला या विचाराने प्रभावित करू शकतो की वाघ हे मांजरी आहेत, पण मी वाघांना त्यावर विश्वास ठेवायचा?”

“अर्थातच शक्ती देखील आवश्यक आहे! वाघाची कल्पना करणाऱ्या बाळाकडून कोणी विजयाची अपेक्षा करू शकत नाही घरातील मांजर! शक्तिशाली हात माझे पुरेसे शस्त्र आहेत.”

त्याने आम्हाला त्याच्या मागच्या अंगणात जाण्यास सांगितले, जिथे त्याने एका भिंतीच्या काठावर धडक दिली. एक वीट मजल्यावर कोसळली; च्या भिंतीच्या गमावलेल्या दाताने आकाशाने धैर्याने डोकावले. मी आश्चर्यचकित झाले. जो करू शकतो मला वाटले की, एका धक्क्याने घन भिंतीवरून विटांच्या विटा काढून टाका, मला वाटले, ते नक्कीच दात विस्थापित करण्यास सक्षम असतील वाघ!

अध्याय 6. वाघ स्वामी

32

पृष्ठ 36

एका योगीचे आत्मचरित्र

“बऱ्याच पुरुषांकडे माझ्यासारखी शारीरिक शक्ती आहे, परंतु तरीही शांत आत्मविश्वासाची कमतरता आहे. जे शारीरिक आहेत परंतु मानसिकदृष्ट्या कणखर नसलेल्या व्यक्तीला फक्त जंगली श्वापदाला मुक्तपणे बांधलेले पाहून स्वतःला बेशुद्ध वाटू शकते. जंगल. वाघ त्याच्या नैसर्गिक क्रूरता आणि निवासस्थानामध्ये अफूने भरलेल्या सर्कस प्राण्यापेक्षा खूप वेगळा आहे!

“बरीच ताकद असलेल्या मनुष्याला तरीही भयंकर असहाय्यतेच्या आधी घाबरवले गेले आहे शाही बंगालचा हल्ला. अशा प्रकारे वाघाने मनुष्याला, त्याच्या स्वतःच्या मनाप्रमाणे, नव्वेस स्थितीत रूपांतरित केले आहे पुसीकॅट. बऱ्यापैकी मजबूत शरीर आणि प्रचंड दृढ निश्चय असणाऱ्या माणसासाठी हे शक्य आहे वाघावर टेबल्स फिरवा आणि पुसीकॅटच्या निरुपद्रवीपणाची खात्री पटवून द्या. मी किती वेळा केले आहे अगदी तेच!”

माझ्या आधी टायटन वाघ - पुसीकॅट मेटामोर्फोसिस करण्यास सक्षम होता यावर मी विश्वास ठेवण्यास तयार होतो. तो उपदेशात्मक मूडमध्ये दिसत होता; चंडी आणि मी आदरपूर्वक ऐकले.

“मन हे स्नायूंचे रक्षक आहे. हातोडा मारण्याची शक्ती लागू केलेल्या ऊर्जेवर अवलंबून असते; ताकद माणसाच्या शारीरिक वाद्याद्वारे व्यक्त केलेली त्याची आक्रमक इच्छाशक्ती आणि धैर्य यावर अवलंबून असते. शरीर अक्षरशः आहे मनाने निर्मित आणि टिकून आहे. भूतकाळातील प्रवृत्ती, शक्ती किंवा कमकुवतपणाच्या दबावाद्वारे हळूहळू मानवी चेतना मध्ये percolate. ते सवयी म्हणून व्यक्त करतात, ज्यामुळे ते वांछनीय बनतात किंवा एक अवांछित शरीर. बाह्य दुर्बलतेचे मानसिक मूळ आहे; दुष्ट वर्तुळात, सवयीने बांधलेले शरीर अयशस्वी करते मन जर मालक स्वतःला नोकरीने आज्ञा करण्यास परवानगी देतो, तर नंतरचे निरंकुश बनतात; मन आहे त्याचप्रमाणे शारीरिक श्रमशक्तीच्या अधीन राहून गुलाम बनले.”

आमच्या विनंतीवर, प्रभावी स्वामींनी आम्हाला त्यांच्या स्वतःच्या जीवनाबद्दल काहीतरी सांगण्यास संमती दिली.

“माझी सर्वात पहिली महत्वाकांक्षा वाघांशी लढण्याची होती. माझी इच्छाशक्ती प्रबळ होती, पण माझे शरीर अशक्त होते.”

आश्चर्याचा स्वल्पन माझ्याकडून खंडित झाला. हे अविश्वसनीय वाटले की हा माणूस, आता “अटलांटियनसह खांदे, सहन करण्यास योग्य,” कधीही कमकुवतपणा ओळखला जाऊ शकतो.

“आरोग्य आणि सामर्थ्याच्या विचारांमध्ये अदम्य चिकाटीनेच मी माझ्या अपंगत्वावर मात केली. माझ्याकडे आहे शाही बंगालचा खरा वश आहे असे मला वाटणाऱ्या सक्तीचे मानसिक जोश वाढवण्याचे प्रत्येक कारण.”

“तुम्हाला वाटते का, आदरणीय स्वामी, की मी कधी वाघांशी लढू शकेन?” ही पहिली आणि शेवटची वेळ होती विचित्र महत्वाकांक्षा कधी माझ्या मनाला भेटली!

“हो.” तो हसत होता. “पण वाघांचे अनेक प्रकार आहेत; काही मानवी इच्छांच्या जंगलात फिरतात. नाही बेशुद्ध पशूंना ठोठावून आध्यात्मिक लाभ मिळतो. त्याऐवजी आतील चालकांवर विजय मिळवा.”

"सर, आम्ही ऐकू शकतो, तुम्ही जंगली वाघांच्या टेमरमधून जंगली वासनांच्या टेमरमध्ये कसे बदललात?"

वाघ स्वामी शांत झाले. दूरदृष्टी त्याच्या दृष्टीक्षेपात आली, गेल्या वर्षांच्या दृश्यांना बोलावून. मी माझी विनंती मान्य करायची की नाही हे ठरवण्यासाठी त्याच्या थोड्या मानसिक धडपडीला ओळखले. शेवटी तो होकारार्थी हसला.

“जेव्हा माझी कीर्ती शिगेला पोहोचली, तेव्हा त्याने अभिमानाची नशा आणली. मी फक्त वाघांशी लढायचे नाही तर ठरवले त्यांना विविध युक्त्यांमध्ये प्रदर्शित करा. माझी महत्वाकांक्षा जंगली जनावरांना पाळीव प्राण्यांसारखे वागण्यास भाग पाडणे होते. मी समाधानकारक यशासह माझे पराक्रम सार्वजनिकरित्या करण्यास सुरुवात केली.

“एका संध्याकाळी माझे वडील माझ्या खोलीत विचारशील मूडमध्ये दाखल झाले.

"बेटा, माझ्याकडे चैतावणीचे शब्द आहेत. मी तुम्हाला येणाऱ्या आजारांपासून वाचवतो, कारण कारणीभूत चाकांमुळे तयार होतो आणि परिणाम. "

अध्याय 6. वाघ स्वामी

33

पृष्ठ 37

एका योगीचे आत्मचरित्र

"तू एक प्राणघातक आहेस का? अंधश्रद्धेला शक्तिशाली पाणी किंवा माझ्या क्रियाकलापांना रंग लावण्याची परवानगी द्यावी? "

“मी मुलगा नाही. पण पवित्र शास्त्रात शिकवल्याप्रमाणे प्रतिशोधाच्या न्याय्य कायद्यावर माझा विश्वास आहे. तेथे आहे जंगल कुटुंबात तुमच्याविरुद्ध चीड; कधीतरी ते तुमच्या खर्चाला लागू शकते. "

" बाबा, तुम्ही मला आश्चर्यचकित करता! तुम्हाला चांगले माहित आहे की वाघ म्हणजे काय - सुंदर पण निर्दयी! अगदी एक नंतर लगेच काही असहाय प्राण्यांचे प्रचंड जेवण, नवीन शिकार पाहून वाघाला ताज्या वासनेने उडवले जाते. हे अ असू शकते आनंदी गझल, जंगलाच्या गवतावर भिरभिरत आहे. ते पकडणे आणि मऊ घशात उघडणे चावणे, द्वेषयुक्त पशू फक्त मूकपणे रडणाऱ्या रक्ताची थोडीशी चव घेतो आणि त्याच्या अयोग्य मार्गाने जातो.

"वाघ जंगल जातीतील सर्वात तिरस्करणीय आहेत! कुणास ठाऊक? माझे वार थोडे विवेक आणू शकतात त्यांच्या जाड डोक्यावर विचार करणे. मी जंगल परिष्करण शाळेत मुख्याध्यापक आहे, त्यांना सभ्य शिकवण्यासाठी शिष्टाचार!

“कृपया, वडील, मला वाघ पाळणारा आणि कधीही वाघ मारेकरी म्हणून विचार करा. माझ्या चांगल्या कृतींमुळे कसे वाईट होऊ शकते मी? मी तुम्हाला विनंती करतो की मी माझी जीवनशैली बदलेल अशी कोणतीही आज्ञा लादू नये. "

चंडी आणि मी सर्व लक्ष होते, भूतकाळातील कोंडी समजून. भारतात एखादा मुलगा त्याच्याशी हलकं मानत नाही पालकांची इच्छा.

“शांत शांततेत वडिलांनी माझे स्पष्टीकरण ऐकले. त्याने गंभीरपणे उच्चारलेल्या प्रकटीकरणासह त्याचे अनुसरण केले.

"मुला, तू मला एका संताच्या ओठातून एक अशुभ भविष्य सांगायला भाग पाडतेस. त्याने काल माझ्याशी संपर्क साधला मी माझ्या रोजच्या ध्यानात व्हरांड्यावर बसलो.

"" प्रिय मित्रा, मी तुझ्या लढाऊ मुलासाठी एक संदेश घेऊन आलो आहे. त्याला त्याचे क्रूर कृत्य थांबवू द्या. अन्यथा, त्याच्या पुढील वाघाच्या भेटीमुळे त्याच्या गंभीर जखमा होतील, त्यानंतर सहा महिने प्राणघातक आजार होईल. तो नंतर त्याचे पूर्वीचे मार्ग सोडून संन्यासी होतील. "

“या कथेने मला प्रभावित केले नाही. मला वाटले की वडील एका भ्रमित धर्मांधाचा विश्वासू बळी आहेत. "

वाघ स्वामींनी ही कबुली एका अधीर हावभावाने दिली, जणू काही मूर्खपणाचे. भयंकर शांत बर्बाच काळापासून, तो आमच्या उपस्थितीबद्दल दुर्लक्ष करत होता. जेव्हा त्याने त्याच्या कथेचा लटकणारा धागा हाती घेतला, तो अचानक, दबलेल्या आवाजासह होता.

“वडिलांच्या इशान्यांनंतर मी राजधानी कूच बिहारला भेट दिली. नयनरम्य प्रदेश नवीन होता माझ्यासाठी, आणि मी एक शांत बदल अपेक्षित. नेहमीप्रमाणे सर्वत्र, एक उत्सुक जमाव रस्त्यावर माझ्यामागे आला. मी

कुजबुजलेल्या टिप्पणीचे तुकडे पकडतील:

''हा तो माणूस आहे जो जंगली वाघांशी लढतो.'''

''त्याला पाय आहेत, किंवा झाडाची खोड?''

''त्याचा चेहरा बघा! तो स्वतः वाघांच्या राजाचा अवतार असावा!''

''तुम्हाला माहिती आहे की गावचे अर्चिन वर्तमानपत्राच्या अंतिम आवृत्तीप्रमाणे कसे कार्य करतात! कोणत्या वेगाने करा अगदी - नंतरचे भाषण the स्त्रियांचे बुलेटिन घरोघरी फिरतात! काही तासातच संपूर्ण शहर माझ्या उपस्थितीमुळे खळबळ उडाली होती.

''मी संध्याकाळी शांतपणे आराम करत होतो, जेव्हा मी सरपटणाऱ्या घोड्यांचे आवाज ऐकले. ते समोरच थांबले माझ्या निवासस्थानाचे. अनेक उंच, पगडीधारी पोलिस आले.

अध्याय 6. वाघ स्वामी

34

पृष्ठ 38

एका योगीचे आत्मचरित्र

''मी थक्क झाले. 'मानवी कायद्याच्या या जीवांना सर्व गोष्टी शक्य आहेत,' मला वाटले. 'मला वाटते की ते आहेत का माझ्यासाठी पूर्णपणे अज्ञात असलेल्या बाबींवर मला कार्यभार घेणार आहे.' पण अधिकारी न चुकता झुकले शिष्टाचार.

''आदरणीय सर, आम्ही कूच बिहारच्या राजकुमारच्या वतीने आपले स्वागत करण्यासाठी पाठवले आहे. तो तुम्हाला आमंत्रित करण्यात आनंदित आहे उद्या सकाळी त्याच्या वाड्यावर. ''

''मी भविष्याबद्दल थोडा वेळ अंदाज लावला. काही अस्पष्ट कारणास्तव मला माझ्या या व्यत्ययाबद्दल तीव्र खेद वाटला शांत प्रवास. पण पोलिसांच्या पुरस्कृत पद्धतीने मला हलवले; मी जाण्यास तयार झालो.

''दुसऱ्या दिवशी माझ्या दरवाज्यातून काढलेल्या एका भव्य कोचमध्ये जाण्यासाठी मी घाबरलो. चार घोडे. एका सेवकाने मला उज्वल सूर्यप्रकाशापासून वाचवण्यासाठी अलंकृत छत्री धरली. मी आनंद घेतला शहर आणि त्याच्या वुडलॅंड बाहेरील भागातून आनंददायी सवारी. शाही वंशज स्वतः महालाच्या दारावर होता माझे स्वागत करा. त्याने स्वतःची सोन्याची ब्रोकेड सीट दिली, हसत हसत स्वतःला साध्या खुर्चीवर बसवले रचना

''हे सर्व शिष्टाचार नक्कीच मला काहीतरी खर्च करणार आहे!'' मी आश्चर्यचकित करताना विचार केला. राजपुत्राचे काही प्रासंगिक शेरानंतर हेतू उदयास आला.

''माझे शहर या अफवेने भरले आहे की आपण आपल्या नग्न हातांशिवाय काहीही न करता जंगली वाघांशी लढू शकता. खरचं सत्य?''

'' हे अगदी खरं आहे. ''

''मी यावर क्वचितच विश्वास ठेवू शकतो! तुम्ही कलकत्ता बंगाली आहात, शहरी लोकांच्या पांढऱ्या तांदळावर पोषित आहात. मोकळे व्हा, कृपया; तुम्ही फक्त मणक्याशिवाय, अफ्रयुक्त प्राण्यांशी लढत नाही का?'' त्याचा आवाज जोरात आणि व्यंग्यात्मक होता प्रांतीय उच्चारण.

''मी त्याच्या अपमानास्पद प्रश्नाचे कोणतेही उत्तर दिले नाही.

''मी तुम्हाला माझ्या नवीन पकडलेल्या वाघांशी लढण्याचे आव्हान करतो, राजा बेगम. {FN6-2} जर तुम्ही त्याला यशस्वीपणे प्रतिकार करू शकत असाल, त्याला साखळीने बांधून ठेवा आणि त्याचा पिंजरा जागरूक अवस्थेत सोडा, तुमच्याकडे हे शाही बंगाल असेल! अनेक हजार रुपये आणि इतर अनेक भेटवस्तू देखील दिल्या जातील. जर तुम्ही त्याला लढाईत भेटण्यास नकार दिला तर मी करीन अवैध म्हणून राज्यभर तुमचे नाव उडवा!''

''त्याच्या उर्मट शब्दांनी मला गोळ्यांच्या व्हॉलीसारखे मारले. मी रागाच्या भरात स्वीकारले. मध्ये खुर्चीतून अर्धा उठला

"हा सामना एका आठवड्यासाठी सेट केला जाईल. मी तुम्हाला वाघ पाहण्याची परवानगी देऊ शकत नाही याची खंत आहे प्रगती."

"राजपुत्राला भीती वाटली की मी पशूला संमोहित करण्याचा प्रयत्न करू शकतो किंवा गुप्तपणे त्याला अफू खाऊ शकतो, मला माहित नाही!"

"राजेशाही छत्री आणि पॅनोप्लायड कोच आता गहाळ आहेत हे लक्षात घेऊन मी राजवाडा सोडला.

"पुढच्या आठवड्यात मी येणाऱ्या परीक्षेसाठी पद्धतशीरपणे माझे मन आणि शरीर तयार केले. माझ्या सेवकाद्वारे मी विलक्षण किस्से शिकले. संताने माझ्या वडिलांना सांगितलेली भयानक भविष्यवाणी कशी तरी परदेशात पोहोचली होती धावले. अनेक साध्या गावकऱ्यांचा असा विश्वास होता की देवांद्वारे शापित दुष्ट आत्म्याने वाघ म्हणून पुनर्जन्म घेतला आहे रात्री विविध राक्षसी रूप धारण केले, परंतु दिवसा तो एक धारीदार प्राणी राहिला. हा राक्षस वाघ होता मला नम्र करण्यासाठी पाठवलेला असावा.

अध्याय 6. वाघ स्वामी

35

एका योगीचे आत्मचरित्र

"आणखी एक कल्पनारम्य आवृत्ती अशी होती की टायगर हेव्हनला प्राण्यांच्या प्रार्थनांनी आकारात प्रतिसाद मिळवला राजा बेगम च्या. तो मला शिक्षा देण्याचे साधन बनला होता - धाडसी दुष्ट, संपूर्ण वाघाचा अपमान करणारा प्रजाती! निर्दोष, मूर्ख नसलेला माणूस पंजा -सशस्त्र, बळकट अंग वाघाला आव्हान देण्याचे धाडस करतो! एकाग्र सर्व अपमानित वाघांचे विष - गावकऱ्यांनी घोषित केले - लपवलेल्या ऑपरेशनसाठी पुरेशी गती गोळा केली कायदे आणि अभिमानी वाघ टेमरचे पतन घडवून आणतात.

"माझ्या सेवकाने मला आणखी माहिती दिली की राजपुत्र त्याच्या घटकामध्ये मनुष्य आणि व्यक्ती यांच्यातील संघर्षाचा व्यवस्थापक होता पशू त्याने हजारो लोकांना बसवण्यासाठी तयार केलेल्या वादळ -पुरावा मंडप उभारणीचे पर्यवेक्षण केले होते. त्याचे केंद्राने राजा बेगमला एका मोठ्या लोखंडी पिंजऱ्यात ठेवले, ज्याच्या भोवती बाह्य सुरक्षा कक्ष आहे. बंदिवानाने ए रक्ताची अखंड मालिका - दहीहंडीच्या गर्जना. रागाची भूक पेटवण्यासाठी त्याला थोडेसे अन्न दिले गेले. कदाचित राजपुत्राने मला बक्षीसाचे जेवण व्हावे अशी अपेक्षा केली!

"शहर आणि उपनगरांतील लोकांनी ढोल ताशांच्या घोषणेला प्रतिसाद म्हणून उत्सुकतेने तिकिटे खरेदी केली अद्वितीय स्पर्धा. लढाईच्या दिवशी शेकडो जागा नसल्यामुळे मागे हटले. अनेक पुरुषांनी तोडून टाकला तंबू उघडणे, किंवा गॅलरीच्या खाली कोणत्याही जागेत गर्दी. "

टायगर स्वामीची कथा कळस गाठत असताना, माझा उत्साह वाढला; चंडीही तत्पर होती निःशब्द

"बेगम आवाजातून - राजा बेगमचे स्फोट आणि काहीसे घाबरलेल्या जमावाचे केंद्र, मी शांतपणे माझे स्वरूप केले. कंबरेवर कवटाळलेला, मी अन्यथा कपड्यांपासून असुरक्षित होतो. मी सेपटी रूमच्या दारावरील बोल्ट उघडला आणि शांतपणे माझ्या मागे लॉक केला. वाघाला रक्त जाणवले. त्याच्या बारवर गडगडाटी क्रॅशने झेप घेत त्याने एक भयानक स्वागत केले. प्रेक्षक शांत झाले दयनीय भीतीसह; मला उग्र पशूच्या आधी एक नम्र कोकरू वाटत होता.

"तीन वेळा मी पिंजऱ्यात होतो; पण मी दरवाजा ठोठावला तेव्हा राजा बेगम माझ्यावर डोके ठेवून होत्या. माझा हक्क हात अत्यंत फाटलेला होता. मानवी रक्त, वाघाला कळणारी सर्वात मोठी वागणूक, भयावह प्रवाहात पडली. च्या संताची भविष्यवाणी पूर्ण होईल असे वाटत होते.

"मला मिळालेल्या पहिल्या गंभीर दुखापतीच्या धक्क्यातून मी तत्काळ एकत्र आलो. माझी दृष्टी हद्दपार करणे गोरी बोटाने माझ्या कंबरेच्या कपड्याच्या खाली फेकून, मी माझा डावा हात हाडाच्या तडाख्याने मारला. च्या पशू मागे फिरला, पिंजऱ्याच्या मागील बाजूस फिरला आणि धक्कादायकपणे पुढे सरकला. माझी प्रसिद्ध फिस्टिक त्याच्या डोक्यावर शिक्षेचा वर्षाव झाला.

"पण राजा बेगमच्या रक्ताची चव डिप्सोमॅनियाकला वाइनच्या वेड्यासारखी पहिली घूस म्हणून काम करत होती दीर्घ वंचित. कर्णबधिर गर्जनांनी विच्छेदित, पाशवी प्राणघातक हल्ले वाढले. फक्त माझे अपुरे संरक्षण

एका हाताने मला पंजे आणि नखांपेदे असुरक्षित सोडले. पण मी अयंकर बघला घेतला. परस्पर अलिप्त आम्ही मृत्यूचा संघर्ष केला. पिंजरा सगळीकडे पसरला होता, आणि सर्व दिशेने रक्त पसरले आणि स्फोट झाले वेदना आणि प्राणघातक वासना प्राणघातक घशातून आली.

""त्याला गोळ्या घाला!" 'वाघ मार!' प्रेक्षकांकडून चीक उठली. माणूस आणि पशू इतक्या वेगाने हलले, की गार्डचे गोळी चुकली. मी माझी सर्व इच्छाशक्ती गोळा केली, जोरदार आवाज केला आणि एक अंतिम धक्कादायक धक्का दिला. च्या वाघ कोसळला आणि शांतपणे झोपला.

"पुसीट्यासारखे!" मी मध्यस्थी केली.

स्वामी मनापासून कौतुकाने हसले, मग मनोरंजक कथा चालू ठेवली.

“शेवटी राजा बेगमचा पराभव झाला. त्याचा शाही अभिमान आणखी नम्र झाला: माझ्या हाताने मी निर्भीडपणे त्याचे जबडे उघडण्यास भाग पाडले. एका नाट्यमय क्षणासाठी, मी जांभईच्या मृत्यूच्या जाळ्यात माझे डोके धरले. मी साखळी शोधली. मजल्यावरील ढिगाऱ्यावरून एकाला ओढत मी वाघाला त्याच्या गळ्याने पिंजऱ्याच्या पट्ट्यांशी बांधले.

अध्याय 6. वाघ स्वामी

36

पृष्ठ 40

एका योगीचे आत्मचरित्र

विजयात मी दरवाजाच्या दिशेने सरकलो.

“पण त्या भेसूर अवतार राजा बेगमला त्याच्या कथित राक्षसी उत्पत्तीचा तग धरण्याची क्षमता होती. एक सह अविश्वसनीय लंग, त्याने साखळी तोडली आणि माझ्या पाठीवर उडी मारली. माझा खांदा त्याच्या जबड्यात वेगाने, मी हिंसकपणे पडलो. पण तीन वेळा मी त्याला माझ्या खाली पिन केले होते. निर्दयी वारांखाली, विश्वासघातकी प्राणी त्यात बुडाला अर्धबुद्धी. यावेळी मी त्याला अधिक काळजीपूर्वक सुरक्षित केले. हळूहळू मी पिंजरा सोडला.

“मी स्वतः ला एका नवीन कोलाहलात सापडलो, यावेळी आनंदाची गोष्ट आहे. गर्दीचा जल्लोष जणू एकट्यानेच फुटला प्रचंड घसा. आपत्तीजनक रीतीने मारले गेले, मी अद्याप लढ्याच्या तीन अटी पूर्ण केल्या होत्या - वाघाला आश्चर्यचकित करणे, त्याला साखळीने बांधून, आणि माझ्यासाठी मदतीची आवश्यकता न घेता त्याला सोडून. याव्यतिरिक्त, माझ्याकडे ते होते गंभीर जखमी आणि आक्रमक पशूला घाबरवले की तो संधीकडे दुर्लक्ष करण्यास समाधानी होता त्याच्या डोक्यात माझ्या डोक्याचं बक्षीस!

“माझ्या जखमांवर उपचार केल्यानंतर, माझा सन्मान करण्यात आला आणि पुष्पहार घालण्यात आला; शेकडो सोन्याचे तुकडे माझ्या पायाशी पडले. संपूर्ण शहर सुट्टीच्या कालावधीत प्रवेश केला. माझ्या विजयाबद्दल सर्व बाजूंनी अंतहीन चर्चा ऐकल्या गेल्या आजवर पाहिलेल्या सर्वात मोठ्या आणि जंगली वाघांपैकी एक. राजा बेगम मला वचन दिल्याप्रमाणे सादर करण्यात आल्या, पण मला वाटले आनंद नाही. माझ्या हृदयात एक आध्यात्मिक बदल झाला. असे वाटले की पिंजऱ्यातून माझ्या अंतिम निर्गमनसह मी देखील होतो माझ्या सांसारिक महत्त्वाकांक्षांचे दरवाजे बंद केले.

“त्यानंतर एक दुःखद काळ आला. सहा महिन्यांपासून मी रक्ताच्या विषबाधेमुळे मृत्यूच्या जवळ पडलो. माझी तब्येत ठीक होताच कूच बिहार सोडण्यासाठी पुरेसे, मी माझ्या मूळ गावी परतलो.

“मला आता कळले आहे की माझे शिक्षक पवित्र मनुष्य आहेत ज्यांनी शहाणा इशारा दिला.' मी नम्रपणे ही कबुली दिली माझे वडील. 'अरे, जर मी त्याला शोधू शकलो असतो!' माझी तळमळ प्रामाणिक होती, एका दिवसासाठी संत अव्याहतपणे आला.

“वाघाचे पालन करणे पुरेसे आहे.' तो शांत आश्वासन देऊन बोलला. 'माझ्याबरोबर चल; मी तुम्हाला वश करायला शिकवीन मानवी मनाच्या जंगलात फिरणारे अज्ञानाचे प्राणी. आपल्याला प्रेक्षकांची सवय झाली आहे: ती आकाशगंगा असू द्या देवदूतांनो, तुमच्या योगाच्या रोमांचक प्रभुत्वामुळे मनोरंजन! '

“मला माझ्या संत गुरूंनी आध्यात्मिक मार्गाची दीक्षा दिली. त्याने माझ्या आत्म्याचे दरवाजे उघडले, गंजलेले आणि प्रतिरोधक लांब वापर. हातात हात घालून आम्ही लवकरच हिमालयात माझ्या प्रशिक्षणासाठी निघालो. ”

चंडी आणि मी स्वामींच्या चरणी नतमस्तक झालो, त्यांनी खरोखर चक्रीवादळाच्या जीवनाची स्पष्ट रूपरेषा दिल्याबद्दल आभारी आहोत. मला पुरेसे वाटले कोल्ड पार्लरमध्ये दीर्घ परीक्षेच्या प्रतीक्षेची परतफेड!

{FN6-1} सोहोंग हे त्याचे मठ नाव होते. ते "वाघ स्वामी" म्हणून प्रसिद्ध होते.

{FN6-2} "प्रिन्स प्रिन्सेस" - या पशूमध्ये वाघाची संयुक्त उग्रता आहे हे सूचित करण्यासाठी नाव देण्यात आले आहे आणि वाघिणी

अध्याय 7. लेव्हिटिंग संत

"मी एका योगीला हवेत, जमिनीपासून कित्येक फूट वर, काल रात्री एका गट बैठकीत पाहिले." माझा मित्र, उपेंद्र मोहन चौधरी, प्रभावीपणे बोलले.

मी त्याला एक उत्साही स्मित दिले. "कदाचित मी त्याच्या नावाचा अंदाज लावू शकतो. तो होता भादुरी महाशय, वरच्या परिपत्रकाचा रस्ता?"

उपेंद्रने होकार दिला, बातमी बाळगू नये म्हणून थोडेसे कवटाळले. संतांविषयी माझी जिज्ञासा सर्वज्ञात होती माझ्या मित्रांमध्ये; मला एका नवीन ट्रॅकवर बसवण्यात त्यांना आनंद झाला.

अध्याय 7. लेव्हिटिंग संत

37

पृष्ठ 41

एका योगीचे आत्मचरित्र

"योगी माझ्या घराच्या इतक्या जवळ राहतो की मी त्याला अनेकदा भेटतो." माझ्या शब्दांनी उपेंद्रच्या चेहऱ्यावर उत्सुकता आणली, आणि मी आणखी आत्मविश्वास निर्माण केला.

"मी त्याला उल्लेखनीय पराक्रमांमध्ये पाहिले आहे. त्यांनी विविध प्राणायाम {FN7-1} मधील तज्ञतेने प्रभुत्व मिळवले आहे पतंजलीने सांगितलेला प्राचीन आठपट योग. {FN7-2} एकदा भादुरी महाशयांनी भस्त्रिका केली माझ्यापुढे प्राणायाम इतक्या आश्चर्यकारक शक्तीने की खोलीत प्रत्यक्ष वादळ उठले आहे असे वाटते! मग त्याने जोरजोरात श्वास विझवला आणि उच्च अवचेतन अवस्थेत गतिहीन राहिला. {FN7-3} वादळानंतर शांतीची आभा विसरण्यापलीकडे ज्वलंत होती. "

"मी ऐकले की संत कधीही त्याचे घर सोडत नाही." उपेंद्रचा स्वर क्षुल्लक अविश्वसनीय होता.

"खरंच ते खरं आहे! तो गेल्या वीस वर्षांपासून घरामध्ये राहत होता. तो स्वतःवर थोपवलेला नियम थोडा शिथिल करतो आपल्या पवित्र सणांच्या वेळा, जेव्हा तो त्याच्या पुढच्या पदपथापर्यंत जातो! भिकारी तिथे जमतात, कारण संत भादुरी त्यांच्या कोमल हृदयासाठी ओळखले जातात.

"तो गुरुत्वाकर्षणाच्या नियमाला नाकारत हवेत कसा राहतो?"

"काही प्राणायाम वापरल्यानंतर योगीचे शरीर त्याची स्थूलता गमावते. मग ते उंचावेल किंवा लाइक करेल उडी मारणारा बेडूक. अगदी औपचारिक योगाचा सराव न करणारे संत {FN7-4} देखील ए देवाच्या प्रखर भक्तीची स्थिती. "

"मला या षीबद्दल अधिक जाणून घ्यायचे आहे. तुम्ही त्याच्या संध्याकाळच्या सभाना उपस्थित राहता का?" उपेंद्रचे डोळे चमकत होते कुतूहलाने.

"हो, मी अनेकदा जातो. त्याच्या शहाणपणातील बुद्धीमुळे मी खूप मनोरंजन करतो. अधूनमधून माझे प्रदीर्घ हास्य मंगल त्याच्या मेळाव्यांचे गंभीरपणा. संत नाराज नाही, परंतु त्याचे शिष्य खंजीर दिसत आहेत! "

त्या दिवशी दुपारी शाळेतून घरी जाताना, मी भादुरी महाशयांच्या क्लॉस्टर पास केले आणि भेटीचा निर्णय घेतला. योगी सामान्य लोकांसाठी दुर्गम होता. एकटा शिष्य, तळमजला व्यापत होता, त्याने त्याचे रक्षण केले मास्टरची गोपनीयता. विद्यार्थी मार्टिनेटचे काहीतरी होते; त्याने आता औपचारिकपणे विचारले की माझ्याकडे आहे का "प्रतिबद्धता." मला सारांश बाहेर काढण्यापासून वाचवण्यासाठी त्याच्या गुरूंनी वेळेत एक देखावा केला.

"मुकुंदा जेव्हा येईल तेव्हा येऊ दे." षीचे डोळे चमकले. "माझा एकटेपणाचा नियम माझ्या स्वतःसाठी नाही सात्वत, परंतु इतरांसाठी. सांसारिक लोकांना त्यांच्या भ्रमाचा नाश करणारी उदारता आवडत नाही. संत आहेत केवळ दुर्मिळच नाही तर निराशाजनक आहे. अगदी शास्त्रातही ते अनेकदा लाजिरवाणे आढळतात! "

मी भादुरी महाशयांच्या मागच्या मजल्यावरील त्याच्या तपस्वी चौथऱ्यावर गेलो, जिथून तो क्वचितच ढवळला. मास्टर्स युगामध्ये केंद्रीत होईपर्यंत फोकसच्या बाहेर, जगाच्या अडोच्या पॅनोरामाकडे वारंवार दुर्लक्ष करा. च्या समकालीन संकुचित वर्तमानातील aloneषी एकटे नाहीत.

"महर्षि, {FN7-5} तुम्ही मला ओळखणारे पहिले योगी आहात जे नेहमी घरातच राहतात."

"देव त्याच्या संतांना कधीकधी अनपेक्षित मातीमध्ये लावतो, नाहीतर आम्हाला वाटते की आपण त्याला एका नियमात कमी करू शकतो!"

Geर्षींनी आपले चैतन्यमय शरीर कमळाच्या आसनात बंद केले. सत्तरच्या दशकात त्याने वयाची कोणतीही अप्रिय चिन्हे दाखवली नाहीत किंवा आसीन जीवन. कट्टर आणि सरळ, तो प्रत्येक बाबतीत आदर्श होता. त्याचा चेहरा Rर्षीसारखा होता प्राचीन ग्रंथांमध्ये वर्णन केलेले. उदात्त डोके असलेला, मुबलक दाढी असलेला, तो नेहमी खंबीरपणे सरळ बसला होता, त्याचे शांत डोळे सर्वव्यापकतेवर निश्चित.

संत आणि मी ध्यानस्थ अवस्थेत प्रवेश केला. तासाभरानंतर, त्याच्या सौम्य आवाजाने मला हलवले.

अध्याय 7. लेव्हिटिंग संत

38

पृष्ठ 42

एका योगीचे आत्मचरित्र

"तुम्ही अनेकदा शांततेत जाता, पण तुम्ही अनुभव विकसित केला आहे का?" {FN7-6} तो मला आठवण करून देत होता ध्यानापेक्षा देवावर प्रेम करा. "ध्येयासाठी तंत्र चुकू नका."

त्याने मला काही आंबे देऊ केले. त्या चांगल्या -विनोदी बुद्धीने मला त्याच्या गंभीर स्वभावात खूप आनंद झाला, तो टिप्पणी केली, "सामान्यतः लोक ध्यान योगापेक्षा जलयोग (अन्नाशी जोडलेले) अधिक आवडतात. (देवाशी एकरूप होणे)

त्याच्या योगिक शब्दाचा माझ्यावर प्रचंड परिणाम झाला.

"तुला काय हसू आहे!" त्याच्या नजरेत एक प्रेमळ चमक आली. त्याचा स्वतःचा चेहरा नेहमीच गंभीर होता, तरीही आनंदी स्मित सह स्पर्श केला. त्याच्या मोठ्या, कमळाच्या डोळ्यांमध्ये एक दैवी हशा होता.

"ती पत्रे अमेरिकेपासून दूर आहेत." Geर्षींनी एका टेबलावर अनेक जाड लिफाफे दाखवले. "मी तेथील काही सोसायट्यांशी पत्रव्यवहार करा ज्यांच्या सदस्यांना योगामध्ये रस आहे. ते भारताचा नव्याने शोध घेत आहेत, कोलंबसपेक्षा अधिक चांगल्या दिशेने! मला त्यांना मदत करण्यात आनंद झाला. योगाचे ज्ञान सर्वांना मोफत आहे कोण प्राप्त करेल, जसे की अज्ञानी दिवसाचा प्रकाश.

"मानवी उद्धारासाठी Rर्षींना जे आवश्यक मानले जाते ते पाश्चिमात्य देशांनी पातळ करण्याची गरज नाही. आत्म्यात सारखे बाह्य अनुभवात वैविध्यपूर्ण असले तरी, काही प्रकारचे शिस्तप्रिय योग असल्यास पश्चिम किंवा पूर्व हे दोघेही फुलणार नाहीत सराव केला नाही. "

संतांनी मला त्याच्या शांत डोळ्यांनी धरले. मला कळले नाही की त्याचे भाषण हे एक पडद्यावरील भविष्यसूचक मार्गदर्शन आहे. हे आहे फक्त आता, मी हे शब्द लिहित असताना, त्याने मला अनेकदा दिलेल्या आकस्मिक इटिमेशनचा पूर्ण अर्थ समजला की एखाद्या दिवशी मी भारताची शिकवण अमेरिकेत घेऊन जाईन.

[दृष्टांत: भदुरी महाशय, "द लेव्हिटिंग सेंट" "सर," मी विचारले, "तुम्ही का लिहित नाही? जगाच्या फायद्यासाठी योगावर पुस्तक? " "मी शिष्यांना प्रशिक्षण देत आहे," त्याने उत्तर दिले. "ते आणि त्यांचे विद्यार्थी करतील जिवंत खंड असू द्या, काळाच्या नैसर्गिक विघटनांविरूद्ध पुरावा आणि च्या अनैसर्गिक व्याख्या टीकाकार. " - badhuri.jpg पहा]

"महर्षि, माझी इच्छा आहे की तुम्ही जगाच्या भल्यासाठी योगावर पुस्तक लिहावे."

"मी शिष्यांना प्रशिक्षण देत आहे. ते आणि त्यांचे विद्यार्थी जिवंत खंड असतील, नैसर्गिक विरूद्ध पुरावा काळाचे विघटन आणि टीकाकारांचे अनैसर्गिक व्याख्या. " भादुरीच्या बुद्धीने मला आणखी एका झोळीत टाकले हास्याचे.

योगीचे शिष्य संध्याकाळी येईपर्यंत मी एकटाच राहिलो. भादुरी महाशयांनी त्याच्या एकामध्ये प्रवेश केला अपरिहार्य प्रवचन. शांततापूर्ण पुराप्रमाणे, त्याने आपल्या श्रोत्यांचे मानसिक भंगार वाहून नेले, त्यांना तरंगवले गॉडवर्ड. त्याची ठळक उपमा निर्दोष बंगालीमध्ये व्यक्त केली गेली.

आज संध्याकाळी भादुरीने मध्ययुगीन मीराबाईच्या जीवनाशी निगडित विविध तत्त्वज्ञानात्मक मुद्दे स्पष्ट केले राजपूतानी राजकन्या ज्याने साधूंचा सहवास मिळवण्यासाठी आपले न्यायालयीन जीवन सोडून दिले. एका महान - संन्यासीने नकार दिला तिला स्वीकारण्यासाठी कारण ती एक स्त्री होती; तिच्या उत्तराने त्याला नम्रपणे तिच्या पायाशी आणले.

"गुरुला सांगा," ती म्हणाली होती, "मला माहित नव्हते की विश्वामध्ये कोणीही पुरुष आहे जो देवाशिवाय आहे; आम्ही सर्व आहोत का? त्याच्या आधी महिला नाहीत?" (एकमेव सकारात्मक सर्जनशील तत्त्व म्हणून परमेश्वराची शास्त्रीय संकल्पना, त्याची सृष्टी काहीच नाही तर एक निष्क्रीय माया आहे.)

मीराबाईंनी अनेक उत्साही गाणी रचली जी आजही भारतामध्ये मौल्यवान आहेत; मी त्यापैकी एकाचा येथे अनुवाद करतो:

अध्याय 7. लेव्हिटिंग संत

39

पृष्ठ 43

एका योगीचे आत्मचरित्र

“जर दररोज आंघोळ करून देव साकारला जाऊ शकतो लवकरच मी खोलवर एक व्हेल होईल; जर मुळे आणि फळे खाऊन तो ओळखला जाऊ शकतो आनंदाने मी शेळीचे रूप निवडेल; जर जपमाळांच्या मोजणीने त्याला उघड केले मी मोठ्या मण्यांवर माझी प्रार्थना म्हणेन; दगडाच्या मूर्तीपुढे नतमस्तक झाल्यास त्याचे अनावरण केले एक चकमकयुक्त पर्वत मी नम्रपणे पूजा करीन; जर दूध प्यायल्याने परमेश्वर आत्मसात होऊ शकतो अनेक बछडे आणि मुले त्याला ओळखत असत; पत्नीचा त्याग केल्यास देवाला बोलावले असते हजारो नपुंसक नसतील का? मीराबाईला माहित आहे की दैवी शोधण्यासाठी फक्त अपरिहार्य प्रेम आहे. ”

बऱ्याच विद्यार्थ्यांनी भादुरीच्या चप्पलमध्ये रुपये टाकले जे योगाच्या आसनात बसल्यावर त्याच्या बाजूला पडले. हे आदरयुक्त अर्पण, भारतात प्रथा, असे दर्शवते की शिष्य त्याच्या भौतिक वस्तू गुरूच्या चरणी ठेवतो. कृतज्ञ मित्र हे वेशात फक्त परमेश्वर असतात, त्याच्या स्वतःची काळजी घेतात.

"गुरुजी, तुम्ही छान आहात!" एक विद्यार्थी, त्याची सुट्टी घेत, पुरुषप्रधान atषीकडे उत्कटतेने पाहत होता. "तुझ्याकडे आहे देवाचा शोध घेण्यासाठी आणि आम्हाला शहाणपण शिकवण्यासाठी संपत्ती आणि सुखसोयीचा त्याग केला!" भादुरी महाशय हे सर्वश्रुत होते बालपणात त्याने कौटुंबिक संपत्तीचा त्याग केला होता, जेव्हा अविवाहित मनाने त्याने योग मार्गात प्रवेश केला.

"तुम्ही केस उलटवत आहात!" संताच्या चेहऱ्यावर सौम्य निंदा होती. "मी काही तुटपुंजे रुपये, काही क्षुल्लक सोडले आहेत अनंत आनंदाच्या वैश्विक साम्राज्यासाठी सुख. मग मी स्वतःला कशालाही नाकारले? मला आनंद माहित आहे खजिना सामायिक करणे. तो त्याग आहे का? अदूरदर्शी संसारिक लोक हे खरे संन्यास घेणारे आहेत! ते गरीब मूठभर पृथ्वीवरील खेळण्यांसाठी अतुलनीय दैवी मालमत्ता सोडा!"

संन्यास घेण्याच्या या विरोधाभासी दृष्टिकोनावर मी हसलो - जो क्रोएससची टोपी कोणत्याही साधुवर ठेवतो भिकारी, सर्व गर्विष्ठ लक्षाधीशांना बेशुद्ध हुतात्म्यांमध्ये बदलताना.

"दैवी आदेश कोणत्याही विमा कंपनीपेक्षा आपले भविष्य अधिक सुज्ञपणे मांडतो." मास्तरांची सांगता शब्द हे त्याच्या विश्वासाचे खरे पंथ होते. "बाह्य सुरक्षिततेमध्ये जग अस्वस्थ विश्वासणाऱ्यांनी भरलेले आहे. त्यांचे कडवे विचार त्यांच्या कपाळावरील जखमांसारखे असतात. ज्याने आपल्या पहिल्या श्वासापासून आपल्याला हवा आणि दूध दिले त्याच्या भक्तांना दिवसेंदिवस कसे पुरवायचे हे माहित आहे. ”

मी संताच्या दारापर्यंत शाळेंतंरची तीर्थयात्रा चालू ठेवली. मूक आवेशाने त्याने मला साथ्य करण्यासाठी मदत केली अनुभावा. एके दिवशी ते माझ्या गुरपारच्या शेजारपासून दूर राम मोहन रॉय रोडला गेले घरचा रस्ता. त्याच्या प्रेमळ शिष्यांनी त्याला एक नवीन आश्रम बांधला होता, ज्याला "नागेंद्र मठ" म्हणून ओळखले जाते. {FN7-7}

जरी ती मला माझ्या कथेच्या पुढे अनेक वर्षांनी फेकून देत असली तरी मी मला दिलेले शेवटचे शब्द इथे सांगेन भादुरी महाशय यांनी. मी पश्चिमेकडे जाण्याच्या काही वेळापूर्वी, मी त्याला शोधले आणि नम्रपणे त्याच्यासाठी गुडघे टेकले निरोप आशीर्वाद:

"बेटा, अमेरिकेत जा. आपल्या ढालीसाठी होरी इंडियाची प्रतिष्ठा घ्या. तुमच्या कपाळावर विजय लिहिलेले आहे; च्या उदात्त दूरचे लोक तुमचे चांगले स्वागत करतील."

{FN7-1} श्वसनाचे नियमन करून जीवन -शक्ती नियंत्रित करण्याच्या पद्धती.

{FN7-2} योगाचा अग्रगण्य प्राचीन घातांक.

अध्याय 7. लेक्टिंग संत

40

पृष्ठ 44

एका योगीचे आत्मचरित्र

{FN7-3} फ्रेंच प्राध्यापक हे पाश्चिमात्य देशांतील पहिले वैज्ञानिक होते ज्यांनी वैज्ञानिकदृष्ट्या तपास करण्यास तयार केले अचेतन मनाची शक्यता. प्राध्यापक जुल्स -बोईस, द इकोले डी सायकोलॉजी ऑफ द Sorbonne, 1928 मध्ये अमेरिकेत व्याख्यान; त्याने आपल्या प्रेक्षकांना सांगितले की फ्रेंच शास्त्रज्ञांनी मान्यता दिली आहे सुपरकॉन्शननेससाठी, "जे फ्रायडच्या अचेतन मनाच्या अगदी उलट आहे आणि जे फॅकल्टी आहे मनुष्याला खरोखर माणूस बनवते आणि केवळ एक सुपर प्राणी नाही." M. Jules - Bois ने स्पष्ट केले की उच्च चेतना "Coeism किंवा hypnotism मध्ये गोंधळून जाऊ नये. अतिशोधाचे अस्तित्व मनाला फार पूर्वीपासून तत्वज्ञानाने ओळखले गेले आहे, प्रत्यक्षात इमर्सनने बोललेले ओव्हरसोल आहे, परंतु केवळ अलीकडे ते वैज्ञानिकदृष्ट्या ओळखले गेले आहे." फ्रेंच शास्त्रज्ञाने हे निदर्शनास आणले की अतिजागृती प्रेरणा, प्रतिभा, नैतिक मूल्ये येतात. "यावरील विश्वास गूढवाद नसला तरी गूढवाद्यांनी उपदेश केलेल्या गुणांना ओळखले आणि त्यांची कदर केली."

{FN7-4} अविळाच्या सेंट थरेसा आणि इतर ख्रिश्चन संतांना बऱ्याचदा लेक्टेशनच्या अवस्थेत पाहिले गेले.

{FN7-5} "महान geषी."

{FN7-6} देवाची प्रत्यक्ष धारणा.

{FN7-7} संताचे पूर्ण नाव नागेंद्रनाथ भादुरी होते. गणित म्हणजे आश्रम किंवा आश्रम.

अध्याय 8. भारताचा महान शास्त्रज्ञ, जेसी बोस

"जगदीस चंद्र बोसच्या वायरलेस आविष्कारांनी मार्कोनीच्या आविष्काराला आळा घातला."

ही प्रक्षोभक टिप्पणी ऐकून, मी शास्त्रज्ञांमध्ये गुंतलेल्या प्राध्यापकांच्या फुटपाथ गटाच्या जवळ गेलो चर्चा जर त्यांच्यात सामील होण्याचा माझा हेतू वांशिक अभिमान असेल तर मला खेद वाटतो. मी माझी उत्सुकता नाकारू शकत नाही भारत भौतिकशास्त्रात अग्रगण्य भूमिका बजावू शकतो याचा पुरावा, आणि केवळ अध्यात्मशास्त्र नाही.

"तुम्हाला काय म्हणायचे आहे, सर?"

प्राध्यापकाने आक्षेपार्हपणे स्पष्ट केले. "बोस हे वायरलेस कोअरर आणि इन्स्ट्रुमेंटचा शोध लावणारे पहिले होते विद्युत लाटांचे अपवर्तन दर्शवते. पण भारतीय शास्त्रज्ञांनी त्याच्या शोधांचा गैरफायदा घेतला नाही व्यावसायिकदृष्ट्या. त्याने लवकरच अकार्बनिकपासून सेंद्रिय जगाकडे आपले लक्ष वळवले. त्याचा क्रांतिकारक एक वनस्पती शरीरशास्त्रज्ञ म्हणून शोध भौतिकशास्त्रज्ञ म्हणून त्याच्या मूलगामी कामगिरीला मागे टाकत आहेत."

मी नम्रपणे माझ्या मार्गदर्शकाचे आभार मानले. ते पुढे म्हणाले, "महान वैज्ञानिक हा प्रेसिडेन्सीमध्ये माझा भाऊ प्राध्यापक आहे

कॉलेज."

मी दुसऱ्या दिवशी Gurपीना त्यांच्या घरी भेट दिली, जे गुरपार रोडवरील माझ्या जवळ होते. मी लांब होते आदरयुक्त अंतरावरून त्याचे कौतुक केले. कबर आणि सेवानिवृत्त वनस्पतिशास्त्रज्ञांनी मला विनम्र अभिवादन केले. तो ए पन्नाशीत देखणा, मजबूत माणूस, जाड केस, रुंद कपाळ, आणि स्वप्राळूचे डोळे. च्या त्याच्या स्वरांमधील सुस्पष्टता आजीवन वैज्ञानिक सवयी प्रकट करते.

“मी अलीकडेच एका मोहिमेतून पाश्चिमात्य वैज्ञानिक समाजांकडे परतलो आहे. त्यांच्या सदस्यांनी प्रदर्शन केले माझ्या आविष्काराच्या नाजूक साधनांमध्ये तीव्र स्वारस्य जे सर्व जीवनाची अविभाज्य एकता दर्शवते. {FN8-1} बोस क्रेस्कोग्राफमध्ये दहा लाख मोठेपणाची विशालता आहे. सूक्ष्मदर्शक फक्त मोठे करतो काही हजार वेळा; तरीही त्याने जैविक विज्ञानाला महत्त्वपूर्ण चालना दिली. क्रेस्कोग्राफ अगणित उघडतो दृश्ये. ”

"साहेब, विज्ञानाच्या अत्यक्त शस्त्रामध्ये पूर्व आणि पश्चिम यांचा आलिंगन त्वरेने करण्यासाठी तुम्ही बरेच काही केले आहे."

अध्याय 8. भारताचा महान शास्त्रज्ञ, जेसी बोस

41

पृष्ठ 45

एका योगीचे आत्मचरित्र

“माझे शिक्षण केंब्रिजमध्ये झाले. सर्व सिद्धांत काटेकोरपणे सादर करण्याची पाश्चात्य पद्धत किती प्रशंसनीय आहे प्रायोगिक पडताळणी! ती अनुभवजन्य प्रक्रिया आत्मनिरीक्षणासाठी भेटवस्तू बरोबर गेली आहे जो माझा पूर्वेकडील वारसा आहे. त्यांनी मिळून मला नैसर्गिक क्षेत्रातील शांतता लांब ठेवण्यास सक्षम केले आहे बिनधास्त माझ्या क्रेस्कोग्राफ {FN8-2} चे टेलटेल चार्ट सर्वात संशयास्पद असल्याचा पुरावा आहेत वनस्पतींमध्ये संवेदनशील मज्जासंस्था आणि विविध भावनिक जीवन असते. प्रेम, द्वेष, आनंद, भीती, आनंद, वेदना, उत्तेजनांना उत्तेजन, मूर्खपणा आणि अगणित योग्य प्रतिसाद वनस्पतींमध्ये प्राण्यांप्रमाणेच सार्वत्रिक आहेत. ”

“सर्व सृष्टीतील जीवनाचा अनोखा धडका तुमच्या आगमनापूर्वी केवळ काव्यात्मक प्रतिमा वाटू शकतो, प्रोफेसर! अ मला एकदा माहित असलेले संत कधीही फुले तोडू शकणार नाहीत. 'मी सौंदर्याचा अभिमान असलेल्या गुलाबाची झाडी लुटू का? मी क्रूरपणे करू का? माझ्या असभ्य विभाजनाने त्याच्या प्रतिष्ठेचा अपमान?' त्याचे सहानुभूतीपूर्ण शब्द तुमच्याद्वारे अक्षरशः पडताळले जातात शोध! ”

“कवी सत्याशी जिव्हाळ्याचा असतो, तर शास्त्रज्ञ अस्ताव्यस्तपणे संपर्क साधतो. कधीतरी माझ्या प्रयोगशाळेत या आणि क्रेस्कोग्राफची अतूट साक्ष पहा. ”

कृतज्ञतेने मी आमंत्रण स्वीकारले, आणि माझे प्रस्थान घेतले. मी नंतर ऐकले की वनस्पतिशास्त्रज्ञाने अध्यक्षपद सोडले आहे कॉलेज, आणि कलकत्ता मध्ये एक संशोधन केंद्राची योजना आखत होता.

जेव्हा बोस इन्स्टिट्यूट उघडण्यात आले, तेव्हा मी समर्पित सेवांना उपस्थित राहिलो. उत्साही शेकडो भटकत होते परिसर मी विज्ञानाच्या नवीन घराच्या कलात्मकता आणि आध्यात्मिक प्रतीकात्मकतेने मोहित झालो. त्याचा पुढचा भाग माझ्या लक्षात आले की, गेट हे दूरच्या मंदिरातील शतप्रतिशत अवशेष होते. कमळाच्या मागे {FN8-3} कारंजे, एक शिल्प टॉर्चसह महिला आकृतीने अमर प्रकाश -वाहक म्हणून स्त्रीबद्दल भारतीय आदर व्यक्त केला. बाग घटनेच्या पलीकडे नौमेनॉनला पवित्र केलेले एक छोटे मंदिर ठेवले. दैवी निराकारतेचा विचार होता कोणत्याही वेदी - प्रतिमेच्या अनुपस्थितीने सुचवले.

[उदाहरण: मी स्वतः वयाच्या सहाव्या वर्षी - atsix.jpg पहा]

[उदाहरण: जगदीस चंद्र बोस, भारताचे महान भौतिकशास्त्रज्ञ, वनस्पतिशास्त्रज्ञ आणि शोधक क्रेस्कोग्राफ b.bose.jpg पहा]

या महान प्रसंगी बोस यांचे भाषण कदाचित प्राचीन प्राचीन ISपीपैकी एकाच्या ओठातून निघाले असावे.

"मी आज ही संस्था केवळ प्रयोगशाळा नसून मंदिर म्हणून समर्पित करतो." त्याचे आदरणीय एकत्व एक सारखे चोरले गर्दीच्या सभागृहावर न पाहिलेला झगा. “माझ्या तपासाच्या शोधात मला बेशुद्धपणे नेण्यात आले भौतिकशास्त्र आणि शरीरशास्त्राचा सीमा प्रदेश. माझ्या आश्चर्यासाठी, मला सीमा रेषा अदृश्य होताना दिसल्या आणि बिंदू

उदयोन्मुख संपर्क, जिवंत आणि निर्जीव क्षेत्रातील दरम्यान. अकार्बनिक पदार्थ म्हणून समजले गेले निष्क्रिय व्यतिरिक्त काहीही; बहुसंख्य शक्तींच्या कारवाई अंतर्गत हे एथ्रिल होते.

“सार्वत्रिक प्रतिक्रिया असे दिसते की धातू, वनस्पती आणि प्राणी एका सामान्य कायद्याखाली येतात. त्या सर्वांनी प्रदर्शन केले मूलतः थकवा आणि नैराश्याच्या समान घटना, पुनर्प्राप्ती आणि उदात्तीकरणाच्या शक्यतांसह, जसे तसेच मृत्यूशी निगडित कायमची बेजबाबदारपणा. या विस्मयकारकतेने विस्मयाने भरलेले सामान्यीकरण, मोठ्या आशेने मी रॉयल सोसायटीच्या निकालापूर्वी माझे निकाल जाहीर केले प्रयोगांनी दाखवले. पण उपस्थित फिजिओलॉजिस्टांनी मला स्वतःला शारीरिक मर्यादित ठेवण्याचा सल्ला दिला तपास, ज्यात माझ्या यशाचे आश्वासन दिले गेले होते, त्यांच्या संरक्षणावर अतिक्रमण करण्यापेक्षा. माझ्याकडे होते नकळत एका अपरिचित जातिव्यवस्थेच्या डोक्यात भटकलो आणि त्यामुळे त्याच्या शिष्टाचाराला दुखावले.

“एक बेशुद्ध ईश्वरशास्त्रीय पूर्वाग्रह देखील उपस्थित होता, जो अज्ञानाला विश्वासाने गोंधळात टाकतो. हे बर्याचदा विसरले जाते की ज्याने आपल्याला सृष्टीच्या या सतत विकसित होणाऱ्या रहस्याने वेढले आहे त्याने आपल्यामध्ये ही इच्छाही रुजवली आहे प्रश्न आणि समजून घ्या. अनेक वर्षांच्या गैरसमजातून मला समजले की एका भक्ताचे जीवन आहे विज्ञान अपरिहार्यपणे न संपणाऱ्या संघर्षाने भरलेले आहे. त्याच्यासाठी जिवाची बाजी लावणे त्याच्यासाठी आहे ऑफर - gain नफा आणि तोटा, यश आणि अपयश, एक म्हणून.

अध्याय 8. भारताचा महान शास्त्रज्ञ, जेसी बोस

42

पृष्ठ 46

एका योगीचे आत्मचरित्र

“कालांतराने जगातील अग्रगण्य वैज्ञानिक समाजांनी माझे सिद्धांत आणि परिणाम स्वीकारले आणि मान्यता दिली विज्ञानातील भारतीय योगदानाचे महत्त्व. {FN8-4} कोणतीही लहान किंवा मर्यादित गोष्ट कधीच समाधानी होऊ शकते भारताचे मन? निरंतर जिवंत परंपरेने, आणि कायाकल्प करण्याची महत्त्वाची शक्ती, या भूमीला आहे असंख्य परिवर्तनांद्वारे स्वतःला समायोजित केले. भारतीय नेहमीच उद्भवले आहेत, जे, टाकून देतात तासाचे तत्काळ आणि शोषक बक्षीस, जीवनातील सर्वोच्च आदर्श साकारण्याची मागणी केली आहे - नाही निष्क्रिय संन्यास द्वारे, परंतु सक्रिय संघर्षातून. कमकुवत ज्याने संघर्ष नाकारला आहे, काहीही मिळवणे, त्याग करण्यासारखे काहीच नव्हते. ज्याने धडपड केली आणि जिंकले तोच जगाला समृद्ध करू शकतो त्याच्या विजयी अनुभवाची फळे देणे.

“बोस प्रयोगशाळेत पदार्थाच्या प्रतिसादावर आणि अनपेक्षितपणे आधीच काम चालले आहे वनस्पतींच्या जीवनातील खुलासे, भौतिकशास्त्र, शरीरविज्ञान, मध्ये चौकशीचे खूप विस्तारित क्षेत्र उघडले आहेत औषध, शेती आणि अगदी मानसशास्त्र मध्ये. आतापर्यंत अधुलनशील समजल्या जाणाऱ्या समस्या आता राहिल्या आहेत प्रायोगिक तपासाच्या क्षेत्रात आणले.

“परंतु कठोर अचूकतेशिवाय उच्च यश मिळवता येत नाही. त्यामुळे अतिसंवेदनशील लांबीची बॅटरी माझ्या रचनेची साधने आणि उपकरणे, जी आज त्यांच्यासमोर प्रवेश हॉलमध्ये त्यांच्यासमोर उभी आहेत. ते प्रत्यक्षात न दिसणाऱ्या वास्तवात दिसणाऱ्या भ्रामक मागे लागण्याच्या प्रदीर्घ प्रयत्नांबद्दल तुम्हाला सांगतो सततची मेहनत आणि चिकाटी आणि साधनसंपत्ती मानवी मर्यादा दूर करण्यासाठी पुढे आली. सर्व सर्जनशील शास्त्रज्ञांना माहित आहे की खरी प्रयोगशाळा म्हणजे मन आहे, जेथे भ्रमाच्या मागे ते कायदे उघड करतात सत्य

“येथे दिलेली व्याख्यानं केवळ दुसऱ्या हाताच्या ज्ञानाची पुनरावृत्ती होणार नाहीत. ते नवीन घोषणा करतील शोध, या हॉलमध्ये प्रथमच प्रदर्शित. च्या कार्याच्या नियमित प्रकाशनाद्वारे संस्था, हे भारतीय योगदान संपूर्ण जगापर्यंत पोहोचेल. ते सार्वजनिक मालमत्ता बनतील. पेटंट नाही कधी घेतले जाईल. आपल्या राष्ट्रीय संस्कृतीचा आत्मा मागणी करतो की आपण कायमचे यापासून मुक्त व्हावे केवळ वैयक्तिक फायद्यासाठी ज्ञानाचा वापर अपवित्र करणे.

“माझी पुढील इच्छा आहे की या संस्थेची सुविधा शक्य तितक्या सर्व मजुरांना उपलब्ध व्हावी देश. यामध्ये मी माझ्या देशाच्या परंपरा पुढे नेण्याचा प्रयत्न करत आहे. आतापर्यंत पंचवीस back शतकानुशतके, भारताने त्याच्या प्राचीन विद्यापीठांमध्ये, नालंदा आणि तक्षशिला येथे, सर्व भागांतील विद्वानांचे स्वागत केले जग.

“विज्ञान जरी पूर्वेचे नाही किंवा पाश्चिमात्य नसून त्याच्या सार्वत्रिकतेमध्ये आंतरराष्ट्रीय आहे, तरीही भारत आहे विशेष योगदान उत्तम योगदान देण्यासाठी. {FN8-5} ज्वलंत भारतीय कल्पनारम्य, जे नवीन काढू शकते

खरंच आसीम धेवनेरमितीची सत्यांच्या झोप्यांत तेंतूक्येचें ईश-सिंघादनेक सतीपीने नियंत्रित केले जाते. हे

शास्त्रज्ञांच्या सांगता शब्दांमुळे माझ्या डोळ्यांत अश्रू उभे राहिले. "संयम" खरंच भारताचा समानार्थी शब्द नाही का? गोंधळात टाकणारा काळ आणि इतिहासकार सारखे?

मी पुन्हा एकदा संशोधन केंद्राला भेट दिली, उघडल्याच्या दिवसानंतर. महान वनस्पतिशास्त्रज्ञ, त्याच्या वचनाची जाणीव, मला त्याच्या शांत प्रयोगशाळेत नेले.

“मी या फर्नला क्रेस्कोग्राफ जोडतो; मोठेपणा जबरदस्त आहे. जर गोगलगायीचे क्रॉल मोठे केले गेले त्याच प्रमाणात, प्राणी एक्सप्रेस ट्रेनप्रमाणे प्रवास करत असल्याचे दिसून येईल!”

माझी नजर स्क्रीनवर उत्सुकतेने स्थिर होती जी भरीव फर्न -सावली प्रतिबिंबित करते. मिनिट जीवन - हालचाली आता स्पष्टपणे समजण्यायोग्य होते; माझ्या मोहक डोळ्यांपुढे रोप हळूहळू वाढत होते. शास्त्रज्ञ एका लहान धातूच्या बारसह फर्नच्या टोकाला स्पर्श केला. विकसनशील पॅन्टोमाईम अचानक थांबला, रॉड मागे घेताच वाक्प्रचार पुन्हा सुरू करणे.

अध्याय 8. भारताचा महान शास्त्रज्ञ, जेसी बोस

43

पृष्ठ 47

एका योगीचे आत्मचरित्र

बोस म्हणाले, "तुम्ही पाहिले आहे की बाहेरच्या कोणत्याही प्रकारचा हस्तक्षेप संवेदनशील ऊतकांसाठी कसा हानिकारक आहे." "पहा; मी आता क्लोरोफॉर्म देईन, आणि नंतर एक उतारा देईन."

क्लोरोफॉर्मच्या प्रभावामुळे सर्व वाढ थांबली; मारक पुनरुज्जीवित करत होता. उत्क्रांतीवादी हावभाव पडद्यावर मला "चित्रपट" कथानकापेक्षा अधिक तत्परतेने धरले. माझा सोबती (इथे खलनायकाच्या भूमिकेत) जोर अ फर्नच्या एका भागाद्वारे तीक्ष्ण वाद्य; वेदना स्पास्मोडिक फडफडांद्वारे दर्शविली गेली. जेव्हा त्याने एक रेझर पास केला अंशतः स्टेमद्वारे, सावली हिंसकपणे चिडली होती, नंतर अंतिम विरामचिन्हासह स्वतःला स्थिर केले मृत्यू.

“प्रथम एका विशाल झाडाला क्लोरोफॉर्म करून मी यशस्वी प्रत्यारोपण केले. सहसा, असे सम्राट जंगल हलवल्यानंतर खूप लवकर मरतात.” जगदीस जीव वाचवण्याच्या युक्तीची आठवण करून देत आनंदाने हसले. “माझ्या नाजूक उपकरणाच्या आलेखांनी हे सिद्ध केले आहे की झाडांमध्ये रक्ताभिसरण प्रणाली असते; त्यांच्या रसाळ हालचाली प्राण्यांच्या शरीरातील रक्तदाबाशी सुसंगत. सॅपची चढण यांत्रिक वर स्पष्ट करता येत नाही सामान्यतः प्रगत, जसे केशिका आकर्षण. द्वारे घटना सोडवली गेली आहे जिवंत पेशींची क्रियाकलाप म्हणून क्रेस्कोग्राफ. पेरिस्टाल्टिक लाटा एका दंडगोलाकार नळीतून बाहेर पडतात जी खाली पसरते एक झाड आणि प्रत्यक्ष हृदय म्हणून काम करते! आपण जितके खोलवर जाणतो तितके अधिक धक्कादायक पुरावे बनतात की एकसमान योजना प्रत्येक स्वरूपाला अनेक प्रकारांनी जोडते.”

महान शास्त्रज्ञाने दुसऱ्या बोस वाद्याकडे लक्ष वेधले.

“मी तुम्हाला कधीलच्या तुकड्यावर प्रयोग दाखवतो. धातूमधील जीवनशक्ती प्रतिकूल किंवा फायदेशीर प्रतिसाद देते उत्तेजना शाईच्या खुणा विविध प्रतिक्रिया नोंदवतील.”

खोलवर तल्लीन, मी आलेख पाहिला ज्याने अणू रचनेच्या वैशिष्ट्यपूर्ण लाटा नोंदवल्या. जेव्हा प्रोफेसरने टिनवर क्लोरोफॉर्म लावला, स्पंदनात्मक लेखन थांबले. ते धातू म्हणून पुन्हा सुरू झाले हळूहळू सामान्य स्थिती परत आली. माझ्या साथीदाराने एक विषारी रसायन दिले. सह एकाच वेळी टिनच्या थरथरणाच्या टोकाला, सुईने नाट्यमयपणे चार्टवर मृत्यूची सूचना लिहिली.

"बोस वाद्यांनी हे सिद्ध केले आहे की धातू, जसे की कात्री आणि यंत्रांमध्ये वापरलेले स्टील, विषय आहेत थकवा, आणि नियमित विश्रांतीद्वारे कार्यक्षमता परत मिळवा. धातूमधील जीवन -नाडी गंभीरपणे किंवा अगदी हानी पोहोचवते विद्युत प्रवाह किंवा जड दाब वापरून विझले.”

मी खोलीभोवती असंख्य आविष्कार, अथक कल्पकतेची स्पष्ट वाणी पाहिली.

“सर हे अतः खेदजनक आहे की मोक्ष प्रमाणाने कृषी विकास वनस्पतीच्या अदृष्ट वापराने मतीमान होत नाही यंत्रणा: त्यांपैकी काहीना जलद प्रयोगशाळेच्या प्रयोगामध्ये वापरणे सहज शक्य होणारे नाही वनस्पतींच्या वाढीवर विविध प्रकारच्या खतांचा प्रभाव सूचित करा?”

“तू बरोबर आहेस. बोस वाद्यांचे अगणित उपयोग भावी पिढ्या करतील. शास्त्रज्ञ क्वचितच समकालीन बक्षीस माहित आहे; सर्जनशील सेवेचा आनंद मिळवणे पुरेसे आहे.”

अपरिवर्तनीय gेषीबद्दल अनारक्षित कृतज्ञतेच्या अभिव्यक्तीसह, मी माझी रजा घेतली. "आश्चर्यचकित करू शकता त्याच्या अलौकिक बुद्धीची प्रजननक्षमता कधी संपली आहे?" मला वाटत.

वर्षाबरोबर कोणतीही घट झाली नाही. एक गुंतागुंतीच्या साधनाचा शोध लावणारा, “रेझोनंट कार्डियोग्राफ”, मग बोस असंख्य भारतीय वनस्पतींवर व्यापक संशोधन केले. चे एक प्रचंड अप्रशिक्षित फार्माकोपिया उपयुक्त औषधे उघड झाली. कार्डियोग्राफ एक अचूक अचूकतेसह तयार केला जातो ज्याद्वारे ए एका सेकंदाचा – शंभरावा भाग ग्राफवर दर्शविला जातो. अनुनाद नोंदी मध्ये infinitesimal pulsations मोजतात वनस्पती, प्राणी आणि मानवी रचना. महान वनस्पतिशास्त्रज्ञाने भाकीत केले की त्याच्या कार्डियोग्राफच्या वापरामुळे पुढे जाईल प्राण्यांऐवजी वनस्पतींवर vivisection.

अध्याय 8. भारताचा महान शास्त्रज्ञ, जेसी बोस

44

पृष्ठ 48

एका योगीचे आत्मचरित्र

“एका वनस्पती आणि प्राण्याला एकाच वेळी दिलेल्या औषधाच्या परिणामांचे शेजारी रेकॉर्डिंग आहे परिणामात आश्चर्यकारक एकमत दाखवले, ”त्यांनी लक्ष वेधले. “माणसामध्ये प्रत्येक गोष्ट पूर्वचित्रित केलेली आहे वनस्पती. वनस्पतीवरील प्रयोग मानवी दुःख कमी करण्यास हातभार लावतील.”

बऱ्याच वर्षांनंतर बोसच्या पथदर्शी वनस्पतींचे निष्कर्ष इतर शास्त्रज्ञांनी सिद्ध केले. येथे 1938 मध्ये केलेले काम कोलंबिया विद्यापीठाला न्यूयॉर्क टाइम्सने खालीलप्रमाणे अहवाल दिला:

गेल्या काही वर्षांमध्ये हे निर्धारित केले गेले आहे की मज्जातंतू मेंदू दरम्यान संदेश प्रसारित करतात आणि शरीराचे इतर भाग, लहान विद्युत आवेग निर्माण केले जात आहेत. हे आवेग मोजले गेले आहेत नाजूक गॅल्व्हनोमीटरने आणि आधुनिक वर्धक उपकरणाद्वारे लाखो वेळा मोठे केले. आतापर्यंत नाही जीवनात मज्जातंतू तंतूंसह आवेगांच्या परिच्छेदांचा अभ्यास करण्यासाठी समाधानकारक पद्धत सापडली प्राणी किंवा माणूस कारण या आवेगांचा प्रवास प्रचंड वेगाने होतो.

डॉ. केएस कोल आणि एचजे कर्टिस यांनी ताज्या पाण्यातील वनस्पतीच्या लांब एकल पेशी शोधल्याचा अहवाल दिला गोल्डफिश बाउल्समध्ये वारंवार वापरले जाणारे नायटेला, एकल मज्जातंतू तंतूशी अक्षरशः एकसारखे असतात. शिवाय, त्यांना आढळले की नायटेला तंतू, उत्तेजित होऊन, सारख्याच विद्युत लाटांचा प्रसार करतात वेग वगळता, प्रत्येक मार्गाने, प्राणी आणि मनुष्यातील तंत्रिका तंतूंना. विद्युत मज्जातंतू आवेग वनस्पती प्राण्यांपेक्षा खूपच हळू असल्याचे दिसून आले. त्यामुळे हा शोध जप्त करण्यात आला कोलंबिया कामगार विद्युत आवेगांच्या प्रवाहाची मंद गती चित्रे घेण्याचे साधन म्हणून नसा.

नायटेला वनस्पती अशा प्रकारे जवळच्या संरक्षित रहस्यांचा उलगडा करण्यासाठी एक प्रकारचा रोझेटा दगड बनू शकते मनाची आणि पदार्थाची अगदी सीमा.

कवी रवींद्रनाथ टागोर हे भारताच्या आदर्शवादी शास्त्रज्ञांचे कट्टर मित्र होते. त्याला गोड बंगाली गायकाने खालील ओळींना संबोधित केले: {FN8-6}

हे हर्मिट, तुला अस्सल शब्दात हाक मार
SAMA नावाच्या जुन्या स्तोत्राचे; “उठ! जागे व्हा!”
त्याच्या शास्त्रीय ज्ञानाचा अभिमान असलेल्या माणसाला कॉल करा
निरुपयोगी पांडित्यपूर्ण भांडणांपासून,
पुढे येण्यासाठी त्या मूर्ख ब्रॅगगार्टला कॉल करा
निसर्गाच्या चेहऱ्यावर, ही विस्तृत पृथ्वी,
हा कॉल तुमच्या स्कॉलर बँडला पाठवा;

तुझ्या अग्नीच्या यज्ञाभोवती एकत्र
त्यांना सर्व जमू द्या. तर आपला भारत,
आपली प्राचीन जमीन स्वतःकडे परत येते
ओ पुन्हा एकदा स्थिर कामावर परत या,
कर्तव्य आणि भक्तीसाठी, तिच्या समाधीकडे
मनापासून ध्यानाचे; तिला बसू द्या
पुन्हा एकदा बिनधास्त, लोभी, संघर्षविरहित, शुद्ध,
ओ पुन्हा एकदा तिच्या उंच आसनावर
आणि व्यासपीठ, सर्व भूमीचे शिक्षक.

{FN8-1} "सर्व विज्ञान अतींद्रिय आहे अन्यथा नाहीसे झाले. वनस्पतिशास्त्र आता योग्य सिद्धांत आत्मसात करत आहे -
ब्रह्माचे अवतार सध्या नैसर्गिक इतिहासाची पाठ्यपुस्तके असतील." - इमर्सन

{FN8-2} लॅटिन मूळ पासून, CRESCERE, वाढवण्यासाठी. त्याच्या क्रेस्कोग्राफ आणि इतर शोधांसाठी, बोस होते
1917 मध्ये नाइट.

अध्याय 8. भारताचा महान शास्त्रज्ञ, जेसी बोस

45

पान ४

एका योगीचे आत्मचरित्र

{FN8-3} कमळाचे फूल भारतातील एक प्राचीन दैवी प्रतीक आहे; त्याच्या उलगडलेल्या पाकळ्या विस्तार सुचवतात
आत्मा; त्याच्या उत्पत्तीच्या चिखलापासून त्याच्या शुद्ध सौंदर्याची वाढ एक सौम्य आध्यात्मिक वचन आहे.

{FN8-4} "सध्या, केवळ सर्वात मोठा अपघात भारताला अमेरिकन कॉलेजच्या कक्षेत आणतो
विद्यार्थी आठ विद्यापीठे (हार्वर्ड, येल, कोलंबिया, प्रिन्स्टन, जॉन्स हॉपकिन्स, पेनसिल्व्हेनिया, शिकागो आणि
कॅलिफोर्निया) मध्ये इंडॉलॉजी किंवा संस्कृतच्या खुर्चा आहेत, परंतु भारताचा इतिहास विभागामध्ये अक्षरशः प्रतिनिधित्व नाही,
तत्त्वज्ञान, ललित कला, राज्यशास्त्र, समाजशास्त्र किंवा बौद्धिक अनुभवाच्या इतर कोणत्याही विभागांमध्ये
जे आपण पाहिले आहे, भारताने मोठे योगदान दिले आहे. . . . आम्हाला विश्वास आहे, परिणामी, कोणताही विभाग नाही
अभ्यासाचे, विशेषतः मानविकी मध्ये, कोणत्याही मोठ्या विद्यापीठात योग्यरित्या न करता पूर्णपणे सुसज्ज केले जाऊ शकते
त्याच्या शिस्तीच्या भारतीय टप्प्यांत प्रशिक्षित तज्ञ. आमचा विश्वास आहे की, प्रत्येक महाविद्यालय ज्याचे ध्येय आहे
त्याच्या पदवीधरांना जगातील बुद्धिमान कार्यासाठी तयार करा जे त्यांचे राहण्यासाठी आहे, त्याच्या कर्मचाऱ्यांवर असणे आवश्यक आहे
भारताच्या सभ्यतेमध्ये सक्षम विद्वान. " - चे प्रोफेसर डब्ल्यू
पेनसिल्व्हेनिया विद्यापीठ जे मे, १ 39 ३, मध्ये दिसले, अमेरिकन बुलेटिनचा अंक
शिकलेल्या समाजांची परिषद, 907 15 वी सेंट, वॉशिंग्टन, डीसी, 25 सेंट कॉपी. या अंकात (#28) ओव्हर आहे
"भारतीय अभ्यासासाठी मूलभूत ग्रंथसूची" ची 100 पाने.

{FN8-5} पदार्थाची अणू रचना प्राचीन हिंदूंना परिचित होती. च्या सहा प्रणालींपैकी एक
भारतीय तत्त्वज्ञान वैसेसिक आहे, संस्कृत मूळ VISESAS पासून, "अणु व्यक्तिमत्व." यापैकी एक
सर्वात प्रथम वैसेसिक विस्तारक औलुक्या होते, त्यांना कानडा असेही म्हटले जाते, "अणु-भक्षक", सुमारे 2800 चा जन्म
वर्षापूर्वी.

EAST -WEST, एप्रिल, 1934 मधील एका लेखात, VAISESIKA वैज्ञानिक ज्ञानाचा सारांश म्हणून दिला होता
खालीलप्रमाणे: "आधुनिक 'अणु सिद्धांत' सामान्यतः विज्ञानाची नवीन प्रगती मानली जात असली तरी ती होती
फार पूर्वी कनाडाने 'अणु-भक्षक' हे स्पष्टपणे स्पष्ट केले आहे. संस्कृत ANUS चे योग्य भाषांतर केले जाऊ शकते
'अणु' नंतरच्या शाब्दिक ग्रीक अर्थाने 'अनकट' किंवा अविभाज्य. VAISESIKA चे इतर वैज्ञानिक प्रदर्शन
बीसी युगाच्या ग्रंथांमध्ये (1) चुंबकांकडे सुयांची हालचाल, (2) पाण्याचे अभिसरण
वनस्पती, (3) आकाश किंवा आकाश, जड आणि संरचनाहीन, सूक्ष्म शक्ती प्रसारित करण्यासाठी आधार म्हणून, (4) सौर आग
इतर सर्व प्रकारच्या उष्णतेचे कारण म्हणून, (5) आप्तिक बदलाचे कारण म्हणून उष्णता, (6) गुरुत्वाकर्षणाचा नियम म्हणून
पृथ्वीमध्ये असलेल्या गुणवत्तेमुळे - अणु त्यांना त्यांची आकर्षक शक्ती किंवा खाली खेचण्यासाठी, (7)
सर्व ऊर्जेचे गतीशील स्वरूप; कारण नेहमी ऊर्जेच्या खर्चामध्ये किंवा पुनर्वितरणात मूळ असते
गती, (8) अणूंच्या विघटनाद्वारे सार्वत्रिक विघटन, (9) उष्णता आणि प्रकाश किरणांचे विकिरण,
असीमपणे लहान कण, सर्व दिशांना अकल्पनीय गतीने (आधुनिक 'वैश्विक किरण'
सिद्धांत), (10) वेळ आणि जागेची सापेक्षता.

"वैसेसिकाने जगाची उत्पत्ती अणूना दिली आहे, त्यांच्या स्वभावात शाश्वत आहे, म्हणजे त्यांचे अंतिम वैशिष्ट्ये हे अणू निरंतर स्पंदनात्मक गती असलेले मानले गेले. . . . अलीकडील अणू म्हणजे सूक्ष्म सौर यंत्रणा आहे याचा शोध जुन्या वैसेसीका तत्त्वज्ञांना कोणतीही बातमी नाही, ज्याने वेळेच्या सर्वात लहान युनिट (KALA) चे वर्णन करून त्याच्या सर्वात दूरच्या गणितीय संकल्पनेसाठी वेळ कमी केला अणूने स्वतःच्या अवकाशाचे एकक पार करण्यासाठी घेतलेला कालावधी. ”

{FN8-6} मनमोहन घोष यांनी रवींद्रनाथ टागोरांच्या बंगालीतून भाषांतरित केले विश्वा AR भारती.

अध्याय 9. आनंदी देवदूत आणि त्याचे कॉस्मिक रोमान्स

“लहान साहेब, कृपया बसा. मी माझ्या दैवी आईशी बोलत आहे. ”

शांतपणे मी मोठ्या धाकाने खोलीत प्रवेश केला होता. मास्टर महाशयांच्या देवदूताने मला बऱ्यापैकी चकित केले. रेशमी पांढरी दाढी आणि मोठ्या चमकदार डोळ्यांनी तो शुद्धतेचा अवतार वाटत होता. त्याची उठलेली हनुवटी आणि हात जोडून मला कळवले की माझ्या पहिल्या भेटीने त्याच्या भक्तीच्या दरम्यान त्याला त्रास दिला.

अध्याय 9. आनंदी देवदूत आणि त्याचे कॉस्मिक रोमान्स

46

पृष्ठ 50

एका योगीचे आत्मचरित्र

शुभेच्छा देण्याच्या त्याच्या सोप्या शब्दांनी माझ्या स्वभावाचा आतापर्यंत अनुभवलेला सर्वात हिंसक प्रभाव निर्माण केला. कडू माझ्या आईच्या मृत्यूचे पृथक्करण मला सर्व दुःखांचे माप वाटले होते. आता वेगळे होण्याचा त्रास माझी दैवी आई आत्म्याचा अवर्णनीय छळ होती. मी जमिनीवर कण्हत पडलो.

"लहान साहेब, तुम्ही शांत व्हा!" संत सहानुभूतीने व्यथित झाले.

काही समुद्री उजाड स्थितीत सोडून दिलेले, मी माझ्या बचावाचा एकमेव तराफा म्हणून त्याचे पाय पकडले.

“पवित्र साहेब, तुमची मध्यस्थी! दैवी आईला विचारा की मला तिच्या दृष्टीने काही अनुकूलता आहे का? ”

हे आश्वासन सहजासहजी दिले जात नाही; गुरु मौन पाळायला बांधील होते.

शंकेच्या पलीकडे, मला खात्री होती की मास्टर महाशय युनिव्हर्सलशी घनिष्ठ संवाद साधत आहेत आई. या क्षणीही माझे डोळे तिच्याकडे आंधळे होते हे समजून घेणे खूपच अपमानास्पद होते संताच्या निर्दोष टक ला पाहण्यायोग्य. निर्लज्जपणे त्याचे पाय पकडणे, त्याच्या सौम्य स्मरणशक्तींना बधिर करणे, मी त्याच्या मधल्या कृपेसाठी पुन्हा पुन्हा विनंती केली.

"मी तुझी विनवणी प्रियकराकडे करीन." मास्टरची मंजूरी मंद, करुणामय स्मितसह आली.

त्या काही शब्दांमध्ये कोणती शक्ती आहे, की माझ्या अस्तित्वाला त्याच्या वादळी वनवासातून मुक्तता माहित असावी?

“सर, तुमची प्रतिज्ञा लक्षात ठेवा! मी लवकरच तिच्या संदेशासाठी परत येईन! ” माझ्या आवाजात आनंदाची अपेक्षा होती फक्त एक क्षण आधी दुःखाने रडत होता.

लांब जिना उतरताना मी आठवणींनी भारावून गेलो. 50 एमहर्स्ट स्ट्रीटवरील हे घर, आता मास्टर महाशयांचे निवासस्थान, एकेकाळी माझे कौटुंबिक घर होते, माझ्या आईच्या मृत्यूचे दृश्य. इथे माझा मानव हरवलेल्या आईसाठी हृदय तुटले होते; आणि इथे आज माझा आत्मा अनुपस्थितीमुळे वधस्तंभावर खिळल्यासारखा होता दैवी आई. पवित्र भिंती, माझ्या गंभीर दुखण्यांचा मूक साक्षीदार आणि अंतिम उपचार!

मी माझ्या गुरूपार रोडच्या घरी परतत असताना माझी पावले उत्सुक होती. माझ्या लहान पोटमाळ्याचा एकांत शोधत, मी रात्री दहा पर्यंत ध्यानात राहिले. उबदार भारतीय रात्रीचा अंधार अचानक अ आश्चर्यकारक दृष्टी.

वैभवात अर्धवट, दैवी आई माझ्या समोर उभी राहिली. तिचा चेहरा, हळुवार हसणारा, स्वतःच सौंदर्य होता.
"मी नेहमीच तुझ्यावर प्रेम केले आहे! मी तुझ्यावर कधी प्रेम करेन! "

खगोलीय स्वर अजूनही हवेत वाजत आहेत, ती नाहीशी झाली.

दुस -या दिवशी सकाळी जेव्हा मी माझी दुसरी भेट दिली तेव्हा सूर्य क्वचितच सजावटीच्या कोनापर्यंत उगवला होता मास्टर महाशय. मार्मिक आठवणींच्या घरात जिना चढून मी त्याच्या चौथ्या मजल्यावरील खोलीत पोहोचलो. बंद दाराची नॉब कापडाने गुंडाळलेली होती; एक इशारा, मला वाटले की, संताला गोपनीयता हवी आहे. मी म्हणून लॉडिंगवर बेधडक उभा राहिला, दरवाजा मास्टरच्या स्वागतार्ह हाताने उघडला गेला. मी त्याच्या पवित्र वर गुडघे टेकले पाय. खेळकर मूडमध्ये, मी माझ्या चेहऱ्यावर एक गंभीर मुखवटा घातला, दैवी आनंद लपविला.

"सर, मी आलो आहे - खूप लवकर, मी कबूल करतो! - तुमच्या संदेशासाठी. प्रिय आई माझ्याबद्दल काही बोलली का? "

"खोडकर लहान साहेब!"

तो आणखी एक टिप्पणी करणार नाही. वरवर पाहता माझे गृहीत धरलेले गुरुत्व अप्रभावी होते.

अध्याय 9. आनंदी देवदूत आणि त्याचे कॉस्मिक रोमान्स

47

पृष्ठ 51

एका योगीचे आत्मचरित्र

"इतका गूढ, इतका उधळपट्टी का? संत कधी स्पष्ट बोलत नाहीत का? " कदाचित मी थोडा भडकलो होतो.

"तुम्ही माझी परीक्षा घ्यावी का?" त्याचे शांत डोळे समजूतदार होते. "मी आज सकाळी एकच शब्द जोडू शकतो तुम्हाला काल रात्री दहा वाजता सुंदर आईकडून आश्वासन मिळाले? "

मास्टर महाशयांनी माझ्या आत्म्याच्या पुर -द्वारांवर नियंत्रण ठेवले: पुन्हा मी त्याच्या चरणी प्रणाम केला. परंतु या वेळी माझे अश्रू एका आनंदाने ओघळले, दुःखाने नव्हे तर भूतकाळातील.

"तुम्हाला वाटते की तुमची भक्ती अनंत दयाळूपणाला स्पर्श करत नाही? देवाचे मातृत्व, जे तुमच्याकडे आहे मानवी आणि दैवी अशा दोन्ही रूपात पूजा केली जाते, तुमच्या त्यागलेल्या रडण्याला उत्तर देण्यास कधीही अपयशी ठरू शकत नाही. "

हे साधे संत कोण होते, ज्यांची सार्वत्रिक आत्म्याला किमान विनंती गोड मान्यतेने पूर्ण झाली? त्याची भूमिका जगात नम्र होता, मी कधीही ओळखत असलेला सर्वात नम्र माणूस म्हणून योग्य होता. या एमहर्स्ट स्ट्रीट घरात, मास्टर महाशय {FN9-1} ने मुलांसाठी एक लहान हायस्कूल आयोजित केले. शिक्षेचे कोणतेही शब्द त्याच्या ओठातून गेले नाहीत; कोणताही नियम आणि ferule त्याच्या शिस्त राखली. उच्च गणित खरोखर या विनम्रपणे शिकवले गेले वर्गखोल्या, आणि पाठ्यपुस्तकांमध्ये अनुपस्थित प्रेमाचे रसायन. त्याने आध्यात्मिक संसर्गाने आपले शहाणपण पसरवले अभेद्य उपदेशापेक्षा. दैवी मातेच्या अपरिमित उत्कटतेने सेवन केलेले, संत क्र मुलांपेक्षा आदरांच्या बाह्य स्वरूपाची अधिक मागणी केली जाते.

"मी तुझा गुरु नाही; तो थोड्या वेळाने येईल, "त्याने मला सांगितले. "त्याच्या मार्गदर्शनाद्वारे, तुमचे अनुभव प्रेम आणि भक्तीच्या दृष्टीने दैवी त्याचे अतुलनीय शहाणपण म्हणून भाषांतर केले जाईल. "

दररोज उशिरा दुपारी, मी स्वतः ला अॅहर्स्ट स्ट्रीटवर नेले. मी मास्टर महाशयांचा दिव्य प्याला मागितला, इतका भरला त्याचे थेंब रोज माझ्या अस्तित्वावर ओसंडून वाहत होते. यापूर्वी मी कधीही पूर्ण आदराने वाकलो नव्हतो; आता मला ते जाणवले मास्टर महाशयांनी ज्या भूमिला पवित्र केले आहे त्याच पायरीवर चालण्याचा अतुलनीय विशेषाधिकार.

"सर, कृपया ही चंपक माला घाला जी मी खास तुमच्यासाठी बनवली आहे." मी धरून एका संध्याकाळी पोहोचलो माझी फुलांची साखळी. पण लाजाळू तो दूर गेला, वारंवार सन्मान नाकारत होता. माझी दुखापत लक्षात घेऊन, त्याने शेवटी हसत संमती.

"आम्ही दोघेही आईचे भक्त असल्याने, तुम्ही तिला देह अर्पण म्हणून या शारीरिक मंदिरावर पुष्पहार घालू शकता जो आत राहतो. " त्याच्या विशाल स्वभावामध्ये जागेची कमतरता होती ज्यामध्ये कोणत्याही अहंकारी विचाराने पाय ठेवता येईल.

[उदाहरण: थैरेसी न्युमनचे दोन भाऊ, मी त्यांच्यासोबत कोवेन्सरेथ, बावरिया येथे उभा आहे.
hbBrothers.jpg]

[चित्रण: मास्टर महाशय, त्याच्या आनंदी वैश्विक प्रणय मध्ये कधीही मग्न. — Mmahasaya.jpg पहा]

"उद्या माझ्या गुरुंनी कायमस्वरूपी पवित्र केलेल्या दक्षिणेश्वर मंदिरात जाऊया." मास्टर महाशय ए
स्त्रिस्तासारखे गुरु, श्री रामकृष्ण परमहंस यांचे शिष्य.

दुसऱ्या दिवशी सकाळी - मैलांचा प्रवास गंगेवर बोटीने केला गेला. आम्ही मध्ये प्रवेश केला
काळीचे नऊ घुमट मंदिर, जिथे दैवी आई आणि शिवाची आकडेवारी जळलेल्या चांदीवर विसावली आहेत
कमळ, त्याच्या हजार पाकळ्या काळजीपूर्वक छिन्नीत. मास्टर महाशय मंत्रमुग्ध झाले. तो गुंतला होता
प्रियकराबरोबर त्याचा अटूट प्रणय. त्याने तिच्या नावाचा जप केल्याने माझे संतापलेले हृदय विखुरलेले दिसते
हजार तुकड्यांमध्ये.

आम्ही नंतर पवित्र परिसरामध्ये फिरलो, तामरीस्क ग्रोव्हमध्ये थांबलो. मन्ना वैशिष्ट्यपूर्ण
या वृक्षाद्वारे उगवलेले स्वर्गातील अन्न मास्टर महाशय देत होते. त्याचे दिव्य
विनंती चालू राहिली. मी गुलाबी पंख असलेल्या चिंचेच्या फुलांमध्ये गवतावर कठोरपणे गतिहीन बसलो.
शरीरातून तात्पुरते अनुपस्थित, मी एका अतिउत्तम भेटीत वाढलो.

अध्याय 9. आनंदी देवदूत आणि त्याचे कॉस्मिक रोमान्स

48

पृष्ठ 52

एका योगीचे आत्मचरित्र

पवित्र शिक्षकासह दक्षिणेश्वरला जाणाऱ्या अनेक तीर्थयात्रांपैकी हे पहिलेच होते. त्याच्याकडून मी शिकलो
आईच्या पैलूमध्ये देवाची गोडवा किंवा दैवी दया. बालसाहित्य संत मध्ये थोडे अपील आढळले
वडील पैलू, किंवा दैवी न्याय. स्टर्न, अचूक, गणिती निर्णय त्याच्या सौम्य स्वभावासाठी परका होता.

"तो स्वर्गातील देवदूतांसाठी पृथ्वीवरील नमुना म्हणून काम करू शकतो!" मी प्रेमाने विचार केला, एक दिवस त्याला बघून
त्याच्या प्रार्थनेत. निंदा किंवा टीकेचा श्वास न घेता, त्याने जगाशी दीर्घकाळ परिचित असलेल्या डोळ्यांनी सर्वेक्षण केले
प्राथमिक शुद्धता. त्याचे शरीर, मन, भाषण आणि कृती सहजपणे त्याच्या आत्म्याच्या साधेपणाशी सुसंगत होते.

"माझ्या गुरुने मला तसे सांगितले." वैयक्तिक वक्तव्यापासून संकुचित होताना, संताने यासह कोणत्याही counर्षींचा सल्ला संपवला
अटूट श्रद्धांजली. श्री रामकृष्ण यांच्याशी त्यांची ओळख इतकी खोल होती की मास्टर महाशय यापुढे विचार करत नाहीत
त्याचे स्वतःचे विचार.

हातात हात घालून, संत आणि मी एका संध्याकाळी त्याच्या शाळेच्या ब्लॉकवर फिरलो. माझा आनंद मंदावला होता
एका लांबलचक भाषणाने आपल्यावर ओझे असलेल्या एका कल्पित परिचिताचे आगमन.

"मी पाहतो की हा माणूस तुम्हाला संतुष्ट करत नाही." संताने मला केलेली कुजबुज अहंकाराने ऐकली नाही, त्याच्याकडून जादू झाली
स्वतःचा एकपात्री प्रयोग. "मी याबद्दल दैवी आईशी बोललो आहे; तिला आमच्या दुःखद परिस्थितीची जाणीव होते. तितक्या लवकर आम्ही
लाल घराकडे जा, तिने त्याला अधिक तातडीच्या व्यवसायाची आठवण करून देण्याचे वचन दिले आहे."

माझे डोळे तारणाच्या ठिकाणी चिकटलेले होते. त्याच्या लाल गेटवर पोहोचल्यावर, माणूस बेहिशेबी वळला आणि
निघून गेला, त्याचे वाक्य पूर्ण करत नाही किंवा चांगले म्हणत नाही. हल्ला झालेल्या हवेला शांततेने दिलासा मिळाला.

दुसऱ्या दिवशी मला हावडा रेल्वे स्टेशनजवळ एकटा फिरताना दिसला. मी एका मंदिराजवळ क्षणभर उभा राहिलो,
ड्रम आणि झांज असलेल्या पुरुषांच्या एका छोट्या गटावर शांतपणे टीका करणे जे हिंसकपणे जप करत होते.

"ते यांत्रिक पुनरावृत्तीमध्ये परमेश्वराचे दिव्य नाव किती निर्विवादपणे वापरतात," मी प्रतिबिंबित केले. माझी नजर होती
मास्टर महाशयांच्या जलद पध्दतीने आश्चर्यचकित. "सर, तुम्ही इथे कसे आलात?"

संत, माझ्या प्रश्नाकडे दुर्लक्ष करून माझ्या विचाराचे उत्तर दिले. "हे खरे नाही का, साहेब, प्रिय व्यक्तीचे नाव वाटते
सर्व ओठांवरून गोड, अज्ञानी किंवा शहाणा? " त्याने माझ्याभोवती हात फिरवला प्रेमाने; मला स्वतःला पुढे चालवलेले आढळले
दयाळू उपस्थितीसाठी त्याचे जादूचे गालिचे.

"तुम्हाला काही बायोस्कोप बघायला आवडतील का?" हा प्रश्न मास्टर महाशयांकडून एका दुपारी होता

गूढ करणुः हा शब्द तेव्हा मोशन पिक्चर्स दर्शवण्यासाठी भारतात वापरला गेला. मी सहमत झालो, त्याच्या कंपनीमध्ये असल्याने मला आनंद झाला कोणतीही परिस्थिती. कलकत्ता विद्यापीठाच्या समोरच्या बागेत एक जलद चाला आम्हाला घेऊन आला. माझा सोबती गोलदिघी किंवा तलावाजवळ बेंच सूचित केले.

“आपण इथे काही मिनिटे बसूया. जेव्हा जेव्हा मी त्याचा विस्तार पाहतो तेव्हा माझ्या गुरुने मला नेहमी ध्यान करण्यास सांगितले पाणी. येथे त्याची शांतता आपल्याला देवाच्या विशाल शांततेची आठवण करून देते. सर्व गोष्टी पाण्यात परावर्तित केल्या जाऊ शकतात, म्हणून संपूर्ण विश्व कॉस्मिक मांडूच्या सरोवरात प्रतिबिंबित आहे. म्हणून माझे गुरुदेव अनेकदा म्हणाले. ”

लवकरच आम्ही एका विद्यापीठाच्या हॉलमध्ये प्रवेश केला जिथे व्याख्यान चालू होते. हे वैविध्यपूर्ण असले तरी ते अत्यंत कंटाळवाणे सिद्ध झाले कधीकधी कंदील स्लाइड चित्रांद्वारे, तितकेच रसहीन.

"तर हा एक प्रकारचा बायोस्कोप आहे जो मास्टरने मला पाहावा अशी इच्छा होती!" माझा विचार अधीर होता, तरीही मी दुखावणार नाही माझ्या चेहऱ्यावरील कंटाळा प्रकट करून संत. पण तो माझ्याकडे गोपनीयतेने झुकला.

“मी बघतो, लहान साहेब, तुम्हाला हे बायोस्कोप आवडत नाही. मी त्याचा उल्लेख दैवी आईला केला आहे; ती पूर्ण आहे आमच्या दोघांबद्दल सहानुभूती. ती मला सांगते की आता विजेचे दिवे निघून जातील, आणि जोपर्यंत आमच्याकडे नाही तोपर्यंत रिलीट होणार नाही खोली सोडण्याची संधी. ”

अध्याय 9. आनंदी देवदूत आणि त्याचे कॉस्मिक रोमान्स

४.

पृष्ठ 53

एका योगीचे आत्मचरित्र

त्याची कुजबूज संपताच सभागृह अंधारात बुडाले. प्राध्यापकाचा कडक आवाज आत दबलेला होता आश्चर्यचकित, नंतर टिप्पणी केली, "या हॉलची विद्युत यंत्रणा सदोष असल्याचे दिसते." यावेळी, मास्टर महाशय आणि मी सुरक्षितपणे उंबरठा ओलांडत होतो. कॉरिडॉर मधून मागे वळून मी पाहिले की आमचे दृश्य हौतात्म्य पुन्हा प्रकाशमान झाले होते.

"छोट्या सर, तुम्ही त्या बायोस्कोपमध्ये निराश होता, {FN9-2} पण मला वाटते की तुम्हाला एक वेगळे आवडेल." च्या संत आणि मी विद्यापीठाच्या इमारतीच्या समोरील पदपथावर उभे होतो. त्याने माझ्या छातीवर हळूवार थप्पड मारली हृदय.

एक बदलणारी शांतता पसरली. ज्याप्रमाणे आधुनिक "टॉकीज" आवाज करतेवेळी ऐकू न येणारी मोशन पिक्चर बनतात उपकरणे व्यवस्थित होत नाहीत, म्हणून दैवी हाताने, काही विचित्र चमत्काराने, ऐहिक गोंधळ कमी केला. च्या पादचारी तसेच पासिंग ट्रॉली कार, ऑटोमोबाईल, बैलगाडी, आणि लोखंडी चाक असलेली हॅकी गाडी सर्व नीरव संक्रमणामध्ये होते. सर्वव्यापी डोळा असला तरी, मी मागे असलेली दृश्ये पाहिली मी, आणि प्रत्येक बाजूला, समोरच्यापेक्षा सहज. च्या त्या लहान विभागात क्रियाकलापांचा संपूर्ण देखावा कलकत्ता आवाज न करता माझ्यापुढे गेला. राखच्या पातळ आवरणाखाली अंधुक दिसणाऱ्या आगीच्या चकाकीप्रमाणे, अ मधुर luminescence विस्तीर्ण दृश्य झिरपले.

माझे स्वतःचे शरीर अनेक सावलीपेक्षा काहीच दिसत नव्हते, जरी ते गतिहीन होते, तर इतर इकडे -तिकडे शांतपणे फडफडले. अनेक मुले, माझे मित्र, जवळ आले आणि पुढे गेले; जरी त्यांनी पाहिले होते थेट माझ्याकडे, ते ओळखल्याशिवाय होते.

अनोख्या पॅन्टोमाइमने मला एक अक्षम्य आनंद दिला. मी काही आनंदित कारंजापासून खोल प्यायलो. अचानक माझ्या छातीला मास्टर महाशयांकडून आणखी एक हलका धक्का बसला. माझ्यावर जगाचे पेव फुटले नको असलेले कान. मी चकित झालो, जणू एखाद्या गपशप स्वप्नातून कठोरपणे जागृत झालो. अतींद्रिय वाइन माझ्या आवाक्याबाहेर काढले.

"लहान साहेब, मी पाहतो की तुम्हाला तुमच्या आवडीनुसार दुसरा बायोस्कोप सापडला आहे." संत हसत होते; मी आत जाऊ लागलो त्याच्या आधी जमिनीवर कृतज्ञता. "तू आता माझ्याशी असे करू शकत नाहीस; तुम्हाला माहित आहे की देव तुमच्या मंदिरात आहे! मी दैवी आईला तुमच्या हातांनी माझे पाय स्पर्श करू देणार नाही! "

आम्ही गर्दीच्या फरसबंदीपासून दूर जाताना कोणीतरी नम्र गुरु आणि माझे निरीक्षण केले तर दर्शकाने आमच्यावर नशेचा संशय घेतला. मला वाटले की संध्याकाळच्या पडत्या छटा सहानुभूतीने आहेत देवाबरोबर मद्यधुंद. जेव्हा रात्रीच्या अंधारातून अंधार परत आला, तेव्हा मी माझ्या नवीन सकाळचा सामना केला

उत्साही मूड. परंतु स्मृतीमध्ये कायमस्वरूपी दडलेला आहे दैवी आईचा मास्टर मुलगा - मास्टर महाशय!

त्याच्या सौम्यतेला न्याय देण्यासाठी गरीब शब्दांनी प्रयत्न करून, मला आश्चर्य वाटते की मास्टर महाशय आणि इतर सखोल द्रष्टे संत ज्यांचे मार्ग माझ्या पलीकडे गेले, त्यांना माहित होते की बऱ्याच वर्षांनंतर, पाश्चात्य देशात मी लिहितो दैवी भक्त म्हणून त्यांच्या जीवनाबद्दल. त्यांचे पूर्वज्ञान मला आश्चर्यचकित करणार नाही किंवा, मला आशा आहे, माझे वाचक, कोण माझ्याबरोबर इतक्या लांब आले आहे.

{FN9-1} ही आदरणीय शीर्षके आहेत ज्याद्वारे त्याला परंपरेने संबोधित केले गेले. त्याचे नाव महेंद्र नाथ होते गुप्ता; त्याने त्याच्या साहित्यिक कार्यावर फक्त "एम." स्वाक्षरी केली.

{FN9-2} ऑक्सफर्ड इंग्लिश डिक्शनरी, दुर्मिळ म्हणून, BIOSCOPE ची व्याख्या देते: जीवनाचा एक दृष्टिकोन; की जे असे दृश्य देते.

मास्टर महाशयांनी एका शब्दाची निवड तेव्हा विलक्षण न्याय्य होती.

अध्याय 9. आनंदी देवदूत आणि त्याचे कॉस्मिक रोमान्स

50

पृष्ठ 54

एका योगीचे आत्मचरित्र

अध्याय 10. मी माझा मास्टर, श्रीयुक्तेश्वरला भेटतो

"देवावर श्रद्धा एक वगळता कोणताही चमत्कार घडवू शकते - अभ्यासाशिवाय परीक्षा उत्तीर्ण होणे." दुर्दैवाने मी मी एका निष्क्रिय क्षणी उचललेले पुस्तक बंद केले.

"लेखकाचा अपवाद त्याच्या विश्वासाचा पूर्ण अभाव दर्शवितो," मला वाटले. "गरीब चॅप, त्याला खूप आदर आहे मध्यरात्री तेल!"

वडिलांना माझे वचन होते की मी माझा हायस्कूल अभ्यास पूर्ण करेन. मी मेहनतीचे नाटक करू शकत नाही. गेले महिने मला वर्गात कलकत्त्याच्या बाजूच्या निर्जन स्थळांपेक्षा कमी वारंवार आढळले अंधोळ घाट. शेजारील स्मशानभूमी, विशेषतः रात्री भीषण, अत्यंत मानली जाते योगी द्वारे आकर्षक. ज्याला मरणहीन सार सापडेल त्याने काही अनोळखी लोकांनी निराश होऊ नये कवट्या. विविध हाडांच्या खिन्न निवासस्थानात मानवी अपुरेपणा स्पष्ट होतो. माझी मध्यरात्री जाग येते अशा प्रकारे विद्वानांपेक्षा वेगळ्या स्वभावाचे होते.

हिंदू हायस्कूलमध्ये अंतिम परीक्षांचा आठवडा जवळ येत होता. हा चौकशी कालावधी, सेपलकल अड्ड्यांप्रमाणे, एक सुप्रसिद्ध दहशत निर्माण करते. तरीही माझे मन शांत होते. धैर्याने भूत, मी व्याख्यान हॉलमध्ये न सापडलेले ज्ञान काढत होतो. पण त्यात स्वामी प्रणबानंदांच्या कलेचा अभाव होता, जे एकाच वेळी दोन ठिकाणी सहज दिसू लागले. माझी शैक्षणिक कौडी स्पष्टपणे अनंतसाठी एक बाब होती चातुर्य. हा माझा तर्क होता, जरी अनेकांना ते अतार्किक वाटते. भक्ताची तर्कहीनता अ पासून उगवते संकटात असलेल्या देवाच्या प्रारंभीच्या हजारो अवर्णनीय प्रात्यक्षिके.

"नमस्कार, मुकुंदा! मला आजकाल तुझी एक झलक क्वचितच दिसते!" एका दुपारी एका वर्गमित्राने माझ्याशी संपर्क साधला गुरपार रोड.

"हॅलो, नटू! शाळेत माझ्या अदृश्यतेने मला खरोखरच तेथे निश्चितपणे अस्ताव्यस्त स्थितीत ठेवले आहे." मी त्याच्या मैत्रीपूर्ण नजरेखाली मी स्वतः ला भारित केले नाही.

हुशार विद्यार्थी असलेला नटू मनापासून हसला; माझी परिस्थिती हास्य पैलूशिवाय नव्हती.

"तुम्ही अंतिम फेरीसाठी पूर्णपणे तयार नाही! तुम्हाला मदत करणे माझ्यावर अवलंबून आहे असे मला वाटते!"

सोड्या शब्दांनी माझ्या कानांना दिल्या वचन दिले; नमूने मी माझ्या मित्राच्या घरी भेट दिली. त्याने दयाळूपणे विविध समस्यांचे निरीक्षण ज्याचे त्याने शिक्षकांना निश्चित केले असावे असे मानले.

“हे प्रश्न आमिष आहेत जे अनेक विश्वासू मुलांना परीक्षेच्या जाळ्यात अडकवतील. माझे लक्षात ठेवा उत्तरे, आणि तुम्ही इजा न होता पळून जाल. ”

मी निघालो तेव्हा रात्र खूप दूर गेली होती. अव्याहत पांडित्यासह फोडत, मी भक्तिपूर्वक प्रार्थना केली की ते होईल पुढील काही गंभीर दिवस राहतील. नटूने मला माझ्या विविध विषयांमध्ये प्रशिक्षित केले होते परंतु, काळाच्या दबावाखाली, माझा संस्कृतचा अभ्यासक्रम विसरला होता. मी मनापासून देवाची आठवण करून दिली.

मी माझ्या नवीन ज्ञानाला स्विंगच्या लयमध्ये सामावून घेत दुसऱ्या दिवशी सकाळी थोड्या चालायला निघालो पावले. मी एका कोपऱ्यातल्या तणातून शॉर्ट कट घेत असताना माझी नजर काही मोकळ्या छापलेल्या शीटवर पडली. अ विजयी उडीने त्यांना संस्कृत श्लोक असल्याचे सिद्ध केले. माझ्या अडखळीत मी मदतीसाठी एक पंडित शोधला व्याख्या त्याच्या समृद्ध आवाजाने प्राचीन जीभेच्या किनार नसलेल्या, मधुयुक्त सौंदर्याने हवा भरली. {FN10-1}

"हे अपवादात्मक श्लोक शक्यतो तुमच्या संस्कृत परीक्षेत मदत करू शकत नाहीत." विद्वानांनी त्यांना बाद केले संशयाने

अध्याय 10. मी माझा मास्टर, श्रीयुक्तेश्वरला भेटतो

51

पृष्ठ 55

एका योगीचे आत्मचरित्र

पण त्या विशिष्ट कवितेच्या परिचयामुळे मला दुसऱ्या दिवशी संस्कृत परीक्षा उत्तीर्ण करता आली. नटूने दिलेल्या विवेकी मदतीद्वारे, मी माझ्या इतर सर्व गोष्टींमध्ये यशासाठी किमान श्रेणी देखील प्राप्त केली विषय.

वडिलांना आनंद झाला की मी माझा शब्द पाळला आणि माझा माध्यमिक शालेय अभ्यासक्रम संपवला. माझी कृतज्ञता वाढली प्रभु, ज्यांचे एकमेव मार्गदर्शन मला नटूच्या भेटीमध्ये आणि माझ्या चालीच्या अनभिज्ञ मार्गावरून जाणवले भंगार भरलेले लॉट. चंचलतेने त्याने माझ्या बचावासाठी त्याच्या समयोचित रचनेला दुहेरी अभिव्यक्ती दिली होती.

मला टाकून दिलेले पुस्तक मिळाले ज्याच्या लेखकाने परीक्षा हॉलमध्ये देवाचे प्राधान्य नाकारले होते. मी करू शकलो माझ्या स्वतःच्या मूक टिप्पणीवर हसणे रोखू नका:

“जर मी त्याला सांगितले की शववाहकांमध्ये दैवी चिंतन आहे तर ते या साथीच्या गोंधळात आणखी भर टाकेल हायस्कूल डिप्लोमासाठी शॉर्ट कट! ”

माझ्या नवीन सन्मानाने, मी आता उघडपणे घर सोडण्याचा विचार करत होतो. एक तरुण मित्र, जितेंद्र सोबत मजूमदार, {FN10-2} मी बनारसमधील महामंडळाच्या आश्रमात सामील होण्याचे ठरवले आणि त्याचे आध्यात्मिक शिस्त.

माझ्या कुटुंबापासून विभक्त होण्याच्या विचाराने एका सकाळी एक उजाडपणा माझ्यावर पडला. आईच्या मृत्यूनंतर, माझे माझे दोन लहान भाऊ, सानंदा आणि बिष्णू यांच्यासाठी विशेषतः प्रेम वाढले. मी माझ्याकडे धाव घेतली माघार, लहान पोटमाळा ज्याने माझ्या अज्ञात साधनामध्ये अनेक दृश्ये पाहिली होती. {FN10-3} a नंतर अश्रूंचा अडीच तासांचा पूर, मला काही अल्केमिकल क्लींझरप्रमाणे एकट्याने बदललेले वाटले. सर्व जोड {FN10-4} नाहीसे झाले; मित्रांचा मित्र म्हणून देवाला शोधण्याचा माझा संकल्प माझ्यामध्ये ग्रॅनाइटसारखा आहे. मी माझ्या प्रवासाची तयारी पटकन पूर्ण केली.

"मी एक शेवटची विनंती करतो." अंतिम आशीर्वादासाठी मी त्याच्यासमोर उभे राहिल्याने वडील व्यथित झाले. "मला सोडू नका आणि तुमचे दुःखी भाऊ आणि बहिणी. "

“आदरणीय वडील, मी तुमच्यावरील माझे प्रेम कसे सांगू! पण स्वर्गीय पित्यासाठी माझे प्रेम त्याहूनही मोठे आहे मला पृथ्वीवरील परिपूर्ण वडिलांची भेट दिली आहे. मला जाऊ द्या, की मी एक दिवस अधिक दिव्य घेऊन परत येईन समज. "

पालकांच्या अनिच्छेने मी जितेंद्रला सामील होण्यासाठी निघालो. जो आधीच बनारसमध्ये आश्रमात आहे. माझ्या आगमनावर तरुण डॉ. स्वामी, ज्ञानदा यांनी मला मनापासून शुभेच्छा दिल्या. उच्च आणि पातळ, विचारशील मियन, त्यानं मला प्रभावित केले. अनुकूलपणे. त्याच्या गोऱ्या चेहऱ्यावर बुद्ध्याप्रमाणे शांतता होती.

मला आनंद झाला की माझ्या नवीन घरात पोटमाळा आहे, जिथे मी पहाट आणि सकाळचे तास घालवले. आश्रम सदस्यांना, थोड्या ध्यानाच्या पद्धती माहित असल्याने, मला वाटले की मी माझा संपूर्ण वेळ घालवावा संस्थात्मक कर्तव्ये. त्यांनी माझ्या कार्यालयातील माझ्या दुपारच्या कामाबद्दल मला स्तुती दिली.

"इतक्या लवकर देवाला पकडण्याचा प्रयत्न करू नका!" एका सहकारी रहिवाश्याकडून हा उपहास माझ्या सुरुवातीच्या एका सोबत होता पोटमाळा दिशेने प्रस्थान. मी गंगाकडे न्याहाळत त्याच्या छोट्याशा गर्भगृहात व्यस्त असलेल्या ज्ञानंदाकडे गेलो.

"स्वामीजी, {FN10-5} मला इथे काय आवश्यक आहे ते समजत नाही. मी देवाची थेट धारणा शोधत आहे. त्याच्याशिवाय, मी संबद्धता किंवा पंथ किंवा चांगल्या कामांच्या कामगिरीवर समाधानी राहू शकत नाही."

संत्रा -रोबड चर्चने मला एक प्रेमळ थाप दिली. खिल्ली उडवताना, त्याने काही लोकांना सल्ला दिला जवळ disciples शिष्यांनी. "मुकुंदाला त्रास देऊ नकोस. तो आमचे मार्ग शिकेल."

मी नम्रपणे माझी शंका लपवली. विद्यार्थ्यांनी त्यांच्या शिक्षेचा अतिरेक न करता खोली सोडली. ज्ञानंदा माझ्यासाठी आणखी शब्द होते.

अध्याय 10. मी माझा मास्टर, श्रीयुक्तेश्वरला भेटतो

52

पृष्ठ 56

एका योगीचे आत्मचरित्र

"मुकुंदा, मी पाहतो तुझे वडील नियमितपणे तुला पैसे पाठवत आहेत. कृपया त्याला परत करा; तुम्हाला इथे कोणाची गरज नाही. अ तुमच्या शिस्तीचा दुसरा आदेश अन्नाशी संबंधित आहे. भूक लागल्यावरही त्याचा उल्लेख करू नका."

माझ्या डोळ्यात उपासमार चमकला की नाही हे मला माहित नव्हते. की मला भूक लागली होती, मला फक्त चांगले माहित होते. अपरिवर्तनीय पहिल्या आश्रमातील जेवणासाठी तास दुपारी बारा होता. मला माझ्या स्वतःच्या घरात मोठ्या प्रमाणात सवय झाली होती नऊ वाजता नाश्ता.

तीन - तासांचे अंतर दररोज अधिक अंतर्बाह्य बनले. कलकत्ताची वर्षे गेली जेव्हा मी दटावू शकलो दहा मिनिटांच्या विलंबाने शिजवा. आता मी माझी भूक नियंत्रित करण्याचा प्रयत्न केला; एक दिवस मी चोवीस तासांचा उपवास केला. दुहेरी उत्साहाने मी पुढील दुपारची वाट पाहत होतो.

"ज्ञानदाजींची ट्रेन उशीर झाली आहे; तो येईपर्यंत आम्ही जेवणार नाही." जितेंद्र माझ्यासाठी ही विनाशकारी बातमी घेऊन आला. दोन आठवड्यांपासून अनुपस्थित असलेल्या स्वामींच्या स्वागताचा इशारा म्हणून, अनेक स्वादिष्ट पदार्थ तयारीत होते. एक मोहक सुगंध हवा भरली. अभिमानाशिवाय दुसरे काहीही देऊ शकत नाही, गिळले जाऊ शकत नाही उपोषणाची कालची उपलब्धी?

"प्रभु ट्रेन लवकर करा!" स्वर्गीय प्रदाता, मला वाटले, ज्याच्याशी हस्तक्षेप करण्यात क्वचितच समाविष्ट केले गेले ज्ञानदाने मला गप्प केले होते. दैवी लक्ष इतरत्र होते, तथापि; प्लॉडिंग घड्याळाने तास व्यापले. आमचा नेता दारात शिरताच अंधार उतरत होता. माझे अभिवादन हे अपरिचित आनंदापैकी एक होते.

"अन्नदान करण्यापूर्वी ज्ञानदाजी आंघोळ आणि ध्यान करतील." आजारी पक्षी म्हणून जितेंद्र पुन्हा माझ्याशी संपर्क साधला शकुन

मी जवळ जवळ - कोसळलो होतो. माझे तरुण पोट, वंचित नवीन, कुरतडणे जोमाने विरोध केला. माझ्याकडे असलेली चित्रे दुष्काळग्रस्तांना माझ्यासमोर अनेक प्रकारे पाहिले गेले.

"पुढील बनारस उपासमारीमुळे मृत्यू एकाच वेळी या आश्रमात होईल," मला वाटले. आगामी विनाश टळला ठीक नऊ वाजता. अमृत समन्स! स्मरणात आहे की जेवण हे जीवनातील परिपूर्ण तासांपैकी एक आहे.

गहन शोषणाने मला अद्यापही निरीक्षण करण्याची अनुमती दिली की ज्ञानंद अनुपस्थित - मनापासून खातो. वरवर पाहता तो वर होता माझे सकल सुख.

"स्वामीजी, तुम्हाला भूक लागली नव्हती का?" आनंदाने आश्चर्य वाटले, मी त्याच्या अभ्यासात नेत्याबरोबर एकटा होतो.

"अरे हो! मी शेवटचे चार दिवस खाण्यापिण्याशिवाय घालवले आहेत. मी कधीही विषमतेने भरलेल्या ट्रेनमध्ये खात नाही सांसारिक लोकांची स्पंदने. काटेकोरपणे मी माझ्या विशिष्ट भिक्षुंसाठी SHASTRIC {FN10-6} नियम पाळतो ऑर्डर

"आमच्या संस्थात्मक कार्याच्या काही समस्या माझ्या मनात आहेत. आज रात्री घरी मी माझ्या जेवणाकडे दुर्लक्ष केले. काय आहे घाई? उद्या मी योग्य जेवण घेण्याचा प्रयत्न करेन. " तो आनंदाने हसला.

लाज माझ्यामध्ये गुदमरल्यासारखी पसरली. पण माझ्या छळाचा भूतकाळ सहज विसरला नाही; मी उद्यम केला आणखी एक टिप्पणी.

"स्वामीजी, मी गोंधळलो आहे. तुमच्या सूचनांचे पालन करून, समजा मी कधीही अन्न मागितले नाही आणि कोणीही मला देत नाही कोणतेही मी उपाशी मरले पाहिजे. "

"मग मर!" या भयावह सल्ल्याने हवा फुटली. "मुकुंदा पाहिजे तर मर! आपण कधीही जगता हे कबूल करू नका अन्नाची शक्ती आणि देवाच्या सामर्थ्याने नाही! ज्याने प्रत्येक प्रकारचे पोषण निर्माण केले आहे, त्याच्याकडे आहे दिलेली भूक, त्याचा भक्त टिकून आहे हे नक्कीच दिसेल! कल्पना करू नका की तांदूळ तुम्हाला सांभाळतो, किंवा ते पैसे किंवा पुरुष तुम्हाला पाठिंबा देतात! जर परमेश्वर तुमचा जीव सोडला तर ते मदत करू शकतील? ते त्याचे अप्रत्यक्ष आहेत

अध्याय 10. मी माझा मास्टर, श्रीयुक्तेश्वरला भेटतो

५३

पृष्ठ 57

एका योगीचे आत्मचरित्र

साधने फक्त. तुमच्या कोणत्याही कौशल्याने तुमच्या पोटात अन्न पचते का? तुमची तलवार वापरा भेदभाव, मुकुंदा! एजन्सीच्या साखळ्यांना कापून टाका आणि एकच कारण समजून घ्या! "

मला त्याचे विपरित शब्द काही खोल मज्जामध्ये प्रवेश करताना आढळले. एक वय जुना भ्रम होता ज्याद्वारे शारीरिक अत्यावश्यक गोष्टी आत्म्याला पराभूत करतात. तेथे आणि नंतर मी आत्म्याच्या सर्व - पर्याप्ततेचा आस्वाद घेतला. किती विचित्र शहरांमध्ये, मध्ये माझे नंतरचे निरंतर प्रवास, बनारसमध्ये या धड्याची सेवाक्षमता सिद्ध करण्याचा प्रसंग निर्माण झाला आश्रम!

कलकत्त्याहून माझ्यासोबत आलेला एकमेव खजिना म्हणजे साधूचा चांदीचा ताबीज होता. मी आईने. वर्षानुवर्षे त्याचे रक्षण करत मी आता ते माझ्या आश्रमाच्या खोलीत काळजीपूर्वक लपवले होते. मध्ये माझा आनंद नूतनीकरण करण्यासाठी तावीज साक्ष, एका सकाळी मी लॉक केलेला बॉक्स उघडला. सीलबंद कव्हर अस्पृश्य, लो! ताबीज गेला होता. शोकाने मी त्याचे लिफाफा फाडले आणि मला खात्री पटली. त्यानुसार, ती नाहीशी झाली होती SADHU च्या भविष्यवाणीसह, ईथरमधून त्याने त्याला बोलावले होते.

माझे ज्ञानानंदच्या अनुयायांशी असलेले संबंध हळूहळू बिघडत गेले. घरचे माझ्यापासून दुरावले, दुखावले गेले अलिप्तपणा निश्चित केला. ज्या आदर्श साठी मी घर आणि सर्व सोडले होते त्यावरील माझे ध्यानाचे कठोर पालन सांसारिक महत्वाकांक्षा सर्व बाजूंनी उथळ टीका करतात.

आध्यात्मिक दुःखाने फाटलेल्या, मी एका पहाटे पोटमाळ्यावर प्रवेश केला, उत्तर देईपर्यंत प्रार्थना करण्याचा संकल्प केला.

"विश्वाची दयाळू आई, मला स्वतःला दृष्टांतांद्वारे किंवा तू पाठवलेल्या गुरुद्वारे शिकव!"

उत्तीर्ण होणाऱ्या तासांना प्रतिसाद न देता माझ्या रडणाऱ्या विनवण्या सापडल्या. अचानक मला वाटले की शारीरिकदृष्ट्या अ वर उचलले गेले आहे गोलाकार नसलेला.

"तुझा गुरु आज येतोय!" सर्वत्र आणि कोठूनही दिव्य स्त्रीचा आवाज आला.

एका विशिष्ट लोकलच्या ओरडण्याने हा अलौकिक अनुभव छेदला गेला. हबू नावाचे एक तरुण पुजारी होते मला खालच्या स्वयंपाकघरातून हाक मारत आहे.

"मुकुंदा, ध्यान पुरेसे आहे! एका कामासाठी तुमची गरज आहे. "

दुसऱ्या दिवशी मी कदाचित अधीरतेने उत्तर दिले असते; आता मी माझे अश्रू पुसले - सुजलेला चेहरा आणि नम्रपणे त्याचे पालन केले समन्स हबू आणि मी मिळून बनारसच्या बंगाली विभागात दूरच्या बाजारपेठेत निघालो. च्या आम्ही बाजारात आमची खरेदी केली म्हणून अस्वस्थ भारतीय सूर्य अद्याप शिगेला पोहोचला नव्हता. आम्ही आमचा मार्ग पुढे ढकलला गृहिणी, मार्गदर्शक, पुजारी, फक्त - परिधान केलेल्या विधवा, प्रतिष्ठित ब्राह्मण आणि सर्वव्यापी पवित्र बैल. एक अस्पष्ट लेन पार करून, मी माझे डोके फिरवले आणि अरुंद लांबीचे सर्वेक्षण केले.

स्वामीच्या गेरुच्या वेशातील खिस्तासारखा माणूस रस्त्याच्या शेवटी स्थिर होता. झटपट आणि प्राचीन तो परिचित वाटला; माझी नजर तीन वेळा भुकेने भरली. मग संशयाने माझ्यावर हल्ला केला.

“तुम्ही या भटक्या भिक्षूला तुमच्या ओळखीच्या एखाद्याशी गोंधळात टाकत आहात,” मला वाटले. "स्वप्नाळू, चालत जा."

दहा मिनिटांनंतर, मला माझ्या पायात जड सुन्नपणा जाणवला. जणू दगडाकडे वळले, ते मला घेऊन जाऊ शकले नाहीत पुढे. श्रमपूर्वक मी फिरलो; माझे पाय पुन्हा सामान्य झाले. मी उलट दिशेने तोंड दिले; पुन्हा उत्सुक वजनाने माझ्यावर अत्याचार केला.

"संत चुंबकीयपणे मला त्याच्याकडे खेचत आहे!" या विचाराने मी माझे पार्सल हबूच्या हातात ठेवले. तो माझ्या विचलित पावलांचे आश्चर्यचकितपणे निरीक्षण करत होता आणि आता तो हसला.

"तुला काय त्रास आहे? तू वेडा आहेस का? "

अध्याय 10. मी माझा मास्टर, श्रीयुक्तेश्वरला भेटतो

54

एका योगीचे आत्मचरित्र

माझ्या गोंधळलेल्या भावनेने कोणताही प्रतिकार टाळला; मी शांतपणे पळून गेलो.

माझी पावले विंगोड शॉड सारखी मागे घेत मी अरुंद गल्लीत पोहोचलो. माझ्या द्रुत दृष्टीक्षेपात शांतता प्रकट झाली आकृती, स्थिरपणे माझ्या दिशेने टक लावून. काही उत्सुक पावले आणि मी त्याच्या पायाशी होतो.

"गुरुदेव!" {FN10-7} दैवी चेहरा दुसरा कोणी नसून तो माझ्या हजार दृष्टांतांचा होता. हे हलसीयन डोळे, लिओनिन डोक्यात टोकदार दाढी आणि लॉकिंग लॉक सह, माझ्या रात्रीच्या काळातील निराशेने डोकावले होते, वचन पाळणे मला पूर्णपणे समजले नव्हते.

"हे माझ्या स्वतः, तू माझ्याकडे आलास!" माझ्या गुरूंनी बंगालीमध्ये पुन्हा पुन्हा शब्द उच्चारले, त्यांचा आवाज आनंदाने थरथरणाऱ्या. "मी किती वर्षे तुझी वाट पाहिली आहे!"

आम्ही शांततेच्या एकतेत प्रवेश केला; शब्द रॅकेस्ट सुपरफ्ल्युटीज वाटले. निः शब्द जपामध्ये वाकप्रचार वाहत होता गुरुच्या हृदयापासून शिष्यापर्यंत. अतुलनीय अंतर्दृष्टीच्या एन्ट्रीनासह मला जाणवले की माझे गुरु देवाला ओळखतात आणि मला त्याच्याकडे नेईल. जन्मपूर्व आठवणींच्या नाजूक पहाटात या जीवनाचा अस्पष्टपणा नाहीसा झाला. नाट्यमय वेळ! भूतकाळ, वर्तमान आणि भविष्य ही त्याची सायकलिंगची दृश्ये आहेत. मला सापडलेला हा पहिला सूर्य नव्हता पवित्र पाय!

त्याच्यामध्ये माझा हात, माझे गुरु मला शहरातील राणा महाल विभागात त्याच्या तात्पुरत्या निवासस्थानाकडे नेले. त्याचे थलेटिक आकृती दृढ पावलांसह हलवली. उंच, ताठ, सुमारे पन्नास - पाच, तो एक तरुण म्हणून सक्रिय आणि जोमदार होता माणूस त्याचे काळे डोळे मोठे, भुरळबुद्धीने सुंदर होते. किंचित कुरळे केसांनी चेहरा मऊ केला धक्कादायक शक्ती. शक्ती सौम्यतेने सूक्ष्मपणे मिसळली.

आम्ही गंगेच्या नजरेत असलेल्या घराच्या दगडी बाल्कनीकडे जाताना तो प्रेमाने म्हणाला:

"मी तुम्हाला माझे आश्रम आणि माझे सर्व काही देईन."

"सर, मी शहाणपण आणि देवाच्या संपर्कासाठी आलो आहे. ती तुमची संपत्ती आहे - मी नंतर आहे!"

माझे स्वामी पुन्हा बोलण्याआधीच वेगवान भारतीय संधिप्रकाशाने त्याचा अर्धा पडदा सोडला होता. त्याचे डोळे रोखले अगम्य कोमलता.

"मी तुला माझे बिनशर्त प्रेम देतो."

मौल्यवान शब्द! मला त्याच्या प्रेमाचा आणखी एक ऑरिग्युलर पुरावा मिळण्यापूर्वी एक चतुर्थांश शतक उलटले. त्याचे ओठ होते उत्कटतेने विचित्र; शांतता त्याचे सागरी हृदय बनले.

"तू मला तेच बिनशर्त प्रेम देशील का?" मुलासारखा विश्वास ठेवून त्याने माझ्याकडे पाहिले.

"मी तुझ्यावर अनंतकाळ प्रेम करेन, गुरुदेवा!"

"सामान्य प्रेम हे स्वार्थी असते, इच्छा आणि समाधानामध्ये गडद असते. दैवी प्रेम अटीशिवाय, शिवाय आहे सीमा, बदल न करता. शुद्ध हृदयाचा प्रवाह शुद्ध प्रेमाच्या स्पर्शाने कायमचा निघून जातो. "

तो नम्रपणे म्हणाला, "जर तुम्ही मला देवाच्या अवस्थेतून पडताना आढळता - साक्षात्कार, कृपया माझे डोके ठेवण्याचे वचन द्या तुझ्या मांडीवर आणि मला लौकिक प्रियकराकडे परत आणण्यास मदत कर आम्ही दोघेही पूजा करतो. "

मग तो जमलेल्या अंधारात उठला आणि मला एका आतल्या खोलीत नेले. जसे आम्ही आंबे आणि बदाम खाल्ले मिठाई, त्याने बिनधास्तपणे त्याच्या संभाषणात माझ्या स्वभावाचे अंतरंग ज्ञान विणले. मी होतो त्याच्या शहाणपणाच्या भव्यतेवर आश्चर्य वाटले, जन्मजात नम्रतेने उत्कृष्टपणे मिसळले.

अध्याय 10. मी माझा मास्टर, श्रीयुक्तेश्वरला भेटतो

55

पृष्ठ ५

एका योगीचे आत्मचरित्र

"तुमच्या ताबीजाबद्दल दुःख करू नका. त्याने त्याचा हेतू पूर्ण केला आहे. " दिव्य आरशाप्रमाणे, माझ्या गुरूकडे वरवर पाहता होते माझ्या संपूर्ण जीवनाचे प्रतिबिंब पकडले.

"तुमच्या उपस्थितीचे जिवंत वास्तव, गुरु, कोणत्याही चिन्हाच्या पलीकडे आनंद आहे."

"बदलाची वेळ आली आहे, कारण तुम्ही दुःखीपणे आश्रमात आहात."

मी माझ्या आयुष्याचा कोणताही संदर्भ दिला नव्हता; ते आता अनावश्यक वाटत होते! त्याच्या नैसर्गिक, बिनधास्त पद्धतीने, मी त्याला समजले की त्याने त्याच्या दावेदारपणामध्ये आश्चर्यचकित झालेल्या स्खलनाची इच्छा नाही.

"तुम्ही कलकत्त्याला परत जा. तुमच्या मानवतेच्या प्रेमातून नातेवाईकांना का वगळा? "

त्याच्या या सूचनेने मला निराश केले. माझे कुटुंब माझ्या परत येण्याचा अंदाज बांधत होते, जरी मी अनेकांना प्रतिसाद देत नव्हतो पत्राद्वारे विनंती. "तरुण पक्ष्याला आध्यात्मिक आकाशामध्ये उडू द्या," अनंताने टिप्पणी केली होती. "त्याचे पंख थकतील जड वातावरणात. आपण अद्याप त्याला घराच्या दिशेने झोप घेताना, त्याचे पिनीयन दुमडलेले आणि नम्रपणे आपल्यामध्ये विश्रांती घेताना पाहू कौटुंबिक घरे. " हे निराश करणारा उपमा माझ्या मनात ताजेतवाने आहे, मी "डगमगणे" न करण्याचा निर्धार केला आहे कलकत्त्याची दिशा.

"सर, मी घरी परतत नाही. पण मी तुम्हाला कुठेही फॉलो करेन. कृपया मला तुमचा पत्ता आणि तुमचे नाव द्या. "

"स्वामी श्री युक्तेश्वर गिरी. माझा मुख्य आश्रम राय घाट लेनवरील सेरामपूरमध्ये आहे. मी माझ्या आईला भेट देत आहे इथे फक्त काही दिवसांसाठी. "

देवाच्या भक्तांसोबतच्या जटिल खेळाबद्दल मला आश्चर्य वाटले. सेरामपूर कलकत्त्यापासून बारा मैलांवर आहे, तरीही ते क्षेत्र मी माझ्या गुरूची झलक कधीच पाहिली नव्हती. पुरातन भेटीसाठी आम्हाला प्रवास करावा लागला काशी शहर (बनारस), लाहिरी महाशयांच्या आठवणींनी पवित्र. इथेही बुद्धाचे पाय, शंकराचार्य आणि इतर योगी -स्त्रिस्तांनी मातीला आशीर्वाद दिला होता.

"तू चार आठवड्यांत माझ्याकडे येशील." पहिल्यांदाच श्री युक्तेश्वरचा आवाज कडक होता. "आता मी सांगितले आहे माझा शाश्वत स्नेह, आणि तुला शोधण्यात माझा आनंद दाखवला आहे - म्हणूनच तू माझ्या विनंतीकडे दुर्लक्ष केलेस. च्या पुढच्या वेळी जेव्हा आपण भेटू, तेव्हा तुम्हाला माझी आवड पुन्हा जागृत करावी लागेल: मी तुम्हाला शिष्य म्हणून सहज स्वीकारणार नाही. तेथे असणे आवश्यक आहे

माझ्या कठोर प्रशिक्षणाच्या आज्ञापालनाने पूर्ण आत्मसमर्पण करा. ”

मी जिद्दीने गप्प राहिलो. माझ्या गुरूने माझ्या अडचणीत सहज प्रवेश केला.

"तुमचे नातेवाईक तुमच्यावर हसतील असे तुम्हाला वाटते का?"

"मी परत येणार नाही."

"तू तीस दिवसात परत येशील."

"कधीच नाही." त्याच्या चरणी आदरपूर्वक वाकून मी वादग्रस्त तणाव हलका न करता निघून गेलो. जसे मी माझे केले मध्यरात्रीच्या अंधारात, मी आश्चर्यचकित झालो की चमत्कारीक बैठक एका निष्पाप नोटवर का संपली. मायाची दुहेरी तराजू, जी प्रत्येक आनंदाला दुःखाशी समतोल देते! माझे तरूण हृदय अजून निंदनीय नव्हते माझ्या गुरूची बोटे बदलणे.

दुसऱ्या दिवशी सकाळी मला आश्रमातील सदस्यांच्या वृत्तीमध्ये वाढलेली वैमनस्य दिसली. माझे दिवस झाले अपरिवर्तनीय उद्धटपणा सह spiked. तीन आठवड्यांत, ज्ञानंदा मुंबईत एका परिषदेत सहभागी होण्यासाठी आश्रम सोडला; माझ्या हताश डोक्यावर हाहाकार माजला.

अध्याय 10. मी माझा मास्टर, श्रीयुक्तेश्वरला भेटतो

५

पृष्ठ 60

एका योगीचे आत्मचरित्र

"मुकुंदा एक परजीवी आहे, योग्य परतावा न देता आश्रमाचा आदरातिथ्य स्वीकारतो." हे ऐकून टिप्पणी, मला पहिल्यांदा खेद वाटला की मी माझे पैसे वडिलांना परत पाठवण्याच्या विनंतीचे पालन केले. सह जड अंतःकरणाने, मी माझा एकमेव मित्र जितेंद्रला शोधले.

"मी जातोय. कृपया ज्ञानंदाजी परत आल्यावर त्यांना माझा आदरपूर्वक खेद व्यक्त करा. ”

"मी पण निघेन! येथे ध्यान करण्याचे माझे प्रयत्न तुमच्यापेक्षा अधिक अनुकूल नाहीत. ” जितेंद्र यांच्याशी बोलले निर्धार

“मी ख्रिस्तासारखा संत भेटलो आहे. चला आपण त्याला सेरामपूरमध्ये भेटूया. ”

आणि म्हणून "पक्षी" कलकत्त्याच्या जवळ धोकादायकपणे "झटकून" जाण्यास तयार झाला!

{FN10-1} संस्कृत, पॉलिश केलेले; पूर्ण संस्कृत ही सर्व इंडो-युरोपियन भाषांमध्ये सर्वात मोठी बहीण आहे. त्याचे वर्णमाला लिपी देवनागरी आहे, शब्दशः "दैवी निवास". "माझे व्याकरण कोण जाणते ते देवाला ओळखते!" पाणिनी, प्राचीन भारतातील महान भाषाशास्त्रज्ञ, यांनी गणित आणि मानसशास्त्रीय परिपूर्णतेला ही श्रद्धांजली दिली संस्कृत. जो कोणी भाषेचा मार्गोवा घेतो तो खरोखर सर्वज्ञ म्हणून संपला पाहिजे.

{FN10-2} तो जतिंदा (जोतिन घोष) नव्हता, ज्याला वाघांबद्दल वेळेवर तिरस्कार केल्याबद्दल लक्षात ठेवले जाईल!

{FN10-3} देवाकडे जाण्याचा मार्ग किंवा प्राथमिक रस्ता.

{FN10-4} हिंदू धर्मग्रंथ शिकवतात की कौटुंबिक आसक्ती भ्रामक आहे जर ती भक्ताला शोधण्यापासून रोखते प्रेमळ नातेवाईकांसह सर्व वरदान देणारा, जीवनाचा उल्लेख करू नये. येशूने असेच शिकवले: "माझी आई कोण आहे? आणि माझे भाऊ कोण आहेत? ” (मॅथ्यू 12:48.)

{FN10-5} Ji हा एक परंपरागत आदरयुक्त प्रत्यय आहे, विशेषतः थेट पत्त्यामध्ये वापरला जातो; अशा प्रकारे "स्वामीजी," "गुरुजी," "श्री युक्तेश्वरजी," "परमहंसजी."

{FN10-6} शास्त्राशी संबंधित, शब्दशः, "पवित्र पुस्तके", ज्यात शास्त्राचे चार वर्ग आहेत: श्रुती, स्मृती, पुराण आणि तंत्र. हे सर्वसमावेशक ग्रंथ धार्मिक सर्व पैलूंचा समावेश करतात

आणि सामाजिक जीवन, आणि कायदे, औषध, आर्किटेक्चर, कला, इत्यादी क्षेत्रे श्रुती म्हणजे "थेट ऐकलेले" किंवा "प्रकट" शास्त्र, वेद. SMRITIS किंवा "आठवले" विद्या शेवटी रिमोटमध्ये लिहिले गेले जगातील सर्वात लांब महाकाव्य, महाभारत आणि रामायण. पुराण आहेत शब्दशः "प्राचीन" रूपक; TANTRAS चा शाब्दिक अर्थ आहे "संस्कार" किंवा "विधी"; हे ग्रंथ प्रगल्भ आहेत तपशीलवार प्रतीकात्मकतेच्या पडद्याखाली सत्य.

{FN10-7} "दैवी शिक्षक," एखाद्याच्या आध्यात्मिक गुरुसाठी परंपरागत संस्कृत संज्ञा. मी ते सादर केले आहे इंग्रजी फक्त "मास्टर" म्हणून.

अध्याय 11. ब्रिंडाबनमध्ये दोन निर्दोष मुले

"मुकुंदा, जर वडिलांनी तुम्हाला निराश केले तर ते तुमची योग्य सेवा करेल! आपण किती मूर्खपणे आपले फेकून देत आहात आयुष्या! " एक मोठा भाऊ प्रवचन माझ्या कानांवर हल्ला करत होता.

जितेंद्र आणि मी, ट्रेनमधून ताजेतवाने (फक्त भाषणाची आकृती; आम्ही धूळ झाकलेले होते), नुकतेच येथे आले होते अनंताचे घर, नुकतेच कलकत्त्याहून प्राचीन आग्रा शहरात हस्तांतरित झाले. भाऊ पर्यवेक्षक होते बंगाल -नागपूर रेल्वेचे लेखापाल.

"तुला चांगले माहित आहे, अनंता, मी स्वर्गीय पित्याकडून माझा वारसा शोधतो."

अध्याय 11. ब्रिंडाबनमध्ये दोन निर्दोष मुले

57

पृष्ठ 61

एका योगीचे आत्मचरित्र

"आधी पैसे; देव नंतर येऊ शकतो! कुणास ठाऊक? आयुष्य खूप लांब असू शकते. "

"प्रथम देव; पैसा हा त्याचा गुलाम आहे! कोण सांगू शकेल? आयुष्य खूप लहान असू शकते. "

माझ्या प्रतिसादाला त्या क्षणी आवश्यकतेनुसार बोलावले गेले आणि कोणतेही सादरीकरण केले नाही. तरी काळाची पाने अनंताच्या सुरुवातीच्या अंतिम टप्प्यात उलगाडले; काही वर्षांनंतर {FN11-1} त्याने त्या देशात प्रवेश केला जिथे बँक नोटा मिळतात ना पहिली ना शेवटची.

"आश्रमातील शहाणपण, मला वाटते! पण मी तुम्हाला बनारस सोडले आहे. " अनंताचे डोळे चमकले समाधान; त्याला अद्याप कौटुंबिक घटत्यात माझे पिनियन सुरक्षित ठेवण्याची आशा आहे.

"बनारसमधील माझा प्रवास व्यर्थ नव्हता! मला तिथे माझ्या मनाची उत्कंठा असलेली प्रत्येक गोष्ट सापडली! कदाचित तुम्ही पण खात्री आहे की तो तुमचा पंडित किंवा त्यांचा मुलगा नव्हता! "

अनंता माझ्याबरोबर आठवण करून देणारा हसतो; त्याने कबूल केले होते की त्याने निवडलेला बनारस "दावेदार" होता एक दूरदृष्टी असलेला.

"माझ्या भटक्या भावा, तुझ्या काय योजना आहेत?"

जितेंद्रने मला आग्र्याकडे वळवले. आम्ही ताजमहाल {FN11-2} चे सौंदर्य येथे पाहू, "मी स्पष्ट केले. "मग आम्ही माझ्या नव्याने सापडलेल्या गुरूंकडे जात आहोत, ज्यांचे सेरामपूरमध्ये आश्रम आहे."

अनंताने आदरातिथ्याने आमच्या सोईची व्यवस्था केली. संध्याकाळी अनेक वेळा मी पाहिले की त्याची नजर माझ्यावर स्थिर आहे चिंतनशीलपणे

"मला ते रूप माहित आहे!" मला वाटत. "एक प्लॉट तयार होत आहे!"

आमच्या लवकर न्याहारी दरम्यान निंदा झाली.

"तर तुम्हाला वडिलांच्या संपत्तीपासून पूर्णपणे स्वतंत्र वाटते." अनंताची नजर निर्दोष होती कारण त्याने पुन्हा बाब सुरू केले कालचे संभाषण.

"मला देवावर अवलंबून राहण्याची जाणीव आहे."

"शब्द स्वस्त आहेत! आयुष्याने तुम्हाला आतापर्यंत संरक्षण दिले आहे! जर तुम्हाला अदृश्य दिसण्यास भाग पाडले गेले तर किती दुर्दशा होईल आपल्या अन्न आणि निवारासाठी हात! तुम्ही लवकरच रस्त्यावर भीक मागाल!"

"कधीच नाही! मी देवाऐवजी प्रवाशांवर विश्वास ठेवणार नाही! तो त्याच्या भक्तासाठी हजार विचार करू शकतो भीक मागण्याव्यतिरिक्त संसाधने - वाडगा!"

"अधिक वक्तृत्व! समजा मी तुम्हाला सुचवतो की तुमच्या मूर्त जगात या तुमच्या तत्त्वज्ञानाची परीक्षा घ्यावी?"

"मी सहमत आहे! तुम्ही देवाला एका सट्टा जगात बंदिस्त करता का?"

"आपण बघू; आज तुम्हाला एकतर विस्तार करण्याची किंवा माझ्या स्वतःच्या मतांची पुष्टी करण्याची संधी मिळेल!" अनंता एका नाट्यमय क्षणासाठी विराम दिला; मग हळूहळू आणि गंभीरपणे बोलले.

"मी प्रस्तावित करतो की मी तुला आणि तुझे सहकारी शिष्य जितेंद्र यांना आज सकाळी जवळच Br वृंदाबन शहराकडे पाठवतो. तुम्ही एक रुपया घेऊ नये; तुम्ही अन्न किंवा पैशासाठी भीक मागू नये; आपण आपले प्रकट करू नये कोणालाही त्रास; आपण आपल्या जेवणाशिवाय जाऊ नये; आणि तुम्ही वृंदाबनमध्ये अडकू नये. तर परीक्षेचा कोणताही नियम न मोडता तुम्ही आज रात्री बारा वाजण्यापूर्वी माझ्या बंगल्यावर परत या, मी

अध्याय 11. ब्रिंडाबनमध्ये दोन निर्दोष मुले

58

एका योगीचे आत्मचरित्र

आग्र्यातील सर्वात आश्चर्यचकित माणूस असेल!"

"मी आव्हान स्वीकारतो." कोणताही संकोच माझ्या शब्दात किंवा माझ्या हृदयात नव्हता. च्या कृतज्ञ आठवणी चमकल्या झटपट लाभ: लाहिरी महाशयांच्या चित्राला आवाहन करून माझे प्राणघातक कॉलरा बरे करणे; खेळकर उमासह लाहोर छतावर दोन पतंगांची भेट; माझ्या निराशेच्या दरम्यान योग्य ताबीज; च्या पंडितांच्या घराच्या कंपाऊंडबाहेर अज्ञात बनारस साधूद्वारे निर्णायक संदेश; च्या दैवी आईची दृष्टी आणि तिच्या प्रेमाचे भव्य शब्द; तिचे जलद लक्ष मास्टर महाशयांद्वारे माझ्याकडे गेले क्षुल्लक पेच; शेवटच्या - मिनिटांचे मार्गदर्शन ज्याने माझे हायस्कूल डिप्लोमा पूर्ण केले; आणि ते अंतिम वरदान, आजीवन स्वप्नांच्या धुंदीतून माझे जिवंत गुरु. मी माझे "तत्त्वज्ञान" कधीच मान्य करू शकलो नाही जगाच्या कठोर सिद्ध मैदानावरील कोणत्याही संघर्षासाठी असमान!

"तुमची इच्छा तुम्हाला श्रेय देते. मी तुला लगेच ट्रेनमध्ये घेऊन जाईन." अनंता उघड्या तोंडाकडे वळला जितेंद्र. "आपण साक्षीदार म्हणून आणि बहुधा, एक सहकारी बळी म्हणून जाणे आवश्यक आहे!"

अर्ध्या तासानंतर जितेंद्र आणि मी ताबडतोब आमच्या तात्काळ प्रवासासाठी एक -मार्ग तिकिटे ताब्यात घेतली. आम्ही सादर केले, स्टेशनच्या एका निर्जन कोपऱ्यात, आमच्या व्यक्तींच्या शोधासाठी. अनंता पटकन समाधानी झाला की आपण आहोत कोणताही लपलेला साठा न बाळगता; आमच्या साध्या DHOTIS {FN11-3} ने आवश्यकतेपेक्षा अधिक काहीही लपवले नाही.

विश्वासाने वित्त क्षेत्राच्या गंभीर क्षेत्रावर आक्रमण केल्यामुळे माझा मित्र निषेधाने बोलला. "अनंता, मला एक किंवा दोन द्या सुरक्षा म्हणून रुपये. दुर्दैव झाल्यास मी तुम्हाला टेलिग्राफ करू शकतो."

"जितेंद्र!" माझे स्वखलन तीव्रपणे निंदनीय होते. "जर तुम्ही पैसे घेतले तर मी चाचणी पुढे करणार नाही अंतिम सुरक्षा."

"नाण्यांच्या क्लिंकबद्दल काहीतरी आश्वासक आहे." जितेंद्र म्हणाला मी त्याला कडक मानतो म्हणून नाही.

"मुकुंदा, मी हृदयहीन नाही." अनंताच्या आवाजात नम्रतेचा इशारा आला होता. कदाचित त्याचा विवेक असेल त्याला मारत होता; कदाचित दोन दिवाळखोर मुलांना एका अनोळखी शहरात पाठवण्यासाठी; कदाचित त्याच्या स्वतःच्या धर्मासाठी संशय "जर कोणत्याही संधीने किंवा कृपेने तुम्ही वृंदाबनच्या परीक्षेत यशस्वीरित्या पास झालात, तर मी तुम्हाला विचारेल मला तुमचा शिष्य म्हणून आरंभ करा."

अपारंपरिक प्रसंगाला अनुसरून या वचनामध्ये काही अनियमितता होती. अ मधील मोठा भाऊ भारतीय कुटुंब त्याच्या कनिष्ठांसमोर वचवितच झुकते; त्याला आदर आणि आज्ञाधारकता वडिलांपेक्षा दुसरे आहे. परंतु माझ्या टिप्पणीसाठी वेळ राहिला नाही; आमची ट्रेन सुटण्याच्या ठिकाणी होती.

जितेंद्रने आमच्या ट्रेनने मैल कापले म्हणून एक सुखद शांतता राखली. शेवटी त्याने स्वतः ला सर्वोत्तम केले; ओढा शेवटी, त्याने मला एका अस्ताव्यस्त ठिकाणी वेदनादायकपणे चिमटा काढला.

"देव आमचे पुढील जेवण पुरवणार आहे असे मला कोणतेही चिन्ह दिसत नाही!"

थॉमसवर संशय घेऊन शांत राहा; परमेश्वर आमच्याबरोबर काम करत आहे. ”

“तुम्हीही अशी व्यवस्था करू शकता की तो घाई करतो? आधीच माझ्यापुढील संभाव्यतेमुळे मी भुकेलेला आहे. मी बनारस सोडले ताजची समाधी पाहण्यासाठी, माझ्या स्वतःच्या प्रवेशासाठी नाही! ”

“जयजयकार करा, जितेंद्र! वृंदाबनच्या पवित्र चमत्कारांची पहिली झलक आपल्याला मिळणार नाही का? {FN11-4} I भगवान श्रीकृष्णाच्या पायांनी पवित्र असलेली जमीन पादाक्रांत करण्याच्या विचाराने मला खूप आनंद झाला आहे. ”

आमच्या डब्याचा दरवाजा उघडला; दोन माणसे बसली. पुढील ट्रेन थांबा शेवटचा असेल.

"तरुण मुलांनो, तुम्हाला वृंदाबनमध्ये मित्र आहेत का?" माझ्या समोरचा अनोळखी माणूस आश्चर्यचकित रस घेत होता.

अध्याय 11. ब्रिंडाबनमध्ये दोन निर्दोष मुले

५

एका योगीचे आत्मचरित्र

"तुमचा कोणताही व्यवसाय नाही!" उद्धटपणे मी माझी नजर टळली.

“तुम्ही कदाचित तुमच्या कुटुंबापासून स्टीलर ऑफ हार्ट्सच्या मंत्रमुग्धतेखाली उडत आहात. {FN11-5} मी स्वतः भक्तीमय स्वभावाचा आहे. तुम्हाला अन्न मिळते हे पाहणे माझे सकारात्मक कर्तव्य आहे आणि या अति उष्णतेपासून आश्रय. ”

“नाही, सर, आम्हाला एकटे राहू द्या. तू खुप दयाळू आहेस; पण तुम्ही आम्हाला घरातून खोटे समजण्यात चुकलात. ”

पुढे संभाषण झाले नाही; ट्रेन थांबली जितेंद्र आणि मी व्यासपीठावर उतरलो, आमच्या संधी साथीदारांनी आमच्याशी हात जोडले आणि घोड्यांची टॅक्सी बोलावली.

सुसंस्कृत मैदानाच्या सदाहरित झाडांच्या मधोमध आम्ही एका सुंदर आश्रमाच्या आधी जातो. आमचे उपकार करणारे होते येथे स्पष्टपणे ओळखले जाते; एक हसणारा बालक आम्हाला पार्लरमध्ये टिप्पणी न देता घेऊन गेला. लवकरच आम्ही एका वयोवृद्धासोबत सामील झालो सन्माननीय स्त्री.

"गौरी मा, राजकुमार येऊ शकले नाहीत." एक पुरुष आश्रमाच्या परिचारिकाला उद्देशून म्हणाला. "शेवटच्या क्षणी त्यांच्या योजना बिघडल्या; ते खोल खेद व्यक्त करतात. पण आम्ही आणखी दोन पाहुणे आणले आहेत. आमची भेट होताच ट्रेन, मला श्रीकृष्णाचे भक्त म्हणून त्यांच्याकडे ओढले गेले. ”

[दृष्टांत: (डावीकडून उजवीकडे) जितेंद्र मजुमदार, वृंदाबन येथील “बेकार चाचणी” वर माझा साथीदार; ललित – दा, माझा चुलत भाऊ; स्वामी केबेलानंद ("शास्त्री महाशय"), माझे संत संस्कृत शिक्षक; मी, एक उच्च म्हणून शाळेतील तरुण friends मित्र पहा. jpg]

[उदाहरण: आनंदा मोई मा, बंगाली “आनंद – झिरपलेली आई.” - amoyima.jpg पहा]

[चित्रण: हिमालयातील रानीखेतजवळील द्रोणगिरी पर्वतांमध्ये बाबाजींनी व्यापलेल्या लेण्यांपैकी एक. लाहिरी महाशयांचा नातू, आनंद मोहन लाहिरी (उजवीकडून दुसरा, पांढऱ्या रंगात) आणि इतर तीन भक्त पवित्र स्थळाला भेट देत आहेत. cave see cave.jpg]

"मित्रांनो, चांगले." आमचे दोन ओळखीचे लोक दारापाशी गेले. "देव असेल तर आम्ही पुन्हा भेटू

इच्छुक. ”

"तुमचे येथे स्वागत आहे." गौरी मा तिच्या दोन अनपेक्षित शुल्कावर मातृभाषेत हसली. "तू करू शकशील चांगले दिवस आले नाहीत. मला या आश्रमाच्या दोन शाही संरक्षकांची अपेक्षा होती. काय जर लाज माझी स्वयंपाकाचे कौतुक करायला कोणी सापडले नाही! ”

या मोहक शब्दांचा जितेंद्रवर विनाशकारी परिणाम झाला: तो अश्रू ढाळला. ज्या "संभावना" ची त्याला भीती होती वृंदाबन शाही मनोरंजन म्हणून बाहेर पडत होती; त्याचे अचानक मानसिक समायोजन त्याच्यासाठी खूपच सिद्ध झाले. आमच्या परिचारिका त्याच्याकडे कुतूहलाने बघत होत्या, पण टिप्पणी न करता; कदाचित ती किशोरवयीन मुलाशी परिचित होती विचित्रता.

दुपारचे जेवण जाहीर झाले; गौरी मा ने जेवणाच्या आंगणाकडे जाण्याचा मार्ग काढला, मसालेदार सुवासिक वास. ती एक मध्ये नाहीशी झाली शेजारील स्वयंपाकघर.

मी या क्षणी पूर्वनिर्णयित होतो. जितेंद्रच्या शरीरशास्त्रावर योग्य जागा निवडून, मी a त्याने मला ट्रेनमध्ये दिल्याप्रमाणे चिमूटभर.

"थॉमसवर शंका घेऊन, प्रभु काम करतो - घाईत सुद्धा!"

एक परिचारिका पुन्हा एका पुंखासह आली. आम्ही बसलो तेव्हा तिने आम्हाला ओरिएंटल पद्धतीने स्थिर केले सुशोभित ब्लॅकट - जागा. आश्रम शिष्य काही तीस अभ्यासक्रमांसह पुढे गेले. "जेवण" ऐवजी

अध्याय 11. ब्रिंडाबनमध्ये दोन निर्दोष मुले

60

पृष्ठ 64

एका योगीचे आत्मचरित्र

वर्णन फक्त "भय रीपस्ट" असू शकते. या ग्रहावर आल्यापासून, जितेंद्र आणि मी यापूर्वी कधीही नव्हतो अशा स्वादिष्ट पदार्थांचा आस्वाद घेतला.

“राजकुमारांसाठी डिश खरोखरच योग्य आहेत, आदरणीय आई! तुमच्या शाही आश्रयदात्यांना त्यापेक्षा अधिक तातडीचे काय वाटले असते या मेजवानीला उपस्थित राहणे, मी कल्पना करू शकत नाही! तुम्ही आम्हाला आयुष्यभरासाठी स्मरणशक्ती दिली आहे! ”

आम्ही अनंताच्या गरजेनुसार शांत होतो, आम्ही दयाळू बाईना समजावून सांगू शकलो नाही की आमचे आभार मानले दुहेरी महत्त्व. आमचा प्रामाणिकपणा किमान पेटंट होता. आम्ही तिचे आशीर्वाद आणि आकर्षक घेऊन निघालो आश्रमाला पुन्हा भेट देण्याचे आमंत्रण.

बाहेरची उष्णता निर्दयी होती. मी आणि माझा मित्र आश्रमात एका कडंब्याच्या झाडाच्या आश्रयासाठी बनलो गेट त्यानंतर तीव्र शब्द; पुन्हा एकदा जितेंद्र गैरसमजांनी घेरले गेले.

“तुम्ही मला एका गोंधळात टाकले आहे! आमचे जेवण फक्त अपघाती सौभाग्य होते! आपण कसे पाहू शकतो या शहराची प्रेक्षणीय स्थळे, आमच्यामध्ये एका पैशाशिवाय? आणि तुम्ही मला पृथ्वीवर कसे घेऊन जाणार आहात? अनंताचे? ”

"आता तुम्ही देवाला लवकर विसरता, आता तुमचे पोट भरले आहे." माझे शब्द, कडवट नव्हते, आरोप करणारे होते. किती लहान दैवी कृपेसाठी मानवी स्मृती आहे! कोणताही मनुष्य राहत नाही ज्याने त्याच्या प्रार्थना निश्चित केल्या पाहिल्या नाहीत.

"मी तुमच्यासारख्या वेड्यासह बाहेर जाण्याचा माझा मूर्खपणा विसरण्याची शक्यता नाही!"

“शांत राहा, जितेंद्र! ज्या परमेश्वराने आम्हाला अन्न दिले तेच आम्हाला वृंदाबन दाखवतील आणि आम्हाला आग्राला परत करतील. ”

प्रसन्न चेहऱ्याचा एक तरुण तरुण वेगाने आला. आमच्या झाडाखाली थांबून तो वाकला माझ्या आधी.

“प्रिय मित्रा, तू आणि तुझा सोबती इथे अनोळखी असावेत. मला तुमचा होस्ट आणि मार्गदर्शक होण्यासाठी परवानगी द्या. ”

एखाद्या भारतीयाला फिकट येणे हे क्वचितच शक्य आहे, पण जितेंद्रचा चेहरा अचानक आजारी पडला. मी नम्रपणे नकार दिला

ऑफर

"तू नक्कीच मला हद्दपार करत नाहीस?" अनोळखी व्यक्तीचा गजर इतर कोणत्याही परिस्थितीत कॉमिक झाला असता.

"का नाही?"

"तुम्ही माझे गुरु आहात." त्याच्या डोळ्यांनी माझा विश्वासाने शोध घेतला. "माझ्या दुपारच्या भक्ती दरम्यान, धन्य भगवान श्रीकृष्ण एका दृष्टीत दिसला. त्याने मला या झाडाखाली दोन सोडून दिलेल्या आकृत्या दाखवल्या. एक चेहरा होता तुझा, माझा मास्टर! अनेकदा मी ते ध्यानात पाहिले आहे! तुम्ही माझ्या विनम्र सेवा स्वीकारल्यास किती आनंद होईल!"

"मला आनंद झाला की तुम्ही मला शोधले. देवाने किंवा माणसाने आपल्याला सोडले नाही!" मी गतिहीन असलो तरी हसत होतो माझ्या समोर उत्सुक चेहऱ्यावर, अंतर्बाह्य नतमस्तकतेने मला दैवी चरणावर टाकले.

"प्रिय मित्रांनो, तुम्ही माझ्या घराला भेटीसाठी सन्मानित करणार नाही का?"

"तू दयाळू आहेस; पण योजना अशक्य आहे. आधीच आम्ही आग्रा येथील माझ्या भावाचे पाहुणे आहोत."

"किमान मला तुमच्यासोबत वृंदाबनच्या सहलीच्या आठवणी द्या."

मी आनंदाने संमती दिली. आपले नाव प्रताप चॅटर्जी असल्याचे सांगणाऱ्या या तरुणाने घोड्याच्या गाडीचे स्वागत केले. आम्ही मदनमोहन मंदिर आणि इतर कृष्ण मंदिरांना भेट दिली. आम्ही आमच्या मंदिरात असताना रात्र झाली

अध्याय 11. ब्रिंदाबनमध्ये दोन निर्दोष मुले

61

पृष्ठ 65

एका योगीचे आत्मचरित्र

भक्ती.

"मला संदेश मिळत असताना मला माफ करा." {FN11-6} प्रताप रेल्वे स्टेशनजवळ एका दुकानात शिरला. जितेंद्र आणि मी रुंद रस्त्यासह sauntered, तुलनात्मक थंडीत आता गर्दी. आमचा मित्र कार्हीसाठी अनुपस्थित होता वेळ, पण शेवटी अनेक मिठाईच्या भेटवस्तू घेऊन परतला.

"कृपया मला ही धार्मिक गुणवत्ता प्राप्त करण्याची परवानगी द्या." रुपयाच्या नोटांचे बंडल हातात घेताना प्रताप विनम्रपणे हसला आणि आग्र्यासाठी नुकतीच खरेदी केलेली दोन तिकिटे.

माझ्या स्वीकृतीचा आदर अदृश्य हातासाठी होता. अनंताने त्याची थट्टा केली, त्याचे बक्षीस फार दूर नव्हते गरज ओलांडली?

आम्ही स्टेशनजवळ एक निर्जन जागा शोधली.

"प्रताप, मी तुम्हाला लाहिरी महाशय, आधुनिक काळातील महान योगी, च्या कृतीत शिकवीन. त्याचा तंत्र तुमचे गुरु असेल."

दीड तासात दीक्षा संपन्न झाली. "कृपया तुमची चिंतामणी आहे," {FN11-7} मी नवीनला सांगितले विद्यार्थी "तंत्र, जे तुम्ही पाहता ते सोपे आहे, माणसाच्या आध्यात्मिक उत्क्रांतीला वेग देण्याची कला साकारते. हिंदू धर्मग्रंथ शिकवतात की अवतार घेणाऱ्या अहंकाराला मायापासून मुक्ती मिळवण्यासाठी दहा लाख वर्षे लागतात. हे कृपयायोगाद्वारे नैसर्गिक कालावधी मोठ्या प्रमाणात कमी केला जातो. जसे जगदीस चंद्र बोस यांनी दाखवून दिले आहे त्या वनस्पतीच्या वाढीला त्याच्या सामान्य दरापेक्षा खूप वेग वाढवता येतो, त्यामुळे माणसाचा मानसिक विकास होऊ शकतो आतील विज्ञानाने देखील गती दिली. आपल्या व्यवहारात विश्वासू राहा; तुम्ही सर्व गुरूंच्या गुरूंकडे जाल."

"मला ही योगिक चावी शोधण्यासाठी नेण्यात आले आहे, ज्याची खूप मागणी होती!" प्रताप विचारपूर्वक बोलला. "यावर त्याचा अबाधित परिणाम माझे संवेदी बंध मला उच्च क्षेत्रासाठी मुक्त करतील. भगवान श्रीकृष्णाच्या आजच्या दृष्टीचा अर्थ फक्त माझा असू शकतो सर्वोच्च चांगले."

आम्ही थोडावेळ शांत बसलो, नंतर हळू हळू स्टेशनकडे निघालो. मी चढत असताना आनंद माझ्यामध्ये होता ट्रेन, पण हा जितेंद्रचा अश्रूंचा दिवस होता. प्रतापला माझी स्नेहपूर्ण विदाई दडपून टाकण्यात आली होती

माझ्या दोन्ही साथीदारांकडून रडणे. या प्रवासाने जितेंद्रला पुन्हा एकदा दुःखाच्या गर्तेत सापडले. स्वतःसाठी नाही यावेळी, पण स्वतःच्या विरोधात.

"माझा विश्वास किती उथळ आहे! माझे हृदय दगड झाले आहे! भविष्यात मी कधीही देवाच्या संरक्षणावर शंका घेणार नाही!"

मध्यरात्र जवळ येत होती. दोन "सिड्रेला", ज्याने निरर्थक पाठवले, अनंताच्या बेडरूममध्ये प्रवेश केला. त्याचा चेहरा, त्याने वचन दिल्याप्रमाणे, आश्चर्यचकित करणारा अभ्यास होता. मूकपणे मी रुपयासह टेबलाचा वर्षाव केला.

"जितेंद्र, सत्य!" अनंताचा स्वर विनोदी होता. "हा तरुण होल्डअप करत नव्हता का?"

पण जसजशी कथा उलगडत गेली तसतसा माझा भाऊ शांत झाला, नंतर गंभीर झाला.

"मागणी आणि पुरवठ्याचा कायदा माझ्या अपेक्षेपेक्षा सूक्ष्म क्षेत्रात पोहोचतो." अनंता बोलला अ आध्यात्मिक उत्साह कधीही लक्षात येण्यासारखा नाही. "मी प्रथमच तुरुंगांबद्दल तुझी उदासीनता समजली आणि जगातील असभ्य संचय."

उशीराच, माझ्या भावाने आग्रह केला की त्याने दीक्षा {FN11-8} कृती योग मध्ये घ्यावी. "गुरु" एका दिवसात दोन नसलेल्या शिष्यांची जबाबदारी मुकुंदाला खांद्यावर घ्यावी लागली.

दुसऱ्या दिवशी सकाळचा नाश्ता आदल्या दिवशी अनुपस्थित असलेल्या सामंजस्याने खाल्ला गेला. मी जितेंद्रकडे बघून हसलो.

अध्याय 11. ब्रिंडाबनमध्ये दोन निर्दोष मुले

62

पृष्ठ 66

एका योगीचे आत्मचरित्र

"तुम्ही ताजची फसवणूक करू नका. सेरामपूरला सुरुवात करण्यापूर्वी आपण ते पाहू."

अनंत, माझा मित्र आणि मी आग्राच्या ताजमहालच्या वैभवापूर्वी लवकरच निरोप घेत होतो. पांढरा संगमरवरी सूर्यप्रकाशात चमकदार, ते शुद्ध सममितीचे दर्शन उभे करते. परिपूर्ण सेटिंग गडद सूरू, चमकदार लॉन आणि आहे शांत तलाव. आतील भाग सुशोभित दगडांनी कोरलेल्या लेस सारख्या कोरीव कामांनी परिपूर्ण आहे. नाजूक पुष्पहार आणि स्क्रोल संगमरवरी, तपकिरी आणि वायलेटपासून जटिलपणे बाहेर पडतात. घुमटातून प्रदीपन पडते सम्राट शहा -जहान आणि मुमताज महल, त्याच्या राज्याची राणी आणि त्याच्या हृदयाची सेनोटाफ.

पुरेसा दृष्टीकोन - पाहणे! मला माझ्या गुरूची तळमळ होती. जितेंद्र आणि मी थोड्याच वेळात ट्रेनने दक्षिण प्रवास करत होतो बंगालच्या दिशेने.

"मुकुंदा, मी कित्येक महिन्यांपासून माझ्या कुटुंबाला पाहिले नाही. मी माझे मत बदलले आहे; कदाचित नंतर मी तुम्हाला भेट देईन सेरामपूर मध्ये मास्टर."

माझा मित्र, ज्याला सौम्यपणे स्वभावातील निराश म्हणून वर्णन केले जाऊ शकते, त्याने मला कलकत्ता येथे सोडले. लोकल ट्रेनने I लवकरच उत्तरेस बारा मैलांवर असलेल्या सेरामपूरला पोहोचलो.

बनारसपासून अठ्ठावीस दिवस निघून गेले आहेत हे मला जाणवल्याने आश्चर्यचकित झाले.

माझ्या गुरूला भेटणे. "तू माझ्याकडे चार आठवड्यांत येशील!" इथे मी, हृदय धडधडत, त्याच्या आत उभा होतो शांत राय घाट लेन वर अंगण. मी पहिल्यांदा आश्रमात प्रवेश केला जिथे मला सर्वोत्तम भाग घालवायचा होता भारताच्या ज्ञानवतार, "ज्ञानाचा अवतार" सह पुढील दहा वर्षांचा.

{FN11-1} अध्याय 25 पहा.

{FN11-2} जगप्रसिद्ध समाधी ..

{FN11-3} DHOTI - कापड कंबरेभोवती गुंडाळले जाते आणि पाय झाकले जाते.

{FN11-4} ब्रिंडाबन, संयुक्त प्रांतांच्या मुत्रा जिल्ह्यातील हिंदू जेरुसलेम आहे. येथे भगवान श्रीकृष्ण

मानवजातीच्या हितासाठी त्याचे गौरव प्रदर्शित केले ..

{FN11-5} हरी; एक प्रिय नाव ज्याद्वारे भगवान श्रीकृष्ण त्याच्या भक्तांना परिचित आहेत.

{FN11-6} एक भारतीय स्वीटमीट ..

{FN11-7} इच्छा पुरवण्याची शक्ती असलेले पौराणिक रत्न.

{FN11-8} आध्यात्मिक दीक्षा; संस्कृत मूळ DIKSH पासून, स्वतःला समर्पित करण्यासाठी.

अध्याय 12. माझ्या मास्टरच्या आश्रमात वर्ष

"तुम्ही आलात." श्री युक्तेश्वरने बाल्कनीत बसलेल्या खोलीच्या मजल्यावरील वाघाच्या कातडीतून माझे स्वागत केले. त्याचा आवाज थंड होता, त्याची पद्धत भावनाविरहित होती.

"होय, प्रिय गुरुजी, मी तुमच्या मागे येण्यासाठी आलो आहे." गुडघे टेकून मी त्याच्या पायाला स्पर्श केला.

"ते कसे असू शकते? तुम्ही माझ्या इच्छेकडे दुर्लक्ष करा. "

"यापुढे, गुरुजी! तुमची इच्छा हा माझा कायदा असेल! "

"ते चांगले आहे! आता मी तुमच्या आयुष्याची जबाबदारी स्वीकारू शकतो. "

अध्याय 12. माझ्या मास्टरच्या आश्रमात वर्ष

63

एका योगीचे आत्मचरित्र

"मी स्वेच्छेने ओझे हस्तांतरित करतो, मास्टर."

"माझी पहिली विनंती आहे, की तुम्ही तुमच्या कुटुंबाकडे घरी परत या. माझी इच्छा आहे की तुम्ही कलकत्त्याच्या महाविद्यालयात प्रवेश घ्यावा. आपले शिक्षण चालू ठेवले पाहिजे. "

"खूप छान, सर." मी माझा अस्वस्थपणा लपवला. वर्षानुवर्षे आयाती पुस्तके माझी पाठराखण करतील का? पहिला बाप, आता श्री युक्तेश्वर!

"एखाद्या दिवशी तुम्ही पश्चिमेकडे जाल. त्याचे लोक भारताच्या प्राचीन ज्ञानाला अधिक ग्रहणशील असतील तर विचित्र हिंदू शिक्षकाकडे विद्यापीठाची पदवी आहे. "

"तुम्हाला चांगले माहित आहे, गुरुजी." माझी उदासी निघून गेली. पश्चिमेचा संदर्भ मला गोंधळात टाकणारा, दूरस्थ वाटला; पण माझे आज्ञाधारकतेद्वारे मास्टरला संतुष्ट करण्याची संधी अत्यंत तत्काळ होती.

"तुम्ही कलकत्त्याजवळ असाल; वेळ मिळेल तेव्हा इथे या. "

"शक्य असल्यास दररोज, मास्टर! कृतज्ञतेने मी माझ्या आयुष्याच्या प्रत्येक तपशीलामध्ये - एकावर तुमचा अधिकार स्वीकारतो अट."

"हो?"

"तुम्ही मला देव प्रकट करण्याचे वचन देता!"

तासभर शाब्दिक चकमक झाली. मास्टरचा शब्द खोटा ठरू शकत नाही; ते हलके दिले नाही. च्या प्रतिज्ञेतील परिणाम विशाल आध्यात्मिक दृष्टिकोन उघडतात. एक गुरू खरंच जिवाळ्याच्या अटींवर असणे आवश्यक आहे निर्माणकर्त्याने त्याला प्रकट होण्यास बाध्य करण्यापूर्वी! मला श्री युक्तेश्वरची दैवी एकता जाणवली आणि मी दृढनिश्चय केला, त्याचा शिष्य म्हणून, माझा फायदा दाबण्यासाठी.

"तुम्ही स्वभावाचे आहात!" मग मास्टरची संमती दयाळू अंतिमतेसह वाजली:

"तुझी इच्छा माझी इच्छा होऊ दे."

माझ्या हृदयातून आयुष्यभराची सावली उठली; अस्पष्ट शोध, इकडे आणि यॉन, संपला. मला शाश्वत आश्रय मिळाला होता खऱ्या गुरूमध्ये.

"या; मी तुला आश्रम दाखवतो." मास्टर त्याच्या वाघाच्या चटईतून उठला. मी माझ्याबद्दल डोकावले; माझी नजर गेली भिंतीच्या चित्रावर आश्चर्य, चमेलीच्या स्प्रेसह हार घालणे.

"लाहिरी महाशय!"

"होय, माझे दैवी गुरु." श्री युक्तेश्वरचा स्वर श्रद्धेने चैतन्यमय होता. "माणूस आणि योगी म्हणून तो महान होता इतर कोणतेही शिक्षक ज्यांचे आयुष्य माझ्या चौकशीच्या कक्षेत आले."

परिचित चित्रापुढे मी शांतपणे नतमस्तक झालो. माझ्या आशीर्वाद देणाऱ्या अतुलनीय गुरुला आत्म्याने श्रद्धांजली वाहली बाल्यावस्थेत, या वेळेला माझ्या पावलांचे मार्गदर्शन केले.

माझ्या गुरूंच्या नेतृत्वाखाली मी घर आणि त्याच्या मैदानावर फिरलो. मोठा, प्राचीन आणि उत्तम बांधलेला, आश्रम होता भव्य स्तंभ असलेल्या अंगणाने वेढलेले. बाहेरील भिंती शेवाळ झाकलेल्या होत्या; फ्लॅटवर कबूतर फडफडले राखाडी छप्पर, बेकायदेशीरपणे आश्रम क्वार्टर सामायिक करत आहे. मागील बाग खजूर, आंब्याने आनंददायी होती, आणि वृक्षारोपण. दुमजली इमारतीतील वरच्या खोल्यांच्या बलुतेदार बाल्कनीतून अंगण तोंड केले तीन बाजू. एक प्रशस्त तळमजला हॉल, ज्यामध्ये उंच कमाल मर्यादा कोलोनोनेड्सद्वारे समर्थित होती, मास्टर म्हणाले,

अध्याय 12. माझ्या मास्टरच्या आश्रमात वर्ष

64

पृष्ठ 68

एका योगीचे आत्मचरित्र

मुख्यतः दुर्गापूजेच्या वार्षिक उत्सवांमध्ये. {FN12-1} अरुंद जिना श्रीयुक्तेश्वरकडे गेला बसण्याची खोली, ज्यांची छोटी बाल्कनी रस्त्याकडे दुर्लक्ष करते. आश्रम स्पष्टपणे सुसज्ज होता; सर्व काही होते साधे, स्वच्छ आणि उपयोगितावादी. अनेक पाश्चिमात्य शैलीतील खुर्चा, बेंच आणि टेबल्स पुराव्यात आहेत.

मास्तरांनी मला रात्रभर राहायला बोलावले. भाजीपाल्याच्या करीचे जेवण दोन तरुण शिष्यांनी केले आश्रमाचे प्रशिक्षण घेणे.

"गुरुजी, कृपया मला तुमच्या आयुष्याबद्दल काहीतरी सांगा." मी त्याच्या वाघाच्या कातडीजवळ पेंढ्याच्या चटईवर बसलो होतो. मैत्रीपूर्ण तारे खूप जवळ होते, असे वाटले, बाल्कनीच्या पलीकडे.

"माझ्या कुटुंबाचे नाव प्रिया नाथ करार होते. माझा जन्म {FN12-2} येथे सेरामपूर येथे झाला, जिथे वडील होते श्रीमंत व्यापारी. त्याने मला ही वडिलोपार्जित हवेली सोडली, आता माझी आश्रमशाळा. माझे औपचारिक शालेय शिक्षण थोडे होते; मी ते मंद आणि उथळ आढळले. सुरुवातीच्या पौगंडावस्थेमध्ये, मी एका गृहस्थाच्या जबाबदाऱ्या स्वीकारल्या आणि माझ्याकडे एक आहे मुलगी, आता लग्न झाले आहे. माझे मध्यम आयुष्य लाहिरी महाशयांच्या मार्गदर्शनामुळे धन्य झाले. माझ्या पत्नी नंतर मरण पावले, मी स्वामी आदेशात सामील झालो आणि श्री युक्तेश्वर गिरी हे नवीन नाव प्राप्त केले. {FN12-3} हे माझे आहेत साधे इतिहास."

माझ्या उत्सुक चेहऱ्यावर मास्तर हसले. सर्व चरित्रात्मक स्केच प्रमाणे, त्याच्या शब्दांनी बाहेरील तथ्ये दिली होती आतील मनुष्य प्रकट करणे.

"गुरुजी, मला तुमच्या लहानपणीच्या काही कथा ऐकायला आवडतील."

"मी तुम्हाला काही सांगेन - प्रत्येक एक नैतिक!" श्री युक्तेश्वरचे डोळे त्याच्या इशान्याने चमकले. "माझी आई एकदा मला एका गडद खोलीत असलेल्या भूतच्या भयावह कथेने मला घाबरवण्याचा प्रयत्न केला. मी लगेच तिथे गेलो, आणि भूत चुकल्याबद्दल माझी निराशा व्यक्त केली. आईने मला दुसरी भयानक कथा कधीच सांगितली नाही. नैतिक: चेहऱ्यावर भीती पहा आणि ते तुम्हाला त्रास देणे थांबवेल.

"आणखी एक लवकर आठवण म्हणजे शेजाऱ्याच्या कुरूप कुत्र्याची माझी इच्छा आहे. मी माझ्या कुटुंबाला गोंधळात ठेवले तो कुत्रा मिळवण्यासाठी आठवडे. माझे कान अधिक बहरलेल्या पाळीव प्राण्यांच्या ऑफरसाठी बहिरे होते. नैतिक:

आसक्ती आंधळी आहे; हे इच्छेच्या वस्तूला आकर्षकतेचा काल्पनिक प्रभामंडळ देते.

“तिसरी कथा तरुणाईच्या मनाच्या प्लास्टिकपणाशी संबंधित आहे. मी अधूनमधून माझ्या आईची टिप्पणी ऐकली: 'एक माणूस जो कोणाच्या हाताखाली नोकरी स्वीकारतो तो गुलाम असतो.' तो ठसा इतका अमितपणे निश्चित झाला की माझ्या नंतरही लग्न मी सर्व पदे नाकारली. मी माझ्या कुटुंबाची संपत्ती जमिनीत गुंतवून खर्च भागवला. नैतिक: चांगले आणि सकारात्मक सूचनांनी मुलांच्या संवेदनशील कानांना शिकवले पाहिजे. त्यांच्या सुरुवातीच्या कल्पना तीव्रपणे राहतात कोरलेले.”

मास्टर शांत शांततेत पडले. मध्यरात्रीच्या सुमारास त्याने मला एका अरुंद खाटेकडे नेले. झोप चांगली आणि गोड होती माझ्या गुरुच्या छताखाली पहिली रात्र.

श्री युक्तेश्वरने पुढील दिवशी सकाळी मला त्याच्या योग योग दीक्षा देण्यासाठी निवडले. माझ्याकडे असलेले तंत्र लाहिरी महाशयांच्या दोन शिष्यांकडून आधीच प्राप्त झाले आहे - पिता आणि माझे शिक्षक, स्वामी केबलानंद - पण मास्टरची उपस्थिती मला शक्ती बदलताना जाणवली. त्याच्या स्पर्शाने, माझ्या अस्तित्वावर एक महान प्रकाश पडला, जसे की वैभव असंख्य सूर्य एकत्र चमकत आहेत. अक्षम्य आनंदाचा पूर, माझ्या हृदयाला अंतःकरणापर्यंत व्यापून टाकतो, दुसऱ्या दिवशी चालू ठेवले. मी स्वतः ला सोडण्यासाठी आणण्यापूर्वी दुपार झाली होती आश्रम

"तू तीस दिवसात परत येशील." मी माझ्या कलकत्त्याच्या घरी पोहचलो, मास्तरांच्या भविष्यवाणीची पूर्तता झाली माझ्याबरोबर. माझ्या कोणत्याही नातेवाईकाने “वाढत्या” च्या पुन्हा दिसण्याबद्दल मला भीती वाटली होती पक्षी. ”

अध्याय 12. माझ्या मास्टरच्या आश्रमात वर्ष

65

पृष्ठ 69

एका योगीचे आत्मचरित्र

मी माझ्या छोट्याशा पोटमाळ्यावर चढलो आणि जिवंत उपस्थितीवर जणू प्रेमळ दृष्टी दिली. "तुझ्याकडे आहे माझे ध्यान, आणि माझ्या साधनेचे अश्रू आणि वादळ पाहिले. आता मी माझ्या बंदरावर पोहोचलो आहे दैवी शिक्षक. ”

"मुला, मी आमच्या दोघांसाठी आनंदी आहे." वडील आणि मी संध्याकाळी शांत बसलो. "तुम्हाला तुमचे गुरु सापडले आहेत, जसे की चमत्कारिक फॅशन मला एकदा माझी स्वतःची सापडली. लाहिरी महाशयांचा पवित्र हात आपल्या जीवनाचे रक्षण करत आहे. आपले मास्टरने दुर्गम हिमालयी संत सिद्ध केले नाही, परंतु जवळच एक. माझ्या प्रार्थनेचे उत्तर मिळाले: तू तुझ्या देवाच्या शोधात माझ्या नजरेपासून कायमचे हटवले गेले नाही. ”

माझे औपचारिक अभ्यास पुन्हा सुरू होतील म्हणून वडिलांनाही आनंद झाला; त्याने योग्य व्यवस्था केली. मी होतो दुसऱ्या दिवशी कलकत्त्याच्या स्कॉटिश चर्च कॉलेजमध्ये प्रवेश घेतला.

आनंदी महिने उशिरा. माझ्या वाचकांनी निःसंदिग्धपणे असा अंदाज लावला आहे की मी त्यात फार कमी दिसलो होतो महाविद्यालयीन वर्ग. सेरामपूर हर्मिटेजमध्ये एक अतीव मोह होता. मास्तरांनी माझे सर्वव्यापी स्वीकारले टिप्पणीशिवाय उपस्थिती. माझ्या दिलासासाठी, त्याने क्वचितच शिकण्याच्या हॉलचा उल्लेख केला. जरी ते सर्वांसाठी साधे होते की मी कधीच एका विद्वानासाठी कट केला नाही, मी वेळोवेळी किमान उत्तीर्ण ग्रेड मिळवण्यात यशस्वी झालो.

आश्रमातील दैनंदिन जीवन सुरळीत, क्वचितच वैविध्यपूर्ण होते. माझे गुरु पहाट होण्यापूर्वी जागे झाले. पडलेले, किंवा कधीकधी अंधरुणावर बसून तो समाधी अवस्थेत गेला. {FN12-4} शोधणे हे स्वतःच साधेपणा होते जेव्हा मास्टर जागृत झाले: आश्चर्यकारक घोरणे अचानक थांबणे. {FN12-5} एक उसासा किंवा दोन; कदाचित एक शारीरिक चळवळ मग श्वासोच्छवासाची निः शब्द स्थिती: तो खोल योगिक आनंदात होता.

न्याहारी पाळली नाही; प्रथम गंगेतून लांब चालणे आले. त्या सकाळ माझ्या गुरूंसोबत फिरतात - किती वास्तविक आणि अजूनही ज्वलंत! स्मरणशक्तीच्या सहज पुनरुत्थानामध्ये, मी बऱ्याचदा स्वतः ला त्याच्या बाजूने शोधतो: लवकर सूर्य तापत आहे नदी. त्याचा आवाज शहाणपणाच्या सत्यतेने समृद्ध आहे.

आंधोळ; मग दुपारचे जेवण. त्याची तयारी, मास्टरच्या दैनंदिन निर्देशानुसार, काळजीपूर्वक कार्य होते तरुण शिष्यांची. माझे गुरु शाकाहारी होते. मोनखूड स्वीकारण्यापूर्वी मात्र त्याने अंडी आणि खाल्ले होते मासे विद्यार्थ्यांसाठी त्यांचा सल्ला असा होता की कोणत्याही साध्या आहाराचे पालन करा जे एखाद्याच्या संविधानाला अनुकूल आहे.

मास्टर थोडे खाल्ले; अनेकदा तांदूळ, हळद किंवा बीट किंवा पालक च्या रसाने रंगीत आणि हलके शिंपडलेले म्हैस GHEE किंवा वितळलेले लोणी. दुसर्या दिवशी त्याला मसूर - DHAL किंवा CHANNA {FN12-6} करी असू शकते भाज्या. मिठाईसाठी, तांदळाची खीर असलेले आंबे किंवा संत्री, किंवा काकडीचा रस.

दुपारी पाहुणे दिसू लागले. एक स्थिर प्रवाह जगातून हर्मिटेज शांततेत ओतला. मास्टरमध्ये प्रत्येकजण समान सौजन्य आणि दयाळूपणे आढळला. अशा माणसाला ज्याने स्वतःला आत्मा म्हणून ओळखले आहे, नाही शरीर किंवा अहंकार, उर्वरित मानवता पैलूची एक उल्लेखनीय समानता गृहीत धरते.

संतांची निष्पक्षता शहाणपणात रुजलेली आहे. मास्टरस MAYA पासून पळून गेले आहेत; त्याचे बुद्धीचे पर्यायी चेहरे आणि मूर्खपणा यापुढे प्रभावी दृष्टीक्षेप टाकत नाही. ज्यांना श्री युक्तेश्वरांनी विशेष विचार केला नाही शक्तिशाली किंवा कर्तृत्ववान झाले; त्याने इतरांना त्यांच्या गरिबी किंवा निरक्षरतेसाठी कमी केले नाही. तो करेल लहान मुलाकडून सत्याचे शब्द आदरपूर्वक ऐका आणि गर्विष्ठ पंडिताकडे उघडपणे दुर्लक्ष करा.

[उदाहरण: माझे गुरु, श्री युक्तेश्वर, लाहिरी महाशयांचे शिष्य — पहा yukteswar.jpg]

रात्रीचे आठ वाजले होते, आणि कधीकधी रेंगाळलेले पाहुणे आढळले. माझे गुरु स्वतःला माफ करणार नाहीत एकटे खाणे; कोणीही त्याच्या आश्रमाला भुकेलेला किंवा असमाधानी सोडला नाही. श्री युक्तेश्वर कधीच तोट्यात नव्हते, कधीही निराश झाले नव्हते अनपेक्षित अभ्यागत; तुटपुंजे अन्न त्याच्या संसाधनात्मक मार्गदर्शनाखाली मेजवानी देईल. तरीही तो होता किफायतशीर; त्याचा माफक निधी खूप दूर गेला. "आपल्या पर्समध्ये आरामदायक रहा," तो अनेकदा म्हणाला. "उधळपट्टी होईल तुम्हाला अस्वस्थता विकत घ्या." हर्मिटेज मनोरंजनाच्या तपशीलांमध्ये, किंवा त्याच्या इमारतीचे आणि दुरुस्तीचे काम, किंवा इतर व्यावहारिक चिंता, मास्टरने सर्जनशील भावनेची मौलिकता प्रकट केली.

अध्याय 12. माझ्या मास्टरच्या आश्रमात वर्ष

66

एका योगीचे आत्मचरित्र

शांत संध्याकाळचे तास बहुतेक वेळा माझ्या गुरुचे प्रवचन, काळाच्या विरुद्ध खजिना आणतात. त्याचा प्रत्येक उच्चार शहाणपणाने मोजले गेले आणि शिंपले गेले. एक उदात्त आत्म-आश्वासन त्याच्या अभिव्यक्तीची पद्धत चिन्हांकित करते: ते होते अद्वितीय. माझ्या अनुभवामध्ये इतर कोणीही बोलले नाही म्हणून तो बोलला. त्याचे विचार नाजूक समतोलाने तोलले गेले त्याने त्यांना बाह्य वस्त्र परवानगी देण्यापूर्वी भेदभाव केला. सत्याचे सार, सर्व even अगदी अ सह व्यापक शारीरिक पैलू, त्याच्याकडून आत्म्याच्या सुगंधित विसर्जनासारखे आले. मला नेहमी जाणीव होती की मी आहे देवाच्या जिवंत प्रकटीकरणाच्या उपस्थितीत. त्याच्या देवत्वाचे वजन आपोआप माझे डोके झुकले त्याच्या आधी.

उशिरा आलेल्या पाहुण्यांनी जर श्री युक्तेश्वर अनंतमध्ये मग्न असल्याचे लक्षात आले, तर त्याने पटकन त्यांना गुंतवले संभाषणात. तो पोझ मारण्यात किंवा त्याच्या आतून बाहेर काढण्यात असमर्थ होता. नेहमी एक सोबत प्रभु, त्याला संवादासाठी वेगळ्या वेळेची गरज नव्हती. एक स्वतः ची जाणती मास्टर आधीच मागे सोडले आहे ध्यानाची पायरी. "फळ दिसल्यावर फूल पडते." पण संत अनेकदा अध्यात्माला चिकटून असतात शिष्यांच्या प्रोत्साहनासाठी फॉर्म.

मध्यरात्री जवळ येताच, माझे गुरु कदाचित मुलाच्या नैसर्गिकतेने त्रस्त होतील. गडबड नव्हती बॅडिंग बद्दल. तो अनेकदा उशाशिवाय, एका अरुंद डेव्हनपोर्टवर पडतो जो पार्श्वभूमी होती त्याच्या नेहमीच्या वाघाच्या कातडीसाठी.

रात्रभर तात्त्विक चर्चा दुर्मिळ नव्हती; कोणताही शिष्य त्याला स्वारस्याच्या तीव्रतेने बोलवू शकतो. मी नंतर थकवा जाणवला नाही, झोपेची इच्छा नाही; मास्तरांचे जिवंत शब्द पुरेसे होते. "अरे, पहाट झाली आहे! चला चला गंगेद्वारे." त्यामुळे माझे अनेक निशाचर कालखंड संपले.

श्री युक्तेश्वर सह माझे सुरुवातीचे महिने एका उपयुक्त धड्यात संपले - "डास कसे बाहेर काढावे." घरी माझे कुटुंब नेहमी रात्री सुरक्षात्मक पडदे वापरत असे. सेरामपूरमध्ये हे शोधून मी निराश झालो आश्रमात या विवेकपूर्ण प्रथेचा भंग करण्यात आला. तरीही कीटक पूर्ण निवासस्थानी होते; मला चावा घेतला डोक्यापासून पायापर्यंत. माझ्या गुरूंनी माझ्यावर दया केली.

"स्वतःसाठी एक पडदा खरेदी करा आणि माझ्यासाठी एक." तो हसला आणि पुढे म्हणाला, "जर तुम्ही फक्त एक खरेदी केले तर तुमच्यासाठी सर्व

डास माझ्यावर लक्ष केंद्रित करतील! ”

मी पालन करण्यापेक्षा आभारी आहे. मी सेरामपुरात घालवलेली प्रत्येक रात्र, माझे गुरु मला व्यवस्था करायला सांगायचे निजायची वेळ पडदे

एका संध्याकाळी डास विशेषतः विषारी होते. परंतु मास्टर त्याच्या नेहमीच्या सूचना जारी करण्यात अयशस्वी झाले. मी कीटकांचा अगोदरचा आवाज ऐकून घाबरून ऐकले. अंधरुणावर पडल्यावर, मी एक प्रार्थना प्रार्थना फेकली त्यांची सामान्य दिशा. अर्ध्या तासानंतर, मी माझ्या गुरूचे लक्ष वेधण्यासाठी खोटे बोलले. मला वाटलं मी डासांनी रक्तर्जित विधी साजरे केल्याने चाव्याद्वारे आणि विशेषतः गायन ड्रोनने वेडा होईल.

मास्टर कडून प्रतिसाद नाही हलवा; मी सावधपणे त्याच्या जवळ गेलो. त्याला श्वास लागत नव्हता. हे माझे पहिले होते योगिक ट्रान्समध्ये त्याचे निरीक्षण; ते मला भीतीने भरले.

"त्याचे हृदय अयशस्वी झाले असावे!" मी त्याच्या नाकाखाली आरसा ठेवला; श्वास नाही - वाफ दिसून आली. दुप्पट करणे काही मिनिटांसाठी मी त्याचे तोंड आणि नाकपुड्या माझ्या बोटांनी बंद केल्या. त्याचे शरीर थंड आणि गतिहीन होते. आत मध्ये स्तब्ध, मी मदतीसाठी बोलावण्यासाठी दरवाजाकडे वळलो.

"तर! एक नवोदित प्रयोगशील! माझे गरीब नाक! ” मास्टरांचा आवाज हास्याने धरधरत होता. "तू का जात नाहीस? अंधरुणावर? संपूर्ण जग तुमच्यासाठी बदलणार आहे का? स्वतःला बदला: डासांच्या जाणीवेपासून मुक्त व्हा. ”

नम्रपणे मी माझ्या अंधरुणावर परतलो. एकही कीटक जवळ आला नाही. मला समजले की माझ्या गुरूने आधी सहमती दर्शवली होती फक्त मला संतुष्ट करण्यासाठी पडदे; त्याला डासांची भीती नव्हती. त्याची योगशक्ती अशी होती की तो एकतर करू शकतो त्यांना चावू नये, किंवा आतील अभेद्यतेपासून पळून जाऊ शकेल.

अध्याय 12. माझ्या मास्टरच्या आश्रमात वर्ष

67

पृष्ठ 71

एका योगीचे आत्मचरित्र

"तो मला एक प्रात्यक्षिक देत होता," मला वाटले. "ती योगिक अवस्था आहे जी मिळवण्यासाठी मी प्रयत्न केले पाहिजेत." योगी अवश्य बहुपर्यायी विचलनाची पर्वा न करता, सुपरकॉन्शन्समध्ये प्रवेश करण्यास आणि पुढे जाण्यास सक्षम व्हा या पृथ्वीपासून अनुपस्थित. कीटकांच्या गुंजामध्ये असो किंवा दिवसाच्या प्रकाशाच्या व्यापक झगमगाटात, याची साक्ष इंद्रियांना प्रतिबंधित करणे आवश्यक आहे. ध्वनी आणि दृष्टी खरोखरच येतात, परंतु निर्वासित ईडनपेक्षा जगातील अधिक चांगले. {FN12-7}

उपदेशक डासांनी आश्रमात दुसऱ्या सुरुवातीच्या धड्यासाठी सेवा दिली. तो संध्याकाळचा सौम्य तास होता. माझे गुरु प्राचीन ग्रंथांचा अतुलनीय अर्थ लावत होते. त्याच्या चरणी, मी परिपूर्ण शांततेत होतो. एक असभ्य डास मूर्तीमध्ये प्रवेश केला आणि माझ्या लक्ष वेधण्यासाठी स्पर्धा केली. माझ्या मांडीमध्ये विषारी हायपोडर्मिक सुई खणल्याप्रमाणे, मी स्वयंचलितपणे एक सूड हात उचलला. आसक्त अंमलबजावणी पासून सुटका! एक सुयोग्य आठवणी आली मी पतंजलीच्या योग सूत्रांपैकी एक - ते AHIMSA (निरुपद्रवी) वर.

"तू काम का पूर्ण केले नाहीस?"

"मास्टर! तुम्ही जीव घेण्याचा सल्ला देता का? ”

"नाही; पण तुमच्या मनात आधीच मृत्यूचा धक्का बसला होता. ”

"मला समजत नाही."

"पतंजलीचा अर्थ होता मारण्याची इच्छा काढून टाकणे." श्री युक्तेश्वरला माझ्या मानसिक प्रक्रिया सापडल्या खुले पुस्तक. "हे जग असुविधाजनकपणे AHIMSA च्या शाब्दिक अभ्यासासाठी व्यवस्था केलेले आहे. माणसाला सक्ती केली जाऊ शकते हानिकारक प्राण्यांचा नाश करणे. त्याला राग किंवा वैर वाटण्यासारखी सक्ती नाही. ची सर्व रूपे जीवनाला मायेच्या हवेचा समान अधिकार आहे. सृष्टीचे रहस्य उलगडणारा संत सुसंवाद साधेल त्याच्या असंख्य विस्मयकारक अभिव्यक्तींसह. सर्व पुरुष त्या समजुतीशी संपर्क साधू शकतात जे आतल्यांना रोखतात विनाशाची आवड. ”

"गुरुजी, एखाद्याने जंगली पशूला मारण्यापेक्षा स्वतःला बलिदान द्यावे का?"

“नाही; माणसाचे शरीर मौल्यवान आहे. अद्वितीय मेंदू आणि पाठीच्या केंद्रांमुळे याचे सर्वाधिक उत्क्रांती मूल्य आहे. हे प्रगत भक्ताला देवत्वाच्या सर्वात उंच पैलू पूर्णपणे समजून घेण्यास आणि व्यक्त करण्यास सक्षम करतात. कोणताही खालचा फॉर्म नाही इतके सुसज्ज. हे खरे आहे की एखाद्याने एखाद्या लहान पापाचे कर्ज उचलले जर त्याला एखाद्या प्राण्याला किंवा कोणत्याही सजीवाला मारण्यास भाग पाडले गेले गोष्ट. परंतु वेद शिकवतात की मानवी शरीराचे अयोग्य नुकसान हे कर्मविरुद्ध गंभीर उल्लंघन आहे कायदा. ”

मी सुटकेचा निःश्वास टाकला; एखाद्याच्या नैसर्गिक प्रवृत्तीचे शास्त्रीय मजबुतीकरण नेहमीच येत नाही.

असे घडले की मी मास्टरला बिबट्या किंवा वाघासह जवळ कधीही पाहिले नाही. पण एकदा एक प्राणघातक कोब्रा त्याच्याशी सामना केला, फक्त माझ्या गुरूच्या प्रेमाने जिंकले जाण्यासाठी. या सापाची विविधता भारतात जास्त आहे, जिथे यामुळे वर्षाला पाच हजारांहून अधिक मृत्यू होतात. पुरी येथे धोकादायक चकमक झाली, जिथे श्री युक्तेश्वरला दुसरा आश्रम होता, जो बंगालच्या उपसागराजवळ मोहकपणे वसलेला होता. प्रफुल्ल, एक तरुण शिष्य नंतरच्या वर्षामध्ये, या प्रसंगी मास्टरबरोबर होते.

“आश्रमाजवळ आम्ही बाहेर बसलो होतो,” प्रफुल्ल मला म्हणाला. “चार फूट लांबीच्या जवळ एक कोब्रा दिसला तीव्र दहशत. त्याचा हुड रागाने विस्तारला होता कारण तो आमच्या दिशेने धावत होता. माझ्या गुरूंनी एक स्वागताई हास्य दिले, जसे मुलाला तरी. मास्टर एका तालमीत टाळ्या वाजवताना पाहून मी स्वतः च्या जवळ होतो हात. {FN12-8} तो भयानक अभ्यागताचे मनोरंजन करत होता! मी पूर्णपणे शांत राहिलो, आतून स्वखलन झाले मी किती उत्कट प्रार्थना करू शकतो. माझ्या गुरूच्या अगदी जवळ असलेला सर्प आता गतिहीन झाला होता त्याच्या प्रेमळ वृत्तीने चुंबक. भयावह हुड हळूहळू आकुंचन पावतो; साप मध्येच निसटला मास्तरांचे पाय आणि झुडपात गायब.

अध्याय 12. माझ्या मास्टरच्या आश्रमात वर्ष

68

पृष्ठ 72

एका योगीचे आत्मचरित्र

“माझे गुरु हात का हलवतील, आणि कोब्रा त्यांना का मारणार नाहीत, हे माझ्यासाठी अवर्णनीय होते मग, ”प्रफुल्लाने निष्कर्ष काढला. “तेव्हापासून मला समजले आहे की माझे दैवी गुरु कोणाच्याही दुखण्याच्या भीतीपलीकडे आहेत सजीव प्राणी. ”

आश्रमात माझ्या सुरुवातीच्या महिन्यांत एक दुपारी, श्री युक्तेश्वरची नजर माझ्यावर टोचून बसलेली आढळली.

“तू खूप पातळ आहेस, मुकुंदा.”

त्यांच्या या वक्तव्याने एका संवेदनशील मुद्द्याला धक्का दिला. माझे बुडलेले डोळे आणि क्षीण स्वरूप माझ्या आवडीपासून दूर होते कलकत्ता येथील माझ्या खोलीत टॉनिकच्या ओळींनी त्याची साक्ष दिली होती. काहीही उपयोग झाला नाही; तीव्र अपचनाने माझा पाठलाग केला होता बालपणापासून. माझी निराशा अधूनमधून शिगेला पोहचली जेव्हा मी स्वतःला विचारले की ते वाहून नेण्यासाठी योग्य आहे का? या जीवनावर इतक्या बिनधास्त शरीरासह.

“औषधांना मर्यादा असतात; सर्जनशील जीवन शक्तीला काहीच नसते. यावर विश्वास ठेवा: तुम्ही चांगले आणि बलवान व्हाल. ”

श्री युक्तेश्वरच्या शब्दांमुळे वैयक्तिकरित्या – लागू सत्य जे इतर कोणी बरे करणारे नाही of आणि माझ्याकडे होते याची खात्री पटली अनेक प्रयत्न केले!

दिवसेंदिवस, पहा! मी waxed. मास्टरच्या लपलेल्या आशीर्वादानंतर दोन आठवड्यांनी, मी उत्साहवर्धक गोळा केला होता भूतकाळात माझे वजन कमी झाले. माझे सतत पोटाचे आजार आजीवन कायमस्वरूपी नाहीसे झाले. चालू नंतरच्या प्रसंगी मी माझ्या गुरूंनी अशुभ ग्रस्त व्यक्तींचे त्वरित दिव्य उपचार पाहिले रोग - क्षयरोग, मधुमेह, अपस्मार किंवा अर्धांगवायू. त्याच्या उपचारांपेक्षा कोणीही अधिक कृतज्ञ असू शकत नाही मला अचानक माझ्या निर्दयी पैलूपासून स्वातंत्र्य मिळाले.

“कित्येक वर्षांपूर्वी, मी सुद्धा वजन वाढवण्यासाठी उत्सुक होतो,” श्री युक्तेश्वर मला म्हणाले. “गंभीर झाल्यानंतर बरे होताना आजारपणामुळे मी बनारसमधील लाहिरी महाशयांना भेट दिली.

“ सर, मी खूप आजारी आहे आणि बरेच पौंड गमावले आहेत. ’

"मी पाहतो, युक्तेश्वर, {FN12-9} तू स्वतःला अस्वस्थ केलेस आणि आता तुला वाटले की तू पातळ आहेस."

"हे उत्तर माझ्या अपेक्षेपेक्षा खूप दूर होते; माझे गुरु मात्र उत्साहवर्धकपणे जोडले:

"मला बघू द्या; मला खात्री आहे की तुम्हाला उद्या चांगले वाटले पाहिजे."

"माझ्या ग्रहणशील मनाकडे गुप्त उपचारांचा हावभाव म्हणून त्याचे शब्द घेणे, मला पुढचे आश्चर्य वाटले नाही सामर्थ्याच्या स्वागताच्या वेळी सकाळी. मी माझ्या मालकाचा शोध घेतला आणि मोठ्याने उद्गारले, 'सर, मला वाटते आज बरेच चांगले."

"खरंच! आज तुम्ही स्वतःला बळकट करा."

"नाही, गुरुजी! 'मी विरोध केला. 'तूच मला मदत केलीस; आठवड्यात पहिल्यांदाच मला असे झाले आहे ऊर्जा."

"हो! तुमचा आजार बराच गंभीर आहे. तुमचे शरीर अजून कमजोर आहे; उद्या कसा असेल हे कोण सांगू शकेल?"

"माझ्या अशक्तपणाच्या संभाव्य परताव्याच्या विचाराने मला थंड भीतीचा थरकाप उडवला. दुसऱ्या दिवशी सकाळी मी मला लाहिरी महाशयांच्या घरी क्वचितच ओढता आले.

'सर, मी पुन्हा आजारी आहे.'

अध्याय 12. माझ्या मास्टरच्या आश्रमात वर्ष

69

पृष्ठ 73

एका योगीचे आत्मचरित्र

"माझ्या गुरूची दृष्टी प्रश्नमंजुषा होती. 'तर! पुन्हा एकदा तुम्ही स्वतःला अस्वस्थ करा."

"गुरुदेवा, मला आता कळले की दिवसेंदिवस तुम्ही माझी थट्टा करत आहात.' माझा संयम संपला. 'मला नाही तुम्ही माझ्या सत्य अहवालांवर का विश्वास ठेवत नाही ते समजून घ्या."

"खरंच, हे तुमचे विचार आहेत ज्यामुळे तुम्हाला वैकल्पिकरित्या कमकुवत आणि मजबूत वाटू लागले आहे. 'माझ्या मास्तरांनी पाहिले मला प्रेमाने. 'तुम्ही पाहिले आहे की तुमचे आरोग्य तुमच्या अपेक्षांचे नक्की कसे पालन करते. विचार ही एक शक्ती आहे, जरी वीज किंवा गुरुत्वाकर्षण. मानवी मन हे ईश्वराच्या सर्वशक्तिमान चेतनेची ठिणगी आहे. मी करू शकलो तुम्हाला दाखवतो की तुमचे शक्तिशाली मन जे काही तीव्रतेने विश्वास ठेवते ते त्वरित पूर्ण होईल."

"लाहिरी महाशय कधीच आळशीपणे बोलत नाही हे जाणून, मी त्याला मोठ्या आदराने आणि कृतज्ञतेने संबोधित केले: 'मास्टर, जर मी मला वाटते की मी बरा आहे आणि माझे पूर्वीचे वजन परत आले आहे, असे होईल का?"

"अगदी या क्षणीही. 'माझे गुरु गंभीरपणे बोलले, त्यांची नजर माझ्या डोळ्यांवर केंद्रित झाली.

"लो! मला केवळ शक्तीच नव्हे तर वजनात वाढ झाल्याचे वाटले. लाहिरी महाशय शांतपणे मागे हटले. काही नंतर त्याच्या पायाजवळ तास, मी माझ्या आईच्या घरी परतलो, जिथे मी बनारसच्या भेटी दरम्यान राहिलो.

"माझा मुलगा! काय प्रकरण आहे? तुम्हाला थेंबाने सूज आली आहे का? 'आईचा तिच्या डोळ्यांवर विश्वास बसत नव्हता. माझे शरीर माझ्या आजारापूर्वी त्याच्याकडे असलेल्या समान मजबूत परिमाणांचे होते.

"मी माझे वजन केले आणि मला आढळले की एका दिवसात मी पन्नास पौंड वाढवले आहे; ते कायम माझ्याबरोबर राहिले. मित्र आणि परिचित ज्यांनी माझी पातळ आकृती पाहिली होती ते आश्चर्यचकित झाले. त्यापैकी एक संख्या या चमत्काराच्या परिणामस्वरूप त्यांचे जीवनशैली बदलली आणि ते लाहिरी महाशयांचे शिष्य बनले.

"माझे गुरु, देवामध्ये जागृत, हे जग निर्माणकर्त्याच्या वस्तुनिष्ठ स्वप्नाशिवाय दुसरे काहीच नाही हे माहीत होते. कारण तो दैवी स्वप्नातील त्याच्या एकतेची पूर्णपणे जाणीव होती, लाहिरी महाशय प्रत्यक्षात येऊ शकतो किंवा वैश्विक दृष्टिकोनातून त्याला हवे असलेले डीमटेरियालाइझ करा किंवा कोणताही बदल करा. {FN12-10}

"सर्व सृष्टी कायद्याने चालते," श्री युक्तेश्वर यांनी निष्कर्ष काढला. "जे बाह्य विश्वात प्रकट होतात, शास्त्रज्ञांद्वारे शोधण्यायोग्य, याला नैसर्गिक नियम म्हणतात. परंतु तेथे सूक्ष्म कायदे आहेत चैतन्य जे केवळ योगाच्या आंतरिक विज्ञानाद्वारे ओळखले जाऊ शकते. लपलेली आध्यात्मिक विमानेही त्यांच्या ऑपरेशनची नैसर्गिक आणि कायदेशीर तत्त्वे आहेत. हे भौतिक शास्त्रज्ञ नाही तर पूर्णपणे आत्म-साक्षात्कार आहे पदार्थाचे खरे स्वरूप समजून घेणारा मास्टर. अशाप्रकारे ख्रिस्त त्याच्या नंतर सेवकाचे कान पुनर्संचयित करू शकला एका शिष्याने तो तोडला होता. " {FN12-11}

श्री युक्तेश्वर हे धर्मग्रंथांचे एक अनोखे दुभाषी होते. माझ्या अनेक आनंदी आठवणी त्याच्यावर केंद्रित आहेत प्रवचने. पण त्याचे रत्नजडित विचार बेफिकीर किंवा मूर्खपणाच्या राखेत टाकले गेले नाहीत. एक अस्वस्थ माझ्या शरीराची हालचाल, किंवा अनुपस्थित - मानसिकतेमध्ये माझी थोडीशी चूक, अचानक कालावधी घालण्यासाठी पुरेसे आहे मास्टरचे प्रदर्शन.

"तू इथे नाहीस." या प्रकटीकरणासह मास्टरने एका दुपारी स्वतःला व्यत्यय आणला. नेहमीप्रमाणे तो पाळत होता विनाशकारी तत्परतेने माझे लक्ष टूंक करा.

"गुरुजी!" माझा टोन निषेध होता. "मी ढवळलो नाही; माझ्या पापण्या हलल्या नाहीत; मी तुम्हाला प्रत्येक शब्द पुन्हा सांगू शकतो उच्चारले आहे!"

"तरीसुद्धा तू पूर्णपणे माझ्याबरोबर नव्हतास. तुमचा आक्षेप मला तुमच्या मानसिकतेमध्ये हे सांगण्यास भाग पाडतो पार्श्वभूमी तुम्ही तीन संस्था तयार करत होता. एक मैदानावर सिल्वान रिट्रीट होता, दुसरा डोंगरावर, ए तिसरा समुद्राने. "

अध्याय 12. माझ्या मास्टरच्या आश्रमात वर्ष

70

एका योगीचे आत्मचरित्र

हे अस्पष्टपणे तयार केलेले विचार खरोखर जवळजवळ अवचेतनपणे उपस्थित होते. मी त्याच्याकडे बघितले क्षमापूर्वक.

"अशा मास्टरशी मी काय करू शकतो, जो माझ्या यादृच्छिक संगीतांमध्ये प्रवेश करतो?"

[उदाहरण: लॉस एंजेलिसमधील माउंट वॉशिंग्टन इस्टेट्स मधील मुख्य इमारत, 1925 मध्ये म्हणून स्थापित सेल्फ-रिअलायझेशन फेलोशिपसाठी अमेरिकन मुख्यालय. — Mtwash.jpg पहा]

[उदाहरण: सेल्फ-रिअलायझेशन चर्च ऑफ ऑल रिलीजन्स, हॉलीवूड, कॅलिफोर्निया. — Hollywood.jpg पहा]

"तू मला तो अधिकार दिला आहेस. मी स्पष्ट करत असलेली सूक्ष्म सत्ये तुमच्या पूर्णत्वाशिवाय पकडली जाऊ शकत नाहीत एकाग्रता आवश्यक असल्याशिवाय मी इतरांच्या मनाच्या एकाकीपणावर आक्रमण करत नाही. माणसाला नैसर्गिक विशेषाधिकार आहे त्याच्या विचारांमध्ये गुप्तपणे फिरणे. अबाधित परमेश्वर तेथे प्रवेश करत नाही; मीही उद्यम करत नाही घुसखोरी. "

"तुमचे कधीही स्वागत आहे, मास्टर!"

"तुमची स्थापत्यविषयक स्वप्ने नंतर पूर्ण होतील. आता अभ्यासाची वेळ आली आहे!"

अशा प्रकारे योगायोगाने माझ्या गुरूने त्यांच्या सोप्या मार्गाने माझ्या आयुष्यातील तीन महान घटना येत असल्याचे प्रकट केले. लवकर पासून तारुण्यात माझ्याकडे तीन इमारतींची रहस्यमय झलक होती, प्रत्येक वेगळ्या सेटिंगमध्ये. अचूक क्रमाने श्री युक्तेश्वरने सूचित केले होते, या दृष्टान्तांनी अंतिम रूप धारण केले. प्रथम माझ्या मुलांच्या योग शाळेची स्थापना झाली रांचीचे मैदान, नंतर माझे अमेरिकन मुख्यालय लॉस एंजेलिस टेकडीवर, शेवटी दक्षिणेकडील एक आश्रमस्थान विशाल पॅसिफिक द्वारे कॅलिफोर्निया.

मास्टरने कधीही उद्दामपणे ठामपणे सांगितले नाही: "मी भविष्यवाणी करतो की अशी आणि अशी घटना घडेल!" त्याऐवजी तो सूचित करेल: "असे होऊ शकते असे तुम्हाला वाटत नाही का?" पण त्याच्या साध्या भाषणाने वातशक्ती लपवली. तेथे कोणतेही पुनरावृत्ती नव्हते; कधीच केले नाही

त्याचे किंचित लपलेले शब्द खोटे ठरतात.

श्री युक्तेश्वर राखीव होते आणि वागण्यात तथ्य आहे. अस्पष्ट किंवा मूर्ख दूरदर्शी काहीही नव्हते त्याच्या बदल. त्याचे पाय पृथ्वीवर स्थिर होते, त्याचे डोके स्वर्गात होते. व्यावहारिक लोकांनी त्याला जागृत केले कौतुक "संतत्व म्हणजे मूर्खपणा नाही! दैवी धारणा अक्षम नाहीत!" तो म्हणेल. "द सद्गुणाची सक्रिय अभिव्यक्ती उत्सुक बुद्धिमत्तेला जन्म देते."

मास्टरच्या जीवनात मी आध्यात्मिक वास्तववाद आणि अस्पष्ट गूढवाद यांच्यातील भेद पूर्णपणे शोधला प्रतिरूप म्हणून खोटेपणे पास होतो. माझे गुरु अतीभौतिक क्षेत्रांवर चर्चा करण्यास नाखूष होते. त्याचे फक्त "अद्भुत" आभा परिपूर्ण साधेपणा होती. संभाषणात त्याने धक्कादायक संदर्भ टाळले; कृतीत तो मुक्तपणे व्यक्त होते. इतर चमत्कारांबद्दल बोलले परंतु ते काहीही प्रकट करू शकले नाहीत; श्री युक्तेश्वर क्वचितच उल्लेख केला आहे सूक्ष्म कायदे परंतु गुप्तपणे ते त्यांच्या इच्छेनुसार चालवले.

"साक्षात्कार करणारा माणूस जोपर्यंत त्याला आतून मंजुरी मिळत नाही तोपर्यंत कोणताही चमत्कार करत नाही," मास्टरने स्पष्ट केले. "देव त्याच्या निर्मितीची रहस्ये स्पष्टपणे प्रकट करू इच्छित नाही. {FN12-12} तसेच, प्रत्येक व्यक्ती जगाला त्याच्या स्वतंत्र इच्छेचा अविभाज्य अधिकार आहे. एक संत त्या स्वातंत्र्यावर अतिक्रमण करणार नाही."

श्री युक्तेश्वरला नेहमीची शांतता त्याच्या अनंतबद्दलच्या खोल समजांमुळे झाली. वेळ राहिला नाही शिक्षणाच्या दिवसांमध्ये आत्म-साक्षात्कार न करता अंतर्भूत "प्रकटीकरण" साठी. "उथळ पुरुषांमध्ये छोट्या विचारांचे मासे खूप गोंधळ निर्माण करतात. महासागरांच्या मनामध्ये प्रेरणा देणारी व्हेल क्वचितच अ खडखडाट." "हिंदू शास्त्रातील हे निरीक्षण विनोदी समजल्याशिवाय नाही.

माझ्या गुरूच्या अप्रत्याशित वेशामुळे, त्याच्या समकालीन काही लोकांनीच त्याला सुपरमॅन म्हणून ओळखले. लोकप्रिय म्हण: "तो मूर्ख आहे जो आपले शहाणपण लपवू शकत नाही," श्री युक्तेश्वरला कधीही लागू केले जाऊ शकत नाही.

अध्याय 12. माझ्या मास्टरच्या आश्रमात वर्ष

71

पृष्ठ 75

एका योगीचे आत्मचरित्र

इतरांप्रमाणेच मर्त्य जन्माला आले असले तरी, मास्टरने वेळ आणि जागेच्या शासकासह ओळख मिळवली होती. त्याच्या आयुष्यात मला देवासारखी एकता जाणवली. त्याला परमात्म्याशी विलीन होण्यात कोणताही अक्षम्य अडथळा सापडला नाही. नाही असा अडथळा अस्तित्वात आहे, मला समजले, माणसाच्या आध्यात्मिक अपरिवर्तनीयतेमध्ये वाचले.

श्रीयुक्तेश्वराच्या पवित्र चरणाच्या स्पर्शाने मी नेहमीच रोमांचित होतो. योगी शिकवतात की शिष्य आध्यात्मिकरित्या चुंबक असतो मास्टरशी आदरणीय संपर्क करून; एक सूक्ष्म प्रवाह निर्माण होतो. भक्ताची अनिष्ट सवय - यंत्रणा मेंदू मध्ये अनेकदा cauterized आहेत; त्याच्या सांसारिक प्रवृत्तींचा चर फायदेशीरपणे विचलित झाला. क्षणार्धात किमान त्याला MAYA उचलण्याचे गुप्त बुरखे सापडतील आणि परमानंदाच्या वास्तवाचे दर्शन होईल. माझ्या संपूर्ण शरीराने प्रतिसाद दिला जेव्हा जेव्हा मी माझ्या गुरूपुढे भारतीय फॅशनमध्ये गुडघे टेकतो तेव्हा मोकळ्या चमकाने.

"लाहिरी महाशय गप्प असतानाही," मास्टर मला म्हणाले, "किंवा जेव्हा त्याने काटेकोरपणे इतरांशी संवाद साधला धार्मिक विषय, मला आढळले की तरीही त्याने माझ्याकडे अक्षम्य ज्ञान प्रसारित केले आहे."

श्री युक्तेश्वरने माझ्यावर असाच परिणाम केला. जर मी चिंताग्रस्त किंवा उदासीन मनाच्या चौकटीत आश्रमात प्रवेश केला तर, माझे दृष्टीकोन अदृश्यपणे बदलला. माझ्या गुरूच्या केवळ दर्शनाने एक उपचारात्मक शांतता उतरली. त्याच्यासोबत प्रत्येक दिवस होता आनंद, शांती आणि शहाणपणात एक नवीन अनुभव. मी कधीच त्याला भ्रमित किंवा लोभाने नशेत सापडलो नाही किंवा भावना किंवा राग किंवा कोणतीही मानवी आसक्ती.

"मायाचा अंधार शांतपणे जवळ येत आहे. चला आतून घरी जाऊया." संध्याकाळी या शब्दांसह मास्टर आपल्या शिष्यांना त्यांच्या क्रिययोगाची गरज सतत आठवण करून देत असत. अधूनमधून नवीन विद्यार्थी योगाभ्यासामध्ये गुंतण्याच्या त्याच्या स्वतःच्या योग्यतेबद्दल शंका व्यक्त केली.

"भूतकाळ विसरा," श्री युक्तेश्वर त्याला सांत्वन देतील. "सर्व पुरुषांचे लुप्त झालेले आयुष्य अनेकांसोबत अंधारमय आहे लाज देव मध्ये नांगरल्याशिवाय मानवी आचरण कधीही अविश्वसनीय आहे. भविष्यात सर्व काही सुधारेल जर तुम्ही आता आध्यात्मिक प्रयत्न करत आहात."

मास्टर नेहमी त्याच्या आश्रमात तरुण CHELAS {FN12-13} असत. त्यांचे आध्यात्मिक आणि बौद्धिक शिक्षण

त्याची आज्ञा जीवन आवडू होती; तो पढे जाण्याच्या थोड्या वेळापूर्वीच त्याने दोन सहा वर्षांच्या मुलांना प्रशिक्षण देण्यास स्वीकारले आणि सौळा वर्षांचा एक तरुण; त्याने त्यांचे मन आणि जीवन त्या सावध शिस्तीने निर्देशित केले ज्यात शब्द "शिष्य" हे व्युत्पत्तीच्या दृष्टीने मूळ आहे. आश्रमातील रहिवाशांना त्यांच्या गुरुवर प्रेम आणि आदर होता; त्याची थोडी टाळी हात त्यांना उत्सुकतेने त्याच्या बाजूला आणण्यासाठी पुरेसे आहेत. जेव्हा त्याचा मूड शांत होता आणि मागे घेतला गेला तेव्हा कोणीही धाडस केले नाही बोलणे; जेव्हा त्याचे हसणे आनंदाने वाजले, मुले त्याच्याकडे स्वतःचे म्हणून पाहत होते.

मास्टरने क्वचितच इतरांना त्याला वैयक्तिक सेवा देण्यास सांगितले, किंवा जोपर्यंत तो विद्यार्थ्यांकडून मदत स्वीकारत नाही इच्छा प्रामाणिक होती. शिष्यांनी त्या विशेषाधिकाराकडे दुर्लक्ष केले तर माझे गुरु शांतपणे आपले कपडे धुतले कार्य. श्री युक्तेश्वरने पारंपारिक गुरु रंगाचा स्वामी झगा घातला होता; त्याच्या लेसलेस शूज, त्यानुसार योगी प्रथा, वाघ किंवा हरणांच्या कातडीच्या होत्या.

मास्टर अस्खलित इंग्रजी, फ्रेंच, हिंदी आणि बंगाली बोलत होते; त्याची संस्कृत गोरी होती. त्याने धीराने त्याची सूचना दिली तरुण शिष्यांनी काही शॉर्ट कट करून जे त्याने इंग्रजी आणि संस्कृतच्या अभ्यासासाठी कल्पकतेने तयार केले होते.

मास्टर त्याच्या शरीराबद्दल सावध होते, तर विनंतीची आसक्ती रोखताना. अनंत, त्याने लक्ष वेधले, शारीरिक आणि मानसिक सुदृढतेद्वारे योग्यरित्या प्रकट होते. त्याने कोणत्याही टोकाला सवलत दिली. एक शिष्य एकदा दीर्घ उपवास सुरू केला. माझे गुरु फक्त हसले: "कुत्र्याला हाड का फेकू नका?"

श्री युक्तेश्वरची तब्येत उत्तम होती; मी त्याला कधीही अस्वस्थ पाहिले नाही. {FN12-14} त्याने विद्यार्थ्यांना सल्ला घेण्याची परवानगी दिली डॉक्टरांनी सल्ला दिला असेल तर. सांसारिक प्रथेला आदर देणे हा त्याचा हेतू होता: "चिकित्सकांनी वाहून नेले पाहिजे पदार्थावर लागू असलेल्या देवाच्या कायद्यांद्वारे त्यांच्या उपचारांच्या कार्यावर." पण त्याने मानसिक श्रेष्ठतेचा गौरव केला थेरपी, आणि वारंवार पुनरावृत्ती: "बुद्धी ही सर्वात मोठी शुद्धी आहे."

अध्याय 12. माझ्या मास्टरच्या आश्रमात वर्ष

72

पृष्ठ 76

एका योगीचे आत्मचरित्र

"शरीर एक विश्वासघातकी मित्र आहे. त्याचे देय द्या; यापुढे नाही," तो म्हणाला. "वेदना आणि आनंद क्षणभंगुर असतात; सहन शांततेसह सर्व द्वैत, त्याच वेळी त्यांची पकड काढून टाकण्याचा प्रयत्न करताना. कल्पनाशक्ती हा दरवाजा आहे ज्याद्वारे रोग तसेच उपचारात प्रवेश होतो. आपण आजारी असतानाही आजाराला वास्तवावर विश्वास ठेवू नका; एक अनोळखी अभ्यागत पळून जाईल!"

मास्टरने आपल्या शिष्यांमध्ये अनेक डॉक्टरांची गणना केली. "ज्यांनी शारीरिक कायदे केले आहेत ते करू शकतात सहजपणे आत्म्याच्या विज्ञानाची चौकशी करा," त्याने त्यांना सांगितले. "एक सूक्ष्म आध्यात्मिक यंत्रणा अगदी मागे लपलेली आहे शारीरिक रचना." {FN12-15}

श्री युक्तेश्वरने आपल्या विद्यार्थ्यांना पाश्चात्य आणि पूर्वकडील सद्गुणांचे जिवंत संपर्क बनवण्याचा सल्ला दिला. स्वतः एक कार्यकारी बाह्य बाह्य सवयींमध्ये, आतून तो आध्यात्मिक ओरिएंटल होता. त्यांनी पुरोगाम्यांचे कौतुक केले, पाश्चात्य देशांच्या साधनसंपन्न आणि स्वच्छतेच्या सवयी, आणि धार्मिक आदर्श जे पूर्वेला शतकोटी प्रभामंडळ देतात.

शिस्त माझ्यासाठी अज्ञात नव्हती: घरी वडील कठोर होते, अनंता अनेकदा गंभीर होते. पण श्री युक्तेश्वरांचे प्रशिक्षण कठोर व्यतिरिक्त इतर म्हणून वर्णन केले जाऊ शकत नाही. एक परफेक्शनिस्ट, माझे गुरु त्यांच्या शिष्यांबद्दल अत्यंत गंभीर होते, क्षणांच्या बाबतीत असो किंवा वर्तनाच्या सूक्ष्म बारकावे असो.

"प्रामाणिकपणाशिवाय चांगली वागणूक एका सुंदर मृत महिलेसारखी आहे," त्यांनी योग्य प्रसंगी टिप्पणी केली. "सभ्यतेशिवाय सरळपणा सर्जनच्या चाकूसारखा आहे, प्रभावी पण अप्रिय. सौजन्याने उदार उपयुक्त आणि प्रशंसनीय आहे."

मास्टर माझ्या आध्यात्मिक प्रगतीवर वरवर पाहता समाधानी होते, कारण त्यांनी क्वचितच त्याचा उल्लेख केला होता; इतर बाबतीत माझे कान सुनावण्यासाठी अनोळखी नव्हते. माझे मुख्य गुन्हे अनुपस्थित राहणे, दुःखात मधूनमधून भोगणे होते मूड, शिष्टाचाराच्या काही नियमांचे पालन न करणे आणि अधूनमधून अनैतिक मार्ग.

"तुमचे वडील भगवती यांचे उपक्रम कसे सुव्यवस्थित आणि प्रत्येक प्रकारे संतुलित आहेत ते पहा." गुरुने लक्ष वेधले. लाहिरी महाशयांचे दोन शिष्य भेटले होते, लवकरच मी माझी तीर्थयात्रे सुरू केली

सेरामपूर, वडील आणि श्री युक्तेश्वर यांनी कौतुकाने दुसऱ्याच्या लायकीचे मूल्यमापन केले. दोघांनी एक आंतरिक जीवन बांधले होते आध्यात्मिक ग्रॅनाइट, युगाच्या विरुद्ध अचुलनशील.

माझ्या आधीच्या आयुष्यातील क्षणिक शिक्षकांकडून मी काही चुकीचे धडे घेतले. एक CHELA, मला सांगितले गेले, गरज आहे सांसारिक कर्तव्यांबद्दल स्वतःला कठोरपणे काळजी करू नका; जेव्हा मी माझ्या कामांकडे दुर्लक्ष केले किंवा निष्काळजीपणे केले, तेव्हा मी शिक्षा झाली नाही. मानवी निसर्गाला अशा सूचना आत्मसात करणे खूप सोपे वाटते. मास्टर च्या unsparing अंतर्गत रॉड, तथापि, मी लवकरच बेजबाबदारपणाच्या सहमत असलेल्या भ्रमातून मुक्त झालो.

"जे या जगासाठी खूप चांगले आहेत ते दुसऱ्याला शोभत आहेत," श्री युक्तेश्वर यांनी टिप्पणी केली. "जोपर्यंत तू पृथ्वीच्या मोकळ्या हवेचा श्वास घ्या, तुमच्यावर कृतज्ञतापूर्वक सेवा करण्याचे बंधन आहे. तो पूर्णपणे एकटा आहे श्वासोच्छ्वासाच्या अवस्थेत प्रभुत्व मिळवणे {FN12-16} वैश्विक अनिवार्यतेपासून मुक्त होते. मी तुम्हाला कळवण्यात चुकणार नाही जेव्हा तुम्ही अंतिम परिपूर्णता प्राप्त करता. "

माझ्या गुरूला कधीच लाच देता येत नाही, अगदी प्रेमाने सुद्धा. त्याने माझ्याप्रमाणे स्वेच्छेने कोणालाही उदारपणा दाखवला नाही त्याचा शिष्य बनण्याची ऑफर दिली. मास्टर आणि मी त्याच्या विद्यार्थ्यांनी किंवा अनोळखी लोकांनी वेढले होते, किंवा होते एकटे एकत्र, तो नेहमी स्पष्टपणे बोलला आणि तीव्रतेने उंचावला. उथळपणामध्ये क्षुल्लक चूक किंवा नाही विसंगती त्याच्या दटाव्यातून सुटली. हे सपाट उपचार सहन करणे कठीण होते, परंतु माझा संकल्प परवानगी देण्याचा होता श्री युक्तेश्वर माझ्या प्रत्येक मानसिक गुंतागुंतीचे निराकरण करण्यासाठी. या टायटॅनिक ट्रान्सफॉर्मेशनमध्ये त्याने काम केल्यामुळे मी हादरलो त्याच्या शिस्तीच्या हातोड्याच्या वजनाखाली अनेक वेळा.

"जर तुम्हाला माझे शब्द आवडत नाहीत, तर तुम्ही कधीही सोडून जाण्यास स्वातंत्र्य आहात," मास्तरांनी मला आश्वासन दिले. "मला काहीही नको आहे तुम्ही पण तुमची स्वतःची सुधारणा. तुम्हाला फायदा वाटला तरच राहा. "

अध्याय 12. माझ्या मास्टरच्या आश्रमात वर्ष

73

पृष्ठ 77

एका योगीचे आत्मचरित्र

प्रत्येक नम्र आघाताने त्याने माझ्या व्यर्थतेला सामोरे गेले, माझ्या रूपक जबड्यातील प्रत्येक दात त्याने सोडले आश्चर्यकारक ध्येय, अभिव्यक्तीच्या कोणत्याही सुविधेच्या पलीकडे मी कृतज्ञ आहे. मानवी अहंकाराचा कणखर भाग असणं क्वचितच आहे उद्धटपणे वगळता. त्याच्या निघून गेल्यावर, दैवी एक अबाधित चॅनेल शोधतो. व्यर्थ तो शोधतो स्वार्थीपणाच्या चकचकीत अंतःकरणाद्वारे छिद्र पाडणे.

श्री युक्तेश्वरचे शहाणपण इतके भेदक होते की, टिप्पण्यांकडे दुर्लक्ष करून, त्याने अनेकदा एखाद्याच्या न बोललेल्या गोष्टीला उत्तर दिले निरीक्षण "एखादी व्यक्ती कल्पना करते की तो ऐकतो आणि वक्त्याने खरोखर काय सूचित केले आहे, ते ध्रुव वेगळे असू शकतात." तो म्हणाला. "पुरुषांच्या शब्दप्रयोगाच्या गोंधळामागील विचार जाणण्याचा प्रयत्न करा."

पण दैवी अंतर्दृष्टी ऐहिक कानांना वेदनादायक आहे; वरवरच्या विद्यार्थ्यांमध्ये मास्टर लोकप्रिय नव्हता. शहाणा, नेहमी संख्येने कमी, त्याचे मनापासून आदर. मी हिंमत करतो श्रीयुक्तेश्वर हे सर्वात कठोर होते भारतातील गुरुचे शब्द इतके स्पष्ट आणि इतके सेन्सॉरिअस नव्हते.

"जे माझ्या प्रशिक्षणासाठी येतात त्यांच्यावर मी कठोर आहे," त्याने मला कबूल केले. "हा माझा मार्ग आहे; ते घ्या किंवा सोडा. मी करीन कधीही तडजोड करू नका. पण तुम्ही तुमच्या शिष्यांशी खूप दयाळू व्हाल; तो तुमचा मार्ग आहे. मी फक्त मध्ये शुद्ध करण्याचा प्रयत्न करतो तीव्रतेची आग, सरासरी सहनशीलतेच्या पलीकडे पाहणे. प्रेमाचा सौम्य दृष्टिकोन देखील बदलत आहे. च्या शहाणपणाने लागू केल्यास अनपेक्षित आणि उत्पन्न देण्याच्या पद्धती तितक्याच प्रभावी आहेत. तुम्ही परदेशात जाल, जिथे अहंकारावर बोधट हल्ल्यांचे कौतुक केले जात नाही. एक शिक्षक भारताचा संदेश पाश्चिमात्य देशात पसरवू शकला नाही सोयीस्कर संयम आणि सहनशीलतेच्या मोठ्या निधीशिवाय. " मी सत्य किती आहे हे सांगण्यास नकार देतो नंतर मास्टरच्या शब्दात सापडले!

श्री युक्तेश्वरच्या अविभाज्य भाषणामुळे पृथ्वीवरील त्याच्या वर्षांमध्ये मोठ्या अनुयायांना रोखले, असे असले तरी त्याची जिवंत आत्मा आज त्याच्या कृति योगाच्या प्रामाणिक विद्यार्थ्यांद्वारे जगभरात प्रकट होते आणि इतर शिकवणी. अलेक्झांडरने मातीत स्वप्नात पाहिले त्यापेक्षा पुरुषांच्या आत्म्यावर त्याचे अधिक प्रभुत्व आहे.

वडील एके दिवशी श्रीयुक्तेश्वराला आदरांजली देण्यासाठी आले. माझ्या पालकांनी काही ऐकण्याची अपेक्षा केली होती माझ्या स्तुतीतील शब्द. माझ्या अपरिपूर्णतेचा दीर्घ लेखाजोखा दिल्याने त्याला धक्का बसला. ती मास्टरची प्रॅक्टिस होती

सोप्या, नगण्य उणीवा तीव्र गुरुत्वाकर्षणाच्या हवेने पुन्हा सांगणे. वडील मला भेटायला धावले. “कडून तुझ्या गुरूच्या वक्तव्यामुळे मला वाटले की तुला एक संपूर्ण मलबा सापडेल!” माझे पालक अश्रू आणि हशा दरम्यान होते.

त्यावेळी श्री युक्तेश्वरच्या नाराजीचे एकमेव कारण म्हणजे मी त्यांच्या सौम्य इशान्याच्या विरोधात प्रयत्न करत होतो एका विशिष्ट माणसाला आध्यात्मिक मार्गावर रूपांतरित करा.

रागाच्या भरात मी माझ्या गुरूचा शोध घेतला. अपराधीपणाची जाणीव असल्याप्रमाणे त्याने मला निराश डोळ्यांनी स्वीकारले. माझ्यापुढे दैवी सिंह नम्र दिसण्याची ही एकमेव वेळ होती. या अनोख्या क्षणाचा पूर्ण आस्वाद घेतला गेला.

“सर, तुम्ही माझ्या आश्चर्यचकित वडिलांसमोर माझा इतका निर्दयपणे न्याय का केला? ते फक्त होते का?”

“मी ते पुन्हा करणार नाही.” मास्तरांचा सूर क्षमाशील होता.

लगेच मी निःशस्त्र झालो. महापुरुषाने किती सहजतेने आपला दोष मान्य केला! जरी त्याने पुन्हा वडिलांना अस्वस्थ केले नाही मनाची शांती, मास्टरने कधीही आणि जिथे जिथे जिथे निवडले तिथे अविरतपणे माझे विच्छेदन चालू ठेवले.

नवीन शिष्य बन्याचदा श्री युक्तेश्वरला इतरांच्या संपूर्ण टीकेमध्ये सामील झाले. गुरुसारखा शहाणा! ची मॉडेल्स निर्दोष भेदभाव! परंतु जो आक्षेपाई कारवाई करतो तो निरुपद्रवी असू नये. त्याच carping विद्यार्थी मास्टरने त्यांच्या विश्लेषणामधून काही शापट त्यांच्या दिशेने उघडल्याबरोबर लगेच पळून गेले थरकाप.

“निविदाच्या सौम्य स्पर्शाने विद्रोह करणारी आंतरिक कमकुवतता शरीराच्या रोगग्रस्त भागांसारखी आहे, अगदी नाजूक हाताळणीपूर्वी.” उड्डाण करणाऱ्यांवर श्रीयुक्तेश्वरची ही मजेदार टिप्पणी होती.

अध्याय 12. माझ्या मास्टरच्या आश्रमात वर्ष

74

पृष्ठ 78

एका योगीचे आत्मचरित्र

असे शिष्य आहेत जे त्यांच्या स्वतःच्या प्रतिमेत बनविलेले गुरु शोधतात. अशा विद्यार्थ्यांनी अनेकदा तक्रार केली की त्यांनी ते केले श्री युक्तेश्वर समजत नाही.

“तुलाही देव समजत नाही!” मी एका प्रसंगी उत्तर दिले. “जेव्हा एखादा संत तुमच्यासाठी स्पष्ट असेल तेव्हा तुम्ही असाल एक.” ट्रिलियन रहस्यांपैकी, प्रत्येक सेकंदाला अवर्णनीय हवा श्वास घेणे, जे हे विचारण्याचा प्रयत्न करू शकते मास्टरचा अथांग स्वभाव त्वरित समजला जातो?

विद्यार्थी आले, आणि साधारणपणे गेले. ज्यांना तेलकट सहानुभूती आणि आरामदायक ओळखीचा मार्ग हवा आहे आश्रमात ते सापडले नाही. मास्टरने युगांसाठी आश्रय आणि मेंढपाळ देऊ केले, परंतु बरेच शिष्य क्षुल्लकपणे अहंकार - बामची मागणी केली. आयुष्याच्या अगणित अपमानांना प्राधान्य देऊन ते निघून गेले नम्रता. मास्टरचे तेजस्वी किरण, त्याच्या शहाणपणाचे खुले भेदक सूर्यप्रकाश, त्यांच्यासाठी खूप शक्तिशाली होते आध्यात्मिक आजार. त्यांनी काही कमी शिक्षकांची मागणी केली, ज्यांनी त्यांना चापलूसी करून, योग्य झोपेची परवानगी दिली अज्ञानाचा.

माझ्या सुरुवातीच्या महिन्यांत मास्टरबरोबर, मी त्याच्या फटकाराबद्दल संवेदनशील भीती अनुभवली होती. हे होते आरक्षित, मी लवकरच पाहिले, शिष्यांसाठी ज्यांनी त्यांच्या मौखिक विविसेक्शनसाठी विचारले होते. जर कोणत्याही मुरगळणाऱ्या विद्यार्थ्यांनी अ निषेध, श्री युक्तेश्वर बिनधास्तपणे मूक होईल. त्याचे शब्द कधीच क्रोधी नव्हते, पण अव्यक्त होते शहाणपणाने.

मास्टरची अंतर्दृष्टी अनौपचारिक अभ्यागतांच्या तयारी नसलेल्या कानांसाठी नव्हती; त्याने त्यांच्या दोषांवर क्वचितच टिप्पणी केली, अगदी स्पष्ट असल्यास. परंतु ज्या विद्यार्थ्यांनी त्यांचा सल्ला घेतला त्यांच्यासाठी श्री युक्तेश्वरला एक गंभीर जबाबदारी वाटली. शूर खरं तर गुरू आहे जो अहंकाराच्या कूड ऑरमध्ये बदललेल्या मानवतेचे रूपांतर करतो! एका संताचे धाडस या जगाच्या अडखळणाऱ्या डोळ्यांसाठी त्याच्या करुणेची मुळे.

जेव्हा मी मूलभूत असंतोष सोडला होता, तेव्हा मला माझ्या शिक्षित लक्षणीय घट दिसून आली. अगदी सूक्ष्मात तसे, मास्टर तुलनात्मक दयाळूपणे वितळले. कालांतराने मी तर्कशुद्धतेची प्रत्येक भिंत पाडली आणि

भक्त्या गुरुं शिष्यं सहजं मुसवीदं हासती. मन्मथं चाल्म विभुं स्व विद्या काले अपि न शतपणे प्रेक्ष्य असल्याचे शोधले. निःसंशय, तथापि, त्याने आपुलकीचा शब्द दिला नाही.

माझा स्वतःचा स्वभाव मुख्यतः भक्तीमय आहे. माझे गुरु संतुष्ट आहेत हे शोधणे प्रथम निराश करणारे होते JNANA सह परंतु भक्तीत कोरडे दिसत असल्याने, {FN12-18} स्वतःला फक्त थंड आध्यात्मिक दृष्टीने व्यक्त केले गणित. पण मी स्वतःला त्याच्या स्वभावाशी जुळवून घेतल्यामुळे, मला कोणताही कमीपणा आढळला नाही तर माझ्यामध्ये वाढ झाली देवाकडे भक्तीभाव. एक आत्म-जाणता मास्टर त्याच्या विविध शिष्यांना नैसर्गिक मार्गाने मार्गदर्शन करण्यास पूर्णपणे सक्षम आहे त्यांच्या आवश्यक पूर्वाग्रहांच्या ओळी.

श्री युक्तेश्वर यांच्याशी माझे संबंध, काहीसे अव्यक्त, तरीही सर्व वाक्प्रचार होते. अनेकदा मी माझ्या विचारांवर त्याची मूक स्वाक्षरी सापडली, भाषण निष्फळ ठरले. शांतपणे त्याच्या शेजारी बसून मला त्याचे वाटले माझ्या अस्तित्वावर बक्षीस शांततेने ओतत आहे.

माझ्या पहिल्या कॉलेजच्या उन्हाळ्याच्या सुट्टीत श्री युक्तेश्वरचा निष्पक्ष न्याय विशेषतः दिसून आला वर्ष. मी माझ्या गुरूंसोबत सेरामपूर येथे अखंड महिने घालवण्याच्या संधीचे स्वागत केले.

"आपण आश्रमाचे प्रभारी असू शकता." माझ्या उत्साही आगमनाने मास्टर खूश झाले. "तुमची कर्तव्ये होतील पाहुण्यांचे स्वागत आणि इतर शिष्यांच्या कार्याचे पर्यवेक्षण व्हा. "

कुमार, पूर्व बंगालमधील एक तरुण गावकरी, पंधरवड्यानंतर हर्मिटेज ट्रेनिंगसाठी स्वीकारला गेला. उल्लेखनीय बुद्धिमान, त्याने पटकन श्री युक्तेश्वरचा स्नेह जिंकला. काही अकल्पनीय कारणास्तव, मास्टर खूप उदार होते नवीन रहिवाशाला.

अध्याय 12. माझ्या मास्टरच्या आश्रमात वर्ष

75

पृष्ठ 79

एका योगीचे आत्मचरित्र

"मुकुंदा, कुमारला तुमची कर्तव्ये स्वीकारू द्या. आपला स्वतःचा वेळ झाडून आणि स्वयंपाकात घालवा. " मास्टर जारी एक महिना नवीन मुलगा आमच्यासोबत राहिल्यानंतर या सूचना.

नेतृत्वासाठी श्रेष्ठ, कुमार यांनी घरगुती अत्याचार केला. मूक विद्रोहामध्ये, इतर शिष्य रोजच्या सल्ल्यासाठी मला शोधत राहिले.

"मुकुंदा अशक्य आहे! तू मला पर्यवेक्षक बनवलेस, तरीही इतर त्याच्याकडे जाऊन त्याचे पालन करतात. " तीन आठवड्यानंतर कुमार आमच्या गुरूंकडे तक्रार करत होते. मी त्याला शेजारच्या खोलीतून ऐकले.

"म्हणूनच मी त्याला स्वयंपाकघरात आणि तुला पार्लरमध्ये नियुक्त केले." श्री युक्तेश्वरचे कोमेजलेले सूर नवीन होते कुमार. "अशाप्रकारे तुम्हाला समजले आहे की योग्य नेत्याची सेवा करण्याची इच्छा आहे, नाही वर्चस्व गाजवणे. तुम्हाला मुकुंदाचे स्थान हवे होते, परंतु गुणवत्तेनुसार ते राखता आले नाही. आता आपल्या पूर्वीकडे परत या स्वयंपाकाचे सहाय्यक म्हणून काम करा. "

या विनम्र घटनेनंतर, मास्टरने कुमारकडे पुन्हा अनावश्यक भोगण्याची पूर्वीची वृत्ती सुरू केली. Who आकर्षणाचे रहस्य सोडवू शकतो का? कुमार मध्ये आमच्या गुरूंनी एक आकर्षक झरा शोधला ज्यासाठी वेग वाढला नाही सहकारी शिष्य. नवीन मुलगा स्पष्टपणे श्री युक्तेश्वरचा आवडता असला तरी मला अजिबात निराशा वाटली नाही. वैयक्तिक अगदी मास्टरच्या कडे असलेले वैविध्यपूर्ण, जीवनाच्या पद्धतीला एक जटिल जटिलता देते. माझा स्वभाव क्वचितच आहे तपशीलाद्वारे निर्देशित; मी श्री युक्तेश्वर कडून बाह्य पेक्षा अधिक दुर्गम लाभ मागत होतो स्तुती.

कुमार एक दिवस विनाकारण माझ्याशी विषारी बोलले; मला खूप दुखापत झाली.

"तुमचे डोके फोडण्याच्या बिंदूवर सूजत आहे!" मी एक चेतावणी जोडली ज्याचे सत्य मला अंतर्ज्ञानी वाटले: "जोपर्यंत तुम्ही नाही तुमचे मार्ग सुधारा, एखाद्या दिवशी तुम्हाला हा आश्रम सोडण्यास सांगितले जाईल. "

व्यात्मकपणे हसत, कुमारने माझ्या गुरूला माझी टिप्पणी पन्हा सांगितली, जे नुकतेच खोलीत शिरले होते. पूर्णपणे फटकारण्याची अपेक्षा करत मी एका कोपऱ्यात नम्रपणे निवृत्त झाली.

"कदाचित मुकुंदा बरोबर आहे." मुलाला मास्टरचे उत्तर असामान्य थंडपणासह आले. मी न पळून गेलो निंदा

एक वर्षानंतर, कुमार त्याच्या बालपणीच्या घरी भेटीसाठी निघाले. त्याने श्रीच्या शांत नापसंतीकडे दुर्लक्ष केले युक्तेश्वर, ज्यांनी कधीही अधिकृतपणे आपल्या शिष्यांच्या हालचालीवर नियंत्रण ठेवले नाही. मुलगा सीरामपूरला परतला काही महिन्यांत, एक बदल अप्रियपणे उघड झाला. शांतपणे चमकणारा सुंदर कुमार होता चेहरा केवळ एक न समजणारा शेतकरी आमच्यासमोर उभा राहिला, ज्याने अलीकडे अनेक वाईट सवयी घेतल्या होत्या.

मास्तरांनी मला बोलावले आणि मनापासून चर्चा केली की मुलगा आता मठाला अनुपस्थित आहे आश्रम जीवन.

"मुकुंदा, मी तुला कुमारला आश्रम सोडण्याची सूचना उद्या देईन; मी हे करू शकत नाही!" अश्रु उभे राहिले श्री युक्तेश्वरचे डोळे, पण त्याने पटकन स्वतःवर नियंत्रण ठेवले. "मुलगा या खोलीत कधीच पडला नसता त्याने माझे ऐकले आणि अवांछित साथीदारांमध्ये मिसळण्यासाठी दूर गेला नाही. त्याने माझे संरक्षण नाकारले आहे; च्या घृणास्पद जग त्याचे गुरू असले पाहिजे."

कुमारच्या जाण्याने मला आनंद झाला नाही; दुर्दैवाने मला आश्चर्य वाटले की एखाद्या व्यक्तीचे प्रेम जिंकण्याची शक्ती कशी असू शकते कधीही स्वस्त मोहांना प्रतिसाद द्या. वाइन आणि सेक्सचा आनंद नैसर्गिक माणसामध्ये आहे आणि त्याला गरज नाही त्यांच्या कौतुकासाठी समजण्याची चव. सेन्स वॉल्सची तुलना सदाहरित ऑलिव्हर, सुगंधी आहे त्याच्या बहुसंख्य फुलांसह: वनस्पतीचा प्रत्येक भाग विषारी आहे. उपचारांची भूमी आत आहे, तेजस्वी आहे तो आनंद हजारो चुकीच्या दिशांनी आंधळेपणाने शोधला. {FN12-19}

अध्याय 12. माझ्या मास्टरच्या आश्रमात वर्ष

76

पृष्ठ 80

एका योगीचे आत्मचरित्र

"उत्सुक बुद्धिमत्ता दुधारी आहे," मास्टरने एकदा कुमारच्या तेजस्वी मनाच्या संदर्भात टिप्पणी केली. "असू शकते रचनात्मक किंवा विध्वंसकपणे चाकूसारखे वापरले जाते, एकतर अज्ञानाचे उकळणे किंवा स्वतःचे शिरच्छेद करण्यासाठी. मनाने आध्यात्मिक कायद्याची अपरिहार्यता मान्य केल्यानंतरच बुद्धिमत्ता योग्यरित्या मार्गदर्शन केली जाते.

माझे गुरू पुरुष आणि महिला शिष्यांमध्ये मुक्तपणे मिसळले, सर्वांना त्यांची मुले मानत. त्यांच्या आत्म्याला जाणणे समानता, त्याने कोणताही भेद किंवा पक्षपात दर्शविला नाही.

तो म्हणाला, "झोपेत, तुम्हाला माहीत नाही की तुम्ही पुरुष आहात की महिला." "फक्त एक माणूस म्हणून, तोतयागिरी करणे a स्त्री, एक होत नाही, म्हणून आत्मा, पुरुष आणि स्त्री दोघांचाही तोतयागिरी करतो, लैंगिक संबंध नाही. आत्मा आहे देवाची शुद्ध, अपरिवर्तनीय प्रतिमा."

श्री युक्तेश्वरने कधीच स्त्रियांना फूस लावण्याच्या वस्तू म्हणून टाळले नाही किंवा दोष दिला नाही. तो म्हणाला, पुरुष देखील एक प्रलोभन होते महिलांना. मी एकदा माझ्या गुरूला विचारले की एका महान प्राचीन संताने स्त्रियांना "नरकाचे दार" का म्हटले आहे?

"माझ्या मुलीने त्याच्या सुरुवातीच्या आयुष्यात त्याच्या मानसिक शांतीसाठी खूप त्रासदायक सिद्ध केले असावे," माझ्या गुरूने उत्तर दिले कास्टिक पद्धतीने. "अन्यथा त्याने स्त्रीची नव्हे तर त्याच्या स्वतःच्या नियंत्रणामध्ये काही अपूर्णतेची निंदा केली असती."

जर एखाद्या पाहुण्याने आश्रमातील एक सूचक कथा सांगण्याचे धाडस केले तर मास्टर एक प्रतिसाद न देणारी शांतता राखेल. "एका सुंदर चेहऱ्याच्या उत्तेजक चाबकाने स्वतःला मारहाण करू देऊ नका," तो शिष्यांना म्हणाला. "कसे गुलामांना जगाचा आनंद घेता येईल का? त्याची सूक्ष्म चव त्यांच्यातून बाहेर पडत असताना ते मूळ चिखलात कुरकुरत असतात. सर्व छान मूलभूत वासना असलेल्या माणसाकडे भेदभाव नष्ट होतो."

श्री युक्तेश्वर रुग्णाकडून प्राप्त झालेल्या द्वैतवादी माया भ्रमातून सुटण्याचा प्रयत्न करणारे विद्यार्थी आणि समजूत घेणारा सल्लागार.

"ज्याप्रमाणे खाण्याचा हेतू भूक भागवणे आहे, लोभ नाही, त्याचप्रमाणे लैंगिक वृत्ती प्रसारासाठी तयार केली गेली आहे

नैसर्गिक नियमानुसार प्रजाती, कधीही अतृप्त तळमळ पेटवण्यासाठी नाही, ”तो म्हणाला. ”चुकीचा नष्ट करा आता इच्छा; अन्यथा सूक्ष्म शरीर त्याच्या भौतिक आवरणापासून फाटल्यानंतर ते तुमच्या मार्ग येतील. जर कधी मांस कमकुवत आहे, मन सतत प्रतिरोधक असले पाहिजे. जर मोह तुमच्यावर क्रूर शक्तीने हल्ला करत असेल तर त्यावर मात करा तो अवैयक्तिक विश्लेषण आणि अदम्य इच्छाशक्ती द्वारे. प्रत्येक नैसर्गिक उत्कटतेवर प्रभुत्व मिळवता येते.

”आपल्या शक्तीचे संरक्षण करा. इंद्रियांच्या सर्व उपनद्या नद्यांमध्ये शोषून घेणाऱ्या, विशाल समुद्रासारखे व्हा. लहान तळमळ म्हणजे आपल्या आंतरिक शांतीच्या जलाशयात उघडणे, ज्यामुळे बरे होणारे पाणी वाया जाऊ शकते भौतिकवादाची वाळवंट माती. चुकीच्या इच्छेचा जबरदस्तीने सक्रिय आवेग हा सर्वात मोठा शत्रू आहे माणसाचा आनंद. आत्म-नियंत्रणाचा सिंह म्हणून जगात फिरणे; दुर्बलतेचे बेडूक तुम्हाला लाथ मारत नाहीत हे पहा आजूबाजूला.”

भक्त शेवटी सर्व उपजत सक्तीपासून मुक्त होतो. तो मानवी स्नेहाची गरज बदलतो एकट्या देवाची आकांक्षा, एकटे प्रेम कारण सर्वव्यापी.

श्री युक्तेश्वरची आई बनारसच्या राणा महाल जिल्ह्यात राहत होती जिथे मी प्रथम माझ्या गुरूंना भेट दिली होती. दयाळू आणि दयाळूपणे, ती अद्याप एक निश्चित मतांची स्त्री होती. मी एक दिवस तिच्या बाल्कनीवर उभा राहिलो आणि आई आणि मुलगा एकत्र बोलताना पाहिले. त्याच्या शांत, समंजस मार्गाने, मास्टर तिला याबद्दल समजावण्याचा प्रयत्न करत होता काहीतरी. तो वरवर पाहता अयशस्वी झाला, कारण तिने मोठ्या जोमाने तिचे डोके हलवले.

”नाही, नाही, माझ्या मुला, आता निघून जा! तुझे शहाणे शब्द माझ्यासाठी नाहीत! मी तुझा शिष्य नाही!”

श्री युक्तेश्वर आणखी वाद न घालता मागे हटले, जसे की शिष्या दिल्या. मला त्याच्या मोठ्या आदराने स्पर्श झाला त्याच्या आईसाठी अगदी तिच्या अवास्तव मूडमध्ये. तिने त्याला फक्त तिचा लहान मुलगा म्हणून पाहिले, aषी म्हणून नाही. होता क्षुल्लक घटनेबद्दल आकर्षण; त्याने माझ्या गुरूच्या असामान्य स्वभावावर, अंतर्मुखतेने नम्र आणि बाहेरून असह्य.

अध्याय 12. माझ्या मास्टरच्या आश्रमात वर्ष

77

पृष्ठ 81

एका योगीचे आत्मचरित्र

मठाचे नियम स्वामींना त्यांच्या औपचारिकतेनंतर सांसारिक संबंधांशी संबंध कायम ठेवू देत नाहीत वियोग तो घरगुतीवर बंधनकारक असलेले औपचारिक कौटुंबिक संस्कार करू शकत नाही. अद्याप स्वामी आदेशाचे प्राचीन संस्थापक शंकरा यांनी आदेशाची अवहेलना केली. त्याच्या प्रियसीच्या मृत्यूनंतर आई, त्याने तिच्या शरीरावर स्वर्गीय अग्नीने अंत्यसंस्कार केले जे त्याने त्याच्या उंचावलेल्या हातापासून उडवले.

श्री युक्तेश्वरने निर्बंधांकडे दुर्लक्ष केले, कमी नेत्रदीपक. जेव्हा त्याची आई गेली तेव्हा त्याने बनारसमध्ये पवित्र गंगेद्वारे स्मशान सेवांची व्यवस्था केली आणि अनेक ब्राह्मणांना अनुरूप केले वय - जुनी प्रथा.

शास्त्रीय बंदी स्वामींना संकुचित ओळखीवर मात करण्यात मदत करण्याच्या उद्देशाने होती. शंकरा आणि श्री युक्तेश्वरने त्यांच्या प्राण्यांना अव्यक्त व्यक्तिमत्त्वामध्ये पूर्णपणे विलीन केले होते; त्यांना नियमानुसार बचावाची गरज नव्हती. कधीकधी, एक मास्टर हेतुपुरस्सर तोफांकडे दुर्लक्ष करतो जेणेकरून त्याचे तत्त्व आणि त्यापेक्षा श्रेष्ठ म्हणून टिकून राहिल स्वरूपापासून स्वतंत्र. अशा प्रकारे येथून विश्रांतीच्या दिवशी मक्याचे कान तोडले. अपरिहार्य टीकाकारांना तो म्हणाला: “द शब्बाथ हा माणसासाठी बनवण्यात आला होता, शब्बाथासाठी माणूस नाही.” {FN12-20}

धर्मग्रंथांच्या बाहेर, क्वचितच श्रीयुक्तेश्वराच्या अवलोकनाने सन्मानित पुस्तक होते. तरीही तो कायम होता नवीनतम वैज्ञानिक शोध आणि ज्ञानाच्या इतर प्रगतींसह परिचित. एक तल्लख संभाषणवादी, त्याने आपल्या पाहुण्यांसह असंख्य विषयांवर विचारांच्या देवाणघेवाणीचा आनंद घेतला. माझे गुरु तयार बुद्धी आणि रोलिंग हसण्याने प्रत्येक चर्चा जिवंत झाली. बऱ्याचदा गंभीर, मास्टर कधीच खिन्न झाले नाहीत. “परमेश्वराचा शोध घेण्यासाठी, एखाद्याने त्याचा चेहरा विकृत करण्याची गरज नाही, ”तो म्हणाला. “लक्षात ठेवा देव शोधणे म्हणजे सर्वांचे अंत्यसंस्कार दुःख.”

आश्रमात आलेले तत्त्वज्ञ, प्राध्यापक, वकील आणि शास्त्रज्ञ यांच्यामध्ये एक संख्या आली ऑर्थोडॉक्स धर्मवादी भेटण्याच्या अपेक्षेने त्यांची पहिली भेट. एक अलौकिक स्मित किंवा एक नजर मजेदार सहिष्णुता कधीकधी विश्वासघात करते की नवीन आलेल्यांना काही धार्मिक गोष्टींपेक्षा काहीच अपेक्षित नसते प्लॅटिट्यूड्स तरीही त्यांच्या अनिच्छेने जाणव्याने श्री युक्तेश्वरने दाखवलेली एक खात्री पटली

त्यांच्या विशेष क्षेत्रात तंतोतंत अंतर्दृष्टी.

माझे गुरू साधारणपणे सौम्य आणि पाहुण्यांना प्रेमळ होते; त्याचे स्वागत आकर्षक सौहार्दाने केले गेले. अद्याप अविवेकी अहंकारांना कधीकधी एक उत्तेजक धक्का बसला. त्यांनी मास्टरमध्ये एकतर फ्रिजिडचा सामना केला उदासीनता किंवा तीव्र विरोध: बर्फ किंवा लोह!

प्रख्यात रसायनशास्त्रज्ञाने एकदा श्री युक्तेश्वरसोबत तलवारी ओलांडल्या. अभ्यागत देवाचे अस्तित्व मान्य करणार नाही, कारण विज्ञानाने त्याला शोधण्याचे कोणतेही साधन शोधले नाही.

"म्हणून तुम्ही तुमच्या टेस्ट ट्यूबमध्ये सर्वोच्च शक्ती वेगळी करण्यात अक्षमपणे अयशस्वी झाला आहात!" मास्टरची नजर कठोर होती. "मी न ऐकलेल्या प्रयोगाची शिफारस करा. चौवीस तास निरंतर आपल्या विचारांची तपासणी करा. मग देवाच्या अनुपस्थितीबद्दल आता आश्चर्य वाटणार नाही. "

एका नामवंत पंडिताला असाच धक्का बसला. विलक्षण उत्साहाने, विद्वानाने आश्रमाचे तळ हलवले शास्त्रीय विद्या. महाभारत, उपनिषद, {FN12-21} मधून ओतप्रोत भरलेले परिच्छेद शंकराचे BHASYAS {FN12-22}.

"मी तुला ऐकण्याची वाट पाहत आहे." श्री युक्तेश्वरचा स्वर चौकशी करत होता, जणू काही पूर्ण शांतता राज्य करत होती. च्या पंडित गोंधळून गेला.

"तेथे कोटेशनस जास्त प्रमाणात आहेत." मी आत बसलो असताना मास्टरच्या शब्दांनी मला आनंदाने कटाळले माझा कोपरा, अभ्यागतापासून आदरणीय अंतरावर. "पण तुम्ही कोणते मूळ भाष्य देऊ शकता तुमच्या विशिष्ट जीवनाची विशिष्टता? तुम्ही कोणता पवित्र मजकूर आत्मसात केला आहे आणि स्वतः बनवला आहे? कोणत्या मार्गांनी आहेत या कालातीत सत्यांनी तुमच्या स्वभावाचे नूतनीकरण केले? तुम्ही पोकळ व्हिक्टोला, यांत्रिक रीतीने पुनरावृत्ती होण्यास समाधानी आहात का? इतर पुरुषांचे शब्द? "

अध्याय 12. माझ्या मास्टरच्या आश्रमात वर्ष

78

पृष्ठ 82

एका योगीचे आत्मचरित्र

"मी हार मानतो!" विद्वानांची चीड हास्यपूर्ण होती. "मला आंतरिक जाणीव नाही."

प्रथमच, कदाचित, त्याला समजले की स्वल्पविरामाची विवेकपूर्ण नियुक्ती अ साठी प्रायश्चित्त करत नाही आध्यात्मिक कोमा

"हे रक्तहीन पेडंटस दिव्याचा अनावश्यक वास घेतात," माझ्या गुरुने शिक्षा झाल्यावर सांगितले एक. "ते तत्त्वज्ञानाला सौम्य बौद्धिक सेटिंग -अप व्यायाम म्हणून पसंत करतात. त्यांचे उन्नत विचार आहेत एकतर बाहेरील क्रियांच्या क्रूरतेशी किंवा कोणत्याही आक्रमक आतील शिस्तीशी संबंधित नाही! "

मास्टरने इतर प्रसंगी केवळ पुस्तक शिकण्याच्या व्यर्थतेवर भर दिला.

"मोठ्या शब्दसंग्रहाने समजून घेण्यास गोंधळात टाकू नका," त्यांनी टिप्पणी केली. "पवित्र लेखन फायदेशीर आहे एका वेळी एक श्लोक हळूहळू आत्मसात केल्यास अंतर्भावनाची उत्कंठा वाढवणारी इच्छा. अखंड बुद्धिवादी अभ्यासामुळे व्यर्थता येते आणि न पचलेल्या ज्ञानाचे खोटे समाधान मिळते. "

श्री युक्तेश्वर यांनी शास्त्रीय सुधारणात स्वतःचा एक अनुभव सांगितला. ते दृश्य जंगलातील आश्रमाचे होते पूर्व बंगाल, जिथे त्यांनी प्रख्यात शिक्षक डबरू बल्लव यांची कार्यपद्धती पाहिली. त्याची पद्धत, एकाच वेळी सोपे आणि कठीण, प्राचीन भारतात सामान्य होते.

डबरू बल्लव यांनी आपल्या शिष्यांना त्याच्याभोवती सिलवान एकांतात एकत्र केले होते. पवित्र भगवद् गीता त्यांच्या समोर उघडे होते. हळू हळू त्यांनी अर्ध्या तासासाठी एका रस्ताकडे पाहिले, नंतर त्यांचे डोळे बंद केले. दुसरा अर्धा तास दूर सरकला. मास्टरांनी थोडक्यात टिप्पणी दिली. गतिहीन, त्यांनी पुन्हा एक तास ध्यान केले. शेवटी गुरु बोलले.

"तुला समजले आहे का?"

"होय साहेब." गटातील एकाने हे प्रतिपादन केले.

“नाही; पूर्णपणे नाही. आध्यात्मिक चैतन्य शोधा ज्याने या शब्दांना शतकानंतर भारताला नवचैतन्य देण्याची शक्ती दिली आहे शतक.” आणखी एक तास शांततेत गायब झाला. मास्तरांनी विद्यार्थ्यांना काढून टाकले आणि श्रीकडे वळले युक्तेश्वर.

"तुम्हाला भगवद् गीता माहित आहे का?"

“नाही सर, खरंच नाही; जरी माझे डोळे आणि मन त्याच्या पृष्ठांवरून अनेक वेळा फिरले आहे.”

"हजारो लोकांनी मला वेगळ्या प्रकारे उत्तर दिले!" महान गृहणी आशीर्वाद देऊन मास्तरकडे हसले. “जर कोणी व्यस्त असेल स्वतः शास्त्रीय संपत्तीच्या बाह्य प्रदर्शनासह, अमूल्य नंतर मूक आतील डाइव्हिंगसाठी किती वेळ शिल्लक आहे मोती? "

श्री युक्तेश्वरने त्याच्या स्वतःच्या शिष्यांच्या अभ्यासाचे निर्देश एका समान गुणांच्या समान गहन पद्धतीद्वारे केले. ते म्हणाले, "बुद्धी डोळ्यांनी आत्मसात केली जात नाही, तर अणुनी." “जेव्हा तुमची सत्याची खात्री असते केवळ तुमच्या मेंदूतच नाही तर तुमच्या अस्तित्वातही तुम्ही त्याचा अर्थ स्पष्टपणे सांगू शकता.” त्याने कोणत्याही गोष्टीला परावृत्त केले आध्यात्मिक साक्षात्कारासाठी आवश्यक पाऊल म्हणून विद्यार्थ्यांना पुस्तक -ज्ञानाचा अर्थ लावावा लागेल.

“ISर्षींनी एका वाक्यात विपुलता लिहिली आहे ज्यावर भाष्य करणारे विद्वान स्वतःसाठी व्यस्त आहेत पिढ्या, ”त्यांनी टिप्पणी केली. “अंतहीन साहित्यिक वाद आळशी मनांसाठी आहे. याहून अधिक मोकळा विचार 'देव आहे' पेक्षा - नाही, 'देव'?"

पण माणूस सहजपणे साधेपणाकडे परत येत नाही. तो त्याच्यासाठी क्वचितच "देव" आहे, परंतु त्याऐवजी शिकलेल्या पोम्पोसिटीज. त्याचा अहंकार खूश आहे, की तो अशा ज्ञानाचा आकलन करू शकतो.

अध्याय 12. माझ्या मास्तरच्या आश्रमात वर्ष

एका योगीचे आत्मचरित्र

उच्च सांसारिक स्थितीबद्दल अभिमानाने जागरूक असलेले पुरुष, कदाचित मास्तरच्या उपस्थितीत जोडण्याची शक्यता आहे त्यांच्या इतर संपत्तीसाठी नम्रता. एक स्थानिक दंडाधिकारी एकदा समुद्रकिनारी असलेल्या आश्रमात मुलाखतीसाठी आला पुरी. निर्दयीपणाची ख्याती असलेल्या माणसाने आश्रमातून आम्हाला हुसकावून लावणे त्याच्या सामर्थ्यात होते. मी माझ्या गुरूंना निरंकुश शक्यतांबद्दल सावध केले. पण तो स्वतःला बिनधास्त हवा देऊन बसला, आणि पाहुण्याला शुभेच्छा देण्यासाठी उठले नाही. किंचित घाबरून मी दाराजवळ बसलो. त्या माणसाला स्वतःवर समाधान मानावे लागले लाकडी पेटीसह; माझ्या गुरूंनी मला खुर्ची आणण्याची विनंती केली नाही. दंडाधिकार्यांची कोणतीही पूर्तता नव्हती त्याचे महत्त्व समारंभपूर्वक मान्य केले जाईल अशी स्पष्ट अपेक्षा.

एक आध्यात्मिक चर्चा झाली. पाहुण्यांनी शास्त्राचा चुकीचा अर्थ लावला. त्याचे म्हणून अचूकता बुडाली, त्याचा राग वाढला.

"तुम्हाला माहीत आहे का की मी MA परीक्षेत प्रथम आलो होतो?" कारणाने त्याला सोडून दिले होते, परंतु तो अजूनही ओरडू शकत होता.

"श्री. मॅजिस्ट्रेट, तुम्ही विसरलात की ही तुमची कोर्टरूम नाही, ”मास्तरने समान उत्तर दिले. “तुमच्या बालिशपणापासून टिप्पण्या मला असे वाटले असते की तुमची महाविद्यालयीन कारकीर्द अविश्वसनीय आहे. विद्यापीठाची पदवी, कोणत्याही परिस्थितीत आहे दूरदृष्टीने वैदिक साक्षात्काराशी संबंधित नाही. लेखापाल प्रमाणे प्रत्येक सेमेस्टरमध्ये संत तयार होत नाहीत.”

स्तब्ध शांततेनंतर, पाहुणा मनापासून हसला.

ते म्हणाले, “स्वर्गीय दंडाधिकार्यांशी माझी ही पहिली भेट आहे. नंतर त्याने औपचारिक विनंती केली, सहवासात घेतले कायदेशीर अटी जे स्पष्टपणे त्याच्या अस्तित्वाचा भाग आणि भाग होते, "प्रोबेशनरी" शिष्य म्हणून स्वीकारले जाणे.

माझे गुरू वैयक्तिकरित्या त्याच्या मालमत्तेच्या व्यवस्थापनाशी संबंधित तपशीलांकडे लक्ष देतात. बेईमान व्यक्तींनी विविध प्रसंगी मास्तरच्या वडिलोपार्जित जमिनीचा ताबा मिळवण्याचा प्रयत्न केला. निर्धाराने आणि खटले भडकवूनही, श्री युक्तेश्वरने प्रत्येक विरोधकाला पराभूत केले. त्याने या वेदनांना तोंड दिले

कधीही भीक मागणारे गुरु, किंवा त्याच्या शिष्यांवर ओझे नसण्याची इच्छा.

त्याचे आर्थिक स्वातंत्र्य हे एक कारण होते की माझे भयानक स्पष्टवक्ते मास्टर निर्दोष होते मुत्सद्दीपणाचे कण. ज्या शिक्षकांना त्यांच्या समर्थकांची चापलूसी करावी लागते त्यांच्या विपरीत, माझे गुरु अभेद्य होते इतरांच्या संपत्तीचे प्रभाव, खुले किंवा सूक्ष्म. मी कधीही त्याला कोणाकडून पैशाची मागणी करताना किंवा इशारा करताना ऐकले नाही उद्देश त्याचे आश्रम प्रशिक्षण सर्व शिष्यांना मोफत आणि मुक्तपणे देण्यात आले.

एक उन्मत्त न्यायालयाचा डेप्युटी एक दिवस सेरामपूर आश्रमात श्रीयुक्तेश्वरची सेवा करण्यासाठी आला. समन्स कनई नावाचा एक शिष्य आणि मी सुद्धा उपस्थित होतो. अधिकाऱ्याचा मास्टर विषयीचा दृष्टिकोन होता आक्षेपार्ह

"तुमच्या आश्रमाची सावली सोडून कोर्टकचेरीच्या प्रामाणिक हवेचा श्वास घेणे तुम्हाला चांगले होईल." च्या उपमुद्दा तिरस्काराने हसला. मी स्वतःला सावरू शकलो नाही.

"तुमच्या मूर्खपणाचा आणखी एक शब्द आणि तुम्ही जमिनीवर असाल!" मी धमकी देऊन पुढे गेलो.

"तू वाईट आहेस!" कनईचा आरडाओरडा माझ्या एकाच वेळी होता. "हिंमत करा तुम्ही यात तुमची निंदा आणा पवित्र आश्रम?"

पण मास्तर त्याच्या शिबीगाळापुढे संरक्षणार्थ उभे राहिले. "कशाबद्दलही उत्साहित होऊ नका. हा माणूस फक्त करत आहे त्याचे योग्य कर्तव्य."

अधिकारी, त्याच्या वेगवेगळ्या स्वागतावर स्तब्ध, आदराने माफीचा शब्द देऊ केला आणि निघून गेला.

हे आश्चर्यकारक आहे की अशा अग्निमय इच्छा असलेला मास्टर आतून इतका शांत असू शकतो. त्याने वैदिक फिट केले देवाच्या माणसाची व्याख्या: "फुलापेक्षा मऊ, जिथे दयाळूपणाचा संबंध आहे; गडगडाटापेक्षा मजबूत,

अध्याय 12. माझ्या मास्टरच्या आश्रमात वर्ष

80

एका योगीचे आत्मचरित्र

जिथे तत्त्वे धोक्यात आहेत. "

या जगात नेहमीच असे असतात जे, ब्राऊनिंगच्या शब्दात, "स्वतःला अस्पष्ट असल्याने प्रकाश सहन करत नाहीत." एका बाहेरील व्यक्तीने काल्पनिक तक्रारीसाठी अधूनमधून श्री युक्तेश्वरला मारहाण केली. माझे अभेद्य गुरु ऐकले विनम्रपणे, सत्याचा काही तुकडा निंदामध्ये आहे की नाही हे पाहण्यासाठी स्वतःचे विश्लेषण करते. ही दृश्ये आणत असत माझ्या मनात मास्टरचे एक अपरिहार्य निरीक्षण आहे: "काही लोक डोकं कापून उंच होण्याचा प्रयत्न करतात इतर!"

कोणत्याही प्रवचनाच्या पलीकडे संताची अचल रचना प्रभावी आहे. "जो रागात मंद आहे तो त्याच्यापेक्षा चांगला आहे पराक्रमी; आणि जो शहर घेतो त्याच्यापेक्षा तो आपल्या आत्म्यावर राज्य करतो. " {FN12-23}

मी अनेकदा असे प्रतिबिंबित केले की माझे भव्य गुरु सहजपणे सम्राट किंवा जग बनले असते - थरथरणाऱ्या योद्ध्याला मन प्रसिद्धी किंवा ऐहिक कामगिरीवर केंद्रित होते. त्याऐवजी त्याने त्या अंतर्गत बालेकिल्ल्यांवर हल्ला करणे निवडले होते क्रोध आणि अहंकार ज्याचा पतन हा माणसाची उंची आहे.

{FN12-1} "दुर्गाची पूजा." हा बंगाली वर्षाचा मुख्य सण आहे आणि सुमारे नऊ दिवस चालतो सप्टेंबरचा शेवट. त्यानंतर लगेचच दशहराचा दहा दिवसांचा सण ("जो दहा पापे दूर करतात" - शरीराचे तीन, मनाचे तीन, बोलण्याचे चार). दोन्ही पुजा दुर्गासाठी पवित्र आहेत, अक्षरशः "दुर्गम," दैवी आई, शक्ती, स्त्री सर्जनशील शक्तीचा एक पैलू आहे.

{FN12-2} श्री युक्तेश्वर यांचा जन्म 10 मे 1855 रोजी झाला.

{FN12-3} युक्तेश्वर म्हणजे "देवाशी एकरूप होणे." GIRI हा दहा पैकी एक वर्गीकरण भेद आहे प्राचीन स्वामी शाखा. SRI म्हणजे "पवित्र"; हे नाव नसून आदरांचे शीर्षक आहे.

{FN12-4} शब्दशः, "एकत्र दिग्दर्शित करण्यासाठी." समाधी ही परमानंदाची एक अचेतन अवस्था आहे ज्यात योगी आत्मा आणि आत्म्याची ओळख समजते.

{FN12-5} शरीरशास्त्रज्ञांच्या मते घोरणे हे पूर्ण विश्रांतीचे संकेत आहे (विस्मृतीत गेलेल्यांना व्यवसायी, केवळ).

{FN12-6} DHAL हे एक जाड सूप आहे जे मटार किंवा इतर डाळींपासून बनवले जाते. चन्ना ताजे दहीयुक्त चीज आहे दूध, चौकोनी तुकडे आणि बटाटे सह करी.

{FN12-7} योगीची सर्वव्यापी शक्ती, ज्यायोगे तो पाहतो, ऐकतो, चव घेतो, वास घेतो, आणि त्याच्यात एकता जाणवतो ज्ञानेंद्रियांचा वापर न करता निर्मिती, TAITTIRIYA मध्ये खालीलप्रमाणे वर्णन केले आहे
अरण्यका: "अंधाने मोत्याला छेद दिला; बोट नसलेल्याने त्यात एक धागा घातला; गळ्याविरहित ते परिधान केले; आणि जीभ नसलेल्यांनी त्याची प्रशंसा केली."

{FN12-8} कोब्रा त्याच्या रेंजमधील कोणत्याही हलणाऱ्या वस्तूवर वेगाने धडकतो. संपूर्ण अस्थिरता सहसा असते सुरक्षिततेची एकमेव आशा.

{FN12-9} लाहिरी महाशय खरं तर "प्रिया" (पहिले किंवा दिलेले नाव) म्हणाले, "युक्तेश्वर" नाही (मठातील नाव, नाही लाहिरी महाशयांच्या हयातीत माझ्या गुरूंनी प्राप्त केलेले). (पृष्ठ 109 पहा.) "युक्तेश्वर" येथे प्रतिस्थापित केले आहे, आणि वाचकांसाठी, दोन नावांचा गोंधळ टाळण्यासाठी या पुस्तकातील इतर काही ठिकाणी.

{FN12-10} "म्हणून मी तुम्हांला सांगतो, तुम्ही जे काही इच्छिता, जेव्हा तुम्ही प्रार्थना करता तेव्हा विश्वास ठेवा की तुम्हाला ते मिळाले ते, आणि तुम्हाला ते मिळतील." - मार्क 11:24. दैवी दृष्टी असलेले मास्टर्स पूर्णपणे सक्षम आहेत लाहिरी महाशयांनी या प्रसंगी श्री युक्तेश्वरसाठी केलेल्या प्रगत शिष्यांना त्यांचे साक्षात्कार हस्तांतरित करा.

अध्याय 12. माझ्या मास्टरच्या आश्रमात वर्ष

81

पृष्ठ 85

एका योगीचे आत्मचरित्र

{FN12-11} "आणि त्यापैकी एकाने मुख्य याजकाच्या नोकऱ्याला मारले आणि त्याचा उजवा कान कापला. आणि येशू उत्तर दिले आणि म्हणाले, तुम्ही आतापर्यंत त्रास सहन करा. आणि त्याने त्याच्या कानाला स्पर्श केला आणि त्याला बरे केले." - लूक 22: 50-51.

{FN12-12} "जे पवित्र आहे ते कुत्र्यांना देऊ नका, आणि मोत्यांना सूरूपुढे टाकू नका, नाहीतर ते त्यांना त्यांच्या पायाखाली तुडवून टाका, आणि पुन्हा वळा आणि तुम्हाला फाडा." - मॅथ्यू 7: 6

{FN12-13} शिष्य; संस्कृत क्रियापद मूळ पासून, "सेवा करण्यासाठी."

{FN12-14} तो एकदा काश्मीरमध्ये आजारी होता, जेव्हा मी त्याच्यापासून अनुपस्थित होतो. (अध्याय 23 पहा.)

{FN12-15} चार्ल्स रॉबर्ट रिशेट, शरीरशास्त्रातील नोबेल पारितोषिकाने सन्मानित वैद्यकीय माणूस खालीलप्रमाणे: "मेटाफिजिक्स अद्याप अधिकृतपणे एक विज्ञान नाही, जसे की ओळखले जाते. पण ते असणार आहे. . . . येथे एडिनबर्ग, मी 100 फिजियोलॉजिस्टांपुढे प्रतिपादन करू शकलो की आमच्या पाच इंद्रिय हे आमचे एकमेव साधन नाही ज्ञान आणि वास्तविकतेचा एक भाग कधीकधी इतर मार्गांनी बुद्धिमत्तेपर्यंत पोहोचतो. . . . कारण एक वस्तुस्थिती ते अस्तित्वात नसल्याचे कारण दुर्मिळ आहे. कारण अभ्यास कठीण आहे, ते न समजण्याचे कारण आहे का? . . . ज्यांनी अध्यात्मशास्त्रात एक मनोगत विज्ञान म्हणून काम केले आहे त्यांना स्वतःला जशी लाज वाटेल ते तत्त्वज्ञांच्या दगडाचा पाठपुरावा करणे हे भ्रामक आहे अशा जमिनीवर रसायनशास्त्रावर हल्ला केला. . . . च्या बाबतीत तत्त्वे फक्त Lavoisier, क्लाउड बर्नार्ड आणि पाश्चर आहेत - सर्वत्र व्यावहारिक आणि नेहमी. तर मग, नवीन विज्ञानाला शुभेच्छा जे मानवी विचारांची दिशा बदलणार आहे."

{FN12-16} समाधी: अनंत आत्म्यासह वैयक्तिक आत्म्याचे परिपूर्ण मिलन.

{FN12-17} मनाचे अवचेतन मार्गदर्शित युक्तीकरण अचूक पेक्षा पूर्णपणे भिन्न आहे सत्याचे मार्गदर्शन जे अतिजागृतीपासून जारी होते. सोरबोनच्या फ्रेंच शास्त्रज्ञांचे नेतृत्व, पाश्चात्य विचारवंत माणसांमध्ये दैवी धारणा होण्याची शक्यता शोधू लागले आहेत.

“गेल्या वीस वर्षांपासून, फ्रायडने प्रभावित झालेल्या मानसशास्त्राच्या विद्यार्थ्यांनी त्यांचा सर्व वेळ शोधात दिला अवचेतन क्षेत्र, ”रब्बी इस्रायल एच. लेविन्थल यांनी 1929 मध्ये लक्ष वेधले.“ हे खरे आहे की अवचेतन प्रकट करते बरेचसे रहस्य जे मानवी कृतीचे स्पष्टीकरण देऊ शकते, परंतु आपल्या सर्व कृतींचे नाही. हे असामान्य समजावून सांगू शकते, परंतु सामान्यपेक्षा वरची कामे नाहीत. फ्रेंच शाळांनी पुरस्कृत केलेले नवीनतम मानसशास्त्र आहे माणसात एक नवीन प्रदेश शोधला, ज्याला तो अचेतन म्हणतो. अवचेतन च्या उलट जे आपल्या निसर्गाच्या बुडलेल्या प्रवाहांचे प्रतिनिधित्व करते, ते आपले स्वभाव ज्या उंचीवर पोहोचू शकते ते प्रकट करते. माणूस तिहेरी, दुहेरी नव्हे तर व्यक्तिमत्त्व दर्शवते; आपल्या जागरूक आणि अवचेतन अस्तित्वाचा मुकुट अति चेतना. अनेक वर्षांपूर्वी इंग्रजी मानसशास्त्रज्ञ, FWH Myers, ने सुचवले की 'द लपलेले आपल्या अस्तित्वाचा खोल भाग म्हणजे कचऱ्याचा ढीग तसेच खजिना आहे. ' सर्वांना केंद्रस्थानी ठेवणाऱ्या मानसशास्त्राच्या उलट मनुष्याच्या स्वभावातील अवचेतनतेवर त्याचे संशोधन, सुपरकॉन्शसचे हे नवीन मानसशास्त्र त्यावर लक्ष केंद्रित करते खजिना -धराकडे लक्ष द्या, तो प्रदेश जो केवळ पुरुषांच्या महान, निःस्वार्थ, वीर कृत्यांचे स्पष्टीकरण देऊ शकतो. ”

{FN12-18} ज्ञान, बुद्धी आणि भक्ती, भक्ती: देवाकडे जाण्याचे दोन मुख्य मार्ग.

{FN12-19} "मनुष्य जागृत अवस्थेत कामुक सुख अनुभवण्यासाठी असंख्य प्रयत्न करतो; कधी ज्ञानेंद्रियांचा संपूर्ण गट थकलेला आहे, तो हातातील सुखसुद्धा विसरतो आणि व्यवस्थित झोपी जातो आत्म्यात विश्रांती घेण्यासाठी, त्याचा स्वतःचा स्वभाव, ”शंकरा, महान वेदांतवादी यांनी लिहिले आहे. "अति -कामुक आनंद आहे अशाप्रकारे साध्य करणे अत्यंत सोपे आहे आणि भावना आनंदापेक्षा कितीतरी पटीने श्रेष्ठ आहे जे नेहमी तिरस्काराने संपते. ”

{FN12-20} मार्क 2:27.

{FN12-21} UPANISHADS किंवा VEDANTA (शब्दशः, "वेदांचा शेवट"), काही भागांमध्ये आढळतात वेदा आवश्यक सारांश म्हणून. उपनिषद हिंदू धर्माचा सैद्धांतिक आधार देतात. ते Schopenhauer कडून पुढील श्रद्धांजली प्राप्त झाली: "UPANISHAD किती पूर्णपणे श्वास घेतो वेदांचा पवित्र आत्मा! त्या अतुलनीय पुस्तकाशी परिचित झालेला प्रत्येकजण कसा ढवळून निघतो

अध्याय 12. माझ्या मास्टरच्या आश्रमात वर्ष

82

पृष्ठ 86

एका योगीचे आत्मचरित्र

त्या आत्म्याद्वारे त्याच्या आत्म्याच्या अगदी खोलवर! प्रत्येक वाक्यातून खोल, मूळ आणि उदात्त विचार उद्भवतात, आणि संपूर्ण उच्च आणि पवित्र आणि प्रामाणिक आत्म्याने व्यापलेले आहे. . . . द्वारे वेदास प्रवेश माझ्या दृष्टीने UPANISHADS हा सर्वात मोठा विशेषाधिकार आहे जो या शतकाने मागील सर्व शतकांपूर्वी दावा करू शकतो. ”

{FN12-22} भाष्ये. शंकराने उपनिषदांचा उलगडा केला.

{FN12-23} नीतिसूत्रे 16:32.

अध्याय 13. निर्दोष संत

“कृपया मला हिमालयात जाण्याची परवानगी द्या. अखंड ईश्वरप्राप्तीसाठी मी अखंड एकांतात आशा करतो सौहार्द. ”

मी प्रत्यक्षात एकदा या कृतघ्न शब्दांना माझ्या गुरुला संबोधित केले. एका अप्रत्याशित भ्रमांनी पकडले जे कधीकधी भक्तावर हल्ला करते, मला हर्मिटेज कर्तव्ये आणि महाविद्यालयीन अभ्यासामध्ये वाढती अधीरता जाणवली. एक विलक्षण विदारक परिस्थिती अशी आहे की जेव्हा मी श्रीबरोबर फक्त सहा महिने राहिलो होतो तेव्हा माझा प्रस्ताव आला होता युक्तेश्वर. मी अजून त्याच्या प्रचंड उंचीचे पूर्ण सर्वेक्षण केले नव्हते.

"अनेक हिलमॅन हिमालयात राहतात, तरीही त्यांना देव -धारणा नसते." माझ्या गुरुचे उत्तर हळूहळू आले आणि फक्त. "अज्ञात डोंगरापेक्षा जाणकार माणसाकडून शहाणपण चांगले शोधले जाते."

मास्तरांच्या साध्या इशान्याकडे दुर्लक्ष करून तो, आणि डोंगर नाही, माझे शिक्षक होते, मी माझी विनंती पुन्हा केली. श्री युक्तेश्वर उत्तर दिले नाही. मी संमतीसाठी त्याचे मौन स्वीकारले, एखाद्याची अनिश्चित व्याख्या सहज स्वीकारली सुविधा.

संध्याकाळी माझ्या कलकत्त्याच्या घरी मी प्रवासाच्या तयारीत व्यस्त होतो. अ मध्ये काही लेख बांधणे घोंगडी, मला एक समान बंडल आठवले, काही वर्षांपूर्वी माझ्या पोटमाळ्याच्या खिडकीतून गुप्तपणे सोडले. मी आश्चर्य वाटले की हे हिमालयच्या दिशेने दुसरे अ -तारांकित उड्डाण असेल का? पहिल्यांदा माझा आध्यात्मिक आनंद उच्च होते; माझ्या गुरुला सोडण्याच्या विचाराने आज रात्री विवेकाने जोरदार धडक दिली.

दुसऱ्या दिवशी सकाळी मी स्कॉटिश चर्च कॉलेजमध्ये माझे संस्कृतचे प्राध्यापक बिहारी पंडित शोधले.

"सर, तुम्ही मला लाहिरी महाशयांच्या एका महान शिष्याशी असलेल्या मैत्रीबद्दल सांगितले आहे. कृपया मला त्याचे द्या पत्ता."

"तुला राम गोपाल मुद्दुमदार म्हणायचे आहे. मी त्याला 'निद्रिस्त संत' म्हणतो. तो नेहमी आनंदात जागृत असतो शुद्धी. त्याचे घर तारकेश्वर जवळ रानबाजपूर येथे आहे.

मी पंडिताचे आभार मानले, आणि लगेच तारकेश्वरसाठी आत गेले. मला माझ्या गैरसमजांना शांत करण्याची आशा होती स्वतःला एकाकी हिमालयीन ध्यानात गुंतवण्यासाठी "निद्रिस्त संत" कडून मंजुरी मिळवणे. बिहारी यांचे मित्रा, मी ऐकले आहे, बऱ्याच वर्षांच्या कृतियोग सरावानंतर विभक्त लेण्यांमध्ये प्रकाश प्राप्त झाला होता.

तारकेश्वर येथे मी एका प्रसिद्ध मंदिरात गेलो. कॅथलिक लोक ज्या आदरांजली देतात तेच हिंदू ते मानतात फ्रान्समधील लॉर्ड्स अभयारण्य. तारकेश्वर येथे असंख्य बरे करण्याचे चमत्कार घडले, ज्यात एकाचा समावेश आहे माझ्या कुटुंबातील एका सदस्यासाठी.

"मी तिथल्या मंदिरात आठवडाभर बसलो होतो," माझ्या ज्येष्ठ काकूनी एकदा मला सांगितले. "पूर्ण उपवास पाळून मी प्रार्थना केली आपल्या काका सारडाची दीर्घ आजारातून पुनर्प्राप्ती. सातव्या दिवशी मला एक औषधी वनस्पती सापडली माझा हात! मी पानांपासून मद्य तयार केले आणि ते तुझ्या काकांना दिले. त्याचा रोग एकाच वेळी नाहीसा झाला, आणि आहे पुन्हा दिसला नाही."

अध्याय 13. निर्दोष संत

83

पृष्ठ 87

एका योगीचे आत्मचरित्र

मी पवित्र तारकेश्वर मंदिरात प्रवेश केला; वेदीमध्ये गोल दगडाशिवाय काहीच नाही. त्याचा घेर, आरंभहीन आणि अंतहीन, ते अनंतचे योग्य लक्षणीय बनवते. कॉस्मिक अॅबस्ट्रॅक्शन्स देखील परके नाहीत सर्वात नम्र भारतीय शेतकरी; त्याच्यावर पाश्चात्यांनी आरोप केला आहे, किंबहुना, अमूर्ततेवर जगण्याचा!

या क्षणी माझा स्वतःचा मूड इतका टणक होता की मला दगडाच्या चिन्हापुढे नतमस्तक होण्यासारखे वाटले. देव शोधले पाहिजे, मी प्रतिबिंबित केले, फक्त आत्म्यामध्ये.

मी मूर्खपणाशिवाय मंदिर सोडले आणि रानबाजपूरच्या दूरच्या गावाकडे झपाट्याने चाललो. माझे आवाहन एका प्रवाश्याकडे - मार्गदर्शनामुळे तो दीर्घ विचारात बुडाला.

"जेव्हा तुम्ही एका चौरस्त्यावर आलात, तेव्हा उजवीकडे वळा आणि पुढे जात रहा," त्याने शेवटी वक्तृत्वाने उच्चारले.

दिशानिर्देशांचे पालन करून, मी कालव्याच्या काठावरून वाट काढली. अंधार पडला; च्या बाहेरील भागात जंगल गाव डोळे मिचकावत जिवंत होते आणि जवळच jack कोकऱ्यांच्या ओरडण्याने. चांदणी खूप मंद होती कोणतेही आश्वासन देण्यासाठी; मी दोन तास अडखळलो.

काउबेलच्या स्वागताचे वाजवा! माझ्या वारंवार ओरडण्याने शेवटी एक शेतकरी माझ्या बाजूने आला.

"मी राम गोपाल बाबू शोधत आहे."

"अशी कोणतीही व्यक्ती आमच्या गावात राहत नाही." त्या माणसाचा सूर अस्वस्थ होता. "तुम्ही कदाचित खोटे गुप्तहेर आहात."

त्याच्या राजकीयदृष्ट्या अस्वस्थ मनातील शंका दूर करण्याच्या आशेने, मी माझ्या परिस्थितीला स्पर्शाने स्पष्ट केले. त्याने घेतला मी त्याच्या घरी गेलो आणि पाहुणचार केला.

"रणबाजपूर येथून खूप दूर आहे," त्यांनी टिप्पणी केली. "चौरस्त्यावर, आपण डावीकडे वळायला हवे होते, उजवीकडे नाही."

माझे पूर्वीचे माहिती देणारे, मला दुःखाचे वाटले, प्रवाशांसाठी एक वेगळा धोका होता. खडबडीत चवदार जेवणानंतर तांदूळ, मसूर H DHAL, आणि कच्च्या केळ्यांसह बटाट्याचे करी, मी अंगणला लागून असलेल्या एका छोट्या झोपडीत निवृत्त झालो. मध्ये अंतर, गावकरी MRIDANGAS {FN13-1} आणि झांजांच्या मोठ्या आवाजात गात होते. त्या रात्री झोप अविश्वसनीय होती; मी गुप्त योगी राम गोपालकडे निर्देशित होण्यासाठी मनापासून प्रार्थना केली.

पहाटेची पहिली लकीर माझ्या अंधाच्या खोलीत भेदली म्हणून मी रणबाजपूरला निघालो. ओबडधोबड ओलांडणे भातशेती, मी काटेरी झाडाच्या सिकल स्टंप आणि वाळलेल्या मातीच्या ढिगाऱ्यावर झाडलो. एक कधीकधी भेटलेले शेतकरी मला सूचित करतील, माझे गंतव्य "फक्त एक क्रोशा (दोन होते) मैल." सहा तासांत सूर्य क्षितिजापासून मेरिडियनपर्यंत विजयी झाला, पण मला वाटू लागले की मी असे करेन एका क्रोशाने रानबाजपूरपासून कधीही दूर रहा.

मध्यरात्री माझे जग अजूनही एक न संपणारी भातशेती होती. टाळता येण्याजोग्या आभाळातून उष्मा ओतत होता मी जवळ - कोसळलो. जेव्हा एखादा माणूस आरामशीर वेगाने जवळ आला, तेव्हा मी माझा नेहमीचा प्रश्न बोलण्याचे धाडस केले नाही नीरस बोलवा: "फक्त एक क्रोशा."

अनोळखी व्यक्ती माझ्या बाजूला थांबली. लहान आणि किंचित, तो एक विलक्षण जोडीसाठी शारीरिकदृष्ट्या अप्रभावी जतन होता काळे डोळे छेदून.

"मी रणबाजपूर सोडण्याचा विचार करत होतो, पण तुझा हेतू चांगला होता, म्हणून मी तुझी वाट पाहत होतो." त्याने माझे बोट हलवले चकित चेहरा "अघोषित, तू माझ्यावर हल्ला करू शकतोस असे विचार करण्यास तू हुशार नाहीस का? ते प्राध्यापक तुला माझा पत्ता देण्याचा बिहारीला अधिकार नव्हता."

या स्वामीच्या उपस्थितीत माझी स्वतःची ओळख केवळ शब्दशः असेल हे लक्षात घेऊन मी उभा राहिलो अवाक, माझ्या स्वागताला काहीसे दुखावले. त्याचा पुढील शेर अचानक टाकण्यात आला.

अध्याय 13. निर्दोष संत

84

एका योगीचे आत्मचरित्र

"मला सांग; देव कुठे आहे असे तुम्हाला वाटते?"

"का, तो माझ्यामध्ये आणि सर्वत्र आहे." मला वाटले म्हणून मी निःसंशयपणे गोंधळलेला दिसत होतो.

"सर्व - सर्वत्र पसरले आहे, नाही का?" संत हसला. "मग, तरुण साहेब, तुम्ही अनंतपुढे नतमस्तक का झाला नाही तारकेश्वर मंदिरात काल दगडी चिन्ह? {FN13-2} तुमच्या अभिमानामुळे तुम्हाला असण्याची शिक्षा मिळाली डावी आणि उजवीकडच्या भेदांमुळे ज्याला त्रास झाला नाही त्या पासिंगद्वारे चुकीचे निर्देशित केले गेले. आज तुमच्याकडेही आहे त्याचा बराचसा अस्वस्थ वेळ होता!"

मी मनापासून सहमत झालो, आश्चर्य वाटले - एक सर्वज्ञ डोळा माझ्यापुढे अतुलनीय शरीरात लपला. योगीतून निर्माण होणारी उपचार शक्ती; मी झटपट शेतात झटपट ताजेतवाने झालो.

तो म्हणाला, "भक्त देवाकडे जाण्याचा आपला मार्ग हाच एकमेव मार्ग आहे असे मानतो." "योग, ज्याद्वारे देवत्व आहे आत सापडला, निःसंशयपणे सर्वात उंच रस्ता आहे: म्हणून लाहिरी महाशयांनी आम्हाला सांगितले आहे. पण आत परमेश्वराचा शोध घेणे, आपण लवकरच त्याला न समजता. तारकेश्वर आणि इतरत्र पवित्र तीर्थे अणु म्हणून योग्य आहेत आध्यात्मिक शक्तीचे केंद्र."

संताची सेन्सॉरियस वृत्ती नाहीशी झाली; त्याचे डोळे दयाळू मऊ झाले. त्याने माझ्या खांद्यावर थाप मारली.

"तरुण योगी, मी पाहतो की तू तुझ्या मालकापासून पळून जात आहेस. त्याच्याकडे आपल्याला आवश्यक असलेले सर्व काही आहे; आपण परत जायला हवे त्याला. पर्वत तुमचे गुरु असू शकत नाहीत." श्री युक्तेश्वरच्या विचारांचा राम गोपाल पुनरावृत्ती करत होता आमच्या शेवटच्या बैठकीत व्यक्त केले.

"मास्टर्सना त्यांचे निवासस्थान मर्यादित करण्याची वैश्विक सक्ती नाही." माझ्या सोबतीने माझ्याकडे प्रश्नार्थक नजरने पाहिले.

“भारतातील हिमालय आणि तिबेटमध्ये संतांची मक्तेदारी नाही. इच्छाशक्तीमध्ये जे सापडण्यास त्रास होत नाही शरीराची इकडे-तिकडे वाहतूक करून शोधले जाऊ शकत नाही. तितक्या लवकर भक्त अगदी येथे जाण्यासाठी इच्छुक आहे आध्यात्मिक ज्ञानासाठी पृथ्वीचे टोक, त्याचे गुरू जवळच दिसतात. ”

बनारस आश्रमात माझी प्रार्थना आठवून मी शांतपणे सहमत झालो, त्यानंतर श्री युक्तेश्वरला भेटलो गर्दीच्या गल्लीत.

“तुम्ही थोडी खोली घेऊ शकता जिथे तुम्ही दरवाजा बंद करू शकता आणि एकटे राहू शकता?”

“हो.” मी प्रतिबिंबित केले की हा संत निराशाजनक वेगाने सामान्य ते विशिष्ट व्यक्तीकडे आला.

“ती तुमची गुहा आहे.” योगींनी मला प्रकाशमय दृष्टी दिली जी मी कधीही विसरली नाही. “ते आहे तुझा पवित्र पर्वत. तिथेच तुम्हाला देवाचे राज्य मिळेल. ”

त्याच्या सोप्या शब्दांनी हिमालयातील माझ्या आजीवन ध्यास त्वरित काढून टाकला. जळत असलेल्या धानाच्या शेतात मी शाश्वत हिमवर्षावांच्या मॉॅटिकोलस स्वप्नांमधून उठलो.

“तरुण साहेब, तुमची दिव्य तहान प्रशंसनीय आहे. मला तुझ्यावर खूप प्रेम वाटते. ” राम गोपालने माझा हात घेतला आणि मला a कडे नेले विचित्र गाव. अडोब घरे नारळाच्या पानांनी झाकलेली होती आणि देहाती प्रवेशद्वारांनी सजलेली होती.

संतांनी मला त्याच्या छोट्या कुटीच्या बांबूच्या व्यासपीठावर बसवले. मला गोड दिल्यानंतर लिंबाचा रस आणि रॉक कॅडीचा तुकडा, त्याने त्याच्या अंगणात प्रवेश केला आणि कमळाची मुद्रा धारण केली. सुमारे चार तासांत मी माझे चिंतनशील डोळे उघडले आणि पाहिले की योगीची चांदणी आकृती अजूनही गतिहीन आहे. जसा मी कडक होतो माझ्या पोटाची आठवण करून देतो की माणूस एकट्या भाकरीने राहत नाही, राम गोपाल माझ्याशी संपर्क साधला.

“मी पाहतो की तुम्ही भुकेले आहात; अन्न लवकरच तयार होईल. ”

अध्याय 13. निर्दोष संत

85

पृष्ठ 89

एका योगीचे आत्मचरित्र

अंगणात मातीच्या ओव्हनखाली आग पेटली; भात आणि DHAL पटकन मोठ्या केळीवर दिले गेले पाने. माझ्या यजमानाने स्वयंपाकाच्या सर्व कामात विनम्रपणे माझी मदत नाकारली. “अतिथी हा देव आहे,” एक हिंदू म्हण आहे प्राचीन काळापासून धर्माभिमान पाळण्याची आज्ञा केली. माझ्या नंतरच्या जगप्रवासामध्ये, मी हे पाहून मोहित झालो की अ अभ्यागतांसाठी समान आदर अनेक देशांच्या ग्रामीण भागांमध्ये प्रकट होतो. शहरवासीय उत्सुक दिसतो विचित्र चेहऱ्यांच्या अतिरेकाने आदरातिथ्याची धार बोधत झाली.

मी लहान जंगल गावाच्या अलिप्ततेत योगींनी बसलो म्हणून पुरुषांचे मार्ग दूरस्थपणे अंधुक दिसत होते. कॉटेज रूम मधुर प्रकाशाने गूढ होती. राम गोपालने जमिनीवर काही फाटलेल्या घोंगड्यांची व्यवस्था केली माझ्या पलंगासाठी, आणि स्वतःला पेंढ्याच्या चटईवर बसवले. त्याच्या आध्यात्मिक चुंबकत्वाने भारावून मी एक विनंती केली.

“सर, तुम्ही मला समाधी का देत नाही?”

“प्रिय, मला दैवी संपर्क सांगण्यात आनंद होईल, परंतु असे करण्याचे माझे स्थान नाही.” संताने पाहिले मी अर्ध-बंद डोळ्यांनी. “तुमचा मास्टर लवकरच तो अनुभव देईल. आपले शरीर अद्याप ट्यून् केलेले नाही. जसा एक छोटा दिवा जास्त विद्युतीय व्होल्टेजचा सामना करू शकत नाही, त्याचप्रमाणे तुमच्या तंत्रिका वैश्विकतेसाठी तयार नाहीत वर्तमान जर मी आत्ता तुम्हाला अनंत परमानंद दिला, तर तुम्ही प्रत्येक पेशीला आग लागल्याप्रमाणे जळाल.

“तुम्ही माझ्याकडून रोषणाई विचारत आहात, ” योगी संगीतबद्धपणे पुढे म्हणाले, “मी आश्चर्यचकित असताना - अविश्वसनीय मी जसे आहे, आणि मी केलेले थोडे ध्यान करून - जर मी देवाला संतुष्ट करण्यात यशस्वी झालो आहे, आणि मी किती लायक आहे अंतिम हिशोबात त्याच्या नजरेत शोधा. ”

“सर, तुम्ही दीर्घकाळापासून अविचारीपणे देवाचा शोध घेत नाही का?”

“मी जास्त काही केले नाही. बिहारी तुम्हाला माझ्या आयुष्याबद्दल काहीतरी सांगितले असेल. वीस वर्षे मी एक रहस्य व्यापले

कुटूंब, दिवसातील अठरा तास ध्यान. मग मी अधिक दुर्गम गुहेत गेलो आणि तिथेच राहिलो पंचवीस वर्षे, दररोज वीस तास योग संघात प्रवेश करणे. मला झोपेची गरज नव्हती, कारण मी कधीही सोबत होतो देव. माझ्या शरीराला सुपरकॉन्झन्सच्या पूर्ण शांततेत जास्त विश्रांती मिळाली सामान्य अवचेतन अवस्थेची आंशिक शांतता.

“झोपेच्या वेळी स्नायू आराम करतात, परंतु हृदय, फुफ्फुसे आणि रक्ताभिसरण प्रणाली सतत कामात असतात; त्यांना मिळाले विश्रांती नाही अतिशोधात, अंतर्गत अवयव निलंबित अॅनिमेशनच्या अवस्थेत राहतात, ज्याद्वारे विद्युतीकरण केले जाते वैश्विक ऊर्जा अशा प्रकारे मला वर्षानुवर्षे झोपणे अनावश्यक वाटले. वेळ येईल जेव्हा तुम्ही खूप झोपेचा त्रास होईल.”

"माझ्या चांगुलपणा, तू इतके दिवस ध्यान केले आहेस आणि तरीही परमेश्वराच्या कृपेबद्दल अनिश्चित आहेस!" मी त्याच्याकडे आत पाहिले आश्चर्य "मग आमच्या गरीब माणसांचे काय?"

“बरं, माझ्या प्रिय मुला, तुला दिसत नाही की देव स्वतः अनंतकाळ आहे? असे गृहीत धरणे की एखादी व्यक्ती त्याला पूर्णपणे ओळखू शकते पंचेचाळीस वर्षांचे चिंतन ही अपेक्षाभंग अपेक्षा आहे. बाबाजी आम्हाला आश्वासन देतात, तथापि, ए थोडे ध्यान एखाद्याला मृत्यूच्या भीतीपासून आणि मृत्यूनंतरच्या स्थितीपासून वाचवते. तुमचा आध्यात्मिक आदर्श निश्चित करू नका एक छोटा डोंगर, पण त्याला अयोग्य दिव्य प्राप्तीच्या तारेकडे जा. जर तुम्ही मेहनत केली तर तुम्हाला नक्की मिळेल तेथे.”

संभाव्यतेने प्रभावित होऊन, मी त्याला आणखी ज्ञानवर्धक शब्द विचारले. त्याने त्याच्या पहिल्याची एक अद्भुत कथा सांगितली लाहिरी महाशयांचे गुरु बाबाजी यांची भेट. {FN13-3} मध्यारात्रीच्या सुमारास राम गोपाल शांत झाले आणि मी माझ्या चादरीवर झोप. माझे डोळे बंद करून, मी विजेचे चमक पाहिले; माझ्या आत विशाल जागा होती a वितळलेल्या प्रकाशाचे चेंबर. मी माझे डोळे उघडले आणि तेच तेजस्वी तेज पाहिले. खोली एक भाग बनली त्या अनंत तिजोरीचे जे मी आंतरिक दृष्टीने पाहिले.

"तू झोपायला का जात नाहीस?"

अध्याय 13. निर्दोष संत

86

पान 90

एका योगीचे आत्मचरित्र

"सर, माझे डोळे बंद किंवा उघडे असले तरी मी विजेच्या उपस्थितीत कसे झोपू शकतो?"

"तुम्हाला हा अनुभव मिळाल्याबद्दल धन्य आहात; आध्यात्मिक किरणे सहज दिसत नाहीत. " संत काही जोडले प्रेमळ शब्द.

पहाटे राम गोपालने मला रॉक कॅडीज दिल्या आणि सांगितले की मला निघून जावे लागेल. मला त्याला निरोप देताना अशी अनिच्छा वाटली ते अश्रू माझ्या गालावरून खाली आले.

"मी तुला रिकाम्या हाताने जाऊ देणार नाही." योगी हळुवारपणे बोलला. "मी तुझ्यासाठी काहीतरी करेन."

तो हसला आणि माझ्याकडे स्थिरपणे बघितला. मी जमिनीवर मुळाशी उभा राहिलो, शांतता एका महाप्रलयासारखी धावत होती माझ्या डोळ्यांच्या दरवाजातून. मी माझ्या पाठीच्या दुखण्याने त्वरित बरे झालो, ज्यामुळे मला त्रास झाला वर्षानुवर्षे. नूतनीकरण, तेजस्वी आनंदाच्या समुद्रात आंगोळ, मी यापुढे रडलो. संतांना स्पर्श केल्यानंतर पाय, मी जंगलात शिरलो, त्याच्या उष्णकटिबंधीय गोंधळातून मी तारकेश्वरला पोहोचपर्यंत मार्ग काढला.

तेथे मी प्रसिद्ध तीर्थक्षेत्रात दुसरे तीर्थयात्रा केली आणि वेदीपुढे स्वतःला पूर्ण नतमस्तक केले. फेरी माझ्या आंतरिक दृष्टीपुढे दगड वाढला तोपर्यंत तो वैश्विक गोल बनत नाही, रिंगमध्ये रिंग, झोन नंतर झोन, सर्व देवत्वाने दबलेले.

मी एका तासानंतर आनंदाने कलकत्त्याला गेलो. माझा प्रवास उंच डोंगरांमध्ये नाही तर संपला माझ्या गुरुची हिमालयीन उपस्थिती.

{FN13-1} हाताने वाजवलेले ड्रम, फक्त भक्ती संगीतासाठी वापरले जातात.

{FN13-2} येथे दोस्तोव्स्कीच्या निरीक्षणाची आठवण करून दिली आहे: "जो माणूस काहीही न मानतो तो कधीच स्वतःचा भार सहन करा. "

{FN13-3} अध्याय 35 पहा.

अध्याय 14. कॉस्मिक कॉन्सिओसनेस मध्ये एक अनुभव

"मी इथे आहे, गुरुजी." माझी लज्जास्पदता माझ्यासाठी अधिक स्पष्टपणे बोलली.

"चला स्वयंपाकघरात जाऊ आणि खाण्यासाठी काहीतरी शोधू." श्री युक्तेश्वरची पद्धत स्वाभाविक होती जणू काही तास आणि काही दिवसांनी आम्हाला वेगळे केले नाही.

मास्टर मला वाटले तुम्ही असाल
माझ्यावर चिडला आहेसं."

"नाही, नक्कीच नाही! क्रोध फक्त उधळलेल्या इच्छांमधून उगवतो. मी इतरांकडून काही अपेक्षा करत नाही, म्हणून त्यांच्या कृती माझ्या इच्छेच्या विरोधात असू शकत नाही. मी तुला माझ्या स्वतःसाठी वापरणार नाही; मी फक्त मध्ये आनंदी आहे तुमचा स्वतःचा खरा आनंद. "

"सर, एक दैवी प्रेमाचे अस्पष्ट मार्गाने ऐकतो, पण पहिल्यांदा मी तुमच्यासमोर एक ठोस उदाहरण देत आहे देवदूत स्वतः! जगात, एक वडीलसुद्धा आपल्या मुलाचा आई -वडिलांचा व्यवसाय सोडल्यास त्याला माफ करत नाही पूर्व सुचने शिवाय. परंतु तुम्ही थोडीशी भीती दाखवत नाही, जरी तुम्हाला खूप चांगले वाटले असावे मी मागे सोडलेल्या अनेक अपूर्ण कामांमुळे गैरसोय. "

आम्ही एकमेकांच्या डोळ्यात पाहिले, जिथे अश्रू चमकत होते. एका आनंदी लाटेने मला घेरले; मला याची जाणीव होती प्रभु. माझ्या गुरूच्या रूपात, माझ्या हृदयाच्या छोट्या छोट्या कवचाचा विस्तार न करता येण्याजोगा आहे वैश्विक प्रेमाचे.

अध्याय 14. कॉस्मिक कॉन्सिओसनेस मध्ये एक अनुभव

87

पृष्ठ 91

एका योगीचे आत्मचरित्र

काही सकाळी नंतर मी मास्तरांच्या रिकाम्या खोलीत जायला निघालो. मी ध्यान करण्याची योजना केली, पण माझे कौतुक हेतू अवज्ञाकारी विचारांनी सामायिक केलेला नाही. ते शिकारीच्या आधी पक्ष्यांसारखे विखुरले.

"मुकुंदा!" दूरच्या आतील बाल्कनीतून श्री युक्तेश्वरचा आवाज आला.

मला माझ्या विचारांसारखे बंडखोर वाटले. "मास्टर मला नेहमी चिंतन करण्यास उद्युक्त करतात," मी स्वतःशी विचार केला. "त्याने पाहिजे मी त्याच्या खोलीत का आलो हे त्याला माहित असताना मला त्रास देऊ नका. "

त्याने मला पुन्हा बोलावले; मी जिद्दीने गप्प राहिलो. तिसऱ्यांदा त्याच्या स्वराने फटकारले.

"सर, मी ध्यान करत आहे," मी निषेधाने ओरडलो.

माझ्या गुरूने हाक मारली, "मला माहित आहे की तू कसे ध्यान करत आहेस, तुझे मन वादळात पानांसारखे वाटले आहे! माझ्याकडे इथे ये. "

दचकून आणि उघडकीस, मी दुःखाने त्याच्या बाजूला गेलो.

"गरीब मुलगा, तुला हवे ते पर्वत देऊ शकत नाही." मास्टर काळजीपूर्वक, सांत्वनाने बोलले. त्याची शांतता टक लावून पाहणे अगम्य होते. "तुमच्या मनाची इच्छा पूर्ण होईल."

श्री युक्तेश्वर क्वचितच कोडे मध्ये लिप्त; मी भांबावून गेलो होतो. त्याने हृदयाच्या वर माझ्या छातीवर हळूवार वार केले.

माझे शरीर अचल मुळे झाले; माझ्या फुपफुसातून श्वास बाहेर काढला गेला जणू काही एका प्रचंड चुंबकाद्वारे. आत्मा आणि

मनु त्वरित त्यांचे शारीरिक बंधन गमावले आणि माझ्या प्रत्येक छिद्रातून द्रव छेदणाऱ्या प्रकाशप्रमाणे प्रवाहित झाले. मीस जणू मेलू होते, तरीही माझ्या तीव्र जागरुकतेमध्ये मला माहित होते की यापूर्वी मी पूर्णपणे जिवंत नव्हता. माझे ओळखीची भावना यापुढे केवळ शरीरापुरती मर्यादित राहिली नाही, परंतु वर्तुळाकार अणूना स्वीकारली. लोक दूरच्या रस्त्यांवर माझ्या स्वतःच्या रिमोट परिघावर हळूवारपणे फिरताना दिसत आहे. झाडे आणि झाडांची मुळे मातीच्या अंधुक पारदर्शकतेद्वारे दिसून आले; मी त्यांच्या रसाचा आतील प्रवाह ओळखला.

संपूर्ण परिसर माझ्या समोर उघडा पडला. माझी सामान्य पुढची दृष्टी आता एका विशाल गोलाकार दृश्यात बदलली गेली, एकाच वेळी सर्व - ग्रहणक्षम. माझ्या डोक्याच्या मागच्या बाजूने मी पुरुषांना राय घाट रोडवर खूप दूर फिरताना पाहिले आणि एक पांढरी गाय देखील दिसली जी आरामात येत होती. जेव्हा ती समोरच्या मोकळ्या जागेत पोहोचली आश्रम गेट, मी तिला माझ्या दोन शारीरिक डोळ्यांनी पाहिले. ती जात असताना, विटांच्या भिंतीच्या मागे, मी तिला पाहिले स्पष्टपणे स्थिर.

माझ्या विहंगम दृष्टीच्या सर्व वस्तू थरथर कापल्या आणि जलद गती चित्रांप्रमाणे कंपित झाल्या. माझे शरीर, मास्टर, स्तंभित अंगण, फर्निचर आणि मजला, झाडे आणि सूर्यप्रकाश, अधूनमधून हिंसकपणे चिघळले, सर्व चमकदार समुद्रात वितळल्याशिवाय; साखरेचे स्फटिक जसे एका काचेच्या पाण्यात फेकले जातात, नंतर विरघळतात थरथरत आहे. एकात्मिक प्रकाशाचे रुपांतर भौतिक रूपाने केले जाते, रुपांतर प्रकट करते निर्मितीमध्ये कारणाचा आणि परिणामाचा कायदा.

माझ्या आत्म्याच्या शांत अंतहीन किनाऱ्यांवर सागरी आनंद तुटला. देवाचा आत्मा, मला जाणवले, तो थकलेला आनंद आहे; त्याचे शरीर प्रकाशाचे अगणित ऊतक आहे. माझ्या आत एक सूज वैभव शहरे, खंड, पृथ्वी, सौर आणि तारकीय प्रणाली, दुर्बल नेबुला आणि फ्लोटिंग ब्रह्मांड. संपूर्ण ब्रह्मांड, हलक्या चमकदार, रात्री दूरवर दिसणाऱ्या शहरांप्रमाणे, माझ्या अस्तित्वाच्या अनंततेत चमकले. झपाट्याने कोरलेली जागतिक रूपरेषा सर्वात दूरच्या काठावर काहीसे फिकट; तेथे मी एक मधुर तेज पाहू शकतो, कधीही - कमी नाही. ते होते अवर्णनीय सूक्ष्म; ग्रहाची चित्रे एका सकल प्रकाशापासून बनली होती.

किरणांचा दैवी प्रसार एक शाश्वत स्रोतापासून ओतला जातो, आकाशगंगेमध्ये झगमगतो, अक्षमतेने रूपांतरित होतो आभास पुन्हा पुन्हा मी पाहिले की सर्जनशील बीम नक्षत्रांमध्ये घनरूप होतात, नंतर शीट्समध्ये निराकरण करतात पारदर्शक ज्योत. लयबद्ध प्रत्यावर्तनाने, सेक्स्टिलियन जग डायफॅनस चमक मध्ये गेले; आग बनली

अध्याय 14. कॉस्मिक कॉन्सिओसनेस मध्ये एक अनुभव

88

पृष्ठ 92

एका योगीचे आत्मचरित्र

आकाश

मी एम्पीरियनचे केंद्र माझ्या अंतःकरणातील अंतर्ज्ञानी समज म्हणून ओळखले. तेजोमय तेज माझ्या केंद्रकातून सार्वत्रिक संरचनेच्या प्रत्येक भागाला जारी केले. आनंदी अमृता, अमरत्वाचे अमृत, क्विकसिल्व्हर सारख्या प्रवाहीपणाद्वारे माझ्याद्वारे स्पंदित. देवाचा सर्जनशील आवाज मी एयूएम म्हणून ऐकला, {FN14-1} कॉस्मिक मोटरचे कंपन.

अचानक श्वास माझ्या फुफ्फुसात परतला. निराशा जवळजवळ असह्य झाल्याने, मला समजले की माझे अनंत विशालता नष्ट झाली. पुन्हा एकदा मी शरीराच्या अपमानास्पद पिंजऱ्यापुरता मर्यादित होतो, सहज नाही आत्म्यासाठी अनुकूल. उधळ्या मुलांप्रमाणे, मी माझ्या मॅक्रोकॉस्मिक घरातून पळून गेलो होतो आणि मला एका अरुंद सूक्ष्म विश्वात कैद केले.

माझे गुरु माझ्यापुढे स्थिर होते; मधील अनुभवाबद्दल कृतज्ञतेने मी त्याच्या पवित्र चरणावर पडू लागलो वैश्विक चेतना ज्याची मी खूप पूर्वीपासून उत्कटतेने मागणी केली होती. त्याने मला सरळ धरले आणि शांतपणे बोलले, नम्रपणे.

“तुम्ही एक्स्टसीने अतिरेक करू नये. जगात तुमच्यासाठी अजून बरेच काम शिल्लक आहे. या; आम्हाला झाडू घा बाल्कनी मजला; मग आपण गंगेतून चालत जाऊ.”

मी झाडू आणला; मास्टर, मला माहीत होते, ते मला संतुलित जगण्याचे रहस्य शिकवत होते. आत्मा ताणला पाहिजे कॉस्मोगोनिक रसातळ, शरीर आपले दैनंदिन कर्तव्य पार पाडत असताना. जेव्हा आम्ही नंतर फिरायला निघालो, तेव्हा मी शांत होतो अकल्पनीय आनंदात प्रवेश केला. मी आमचे मृतदेह दोन सूक्ष्म चित्रे म्हणून पाहिले, नदीच्या एका रस्त्यावरून फिरत होतो ज्याचे सार स्पष्ट प्रकाश होता.

“हा देवाचा आत्मा आहे जो विश्वातील प्रत्येक रूप आणि शक्ती सक्रियपणे टिकवून ठेवतो; तरीही तो अतींद्रिय आहे आणि स्पंदनात्मक घटनांच्या जगाच्या पलीकडे आनंदी न बनलेल्या शून्यात अलिप्त, ”{FN14-2} मास्टरने स्पष्ट केले.
 “ज्या देहधर्मांमध्ये असतानाही त्यांचे देवत्व जाणणारे संत समान दुहेरी अस्तित्व जाणतात. विवेकाने ऐहिक कामात व्यस्त राहून, ते अद्याप अंतर्बाह्य सुंदरतेत मग्न आहेत. परमेश्वराने सर्व माणसांची निर्मिती केली आहे त्याच्या अस्तित्वाच्या अमर्याद आनंदापासून. जरी ते शरीराने वेदनादायक आहेत, तरीही देव अपेक्षा करतो त्याच्या प्रतिमेत बनलेले आत्मा शेवटी सर्व इंद्रिय ओळखीच्या वर उठतील आणि त्याच्याशी पुन्हा एकत्र येतील. ”

वैश्विक दृष्टीने अनेक कायमचे धडे सोडले. दररोज माझे विचार स्थिर करून, मी त्यातून मुक्त होऊ शकतो माझे शरीर मांस आणि हाडांचे एक द्रव्यमान आहे, अशी भ्रामक खात्री आहे, जे पदार्थांच्या कठीण मातीतून जाते. श्वास आणि अस्वस्थ मन, मी पाहिले, ते वादळांसारखे होते जे प्रकाशाच्या महासागराला साहित्याच्या लाटांमध्ये ढकलतात रूपे - पृथ्वी, आकाश, मानव, प्राणी, पक्षी, झाडे. अनंत एक प्रकाश म्हणून असू शकत नाही त्या वादळांना शांत करून. जितक्या वेळा मी दोन नैसर्गिक गोंधळांना शांत केले, तितक्या वेळा मी बहुपर्यायींना पाहिले सृष्टीच्या लाटा एका विलक्षण समुद्रात वितळतात, अगदी समुद्राच्या लाटांप्रमाणे, त्यांचे वादळ शांत होते ऐक्यात विरघळणे.

एक गुरु वैश्विक चेतनेचा दैवी अनुभव देतो जेव्हा त्याचा शिष्य ध्यानाने असतो त्याच्या मनाला त्या प्रमाणात बळकट केले जेथे विशाल दृश्य त्याला दडपून टाकणार नाहीत. अनुभव कधीच येऊ शकत नाही एखाद्याच्या केवळ बौद्धिक इच्छेद्वारे किंवा खुल्या विचारांद्वारे दिले जाऊ शकते. द्वारे फक्त पुरेशी वाढ योगसाधना आणि भक्तीयुक्त भक्ती मनाला सर्वव्यापकतेचा मुक्त करणारा धक्का शोषण्यासाठी तयार करू शकते. हे प्रामाणिक भक्ताला नैसर्गिक अपरिहार्यतेसह येते. त्याची तीव्र तृष्णा देवाकडे ओढू लागते अगम्य शक्ती. लॉर्ड, कॉस्मिक व्हिजन म्हणून, साधकाच्या चुंबकीय उत्कटतेने त्याच्या श्रेणीमध्ये काढला जातो शुद्धी.

मी माझ्या नंतरच्या वर्षात, "समाधी" ही कविता लिहिली, जी त्याच्या वैश्विकतेचा गौरव व्यक्त करण्याचा प्रयत्न करित होती. राज्य:

अध्याय 14. कॉस्मिक कॉन्सिओसनेस मध्ये एक अनुभव

89

एका योगीचे आत्मचरित्र

प्रकाश आणि सावलीचे पडदे नाहीसे झाले,
 दुःखाची प्रत्येक वाफ उचलली,
 क्षणभंगुर आनंदाची सर्व पहाट दूर केली,
 मंद संवेदी मृगजळ गेले.
 प्रेम, द्वेष, आरोग्य, रोग, जीवन, मृत्यू,
 द्वैताच्या पडद्यावर या खोट्या सावल्यांचा नाश केला.
 हास्याच्या लाटा, विडंबन, खिन्न वावटळ,
 आनंदाच्या अफाट समुद्रात वितळणे.
 मायाचे वादळ थांबले
 अंतर्ज्ञान खोल जादूची कांडी करून.
 विश्व, विसरलेले स्वप्न, अवचेतनपणे लपलेले,
 माझ्या नव्याने जागृत झालेल्या स्मृतीवर आक्रमण करण्यास तयार आहे.
 मी वैश्विक सावलीशिवाय जगतो,
 पण ते नाही, माझ्यापासून वंचित;
 समुद्र लाटांशिवाय अस्तित्वात आहे,
 पण ते समुद्राशिवाय श्वास घेत नाहीत.
 स्वप्ने, जागृत होणे, गाढ तुरिया झोपेची अवस्था,
 वर्तमान, भूतकाळ, भविष्य, माझ्यासाठी यापुढे,
 पण सदैव - वर्तमान, सर्व - वाहते मी, मी, सर्वत्र.
 ग्रह, तारे, स्टारडस्ट, पृथ्वी,
 कयामतच्या दिवसाचा ज्वालामुखीचा स्फोट,
 सृष्टीची मोल्डिंग भट्टी,
 मूक क्ष -किरणांचे हिमनदी, जळणारे इलेक्ट्रॉन पूर,

सर्व पुरुषांचे विचार, भूतकाळ, वर्तमान, येणारे,
 गवताचा प्रत्येक ब्लेड, मी, मानवजाती,
 सार्वत्रिक धुळीचा प्रत्येक कण,
 क्रोध, लोभ, चांगले, वाईट, मोक्ष, वासना,
 मी गिळले, सर्व हस्तांतरित केले
 माझ्या स्वतःच्या अस्तित्वाच्या रक्ताच्या विशाल सागरात!
 स्मॉलरिंग आनंद, बऱ्याचदा ध्यानाने फुगलेला
 माझे अश्रू डोळे आंधळे करून,
 आनंदाच्या अमर ज्वालांमध्ये स्फोट करा,
 माझे अश्रू, माझी चौकट, माझे सर्व काही घेतले.
 तू मी आहे, मी तू आहेस,
 जाणणारा, जाणणारा, ज्ञात, एक म्हणून!
 शांत, अखंड रोमांच, चिरंतन जगणे, सदैव - नवीन शांती!
 अपेक्षेच्या कल्पनेच्या पलीकडे आनंददायक, समाधी आनंद!
 बेशुद्ध स्थिती नाही
 किंवा जाणीवपूर्वक परत न येता मानसिक क्लोरोफॉर्म,
 समाधी पण माझे जाणीव क्षेत्र वाढवते
 मर्त्य चौकटीच्या मर्यादेपलीकडे
 अनंतकाळच्या सर्वात दूरच्या सीमेपर्यंत
 जिथे मी, वैश्विक समुद्र,
 माझ्यामध्ये तरंगणारा छोटा अहंकार पहा.
 चिमणी, वाळूचे प्रत्येक धान्य, माझ्या नजरेशिवाय पडत नाही.
 सर्व जागा माझ्या मानसिक समुद्रात हिमखंडाप्रमाणे तरंगत आहेत.
 बनवलेल्या सर्व गोष्टींचा प्रचंड कंटेनर, I.
 सखोल, दीर्घ, तहानलेले, गुरु -दिलेले ध्यान करून
 ही आकाशीय समाधी येते.
 मोबाईलमध्ये अणूंची बडबड ऐकू येते,
 काळी पृथ्वी, पर्वत, वेल्स, लो! वितळलेला द्रव!

अध्याय 14. कॉस्मिक कॉन्सिओसनेस मध्ये एक अनुभव

. ०

एका योगीचे आत्मचरित्र

वाहणारे समुद्र निहारिकाच्या वाफांमध्ये बदलतात!
 AUM वाफांवर उडते, आश्चर्यकारकपणे त्यांचे बुरखे उघडते,
 महासागर उभे आहेत, चमकणारे इलेक्ट्रॉन,
 ब्रह्मांड ड्रमच्या शेवटच्या आवाजापर्यंत,
 ग्रॉसर दिवे शाश्वत किरणांमध्ये नष्ट करा
 सर्व - सर्वव्यापी आनंद.
 आनंदातून मी आलो, आनंदासाठी मी जगतो, पवित्र आनंदात मी वितळतो.
 मनाचा महासागर, मी सृष्टीच्या सर्व लाटा पितो.
 घन, द्रव, वाफ, प्रकाश यांचे चार बुरखे,
 उजवीकडे उचल.
 मी स्वतः, प्रत्येक गोष्टीत, ग्रेट मायसेल्फमध्ये प्रवेश करतो.
 कायमचे गेले, तंदुरुस्त, मर्त्य आठवणीच्या चकाचक छाया.
 निष्कलंक माझे मानसिक आकाश आहे, खाली, पुढे आणि वर.
 अनंतकाळ आणि मी, एक संयुक्त किरण.
 हास्याचा एक छोटा बुडबुडा, मी
 मी स्वतः आनंदाचा सागर बनलो आहे.

श्री युक्तेश्वरने मला शिकवले की आशीर्वादित अनुभवाला कसे बोलावायचे आणि ते इतरांना कसे पाठवायचे
 जर त्यांचे अंतर्ज्ञानी चॅनेल विकसित केले गेले. महिन्यांपासून मी परमानंद युनियनमध्ये प्रवेश केला, का हे समजून घेत आहे
 उपनिषद म्हणतात की देव रास आहे, "सर्वात आरामदायक". एक दिवस मात्र मी एक समस्या मास्टरकडे नेली.

"मला जाणून घ्यायचे आहे, सर - मी देव कधी शोधू?"

"तुला तो सापडला आहे."

"नाही, सर, मला असे वाटत नाही!"

माझे गुरु हसत होते. "मला खात्री आहे की तुम्ही आदरणीय व्यक्तीची अपेक्षा करत नाही, काहींमध्ये सिंहासनाची शोभा वाढवत आहात विश्वाचा अँटिसेप्टिक कोपरा! मी पाहतो की, तुम्ही कल्पना करत आहात की चमत्कारिक ताबा शक्ती म्हणजे देवाचे ज्ञान. एखाद्याकडे संपूर्ण विश्व असू शकते, आणि परमेश्वराला अजूनही मायावी शोधा! आध्यात्मिक प्रगती एखाद्याच्या बाह्य शक्तींनी मोजली जात नाही, तर केवळ त्याच्या आनंदातील ध्यानाने.

"कधीही - नवीन आनंद देव आहे. तो अक्षय आहे; जसे आपण वर्षामध्ये आपले ध्यान चालू ठेवता, तो करेल तुम्हाला अनंत कल्पकतेने फसवा. तुमच्यासारखे भक्त ज्यांना देवाचा मार्ग सापडला आहे त्यांनी स्वप्नातही पाहिले नाही इतर कोणत्याही आनंदासाठी त्याची देवाणघेवाण; तो स्पर्थेच्या विचाराच्या पलीकडे मोहक आहे.

"किती लवकर आपण ऐहिक सुखाला कंटाळलो आहोत! भौतिक गोष्टींची इच्छा अंतहीन आहे; माणूस कधीच समाधानी नसतो पूर्णपणे, आणि एकामागून एक ध्येय गाठतो. तो शोधत असलेले 'दुसरे काहीतरी' परमेश्वर आहे, जो एकटाच देऊ शकतो शाश्वत आनंद.

"बाह्य इच्छा आपल्याला ईडनमधून आत नेतात; ते खोटे सुख देतात जे केवळ तोतयागिरी करतात आत्मा - आनंद. दैवी ध्यानाने गमावलेले नंदनवन पटकन परत मिळते. जसे देव अनपेक्षित आहे कधीही - नवीनपणा, आम्ही कधीही त्याला कंटाळलो नाही. आपण अनंतकाळपर्यंत आनंदाने, आनंदाने वैविध्यपूर्ण होऊ शकतो का? "

"मला आता समजले, सर, संत परमेश्वराला अतूट का म्हणतात. सार्वकालिक जीवन देखील पुरेसे नाही त्याचे मूल्यांकन करा. "

"ते सत्य आहे; पण तो जवळ आणि प्रिय आहे. ज्ञानेंद्रियांच्या क्रिया योगाने मन स्वच्छ झाल्यानंतर अडथळे, ध्यान देवाचा दुहेरी पुरावा देतात. कधीही - नवीन आनंद त्याच्या अस्तित्वाचा पुरावा आहे, आमच्या अणूना पटवून देणे. तसेच, ध्यानात एखाद्याला त्याचे झटपट मार्गदर्शन, त्याला पुरेसा प्रतिसाद मिळतो प्रत्येक अडचणी. "

अध्याय 14. कॉस्मिक कॉन्सिओसनेस मध्ये एक अनुभव

91

एका योगीचे आत्मचरित्र

"मी पाहतो, गुरुजी; तू माझी समस्या सोडवली आहे. " मी कृतज्ञतेने हसले. "मला आता समजले आहे की मला देव सापडला आहे, कारण जेव्हा माझ्या सक्रिय तासांमध्ये ध्यानाचा आनंद अवचेतनपणे परत आला, तेव्हा मी सूक्ष्मपणे होतो प्रत्येक गोष्टीमध्ये योग्य अभ्यासक्रम, अगदी तपशीलांचा अवलंब करण्याचे निर्देश दिले. "

"दैवी इच्छेनुसार कसे जुळवायचे, ज्याचा 'योग्य मार्ग' आहे, तोपर्यंत मानवी जीवन दुःखाने वेढलेले आहे अनेकदा अहंकारी बुद्धिमत्तेला चकित करणारे. देव विश्वाचा भार उचलतो; तो एकटाच अनरिंग देऊ शकतो सल्ला. "

{FN14-1} "सुरुवातीला शब्द होता, आणि शब्द देवाबरोबर होता, आणि शब्द देव होता." - जॉन 1: 1.

{FN14-2} "कारण पिता कोणाचाही न्याय करत नाही, परंतु त्याने सर्व निर्णय पुत्राला दिला आहे." - जॉन 5:22. "नाही मनुष्याने कधीही देव पाहिला आहे; एकुलता एक मुलगा, जो पित्याच्या कुशीत आहे, त्याने जाहीर केले आहे त्याला. " - जॉन 1:18. "मी तुम्हाला खरे सांगतो, जो माझ्यावर विश्वास ठेवतो, मी जी कामे करतो तो तो करेल देखील; आणि यापेक्षा मोठी कामे तो करील; कारण मी माझ्या वडिलांकडे जातो. " - जॉन 14:12. "पण सात्विककर्ता, जो पवित्र आत्मा आहे, ज्याला पिता माझ्या नावाने पाठवेल, तो तुम्हाला सर्व गोष्टी शिकवेल आणि सर्व काही तुझ्या स्मरणात आण, मी तुला जे काही सांगितले ते. " - जॉन 14:26.

हे बायबलसंबंधी शब्द पिता, पुत्र, पवित्र आत्मा (SAT, TAT, AUM मध्ये देवाच्या तीन गुणा स्वभावाचा संदर्भ देतात हिंदू धर्मग्रंथ). देव पिता हा परिपूर्ण, अव्यक्त, विद्यमान BEYOND स्पंदनात्मक निर्मिती आहे. देव पुत्र म्हणजे ख्रिस्त चेतना (ब्रह्म किंवा कौशल चैतन्य) विद्यमान स्पंदनात्मक निर्मिती; ही ख्रिस्त चेतना ही "केवळ जन्मलेली" किंवा न बनलेल्या अनंताचे एकमेव प्रतिबिंब आहे. त्याचे

बाह्य प्रकटीकरण किंवा "साक्षीदार" AUM किंवा पवित्र आत्मा आहे. दैवी, सर्जनशील, अदृश्य शक्ती आहे. कर्पनाद्वारे सर्व सृष्टीची रचना. AUM आनंददायक सात्विकता ध्यान मध्ये एकले आहे आणि ते प्रकट करते भक्त अंतिम सत्य.

अध्याय 15. फुलकोबी रॉबरी

"गुरुजी, तुमच्यासाठी एक भेट! या सहा प्रचंड फुलकोबी माझ्या हातांनी लावल्या होत्या; मी त्यांच्यावर लक्ष ठेवले आहे आईच्या मुलाच्या संगोपनामुळे वाढते. " मी भाज्यांची टोपली ए सह सादर केली औपचारिक भरभराट.

"धन्यवाद!" श्री युक्तेश्वरचे स्मित कौतुकाने उबदार होते. "कृपया त्यांना तुमच्या खोलीत ठेवा; मी करेन उद्या एका खास डिनरसाठी त्यांची गरज आहे. "

मी नुकतेच पुरी {FN15-1} मध्ये माझ्या महाविद्यालयाच्या उन्हाळ्याच्या सुट्ट्या माझ्या गुरूंसोबत समुद्रकिनारी घालवण्यासाठी आलो होतो. आश्रम मास्टर आणि त्याच्या शिष्यांनी बनवलेले, खाडीच्या किनाऱ्यावर आनंदी दोन मजली रिट्रीट मोर्चे बंगाल.

मी दुसऱ्या दिवशी सकाळी लवकर उठलो, समुद्राच्या खारट वारा आणि माझ्या सभोवतालच्या मोहिनीने ताजेतवाने झालो. श्री युक्तेश्वरचा मधुर आवाज हाक देत होता; मी माझ्या प्रेमळ फुलकोबीवर एक नजर टाकली आणि त्यांना नीटनेटके केले माझ्या पलंगाखाली.

"चला, आपण बीचवर जाऊया." मास्टर मार्ग दाखवला; अनेक तरुण शिष्य आणि मी एक विखुरलेले अनुसरण केले गट. आमच्या गुरूंनी सौम्य टीकेमध्ये आमचे सर्वेक्षण केले.

"जेव्हा आमचे पाश्चात्य बांधव चालतात, तेव्हा ते सहसा एकसंधतेचा अभिमान बाळगतात. आता, कृपया दोन ओर्ळीमध्ये मार्च करा; ठेवा एकमेकांसोबत तालबद्ध पाऊल. " श्री युक्तेश्वर आम्ही पाळल्याप्रमाणे पाहिले; तो गाऊ लागला: "मुले इकडे -तिकडे जातात, खूपच लहान ओळीत. " मी ज्या सहजतेने मास्टरच्या वेगवान गतीशी जुळवून घेण्यास सक्षम होतो त्याबद्दल मी प्रशंसा करू शकत नाही त्याचे तरुण विद्यार्थी.

अध्याय 15. फुलकोबी रॉबरी

92

पृष्ठ 96

एका योगीचे आत्मचरित्र

"शांब! माझ्या गुरूच्या डोळ्यांनी माझा शोध घेतला. "तुम्हाला आश्रमाचा मागील दरवाजा लॉक करणे आठवते का?"

[उदाहरण: पुरी येथे माझ्या गुरूंचा समुद्रकिनारा आश्रम आश्रमातील शांततेत जग. भेटण्याची अपेक्षा घेऊन अनेक विद्वान पुरुष आले ऑर्थोडॉक्स धर्मवादी. एक अतिउत्साही स्मित किंवा मनोरंजक सहिष्णुतेची एक नजर अधूनमधून विश्वासघात करते की नवोदितांना काही पवित्र वागण्यापेक्षा काहीच अपेक्षित नव्हते. तरीही त्यांच्या अनिच्छेने निघून जाणे एक आणेल श्री युक्तेश्वरने त्यांच्या विशेष ज्ञानाच्या क्षेत्रामध्ये तंतोतंत अंतर्दृष्टी दाखवली असा विश्वास व्यक्त केला. माझ्या गुरूंच्या आश्रमात नेहमी तरुण निवासी शिष्य होते. त्याने त्यांच्या मनाला निर्देशित केले आणि त्यासह जगले काळजीपूर्वक शिस्त ज्यामध्ये "शिष्य" हा शब्द व्युत्पत्तीसंबंधी आहे. — puri.jpg पहा]

"मला असे वाटते, सर."

श्री युक्तेश्वर काही मिनिटे शांत होते, त्याच्या ओठांवर अर्ध -दडपलेले स्मित. "नाही, तू विसरलास," तो म्हणाला शेवटी. "दैवी चिंतनाला भौतिक निष्काळजीपणाचे निमित्त बनू नये. आपण दुर्लक्ष केले आहे आश्रमाचे रक्षण करण्याचे आपले कर्तव्य; तुला शिक्षा झालीच पाहिजे. "

मला वाटले की तो अस्पष्टपणे विनोद करत आहे जेव्हा त्याने जोडले: "तुमचे सहा फुलकोबी लवकरच फक्त पाच होतील."

आम्ही मास्तरांच्या आदेशानुसार फिरलो आणि आम्ही आश्रमाच्या जवळ येईपर्यंत परत फिरलो.

"थोडा वेळ आराम कर. मुकुंदा, आमच्या डावीकडील कंपाऊंड ओलांडून पहा; पलीकडच्या रस्त्याचे निरीक्षण करा. एक निश्चित माणूस करेल सध्या तेथे पोहोचा; तो तुमच्या शिक्षेचे साधन होईल. "

या अनाकलनीय वक्तव्यावर मी माझा संताप लपविला. एक शेतकरी लवकरच रस्त्यावर दिसला; तो होता विचित्रपणे नाचणे आणि निरर्थक हावभाव करून हात हलवणे. कुतूहलाने जवळजवळ अर्धागवापू, मी माझे डोळे आनंदी देखाव्यावर चिकटवले. तो माणूस रस्त्याच्या एका बिंदूवर पोहोचला जिथून तो नाहीसा होईल आमचे मत, श्री युक्तेश्वर म्हणाले, "आता, तो परत येईल."

शेतकऱ्याने लगेच त्याची दिशा बदलली आणि आश्रमाच्या मागील बाजूस बनवले. एक वालुकामय मार्ग ओलांडून, तो मागच्या दाराने इमारतीत प्रवेश केला. माझ्या गुरूंनी सांगितल्याप्रमाणे मी ते अनलॉक केले होते. माणूस उदयास आला थोड्याच वेळात, माझी एक मौल्यवान फुलकोबी धरून. तो आता सन्मानाने वाटचाल करत आहे, च्या सन्मानाने गुंतवणूक करतो ताबा

उलगडणारा प्रहसन, ज्यात माझी भूमिका भयभीत झालेल्या पीडितेची असल्याचे दिसून आले, ते इतके निराश करणारे नव्हते मी रागाने पाठलाग करण्यात अयशस्वी झालो. मास्तरांनी मला आठवले तेव्हा मी रस्त्याच्या अर्धावर होतो. तो डोक्यापासून थरथरत होता हशा सह पाऊल.

"तो गरीब वेडा माणूस फुलकोबीसाठी आसुसलेला आहे," त्याने आनंदाच्या उद्रेकांमध्ये स्पष्ट केले. "मी त्याला वाटले की त्याला तुमच्यापैकी एखादी, इतकी आजारी -संरक्षित मिळाली तर चांगली कल्पना होईल!"

मी माझ्या खोलीकडे धाव घेतली, जिथे मला आढळले की चोर, भाजीपाला निश्चित करणारा, अस्पृश्य राहिला आहे माझ्या सोन्याच्या अंगठ्या, घड्याळ आणि पैसे, सर्व उघड्यावर घोंगडीवर पडलेले. तो पलंगाखाली रेंगाळला होता जिथे, अनौपचारिक दृश्यापासून पूर्णपणे लपलेले, माझ्या एका फुलकोबीने त्याची एकहाती इच्छा जागृत केली होती.

मी त्या संध्याकाळी श्री युक्तेश्वरला त्या घटनेचे स्पष्टीकरण देण्यास सांगितले, ज्यामध्ये मला वाटले, काही चकित करणारी वैशिष्ट्ये.

माझ्या गुरूने हळूच डोके हलवले. "तुला ते एक दिवस समजेल. विज्ञान लवकरच यापैकी काही शोधेल लपलेले कायदे."

काही वर्षांनंतर जेव्हा एका आश्चर्यचकित जगावर रेडिओचे चमत्कार फुटले, तेव्हा मला मास्तरचा अंदाज आठवला. वय time काळ आणि जागेच्या जुन्या संकल्पना नष्ट केल्या गेल्या; कोणत्याही शेतकऱ्याचे घर इतके अरुंद नाही की लंडन किंवा कलकत्ता

अध्याय 15. फुलकोबी रॉबरी

93

पृष्ठ 97

एका योगीचे आत्मचरित्र

प्रवेश करू शकलो नाही! माणसाच्या एका पैलूच्या निर्विवाद पुराव्यापुढे निस्तेज बुद्धिमत्ता वाढली सर्वव्यापकता.

फुलकोबी विनोदाचा "प्लॉट" रेडिओ सादृश्याने उत्तम प्रकारे समजू शकतो. श्री युक्तेश्वर एक परिपूर्ण होते मानवी रेडिओ इतरमध्ये हलणाऱ्या विचारांपेक्षा अधिक सौम्य स्पंदने नाहीत. फक्त एक संवेदनशील रेडिओ म्हणून प्रत्येक दिशेकडून इतर हजारो कार्यक्रमांपैकी एक इच्छित संगीत क्रमांक उचलतो, म्हणून माझ्या गुरूला होते अर्धबुद्धी असलेल्या माणसाचा विचार पकडण्यात सक्षम आहे, ज्याने फुलकोबीसाठी असंख्य केले, असंख्य पैकी जगात मानवी इच्छा प्रसारित करण्याचे विचार. {FN15-2} त्याच्या शक्तिशाली इच्छाशक्तीने, मास्टर देखील एक मानव होता ब्रॉडकास्टिंग स्टेशन, आणि शेतकऱ्याला त्याची पावले उलटी करून एका विशिष्ट खोलीत जाण्याचे यशस्वीरित्या निर्देश दिले होते एकच फुलकोबी.

अंतर्ज्ञान {FN15-3} हे आत्मा मार्गदर्शन आहे, जेव्हा मनुष्यामध्ये त्या क्षणी नैसर्गिकरित्या प्रकट होते जेव्हा त्याचे मन शांत असते. जवळजवळ प्रत्येकाला एक अकथनीय अचूक "हंच" चा अनुभव आला आहे किंवा त्याने आपले विचार हस्तांतरित केले आहेत प्रभावीपणे दुसऱ्या व्यक्तीला.

मानवी मन, अस्वस्थतेच्या स्थिरतेपासून मुक्त, अंतर्ज्ञानाच्या अँटनाद्वारे सर्व कार्य करू शकते क्लिष्ट रेडिओ यंत्रणेची कार्ये - विचार पाठवणे आणि प्राप्त करणे, आणि अवांछित विचारांना दूर करणे. जसे रेडिओची शक्ती ती वापरू शकणाऱ्या विद्युत प्रवाहाच्या प्रमाणावर अवलंबून असते, त्याचप्रमाणे मानवी रेडिओ आहे प्रत्येक व्यक्तीच्या इच्छेच्या शक्तीनुसार ऊर्जावान.

सर्व विचार ब्रह्मांडात चिरंतन कंपित होतात. खोल एकाग्रतेने, मास्टरचे विचार शोधण्यात सक्षम आहे कोणतेही मन, जिवंत किंवा मृत. विचार सार्वत्रिक आहेत आणि वैयक्तिकरित्या मूळ नाहीत; सत्य निर्माण करता येत नाही, पण

फक्त समजले. मनुष्याचे चुकीचे विचार त्याच्या विवेकबुद्धीतील अपूर्णतेमुळे उद्भवतात. योगाचे ध्येय विज्ञान मनाला शांत करणे आहे, जेणेकरून विकृतीशिवाय ते विश्वातील दैवी दृष्टी मिरवू शकेल.

रेडिओ आणि टेलिव्हिजनमुळे दूरस्थ व्यक्तींचा तात्कालिक आवाज आणि दृष्टी अग्निशामक ठिकाणी पोहोचली आहे. लाखो: मनुष्य हा सर्वव्यापी आत्मा आहे ही पहिली दुर्बल वैज्ञानिक माहिती. शरीर अ पर्यंत मर्यादित नाही अवकाशात बिंदू, पण अफाट आत्मा, ज्याला अहंकार बहुतेक रानटी पद्धतीने मोडतोड करण्यासाठी व्यर्थ कट करतो.

“खूप विचित्र, अतिशय विस्मयकारक, वरवर पाहता अत्यंत असंभाव्य घटना अद्याप दिसू शकतात, जे एकदा प्रस्थापित, आम्हाला आता आश्चर्यचकित करणार नाही त्यापेक्षा जे आपण आता विज्ञानाने आम्हाला शिकवले आहे त्यापेक्षा जास्त आश्चर्यचकित झाले आहे गेल्या शतकात, ”शरीरशास्त्रातील नोबेल पारितोषिक चार्ल्स रॉबर्ट रिशेट यांनी जाहीर केले आहे. “असे मानले जाते की ज्या घटना आपण आता आश्चर्यचकित न करता स्वीकारतो, त्या आमच्या आश्चर्यचकित करू नका कारण त्या आहेत समजले. पण असे नाही. जर त्यांनी आम्हाला आश्चर्यचकित केले नाही तर ते समजले म्हणून नाही, ते आहे कारण ते परिचित आहेत; कारण जे समजले नाही ते आपल्याला आश्चर्यचकित करायला हवे, तर आपल्याला आश्चर्य वाटले पाहिजे सर्व काही - हवेत फेकलेल्या दगडाचे पडणे, एकोर्न जो ओक बनतो, पारा जो विस्तारतो जेव्हा ते गरम होते, लोह चुंबकाद्वारे आकर्षित होते, फॉस्फरस जो घासल्यावर जळतो. . . . चे विज्ञान आज एक हलकी बाब आहे; क्रांती आणि उत्क्रांती जी ती शंभर हजार वर्षात अनुभवेत सर्वात धाडसी अपेक्षेपेक्षा जास्त असेल. सत्य - ते आश्चर्यकारक, आश्चर्यकारक, अप्रत्याशित सत्य - जे आमचे वंशज शोधतील, ते आजही आपल्या आजूबाजूला आहेत, आम्हाला डोळ्यांकडे पाहत आहेत, म्हणून बोलायचे आहे आणि तरीही आम्ही करतो त्यांना पाहू नका. पण आपण त्यांना पाहत नाही असे म्हणणे पुरेसे नाही; आम्ही त्यांना पाहू इच्छित नाही; जितक्या लवकर एक अनपेक्षित आणि अपरिचित वस्तुस्थिती दिसून येते, आम्ही त्यास सामान्य ठिकाणांच्या चौकटीत बसवण्याचा प्रयत्न करतो मिळवलेले ज्ञान, आणि आम्हाला राग आहे की कोणीही पुढील प्रयोग करण्याचे धाडस करावे. ”

मला एक फुलकोबी इतकी स्पष्टपणे लुटण्यात आल्यानंतर काही दिवसांनी एक विनोदी घटना घडली. अ काही रॉकेलचा दिवा सापडला नाही. अलीकडे माझ्या गुरूंच्या सर्वज्ञ अंतर्दृष्टीचे साक्षीदार झाल्यामुळे मला वाटले तो दाखवतो की दिवा लावणे हे मुलांचे खेळ आहे.

मास्तरांना माझी अपेक्षा समजली. अतिशयोक्तीपूर्ण गुरुत्वाकर्षणासह त्याने सर्व आश्रम रहिवाशांना प्रश्न केला. एक तरुण शिष्याने कबूल केले की त्याने मागील अंगणातील विहिरीवर जाण्यासाठी दिवा वापरला होता.

अध्याय 15. फुलकोबी रॉबरी

94

पृष्ठ 98

एका योगीचे आत्मचरित्र

श्री युक्तेश्वरने एक गंभीर सल्ला दिला: "विहिरीजवळ दिवा शोधा."

मी तिथे धाव घेतली; दिवा नाही! क्रेस्टफॅलेन, मी माझ्या गुरूंकडे परतलो. तो आता मनापासून हसत होता, शिवाय माझ्या मोहभंग साठी compunction.

"दुर्दैवाने मी तुम्हाला नाहीशा झालेल्या दिव्याकडे निर्देशित करू शकलो नाही; मी भविष्य सांगणारा नाही!" डोळे मिचकावून तो पुढे म्हणाला, "मी समाधानकारक शेरलॉक होम्स सुद्धा नाही!"

मला समजले की आव्हान दिल्यावर किंवा शुल्लक गोष्टींसाठी मास्टर कधीही आपली शक्ती प्रदर्शित करणार नाही.

आनंददायक आठवडे पुढे गेले. श्री युक्तेश्वर एका धार्मिक मिरवणुकीचे नियोजन करत होते. त्याने मला नेतृत्व करण्यास सांगितले पुरी शहर आणि समुद्रकिनार्यावरील शिष्य. सणासुदीचा दिवस उन्हाळ्यातील सर्वात गरम म्हणून उगवला.

"गुरुजी, मी अनवाणी विद्यार्थ्यांना अग्निमय वाळूवर कसे नेऊ शकतो?" मी निराश होऊन बोललो.

"मी तुला एक रहस्य सांगेन," मास्टरने उत्तर दिले. "परमेश्वर ढगांची छत्री पाठवेल; तुम्ही सर्व आत जा सांत्वन. "

मी आनंदाने मिरवणुकीचे आयोजन केले; आमच्या ग्रुपची सुरुवात आश्रमातून SAT -SANGA बॅनरने झाली. {FN15-4} श्री युक्तेश्वर द्वारा डिझाइन केलेले, हे एकाच {FN15-5} डोळ्याचे, दूरबीन टकटकीचे प्रतीक आहे अंतर्ज्ञान

आकाशाचा भाग जितका लवकर आच्छादित झाला होता तितक्या लवकर आम्ही आश्रम सोडला नाही जरी जादूने. सर्व बाजूंनी चकित झालेल्या स्थलनाच्या साथीने, खूप हलका शॉवर पडला, शहरातील रस्ते आणि जळणारा समुद्र किनारा थंड करणे. च्या दोन तासांत सुखदायक थंब उतरले परेड ज्या वेळी आमचा गट आश्रमात परतला, त्याच वेळी ढग आणि पाऊस निघून गेला ट्रेसलेसपणे.

“नुम्ही बघता की देव आमच्यासाठी कसा वाटतो,” मी कृतज्ञता व्यक्त केल्यानंतर मास्टरने उत्तर दिले. “परमेश्वर सर्वांना प्रतिसाद देतो आणि सर्वांसाठी काम करते. ज्याप्रमाणे त्याने माझ्या विनंतीवर पाऊस पाठवला, त्याचप्रमाणे तो भक्ताची कोणतीही प्रामाणिक इच्छा पूर्ण करतो. क्वचितच करतात देव त्यांच्या प्रार्थना किती वेळा ऐकतो याची जाणीव पुरुषांना होते. तो काही लोकांसाठी आंशिक नाही, परंतु प्रत्येकाचे ऐकतो त्याच्याकडे विश्वासाने संपर्क साधतो. त्याच्या मुलांना त्यांच्या प्रेमळ -दयाळूपणावर कधीही विश्वास असावा सर्वव्यापी पिता. ” {FN15-6}

श्री युक्तेश्वर चार वर्षांचे सण, विषुववृत्त आणि संक्रांतीच्या वेळी, जेव्हा त्यांचे विद्यार्थी एकत्र आले दूर आणि जवळ. सेरामपूरमध्ये हिवाळी संक्रांतीचा उत्सव झाला; मी उपस्थित असलेल्या पहिल्याने मला अ सह सोडले कायमस्वरूपी आशीर्वाद.

उत्सवांची सुरुवात सकाळी रस्त्यावर अनवाणी मिरवणुकीने झाली. शंभरांचे आवाज विद्यार्थ्यांनी गोड धार्मिक गाण्यांनी आवाज दिला; काही संगीतकारांनी बासरी आणि खोल कर्तल (ड्रम वाजवले आणि झांज). उत्साही शहरवासीयांनी फुलांनी मार्ग काढला, प्रॉसेडकडून बोलावण्यात आनंद झाला प्रभूच्या आशीर्वादित नावाची आमची जबरदस्त स्तुती. च्या प्रांगणात प्रदीर्घ दौरा संपला आश्रम तिथे आम्ही आमच्या गुरूला घेराव घातला, तर वरच्या बाल्कनीतील विद्यार्थ्यांनी आम्हाला झेंडूचा वर्षाव केला फुलणे.

अनेक पाहुणे चन्ना आणि संत्र्यांची खीर घेण्यासाठी वरच्या मजल्यावर गेले. च्या एका गटाकडे मी मार्ग काढला भाऊ शिष्य जे आज स्वयंपाकी म्हणून सेवा करत होते. अशा मोठ्या मेळाव्यांसाठी अन्न बाहेर शिजवावे लागले प्रचंड कढईत. सुधारित लाकूड -जाळलेल्या विटांचे शोण्डे धुरकट आणि अश्रू -उत्तेजक होते, परंतु आम्ही आमच्या कामावर आनंदाने हसले. भारतातील धार्मिक उत्सव कधीही त्रासदायक मानले जात नाहीत; प्रत्येकजण त्याचे करतो भाग, पैसे, तांदूळ, भाज्या किंवा त्याच्या वैयक्तिक सेवा पुरवणे.

अध्याय 15. फुलकोबी रॉबरी

95

पृष्ठ 99

एका योगीचे आत्मचरित्र

मेजवानीच्या तपशिलांवर लक्ष ठेवून मास्टर लवकरच आमच्यामध्ये आले. प्रत्येक क्षणी व्यस्त, त्याने त्याच्याशी ताल धरला सर्वात उत्साही तरुण विद्यार्थी.

हार्मोनियम आणि हाताने वाजवलेले भारतीय ड्रमसह एक संकीर्तन (समूह जप) होता दुसऱ्या मजल्यावर प्रगती. श्री युक्तेश्वर कौतुकाने ऐकले; त्याची संगीताची भावना अत्यंत परिपूर्ण होती.

"ते बंद आहेत!" मास्टर स्वयंपाकी सोडून कलाकारांमध्ये सामील झाले. या वेळी पुन्हा एकदा स्वर ऐकू आला योग्यरित्या प्रस्तुत.

भारतात संगीत, चित्रकला आणि नाटक ही एक दैवी कला मानली जाते. ब्रह्मा, विष्णू आणि शिव - शाश्वत ट्रिनिटी - पहिले संगीतकार होते. दैवी नृत्यांगना शिव हे शास्त्रीयदृष्ट्या असणे म्हणून दर्शविले जाते त्याच्या वैश्विक सृष्टी, जतन, आणि त्याच्या वैश्विक नृत्यामध्ये लयच्या अनंत पद्धतींचा वापर केला विघटन, ब्रम्हाने वेळेचा जोर दिला cl a घंटा वाजवत आणि विष्णूने पवित्र आवाज केला मृदंगा किंवा ड्रम. कृष्ण, विष्णूचा अवतार, हिंदु कलेमध्ये नेहमी बासरीने दाखवला जातो, ज्यावर तो मनमोहक गाणे वाजवतो जे त्यांच्या खरे घरची आठवण करून देते मानवी आत्मा माया -भ्रमात भटकत असतात. सरस्वती, बुद्धीची देवी, सर्व तंतुवाद्यांची आई, वीनावर काम करत असल्याचे प्रतीक आहे. भारताच्या सम वेदामध्ये संगीत शास्त्रावरील जगातील सर्वात प्राचीन लेखन समाविष्ट आहे.

हिंदू संगीताची पायाभरणी म्हणजे राग किंवा निश्चित सुरेल तराजू. सहा मूलभूत RAGAS शाखा 126 व्युत्पन्न RAGINIS (बायका) आणि PUTRAS (मुलगे) मध्ये. प्रत्येक रागामध्ये किमान पाच नोटा असतात: अ अग्रगण्य नोट (VADI किंवा राजा), एक दुय्यम नोट (SAMAVADI किंवा पंतप्रधान), मदत नोट्स (ANUVADI,

सेवक), आणि एक विसंगत टीप (VIVADI, शत्रू).

सहा मूलभूत रागांपैकी प्रत्येकाचा दिवसाचा विशिष्ट तास, हंगामाचा नैसर्गिक पत्रव्यवहार असतो वर्ष, आणि एक प्रमुख देवता जो विशिष्ट शक्ती प्रदान करतो. अशाप्रकारे, (१) हिंडोल राग फक्त येथे ऐकला जातो सार्वत्रिक प्रेमाचा मूड जागृत करण्यासाठी वसंत inतूची पहाट; (२) दीपका राग संध्याकाळी वाजविला जातो उन्हाळ्यात, करुणा जागृत करण्यासाठी; (३) मेघा राग हा पावसाळ्यात मध्यरात्रीसाठी एक सुर आहे धैर्य बोलवा; (४) भैरव राग ऑगस्ट, सप्टेंबर, ऑक्टोबर रोजी सकाळी वाजविला जातो शांतता प्राप्त करणे; (५) श्री राग शुद्ध प्रेम प्राप्त करण्यासाठी शरद ऋतूतील संध्याकाळसाठी राखीव आहे; (६) मलकोन्सा शौर्यासाठी रागा हिवाळ्यात मध्यरात्री ऐकला जातो.

प्राचीन isहर्षीनी निसर्ग आणि माणूस यांच्यातील ध्वनि युतीचे हे नियम शोधले. कारण निसर्ग एक आहे AUM, प्राथमिक ध्वनी किंवा स्पंदनात्मक शब्दांचे ऑब्जेक्टिफिकेशन, मनुष्य सर्व नैसर्गिक गोष्टींवर नियंत्रण मिळवू शकतो ठराविक MANTRAS किंवा मंत्रांच्या वापराने प्रकटीकरण. {FN15-7} ऐतिहासिक कागदपत्रे सांगतात अकबर द ग्रेटसाठी सोळाव्या शतकातील दरबारी संगीतकार मियान तान सेन यांच्याकडे उल्लेखनीय शक्ती आहेत. सूर्य माथ्यावर असताना सम्राटाने रात्रीचा राग गाण्याची आज्ञा दिली, तान सेनने मंत्राचा उच्चार केला ज्यामुळे झटपट संपूर्ण राजवाडा परिसर अंधाराने व्यापला गेला.

भारतीय संगीत अष्टकाला 22 एसआरयूटीआयएस किंवा डेमी -सेमीटोनमध्ये विभागते. हे मायक्रोटोनल मध्यांतर दंड परवानगी देते 12 सेमीटोन्सच्या पाश्चात्य रंगसंगती स्केलद्वारे अप्राप्य संगीत अभिव्यक्तीच्या छटा. प्रत्येक एक अष्टकाच्या सात मूलभूत नोट्स हिंदू पौराणिक कथांमध्ये रंगासह आणि पक्ष्यांच्या नैसर्गिक रडण्याशी संबंधित आहेत पशू green हिरव्या रंगाचे, आणि मोर; लाल, आणि स्कायलार्कसह आरई; MI सोनेरी, आणि शेळी; एफ ए सह पिवळसर पांढरा आणि बगळा; काळा, आणि नाइटिंगेल सह SOL; पिवळा, आणि घोडा सह LA; SI सह a सर्व रंगांचे संयोजन आणि हत्ती.

तीन स्केल - प्रमुख, हार्मोनिक मायनर, मेलोडिक मायनर - केवळ ऑक्सिडेंटल संगीत वापरतात, परंतु भारतीय संगीत रुपरेषा 72 THATAS किंवा स्केल. संगीतकाराला अंतहीन सुधारणेसाठी सर्जनशील वाव आहे निश्चित पारंपारिक मेलडी किंवा रागाभोवती; तो भावना किंवा निश्चित मूडवर लक्ष केंद्रित करतो स्ट्रक्चरल थीम आणि नंतर तो त्याच्या स्वतःच्या मौलिकतेच्या मर्यादित भरतकाम करतो. हिंदू संगीतकार वाचत नाही नोट्स सेट करा; तो रागाचा उघडा सांगाडा वाजवणाऱ्या प्रत्येकाला नवीन कपडे घालतो, बहुतेकदा तो स्वतः ला एकलमध्ये मर्यादित करतो मधुर क्रम, त्याच्या सर्व सूक्ष्म सूक्ष्म आणि लयबद्ध भिन्नतेची पुनरावृत्ती करून ताण. बाख, यांच्यात

अध्याय 15. फुलकोबी रॉबरी

96

पृष्ठ 100

एका योगीचे आत्मचरित्र

पाश्चात्य संगीतकारांना मोहिनी आणि पुनरावृत्ती आवाजाच्या सामर्थ्याची थोडीशी ओळख होती शंभर जटिल मार्गानी.

प्राचीन संस्कृत साहित्य 120 TALAS किंवा वेळ -उपायांचे वर्णन करते. हिंदू संगीताचे पारंपारिक संस्थापक, भरताने लार्काच्या गाण्यात 32 प्रकारचे टाला वेगळे केले असल्याचे म्हटले जाते. TALA किंवा लय मूळ आहे मानवी हालचालींमध्ये रुजलेली - चालण्याची दुप्पट वेळ, आणि झोपेमध्ये श्वसनाची तिप्पट वेळ, जेव्हा इनहेलेशन श्वासोच्छ्वासाच्या लांबीच्या दुप्पट आहे. भारताने नेहमीच मानवी आवाज सर्वात परिपूर्ण म्हणून ओळखला आहे आवाजाचे साधन. म्हणून हिंदू संगीत मुख्यत्वे स्वतःला तीन अष्टकांच्या आवाजाच्या मर्यादित मर्यादित करते. साठी त्याच कारणामुळे, मेलोडी (सलग नोट्सचा संबंध) ताण पडतो, ऐवजी सुसंवाद (एकाचवेळी संबंध नोट्स).

सुरुवातीच्या 1११-संगीतकारांचे सखोल ध्येय हे गायकाला कॉस्मिक गाण्यात मिसळणे होते जे ऐकले जाऊ शकते माणसाच्या मनोगत स्थायनल केंद्रांच्या प्रबोधनाद्वारे. भारतीय संगीत हे व्यक्तिनिष्ठ, आध्यात्मिक आणि व्यक्तिपरक आहे कला, सिम्फोनिक तेजाने नव्हे तर ओव्हरसोलशी वैयक्तिक सुसंवाद साधण्याचे लक्ष्य आहे. साठी संस्कृत शब्द संगीतकार म्हणजे भागवतार, "जो देवाची स्तुती गातो." संकीर्तन किंवा संगीत मेळावे योग किंवा आध्यात्मिक शिस्तीचे एक प्रभावी स्वरूप आहे, ज्यात खोल एकाग्रता आवश्यक आहे, मध्ये तीव्र शोषण बीज विचार आणि आवाज. मनुष्य स्वतः सर्जनशील शब्दाची अभिव्यक्ती असल्याने, ध्वनीमध्ये सर्वात जास्त असते त्याच्यावर प्रभावी आणि तत्काळ प्रभाव, त्याच्या दैवी उत्पत्तीचे स्मरण करण्याचा मार्ग प्रदान करणे.

महोत्सवाच्या दिवशी श्री युक्तेश्वरच्या द्वितीय -कथा बैठक कक्षातून जारी होणारे संकीर्ण होते. वाफवलेल्या भांडीमध्ये स्वयंपाकासाठी प्रेरणादायी. माझे भाऊ शिष्य आणि मी आनंदाने परावृत्त केले, मारहाण केली

वेळ आपल्या हातांनी.

सूर्यास्तापर्यंत आम्ही आमच्या शेकडो पाहुण्यांना खिचुरी (तांदूळ आणि मसूर), भाजीपाला करी आणि तांदूळ दिले होते. सांजा आम्ही अंगणात कापसाचे घोंगडे घातले; लवकरच संमेलन तारेखाली बसले होते तिजोरी, श्री युक्तेश्वरच्या ओठातून शहाणपणाकडे शांतपणे लक्ष द्या. त्यांच्या सार्वजनिक भाषणांनी यावर जोर दिला क्रिययोगाचे मूल्य, आणि स्वाभिमानाचे जीवन, शांतता, दृढनिश्चय, साधा आहार आणि नियमित व्यायाम.

अगदी तरुण शिष्यांच्या गटाने काही पवित्र स्तोत्रे जपली; सह बैठक संपली संकीर्तन. रात्री दहापासून मध्यरात्रीपर्यंत, आश्रमातील रहिवाशांनी भांडी आणि पातेले धुतले आणि स्वच्छ केले अंगण. माझ्या गुरुने मला त्याच्या बाजूला बोलावले.

“आज आणि मागील आठवड्याच्या तयारीच्या तुमच्या आनंदी परिश्रमांवर मी खूश आहे. तू मला माझ्या बरोबर हवा आहे; तुम्ही आज रात्री माझ्या अंधरुणावर झोपू शकता. ”

हा एक विशेषाधिकार होता ज्याचा मी कधीही विचार केला नव्हता की माझ्या लॉटमध्ये पडेल. आम्ही थोडा वेळ प्रखर दैवी अवस्थेत बसलो शांतता. आम्ही अंधरुणावर पडल्यानंतर अवघ्या दहा मिनिटांनी, मास्टर उठला आणि कपडे घालू लागला.

"काय आहे साहेब?" माझ्या गुरूच्या शेजारी झोपेच्या अनपेक्षित आनंदामध्ये मला अवास्तवपणाची भावना जाणवली.

“मला वाटते की काही विद्यार्थी ज्यांनी त्यांचे योग्य रेल्वे कनेक्शन चुकवले ते लवकरच येथे येतील. आम्हाला थोडे घेऊ द्या अन्न तयार. ”

"गुरुजी, सकाळी एक वाजता कोणी येणार नाही!"

“अंधरुणावर रहा; तुम्ही खूप मेहनत केली आहे. पण मी स्वयंपाक करणार आहे. ”

श्री युक्तेश्वरच्या दृढ निश्चयाने, मी उडी मारली आणि त्याच्या शेजारी असलेल्या छोट्या दैनंदिन वापरलेल्या स्वयंपाकघरात गेलो. दुसऱ्या मजल्यावरील आतील बाल्कनी. तांदूळ आणि DHAL लवकरच उकळत होते.

अध्याय 15. फुलकोबी रॉबरी

97

पृष्ठ 101

एका योगीचे आत्मचरित्र

माझे गुरु प्रेमाने हसले. “आज रात्री तुम्ही थकवा आणि मेहनतीच्या भीतीवर विजय मिळवला आहे; आपण कधीही करणार नाही भविष्यात त्यांना त्रास होईल. ”

त्याने आजीवन आशीर्वादाचे हे शब्द उच्चारताच अंगणात पाऊल पडले. मी खाली धावलो आणि विद्यार्थ्यांच्या गटाला प्रवेश दिला.

"प्रिय भाऊ, या क्षणी आम्ही मास्टरला त्रास देण्यास किती नाखूष आहोत!" एका माणसाने मला माफी मागितली. "आम्ही ट्रेनच्या वेळापत्रकात चूक केली, पण वाटले की आम्ही आमच्या गुरूच्या झलकशिवाय घरी परतू शकत नाही."

"तो तुमची अपेक्षा करत होता आणि आताही तुमचे अन्न तयार करत आहे."

श्री युक्तेश्वरच्या स्वागताचा आवाज वाजला; मी आश्चर्यचकित पाहुण्यांना स्वयंपाकघरात नेले. मास्टर माझ्याकडे वळले डोळे मिचकावून.

“आता तुम्ही नोट्सची तुलना करणे पूर्ण केले आहे, यात शंका नाही की आमच्या पाहुण्यांनी खरोखरच त्यांची नोट चुकवली आहे यात तुम्ही समाधानी आहात ट्रेन! ”

मी त्याच्या बेडरूममध्ये त्याच्या अर्ध्या तासानंतर गेलो, मला पूर्ण जाणवलं की मी एका देवासारख्या गुरूजवळ झोपणार आहे.

{FN15-1} पुरी, कलकत्त्याच्या दक्षिणेस सुमारे 310 मैल, कृष्णाच्या भक्तांसाठी प्रसिद्ध तीर्थक्षेत्र आहे; त्याचा तेथे दोन प्रचंड वार्षिक सणांसह पूजा केली जाते, SNANAYATRA आणि RATHAYATRA.

{FN15-2} § 39 ३ a मध्ये रेडिओ सूक्ष्मदर्शकाच्या शोधामुळे आतापर्यंत अज्ञात किरणांचे नवीन जग उघड झाले. "माणूस स्वतः तसेच सर्व प्रकारचे कल्पित जड पदार्थ सतत किरणांचे उत्सर्जन करतात जे हे उपकरण 'पाहते' असोसिएटेड प्रेसचा अहवाल दिला. "ज्यांना टेलिपॅथी, द्वितीय दृष्टी आणि क्लॅरवॉयन्सवर विश्वास आहे, त्यांनी आत प्रवेश केला आहे ही घोषणा अदृश्य किरणांच्या अस्तित्वाचा पहिला वैज्ञानिक पुरावा आहे जो खरोखर एकापासून प्रवास करतो व्यक्ती दुसऱ्याला. रेडिओ उपकरण प्रत्यक्षात रेडिओ फ्रिक्वेन्सी स्पेक्ट्रोस्कोप आहे. हे मस्तसाठी तेच करते, स्पेक्ट्रोस्कोप तारे बनवणार्या अणूंचे प्रकार उघड करते तेव्हा ते फारसे महत्त्वाचे नसते. . . . मनुष्याकडून आणि सर्व सजीवांमधून येणाऱ्या अज्ञा किरणांचे अस्तित्त्व शास्त्रज्ञांनी अनेकांना संशयित केले आहे वर्षे आज त्यांच्या अस्तित्वाचा पहिला प्रायोगिक पुरावा आहे. शोध दर्शवितो की प्रत्येक अणू आणि प्रत्येक निसर्गातील रेणू एक सतत रेडिओ प्रसारण केंद्र आहे. . . . अज्ञा प्रकारे मृत्यूनंतरही तो पदार्थ होता एक माणूस त्याचे नाजूक किरण पाठवत राहतो. या किरणांच्या लहरींची लांबी कोणत्याही गोष्टीपेक्षा लहान असते आता प्रदीर्घ प्रकारच्या रेडिओ लहरींच्या प्रसारणासाठी वापरले जाते. या किरणांचा गोंधळ जवळजवळ अकल्पनीय आहे. त्यापैकी लाखो आहेत. एकच खूप मोठा रेणू 1, 000 ला वेगळ्या लाटांची लांबी देऊ शकतो एकाच वेळी. रेडिओ लहरींच्या सहजतेने आणि वेगाने या प्रकारच्या प्रवाहाची लांबी जास्त असते. . . . तिथे एक आहे नवीन रेडिओ किरण आणि प्रकाशासारख्या परिचित किरणांमध्ये आश्चर्यकारक फरक. हा दीर्घ काळ आहे, हजारो वर्षांपर्यंत, जे या रेडिओ लाटा अबाधित पदार्थातून बाहेर पडत राहतील. "

{FN15-3} एक "अंतर्ज्ञान" वापरण्यास संकोच करतो; हिटलरने अधिक महत्त्वाकांक्षी सोबत शब्द जवळजवळ नष्ट केला आहे विध्वंस INTUITION चा लॅटिन मूळ अर्थ "अंतर्गत संरक्षण" आहे. AGAMA हा संस्कृत शब्द म्हणजे थेट आत्म्याच्या धारणेतून जन्मलेले अंतर्ज्ञानात्मक ज्ञान; म्हणून ancientर्षींचे काही प्राचीन ग्रंथ होते AGAMAS म्हणतात.

{FN15-4} SAT शब्दशः "अस्तित्त्व" आहे, म्हणून "सार; वास्तव. " सांगा "असोसिएशन" आहे. श्री युक्तेश्वरला बोलावले त्याची आश्रय संस्था सेंट -सांगा, "सत्याबरोबर फेलोशिप."

{FN15-5} "म्हणून जर तुमचा डोळा अविवाहित असेल तर तुमचे संपूर्ण शरीर प्रकाशाने भरलेले असेल." - मॅथ्यू 6:22. दरम्यान खोल ध्यान, एकल किंवा आध्यात्मिक डोळा कपाळाच्या मध्यभागी दिसतो. हे सर्वज्ञ डोळा शास्त्रामध्ये तिसरा डोळा, पूर्वेचा तारा, आतील डोळा, कबुतराचे स्वर्गातून उतरणे, शिवाचा डोळा, अंतर्ज्ञानाचा डोळा इ.

अध्याय 15. फुलकोबी रॉबरी

98

पृष्ठ 102

एका योगीचे आत्मचरित्र

{FN15-6} "ज्याने कान लावले, त्याने ऐकू नये? ज्याने डोळा बनवला, त्याला दिसणार नाही का? . . . तो माणसाला ज्ञान शिकवते, त्याला कळणार नाही का? " - स्तोत्र 94: 9-10.

{FN15-7} सर्व लोकांच्या लोककथांमध्ये निसर्गावर सत्ता असलेल्या मंत्रांचे संदर्भ आहेत. अमेरिकन भारतीयांनी पाऊस आणि वाऱ्यासाठी ध्वनी विधी विकसित केल्याची माहिती आहे. तन सेन, महान हिंदू संगीतकार, त्याच्या गाण्याच्या सामर्थ्याने आग विझवू शकला. कॅलिफोर्नियातील निसर्गवादी चार्ल्स केलॉग यांनी ए न्यूयॉर्कच्या फायरमनच्या गटापुढे 1926 मध्ये आगीवर टोनल कंपनीच्या प्रभावाचे प्रदर्शन. "उत्तीर्ण अ धनुष्य, वाढलेल्या व्हायोलिन धनुष्यासारखा, वेगाने अॅल्युमिनियम ट्यूनिंग फाटा ओलांडून, त्याने तीव्र सारखी ओरड केली रेडिओ स्थिर. ताबडतोब पिवळ्या वायूची ज्योत, दोन फूट उंच, एका पोकळ काचेच्या नळीच्या आत उडी मारून, अ खाली गेली सहा इंच उंची आणि एक sputtering निळा भडक बनले. धनुष्यासह दुसरा प्रयत्न, आणि आणखी एक ओरड कंपनी, ते विझवले. "

अध्याय 16. तारे बाहेर टाकणे

"मुकुंदा, तुला ज्योतिषशास्त्रीय आर्मलेट का मिळत नाही?"

"मी, मास्टर? माझा ज्योतिषावर विश्वास नाही. "

"हा कधीही विश्वास ठेवण्याचा प्रश्न नाही; कोणत्याही विषयावर एकमेव वैज्ञानिक दृष्टीकोन आहे की नाही खरे. गुरुत्वाकर्षणाचा नियम न्यूनतम्या आधी त्याच्याइतकाच प्रभावीपणे कार्य करत होता. ब्रह्मांड निष्पक्ष असेल

मानवी विश्वासाच्या मंजुरीशिवाय त्याचे कायदे कार्य करू शकत नसल्यास अराजक.

“चॉलेंटन्सने तारांकित विज्ञान त्याच्या सध्याच्या बदनामीच्या स्थितीत आणले आहे. ज्योतिषशास्त्र खूप मोठे आहे, दोन्ही गणितीयदृष्ट्या {FN16-1} आणि तत्त्वज्ञानाने, गहन पुरुषांना वगळता योग्यरित्या समजून घेणे समज. जर अज्ञानी लोकांनी स्वर्गाचा गैरवापर केला आणि तेथे स्क्रिप्टऐवजी स्क्रीन पाहिले तर ते होईल या अपूर्ण जगात अपेक्षित. एखाद्याने शहाणपणाने 'शहाण्या' बरोबर नाकारू नये.

“सृष्टीचे सर्व भाग एकमेकांशी जोडलेले आहेत आणि त्यांचे प्रभाव बदलतात. ची संतुलित लय विश्वाचे मूळ परस्पर आहे, ”माझे गुरु पुढे म्हणाले. “माणसाला त्याच्या मानवी पैलूमध्ये दोन गटांचा सामना करावा लागतो सर्वप्रथम, पृथ्वी, पाणी, अग्नि, हवा आणि ईश्वरच्या मिश्रणामुळे त्याच्या अस्तित्वातील गोंधळ घटक; दुसरे, निसर्गाच्या बाह्य विघटन शक्ती. जोपर्यंत माणूस त्याच्या मृत्यूशी संघर्ष करतो तोपर्यंत तो आहे स्वर्ग आणि पृथ्वीच्या असंख्य उत्परिवर्तनामुळे प्रभावित.

“ज्योतिष म्हणजे ग्रहांच्या उतेजनांना माणसाच्या प्रतिसादाचा अभ्यास. ताऱ्यांना जाणीवपूर्वक परोपकार नाही किंवा वैर; ते फक्त सकारात्मक आणि नकारात्मक किरणे पाठवतात. स्वतःहून, हे मदत किंवा हानी करत नाहीत मानवता, परंतु प्रत्येक मनुष्याच्या कारणास्तव परिणाम -समतोलाच्या बाह्य कार्यासाठी कायदेशीर मार्ग प्रदान करते भूतकाळात हालचाल केली आहे.

“त्या दिवशी आणि त्या क्षणी मुलाचा जन्म होतो जेव्हा खगोलीय किरण त्याच्याशी गणितीय सुसंगत असतात वैयक्तिक कर्म. त्याची कुंडली एक आव्हानात्मक पोट्रेट आहे, जो त्याचा न बदलणारा भूतकाळ आणि त्याचे संभाव्य भविष्य प्रकट करतो परिणाम परंतु जन्माच्या चार्टचा योग्य अर्थ केवळ अंतर्ज्ञानी शहाणपणाच्या पुरुषांद्वारे केला जाऊ शकतो: हे थोडे आहेत.

“जन्माच्या क्षणी आकाशात धैर्याने उडवलेला संदेश नशिबावर जोर देण्यासाठी नाही भूतकाळातील चांगल्या आणि वाईटाचा परिणाम - परंतु माणसाच्या त्याच्या सार्वत्रिक थ्रलडमपासून सुटण्याची इच्छा जागृत करणे. त्याच्याकडे जे आहे झाले, तो पूर्ववत करू शकतो. आता जे काही परिणाम आहेत त्याची कारणे भडकवणारे स्वतःशिवाय इतर कोणी नव्हते त्याच्या जीवनात प्रचलित. तो कोणत्याही मयदिवर मात करू शकतो, कारण त्याने पहिल्यांदा त्याच्या स्वतःच्या कृतींनी ते तयार केले स्थान, आणि कारण त्याच्याकडे आध्यात्मिक संसाधने आहेत जी ग्रहांच्या दबावाच्या अधीन नाहीत.

“ज्योतिषशास्त्राचा अंधश्रद्धेचा धाक एखाद्याला स्वयंचलित बनवतो, जो यांत्रिक मार्गदर्शनावर स्लेव्हिली अवलंबून असतो. च्या शहाणा मनुष्य आपल्या ग्रहांचा पराभव करतो - म्हणजे त्याचा भूतकाळ - निर्मितीपासून त्याच्या निष्ठा हस्तांतरित करून निर्माणकर्ता. त्याला आत्म्याबरोबर त्याच्या एकतेची जास्तीत जास्त जाणीव होईल, पदार्थावर त्याचे वर्चस्व कमी होईल. आत्मा आहे

अध्याय 16. तारे बाहेर टाकणे

99

एका योगीचे आत्मचरित्र

कधीही मुक्त; हे जन्महीन आहे कारण जन्महीन आहे. हे ताऱ्यांद्वारे रेजिमेंट केले जाऊ शकत नाही.

“माणूस आत्मा आहे आणि शरीर आहे. जेव्हा तो त्याच्या ओळखीची भावना योग्यरित्या ठेवतो, तेव्हा तो सर्वांना मागे टाकतो सक्तीचे नमुने. जोपर्यंत तो त्याच्या सामान्य आध्यात्मिक स्मृतिभ्रंश स्थितीत गोंधळलेला राहिल तोपर्यंत त्याला कळेल पर्यावरण कायद्याचे सूक्ष्म बंधन.

“देव सुसंवाद आहे; जो भक्त स्वतःला सजवतो तो कधीही कोणतीही कृती चुकवत नाही. त्याचे उपक्रम असतील योग्य आणि नैसर्गिकरित्या ज्योतिषशास्त्रीय कायद्याला अनुसरण्याची वेळ आली आहे. सखोल प्रार्थना आणि ध्यानानंतर तो संपर्कात आहे त्याच्या दैवी चेतनेसह; त्या अंतर्गत संरक्षणापेक्षा मोठी शक्ती नाही. ”

“मग, प्रिय स्वामी, मी ज्योतिषीय बांगडी घालावी अशी तुमची इच्छा का आहे?” मी खूप दिवसांनी हा प्रश्न विचारला शांतता, ज्या दरम्यान मी श्री युक्तेश्वरच्या उदात्त प्रदर्शनाला आत्मसात करण्याचा प्रयत्न केला होता.

“जेव्हा एखादा प्रवासी आपले ध्येय गाठतो तेव्हाच त्याला त्याचे नकाशे टाकणे योग्य ठरते. प्रवासादरम्यान, तो कोणत्याही सोयीस्कर शॉर्ट कटचा फायदा घेतो. प्राचीन ishर्षींनी काळ कमी करण्यासाठी अनेक मार्ग शोधले भ्रमात मनुष्याचा वनवास. कर्माच्या नियमात काही यांत्रिक वैशिष्ट्ये आहेत जी कुशलतेने असू शकतात शहाणपणाच्या बोटोनी समायोजित.

“सर्व मानवी आजार सार्वत्रिक कायद्यांच्या काही उल्लंघनातून उद्भवतात. धर्मग्रंथ दर्शवतात की मनुष्याने समाधान केले पाहिजे निसर्गाचे नियम, दैवी सर्वशक्तिमानाची बदनामी न करता. त्याने म्हणावे: 'प्रभु, मी तुझ्यावर विश्वास ठेवतो, आणि

तु मला मदत करू शकतोस हे मला माहीत आहे, पण मी केलेले कोणतेही चुकीचे पूर्ववत करण्यासाठी मीही सर्वतोपरी प्रयत्न करेन. ' च्या संख्येने म्हणजे prayer प्रार्थनेद्वारे, इच्छाशक्तीने, योग ध्यानाने, संताशी सल्लामसल्लेत करून, ज्योतिषशास्त्राचा वापर करून बांगड्या - भूतकाळातील चुकीचे दुष्परिणाम कमी केले जाऊ शकतात किंवा रद्द केले जाऊ शकतात.

“ज्याप्रमाणे घराला विजेचा धक्का शोषण्यासाठी तांब्याच्या रॉडने बसवले जाऊ शकते, त्याचप्रमाणे शारीरिक मंदिर देखील असू शकते विविध संरक्षणात्मक उपायांनी फायदा. युगापूर्वी आमच्या योग्यांनी शोधून काढले की शुद्ध धातू सूक्ष्म प्रकाश सोडतात जे ग्रहांच्या pullणात्मक खेचाला सामर्थ्यवान आहे. सूक्ष्म विद्युत आणि चुंबकीय विकिरण विश्वात सतत फिरत असतात; जेव्हा एखाद्या माणसाच्या शरीराला मदत केली जाते, तेव्हा त्याला ते माहित नसते; जेव्हा आहे विघटित झाल्यामुळे, तो अजूनही अज्ञानात आहे. तो याबद्दल काही करू शकतो का?

“आमच्या ishर्षीकडून या समस्येकडे लक्ष वेधले गेले; त्यांना केवळ धातूंचे मिश्रणच नाही तर उपयुक्त वाटले तसेच वनस्पतींचे आणि - सर्वात प्रभावी - दोन कॅरेटपेक्षा कमी नसलेले दोषरहित दागिने. चे प्रतिबंधात्मक उपयोग भारताबाहेर ज्योतिषशास्त्राचा क्वचितच गंभीरपणे अभ्यास केला गेला आहे. एक छोटीशी ज्ञात वस्तुस्थिती म्हणजे योग्य दागिने, आवश्यक वजन सुरक्षित केल्याशिवाय आणि या उपाययोजना केल्याशिवाय धातू किंवा वनस्पतींची तयारी निरर्थक आहे एजंट त्वचेच्या पुढे घातले जातात. ”

“सर, नक्कीच मी तुमचा सल्ला घेईन आणि बांगडी घेईन. मी एका ग्रहाला चक्रावून टाकण्याच्या विचाराने उत्सुक आहे!”

"सामान्य हेतूसाठी मी सोने, चांदी आणि तांबे बनवलेल्या आर्मलेटच्या वापराचा सल्ला देतो. पण एका विशिष्ट साठी हेतू आहे की मी तुम्हाला चांदी आणि शिसे मिळवावे. ” श्री युक्तेश्वरने काळजीपूर्वक दिशानिर्देश जोडले.

"गुरुजी, तुम्हाला कोणता 'विशिष्ट उद्देश' म्हणायचा आहे?"

“मुकुंदा, तारे तुमच्यामध्ये एक मैत्रीपूर्ण रस घेणार आहेत. घाबरू नकोस; तुमचे संरक्षण केले जाईल. सुमारे एक महिना तुमचे यकृत तुम्हाला खूप त्रास देईल. हा आजार सहा महिने टिकणार आहे, परंतु तुम्ही त्याचा वापर करा एक ज्योतिषीय शस्त्रास्त्र हा कालावधी कमी करून चोवीस दिवस करेल. ”

मी दुसऱ्या दिवशी एक ज्वेलर शोधला आणि लवकरच बांगडी घातली. माझी तब्येत उत्तम होती; मास्तरांचे भविष्यवाणी माझ्या मनातून सरकली. बनारसला भेट देण्यासाठी त्यांनी सेरामपूर सोडले. आमच्या संभाषणानंतर तीस दिवसांनी मला वाटले माझ्या यकृताच्या प्रदेशात अचानक वेदना. पुढील आठवडे अत्यंत वेदनादायक दुःखाचे स्वप्न होते. अनिच्छुक माझ्या गुरूला त्रास देण्यासाठी, मला वाटले की मी एकट्याने माझी परीक्षा सहन करेन.

अध्याय 16. तारे बाहेर टाकणे

100

पृष्ठ 104

एका योगीचे आत्मचरित्र

पण तेवीस दिवसांच्या छळामुळे माझा संकल्प कमकुवत झाला; मी बनारसला प्रवेश घेतला. तेथे श्री युक्तेश्वर असामान्य कळकळीने माझे स्वागत केले, परंतु मला माझे दुःख एकांतात सांगण्याची संधी दिली नाही. अनेक भक्त त्या दिवशी मास्टरला भेट दिली, फक्त एका दर्शनासाठी. {FN16-2} आजारी आणि दुर्लक्षित, मी एका कोपऱ्यात बसलो. तोपर्यंत नव्हता संध्याकाळी जेवण झाल्यावर सर्व पाहुणे निघून गेले. माझ्या गुरूने मला अष्टकोनी बाल्कनीत बोलावले घर

"तुम्ही तुमच्या लिव्हर डिसऑर्डरबद्दल आला असाल." श्री युक्तेश्वरची नजर टळली; तो इकडे -तिकडे चालत गेला, अधूनमधून चंद्राचा प्रकाश रोखणे. "मला बघू दे; तुम्ही चोवीस दिवस आजारी आहात, नाही तू?"

"होय साहेब."

"कृपया मी तुम्हाला शिकवलेला पोटाचा व्यायाम करा."

"मास्तर, तुम्हाला माझ्या दुःखाची व्याप्ती माहित असेल तर तुम्ही मला व्यायाम करायला सांगणार नाही." तरीसुद्धा मी ए त्याचे पालन करण्याचा दुर्बल प्रयत्न.

"तुम्ही म्हणता की तुम्हाला वेदना आहेत; मी म्हणतो की तुमच्याकडे कोणी नाही. असे विरोधाभास कसे अस्तित्वात असू शकतात?" माझ्या गुरूने माझ्याकडे पाहिले चौकशी करून.

मी स्तब्ध झालो आणि नंतर आनंदाने आराम मिळवला. यापुढे मला सतत होणारा त्रास जाणवू शकला नाही मी आठवडे जवळजवळ झोपलो नाही; श्री युक्तेश्वरच्या शब्दांवरून ती वेदना कधीच नाहीशी झाली.

मी कृतज्ञतेने त्याच्या पायाला गुडघे टेकू लागलो, पण त्याने मला पटकन रोखले.

“बालिश होऊ नका. उठ आणि गंगेवरील चंद्राच्या सौंदर्याचा आनंद घ्या. ” पण मास्तरांचे डोळे होते मी त्याच्या बाजूला शांतपणे उभा असताना आनंदाने चमकत होतो. मला त्याच्या वागण्याने समजले की त्याने मला असे वाटले पाहिजे तो नाही, पण देव, बरे करणारा होता.

मी आताही जड चांदी आणि शिशाची बांगडी घालतो, त्या दिवसाची स्मृतीचिन्ह - दीर्घ - भूतकाळ, कधीही her प्रेमळ - जेव्हा मी मला पुन्हा एकदा असे आढळले की मी खरोखरच अलौकिक व्यक्तिमत्त्वाबरोबर राहत आहे. नंतरच्या प्रसंगी, जेव्हा मी माझे आणले मित्रांनी श्रीयुक्तेश्वरला बरे करण्यासाठी, त्याने नेहमीच दागिने किंवा बांगडीची शिफारस केली आणि त्यांचा वापर म्हणून गौरव केला ज्योतिषशास्त्रीय शहाणपणाची कृती.

मी लहानपणापासूनच ज्योतिषशास्त्राबद्दल पूर्वग्रहदूषित होतो, अंशतः कारण मी पाहिले की बरेच लोक आहेत त्याच्याशी अनुक्रमे जोडलेले, आणि अंशतः आमच्या कुटुंबातील ज्योतिषीने केलेल्या भाकीतामुळे: “तू लग्न करशील तीन वेळा, दोनदा विधुर असणे. ” मी या प्रकरणावर विचार केला, आधी बळीच्या प्रतीक्षेत असलेल्या बकरीसारखे वाटले तिहेरी लग्नाचे मंदिर.

माझा भाऊ अनंता म्हणाला होता की, "तुम्ही तुमच्या नशिबासाठी राजीनामा देऊ शकता." "तुमची लिखित कुंडली आहे तुमच्या सुरुवातीच्या काळात तुम्ही घरातून हिमालयाच्या दिशेने उड्डाण कराल असे सांगितले आहे, पण असेल जबरदस्तीने परत केले. तुमच्या लग्नाचा अंदाज देखील खरा ठरेल. ”

एक रात्री मला स्पष्ट अंतर्ज्ञान आले की भविष्यवाणी पूर्णपणे खोटी आहे. मी कुंडलीच्या स्क्रोलला आग लावली, कागदाच्या पिशवीत राख ठेवणे ज्यावर मी लिहिले: “भूतकाळातील कर्मांचे बियाणे भाजले तर ते अंकुरित होऊ शकत नाहीत शहाणपणाच्या दैवी अग्नीत. ” मी बॅग एका स्पष्ट ठिकाणी ठेवली; अनंताने लगेच माझा निंदा वाचला टिप्पणी.

"तुम्ही हे कागद स्क्रोल जाळले तितक्या सहजपणे सत्याचा नाश करू शकत नाही." माझा भाऊ तिरस्काराने हसला.

अध्याय 16. तारे बाहेर टाकणे

101

पृष्ठ 105

एका योगीचे आत्मचरित्र

हे खरं आहे की मी पुरुषत्वाकडे जाण्यापूर्वी तीन प्रसंगी माझ्या कुटुंबाने माझ्या लग्नाची व्यवस्था करण्याचा प्रयत्न केला. प्रत्येक ज्या वेळेस मी योजनांमध्ये पडण्यास नकार दिला, {FN16-3} हे जाणून की देवावर माझे प्रेम अधिक जबरदस्त आहे भूतकाळातील कोणत्याही ज्योतिषीय समजण्यापेक्षा.

“माणसाचे आत्म -जाणीव जितके खोल असेल तितके तो त्याच्या विश्वावर त्याच्या सूक्ष्म अध्यात्माद्वारे प्रभाव पाडतो स्पंदने, आणि त्याला स्वतःला अभूतपूर्व प्रवाहाने कमी प्रभावित केले आहे. ” मास्तरांचे हे शब्द अनेकदा माझ्या मनाकडे प्रेरणादायी परतले.

अधूनमधून मी ज्योतिषांना सांगितले की माझे सर्वात वाईट कालावधी ग्रहांच्या संकेतानुसार निवडा आणि मी अजूनही असेन मी स्वतः ठरवलेले कोणतेही काम पूर्ण करा. हे खरे आहे की अशा वेळी माझे यश सोबत होते विलक्षण अडचणी. परंतु माझा विश्वास नेहमीच न्याय्य आहे: दैवी संरक्षणावर विश्वास आणि मनुष्याच्या ईश्वराने दिलेल्या इच्छेचा योग्य वापर, "उलटा वाडगा" जमू शकण्यापलीकडे बळकट शक्ती आहेत.

एखाद्याच्या जन्माच्या तारांकित शिलालेख, मला समजले, की माणूस त्याच्या भूतकाळाची कठपुतळी नाही. त्याचा संदेश आहे त्याऐवजी अभिमानाची गोष्ट; स्वर्ग प्रत्येक मयदिपासून मुक्त होण्याचा मानवाचा निर्धार जागृत करण्याचा प्रयत्न करतो. देवाने प्रत्येक मनुष्याला एक आत्मा म्हणून निर्माण केले, व्यक्तिमत्त्वाने दबलेले, म्हणून सार्वत्रिक संरचनेसाठी आवश्यक आहे, खांब किंवा परजीवी तात्पुरती भूमिका असो. त्याची इच्छा असेल तर त्याचे स्वातंत्र्य अंतिम आणि तत्काळ आहे; ते बाह्य नव्हे तर अंतर्गत विजयांवर अवलंबून आहे.

श्री युक्तेश्वरने आमच्या वर्तमान युगासाठी 24,000 वर्षांच्या विषुववृत्त चक्राचा गणितीय अनुप्रयोग शोधला.

{FN16-4} चक्र 12,000 वर्षांच्या प्रत्येक चढत्या आर्क आणि उतरत्या आर्कमध्ये विभागलेले आहे. आत प्रत्येक कमान चार युग किंवा युगात येते, ज्याला काली, द्वापारा, त्रेता आणि सत्य म्हणतात. लोह, कांस्य, चांदी आणि सुवर्ण युगाच्या ग्रीक कल्पना.

माझे गुरु विविध गणना करून निर्धारित करतात की शेवटचा कलियुग किंवा लोहयुग, चढत्या कमनाचा, इ.स. ५०० च्या सुमारास सुरुवात झाली. 1200 वर्षे कालावधीचा लोहयुग हा भौतिकवादाचा काळ आहे; तो इ.स.च्या सुमारास संपला 1700. त्या वर्षी द्वापारा युग, 2400 वर्षांचा विद्युत आणि अणु-ऊर्जा कालावधी घडामोडी, तार, रेडिओ, विमाने आणि इतर अवकाश age विनाशकांचे वय.

TRETA YUGA चा 3600 वर्षांचा कालावधी AD 4100 मध्ये सुरू होईल; त्याचे वय सामान्य चिन्हांकित केले जाईल टेलिपाथिक संप्रेषणांचे ज्ञान आणि इतर वेळ - विनाशक. सत्याच्या 4800 वर्षांच्या दरम्यान युगा, चढत्या कमानीचे अंतिम वय, माणसाची बुद्धिमत्ता पूर्णपणे विकसित होईल; तो काम करेल दैवी योजनेशी सुसंगतता.

4800 वर्षांच्या उतरत्या सुवर्णयुगापासून सुरू होणारी 12,000 वर्षांची उतरती कमान, नंतर सुरू होते जगासाठी {FN16-5}; माणूस हळूहळू अज्ञानात बुडतो. ही चक्रे मायाची शाश्वत फेरी आहेत, अभूतपूर्व विश्वाचे विरोधाभास आणि सापेक्षता. {FN16-6} मनुष्य, एक एक करून, सृष्टीपासून पळून जातो निर्माणकर्त्याबरोबर त्याच्या अविभाज्य दैवी ऐक्याची जाणीव जागृत करताना द्वैताचा तुरुंग.

मास्तरांनी केवळ ज्योतिषच नव्हे तर जगाच्या शास्त्रांची माझी समज वाढवली. पवित्र ग्रंथ ठेवणे त्याच्या मनाच्या निष्कलंक टेबलवर, तो अंतर्ज्ञानी युक्तिवादाच्या स्केलपेलने त्यांचे विच्छेदन करण्यास सक्षम होता आणि मूलतः पैगंबरांनी व्यक्त केल्याप्रमाणे सत्यांपासून विद्वानांचे वेगळे त्रुटी आणि प्रक्षेप.

"नाकाच्या टोकावर एखाद्याची दृष्टी निश्चित करा." BHAGAVAD GITA श्लोकाचे हे चुकीचे स्पष्टीकरण, {FN16-7} पूर्व पंडित आणि पाश्चात्य भाषांतरकारांनी मोठ्या प्रमाणावर स्वीकारले, जे मास्टर ड्रोल जागृत करण्यासाठी वापरले गेले टीका

"योगीचा मार्ग पुरेसा एकवाक्य आहे," त्यांनी टिप्पणी केली. "त्याला सल्ला का द्यायचा की तोही बनवायला हवा स्वतः चे डोळे ओलांडले? नासिकग्रामचा खरा अर्थ 'नाकाचा उगम,' नाकाचा शेवट 'नाही. च्या नाक दोन भुवयांच्या मध्यभागी सुरू होते, आध्यात्मिक दृष्टीचे आसन. " {FN16-8} एकामुळे सांख्य {FN16-9} aphorism, "ISWAR - ASHIDHA," - "A Lord of Creation can be deduced" किंवा "God

अध्याय 16. तारे बाहेर टाकणे

102

एका योगीचे आत्मचरित्र

सिद्ध झाले नाही, " {FN16-10} - अनेक विद्वान संपूर्ण तत्त्वज्ञानाला नास्तिक म्हणतात.

"श्लोक शून्यवादी नाही," श्री युक्तेश्वरने स्पष्ट केले. "हे केवळ अशिक्षित माणसाला सूचित करते, सर्व अंतिम निर्णयासाठी त्याच्या इंद्रियांवर अवलंबून, देवाचा पुरावा अज्ञात असणे आवश्यक आहे आणि म्हणून अस्तित्वात नाही. खरे सांख्य अनुयायी, ध्यानातून जन्मलेल्या अतूट अंतर्दृष्टीसह, हे समजतात की परमेश्वर दोन्ही अस्तित्वात आहे आणि ज्ञात आहे. "

मास्टरने ख्रिश्चन बायबलची सुंदर स्पष्टता दिली. ते माझ्या हिंदू गुरूंकडून होते ख्रिश्चन सदस्यत्वाचा रोल कॉल, की मी बायबलचे निर्जीव सार समजून घ्यायला शिकलो आणि ख्रिस्ताच्या प्रतिपादनातील सत्य समजून घ्या - निश्चितपणे सर्वात रोमांचकारी अंतर्ज्ञानी: "स्वर्ग आणि पृथ्वी निघून जाईल, पण माझे शब्द निघून जाणार नाहीत. " {FN16-11}

भारतातील महान स्वामींनी आपले जीवन त्याच ईश्वरीय आदर्शाद्वारे घडवले ज्याने येशूला जिवंत केले; ही माणसे त्याची आहेत घोषित नातेवाईक: "जो कोणी स्वर्गात असलेल्या माझ्या पित्याची इच्छा पूर्ण करेल, तोच माझा भाऊ आहे आणि बहीण आणि आई. " {FN16-12} "जर तुम्ही माझ्या वचनावर कायम राहिलात," ख्रिस्त म्हणाला, "तर तुम्ही माझे शिष्य आहात खरंच; आणि तुम्हाला सत्य कळेल आणि सत्य तुम्हाला मुक्त करेल. " {FN16-13} फ्रीमन सर्व, लॉर्ड्स स्वतः, भारताचे योगी -ख्रिस्त अमर बंधुत्वाचा भाग आहेत: ज्यांना मुक्ती मिळाली आहे एका पित्याचे ज्ञान.

"अॅडम अर्थात हव्वाची कथा मला सांगण्यासाठी नाही" मी मादम पॅन्थी एक दिवस बसाला म्हणजे पाहिले म्हणजे सध्या करतो. "देवाने केवळ दोषां जोडलीच नाही तर मित्रां जन्मलेल्यांनाही का शिक्षा दिली? पाहिले पिढ्या?"

मास्तर माझ्या अज्ञानापेक्षा माझ्या कल्पकतेने जास्त रमले. "उत्पत्ति गंभीरपणे प्रतीकात्मक आहे आणि असू शकत नाही शाब्दिक अर्थाने समजले, "त्याने स्पष्ट केले. "त्याचे 'जीवनाचे झाड' मानवी शरीर आहे. पाठीचा कणा एक सारखा आहे उंचावलेले झाड, माणसाचे केस त्याच्या मुळांसारखे, आणि शाब्दिक आणि निष्क्रीय नसा फांद्या म्हणून. चे झाड मज्जासंस्था अनेक आनंददायी फळे, किंवा दृष्टी, आवाज, वास, चव आणि स्पर्श यांच्या संवेदना देते. यात, माणूस योग्यरित्या लाड करू शकतो; पण त्याला सेक्सचा अनुभव निषिद्ध होता, 'सफरचंद' शरीराच्या केंद्रस्थानी बाग. {FN16-14}

'सर्प' गुंडाळलेल्या स्पाइनल एनर्जीचे प्रतिनिधित्व करते जे लैंगिक तंत्रिका उत्तेजित करते. 'अॅडम' हे कारण आहे आणि 'ईव्ह' वाटत आहे. जेव्हा कोणत्याही मनुष्यातील भावना किंवा ईव्ह - देहभान लैंगिकतेने पराभूत होते आवेग, त्याचे कारण किंवा अॅडम देखील मरतात. {FN16-15}

"देवाने त्याच्या इच्छेच्या बळावर स्त्री आणि पुरुषांचे शरीर साकार करून मानवी प्रजाती निर्माण केली; त्याने नवीन प्रजातींना समान 'निर्दोष' किंवा दैवी पद्धतीने मुले तयार करण्याची शक्ती दिली. {FN16-16} कारण वैयक्तिक आत्म्यामध्ये त्याचे प्रकटीकरण आतापर्यंत प्राण्यांपर्यंत मर्यादित होते, अंतःप्रेरणा आणि पूर्ण कारणाच्या संभाव्यतेची कमतरता, देवाने प्रतीकात्मकपणे प्रथम मानवी शरीर बनवले आदाम आणि हव्वा म्हणतात. या, फायदेशीर ऊर्ध्वगामी उत्क्रांतीसाठी, त्याने आत्मा किंवा दैवी हस्तांतरित केले दोन प्राण्यांचे सार. {FN16-17} आदाम किंवा मनुष्यामध्ये, कारण प्रामुख्याने; हव्वा किंवा स्त्री मध्ये, भावना होती चढत्या अशा प्रकारे द्वैत किंवा ध्रुवीयता व्यक्त केली गेली जी अभूतपूर्व जगाला अधोरेखित करते. कारण आणि जोपर्यंत मानवी मनाला सापाद्वारे फसवले जात नाही तोपर्यंत सहकार्याच्या आनंदाच्या स्वर्गात राहणे ही भावना आहे प्राण्यांच्या क्षमतेची ऊर्जा.

"म्हणून मानवी शरीर केवळ पशूंपासून उत्क्रांतीचा परिणाम नाही, तर एखाद्या कृतीने निर्माण झाले देवाची विशेष निर्मिती. पूर्ण देवत्व व्यक्त करण्यासाठी प्राण्यांचे रूप खूपच कूड होते; मानव होता मेंदूचे 'हजार - पाकळ्या असलेले कमळ' तसेच तीव्रतेने एक प्रचंड मानसिक क्षमता दिली आहे. मणक्याचे जागृत मनोगत केंद्र.

"देव, किंवा पहिल्या तयार केलेल्या जोडीमध्ये उपस्थित दैवी चेतना, त्यांना सर्व मानवांचा आनंद घेण्याचा सल्ला दिला संवेदनशीलता, परंतु स्पर्श संवेदनांवर त्यांची एकाग्रता ठेवू नका. {FN16-18} यावर क्रमाने बंदी घालण्यात आली

अध्याय 16. तारे बाहेर टाकणे

103

पृष्ठ 107

एका योगीचे आत्मचरित्र

लैंगिक अवयवांचा विकास टाळा, ज्यामुळे कनिष्ठ प्राण्यांच्या पध्दतीत मानवता भिनेल प्रसार अवचेतनपणे -वर्तमान प्रेमाच्या आठवणींचे पुनरुज्जीवन न करण्याच्या चेतावणीकडे लक्ष दिले गेले नाही. पुन्हा सुरू करत आहे कूर प्रजननाचा मार्ग, आदाम आणि हव्वा स्वर्गीय आनंदाच्या स्थितीतून मूळ परिपूर्णतेवर पडले माणूस

"चांगल्या आणि वाईटाचे ज्ञान हे वैश्विक द्वैतवादी सक्तीला सूचित करते. माया च्या अधिपत्याखाली पडणे त्याच्या भावना आणि कारणाचा गैरवापर करून, किंवा हव्वा - आणि अॅडम - चेतना, माणूस त्याचा हक्क सोडून देतो दिव्य स्वयंपूर्णतेच्या स्वर्गीय बागेत प्रवेश करा. {FN16-19} प्रत्येक मानवाची वैयक्तिक जबाबदारी त्याचे 'पालक' किंवा दुहेरी स्वभाव एकसंध सुसंवाद किंवा ईडनला पुनर्संचयित करणे आहे.

श्री युक्तेश्वरने आपले प्रवचन संपताच, मी उत्पत्तीच्या पृष्ठांवर नवीन आदराने पाहिले.

"प्रिय स्वामी," मी म्हणालो, "प्रथमच मला आदाम आणि हव्वाच्या दिशेने योग्य फाइल दायित्व वाटते!"

{FN16-1} प्राचीन हिंदू शास्त्रांमधील खगोलशास्त्रीय संदर्भामधून, विद्वान योग्यरित्या सक्षम झाले आहेत लेखकांच्या तारखा निश्चित करा. Isर्षीचे शास्त्रीय ज्ञान खूप मोठे होते; कौशीतकी मध्ये ब्राह्मण आम्हाला अचूक खगोलशास्त्रीय परिच्छेद सापडतात जे दर्शवतात की इ.स.पूर्व 3100 मध्ये हिंदू खूप दूर होते खगोलशास्त्रात प्रगत, ज्योतिषशास्त्रासाठी शुभ काळ ठरवण्यासाठी व्यावहारिक मूल्य होते समारंभ. EAST -WEST, फेब्रुवारी, 1934 मधील एका लेखात, ज्योतिषाचा खालील सारांश दिला आहे

किंवा वैदिक खगोलशास्त्रीय ग्रंथांचा भाग: "त्यात वैज्ञानिक शास्त्र आहे ज्याने भारताला सर्वापेक्षा आघाडीवर ठेवले प्राचीन राष्ट्र आणि तिला ज्ञानानंतर साधकांचा मक्का बनवले. अत्यंत प्राचीन ब्रह्मगुप्त, एक ज्योतिष कार्याचा, हा एक खगोलशास्त्रीय ग्रंथ आहे ज्यामध्ये सूर्यकेंद्रित गती सारख्या बाबी हाताळल्या जातात आपल्या सौर यंत्रणेतील ग्रहांचे पिंड, ग्रहणाची तिरकसता, पृथ्वीचे गोलाकार स्वरूप, परावर्तित प्रकाश चंद्राची, पृथ्वीची दैनंदिन अक्षीय क्रांती, आकाशगंगेमध्ये स्थिर ताऱ्यांची उपस्थिती, चा नियम गुरुत्वाकर्षण आणि इतर वैज्ञानिक तथ्ये जी कोपर्निकसच्या काळापर्यंत पाश्चात्य जगात उजाडली नाहीत आणि न्युटन. "

हे आता सर्वज्ञात आहे की तथाकथित "अरबी अंक", ज्याच्या प्रतीकांशिवाय प्रगत गणित आहे अवघड, 9 व्या शतकात, अरबांमधून, भारतातून, भारतात आले, जिथे नोटेशनची पद्धत होती प्राचीन पद्धतीने तयार केलेले. भारताच्या अफाट वैज्ञानिक वारशावर आणखी प्रकाश डॉ. पी. सी. रे हिंदू रसायनशास्त्राचा इतिहास आणि डॉ. हिंदू.

{FN16-2} केवळ एका साधूच्या दृष्टीने वाहणारा आशीर्वाद.

{FN16-3} माझ्या कुटुंबाने माझ्यासाठी संभाव्य वधू म्हणून निवडलेल्या मुलीपैकी एकाने नंतर माझे लग्न केले चुलत भाऊ, प्रभास चंद्र घोष.

{FN16-4} श्री युक्तेश्वरच्या युगा सिद्धांताच्या ऐतिहासिक पडताळणीवर तेरा लेखांची मालिका EAST -WEST (लॉस एंजेलिस) मासिकात सप्टेंबर, 1932 ते सप्टेंबर, 1933 पर्यंत दिसले.

{FN16-5} AD 12,500 मध्ये.

{FN16-6} हिंदू धर्मग्रंथ सध्याच्या जगाचा युग बऱ्याच कलियुगात घडत आहे श्री युक्तेश्वर ज्या साध्या 24,000 वर्षीय विषुववृत्तीच्या सायकलपेक्षा लांब सार्वत्रिक चक्र होते संबंधित. शास्त्रांचे सार्वत्रिक चक्र 4,300,560,000 वर्षांचे आहे आणि एका दिवसाचे मोजमाप करते सृष्टी किंवा आपल्या ग्रह प्रणालीला त्याच्या वर्तमान स्वरूपात नियुक्त केलेल्या जीवनाची लांबी. द्वारे दिलेली ही विशाल आकृती isषी सौर वर्षाची लांबी आणि Pi च्या एकाधिक (3.1416, चे गुणोत्तर यांच्यातील संबंधावर आधारित आहेत वर्तुळाच्या व्यासाचा परिघ).

अध्याय 16. तारे बाहेर टाकणे

104

पृष्ठ 108

एका योगीचे आत्मचरित्र

संपूर्ण विश्वाचे आयुर्मान, प्राचीन द्रष्ट्यांच्या मते, 314,159,000,000,000 सौर वर्ष किंवा "एक ब्रह्माचे वय. "

शास्त्रज्ञांनी पृथ्वीचे सध्याचे वय अंदाजे दोन अब्ज वर्षे असल्याचा अंदाज व्यक्त केला आहे, त्यांचे निष्कर्ष a वर आधारित आहेत खडकांमधील किरणोत्सर्गाच्या परिणामी शिल्लक खिशांचा अभ्यास. हिंदू धर्मग्रंथ घोषित करतात की अशी पृथ्वी आमचे दोन कारणांपैकी एक कारणाने विरघळले आहे: संपूर्ण रहिवासी एकतर पूर्णपणे चांगले होतात किंवा पूर्णपणे वाईट. अशाप्रकारे विश्व -मन एक शक्ती निर्माण करते जे एक म्हणून बंदिस्त अणूंना मुक्त करते पृथ्वी

"जगाचा शेवट" याविषयी अधूनमधून तीव्र घोषणा प्रकाशित केल्या जातात. नवीनतम नशिबाचा अंदाज रेह् च्या यांनी दिला होता. जी. लॉन्ग ऑफ पासाडेना, ज्यांनी सार्वजनिकपणे "न्यायाचा दिवस" निश्चित केला सप्टेंबर 21, 1945 साठी. युनायटेड प्रेसच्या पत्रकारांनी माझे मत विचारले; मी स्पष्ट केले की जागतिक चक्र एक अनुसरण करतात दैवी योजनेनुसार व्यवस्थित प्रगती. कोणतेही पृथ्वीवरील विघटन दृष्टीक्षेपात नाही; दोन अब्ज वर्षे चढत्या आणि उतरत्या विषुववृत्त चक्राचा अद्याप आपल्या ग्रहासाठी त्याच्या सध्याच्या स्वरूपात संचय आहे. आकडेवारी विविध जागतिक वयोगटांसाठी ishर्षींनी दिलेले पाश्चिमात्य देश काळजीपूर्वक अभ्यास करण्यास पात्र आहेत; TIME मासिक (डिसेंबर 17, 1945, पृ. 6) त्यांना "आश्वासक आकडेवारी" म्हणतात.

{FN16-7} अध्याय VI: 13.

{FN16-8} "शरीराचा प्रकाश म्हणजे डोळा: म्हणून जेव्हा तुझा डोळा अविवाहित असतो, तेव्हा तुझे संपूर्ण शरीर देखील भरलेले असते प्रकाश; पण जेव्हा तुझा डोळा वार्ड असतो, तेव्हा तुझे शरीरही अंधाराने भरलेले असते. म्हणून जो प्रकाश आहे त्याची काळजी घ्या तुझ्यात अंधार राहू नकोस. " - लूक 11: 34-35.

{FN16-9} हिंदू तत्त्वज्ञानाच्या सहा प्रणालींपैकी एक. सांख्य द्वारे अंतिम मुक्ती शिकवते पंचवीस तत्त्वांचे ज्ञान, प्रकृती किंवा निसर्गाने सुरू होते आणि पुरुष किंवा आत्म्याने समाप्त होते.

{FN16-10} सांख्य उपमा, I: 92.

{FN16-11} मॅथ्यू 24:35.

{FN16-12} मॅथ्यू 12:50.

{FN16-13} जॉन 8: 31-32. सेंट जॉनने साक्ष दिली: "पण ज्यांनी त्याला स्वीकारले, त्यांनी त्यांना अधिकार दिला देवाचे पुत्र व्हा, अगदी त्यांच्या नावावर विश्वास ठेवणाऱ्यांसाठी (अगदी त्यांच्यामध्ये जे स्थापित आहेत ख्रिस्त चेतना). " - जॉन 1:12.

{FN16-14} "आम्ही बागेच्या झाडांची फळे खाऊ शकतो, पण मध्यभागी असलेल्या झाडाचे फळ बागेत, देवाने म्हटले आहे की, तुम्ही ते खाऊ नका, स्पर्श करू नका, अन्यथा तुम्ही मरणार नाही. " - उत्पत्ति ३: २-३.

{FN16-15} "ज्या स्त्रीला तू माझ्याबरोबर राहायला दिलेस, तिने मला त्या झाडाचे दिले आणि मी खाल्ले. स्त्री म्हणाला, सापाने मला फसवले आणि मी खाल्ले. " - जनरल. 3: 12-13.

{FN16-16} "म्हणून देवाने मनुष्याला त्याच्या स्वतःच्या प्रतिमेत निर्माण केले, देवाच्या प्रतिमेत त्याने त्याला निर्माण केले; पुरुष आणि स्त्री त्याने त्यांना निर्माण केले. आणि देवाने त्यांना आशीर्वाद दिला, आणि देव त्यांना म्हणाला, फलदायी व्हा आणि गुणाकार करा, आणि पुन्हा बरा पृथ्वी, आणि वंश करा. " - उत्पत्ती. 1: 27-28.

{FN16-17} "आणि प्रभू देवाने जमिनीच्या धूळतून मनुष्य तयार केला आणि त्याच्या नाकपुड्यांमध्ये श्वास घेतला जीवनाचा श्वास; आणि माणूस जिवंत आत्मा बनला. " - जनरल. 2: 7.

{FN16-18} "आता सर्प (लैंगिक शक्ती) शेतातील कोणत्याही पशूपेक्षा अधिक सूक्ष्म होता" (इतर कोणत्याही अर्थाने शरीर) .- सामान्य. 3: 1.

अध्याय 16. तारे बाहेर टाकणे

105

एका योगीचे आत्मचरित्र

{FN16-19} "आणि प्रभू देवाने ईडनमध्ये पूर्वेकडे एक बाग लावली; आणि तेथे त्याने त्याच्याजवळ असलेल्या माणसाला ठेवले तयार झाले. " - जनरल. 2: 8. "म्हणून प्रभू देवाने त्याला ईडन बागेतून, जमिनीपासून पुढे पाठवले त्याला कुठून नेण्यात आले. " - जनरल. 3:23. देवाने प्रथम तयार केलेल्या दैवी मनुष्याने त्याची चेतना मध्ये केंद्रित केली होती कपाळावर सर्वशक्तिमान एकच डोळा (पूर्वेकडे). त्याच्या इच्छेच्या सर्व सर्जनशील शक्ती, त्या ठिकाणी केंद्रित, जेव्हा मनुष्य त्याच्या भौतिक स्वभावाच्या "जमिनीपर्यंत" सुरू झाला तेव्हा तो हरवला.

अध्याय 17. सासी आणि तीन नीलम

"तू आणि माझा मुलगा स्वामी श्री युक्तेश्वरबद्दल खूप विचार करतो म्हणून, मी त्याच्याकडे एक नजर टाकेन." चे स्वर डॉ नारायण चंदर रॉय यांनी वापरलेल्या आवाजाचा अर्थ असा होतो की ते अर्धा बुद्धीच्या लहरीपणाचा विनोद करत होते. मी माझे लपवले धर्मत्यागाच्या सर्वोत्तम परंपरांमध्ये राग.

माझा साथीदार, एक पशुवैद्यकीय शल्यचिकित्सक, एक पुष्टीकृत अज्ञेयवादी होता. त्याचा तरुण मुलगा संतोषने मला विनंती केली होती त्याच्या वडिलांमध्ये रस घ्या. आतापर्यंत माझी अमूल्य मदत अदृश्य बाजूला थोडी होती.

डॉ. रॉय दुसऱ्या दिवशी माझ्याबरोबर सेरामपूर आश्रमात गेले. मास्टरने त्याला एक संक्षिप्त माहिती दिल्यानंतर मुलाखत, बहुतेक वेळा दोन्ही बाजूंनी शांत शांततेने चिन्हांकित, अभ्यागत ब्रुसली निघून गेला.

"मला माणसाला असे भयंकर धक्का आणायचे?" दरवाजा होताच श्री युक्तेश्वरने माझ्याकडे चौकशी करून पाहिले

“सर! डॉक्टर खूप जिवंत आहेत! ”

"पण थोड्याच वेळात तो मेला जाईल."

मला धक्का बसला. “सर, हा त्याच्या मुलासाठी एक भयंकर धक्का असेल. संतोष अजून वडिलांना बदलण्यासाठी वेळेची आशा करतो भौतिकवादी दृश्ये. मी तुम्हाला विनंती करतो, गुरुजी, त्या माणसाला मदत करा. ”

“खूप छान; तुमच्या फायद्यासाठी. ” माझ्या गुरूचा चेहरा निर्विकार होता. "गर्विष्ठ घोड्याचा डॉक्टर मधुमेहामध्ये खूप दूर गेला आहे, जरी त्याला ते माहित नाही. पंधरा दिवसात तो त्याच्या अंधरुणावर जाईल. डॉक्टर त्याला हरवल्याबद्दल सोडून देतील; ही पृथ्वी सोडण्याची त्याची नैसर्गिक वेळ आजपासून सहा आठवडे आहे. तुमच्या मध्यस्थीमुळे, तथापि, त्या तारखेला त्याने पुनर्प्राप्त होईल. पण एक अट आहे. तुम्ही त्याला ज्योतिषीय बांगडी घालायला लावली पाहिजे; तो निःसंशयपणे करेल ऑपरेशन करण्यापूर्वी त्याच्या घोड्यांप्रमाणे हिंसक आक्षेप घ्या! ” मास्टर हसले.

एका शांततेनंतर, ज्या दरम्यान मी विचार केला की संतोष आणि मी काजोलरीच्या कलांचा सर्वोत्तम उपयोग कसा करू शकतो पुनरावृत्ती करणारे डॉक्टर, श्री युक्तेश्वर यांनी आणखी खुलासे केले.

“माणूस बरा होताच त्याला मांस न खाण्याचा सल्ला द्या. तो मात्र सहा मध्ये या सल्ल्याकडे लक्ष देणार नाही महिने, ज्याप्रमाणे तो त्याच्या सर्वोत्तम वाटतो आहे, तो मेला जाईल. अगदी सहा महिने आयुष्य वाढवले जाते तो फक्त तुमच्या विनंतीमुळे. ”

दुसऱ्या दिवशी मी संतोषला सुचवले की त्याने ज्वेलर्समध्ये आर्मलेट मागवा. ते एका आठवड्यात तयार होते, पण डॉ.रॉय यांनी ते घालण्यास नकार दिला.

“माझी तब्येत उत्तम आहे. या ज्योतिषशास्त्रीय अंधश्रद्धांनी तुम्ही मला कधीही प्रभावित करणार नाही. ” चिकित्सक माझ्याकडे लढाऊ नजरेने पाहिले.

मला मनोरंजनासह आठवले की मास्टरने न्याय्यपणे त्या माणसाची तुलना बालक घोड्याशी केली होती. आणखी सात दिवस उत्तीर्ण; डॉक्टर, अचानक आजारी, नम्रपणे बांगडी घालण्यास संमती दिली. दोन आठवड्यांनंतर डॉक्टर आत आले उपस्थितीने मला सांगितले की त्याच्या रुग्णाची केस निराशाजनक आहे. त्याने झालेल्या नुकसानीचे दुःखदायक तपशील दिले मधुमेहाद्वारे.

अध्याय 17. सासी आणि तीन नीलम

106

एका योगीचे आत्मचरित्र

मी मान हलवली. "माझ्या गुरूंनी सांगितले आहे की, एक महिना टिकलेल्या आजारानंतर डॉ. रॉय बरे होतील."

डॉक्टर माझ्याकडे अविश्वसनीयपणे पाहत होते. पण त्याने पंधरवड्यांनंतर माफी मागून मला शोधले.

“डॉ. रॉयने पूर्ण पुनर्प्राप्ती केली आहे! ” तो उद्गारला. “माझ्या अनुभवातील हे सर्वात आश्चर्यकारक प्रकरण आहे. कधीच नाही मरणा -या माणसाला असे अकथनीय पुनरागमन दाखवण्यापूर्वी मी पाहिले आहे. तुमचे गुरु खरोखरच उपचार करणारे असले पाहिजेत संदेष्टा!”

डॉ. रॉय यांच्या एका मुलाखतीनंतर, ज्या दरम्यान मी मांसविरहित आहाराबद्दल श्री युक्तेश्वरच्या सल्ल्याची पुनरावृत्ती केली, ती मी केली सहा महिने पुन्हा माणसाला भेटू नका. मी संध्याकाळी गप्पा मारण्यासाठी थांबलो कारण मी माझ्या कुटुंबाच्या पियाझावर बसलो गुरपार रोडवरील घर.

“तुमच्या शिक्षकाला सांगा की वारंवार मांस खाल्ल्याने मी माझी ताकद पूर्णपणे परत मिळवली आहे. त्याच्या अवैज्ञानिक कल्पना आहाराचा माझ्यावर प्रभाव पडला नाही. ” हे खरे होते की डॉ.रॉय यांनी आरोग्याचे चित्र पाहिले.

पण दुसऱ्या दिवशी संतोष पुढच्या ब्लॉकवर त्याच्या घरातून माझ्याकडे धावत आला. “आज सकाळी वडील सोडले मृत! ”

हे मास्टर! आ विश्वसू असे बुरहा! आतून पृथ्वीवरून आतां सैधी प्रसन्निके, मुदते संहाय्येह पय्ये किये कर्तल बरे केने आस्थेमुळे विनंती. एका भक्ताच्या तातडीच्या प्रार्थनेचा सामना करताना श्री युक्तेश्वर त्याच्या दयाळूपणे अमर्याद होते.

माझ्या गुरूंना भेटण्यासाठी महाविद्यालयीन मित्रांना आणणे हा माझा अभिमानास्पद सौभाग्य होता. त्यापैकी बरेचजण बाजूला ठेवतील - किमान आश्रमात! - धार्मिक संशयाचा त्यांचा फॅशनेबल शैक्षणिक झगा.

माझ्या एका मैत्रिणीने, ससीने सेरामपूरमध्ये अनेक आनंदी आठवड्यांचा शेवट केला. मास्टर प्रचंड प्रेमळ झाले मुलाचे, आणि शोक व्यक्त केला की त्याचे खाजगी जीवन जंगली आणि उच्छृंखल आहे.

"ससी, जोपर्यंत तुम्ही सुधारणा करत नाही, एक वर्ष तुम्ही धोकादायक आजारी असाल." श्री युक्तेश्वरने माझ्या मित्राकडे पाहिले प्रेमळ निराशा. "मुकुंदा साक्षीदार आहे: नंतर सांगू नका की मी तुम्हाला चेतावणी दिली नाही."

ससी हसली. मास्टर माझे

आत्मा तयार आहे पण माझी इच्छा कमकुवत आहे. तू पृथ्वीवरील माझा एकमेव तारणहार आहेस; माझा इतर कोणत्याही गोष्टीवर विश्वास नाही. "

"किमान तुम्ही दोन कॅरेटचा निळा नीलम घाला. ते तुम्हाला मदत करेल. "

"मी एक घेऊ शकत नाही. असो, प्रिय गुरुजी, जर अडचण आली तर माझा पूर्ण विश्वास आहे की तुम्ही माझे रक्षण कराल. "

"एका वर्षात तुम्ही तीन नीलम आणाल," श्री युक्तेश्वरने गुप्तपणे उत्तर दिले. "तेव्हा त्यांचा काही उपयोग होणार नाही."

या संभाषणावरील तफावत नियमितपणे होत असे. "मी सुधारू शकत नाही!" ससी विनोदी निराशेने म्हणेल.

"आणि मास्टर, तुझ्यावरचा माझा विश्वास माझ्यासाठी कोणत्याही दगडापेक्षा अधिक मौल्यवान आहे!"

एका वर्षानंतर मी माझ्या गुरुला त्यांच्या शिष्य नरेन बाबू यांच्या कलकत्ता घरी भेट देत होतो. सुमारे दहा वाजले सकाळी, श्री युक्तेश्वर आणि मी दुसऱ्या मजल्याच्या पार्लरमध्ये शांतपणे बसलो होतो, तेव्हा मला समोरचा दरवाजा उघडल्याचे ऐकले. मास्टर कडक सरळ केले.

"ती ससी आहे," त्याने गंभीरपणे टिप्पणी केली. "वर्ष आता संपले आहे; त्याचे दोन्ही फुफ्फुसे संपले आहेत. त्याने माझ्याकडे दुर्लक्ष केले आहे सल्ला; त्याला सांगा मला त्याला भेटायचे नाही. "

श्री युक्तेश्वरच्या कठोरपणामुळे अर्धा स्तब्ध, मी जिना उतरलो. ससी चढत होती.

अध्याय 17. सासी आणि तीन नीलम

107

एका योगीचे आत्मचरित्र

"हे मुकुंदा! मला आशा आहे की मास्टर येथे आहेत; मला वाटले की तो असावा. "

"होय, पण त्याला अस्वस्थ होण्याची इच्छा नाही."

ससीने अश्रू ढाळले आणि माझ्या पुढे गेले. त्याने स्वतः ला श्री युक्तेश्वरच्या पायावर फेकून दिले, तेथे तीन ठेवून सुंदर नीलमणी.

"सर्वज्ञ गुरु, डॉक्टर म्हणतात की मला सरपटणारा क्षयरोग आहे! ते मला यापुढे तीनपेक्षा जास्त देत नाहीत महिने! मी नम्रपणे तुमच्या मदतीची विनंती करतो; मला माहित आहे तू मला बरे करू शकतोस! "

"आता तुमच्या आयुष्याबद्दल चिंता करायला थोडा उशीर झाला नाही का? आपल्या दागिन्यांसह प्रस्थान करा; त्यांच्या उपयुक्ततेची वेळ गेली आहे. " मास्टर नंतर दया साठी मुलाच्या sobs द्वारे विरामचिन्हे, एक निरंतर शांतता मध्ये sphinxlike बसला.

मला एक अंतर्ज्ञानी खात्री पटली की श्री युक्तेश्वर फक्त शशीच्या विश्वासाची खोली तपासत होता दैवी उपचार शक्ती. तासाच्या तासानंतर मला आश्चर्य वाटले नाही जेव्हा मास्टरने माझ्याकडे सहानुभूतीपूर्वक नजर टाकली दंडवत मित्रा.

"उठ, ससी; तुम्ही इतर लोकांच्या घरात किती गोंधळ करता! आपले नीलम ज्वेलर्सकडे परत करा;

ते आता अनावश्यक खर्च आहेत. पण एक ज्योतिषीय बांगडी घ्या आणि ती घाला. घाबरू नकोस; काही आठवड्यांत तुम्ही बरे होईल.

ससीच्या स्मिताने त्याचा अश्रूग्रस्त चेहरा चेहऱ्यावर अचानक सूर्यासारखा प्रकाशमय झाला. "प्रिय गुरु, मी करू डॉक्टरांनी सांगितलेली औषधे घ्यावीत का? "

श्री युक्तेश्वरची दृष्टी दीर्घकाळ होती. "जशी तुमची इच्छा आहे - ते प्या किंवा त्यांना टाकून द्या; काही फरक पडत नाही ते क्षयरोगाने मरण्यापेक्षा सूर्य आणि चंद्राची स्थिती बदलणे अधिक शक्य आहे. " तो अचानक जोडले, "माझे मत बदलण्यापूर्वी आता जा!"

भडकलेल्या धनुष्याने माझा मित्र घाईघाईने निघून गेला. पुढील काही आठवड्यांत मी त्याला अनेक वेळा भेट दिली आणि त्याची प्रकृती दिवसेंदिवस अधिकच बिकट होत चालली होती.

"ससी रात्रभर टिकू शकत नाही." त्याच्या डॉक्टरांचे हे शब्द, आणि आता माझ्या मित्राचा तमाशा जवळजवळ एका सांगाड्यापर्यंत कमी केले, मला सेरमपूरला पोस्टहेस्ट पाठवले. माझ्या गुरूंनी माझे अश्रूधर अहवाल थंडपणे ऐकले.

"तू मला त्रास देण्यासाठी इथे का आला आहेस? ससीला बरे होण्याचे आश्वासन देताना तुम्ही आधीच ऐकले आहे. "

मी त्याच्यापुढे मोठ्या विस्मयाने नतमस्तक झालो आणि दरवाज्याकडे मागे हटलो. श्री युक्तेश्वरने विभक्त होणारा शब्द सांगितला नाही, पण त्यात बुडाला शांतता, त्याचे डोळे अर्धे उघडे, त्यांची दृष्टी दुसऱ्या जगात पळून गेली.

मी कलकत्यातील सासीच्या घरी परतलो. आश्चर्याने मला माझा मित्र उठून बसलेला, दूध पिताना दिसला.

"हे मुकुंदा! काय चमत्कार! चार तासांपूर्वी मला खोलीत मास्टरची उपस्थिती जाणवली; माझी भयानक लक्षणे लगेच गायब. मला वाटते की त्याच्या कृपेने मी पूर्णपणे बरा आहे. "

काही आठवड्यांत ससी स्टॉटर होती आणि पूर्वीपेक्षा चांगली तब्येत होती. {FN17-1} पण त्याची एकवचनी प्रतिक्रिया त्याच्या उपचारात एक कृतघ्नता होती: त्याने पुन्हा एकदा क्वचितच श्री युक्तेश्वरला भेट दिली! माझ्या मित्राने मला एक दिवस सांगितले की तो त्याच्या पूर्वीच्या जीवनशैलीचा इतका मनापासून पश्चात्ताप झाला की त्याला मास्टरला तोंड देण्यास लाज वाटली.

मी फक्त एवढाच निष्कर्ष काढू शकतो की ससीच्या आजारपणामुळे त्याच्या इच्छाशक्तीला कठोर बनवण्याचा आणि त्याच्या क्षीण होण्याचा विपरीत परिणाम झाला शिष्टाचार.

अध्याय 17. सासी आणि तीन नीलम

108

पृष्ठ 112

एका योगीचे आत्मचरित्र

स्कॉटिश चर्च कॉलेजमध्ये माझ्या अभ्यासक्रमाची पहिली दोन वर्षे पूर्ण होत होती. माझा वर्ग उपस्थिती खूपच स्पारमोडिक होती; मी जे थोडे अभ्यास केले ते फक्त माझ्या कुटुंबासोबत शांतता राखण्यासाठी होते. माझे दोन खाजगी शिक्षक माझ्या घरी नियमित येत असत; मी नियमितपणे अनुपस्थित होतो: मी किमान ही नियमितता ओळखू शकतो माझ्या शैक्षणिक कारकीर्दीत!

भारतात कॉलेजची दोन यशस्वी वर्षे इंटरमीडिएट आर्ट्स डिप्लोमा आणतात; विद्यार्थी नंतर पाहू शकतो आणखी दोन वर्षे आणि त्याची एबी पदवी पुढे.

इंटरमीडिएट आर्ट्सच्या अंतिम परीक्षांची वाटचाल पुढे आहे. मी पुरीला पळून गेलो, जिथे माझे गुरु होते काही आठवडे घालवणे. अस्पष्टपणे आशा आहे की तो अंतिम फेरीत माझ्या अनुपस्थितीला मंजुरी देईल, मी माझ्याशी संबंधित आहे लाजिरवाणी तयारी.

पण मास्टर सांत्वानपूर्वक हसले. "तुम्ही मनापासून तुमच्या आध्यात्मिक कर्तव्यांचा पाठपुरावा केला आहे, आणि मदत करू शकत नाही तुमच्या कॉलेजच्या कामाकडे दुर्लक्ष. पुढील आठवड्यासाठी स्वतःला आपल्या पुस्तकांवर परिश्रमपूर्वक लागू करा: तुम्हाला मिळेल अपयशाशिवाय तुमच्या परीक्षेद्वारे. "

अधूनमधून उद्भवणाऱ्या सर्व वाजवी शंकांना घट्टपणे दाबून मी कलकत्याला परतलो उपहास. माझ्या टेबलावर पुस्तकांच्या डोंगराचे सर्वेक्षण करताना मला वाटले की एखाद्या रानात हरवलेला प्रवासी आहे. दीर्घ कालावधी

ध्यानामुळे मला श्रम -बचत प्रेरणा मिळाली. प्रत्येक पुस्तक यादृच्छिकपणे उघडताना मी फक्त त्या पुस्तकांचा अभ्यास केला अशी पृष्ठे उघडकीस आली. एका आठवड्यासाठी दिवसातून अठरा तास या कोर्सचा पाठपुरावा करणे, मी विचार केला क्रॅमिंगच्या कलेवर मी सर्व पुढच्या पिढ्यांना सल्ला देण्याचा अधिकार आहे.

परीक्षा हॉलमध्ये पुढील दिवस माझ्या उशिराने वाटणाऱ्या प्रक्रियेचे औचित्य होते. मी सर्व चाचण्या उत्तीर्ण झाल्या, जरी केशभूषा करून. माझे मित्र आणि कुटुंबाचे अभिनंदन हास्यास्पद होते विस्मरणात मिसळून त्यांच्या आश्चर्याचा विश्वासघात केला.

पुरीहून परतल्यावर श्री युक्तेश्वरने मला एक सुखद आश्चर्य दिले. “तुझा कलकत्ता अभ्यास आता संपला आहे. मी तुम्हाला दिसेल की तुम्ही तुमची शेवटची दोन वर्षे विद्यापीठाचे काम इथेच सेरामपूरमध्ये करता. ”

मी गोंधळलो. "सर, या शहरात बॅचलर ऑफ आर्ट्स कोर्स नाही." सेरामपूर कॉलेज, एकमेव संस्था उच्च शिक्षणासाठी, इंटरमीडिएट आर्ट्समध्ये फक्त दोन वर्षांचा अभ्यासक्रम दिला जातो.

मास्तर खोडकरपणे हसले. “मी एबी कॉलेज स्थापन करण्यासाठी देणग्या गोळा करण्यास जाण्यासाठी माझे वय झाले आहे तू. मला वाटते की मला या प्रकरणाची व्यवस्था इतर कोणाद्वारे करावी लागेल. ”

दोन महिन्यांनंतर सेरामपूर महाविद्यालयाचे अध्यक्ष प्राध्यापक हॉवेलस यांनी जाहीर केले की त्यांच्याकडे आहे चार वर्षांचा अभ्यासक्रम देण्यासाठी पुरेसा निधी गोळा करण्यात यशस्वी झाला. सेरामपूर कॉलेजची शाखा झाली कलकत्ता विद्यापीठाशी संलग्नता. सेरामपूरमध्ये एबी म्हणून प्रवेश घेणाऱ्या पहिल्या विद्यार्थ्यांपैकी मी एक होतो उमेदवार

“गुरुजी, तुम्ही माझ्यावर किती दयाळू आहात! मला कलकत्ता सोडण्याची आणि दररोज तुमच्या जवळ येण्याची इच्छा आहे सेरामपूर. प्राध्यापक हॉवेलस आपल्या मूक मदतीचे किती esणी आहेत हे स्वप्न पाहत नाही! ”

श्री युक्तेश्वरने माझ्याकडे टोकदार तीव्रतेने पाहिले. “आता तुम्हाला इतके तास गाड्यांवर घालवावे लागणार नाहीत; काय तुमच्या अभ्यासासाठी भरपूर मोकळा वेळ! कदाचित तुम्ही शेवटच्या – मिनिटांच्या क्रॅमरपेक्षा कमी आणि ए चे अधिक व्हाल विद्वान. ” पण कसा तरी त्याच्या स्वरात खात्रीचा अभाव होता.

{FN17-1} 1936 मध्ये मी एका मित्राकडून ऐकले की ससी अजूनही उत्तम तब्येत आहे.

अध्याय 17. सासी आणि तीन नीलम

109

पृष्ठ 113

एका योगीचे आत्मचरित्र

अध्याय 18. एक मोहम्मदन वंडर – कामगार

“कित्येक वर्षांपूर्वी, आता तुम्ही ज्या खोलीत आहात, त्याच खोलीत, एका मोहम्मदच्या आश्चर्यचकित झालेल्या कामगाराने चार कामगिरी केली माझ्यापुढे चमत्कार! ”

श्री युक्तेश्वरने माझ्या नवीन क्वार्टरच्या पहिल्या भेटीत हे आश्चर्यकारक विधान केले. त्यानंतर लगेच सेरामपूर महाविद्यालयात प्रवेश करताना, मी बोर्डिंग हाऊस जवळील in मध्ये एक खोली घेतली होती, ज्याला पन्थी म्हणतात. तो एक होता गंगेच्या समोर, जुन्या पद्धतीचा विटांचा वाडा.

“मास्तर, काय योगायोग आहे! या नव्याने सजवलेल्या भिंती खरोखरच आठवणींच्या आहेत का? ” मी पाहिले जागृत स्वारस्य असलेल्या माझ्या सहज सुसज्ज खोलीभोवती.

“ही एक दीर्घ कथा आहे.” माझे गुरु स्मरण करून हसले. “FAKIR {FN18-1} चे नाव अफझल खान होते. तो एका हिंदू योगीशी संधी साधून त्याने त्याच्या विलक्षण शक्ती प्राप्त केल्या होत्या.

“बेटा, मला तहान लागली आहे; मला पाणी आण. ' धूळाने झाकलेल्या सन्यासीने एक दिवस अफजलची ही विनंती केली पूर्व बंगालच्या एका छोट्या गावात त्याच्या बालपणात.

“मास्टर, मी एक मोहम्मदीन आहे. तुम्ही, हिंदू, माझ्या हातातून पेय कसे स्वीकारू शकता? ”

“तुम्ही सत्यता मला आवडते, माझ्या मुला. मी अधार्मिक सांप्रदायिकतेचे बहिष्कृत नियम पाळत नाही. जा; मला पटकन पाणी आण. ”

“योगींच्या प्रेमळ नजरेने अफझलच्या आदरणीय आज्ञाधारकतेला बक्षीस मिळाले.

“तुमच्याकडे पूर्वीच्या जीवनातील चांगले कर्म आहे,” त्याने गंभीरपणे पाहिले. ‘मी तुम्हाला एक विशिष्ट योग शिकवणार आहे पद्धत जी तुम्हाला एका अदृश्य क्षेत्रावर अधिकार देईल. ज्या महान शक्ती तुमच्या असतील योग्य टोकांसाठी वापरला पाहिजे; त्यांना कधीही स्वार्थीपणे वापरू नका! मला समजले, अरेरे! जे तुम्ही आणले आहे भूतकाळापासून काही विध्वंसक प्रवृत्तीची बीजे. त्यांना पाणी देऊन त्यांना कोंबू देऊ नका ताज्या वार्डट कृती. तुमच्या पूर्वीच्या कर्माची गुंतागुंत अशी आहे की तुम्ही या जीवनाचा उपयोग तुमच्या सामंजस्यासाठी केला पाहिजे उच्चतम मानवतावादी उद्दिष्टांसह योग सिद्धी. ’

“चकित झालेल्या मुलाला एका गुंतागुंतीच्या तंत्रात शिकवल्यानंतर, मास्टर अदृश्य झाला.

“अफझलने वीस वर्षे त्याच्या योग व्यायामाचे विश्वासाने पालन केले. त्याचे चमत्कारिक पराक्रम व्यापक प्रमाणात आकर्षित होऊ लागले लक्ष असे दिसते की त्याच्यासोबत नेहमीच एक अस्वस्थ आत्मा होता ज्याला तो ‘हजरत’ म्हणत असे. हे अदृश्य अस्तित्व फकीरची छोटीशी इच्छा पूर्ण करण्यास सक्षम होते.

“त्याच्या मालकाच्या इशान्याकडे दुर्लक्ष करून, अफझलने त्याच्या अधिकारांचा गैरवापर करण्यास सुरुवात केली. त्याने ज्या वस्तूला स्पर्श केला आणि नंतर पुनर्स्थापित लवकरच ट्रेसशिवाय अदृश्य होईल. ही निराशाजनक घटना सहसा मोहम्मद बनली एक आक्षेपार्ह पाहुणा!

“त्याने कलकत्त्यामध्ये वेळोवेळी दागिन्यांच्या मोठ्या दुकानांना भेट दिली आणि स्वतःला संभाव्य खरेदीदार म्हणून सादर केले. त्याने हाताळलेले कोणतेही दागिने दुकान सोडल्यानंतर थोड्याच वेळात नाहीसे होईल.

“अफझलला अनेक शंभर विद्यार्थ्यांनी घेरले होते, त्याचे रहस्य जाणून घेण्याच्या आशेने आकर्षित झाले. च्या फकीरने अधूनमधून त्यांना त्यांच्यासोबत प्रवास करण्यास आमंत्रित केले. रेल्वे स्थानकावर तो एका रोलला स्पर्श करू शकतो तिकिटांचे. ते लिपिकांकडे परत येतील, अशी टिप्पणी करत: ‘मी माझा विचार बदलला आहे आणि आता ते विकत घेणार नाही.’ पण जेव्हा तो त्याच्या रेटिन्यूसह ट्रेनमध्ये चढला तेव्हा अफझलकडे आवश्यक तिकिटे असतील. {FN18-2}

अध्याय 18. एक मोहम्मदन वंडर – कामगार

110

एका योगीचे आत्मचरित्र

“या कारनाम्यांनी संतापजनक गोंधळ निर्माण केला; बंगाली ज्वेलर्स आणि तिकीट विक्रेते चिंताग्रस्त झाले होते बिघाड! अफझलला अटक करण्याचा प्रयत्न करणाऱ्या पोलिसांना स्वतःला असहाय्य वाटले; फकीर काढू शकतो केवळ ‘हजरत, हे काढून टाका’ असे सांगून दोषी पुरावे.

श्री युक्तेश्वर आपल्या आसनावरून उठला आणि माझ्या खोलीच्या बालकनीत चालला ज्याने गंगेकडे दुर्लक्ष केले. मी त्याच्या मागे गेला, चकित करणारे मोहम्मदन रॅफल्स अधिक ऐकण्यासाठी उत्सुक.

“हे पॅथी घर पूर्वी माझ्या एका मित्राचे होते. तो अफझलशी परिचित झाला आणि त्याला विचारले येथे. माझ्या मित्राने माझ्यासह जवळपास वीस शेजाऱ्यांनाही आमंत्रित केले. मी तेव्हा फक्त एक तरुण होतो, आणि मला वाटले की अ कुख्यात फकीरबद्दल जिज्ञासा. ” मास्तर हसले. “मी काहीही न घालण्याची खबरदारी घेतली मौल्यवान! अफझलने माझ्याकडे जिज्ञासू नजरेने पाहिले, नंतर टिप्पणी केली:

“तुझे शक्तिशाली हात आहेत. खाली बागेत जा; एक गुळगुळीत दगड मिळवा आणि त्यावर आपले नाव लिहा खडू; मग शक्यतो दगड गंगेत फेक. ’

“मी आज्ञा पाळली. दूरच्या लाटांखाली दगड गायब होताच, मोहम्मदने मला पुन्हा संबोधित केले:

"या घराच्या समोर गंगेच्या पाण्याने एक भांडे भरा."

"मी पाण्याचे पात्र घेऊन परतल्यावर, फकीर ओरडला, 'हजरत, दगड भांड्यात ठेवा!'"

"दगड लगेच दिसला. मी ते पात्रातून बाहेर काढले आणि माझी स्वाक्षरी माझ्याकडे सुवाच्य म्हणून सापडली ते लिहिले.

"बाबू, {FN18-3} खोलीतील माझा एक मित्र, जड प्राचीन सोन्याचे घड्याळ आणि साखळी घातलेला होता. च्या फकीरने त्यांची अशुभ प्रशांसा करून तपासणी केली. लवकरच ते बेपत्ता झाले!"

"अफजल, कृपया माझा बहुमूल्य वारसा परत करा!" बाबू जवळजवळ रडत होते.

"मोहम्मद न थोडावेळ शांतपणे शांत राहिला, मग म्हणाला, 'तुमच्याकडे लोखंडी तिजोरीत पाचशे रुपये आहेत. त्यांना माझ्याकडे आणा, आणि मी तुम्हाला सांगेन की तुमचा टाइमपीस कुठे शोधायचा. '"

"अस्वस्थ बाबू ताबडतोब आपल्या घरी निघून गेला. तो थोड्याच वेळात परत आला आणि त्याने अफजलला आवश्यक ते दिले बेरीज

"तुमच्या घराजवळच्या छोट्या पुलावर जा," फकीरने बाबूला सूचना दिली. 'घड्याळ देण्यासाठी हजरतला फोन करा आणि साखळी. '"

"बाबू धावत गेला. परतल्यावर, त्याने आरामदायक स्मित घातले होते आणि दागिने काहीही नव्हते.

"जेव्हा मी निर्देशानुसार हजरतला आज्ञा केली, तेव्हा त्याने घोषित केले, 'माझे घड्याळ हवेतून खाली पडले उजवा हात! येथे गटात पुन्हा सामील होण्यापूर्वी मी माझ्या तिजोरीत वंशपरंपरा लॉक केला असेल याची तुम्हाला खात्री असू शकते! '"

"बाबूचे मित्र, घड्याळासाठी खंडणीच्या कॉमिकोट्रागेडीचे साक्षीदार, त्यांच्याकडे नाराजीने पाहत होते. अफझल. तो आता शांतपणे बोलला.

"कृपया तुम्हाला हव्या असलेल्या पेयाचे नाव द्या; हजरत त्याची निर्मिती करतील. '"

"एका नंबरने दुधाची मागणी केली, इतरांनी फळांच्या रसांसाठी. अस्वस्थ बाबूंना मला फारसा धक्का बसला नाही व्हिस्की मागितली! मोहम्मदने आदेश दिला; बंधनकारक हजरतने सीलबंद कंटेनर खाली पाठवले हवा आणि जमिनीवर धडधडणे. प्रत्येक माणसाला त्याचे इच्छित पेय सापडले.

अध्याय 18. एक मोहम्मद न वंडर – कामगार

111

एका योगीचे आत्मचरित्र

"त्या दिवसाच्या चौथ्या नेत्रदीपक पराक्रमाचे वचन आमच्या यजमानासाठी निःसंशयपणे कृतज्ञ होते: अफझलने देऊ केले तात्काळ लंच पुरवा!"

बाबूंनी उदासपणे सुचवले. 'मला माझ्या पाच जणांसाठी विस्तृत जेवण हवे आहे शंभर रुपये! प्रत्येक वस्तू सोन्याच्या ताटांवर दिल्या पाहिजेत! '"

"प्रत्येक माणसाने आपली पसंती व्यक्त करताच, फकीरने स्वतःला अक्षम्य संबोधले हजरत. मोठा गोंधळ उडाला; सोन्याचे ताट गुंतागुंतीने तयार केलेले करी, गरम लुची आणि बरेच काही बाहेरच्या हंगामातील फळे, कोठेही आमच्या पायावर उतरली नाहीत. सर्व जेवण स्वादिष्ट होते. तासभर मेजवानी केल्यानंतर, आम्ही खोली सोडायला सुरुवात केली. एक प्रचंड आवाज, जणू भांडी गोळा केली जात होती, त्यामुळे आम्हाला वळण लागले सुमारे. लो! चकचकीत प्लेट्स किंवा जेवणाचे अवशेष यांची कोणतीही चिन्हे नव्हती. '"

"गुरुजी," मी व्यत्यय आणला, "जर अफझल सोन्याच्या भांड्यांसारख्या गोष्टी सहज सुरक्षित करू शकत असेल तर त्याने मालमत्तेचा लालसा का केला? इतरांचे? '"

"फकीर आध्यात्मिकदृष्ट्या फार विकसित नव्हता," श्री युक्तेश्वर यांनी स्पष्ट केले. "एका विशिष्ट योगावर त्यांचे प्रभुत्व तंत्राने त्याला सूक्ष्म विमानात प्रवेश दिला जेथे कोणतीही इच्छा त्वरित पूर्ण होते. द्वारे

सूक्ष्म अस्तित्वाची एजन्सी. हजरत, मोहम्मदन कोणत्याही वस्तूच्या अणुंना इथरिकमधून बोलावू शकतो शक्तिशाली इच्छाशक्तीच्या कृतीने ऊर्जा. परंतु अशा सूक्ष्मदृष्ट्या उत्पादित वस्तू संरचनात्मकदृष्ट्या उत्क्रांत असतात; ते करू शकत नाहीत बराच काळ टिकून राहा. अफझल अजूनही ऐहिक संपत्तीसाठी आसुसलेला आहे, जो अधिक कष्टाने कमावला असला तरी त्याच्याकडे अधिक आहे विश्वसनीय टिकाऊपणा. ”

मी हसलो. "हे देखील कधीकधी सर्वात बेहिशेबीपणे नाहीसे होते!"

"अफझल हा देवाचा माणूस नव्हता - साक्षात्कार," मास्टर पुढे गेला. "कायम आणि फायदेशीर निसर्गाचे चमत्कार ते खरे संतांनी केले आहेत कारण त्यांनी स्वतःला सर्वशक्तिमान निर्मात्याशी जोडले आहे. अफझल होता केवळ एक सामान्य माणूस ज्यामध्ये सूक्ष्म क्षेत्रात प्रवेश करण्याची विलक्षण शक्ती असते ज्यामध्ये सहसा प्रवेश केला जात नाही मरेपर्यंत मर्त्य. ”

“मला आता समजले, गुरुजी. नंतरच्या जगात काही आकर्षक वैशिष्ट्ये आहेत असे दिसते.

मास्टर सहमत. “मी त्या दिवसा नंतर अफझलला कधीच पाहिले नाही, पण काही वर्षांनी बाबू माझ्या घरी मला दाखवायला आले मोहम्मदनच्या सार्वजनिक कबुलीजबाबाचे वृत्तपत्र खाते. त्यातून मी तुम्हाला नुकतीच सांगितलेली वस्तुस्थिती कळली हिंदू गुरूंकडून अफझलच्या सुरुवातीच्या दीक्षाबद्दल. ”

प्रकाशित झालेल्या दस्तऐवजाच्या उत्तरार्धाचा सारांश, श्री युक्तेश्वरने सांगितल्याप्रमाणे खालीलप्रमाणे होता: “मी, अफझल खान, हे शब्द तपश्चर्या म्हणून आणि जे ताब्यात घेतात त्यांना चेतावणी म्हणून लिहित आहे चमत्कारिक शक्ती. च्या कृपेने मला दिलेल्या अद्भुत क्षमतांचा मी अनेक वर्षांपासून गैरवापर करीत आहे देव आणि माझे गुरु. मी नैतिकतेच्या सामान्य नियमांच्या पलीकडे आहे असे वाटून मी अहंकाराने मद्यधुंद झालो. माझ्या हिशोबाचा दिवस शेवटी आला.

“अलीकडेच मी कलकत्याबाहेरील रस्त्यावर एका म्हातारीला भेटलो. तो एक लखलखीत वस्तू घेऊन कष्टाने लंगडत होता जे सोन्यासारखे दिसत होते. मी मनातल्या मनात त्याला लोभाने संबोधित केले.

“मी अफझल खान आहे, महान फकीर. तुला तिथे काय आहे? ’

“सोन्याचा हा चेंडू माझी एकमेव भौतिक संपत्ती आहे; तो फकीरसाठी स्वारस्य असू शकत नाही. मी तुम्हाला विनंती करतो, सर, बरे करा माझा लंगडा. ’

“मी चेंडूला स्पर्श केला आणि उत्तर न देता निघून गेलो. म्हातारा माझ्या मागे लागला. त्याने लवकरच आक्रोश केला: 'माझे सोने गेले!'

अध्याय 18. एक मोहम्मदन वंडर – कामगार

112

एका योगीचे आत्मचरित्र

“मी लक्ष न दिल्याने, तो अचानक एका स्टॅटोरियन आवाजात बोलला जो त्याच्या दुर्बल शरीरातून विचित्रपणे निघाला:

“तू मला ओळखत नाहीस का? ’

“विलंबित शोधामुळे मी अवाक उभा राहिलो, की हे अप्रभावी जुने अपंग दुसरे कोणी नव्हते महान संत ज्यांनी, फार पूर्वी, मला योगाची दीक्षा दिली होती. त्याने स्वतःला सरळ केले; त्याचे शरीर त्वरित मजबूत आणि तरुण झाले.

“तर! माझ्या गुरूची नजर अग्निमय होती. 'मी माझ्या स्वतःच्या डोळ्यांनी पाहतो की तुम्ही तुमच्या शक्तींचा वापर करता, दुःखाला मदत करण्यासाठी नाही माणुसकी, पण सामान्य चोरांसारखी त्याची शिकार! मी तुमच्या गुप्त भेटी मागे घेतो; हजरत आता तुमच्यापासून मुक्त झाले आहेत. यापुढे तुम्ही बंगालमध्ये दहशतवादी होणार नाही! ’

“मी दुःखी स्वरात हजरतला हाक मारली; प्रथमच, तो माझ्या आतील दृष्टीस दिसला नाही. पण काही अंधार माझ्यामध्ये अचानक बुरखा उचलला गेला; मी माझ्या आयुष्याची निंदा स्पष्टपणे पाहिली.

“माझ्या गुरू, माझ्या दीर्घ भ्रम दूर करण्यासाठी आल्याबद्दल मी तुमचे आभार मानतो.' मी त्याच्या पायाशी रडत होतो. 'मी त्याग करण्याचे वचन देतो माझ्या सांसारिक महत्वाकांक्षा. देवावर एकाकी ध्यान करण्यासाठी मी डोंगरावर निवृत्त होईन, माझ्या वाईटाचे प्रायश्चित्त करण्यासाठी

भूतकाळ. '

“माझ्या गुरुने मला मूक करणेने पाहिले. 'मला तुमचा प्रामाणिकपणा जाणवतो,' तो शेवटी म्हणाला. 'तुझ्या आधीच्यामुळे वर्षानुवर्षे कठोर आज्ञाधारक, आणि तुमच्या सध्याच्या पश्चात्तापामुळे, मी तुम्हाला एक वरदान देईन. आपला दुसरा शक्ती आता संपल्या आहेत, परंतु जेव्हा जेव्हा अन्न आणि वस्त्रांची गरज भासते, तेव्हा तुम्ही अजूनही हजरत यांना यशस्वीरित्या कॉल करू शकता त्यांना पुरवठा करा. डॉगराच्या एकांतात दैवी समजुतीसाठी मनापासून स्वतःला समर्पित करा. '

“माझे गुरु नंतर नाहीसे झाले; मी माझे अश्रू आणि प्रतिबिंब सोडले होते. निरोप, जग! मी क्षमा मागण्यासाठी जातो वैश्विक प्रिय. ”

{FN18-1} एक मुस्लिम योगी; अरबी FAQIR कडून, गरीब; मूलतः व्रत अंतर्गत दरवेशांना लागू गरिबी

{FN18-2} नंतर माझ्या वडिलांनी मला सांगितले की त्यांची कंपनी, बंगाल -नागपूर रेल्वे, एक कंपनी होती अफझल खानने बळी घेतला.

{FN18-3} मला श्री युक्तेश्वरच्या मित्राचे नाव आठवत नाही आणि त्याला फक्त "बाबू" म्हणून संबोधले पाहिजे (मिस्टर).

अध्याय 19. माझा मास्टर, कलकत्ता मध्ये, सिरमपूर मध्ये दिसतो

“मला अनेकदा नास्तिक शंका येतात. तरीही एक छळ करणारा अंदाज कधीकधी मला सतावतो: कदाचित न वापरलेला आत्मा शक्यता अस्तित्वात आहेत? जर मनुष्य त्यांचे शोधण्यात अयशस्वी झाला तर त्याचे खरे भाग्य चुकत नाही का? ”

पेंथी बोर्डिंग हाऊसमधील माझे रूममेट डिजेन बाबू यांच्या या टिपणणी माझ्याकडून पुढे आल्या माझ्या गुरूला भेटण्याचे आमंत्रण.

“श्री युक्तेश्वरजी तुम्हाला कृतियोगाची दीक्षा देतील,” मी उत्तर दिले. “हे दैवी द्वारे द्वैतवादी गोंधळ शांत करते अंतर्गत खात्री. ”

त्या संध्याकाळी डिजेन माझ्याबरोबर आश्रमात गेले. मास्टरच्या उपस्थितीत माझ्या मित्राला असे आध्यात्मिक लाभले शांतता की तो लवकरच एक सतत अभ्यागत होता. दैनंदिन जीवनातील क्षुल्लक व्यस्तता माणसाला पुरेशी नाही; शहाणपण ही सुद्धा देशी भूक आहे. श्री युक्तेश्वरच्या शब्दात डिजेनला त्या प्रयत्नांना प्रोत्साहन मिळाले - पहिले वेदनादायक, नंतर सहजतेने मुक्त करणे - एखाद्याच्या अपमानास्पद अहंकारापेक्षा त्याच्या स्वतःच्या छातीत स्वतःला शोधणे.

अध्याय 19. माझा मास्टर, कलकत्ता मध्ये, सिरमपूर मध्ये दिसतो

113

एका योगीचे आत्मचरित्र

तात्पुरता जन्म, क्वचितच आत्म्यासाठी पुरेसे.

डिजेन आणि मी दोघेही सेरामपूर कॉलेजमध्ये एबी कोर्स करत असताना आम्हाला चालण्याची सवय लागली वर्ग संपताच आश्रमात एकत्र. श्रीयुक्तेश्वर त्याच्यावर उभा असलेला आपण अनेकदा पाहत असू दुसऱ्या मजल्यावरील बाल्कनी, आमच्या दृष्टिकोनाचे स्मितहास्याने स्वागत.

एके दिवशी दुपारी कनई, एक तरुण आश्रमातील रहिवासी, निराशेच्या बातमीने डिजेन आणि मला दारात भेटले.

“मास्तर इथे नाहीत; त्यांना तातडीने नोट करून कलकत्त्याला बोलावण्यात आले.

दुसऱ्या दिवशी मला माझ्या गुरूकडून एक पोस्ट कार्ड मिळाले. “मी बुधवारी सकाळी कलकत्ता सोडतो,” त्याने सांगितले लिहिलेले. "तुम्ही आणि डिजेन सेरामपूर स्टेशनवर रात्री नऊ वाजता ट्रेनला भेटता."

बुधवारी सकाळी सुमारे आठ - तीस, श्री युक्तेश्वरचा एक टेलिपाथिक संदेश माझ्याकडे आग्रहाने चमकला मनः “मला विलंब होत आहे; रात्री नऊच्या ट्रेनला भेटू नका. ”

मी डिजेनला नवीनतम सूचना दिल्या, ज्यांनी आधीच निघण्यासाठी कपडे घातले होते.

"तू आणि तुझी अंतर्ज्ञान!" माझ्या मित्राचा आवाज तिरस्काराने कडाडला होता. "मी मास्टरच्या लिखित शब्दावर विश्वास ठेवण्यास प्राधान्य देतो."

मी माझे खांदे हलवले आणि स्वतःला शांतपणे बसवले. रागाने चिडवणे, डिजेन दरवाजासाठी बनवले आणि तो त्याच्या मागे गोंगाटाने बंद केला.

खोलीत अंधार असल्याने मी रस्त्याच्या कडेला असलेल्या खिडकीजवळ गेलो. अल्प सूर्यप्रकाश अचानक एका तीव्र प्रखरतेत वाढ झाली ज्यामध्ये लोखंडी प्रतिबंधित खिडकी पूर्णपणे नाहीशी झाली. विरुद्ध ही चमकदार पार्श्वभूमी श्रीयुक्तेश्वरची स्पष्टपणे साकारलेली आकृती दिसली!

धक्काबुक्की झाल्यावर मी माझ्या खुर्चीवरून उठलो आणि त्याच्यासमोर नतमस्तक झालो. च्या माझ्या नेहमीच्या हावभावाने माझ्या गुरुच्या चरणी आदरपूर्वक अभिवादन, मी त्याच्या शूजांना स्पर्श केला. नारंगी रंगाने रंगवलेली ही माझ्यासाठी परिचित जोडी होती कॅनव्हास, दोरीने भिजलेला. त्याचे गेरु स्वामी कापड माझ्यावर घासले; मला स्पष्टपणे केवळ त्याचा पोतच जाणवला नाही झगा, पण शूजचा किरकोळ पृष्ठभाग, आणि त्यामध्ये त्याच्या बोटोचा दबाव. खूप आश्चर्यचकित झाले एक शब्द बोला, मी उठून त्याच्याकडे प्रश्नार्थक नजरेने पाहिले.

"तुम्हाला माझा टेलिपाथिक संदेश मिळाला याचा मला आनंद झाला." मास्टरचा आवाज शांत, पूर्णपणे सामान्य होता. "माझ्याकडे आता आहे कलकत्त्यात माझा व्यवसाय संपला आणि दहा वाजता ट्रेनने सेरामपूरला पोहोचेल. "

मी अजूनही शांतपणे पाहत असताना, श्री युक्तेश्वर पुढे म्हणाले, "हे एक स्वरूप नाही, तर माझे मांस आणि रक्ताचे स्वरूप आहे. मी तुम्हाला हा अनुभव देण्याची दैवी आज्ञा देण्यात आली आहे, पृथ्वीवर साध्य करण्यासाठी दुर्मिळ. स्टेशनवर मला भेटा; तू आणि डिजेन मला तुझ्याकडे येताना दिसतील, मी आता आहे म्हणून कपडे घातले आहे. माझ्या आधी एक सहकारी असेल प्रवासी - एक लहान मुलगा चांदीचा घोट घेऊन. "

माझ्या गुरूंनी दोन्ही हात माझ्या डोक्यावर ठेवले, बडबडलेल्या आशीर्वादाने. त्याने या शब्दांनी निष्कर्ष काढला, "TABA एसआय, " {FN19-1} मी एक विचित्र आवाज ऐकला. {FN19-2} त्याचे शरीर हळूहळू आत वितळू लागले छेदणारा प्रकाश. आधी त्याचे पाय आणि पाय नाहीसे झाले, नंतर त्याचे धड आणि डोके, जसे गुंडाळले जात आहे. करण्यासाठी अगदी शेवटी, मला वाटले की त्याची बोटं माझ्या केसांवर हलकी विश्रांती घेत आहेत. फुगवटा मंदावला; माझ्यापुढे काहीही राहिले नाही पण बंदिस्त खिडकी आणि सूर्यप्रकाशाचा फिकट प्रवाह.

मी अर्ध्या-गोंधळाच्या अवस्थेत राहिलो, मी भ्रामकपणाला बळी पडलो नाही का असा प्रश्न विचारला. अ crestfallen Dijen लवकरच खोलीत प्रवेश केला.

अध्याय 19. माझा मास्टर, कलकत्ता मध्ये, सिरमपूर मध्ये दिसतो

114

एका योगीचे आत्मचरित्र

"मास्टर नऊ वाजताच्या ट्रेनमध्ये नव्हते, किंवा अगदी नऊ - तीसही." माझ्या मित्राने त्याची घोषणा अ सह केली किंचित क्षमाशील हवा.

"मग या; मला माहित आहे तो दहा वाजता येईल. " मी डिजेनचा हात घेतला आणि त्याला जबरदस्तीने माझ्याबरोबर नेले, त्याच्या निषेधाकडे दुर्लक्ष. सुमारे दहा मिनिटांत आम्ही स्टेशनमध्ये प्रवेश केला, जिथे ट्रेन आधीच a ला धडधडत होती थांबवा

"संपूर्ण ट्रेन मास्टरच्या आभाच्या प्रकाशाने भरलेली आहे! तो तिथे आहे!" मी आनंदाने उद्गारलो.

"तू असे स्वप्न पाहतोस?" डिजेन उपहासाने हसले.

"आपण इथे थांबूया." मी माझ्या मित्राला ज्या मार्गाने आपले गुरु आपल्याशी संपर्क साधणार आहे त्याचे तपशील सांगितले. जसे मी माझे काम पूर्ण केले वर्णन, श्री युक्तेश्वर दृश्यमान झाले, मी थोड्या वेळापूर्वी पाहिले होते तेच कपडे परिधान केले. तो चांदीच्या भांड्यासह एका लहान मुलाच्या पार्श्वभूमीवर हळूहळू चालत गेले.

क्षणभर माझ्या अनुभवाच्या अभूतपूर्व विचित्रतेमुळे थंड भीतीची एक लाट माझ्यामधून गेली. मी

भौतिकवादी, विसाव्या शतकातील जग माझ्याकडून घसरत असल्याचे जाणवले; मी जुन्या दिवसात परत आलो होतो जेव्हा येशू पाटेरला समुद्र किती हजर केले?

श्री युक्तेश्वर, एक आधुनिक योगी -ख्रिस्त, त्या ठिकाणी पोहचले जिथे डिजेन आणि मी अवाकपणे रुजलेलो होतो, मास्टर माझ्या मित्राकडे हसले आणि टिप्पणी दिली:

"मी तुम्हाला एक मेसेज पण पाठवला होता, पण तुम्ही ते समजून घेऊ शकला नाही."

डिजेन शांत होता, पण माझ्याकडे संशयाने पाहत होता. आम्ही आमच्या गुरूला त्यांच्या आश्रमात नेल्यानंतर, माझ्या मित्रा आणि मी सेरामपूर कॉलेजच्या दिशेने निघालो. डिजेन रस्त्यावर थांबला, त्याच्या प्रत्येकाकडून राग प्रवाहित झाला छिद्र

"तर! मास्तरांनी मला निरोप दिला! तरीही तुम्ही ते लपवले! मी स्पष्टीकरण मागतो!"

"जर तुमचा मानसिक आरसा अशा अस्वस्थतेने थरथरत असेल की तुम्ही आमच्या गुरूंची नोंदणी करू शकत नाही तर मी त्याची मदत करू शकतो का? सूचना?" मी उत्तर दिले.

डिजेनच्या चेहऱ्यावरून राग नाहीसा झाला. "तुला काय म्हणायचे आहे ते मी पाहतो," तो रागाने म्हणाला. "पण कृपया तुम्ही कसे आहात ते स्पष्ट करा गुळासह मुलाबद्दल जाणून घेऊ शकलो."

मी सकाळी बोर्डिंग हाऊसमध्ये मास्टरच्या अभूतपूर्व देखाव्याची कथा पूर्ण केली होती, मी आणि माझा मित्र सेरामपूर महाविद्यालयात पोहोचलो होतो.

डिजेन म्हणाले, "मी नुकतेच आमच्या गुरूंच्या अधिकारांबद्दल ऐकले आहे," मला असे वाटते की कोणत्याही विद्यापीठात जग फक्त एक बालवाडी आहे."

धडा 19 तळटीप

{FN19-1} बंगाली "गुड - बाय"; शब्दशः, तो एक आशावादी विरोधाभास आहे: "मग मी येतो."

{FN19-2} शारीरिक अणूंच्या डीमटेरियलायझेशनचा वैशिष्ट्यपूर्ण आवाज.

अध्याय 19. माझा मास्टर, कलकत्ता मध्ये, सिरमपूर मध्ये दिसतो

115

एका योगीचे आत्मचरित्र

अध्याय 20. आम्ही काश्मीरला भेट देत नाही

"वडील, मला मास्टर आणि चार मित्रांना माझ्यासोबत हिमालयीन पायथ्याशी येण्यासाठी आमंत्रित करायचे आहे उन्हाळी सुट्टी. माझ्याकडे काश्मीरला जाण्यासाठी सहा ट्रेन पास आणि आमच्या प्रवासाचा खर्च भागवण्यासाठी पुरेसे पैसे असतील का?"

माझ्या अपेक्षेप्रमाणे, वडील मनापासून हसले. "तुम्ही मला तिसऱ्यांदा समान कोंबडा - आणि. बैल दिला आहे कथा. मागच्या उन्हाळ्यात आणि त्या आधीच्या वर्षी तुम्ही अशीच विनंती केली नाही का? शेवटच्या क्षणी श्री युक्तेश्वरजींनी जाण्यास नकार दिला."

"हे खरे आहे, बाबा; मला माहीत नाही का माझे गुरू मला काश्मीर विषयी निश्चित शब्द का देत नाहीत. {FN20-1} पण जर मी त्याला सांगितले की मी आधीच तुमच्याकडून पास सुरक्षित केले आहेत, तरी मला वाटते की या वेळी तो करेल प्रवास करण्यास संमती."

या क्षणी वडिलांची खात्री नव्हती, परंतु दुसऱ्या दिवशी, काही चांगल्या -विनोदी भेटीनंतर त्यांनी मला हात दिला सहा पास आणि दहा रुपयांच्या बिलांचा रोल.

"मला क्वचितच वाटते की तुमच्या सैद्धांतिक सहलीला अशा व्यावहारिक साधनांची आवश्यकता आहे," त्यांनी टिप्पणी केली, "पण ते येथे आहेत."

त्या दुपारी मी श्री युक्तेश्वरला माझी लूट दाखवली. माझ्या उत्साहावर तो हसला तरी त्याचे शब्द होते नॉन कमिटील: "मला जायला आवडेल; आपण बघू." जेव्हा मी त्याच्या लहान आश्रमाला विचारले तेव्हा त्याने कोणतीही टिप्पणी केली नाही शिष्य, कनई, आमच्या सोबत. मी राजेंद्र नाथ मित्रा, जोतिन औडी आणि इतर तीन मित्रांनाही आमंत्रित केले दुसरा एक मुलगा. आमची निघण्याची तारीख पुढील सोमवार निश्चित करण्यात आली.

शनिवार आणि रविवारी मी कलकत्त्यात राहिलो, जिथे माझ्या चुलत भावाच्या लग्नाचे विधी साजरे केले जात होते कौटुंबिक घर. मी सोमवारी सकाळी माझ्या सामानासह सेरामपूरला पोहोचलो. राजेंद्र मला भेटला आश्रमाचा दरवाजा.

"मास्तर बाहेर आहेत, चालत आहेत. त्याने जाण्यास नकार दिला आहे. "

मी तितकाच दुःखी आणि अस्वस्थ होतो. "मी माझ्या वडिलांच्या योजनांची उपहास करण्याची तिसरी संधी देणार नाही काश्मीर. या; आम्ही बाकीचे कसेही जाऊ. "

राजेंद्र सहमत झाला; नोकर शोधण्यासाठी मी आश्रम सोडला. कनई, मला माहीत होते, मास्तरशिवाय ट्रिप घेणार नाही, आणि सामानाची काळजी घेण्यासाठी कोणीतरी आवश्यक होते. मी स्वतः ला बिहारीचा विचार केला, जो पूर्वी माझा सेवक होता कौटुंबिक घर, जे आता सेरामपूरच्या शाळेच्या मास्तराने नोकरीला होते. मी वेगाने चालत असताना, मला भेटले सेरामपूर न्यायालयगृहाजवळ ख्रिश्चन चर्चसमीर गुरु.

"तू कुठे चालला आहेस?" श्री युक्तेश्वरचा चेहरा नम्र होता.

"सर, मी ऐकले आहे की आपण आणि कनई आम्ही ज्या प्रवासाची योजना केली होती ती घेणार नाही. मी बिहारी शोधत आहे. तू करशील आठवते की गेल्या वर्षी तो काश्मीर पाहण्यासाठी इतका उत्सुक होता की त्याने अगदी पगाराशिवाय सेवा करण्याची ऑफर दिली.

"मला आठवते. तरीसुद्धा, मला असे वाटत नाही की बिहारी जाण्यास तयार असेल. "

मी हताश झालो होतो. "तो फक्त या संधीची आतुरतेने वाट पाहत आहे!"

माझे गुरू शांतपणे चालायला लागले; मी लवकरच शाळेच्या मास्तरांच्या घरी पोहोचलो. बिहारी, अंगणात, नमस्कार केला मला मैत्रीपूर्ण कळकळीने मी काश्मीरचा उल्लेख करताच अचानक गायब झालो. च्या कुरकुर शब्दाने माफी मागतो, नोकर मला सोडून त्याच्या मालकाच्या घरी गेला. मी घाबरून आश्वासन देत अर्धा तास थांबलो मला वाटले की, बिहारीचा विलंब त्याच्या सहलीच्या तयारीमुळे होत आहे. शेवटी मी समोरचा दरवाजा ठोठावला.

अध्याय 20. आम्ही काश्मीरला भेट देत नाही

116

एका योगीचे आत्मचरित्र

"सुमारे तीस मिनिटांपूर्वी बिहारी मागच्या पायऱ्यांवरून निघून गेले," एका माणसाने मला माहिती दिली. त्याच्याबद्दल किंचित हसू उमटले ओठ.

माझे आमंत्रण खूप जबरदस्तीचे होते की मास्तरांचे न पाहिलेले आहे याचा विचार करून मी दुःखी होऊन निघून गेलो कामावर प्रभाव होता. ख्रिश्चन चर्चमधून जाताना, पुन्हा मी माझे गुरू माझ्याकडे हळू चालताना पाहिले. माझा अहवाल ऐकण्याची वाट न पाहता तो उद्गारला:

"तर बिहारी जाणार नाही! आता, तुमच्या योजना काय आहेत? "

मला असे वाटले की तो एक हुशार मुलासारखा आहे जो त्याच्या कुशल वडिलांचा अवमान करण्याचा निर्धार करतो. "सर, मी माझ्या काकांना विचारणार आहे मला त्याचा सेवक लाल धारी उधार देण्यासाठी. "

"तुला हवे असल्यास तुझ्या काकांना भेटू," श्री युक्तेश्वरने हसून उत्तर दिले. "पण मला क्वचितच वाटते की तुम्ही याचा आनंद घ्याल भेट."

भीतीदायक पण बंडखोर, मी माझे गुरू सोडून सेरामपूर कोर्टहाऊसमध्ये प्रवेश केला. माझे वडील शारदा

एक सरकारी वकील घोष यांनी माझे प्रेमाने स्वागत केले.

“मी आज काही मित्रांसह काश्मीरला जात आहे,” मी त्याला सांगितले. “कित्येक वर्षांपासून मी आतुरतेने वाट पाहत आहे हिमालयीन सहल. ”

“मुकुंदा, मी तुझ्यासाठी आनंदी आहे. तुमचा प्रवास अधिक आरामदायक करण्यासाठी मी काही करू शकतो का? ”

या दयाळू शब्दांनी मला प्रोत्साहन दिले. “प्रिय काका,” मी म्हणालो, “तुम्ही मला तुमची सुटका करू शकता का? नोकर, लाल धारी? ”

माझ्या साध्या विनंतीवर भूकंपाचा परिणाम झाला. काकांनी इतकी हिंसक उडी मारली की त्याची खुर्ची उलथली, डेस्कवरील कागद प्रत्येक दिशेने उडले आणि त्याचा पाईप, एक लांब, नारळ - स्टेमयुक्त हबल - बबल, खाली पडला एक महान गोंधळ सह मजला.

“तू स्वार्थी तरुण आहेस,” तो रागाने थरथर कापत ओरडला, “किती भन्नाट कल्पना आहे! कोण सांभाळेल मी, जर तू माझ्या सेवकाला तुझ्या आनंदाच्या एका जागी नेलेस? ”

मी माझे आश्चर्य लपवले, हे प्रतिबिंबित करते की माझ्या प्रेमळ काकांचा अचानक समोरचा बदल हा आणखी एक कोडे होता एका दिवसात पूर्णपणे समजण्यायोग्य नाही. न्यायालयाच्या कार्यालयातून माझी माघार त्यापेक्षा अधिक भयंकर होती प्रतिष्ठित

मी आश्चर्यात परतलो, जिथे माझे मित्र अपेक्षितपणे जमले होते. माझ्यावर याची खात्री वाढत होती मास्तरांच्या मनोवृत्तीमागे जर पुरेसा पुनर्विचार करण्याचा हेतू असेल तर पुरेसे आहे. माझ्याकडे असलेला पश्चाताप मला पकडला माझ्या गुरुची इच्छा उधळण्याचा प्रयत्न करत आहे.

“मुकुंदा, तुला काही काळ माझ्याबरोबर राहायला आवडणार नाही का?” श्री युक्तेश्वरने चौकशी केली. “राजेंद्र आणि इतर आता पुढे जाऊ शकतात आणि कलकत्ता येथे तुमची वाट पाहू शकतात. शेंवटची संध्याकाळ पकडण्यासाठी भरपूर वेळ असेल कलकत्त्याहून काश्मीरला जाणारी ट्रेन.

“सर, मला तुमच्याशिवाय जाण्याची पर्वा नाही,” मी शोकाने म्हणालो.

माझ्या मित्रांनी माझ्या टिप्पणीकडे किंचितही लक्ष दिले नाही. त्यांनी एका खाचखळग्याला बोलावले आणि निघून गेले सर्व सामानासह. कनई आणि मी शांतपणे आमच्या गुरूंच्या चरणी बसलो. अर्ध्या तासाच्या संपूर्ण शांततेनंतर, मास्टर उठला आणि दुसऱ्या मजल्यावरील जेवणाच्या अंगणाकडे निघाला.

अध्याय 20. आम्ही काश्मीरला भेट देत नाही

117

एका योगीचे आत्मचरित्र

“कनई, कृपया मुकुंदाचे जेवण दे. त्याची ट्रेन लवकरच निघते. ”

माझ्या ब्लॅकट सीट वरून उठल्यावर, मी अचानक मळमळ आणि माझ्यामध्ये एक भयंकर मंथन संवेदना सह चक्रावून गेलो पोट. चाकूने होणारी वेदना इतकी तीव्र होती की मला वाटले की मला अचानक काही हिंसक नरकात टाकण्यात आले आहे. माझ्या गुरूंकडे डोळे झाकून, मी त्याच्यासमोर कोसळलो, भयानक एशियाटिकच्या सर्व लक्षणांनी हल्ला केला कॉलरा श्री युक्तेश्वर आणि कनई मला बसण्याच्या खोलीत घेऊन गेले.

वेदनेने वेडलेले, मी ओरडलो, “गुरुजी, मी माझे आयुष्य तुमच्याकडे सोपवतो;” कारण माझा विश्वास होता की हे खरोखर वेगाने ओहोटी आहे माझ्या शरीराचे किनारे.

श्री युक्तेश्वरने माझे डोके त्याच्या मांडीवर ठेवले आणि माझ्या कपाळाला देवदूताने कोमल केले.

ते म्हणाले, “तुम्ही आता तुमच्या मित्रांसोबत स्टेशनवर असता तर काय झाले असते,” ते म्हणाले. “मला बघायचे होते तुमच्यानंतर या विचित्र मार्गाने, कारण तुम्ही या विशिष्ट ठिकाणी सहल घेण्याबाबत माझ्या निर्णयावर शंका घेणे निवडले आहे वेळ. ”

मला शेवटी समजले. महान मास्टर म्हणून क्वचितच त्यांची शक्ती उघडपणे प्रदर्शित करणे योग्य वाटते, एक प्रासंगिक निरीक्षक दिवसाच्या घटनांची कल्पना केली असती की त्यांचा क्रम अगदी नैसर्गिक आहे. माझ्या गुरुचा हस्तक्षेप होता संशयास्पद होण्यासाठी खूप सूक्ष्म होते. त्याने बिहारी आणि माझे काका शारदा आणि राजेंद्र यांच्याद्वारे त्यांची इच्छा पूर्ण केली होती आणि इतर अशा अस्पष्ट रीतीने की कदाचित प्रत्येकालाच वाटले की परिस्थिती आहे तार्किकदृष्ट्या सामान्य होते.

श्री युक्तेश्वर आपल्या सामाजिक दायित्वांचे पालन करण्यात कधीच अपयशी ठरले म्हणून त्यांनी कनईला तज्ञाकडे जाण्याची सूचना दिली आणि माझ्या काकांना सूचित करण्यासाठी.

“मास्तर,” मी विरोध केला, “फक्त तूच मला बरे करू शकतोस. मी कोणत्याही डॉक्टरसाठी खूप दूर गेलो आहे.”

“मुला, तू दैवी दयेने संरक्षित आहेस. डॉक्टरांची काळजी करू नका; तो तुम्हाला या अवस्थेत सापडणार नाही. तू आधीच बरा झाला आहेस.”

माझ्या गुरूंच्या बोलण्याने, त्रासदायक दुःख मला सोडून गेले. मी हळुवारपणे बसलो. लवकरच एक डॉक्टर आला आणि तपासणी केली मला काळजीपूर्वक.

तो म्हणाला, “तुम्ही सर्वात वाईट परिस्थितीतून गेला आहात. “मी प्रयोगशाळेसाठी माझ्याबरोबर काही नमुने घेईन चाचण्या.”

दुसऱ्या दिवशी सकाळी डॉक्टर घाईने आले. मी उठून बसलो होतो, चांगल्या उत्साहात.

"बरं, बरं, तू इथे आहेस, हसत आहेस आणि गप्पा मारत आहेस जणू तुला मृत्यूशी जवळचा संपर्क नव्हता." त्याने माझी थाप मारली हळुवारपणे हात. “तुमचा रोग असल्याचे नमुन्यांमधून शोधून काढल्यानंतर मी तुम्हाला जिवंत शोधण्याची क्वचितच अपेक्षा केली होती एशियाटिक कॉलरा होता. आपण भाग्यवान आहात, तरुण, दैवी उपचार शक्ती असलेले गुरु असणे! मी आहे खात्री पटली! "

मी मनापासून सहमत झालो. डॉक्टर निघण्याच्या तयारीत असताना, राजेंद्र आणि औडी दारात हजर झाले. च्या त्यांच्या चेहऱ्यावरील असंतोष सहानुभूतीत बदलला कारण त्यांनी डॉक्टरकडे आणि नंतर माझ्याकडे थोडेसे पाहिले चेहरा

“जेव्हा तुम्ही कलकत्ता ट्रेनमध्ये सहमत झाला नाही तेव्हा आम्हाला राग आला. तू आजारी आहेस? ”

“हो.” मी हसण्यास मदत करू शकलो नाही कारण माझ्या मित्रांनी सामान कोपर्यात ठेवले होते काल. मी उद्धृत केले: “एक जहाज होते जे स्पेनला गेले होते; जेव्हा ते आले, ते पुन्हा परत आले! ”

अध्याय 20. आम्ही काश्मीरला भेट देत नाही

118

एका योगीचे आत्मचरित्र

मास्तर खोलीत शिरले. मी स्वतःला स्वातंत्र्य मिळवण्याची परवानगी दिली आणि त्याचा हात प्रेमाने पकडला.

“गुरुजी,” मी म्हणालो, “माझ्या बाराव्या वर्षापासून मी हिमालयात पोहोचण्याचे अनेक अयशस्वी प्रयत्न केले. मी शेवटी मला खात्री आहे की तुमच्या आशीर्वादाशिवाय देवी पार्वती {FN20-2} मला स्वीकारणार नाही! ”

{FN20-1} मास्तर कोणतेही स्पष्टीकरण देण्यास अयशस्वी झाले असले तरी, त्या दोघांच्या दरम्यान काश्मीरला भेट देण्यास त्यांची अनिच्छा उन्हाळ्याची पूर्वसूचना असू शकते की त्याच्या आजारासाठी वेळ योग्य नव्हता (अध्याय 22 पहा).

{FN20-2} शब्दशः, "पर्वतांचे." पार्वती, पौराणिकदृष्ट्या हिमावत किंवा पवित्र पर्वत, हे शक्ती किंवा शिवाच्या "पत्नी" ला दिलेले नाव आहे.

अध्याय 21. आम्ही काश्मीरला भेट देतो

“तुम्ही आता प्रवासासाठी पुरेसे मजबूत आहात. मी तुमच्याबरोबर काश्मीरला जाईन, ”श्री युक्तेश्वरने मला दोन माहिती दिली एशियाटिक कॉलरापासून माझ्या चमत्कारिक पुनर्प्राप्तीनंतरचे दिवस.

त्या संध्याकाळी आमची सहा जणांची पार्टी उत्तरेकडे गेली. आमचा पहिला आरामशीर मुक्काम सिमला येथे होता हिमालयीन टेकड्यांच्या सिंहासनावर विश्रांती. भव्य दृश्यांचे कौतुक करत आम्ही खडकाळ रस्त्यावर फिरलो.

"विक्रीसाठी इंग्रजी स्ट्रॉबेरी," एका वृद्ध स्त्रीने रडले, एका खुल्या बाजारपेठेत बसून.

मास्टर विचित्र लहान लाल फळांबद्दल उत्सुक होते. त्याने एक बास्केटफुल विकत घेतला आणि कनईला अर्पण केला आणि मी, जे जवळच होते. मी एक बेरी चाखली पण घाईघाईने जमिनीवर थुंकली.

“सर, किती आंबट फळ आहे! मला स्ट्रॉबेरी कधीच आवडत नव्हती!”

माझे गुरू हसले. “अरे, तुला ते आवडतील - अमेरिकेत. तिथल्या डिनरमध्ये तुमची होस्टेस त्यांना सर्व्ह करेल साखर आणि मलई. तिने काट्याने बेरी मॅश केल्यानंतर, आपण त्यांना चव घ्याल आणि म्हणाल: 'किती स्वादिष्ट स्ट्रॉबेरी!' मग तुम्हाला सिमल्यातील हा दिवस आठवेल. ”

श्री युक्तेश्वरचा अंदाज माझ्या मनातून नाहीसा झाला, पण बऱ्याच वर्षांनी पुन्हा तेथे दिसला, माझ्या थोड्या वेळाने अमेरिकेत आगमन. मी पश्चिमेस श्रीमती अॅलिस टी सोमरविले, मॅसेच्युसेट्स. जेव्हा टेबलवर स्ट्रॉबेरीची मिष्टान्न ठेवली गेली, तेव्हा माझ्या परिचारिकेने तिचा काटा उचलला आणि क्रीम आणि साखर घालून माझी बेरी मॅश केली. “फळ ऐवजी तिखट आहे; मला वाटते की तुम्हाला हे निश्चित केले आवडेल मार्ग, "तिने टिप्पणी केली.

मी तोंडभर घेतले. "काय स्वादिष्ट स्ट्रॉबेरी!" मी उद्गारलो. सिमल्यातील माझ्या गुरूचे भाकीत उदयास आले स्मृतींच्या अथांग गुहेतून. फार पूर्वी श्रीयुक्तेश्वराचा देव ed जुळला होता हे जाणवणे चकित करणारे होते भविष्याच्या ईश्वरमध्ये भटकणाऱ्या कर्म घटनांचा कार्यक्रम मनाने संवेदनशीलपणे शोधला होता.

आमचा पक्ष लवकरच शिमला सोडून रावळपिंडीला गेला. तेथे आम्ही दोन घोड्यांनी काढलेला एक मोठा लँडौ भाड्याने घेतला, ज्यात आम्ही काश्मीरची राजधानी श्रीनगरची सात दिवसांची सहल सुरू केली. आमच्या उत्तर दिशेचा दुसरा दिवस प्रवासाने हिमालयातील विशालता समोर आणली. आमच्या गाडीची लोखंडी चाके रेंगाळत असताना गरम, खडकाळ रस्ते, डोंगराळ भव्यतेच्या बदलत्या दृश्यांमुळे आम्ही मोहित झालो.

"सर," ऑडी मास्टरला म्हणाले, "मी तुमच्या पवित्र सहवासातील या गौरवशाली दृश्यांचा खूप आनंद घेत आहे."

औडीच्या कौतुकाने मला आनंद वाटला, कारण मी या सहलीत होस्ट म्हणून काम करत होतो. श्री युक्तेश्वर पकडला माझा विचार; तो माझ्याकडे वळला आणि कुजबुजला:

अध्याय 21. आम्ही काश्मीरला भेट देतो

119

पृष्ठ 123

एका योगीचे आत्मचरित्र

“स्वतःची खुशामत करू नका; ऑडी जवळून जाण्याइतका दृश्यास्पद नाही आम्हाला सिगारेट घेण्यास पुरेसे आहे. ”

मला धक्का बसला. “सर,” मी एक अंडरटोन मध्ये म्हणालो, “कृपया या अप्रिय शब्दांनी आमची सुसंवाद तोडू नका. मी क्वचितच विश्वास बसू शकतो की ऑडी धूम्रपानासाठी तडफडत आहे. ” {FN21-1} मी माझ्या सहसा भितीने पाहिले अगम्य गुरू.

“खूप छान; मी औडीला काहीही बोलणार नाही. ” मास्टर हसले. “पण लांडौ थांबल्यावर तुम्हाला लवकरच दिसेल, की ऑडी त्याच्या संधीचा फायदा घेण्यास पटकन आहे. ”

गाडी एका छोट्या कारवांसेराई येथे आली. आमच्या घोड्यांना पाणी पाजले जात असताना, ऑडीने विचारले, “सर, करा मी ड्रायव्हरबरोबर थोडा वेळ चाललो तर तुम्हाला हरकत आहे का? मला थोडी बाहेरची हवा हवी आहे. ”

श्री युक्तेश्वरने परवानगी दिली, पण मला टिप्पणी केली, "त्याला ताजे धूर हवे आहेत ताजी हवा नाही."

लांडौने धळीच्या रस्त्यांवर पुन्हा गोंगाट सुरू केला. मास्तरांचे डोळे चमकत होते; त्याने मुला सूचना दिली, "गाडीच्या दरवाजातून आपली मान वर करा आणि पहा की आंडी हवेत काय करत आहे."

मी आज्ञा पाळली, आणि सिगरेटच्या धुराच्या रिंग बाहेर काढण्याच्या कृतीत आंडीचे निरीक्षण करताना थक्क झालो. माझी नजर श्री युक्तेश्वरच्या दिशेने क्षमाशील होते.

"तुम्ही नेहमीप्रमाणेच बरोबर आहात, सर. आंडी पॅनोरामासह पफचा आनंद घेत आहे." मला असे वाटले की माझ्या मित्राकडे आहे कॅब चालकाकडून भेट मिळाली; मला माहित होते की आंडीने कलकत्याहून कोणतेही सिगरेट आणले नव्हते.

आम्ही चक्रव्यूहाच्या मार्गाने पुढे जात राहिलो, नद्या, दऱ्या, पर्जन्यमान खेकडे आणि बहुविध पर्वतस्तरीय. दररोज रात्री आम्ही देहाती सरावांवर थांबलो आणि स्वतःचे जेवण तयार केले. श्री युक्तेश्वरने माझ्या आहाराची विशेष काळजी घेतली, मी सर्व जेवणात लिंबाचा रस घेण्याचा आग्रह धरला. मी अजूनही कमकुवत होतो, पण दररोज सुधारत आहे, जरी गोंधळलेली गाडी अस्वस्थतेसाठी काटेकोरपणे तयार केली गेली होती.

मध्य काश्मीर, कमळाच्या तलावांची स्वर्गभूमी, तरंगत असताना आम्ही आनंदी अपेक्षांनी आमची अंतःकरणे भरली गार्डन्स, चपखल कानोपीड हाऊसबोट्स, अनेक - पुलांची झेलम नदी, आणि फुलांनी पसरलेली कुरणे, सर्व रिंग गोल हिमालयीन महिमा द्वारे. श्रीनगरकडे आमचा दृष्टिकोन उंच, स्वागताह झाल्यांच्या मार्गातून होता. उदात्त डोंगरांकडे पाहणाऱ्या दुमजली सराईत आम्ही खोल्या गुंतवल्या. वाहणारे पाणी उपलब्ध नव्हते; आम्ही आमचा पुरवठा जवळच्या विहिरीतून काढला. उन्हाळ्याचे हवामान आदर्श होते, उबदार दिवस आणि किंचित थंड रात्री.

आम्ही स्वामी शंकराच्या प्राचीन श्रीनगर मंदिरात तीर्थयात्रा केली. मी जशी नजर टाकली पर्वत - शिखर आश्रम, आकाशाच्या विरूद्ध ठळकपणे उभे राहून, मी आनंदी समाधीत पडलो. A चे दर्शन झाले दूरच्या प्रदेशात डोंगरमाथ्यावरील हवेली. माझ्या आधीचा उदात्त शंकराचा आश्रम संरचनेत बदलला गेला जिथे, बऱ्याच वर्षांनंतर, मी अमेरिकेत सेल्फ-रिअलायझेशन फेलोशिप मुख्यालय स्थापन केले. जेव्हा मी पहिल्यांदा भेट दिली लॉस एंजेलिस, आणि माउंट वॉशिंग्टनच्या शिखरावर मोठी इमारत पाहिली, मी ती माझ्याकडून लगेच ओळखली काश्मीर आणि इतरत्र दीर्घकालीन दृष्टी.

श्रीनगर येथे काही दिवस; नंतर गुलमर्गकडे ("फुलांचे पर्वत मार्ग"), सहा हजार फुटांनी उंच. तिथे माझी पहिली घोडा मोठ्या घोड्यावर बसली होती. राजेंद्रने एक लहान ट्रॉटर बसवले, ज्याच्या हृदयावर गोळीबार झाला वेगाची महत्वाकांक्षा. आम्ही अगदी खिलानमार्ग वर गेलो; घनदाट जंगलातून मार्ग निघाला, वृक्ष-मशरूममध्ये भरपूर, जिथे धुंधाने झाकलेले पाय बहुतेक वेळा अनिश्चित होते. पण राजेंद्रचे थोडे प्राण्यांनी कधीही माझ्या मोठ्या आकाराच्या स्टीडला क्षणभर विश्रांती देण्याची परवानगी दिली नाही, अगदी धोकादायक वळणावरही. चालू, चालू, अथकपणे राजेंद्रचा घोडा आला, सर्वांना विसरून गेला पण स्पर्धेचा आनंद.

अध्याय 21. आम्ही काश्मीरला भेट देतो

120

एका योगीचे आत्मचरित्र

आमच्या जिद्दीच्या शर्यतीला ब्रीद घेण्यासारखे दृश्य मिळाले. या आयुष्यात प्रथमच मी सर्वांकडे पाहिले उंच बर्फाच्छादित हिमालयातील दिशानिर्देश, विशाल ध्रुवीय अस्वलांच्या छायाचित्रांप्रमाणे स्तरावर पडलेले. माझे डोळे बर्फाळ पर्वतांच्या अंतहीन पर्वतरांगांवर सनी निळ्या आकाशाविरूद्ध उत्साहाने भोजले.

मी माझ्या तरुण सहकाऱ्यांसह आनंदाने फिरलो, सर्वांनी ओव्हरकोट घातलेले, चमचमत्या पांढऱ्या उतारांवर. आमच्या वर खालच्या प्रवासाला आम्ही दूरवर पिवळ्या फुलांचे एक विस्तीर्ण गालिचे पाहिले, पूर्णतः अंधुक डोंगरांचे रुपांतर केले.

आमचे पुढील भ्रमण शालीमार येथील सम्राट जहांगीरच्या प्रसिद्ध शाही "आनंद बाग" मध्ये होते. निशात बाग. निशात बाग येथील प्राचीन राजवाडा थेट नैसर्गिक धबधब्यावर बांधलेला आहे. पासून खाली घाई पर्वत, टोरंटला रंगीबेरंगी टेरेसवर वाहण्यासाठी कल्पकतेने नियंत्रित केले गेले आहे आणि चमकदार फुलांच्या बेडांमध्ये कारंज्यांमध्ये शिरणे. हा प्रवाह अनेक वाड्यांमध्ये प्रवेश करतो खोल्या, शेवटी परीला खाली तलावामध्ये सोडत. अफाट बागा रंग-गुलाबांनी दंग आहेत एक डझन रंग, स्नॅपड्रॅगन, लैव्हेंडर, पॅन्सीज, पॉपपीज. द्वारे एक पन्ना जोडलेली रूपरेषा दिली आहे CHINARS च्या सममितीय पंक्ती, {FN21-2} सायप्रस, चेरी झाडे; त्यांच्या पलीकडे पांढरे तपस्या आहेत हिमालयाच्या.

काश्मिर द्राक्षे कलकत्ता मध्ये एक दुर्मिळ चवदारपणा मानली जाते. राजेंद्र, जो स्वतः ला आश्वासन देत होता ए काश्मिरला पोहचण्याची खरी मेजवानी, तेथे मोठ्या द्राक्षबागा न मिळाल्याने निराशा झाली. आता आणि मग मी त्याच्या निराधार अपेक्षेवर त्याला विनोदाने धक्का दिला.

"अरे, मी द्राक्षांनी इतका घासलो आहे की मला चालता येत नाही!" मी म्हणेन. "अदृश्य द्राक्षे तयार होत आहेत माझ्या आत!" नंतर मी ऐकले की काश्मीरच्या पश्चिमेकडील काबुलमध्ये गोड द्राक्षे भरपूर प्रमाणात वाढतात. आम्ही सांत्वन केले स्वतः RABRI बनवलेले आइस्क्रीम, एक जोरदार घनरूप दूध, आणि संपूर्ण पिस्ता नट्स सह चव.

आम्ही शिकार किंवा हाऊसबोटमध्ये अनेक सहली घेतल्या, लाल -भरतकाम केलेल्या छताने छायांकित, सोबत जात दल सरोवराच्या गुंतागुंतीच्या वाहिन्या, पाण्याच्या कोळ्याच्या जाळ्यासारख्या कालव्यांचे जाळे. येथे असंख्य फ्लोटिंग गार्डन्स, नोंदी आणि पृथ्वीसह क्रूरपणे सुधारित, आश्चर्यचकित करा, त्यामुळे विसंगत प्रथम दृश्य आहे अफाट पाण्यामध्ये वाढणाऱ्या भाज्या आणि खरबूज. कधीकधी एखादा शेतकरी दिसतो, तिरस्कार करतो "जमिनीत रुजलेले" असा, त्याच्या "जमीन" च्या चौरस भूखंडाला अनेक बोटांच्या तलावातील एका नवीन स्थानावर नेणे.

या मजल्याच्या खोऱ्यात पृथ्वीच्या सर्व सुंदरतेचे प्रतीक आहे. लेडी ऑफ काश्मीर आहे डोंगर - मुकुट, सरोवर, हार, आणि फुलांची झाड. नंतरच्या वर्षामध्ये, मी अनेक दूरच्या देशांचा दौरा केल्यानंतर, मी काश्मीरला जगातील सर्वात निसर्गरम्य ठिकाण का म्हटले जाते हे समजले. यात काही आकर्षण आहे स्विस आल्प्स, आणि स्कॉटलंडमधील लोच लोमोड, आणि उत्तम इंग्रजी तलाव. मध्ये एक अमेरिकन प्रवासी काश्मीर त्याला अलास्काच्या खडबडीत भव्यतेची आणि डेन्हरजवळील पाईक्स पीकची आठवण करून देण्यासारखे आहे.

निसर्गरम्य सौंदर्य स्पर्धेतील नोंदी म्हणून, मी मेक्सिकोमधील Xochimilco चे भव्य दृश्य एकतर प्रथम बक्षीस देऊ करतो, जिथे पर्वत, आकाश आणि चिनार खेळण्याच्या माशांच्या दरम्यान पाण्याच्या असंख्य गल्ल्यांमध्ये स्वतःला प्रतिबिंबित करतात, किंवा काश्मीरच्या तलावांसारखे रत्न, हिमालयातील कडक निगराणीने सुंदर दासींसारखे संरक्षित. हे माझ्या आठवणीत पृथ्वीवरील सर्वात सुंदर ठिकाणे म्हणून दोन ठिकाणे उभी आहेत.

तरीही यलोस्टोन नॅशनल पार्क आणि ग्रँड कॅनियनचे चमत्कार पाहिले तेव्हा मलाही आश्चर्य वाटले कोलोरेडो आणि अलास्का. यलोस्टोन पार्क हा कदाचित एकमेव प्रदेश आहे जिथे असंख्य दिसू शकतात गीझर हवेत उंच उडत आहेत, वर्षानुवर्ष घड्याळाच्या कामात नियमितपणे काम करतात. त्याचे ओपल आणि नीलमणी तलाव आणि गरम गंधकयुक्त झरे, त्याचे अस्वल आणि वन्य प्राणी, याची आठवण करून देतात की येथे निसर्गाने एक नमुना सोडला तिची सर्वात प्राचीन निर्मिती. वायोमिंगच्या रस्त्यांसह मोटारिंग गरम बुडबुडे चिखलाच्या "डेव्हिल्स पॅट पॉट" पर्यंत, गुगलिंग स्प्रिंग्स, बाष्पयुक्त फवारे, आणि सर्व दिशानिर्देशित गीझर्ससह, मला असे म्हणावचे आहे की यलोस्टोन विशिष्टतेसाठी विशेष बक्षीस पात्र आहे.

योसेमाइटचे प्राचीन भव्य रेडवुड्स, त्यांचे विशाल स्तंभ अतुलनीय आकाशात पसरलेले आहेत. दैवी कौशल्याने डिझाइन केलेले हिरवे नैसर्गिक कॅथेड्रल. जरी ओरिएंटमध्ये आश्चर्यकारक धबधबे असले तरी काहीही जुळत नाही

अध्याय 21. आम्ही काश्मीरला भेट देतो

121

एका योगीचे आत्मचरित्र

कॅनेडियन सीमेजवळील नायगराचे मुसळधार सौंदर्य. कॅटकी आणि कार्लस्बॅडच्या मॅमथ गुहा न्यू मेक्सिकोमधील कॅव्हर्न, रंगीबेरंगी आइसिकल सारख्या रचनांसह, आश्चर्यकारक परीकथा आहेत. च्या त्यांच्या लांब सुया स्टॅलॅक्टाइट स्पायर्स, गुहेच्या छतावर लटकलेले आणि भूगर्भातील पाण्यात प्रतिबिंबित, इतरांची एक झलक सादर करतात माणसाने काल्पनिक म्हणून जग.

काश्मीरमधील बहुतेक हिंदू, त्यांच्या सौंदर्यासाठी प्रसिद्ध, युरोपियन लोकांसारखे गोरे आहेत आणि त्यांच्यासारखेच आहेत वैशिष्ट्ये आणि हाडांची रचना; अनेकांचे डोळे निळे आणि गोरे केस आहेत. पाश्चिमात्य कपडे घातलेले, ते दिसतात अमेरिकन. थंड हिमालय काश्मिरींना कडक उन्हापासून वाचवतो आणि त्यांचा प्रकाश जपतो रंग. भारताच्या दक्षिणेकडील आणि उष्णकटिबंधीय अक्षांशांकडे प्रवास करताना, त्याला उत्तरोत्तर आढळते की लोक गडद आणि गडद होतात

काश्मीरमध्ये आनंदी आठवडे घालवल्यानंतर, मला सेरामपूरच्या शेवटच्या कालावधीसाठी बंगालला परत जाण्यास भाग पाडले गेले कॉलेज. श्री युक्तेश्वर कनई आणि औडी यांच्यासह श्रीनगरमध्ये राहिले. मी जाण्यापूर्वी, मास्टरने संकेत दिले की त्याचे काश्मीरमध्ये शरीराला दुःख सहन करावे लागेल.

“सर, तुम्ही आरोग्याचे चित्र पाहता,” मी निषेध केला.

"अशी शक्यता आहे की मी ही पृथ्वी सोडून जाईन."

"गुरूजी!" मी विनवणी करत त्याच्या पाया पडलो. "कृपया वचन द्या की तुम्ही आता तुमचे शरीर सोडणार नाही. मी तुझ्याशिवाय पुढे जाण्यासाठी मी पूर्णपणे तयार नाही."

श्री युक्तेश्वर गप्प होते, पण माझ्याकडे इतक्या करुणेने हसले की मला आश्चर्य वाटले. अनिच्छेने मी त्याला सोडले.

"मास्टर धोकादायक आजारी आहे." ऑडीचा हा टेलिग्राम माझ्या सेरामपूरला परतल्यानंतर थोड्याच वेळात माझ्यापर्यंत पोहोचला.

“सर,” मी माझ्या गुरूला उन्मत्तपणे सांगितले, “मला सोडू नका असे तुमचे वचन मी मागितले. कृपया आपले शरीर ठेवा; अन्यथा, मीही मरणार आहे.”

"तुझ्या इच्छेप्रमाणे हो." काश्मिरातून हे श्रीयुक्तेश्वरचे उत्तर होते.

ओडीचे एक पत्र काही दिवसात आले आणि मला कळवले की मास्टर बरे झाले आहेत. त्याच्याकडे परतल्यावर पुढच्या पंधरवड्यात सेरामपूरला, माझ्या गुरूचे शरीर नेहमीच्या वजनापेक्षा अर्धे कमी झाल्यामुळे मला दुःख झाले.

सुदैवाने त्याच्या शिष्यांसाठी, श्री युक्तेश्वरने त्याच्या तीव्र तापाच्या आगीत त्यांची अनेक पापे जाळली काश्मीर. रोगाच्या भौतिक हस्तांतरणाची आध्यात्मिक पद्धत अत्यंत प्रगत योग्यांना ज्ञात आहे. अ बलवान मनुष्य कमकुवत व्यक्तीला त्याचे जड भार उचलण्यास मदत करू शकतो; एक आध्यात्मिक सुपरमॅन सक्षम आहे त्याच्या शिष्यांचे शारीरिक किंवा मानसिक ओझे कमी करा त्यांच्या मागील कृतींचे कर्म सामायिक करून. अगदी श्रीमंत म्हणून मनुष्य काही पैसे गमावतो जेव्हा तो त्याच्या उधळ्या मुलाचे मोठे कर्ज फेडतो, जो अशा प्रकारे भयानकतेपासून वाचला आहे त्याच्या स्वतःच्या मूर्खपणाचे परिणाम, म्हणून एक मास्टर स्वेच्छेने त्याच्या शारीरिक संपत्तीचा एक भाग बळी देतो शिष्यांचे दुःख. {FN21-3}

एका गुप्त पद्धतीद्वारे, योगी आपले मन आणि सूक्ष्म वाहन एका दुःखी व्यक्तीशी जोडतो; ज्या हा रोग संपूर्णपणे किंवा अंशतः संताच्या शरीरात पोहोचविला जातो. भौतिक क्षेत्रात देवाची कापणी केल्यावर, अ त्या भौतिक स्वरूपाचे काय होईल याची आता मास्टरला पर्वा नाही. जरी तो त्यास विशिष्ट नोंदणी करण्यास परवानगी देऊ शकतो इतरांना आराम देण्यासाठी रोग, त्याच्या मनावर कधीही परिणाम होत नाही; तो सक्षम होण्यात स्वतःला भाग्यवान समजतो अशी मदत द्या.

ज्या भक्ताने प्रभूमध्ये अंतिम मोक्ष प्राप्त केला आहे त्याला आढळते की त्याचे शरीर पूर्णपणे पूर्ण झाले आहे उद्देश; त्यानंतर तो त्याला योग्य वाटेल अशा प्रकारे वापरू शकतो. जगातील त्याचे कार्य दुःख दूर करणे आहे मानवजाती, आध्यात्मिक मार्गाने किंवा बौद्धिक सल्ला किंवा इच्छा शक्तीद्वारे किंवा भौतिक द्वारे

अध्याय 21. आम्ही काश्मीरला भेट देतो

122

एका योगीचे आत्मचरित्र

रोगाचे हस्तांतरण. जेव्हा जेव्हा त्याची इच्छा असेल तेव्हा अतिशोधाकडे जाणे, एक मास्टर विस्मृतीत राहू शकतो शारीरिक त्रास; कधीकधी तो शिष्यांसाठी एक उदाहरण म्हणून शारीरिक वेदना सहन करणे निवडतो. द्वारे इतरांच्या आजारांवर घाला घालणे, एक योगी त्यांच्यासाठी, कारण आणि परिणामाचा कर्मिक नियम संतुष्ट करू शकतो. हा कायदा आहे यांत्रिक किंवा गणिती ऑपरेटिव्ह; त्याचे कार्य वैज्ञानिक पद्धतीने दैवी पुरुषांद्वारे हाताळले जाऊ शकते शहाणपण

आध्यात्मिक नियमांनुसार जेव्हा तो दुसऱ्या व्यक्तीला बरे करतो तेव्हा त्याला आजारी पडण्याची गरज नसते. बरे करणे सामान्यतः संतांच्या ज्ञानाद्वारे त्वरित उपचारांच्या विविध पद्धतींचा समावेश होतो ज्यात कोणतीही दुखापत नाही आध्यात्मिक उपचार करणारा गुंतलेला आहे. तथापि, क्वचित प्रसंगी, एक मास्टर जो त्याच्या मोठ्या प्रमाणावर जलद करण्याची इच्छा करतो शिष्यांची उल्लांती नंतर स्वेच्छेने त्याच्या स्वतःच्या शरीरावर त्यांच्या अवांछित मोठ्या प्रमाणावर कार्य करू शकते कर्म.

येथून स्वतःला अनेकांच्या पापांची खंडणी म्हणून सूचित केले. त्याच्या दैवी शक्तींसह, {FN21-4} त्याचे शरीर करू शकले जर त्याने सूक्ष्म ब्रह्मांडाला स्वेच्छेने सहकार्य केले नसते तर त्याला वधस्तंभावर खिळले गेले नाही

शिष्यः अशी प्रकारे त् अत्यंत शुद्ध झाले आणि सर्वव्यापी चैतन्य प्राप्त करण्यास योग्य बनले, विशेषतः त्याच्या कर्माचे जे नंतर त्यांच्यावर उतरले.

केवळ एक आत्म-जाणता मास्टरच त्याचे जीवनशक्ती हस्तांतरित करू शकतो किंवा इतरांच्या आजारांना स्वतःच्या शरीरात पोहोचवू शकतो. एक सामान्य माणूस या योगिक पद्धतीचा उपयोग करू शकत नाही, किंवा त्याने तसे करणे इष्ट नाही; बिनधास्त साठी भौतिक साधन हे देवाच्या चिंतनात अडथळा आहे. हिंदू धर्मग्रंथ शिकवतात की माणसाचे पहिले कर्तव्य त्याचे शरीर चांगल्या स्थितीत ठेवणे आहे; अन्यथा त्याचे मन भक्तीमध्ये स्थिर राहण्यास असमर्थ आहे एकाग्रता

तथापि, एक अतिशय मजबूत मन सर्व शारीरिक अडचणींवर मात करू शकतो आणि भगवंताची प्राप्ती करू शकतो. अनेक संतांनी आजाराकडे दुर्लक्ष केले आणि त्यांच्या दैवी शोधात यशस्वी झाले. असीसीचे सेंट फ्रान्सिस, ज्याला गंभीरपणे त्रास झाला आजार, इतरांना बरे केले आणि मृतांना उठवले.

मी एका भारतीय संतला ओळखत होतो, ज्याचे अर्धे शरीर एकेकाळी फोडांनी तापत होते. त्याची मधुमेहाची स्थिती खूप तीव्र होती की सामान्य परिस्थितीत तो एका वेळी पंधरा मिनिटांपेक्षा जास्त वेळ बसू शकत नव्हता. पण त्याचे आध्यात्मिक आकांक्षा निर्विवाद होती. "प्रभु," त्याने प्रार्थना केली, "तू माझ्या तुटलेल्या मंदिरात येशील का?" अखंड सह इच्छेनुसार, संत हळूहळू अठरा सतत कमळाच्या आसनात बसू शकला तास, परमानंद ट्रान्समध्ये मग्न.

“आणि,” त्याने मला सांगितले, “तीन वर्षांच्या अखेरीस, मला माझ्या विखुरलेल्या स्वरूपात अनंत प्रकाश झगमगाटलेला दिसला. आनंदमय वैभवात रमून मी देह विसरलो. नंतर मी पाहिले की ते परमात्म्याद्वारे पूर्ण झाले आहे दया. ”

भारतातील मोगल साम्राज्याचे संस्थापक किंग बेबर (1483-1530) यांच्याशी उपचार करणारी एक ऐतिहासिक घटना. त्याचा मुलगा, राजकुमार हुमायून प्राणघातक आजारी होता. वडिलांनी दुःखाने दृढ निश्चयाने प्रार्थना केली की ते प्राप्त करा आजारपण, आणि त्याचा मुलगा वाचला पाहिजे. सर्व चिकित्सकांनी आशा सोडल्यानंतर, हुमायून बरा झाला. बाबर ताबडतोब आजारी पडला आणि त्याच रोगामुळे मरण पावला ज्याने त्याच्या मुलाला ग्रासले होते. हुमायून बाबर म्हणून गादीवर आला हिंदुस्थानचा सम्राट.

बरेच लोक कल्पना करतात की प्रत्येक आध्यात्मिक गुरुकडे सांड्याचे आरोग्य आणि सामर्थ्य आहे किंवा असावे. च्या गृहितक निराधार आहे आजारी शरीर हे सूचित करत नाही की गुरु दैवी शक्तीच्या संपर्कात नाही आजीवन आरोग्यापेक्षा जास्त आतील प्रदीपन सूचित करते. भौतिक शरीराची स्थिती, मध्ये दुसऱ्या शब्दात, योग्यरित्या मास्टरची चाचणी केली जाऊ शकत नाही. त्याची विशिष्ट पात्रता शोधली पाहिजे त्याचे स्वतःचे क्षेत्र, आध्यात्मिक.

अध्याय 21. आम्ही काश्मीरला भेट देतो

123

पृष्ठ 127

एका योगीचे आत्मचरित्र

पार्श्वमात्य देशांतील असंख्य गोंधळलेले साधक चुकीच्या पद्धतीने विचार करतात की आध्यात्मिक विषयावरील एक वक्ता किंवा लेखक मास्टर असणे आवश्यक आहे. Theर्षींनी मात्र असे निदर्शनास आणून दिले आहे की गुरुची आम्ल चाचणी ही माणसाची प्रवेश करण्याची क्षमता आहे इच्छेनुसार श्वासोच्छ्वासाची स्थिती, आणि निर्बिकल्पाची अखंड समाधी राखण्यासाठी. {FN21-5} फक्त द्वारे ही उपलब्धी मानवाला सिद्ध करू शकते की त्याने MAYA किंवा द्वैतवादी वैश्विक भ्रमात “प्रभुत्व” मिळवले आहे. तो एकटाच साक्षात्काराच्या खोलीतून म्हणू शकतो: “एकम सेंट,” - “फक्त एकच अस्तित्वात आहे.”

“वेदांनी घोषित केले आहे की अज्ञानी माणूस जो थोडासा फरक करून समाधानी राहतो वैयक्तिक आत्मा आणि सर्वोच्च आत्मा धोक्यात आला आहे, ”शंकराच्या महान मोनिस्टने लिहिले आहे. “जिथे अज्ञानामुळे द्वैत असते, तिथे प्रत्येक गोष्ट स्वतःहून वेगळी दिसते. जेव्हा सर्वकाही स्वतः म्हणून पाहिले जाते, मग आत्म्याशिवाय दुसरे अणू देखील नसते. . . .

“वास्तविकतेचे ज्ञान उगवताच, मागील कृतीचे कोणतेही फळ असू शकत नाही अनुभवी, शरीराच्या अवास्तवपणामुळे, जसे जागृत झाल्यावर कोणतेही स्वप्न असू शकत नाही. ”

केवळ महान गुरुच शिष्यांचे कर्म गृहीत धरू शकतात. श्री युक्तेश्वर यांना यातना झाल्या नसत्या काश्मीर जोपर्यंत त्याला त्याच्या आंतल्या आत्म्याकडून त्याच्या शिष्यांना त्या विचित्र गोष्टीमध्ये मदत करण्याची परवानगी मिळाली नव्हती मार्ग. माझ्यापेक्षा दैवी आज्ञा पाळण्यासाठी काही संत अधिक संवेदनशीलतेने शहाणपणाने सुसज्ज होते देव -ट्यून केलेले मास्टर.

जेव्हा मी त्याच्या क्षीण आकृतीबद्दल सहानुभूतीचे काही शब्द काढले, तेव्हा माझे गुरु आनंदाने म्हणाले:

“त्याचे चांगले गुण आहेत; मी आता न घाललेल्या काही छोट्या छोट्या GANJIS (अंडरशर्ट) मध्ये प्रवेश करण्यास सक्षम आहे वर्षे!”

मास्टरचे आनंददायक हसणे ऐकून, मला सेंट फ्रान्सिस डी सेल्सचे शब्द आठवले: “एक संत जो दुःखी असतो तो दुःखी असतो संत!”

{FN21-1} भारतात, एखाद्याच्या वडील आणि वरिष्ठांच्या उपस्थितीत धूम्रपान करणे हे अनादरचे लक्षण आहे.

{FN21-2} ओरिपंटल प्लेन ट्री ..

{FN21-3} थेरेसी न्युमन (अध्याय 39 पहा) सह अनेक ख्रिश्चन संत, परिचित आहेत रोगाचे आध्यात्मिक हस्तांतरण.

{FN21-4} ख्रिस्ताने त्याला वधस्तंभावर खिळवून नेण्याआधीच म्हटले: “तुला वाटते की मी आता प्रार्थना करू शकत नाही माझे वडील, आणि तो सध्या मला देवदूतांच्या बाराहून अधिक सैन्य देईल? पण मग कसे होईल शास्त्रे पूर्ण होतील, की ते असेच असावे?” - मॅथ्यू 26: 53-54.

{FN21-5} पहा ../ अध्याय 26, 43 नोट्स.

अध्याय 22. दगडाच्या चित्राचे हृदय

“एक निष्ठावान हिंदू पत्नी म्हणून, मी माझ्या पतीची तक्रार करू इच्छित नाही. पण मी त्याला त्याच्याकडून वळताना बघायला उत्सुक आहे भौतिकवादी दृष्टी. माझ्या ध्यान कक्षातील संतांच्या चित्रांची खिल्ली उडवण्यात त्याला आनंद होतो. प्रिय भाऊ, मी आपण त्याला मदत करू शकता यावर खोल विश्वास आहे. करशील?”

माझी मोठी बहीण रोमा माझ्याकडे निरखून पाहत होती. मी गिरीशच्या तिच्या कलकत्त्याच्या घरी एक छोटी भेट दिली होती विद्यारत्न लेन. तिच्या विनवणीने मला स्पर्श केला, कारण तिने माझ्या सुरुवातीच्या आयुष्यावर खोल आध्यात्मिक प्रभाव टाकला होता, आणि आईच्या निधनाने कौटुंबिक वर्तुळात उरलेली पोकळी भरून काढण्याचा प्रेमाने प्रयत्न केला होता.

अध्याय 22. दगडाच्या चित्राचे हृदय

124

एका योगीचे आत्मचरित्र

“प्रिय बहिण, नवकीच मी जे काही करेन ते करेन.” मी हसलो, तिच्यावर स्पष्टपणे दिसणारी खिन्नता काढण्यासाठी उत्सुक चेहरा, तिच्या नेहमीच्या शांत आणि आनंदी अभिव्यक्तीच्या उलट.

रोमा आणि मी थोडा वेळ मूक प्रार्थनेत मार्गदर्शनासाठी बसलो. एक वर्षापूर्वी, माझ्या बहिणीने मला तिला दीक्षा देण्यास सांगितले होते क्रिया योग, ज्यात ती लक्षणीय प्रगती करत होती.

मला एक प्रेरणा मिळाली. “उद्या,” मी म्हणालो, “मी दक्षिणेश्वर मंदिरात जात आहे. कृपया माझ्याबरोबर या, आणि आपल्या पतीला आमच्यासोबत येण्यास प्रवृत्त करा. मला वाटते की त्या पवित्र स्थळाच्या स्पंदनांमध्ये, दैवी आई त्याच्या हृदयाला स्पर्श करेल. पण त्याला जायचे आहे अशी आमची गोष्ट उघड करू नका.”

बहिणीने आशेने सहमती दर्शविली. दुसऱ्या दिवशी सकाळी रोमा आणि तिचा नवरा आत असल्याचे पाहून मला आनंद झाला सहलीची तयारी. अप्पर सर्कुलर रोड बरोबर दक्षिणेश्वरच्या दिशेने आमची खाचखळग्याची गाडी गडगडत असताना, मा भाऊ, सतीशचंद्र बोस, भूतकाळ, वर्तमान आणि आध्यात्मिक गुरूंचा उपहास करून स्वतःला आनंदित केले भविष्य माझ्या लक्षात आले की रोमा शांतपणे रडत होती.

[उदाहरण: सेल्फ - रिअलायझेशन चर्च ऑफ ऑल रिलीजन्स, सॅन दिएगो, कॅलिफोर्निया — सॉडिएगो.जेपीजी पहा]

[उदाहरण: मी माझ्या दोन बहिणी, रोमा (डावीकडे) आणि नलिनी सोबत आहे - बहीण पहा. Jpg]

[उदाहरण: माझी बहीण उमा, एक तरुण मुलगी म्हणून — uma.jpg पहा]

"बहिण, आनंदी हो!" मी कुजबुजलो. "आपण आपल्या पतीला विश्वास ठेवतो की आपण त्याचा स्वीकार करतो असे समाधान देऊ नका गंभीरपणे थट्टा. "

"मुकुंदा, तू नालायक हंबग्सची प्रशंसा कशी करू शकतोस?" सतीश सांगत होता. "साधूचे स्वरूप आहे तिरस्करणीय तो एकतर सांगाड्यासारखा पातळ आहे, किंवा हत्तीसारखा अपवित्र चरबी आहे! "

मी हसून ओरडलो. माझी चांगली स्वभावाची प्रतिक्रिया सतीशला त्रासदायक होती; तो निः शब्द शांततेत निवृत्त झाला. म्हणून आमची कॅब दक्षिणेश्वर मैदानावर शिरली, त्याने व्यंग्यात्मकपणे हसले.

"हा प्रवास, माझ्या मते, माझ्या सुधारणेची योजना आहे?"

मी उत्तर न देता मागे वळलो म्हणून त्याने माझा हात पकडला. "तरुण मिस्टर भिक्षु," तो म्हणाला, "योग्य बनवायला विसरू नका आमच्या दुपारच्या जेवणाची व्यवस्था करण्यासाठी मंदिर अधिकाऱ्यांसोबत व्यवस्था. "

"मी आता ध्यान करणार आहे. आपल्या दुपारच्या जेवणाची काळजी करू नका, "मी तीव्र उत्तर दिले. "दैवी आई दिसेल त्या नंतर. "

"दैवी आई माझ्यावर एकच काम करेल यावर माझा विश्वास नाही. पण मी तुम्हाला माझ्या अन्नासाठी जबाबदार धरतो. " सतीशचे टोन धमकी देत होते.

मी एकटाच कोलोनेड हॉलमध्ये गेलो जे कालीच्या मोठ्या मंदिराला किंवा मंदर नेचरला समोर आहे. निवडणे a एका खांबाजवळ छायादार जागा, मी माझ्या शरीराला कमळाच्या आसनात व्यवस्थित केले. जरी ते फक्त सात होते वाजले, सकाळचा सूर्य लवकरच दडपशाही होईल.

मी भक्तिपूर्वक प्रवेश केल्यामुळे जग कमी झाले. माझे मन देवी कालीवर केंद्रित होते, ज्यांचे दक्षिणेश्वर येथील प्रतिमा महान गुरु श्री रामकृष्ण यांच्या विशेष आराधनेची होती परमहंस. त्याच्या व्यथित मागण्यांना उत्तर देताना, या मंदिराच्या दगडी प्रतिमेने अनेकदा जीव घेतला होता फॉर्म आणि त्याच्याशी संवाद साधला.

अध्याय 22. दगडाच्या चित्राचे हृदय

125

एका योगीचे आत्मचरित्र

"दगडाच्या हृदयासह मूक आई," मी प्रार्थना केली, "तुझ्या प्रियकराच्या विनंतीमुळे तू आयुष्यात भरला आहेस भक्त रामकृष्ण; तू तुझ्या या तळमळलेल्या मुलाच्या ओरडण्याकडे का लक्ष देत नाहीस? "

दैवी शांतीसह माझा महत्वाकांक्षी उत्साह अमर्यादपणे वाढला. तरीही, जेव्हा पाच तास निघून गेले होते आणि ज्या देवीला मी आतून पाहत होते त्यांनी कोणताही प्रतिसाद दिला नाही, मला थोडे निराश वाटले. कधी कधी प्रार्थना पूर्ण होण्यास विलंब करणे ही देवाची परीक्षा आहे. पण अखेरीस तो सतत भक्ताला दिसतो त्याला कोणतेही स्वरूप प्रिय आहे. एक धर्माभिमानी ख्रिश्चन येशूला पाहतो; एक हिंदू कृष्ण, किंवा देवी काली, किंवा पाहतो जर त्याची उपासना अवैयक्तिक वळण घेत असेल तर विस्तारणारा प्रकाश.

अनिच्छेने मी माझे डोळे उघडले आणि पाहिले की मंदिराचे दरवाजे एका पुजारीने अनुरूप केले आहेत दुपारच्या - तासांच्या प्रथेसह. मी मोकळ्या, छतावरील हॉलच्या खाली माझ्या निर्जन आसनावरून उठलो आणि आत शिरलो अंगण. त्याचा दगडी मजला दुपारच्या सूर्याखाली जळत होता; माझे अनवाणी पाय दुखत होते.

बौद्धिक शक्ति मंदिरांकरणे माझ्या सतीनेले आता सुसुप्तकडे देवतेचे प्रार्थना कार्याची शक्ती आता तू लपला आहेस सासरा. "

माझी आंतरिक याचिका त्वरित मान्य केली गेली. प्रथम, एक सुखद थंडीची लाट माझ्या पाठीवर आली आणि माझ्या पायाखाली, सर्व अस्वस्थता काढून टाकणे. मग, माझ्या आश्चर्यचकित करण्यासाठी, मंदिराची मोठ्या प्रमाणात वाढ झाली. त्याचे मोठा दरवाजा हळूहळू उघडला, काली देवीच्या दगडी आकृतीचा खुलासा केला. हळूहळू ते जिवंत स्वरूपात बदलले, हसतमुखाने नमस्कार करताना, आनंदाने अवर्णनीय मला रोमांचित करते. जणू एखाद्या गूढ सिरिजने, श्वास होता माझ्या फुफ्फुसातून काढले; माझे शरीर जड नसले तरी अगदी स्थिर झाले.

त्यानंतर चेतनाचा आनंद वाढला. मला गंगेवर अनेक मैल स्पष्टपणे दिसत होते माझ्या डावीकडे नदी, आणि मंदिराच्या पलीकडे संपूर्ण दक्षिणेश्वर परिसरात. सर्व इमारतींच्या भिंती पारदर्शकपणे चमकणे; त्यांच्याद्वारे मी दूरवरच्या एकरांवरून ये -जा करताना लोकांना पाहिले.

जरी मी दम घेत होतो आणि माझे शरीर विचित्र शांत स्थितीत होते, तरीही मी माझे हात आणि पाय हलवू शकलो मुक्तपणे. कित्येक मिनिटे मी डोळे बंद करून उघडण्याचे प्रयोग केले; कोणत्याही राज्यात मी स्पष्टपणे पाहिले संपूर्ण दक्षिणेश्वर पॅनोरामा.

आध्यात्मिक दृष्टी, एक्स -रे सारखी, सर्व पदार्थांमध्ये प्रवेश करते; दैवी नेत्र सर्वत्र केंद्र आहे, परिघ कोठेही नाही. मला पुन्हा एकदा जाणवले, तेथे सनी अंगणात उभे राहून, की जेव्हा माणूस उडवाउडवी होण्याचे सोडून देतो देवाचे, भौतिक जगात गुंतलेले खरोखर स्वप्न, बुडबुडे म्हणून निराधार, तो त्याच्या चिरंतन क्षेत्रांना पुन्हा स्थापित करतो. तर "पलायनवाद" माणसाची गरज असू शकते, त्याच्या संकुचित व्यक्तिमत्त्वात अडकलेली, कोणत्याही पलायनची तुलना महिमाशी होऊ शकते सर्वव्यापकता?

दक्षिणेश्वर येथील माझ्या पवित्र अनुभवात, केवळ विलक्षण विस्तारित वस्तू होत्या मंदिर आणि देवीचे रूप. बाकी सर्व काही त्याच्या सामान्य परिमाणामध्ये दिसू लागले, जरी प्रत्येक एक प्रभामंडळात बंद होता मधुर प्रकाशाचा - पांढरा, निळा आणि पेस्टल इंद्रधनुष्य रंग. माझे शरीर इथरियल पदार्थांचे आहे, तयार आहे levitate. माझ्या भौतिक परिसराबद्दल पूर्णपणे जागरूक, मी माझ्याबद्दल शोधत होतो आणि काही पावले न टाकता आनंदी दृष्टीचे सातत्य अडथळा आणणारे.

मंदिराच्या भिंतींच्या मागे मी अचानक माझ्या भावाला सासूची झलक दिली कारण तो एका काटेरी फांद्याखाली बसला होता पवित्र BEL वृक्ष. मी त्याच्या विचारांचा मार्ग सहजपणे ओळखू शकलो. पवित्र अंतर्गत काहीसे उत्थान दक्षिणेश्वराचा प्रभाव, त्याच्या मनात अजून माझ्याबद्दल अस्वस्थ प्रतिबिंब होते. मी थेट दयाळूकडे वळलो देवीचे रूप.

"दैवी आई," मी प्रार्थना केली, "तू माझ्या बहिणीच्या पतीला आध्यात्मिकरित्या बदलणार नाहीस का?"

सुंदर आकृती, आतापर्यंत गप्प, शेवटी बोलली: "तुझी इच्छा पूर्ण झाली!"

अध्याय 22. दगडाच्या चित्राचे हृदय

126

एका योगीचे आत्मचरित्र

मी आनंदाने सतीशकडे पाहिले. काही आध्यात्मिक शक्ती कार्यरत आहे याची सहजपणे जाणीव असली तरी तो उठला जमिनीवर त्याच्या आसनावरून रागाने. मी त्याला मंदिराच्या मागे धावताना पाहिले; तो माझ्याजवळ आला, त्याला हलवत होता मुठ

सर्व आलिंगन दृष्टी नाहीशी झाली. यापुढे मी तेजस्वी देवी पाहू शकलो नाही; उंच मंदिर होते त्याच्या सामान्य आकारात कमी, पारदर्शकता वजा. पुन्हा माझे शरीर सूर्याच्या तीव्र किरणांखाली सुजले. मी संतंभित हॉलच्या आश्रयावर उडी मारली, जिथे सतीशने रागाने माझा पाठलाग केला. मी माझ्या घड्याळाकडे पाहिले. तो एक होता वाजले; दिव्य दृष्टी एक तास चालली होती.

"तू लहान मूर्ख," माझा भाऊ - कायदा सज्ज झाला, "तू तिथे क्रॉस -लेग्ड आणि क्रॉस -डोळ्यांनी बसला आहेस सहा तासांसाठी. मी तुला पाहत मागे पुढे गेलो आहे. माझे अन्न कोठे आहे? आता मंदिर बंद आहे; तू अधिकाऱ्यांना सूचित करण्यात अयशस्वी; आम्हाला दुपारच्या जेवणाशिवाय सोडले जाते! "

देवीच्या उपस्थितीत मला जो उदात्तपणा जाणवला तो अजूनही माझ्या हृदयात चैतन्यमय होता. मला प्रोत्साहन मिळाले उद्गार काढी, 'देवी आई आम्हाला खायला देइल!'

सतीश रागाच्या भरात स्वतःजवळ होता. "एकदा आणि सर्वांसाठी," तो ओरडला, "मला तुझी दैवी आई भेटायला आवडेल आगाऊ व्यवस्था न करता आम्हाला येथे अन्न देणे!"

जेव्हा मंदिराचा पुजारी अंगण ओलांडून आमच्यात सामील झाला तेव्हा त्याचे शब्द क्वचितच उच्चारले गेले.

"बेटा," त्याने मला संबोधित केले, "मी ध्यानाच्या तासांमध्ये तुझ्या चेहऱ्यावर शांतपणे चमकत आहे हे पाहत आहे. मी पहिले आज सकाळी तुमच्या पार्टीचे आगमन, आणि तुमच्या जेवणासाठी भरपूर अन्न बाजूला ठेवण्याची इच्छा वाटली. च्या विरुद्ध आहे ज्यांनी आधी विनंती केली नाही त्यांना अन्न देण्याचे मंदिर नियम, परंतु मी तुमच्यासाठी अपवाद केला आहे."

मी त्याचे आभार मानले आणि सरळ सतीशच्या डोळ्यात डोकावले. तो भावनांनी भडकला, शांतपणे आपली नजर खाली केली पश्चात्ताप. जेव्हा आम्हाला - हंगामातील आंब्यांसह भरपेट जेवण देण्यात आले, तेव्हा माझ्या लक्षात आले की माझे भाऊ -भाऊची भूक कमी होती. तो विचलित झाला होता, विचारांच्या महासागरात खोलवर बुडत होता. वर कलकत्त्याला परतीचा प्रवास, सतीश, हळुवार अभिव्यक्तीसह, अधूनमधून माझ्याकडे विनवणी करून बघत होता. पण त्याने केले याजकाने आम्हाला दुपारच्या जेवणासाठी आमंत्रित केल्याच्या क्षणानंतर एक शब्दही बोलू नका, जणू थेट सतीशच्या आव्हानाला उत्तर.

दुसऱ्या दिवशी दुपारी मी माझ्या बहिणीला तिच्या घरी भेटलो. तिने मला प्रेमाने नमस्कार केला.

"प्रिय भाऊ," ती ओरडली, "काय चमत्कार आहे! काल संध्याकाळी माझे पती माझ्या समोर उघडपणे रडले.

"प्रिय देवी," {FN22-1} तो म्हणाला, 'मी तुमच्या सुधारणा योजनेच्या अभिव्यक्तीच्या पलीकडे आनंदी आहे भावाचे परिवर्तन घडवले आहे. मी तुमच्याकडून केलेली प्रत्येक चूक मी पूर्ववत करणार आहे. आज रात्रीपासून आम्ही आमचे मोठे शयनकक्ष फक्त पूजास्थळ म्हणून वापरेल; तुमची छोटी ध्यान खोली आमच्या मध्ये बदलली जाईल झोपण्याची जागा मी तुमच्या भावाची खिल्ली उडवली याचा मला मनापासून खेद आहे. मी लज्जास्पद मार्गाने आहे अभिनय, मी मुकुंदाशी न बोलता स्वतःला शिक्षा करीन जोपर्यंत मी आध्यात्मिक मार्गाने प्रगती करत नाही. खोलवर मी आतापासून दैवी आईचा शोध घेईल; एखाद्या दिवशी मी तिला नक्कीच शोधले पाहिजे! "

बऱ्याच वर्षांनंतर, मी माझ्या भावाला दिल्लीला भेटलो. तो अत्यंत विकसित झाला आहे हे समजल्यावर मला खूप आनंद झाला आत्म -साक्षात्कार, आणि दैवी आईच्या दृष्टीने आशीर्वादित होते. त्याच्यासोबत राहण्याच्या दरम्यान, मला ते लक्षात आले सतीशने गुप्तपणे प्रत्येक रात्रीचा बराचसा भाग दैवी चिंतनात घालवला, जरी त्याला अ गंभीर आजार, आणि दिवसा त्याच्या कार्यालयात व्यस्त होते.

माझ्या मनात असा विचार आला की, माझ्या भावाचे आयुष्य खूप मोठे नाही. रोमा नक्कीच वाचली असेल माझे मन.

अध्याय 22. दगडाच्या चित्राचे हृदय

127

एका योगीचे आत्मचरित्र

"प्रिय भाऊ," ती म्हणाली, "मी ठीक आहे, आणि माझे पती आजारी आहेत. तरीसुद्धा, मी तुम्हाला हे जाणून घ्यायचे आहे की, ए समर्पित हिंदू पत्नी, मी प्रथम मरणार आहे. {FN22-2} मी पुढे जाण्यापूर्वी आता जास्त वेळ लागणार नाही."

तिच्या अशुभ शब्दावर आश्चर्यचकित झाले, तरीही मला त्यांच्या सत्याचा डंका जाणवला. माझी बहिण मरण पावली तेव्हा मी अमेरिकेत होतो, तिच्या अंदाजानंतर सुमारे एक वर्ष. माझा धाकटा भाऊ बिष्णूने नंतर मला तपशील दिला.

"रोमा आणि सतीश तिच्या मृत्यूच्या वेळी कलकत्त्यात होते," बिष्णूने मला सांगितले. "त्या सकाळी तिने कपडे घातले स्वतः तिच्या वधूच्या लग्नात.

"हा खास पोशाख का?' सतीशने चौकशी केली.

"पृथ्वीवरील तुमच्या सेवेचा हा माझा शेवटचा दिवस आहे," रोमाने उत्तर दिले. थोड्या वेळाने तिला हृदयविकाराचा झटका आला. तिच्या रूपात मुलगा मदतीसाठी धावत होता, ती म्हणाली:

"बेटा, मला सोडू नकोस. त्याचा काही उपयोग नाही; डॉक्टर येण्यापूर्वी मी निघून जाईन. ' दहा मिनिटांनंतर, धरून आदराने तिच्या पतीचे पाय, रोमाने जाणीवपूर्वक तिचे शरीर सोडले, आनंदाने आणि दुःख न देता.

"पत्नीच्या मृत्यूनंतर सतीश खूप एकांगी झाला," बिष्णू पुढे म्हणाला. "एक दिवस तो आणि मी अ बघत होतो रोमाचे मोठे हसणारे छायाचित्र.

"तू का हसतोस?' सतीश अचानक उद्गारला, जणू त्याची बायको हजर होती. 'तुला वाटतं तू हुशार होतास माझ्या आधी जाण्याची व्यवस्था करताना. मी सिद्ध करीन की तुम्ही माझ्यापासून लांब राहू शकत नाही; लवकरच मी तुमच्यात सामील होईन. '

"जरी यावेळी सतीश त्याच्या आजारातून पूर्णपणे बरा झाला होता आणि तो उत्तम आरोग्याचा आनंद घेत होता छायाचित्रापुढे त्याच्या विचित्र टिप्पणीनंतर लगेचच स्पष्ट कारणाशिवाय मरण पावला. "

अशाप्रकारे भविष्यसूचकपणे माझी अत्यंत प्रिय मोठी बहीण रोमा आणि तिचा नवरा सतीश - जे बदलले ते पास झाले दक्षिणेश्वर एक सामान्य प्रापंचिक मनुष्यापासून मूक संत पर्यंत.

{FN22-1} देवी.

{FN22-2} हिंदू पत्नीचा असा विश्वास आहे की जर ती तिच्या पतीपुढे मरण पावली तर ती आध्यात्मिक प्रगतीचे लक्षण आहे. तिच्यासाठी तिच्या निष्ठावान सेवेचा पुरावा, किंवा "हार्नेसमध्ये मरणे."

अध्याय 23. मी माझी विद्यापीठाची पदवी प्राप्त करतो

"तुम्ही तत्वज्ञानातील तुमच्या पाठ्यपुस्तकाच्या असाइनमेंटकडे दुर्लक्ष करता. यात शंका नाही की तुम्ही एखाद्या अनैतिकतेवर अवलंबून आहात परीक्षांमधून तुम्हाला मिळवण्यासाठी 'अंतर्ज्ञान'. परंतु जोपर्यंत तुम्ही स्वतःला अधिक अभ्यासपूर्ण पद्धतीने लागू करत नाही तोपर्यंत मी तुम्ही हा अभ्यासक्रम उत्तीर्ण करू नका याची काळजी घ्या. "

सेरामपूर कॉलेजचे प्राध्यापक डी.सी. घोषाल मला कठोरपणे संबोधित करत होते. जर मी त्याचे अंतिम लेखी उत्तीर्ण होऊ शकलो नाही वर्ग चाचणी, मी अंतिम परीक्षा देण्यास अपात्र आहे. हे प्राध्यापकांनी तयार केले आहेत कलकत्ता विद्यापीठाचे, जे त्याच्या संलग्न शाखांमध्ये सेरामपूर कॉलेजला क्रमांक देते. भारतीय विद्यार्थी एबी फायनलमध्ये एका विषयात नापास झालेल्या विद्यापीठांनी त्याच्या सर्व विषयांची नव्याने तपासणी केली पाहिजे पुढील वर्षी.

सेरामपूर महाविद्यालयातील माझ्या प्रशिक्षकांनी सहसा माझ्याशी दयाळूपणे वागले, मनोरंजक सहिष्णुता न सोडता. "मुकुंदा थोडा जास्त आहे - धर्माच्या नशेत." अशा प्रकारे मला सारांश, त्यांनी कुशलतेने मला वाचवले वर्गातील प्रश्नांची उत्तरे देण्यास लाज वाटणे; त्यांनी मला अंतिम लेखी चाचण्यांवर विश्वास दिला एबी उमेदवारांची यादी. माझ्या सहकारी विद्यार्थ्यांनी दिलेला निर्णय त्यांच्या टोपणनावाने व्यक्त करण्यात आला मी - "वेडा साधू."

अध्याय 23. मी माझी विद्यापीठाची पदवी प्राप्त करतो

128

एका योगीचे आत्मचरित्र

तत्त्वज्ञानात अपयशाची प्राध्यापक घोषाल यांची धमकी रद्द करण्यासाठी मी एक कल्पक पाऊल उचलले. जेव्हा निकाल अंतिम चाचण्या जाहीरपणे होणार होत्या, मी एका वर्गमित्रांना माझ्याबरोबर प्राध्यापकाकडे जाण्यास सांगितले अभ्यास

"सोबत या; मला साक्षीदार हवा आहे, "मी माझ्या सोबतीला सांगितले. "मी नसल्यास मी खूप निराश होईल प्रशिक्षकाला मागे टाकण्यात यशस्वी झाले. "

मी माझ्या पेपरला काय रेटिंग दिले याची चौकशी केल्यानंतर प्राध्यापक घोषाल यांनी मान हलवली.

"तुम्ही उत्तीर्ण झालेल्यांपैकी नाही," तो विजयात म्हणाला. त्याने त्याच्या डेस्कवर एका मोठ्या ढिगाऱ्याद्वारे शिकार केली. "तुझा पेपर इथे अजिबात नाही; तुम्ही कोणत्याही परिस्थितीत परीक्षेत न दिसल्याने नापास झाला आहात. "

मी हसलो. "सर, मी तिथे होतो. मी स्वतः स्टॅकमधून पाहू शकतो का? "

प्राध्यापक, नॉनप्ल्यूज्ड, त्याला परवानगी दिली; मला माझा कागद पटकन सापडला, जिथे मी काळजीपूर्वक वगळले होते माझा रोल कॉल नंबर वगळता ओळख चिन्ह. माझ्या नावाच्या "लाल झेंड्या" पासून अनभिज्ञ, प्रशिक्षकाकडे होते माझ्या उत्तरांना उच्च दर्जा दिला जरी ते पाठ्यपुस्तकातील कोटेशनद्वारे असमंजस होते. {FN23-1}

माझी युक्ती पाहून, तो आता गडगडाट झाला, "निर्भय नशीब!" तो आशेने पुढे म्हणाला, "तुम्ही नक्कीच नापास व्हाल एबी फायनल."

माझ्या इतर विषयांच्या चाचण्यांसाठी, मला काही कोचिंग मिळाले, विशेषतः माझ्या प्रिय मित्राकडून आणि चुलत भावाकडून, प्रभास चंद्र घोष, {FN23-2} माझ्या काका सारदाचा मुलगा. मी दुःखाने पण यशस्वीरित्या चकित झालो माझ्या सर्व अंतिम चाचण्यांमधून कमीत कमी उत्तीर्ण गुण.

आता, कॉलेजच्या चार वर्षांनंतर, मी एबी परीक्षांना बसण्यास पात्र झालो. तरीही, मी क्वचितच मला विशेषाधिकार मिळण्याची अपेक्षा आहे. सेरामपूर महाविद्यालयाची अंतिम फेरी मुलांच्या खेळाच्या तुलनेत कठोर होती जे कलकत्ता विद्यापीठ एबी पदवीसाठी ठरवतील. श्री युक्तेश्वरला माझ्या जवळजवळ दररोज भेटी मला कॉलेजच्या हॉलमध्ये जायला थोडा वेळ शिल्लक होता. तिथे माझ्या अनुपस्थितीपेक्षा माझी उपस्थिती होती माझ्या वर्गमित्रांकडून आश्चर्यचकित होणे!

सकाळी नऊ ते साडेतीनच्या सुमारास माझ्या सायकलवरून निघायची माझी नेहमीची दिनचर्या होती. एका हातात मी माझ्या गुरूसाठी अर्पण करा - माझ्या पन्थी बोर्डिंग हाऊसच्या बागेतून काही फुले. मला अभिवादन करत आहे प्रेमळपणे, मास्टर मला दुपारच्या जेवणासाठी आमंत्रित करायचे. मी नेहमीच स्पष्टतेने स्वीकारले, याचा विचार काढून टाकण्यात आनंद झाला दिवसासाठी कॉलेज. श्री युक्तेश्वर सह तासांनंतर, त्याच्या अतुलनीय ज्ञानाचा प्रवाह ऐकणे, किंवा मदत करणे आश्रम कर्तव्यांसह, मी अनिच्छेने मध्यरात्रीच्या सुमारास पॅथीसाठी निघून जाईन. अधून मधून मी सर्व थांबलो रात्री माझ्या गुरूबरोबर, इतक्या आनंदाने त्याच्या संभाषणात मग्न झाले की अंधार बदलला तेव्हा मला क्वचितच लक्षात आले पहाट मध्ये.

एका रात्री अकराच्या सुमारास, मी माझ्या शूजवर {FN23-3} घालत होतो, तेव्हा प्रवासाच्या तयारीसाठी बोर्डिंग हाऊस, मास्तरांनी मला गंभीरपणे विचारले.

"तुमच्या AB परीक्षा कधी सुरू होतात?"

"पाच दिवसांनी साहेब."

"मला आज्ञा आहे की तुम्ही त्यांच्यासाठी तत्पर असाल."

अलार्मसह ट्रान्सफिक्स केलेले, मी एक जोडा हवेत धरला. "सर," मी निषेध केला, "माझे दिवस कसे गेले ते तुम्हाला माहिती आहे प्राध्यापकांपेक्षा तुमच्याबरोबर. त्या कठीण फायनलला उपस्थित राहून मी प्रहसन कसे तयार करू शकतो?"

अध्याय 23. मी माझी विद्यापीठाची पदवी प्राप्त करतो

129

एका योगीचे आत्मचरित्र

श्री युक्तेश्वरची नजर माझ्यावर टोचली गेली. "तुम्ही दिसलेच पाहिजे." त्याचा आवाज थंड स्वरूपाचा होता. "आम्ही तुमच्या वडिलांना आणि इतर नातेवाईकांना आश्रम जीवनासाठी तुमच्या आवडीवर टीका करण्याचे कारण देऊ नये. फक्त मला वचन द्या की तुम्ही परीक्षांना उपस्थित रहाल; त्यांना शक्य तितक्या चांगल्या प्रकारे उत्तर द्या."

अनियंत्रित अश्रू माझ्या चेहऱ्यावर येत होते. मला वाटले की मास्टरची आज्ञा अवास्तव आहे आणि ती त्याची आवड कमीतकमी विलंबाने सांगायची होती.

"तुमची इच्छा असल्यास मी हजर होईन," मी रडत असताना सांगितले. "पण योग्य तयारीसाठी वेळ शिल्लक नाही." माझ्या अंतर्गत मी दम मारला, "प्रश्नांची उत्तरे देऊन मी तुमच्या शिकवणीने पत्रके भरून देईन!"

जेव्हा मी दुसऱ्या दिवशी माझ्या नेहमीच्या वेळी हर्मिटेजमध्ये प्रवेश केला तेव्हा मी माझा पुष्पगुच्छ एका ठरावीक पद्धतीने सादर केला शोकपूर्ण गंभीरता. श्री युक्तेश्वर माझ्या वेबोन एअरवर हसले.

"मुकुंदा, परमेश्वर तुला कधी परिक्षेत किंवा इतरत्र नापास करतो का?"

"नाही सर," मी उबदार प्रतिसाद दिला. कृतज्ञतापूर्ण आठवणींना पुनरुज्जीवित पूर आला.

"आळस नाही तर देवासाठी आवेशाने तुम्हाला महाविद्यालयीन सन्मान मिळवण्यापासून रोखले आहे," माझे गुरु दयाळूपणे म्हणाले. मौनानंतर, त्याने उद्भूत केले, "तुम्ही आधी देवाचे राज्य आणि त्याचे नीतिमत्त्व शोधा; आणि या सर्व गोष्टी तुम्हाला जोडले जाईल." {FN23-4}

हजारव्या वेळी, मला माझे ओझे मास्टरच्या उपस्थितीत उचलले गेले असे वाटले. जेव्हा आम्ही आमचे लवकर जेवण संपवले, त्याने मला पॅन्थीकडे परत येण्याचे सुचवले.

"तुझा मित्र रोमेशचंद्र दत्त अजूनही तुझ्या बोर्डिंग हाऊसमध्ये राहतो का?"

"होय साहेब."

"त्याच्याशी संपर्क साधा; परमेश्वर तुम्हाला परीक्षांमध्ये मदत करण्यासाठी प्रेरित करेल."

"खूप छान, सर; पण रोमेश विलक्षण व्यस्त आहे. तो आमच्या वर्गातील सन्माननीय माणूस आहे, आणि एक जड अभ्यासक्रम पार पाडतो इतरांपेक्षा."

मास्तरांनी माझे आक्षेप बाजूला केले. "रोमेश तुमच्यासाठी वेळ शोधेल. जा आता."

मी सायकल चालवून परत पॅन्थीकडे गेलो. बोर्डिंगहाऊस कंपाऊंडमध्ये मला भेटलेली पहिली व्यक्ती विद्वान होती रोमेश. जणू त्याचे दिवस खूप मोकळे होते, त्याने माझ्या वेगळ्या विनंतीला सहमत केले.

"नक्कीच; मी तुमच्या सेवेत आहे." त्याने दुपारचे अनेक तास आणि त्यानंतरचे दिवस कोचिंगमध्ये घालवले मी माझ्या विविध विषयांमध्ये.

"मला विश्वास आहे की इंग्रजी साहित्यातील बरेच प्रश्न चिळे हॅरोल्डच्या मार्गाने केंद्रित होतील," त्याने मला सांगितले. "आम्हाला एकाच वेळी अॅटलस मिळणे आवश्यक आहे."

मी माझ्या काका सारदाच्या घरी घाईघाईने गेलो आणि एक अॅटलस उधार घेतला. रोमेशने युरोपियन नकाशावर चिन्हांकित केले बायरनच्या रोमॅंटिक प्रवाशाने भेट दिलेली ठिकाणे.

शिकवणी ऐकण्यासाठी काही वर्गमित्र जमले होते. "रोमेश तुम्हाला चुकीचा सल्ला देत आहे," त्यापैकी एक एका सत्राच्या शेवटी त्यांनी मला टिप्पणी दिली. "सहसा फक्त पन्नास टक्के प्रश्न या विषयी असतात पुस्तके; उर्वरित अर्ध्या भागात लेखकांच्या जीवनाचा समावेश असेल."

अध्याय 23. मी माझी विद्यापीठाची पदवी प्राप्त करतो

130

एका योगीचे आत्मचरित्र

जेव्हा मी दुसऱ्या दिवशी इंग्रजी साहित्याच्या परीक्षेला बसलो, तेव्हा माझी पहिली नजर निर्माण झालेल्या प्रश्नांकडे कृतज्ञतेचे अश्रू ओतणे, माझा कागद ओला करणे. वर्गाचा मॉनिटर माझ्या डेस्कवर आला आणि a सहानुभूतीपूर्ण चौकशी.

"माझ्या गुरूने भाकीत केले की रोमेश मला मदत करेल," मी स्पष्ट केले. "दिसत; मला विचारलेले प्रश्न रोमेश इथे परीक्षा पत्रकावर आहेत! सुदैवाने माझ्यासाठी, या वर्षी खूप कमी प्रश्न आहेत इंग्रजी लेखक, ज्यांचे आयुष्य माझ्या गूढतेत लपलेले आहे!

मी परतल्यावर माझे बोर्डिंग हाऊस गोंधळात होते. ज्या मुलांनी रोमेशच्या पद्धतीची खिल्ली उडवली होती कोचिंगने माझ्याकडे आश्चर्याने पाहिले, अभिनंदनाने मला जवळजवळ बहिरा केले. च्या आठवड्यात परीक्षेत, मी रोमेशसोबत बरेच तास घालवले, ज्याने त्याला वाटले असे प्रश्न तयार केले प्राध्यापकांनी सेट केले. दिवसेंदिवस, रोमेशचे प्रश्न परीक्षेत जवळजवळ सारख्याच स्वरूपात दिसू लागले

पत्रके.

एका चमत्कारासारखे काहीतरी घडत असल्याची बातमी महाविद्यालयात मोठ्या प्रमाणावर पसरली होती आणि ती अनुपस्थित मनाच्या "मॅड भिक्षु" साठी यश संभाव्य वाटले. मी प्रकरणातील तथ्य लपवण्याचा प्रयत्न केला नाही. स्थानिक प्राध्यापक कलकत्ता विद्यापीठाने मांडलेले प्रश्न बदलण्यास असमर्थ होते.

इंग्रजी साहित्यातील परीक्षेचा विचार करताना मला एका सकाळी लक्षात आले की मी एक गंभीर चूक केली आहे. प्रश्नांच्या एका भागाला उत्तरे देण्याऐवजी A किंवा B आणि C किंवा D. असे दोन भाग केले गेले प्रत्येक भागातील प्रश्न, मी गट I मधील दोन्ही प्रश्नांची निष्काळजीपणे उत्तरे दिली होती, आणि विचार करण्यात अयशस्वी झालो होतो गट II मधील काहीही. मी त्या पेपरमध्ये सर्वोत्तम गुण मिळवू शकतो 33, पासिंग मार्कपेक्षा तीन कमी 36. मी मास्टरकडे धाव घेतली आणि माझे त्रास ओतले.

“सर, मी एक अक्षय्य चूक केली आहे. मी रोमेश द्वारे दैवी आशीर्वाद पात्र नाही; मी बऱ्यापैकी आहे अयोग्य. ”

"मुकुंदा, खुश हो." श्री युक्तेश्वरचे स्वर हलके आणि बिनधास्त होते. त्याने निळ्या तिजोरीकडे निर्देश केला स्वर्ग. "सूर्य आणि चंद्रासाठी अंतराळात त्यांची स्थिती बदलणे आपल्यापेक्षा जास्त शक्य आहे तुमची पदवी मिळवण्यात अपयशी! "

मी आश्रमाला अधिक ज्ञांत मूडमध्ये सोडले, जरी मी गणिताने अकल्पनीय वाटले की मी पास होऊ शकतो. मी एक -दोनदा भितीने आकाशात पाहिले; लॉर्ड ऑफ डे त्याच्यामध्ये सुरक्षितपणे नांगरलेले असल्याचे दिसून आले नेहमीची कक्षा!

मी जॅव्हा पॅन्थी ला पोहचलो, तेंव्हा मी एका वर्गमित्रांची टिप्पणी ऐकली: "मला नुकतेच कळले की, पहिल्यांदा वेळ, इंग्रजी साहित्यातील आवश्यक उत्तीर्ण गुण कमी केले गेले आहेत. "

मी मुलाच्या खोलीत इतक्या वेगाने शिरलो की त्याने अलार्म वर पाहिले. मी त्याला उत्सुकतेने प्रश्न केला.

"लांब केसांचा साधू," तो हसत म्हणाला, "शैक्षणिक गोष्टींमध्ये अचानक रस का? मध्ये का रडा अकरावा तास? पण हे खरे आहे की उत्तीर्ण होण्याचे गुण फक्त 33 गुणांवर आणले गेले आहेत. "

काही आनंदी झेप मला माझ्या स्वतःच्या खोलीत घेऊन गेली, जिथे मी गुडघे टेकले आणि गणिताचे कौतुक केले माझ्या दैवी पित्याची परिपूर्णता.

दररोज मी आध्यात्मिक उपस्थितीच्या जाणीवेने रोमांचित होतो ज्याद्वारे मला स्पष्टपणे वाटले की मला मार्ग दाखवत आहे रोमेश. बंगाली भाषेत परीक्षेच्या संदर्भात एक महत्त्वपूर्ण घटना घडली. रोमेश, होता त्या विषयावर थोडासा स्पर्श केला, मी सकाळी बोर्डिंग हाऊसमधून जात असताना मला परत बोलावले परीक्षा हॉल.

अध्याय 23. मी माझी विद्यापीठाची पदवी प्राप्त करतो

131

एका योगीचे आत्मचरित्र

"रोमेश तुमच्यासाठी ओरडत आहे," एक वर्गमित्र मला अधीरपणे म्हणाला. "परत येऊ नका; आम्हाला उशीर होईल हॉल. "

सल्ल्याकडे दुर्लक्ष करून मी परत घराकडे पळालो.

रोमेश मला म्हणाला, "बंगाली परीक्षा सहसा आमच्या बंगाली मुलांकडून सहज उत्तीर्ण होते. "पण माझ्याकडे फक्त आहे या वर्षी प्राध्यापकांनी आमच्याकडून प्रश्न विचारून विद्यार्थ्यांची हत्या करण्याचा विचार केला होता प्राचीन साहित्य. " माझ्या मित्राने नंतर प्रसिद्ध विद्यासागरच्या जीवनातील दोन कथा थोडक्यात सांगितल्या परोपकारी.

मी रोमेशचे आभार मानले आणि पटकन सायकल चालवून कॉलेजच्या हॉलमध्ये गेलो. बंगाली भाषेत परीक्षा पत्रक सिद्ध झाले दोन भाग असतात. पहिली सूचना होती: "विद्यासागरांच्या धर्मादाय संस्थांची दोन उदाहरणे लिहा." मी म्हणून

मी अलीकडेच मिळवलेली विद्या कागदावर हस्तांतरित केली, मी आभार मानण्याचे काही शब्द कुजबुजले की मी रोमेशच्या शेवटच्या - मिनिटांच्या समन्सकडे लक्ष दिले होते. विद्यासागरांनी मानवजातीला केलेल्या उपकारांबद्दल मी अनभिज्ञ असतो (शेवटी स्वतःसह), मी बंगाली परीक्षा उत्तीर्ण होऊ शकलो नाही. एका विषयात नापास, I पुढच्या वर्षी सर्व विषयांमध्ये नव्याने परीक्षा देण्यास भाग पाडले असते. अशी शक्यता होती समजण्यासारखा घुणास्पद.

पत्रकावरील दुसऱ्या सूचनामध्ये असे लिहिले आहे: “बंगालीमध्ये निबंध लिहा ज्याच्याकडे सर्वात जास्त आहे त्याच्या जीवनावर तुला प्रेरित केले.” विनम्र वाचक, मी माझ्या थीमसाठी मी कोणता माणूस निवडला हे मला सांगण्याची गरज नाही. जसे मी नंतर पृष्ठ कव्हर केले माझ्या गुरूंच्या स्तुतीसह पृष्ठ, मला हे समजल्यावर हसू आले की माझी बदललेली भविष्यवाणी खरी ठरत आहे: “मी भरेल आपल्या शिकवणीसह पत्रके!”

रोमेशला तत्वज्ञानाच्या माझ्या कोर्सबद्दल प्रश्न विचारण्याची माझी इच्छा नव्हती. श्रींच्या अंतर्गत माझ्या दीर्घ प्रशिक्षणावर विश्वास आहे युक्तेश्वर, मी पाठ्यपुस्तकाच्या स्पष्टीकरणाकडे सुरक्षितपणे दुर्लक्ष केले. माझ्या कोणत्याही पेपरला दिलेला सर्वोच्च गुण होता तत्वज्ञानातील एक. इतर सर्व विषयांमध्ये माझा गुण फक्त उत्तीर्ण होण्याच्या गुणात होता.

माझा निस्वार्थ मित्र रोमेशला स्वतःची पदवी CUM LAUDE मिळाली हे नोंदवताना आनंद होत आहे.

माझ्या पदवीनंतर वडिलांना हसू आले. "मला क्वचितच वाटले की तू मुकुंदा पास होशील," त्याने कबूल केले. "तुम्ही तुमच्या गुरूंसोबत खूप वेळ घालवता." मास्तरांनी माझ्यावरील न बोललेली टीका खरोखरच अचूकपणे ओळखली होती वडील.

वर्षानुवर्षे मी अनिश्चित होतो की मी कधी असा दिवस बघेन जेव्हा एबी माझ्या नावाचे अनुसरण करेल. मी क्वचितच शीर्षक हे दैवी देणगी आहे असे प्रतिबिंबित न करता वापरा, काहीसे अस्पष्ट कारणांमुळे मला बहाल केले. कधीकधी मी कॉलेजच्या पुरुषांना असे म्हणताना ऐकतो की त्यांचे खूप कमी ज्ञान त्यांच्याकडे राहिले पदवी ते प्रवेश मला माझ्या निःसंशय शैक्षणिक कमतरतेसाठी थोडे सांत्वन देते.

ज्या दिवशी मला कलकत्ता विद्यापीठातून पदवी मिळाली, त्या दिवशी मी माझ्या गुरूंच्या पाया पडलो आणि सर्वांचे आभार मानले त्याच्या आयुष्यातून माझ्याकडे वाहणारे आशीर्वाद.

“उठ, मुकुंदा,” तो निर्लज्जपणे म्हणाला. “तुम्हाला पदवीधर बनवणे परमेश्वराला अधिक सोयीचे वाटले सूर्य आणि चंद्राची पुनर्रचना करण्यापेक्षा!”

{FN23-1} मला प्राध्यापक घोषाल यांनी हे मान्य केले पाहिजे की आमच्यातील ताणलेले संबंध होते त्याच्या कोणत्याही दोषांमुळे नाही, तर केवळ वर्गातून माझ्या अनुपस्थितीमुळे आणि त्यांच्यातील दुर्लक्ष्यामुळे. प्राध्यापक घोषाल विशाल दार्शनिक ज्ञान असलेले एक उल्लेखनीय वक्ते होते आणि आहे. नंतरच्या वर्षांमध्ये आम्ही सौहार्दाला आलो समजून घेणे ..

{FN23-2} जरी माझे आणि माझे चुलत भाऊ घोष यांचे एकाच कुटुंबाचे नाव असले तरी प्रभासला स्वतःची सवय झाली आहे घोष म्हणून त्याचे नाव इंग्रजीमध्ये लिप्यंतरित करणे; म्हणून मी त्याच्या स्वतःच्या शुद्धलेखनाचे अनुसरण करतो.

अध्याय 23. मी माझी विद्यापीठाची पदवी प्राप्त करतो

132

एका योगीचे आत्मचरित्र

{FN23-3} एक शिष्य नेहमी भारतीय आश्रमात आपले शूज काढतो.

{FN23-4} मॅथ्यू 6:33.

अध्याय 24. मी स्वामी आदेशाचा भिक्षु बनतो

“मास्तर, माझे वडील मला बंगाल -नागपूर रेल्वेमध्ये कार्यकारी पद स्वीकारण्यास उत्सुक आहेत. पण मी नक्कीच नकार दिला आहे.” मी आशेने जोडले, "सर, तुम्ही मला स्वामींच्या आदेशाचे साधू बनवणार नाही का?" मी विनवणीपूर्वक माझ्या गुरूंकडे पाहिले. मागील वर्षांमध्ये, माझ्या दृढनिश्चयाची खोली तपासण्यासाठी, त्यांच्याकडे होते हीच विनंती नाकारली. आज मात्र तो दयाळू हसला.

“खूप छान; उद्या मी तुला स्वामीशीप करीन.” तो शांतपणे पुढे गेला, “मला आनंद झाला की तुझ्याकडे आहे

भिक्षु होण्याची तुमची इच्छा कायम आहे. लाहिरी महाशय अनेकदा म्हणत: 'जर तुम्ही देवाला आमंत्रण दिले नाही तर तुमचा उन्हाळा असेल अतिथी, तो तुमच्या आयुष्याच्या हिवाळ्यात येणार नाही.

"प्रिय स्वामी, मी तुमच्या आदरणीय स्वभावाप्रमाणे स्वामी आदेशाशी संबंधित राहण्याच्या माझ्या ध्येयात कधीही कमी पडू शकत नाही." मी हसला त्याला अपार प्रेमाने.

"जो अविवाहित आहे तो प्रभूच्या गोष्टींची काळजी करतो, तो प्रभूला कसे संतुष्ट करू शकतो: पण जो आहे विवाहित जगातील गोष्टींची काळजी घेतो, तो आपल्या पत्नीला कसे संतुष्ट करू शकेल." {FN24-1} च्या जीवनाचे मी विश्लेषण केले होते माझे अनेक मित्र ज्यांनी, विशिष्ट आध्यात्मिक शिस्त पाळल्यानंतर, नंतर लग्न केले होते. समुद्रावर लॉच केले ऐहिक जबाबदाऱ्यांमुळे, ते मनन करण्यासाठी त्यांचे संकल्प विसरले होते.

देवाला वाटप करण्यासाठी आयुष्यात दुय्यम स्थान माझ्यासाठी अकल्पनीय होते. जरी तो विश्वाचा एकमात्र मालक आहे, जीवनातून जीवनापर्यंत भेटवस्तू देऊन शांतपणे आपल्यावर वर्षाव करत आहे, एक गोष्ट अद्याप शिल्लक आहे जी त्याच्या मालकीची नाही आणि जी प्रत्येक मनुष्याच्या हृदयाला मनुष्याचे प्रेम रोखण्यास किंवा देण्याचे अधिकार आहे. निर्माणकर्ता, अनंत वेदना घेऊन सृष्टीच्या प्रत्येक अणूमध्ये त्याच्या अस्तित्वाचा आच्छादन, फक्त एकच हेतू असू शकतो - एक संवेदनशील इच्छा की माणसे त्याला फक्त स्वतंत्र इच्छेद्वारे शोधतात. प्रत्येक विनम्रतेच्या कोणत्या मखमली दस्ताने त्याने झाकलेले नाही सर्वशक्तिमानाचा लोखंडी हात!

त्यानंतरचा दिवस माझ्या आयुष्यातील सर्वात अविस्मरणीय दिवस होता. तो एक सनी गुरुवार होता, मला आठवत आहे, जुलै मध्ये, 1914, महाविद्यालयातून पदवी घेतल्यानंतर काही आठवड्यांनी. त्याच्या सेरामपूर आश्रमाच्या आतील बाल्कनीवर, स्वामी ऑर्डरचा पारंपारिक रंग, गेरूच्या रंगात मास्टरने पांढरा रेशीमचा एक नवीन तुकडा बुडविला. नंतर कापड सुकले होते, माझ्या गुरुने त्यागाला संन्याशाचा झगा म्हणून माझ्याभोवती गुंडाळले.

"एखाद्या दिवशी तुम्ही पश्चिमेकडे जाल, जिथे रेशीमला प्राधान्य दिले जाते," तो म्हणाला. "एक प्रतीक म्हणून, मी तुमच्यासाठी हे निवडले आहे नेहमीच्या कापसाऐवजी रेशीम साहित्य."

भारतात, जेथे भिक्षु दारिद्र्याचा आदर्श स्वीकारतात, तेथे रेशीम वस्त्रे घातलेले स्वामी हे एक असामान्य दृश्य आहे. अनेक योगी, तथापि, रेशमाचे कपडे घाला, जे काही सूक्ष्म शारीरिक प्रवाह कापसापेक्षा चांगले ठेवतात.

"मी समारंभांना विरोध करतो," श्री युक्तेश्वर यांनी टिप्पणी केली. "मी तुम्हाला बिडवॅटमध्ये स्वामी बनवीन (गैर-औपचारिक) रीती."

BIBIDISA किंवा स्वामीशीप मध्ये विस्तृत दीक्षा एक अग्नि समारंभ समाविष्ट आहे, ज्या दरम्यान प्रतीकात्मक अंत्यसंस्कार केले जातात. शिष्याचे भौतिक शरीर मृत म्हणून दर्शविले जाते, ज्योतमध्ये अंत्यसंस्कार केले जातात शहाणपण नव्याने बनवलेल्या स्वामींना नंतर जप दिला जातो, जसे की: "हे ATMA ब्रह्मा आहे" {FN24-2} किंवा "तू तो आहेस" किंवा "मी तो आहे." श्री युक्तेश्वर, मात्र, त्याच्या साधेपणाच्या प्रेमांमुळे, सर्व औपचारिकपणे वितरीत केले संस्कार आणि फक्त मला नवीन नाव निवडण्यास सांगितले.

"मी तुम्हाला ते स्वतः निवडण्याचा विशेषाधिकार देईन," तो हसत म्हणाला.

अध्याय 24. मी स्वामी आदेशाचा भिक्षु बनतो

133

एका योगीचे आत्मचरित्र

"योगानंद," मी क्षणभर विचार केल्यानंतर उत्तर दिले. नावाचा शाब्दिक अर्थ आहे "आनंद (आनंद) माध्यमातून दिव्य युनियन (योग)."

"असंभ हो. आपल्या कुटुंबाचे नाव मुकुंदा लाल घोष सोडून देणे, यापुढे तुम्हाला योगानंद म्हटले जाईल स्वामी आदेशाची गिरी शाखा."

मी श्री युक्तेश्वरपुढे गुडघे टेकले आणि पहिल्यांदा त्याला माझे नवीन नाव, माझे हृदय उच्चारताना ऐकले कृतज्ञतेने भरून गेले. त्याने किती प्रेमाने आणि अथक परिश्रम केले होते, की मुलगा मुकुंदा एखाद्या दिवशी असेल साधू योगानंद मध्ये रूपांतरित! मी प्रभूच्या दीर्घ संस्कृत मंत्रातून काही श्लोक आनंदाने गायले शंकरः

आकाशाकृष्णवर्णकैर्निर्वाणैर्नानाभावा;
मी तो आहे, मी तो आहे, धन्य आत्मा, मी तो आहे!
जन्म नाही, मरण नाही, माझी जात नाही;
वडील, आई, माझ्याकडे कोणी नाही.
मी तो आहे, मी तो आहे, धन्य आत्मा, मी तो आहे!
फॅन्सीच्या उड्डाणांच्या पलीकडे, निराकार मी आहे,
सर्व जीवनाचे अंग झिरपणे;
बंधन मला भीती वाटत नाही; मी मुक्त आहे, कधीही मुक्त आहे,
मी तो आहे, मी तो आहे, धन्य आत्मा, मी तो आहे! ”

प्रत्येक स्वामी हा प्राचीन मठातील आहे जो शंकराच्या वर्तमान स्वरूपात आयोजित केला गेला होता.
{FN24-3} कारण हा एक औपचारिक आदेश आहे, ज्यामध्ये संत प्रतिनिधींची अखंड ओळ सक्रिय आहे
नेते, कोणताही माणूस स्वतःला स्वामी ही पदवी देऊ शकत नाही. तो योग्यरित्या फक्त दुसऱ्या स्वामींकडून घेतो; सर्व
अशा प्रकारे भिक्खू त्यांचा आध्यात्मिक वंश एका सामान्य गुरु, भगवान शंकराकडे शोधतात. दारिद्र्य, शुद्धता,
आणि आध्यात्मिक शिक्षकाचे आज्ञापालन, अनेक कॅथोलिक ख्रिश्चन मठातील ऑर्डर ऑफ सारखे असतात
स्वामी.

त्याच्या नवीन नावाव्यतिरिक्त, सामान्यतः आनंदामध्ये समाप्त होणारे, स्वामी एक पदवी घेतात जे त्याचे औपचारिक संकेत देते
स्वामी आदेशाच्या दहा उपविभागांपैकी एकाशी संबंध. हे DASANAMIS किंवा दहा agnomens
GIRI (पर्वत) समाविष्ट करा, ज्यात श्री युक्तेश्वर, आणि म्हणून मी स्वतःचा आहे. इतर शाखांमध्ये
सागर (समुद्र), भारती (जमीन), अरण्या (वन), पुरी (पत्रिका), तीर्थ (तीर्थक्षेत्र),
आणि सरस्वती (निसर्गाचे शहाणपण).

अशा प्रकारे स्वामींनी प्राप्त केलेले नवीन नाव दुहेरी महत्त्व आहे आणि सर्वोच्च प्राप्तीचे प्रतिनिधित्व करते
आनंद (आनंद) काही दैवी गुण किंवा राज्य - प्रेम, शहाणपण, भक्ती, सेवा, योग - आणि द्वारे
निसर्गाशी सुसंवाद, जसे तिच्या महासागर, पर्वत, आकाशाच्या असीम विशालतेमध्ये व्यक्त केले आहे.

सर्व मानवजातीसाठी निस्वार्थ सेवेचा आदर्श, आणि वैयक्तिक संबंध आणि महत्वाकांक्षा यांचा त्याग करणे, हे नेतृत्व करते
बहुसंख्य स्वामी भारतात मानवतावादी आणि शैक्षणिक कार्यात सक्रियपणे सहभागी होतात किंवा कधीकधी
परदेशी जमीन. जात, पंथ, वर्ग, रंग, लिंग किंवा वंश या सर्व पूर्वग्रहांकडे दुर्लक्ष करून, एक स्वामी खालील नियमांचे पालन करतो
मानवी बंधुत्व. त्याचे ध्येय आत्म्याशी परिपूर्ण एकता आहे. त्याच्या जागृत आणि झोपेच्या देहबुद्धीला कमी करणे
"मी तो आहे," या विचाराने तो जगात समाधानाने फिरतो, पण त्याबद्दल नाही. अशा प्रकारे तो फक्त त्याच्या शीर्षकाला न्याय देऊ शकेल
स्वामीचा - जो SWA किंवा स्वतः शी एकत्रीकरण साधण्याचा प्रयत्न करतो. हे सर्व औपचारिकपणे जोडणे अनावश्यक आहे
शीर्षक असलेले स्वामी त्यांचे उच्च ध्येय गाठण्यात तितकेच यशस्वी आहेत.

श्री युक्तेश्वर हे स्वामी आणि योगी दोन्ही होते. एक स्वामी, औपचारिकरित्या एक साधू त्याच्याशी त्याच्या संबंधामुळे
प्राचीन क्रम, नेहमी योगी नसतो. जो कोणी ईश्वर -संपर्काचे वैज्ञानिक तंत्र वापरतो तो योगी आहे; तो
एकतर विवाहित किंवा अविवाहित, एकतर सांसारिक माणूस किंवा औपचारिक धार्मिक संबंधांपैकी एक असू शकतो. एक स्वामी मे
कल्पनेने केवळ कोरड्या तर्कशक्तीचा मार्ग, थंड संन्यासचा अवलंब करा; पण एक योगी स्वतःला अ मध्ये गुंतवतो

अध्याय 24. मी स्वामी आदेशाचा भिक्षु बनतो

134

एका योगीचे आत्मचरित्र

निश्चित, चरण -दर -चरण प्रक्रिया ज्याद्वारे शरीर आणि मन शिस्तबद्ध होते आणि आत्मा मुक्त होतो. घेणे
भावनात्मक कारणास्तव काहीही दिले जात नाही, किंवा विश्वासाने, योगी व्यायामांची संपूर्ण चाचणी केलेली मालिका सराव करतात
ज्याचा आरंभ theर्षीनी प्रथम केला होता. योगाने भारताच्या प्रत्येक युगात पुरुष बनले आहेत
खरोखर मुक्त, खरोखर योगी -ख्रिस्त.

इतर कोणत्याही विज्ञानप्रमाणे, योग प्रत्येक वातावरण आणि वेळेच्या लोकांना लागू आहे. सिद्धांत निश्चितपणे प्रगत झाला
योगा "पाश्चात्यांसाठी अयोग्य" आहे असे अज्ञानी लेखक पूर्णपणे खोटे आहेत आणि अनेकांना दुःखाने प्रतिबंधित करतात
प्रामाणिक विद्यार्थी त्याचे अनेक प्रकारचे आशीर्वाद घेण्यापासून. नैसर्गिक अस्वस्थता रोखण्यासाठी योग ही एक पद्धत आहे
विचारांचे, जे अन्यथा निःपक्षपातीपणे सर्व पुरुषांना, सर्व देशांना त्यांच्या खऱ्या स्वभावाची झलक दाखवण्यापासून रोखतात
आत्मा. योगाला उपचार आणि न्याय्य प्रकाशापेक्षा पूर्व आणि पश्चिमचा अडथळा माहित नाही
सूर्य जोपर्यंत मनुष्य त्याच्या अस्वस्थ विचारांसह मन धारण करतो, तोपर्यंत योगाची सार्वत्रिक गरज असेल

किंवा नियंत्रण.

[चित्रण: भगवान शिव त्याच्या दृष्टीने, कृष्णासारखा ऐतिहासिक व्यक्ती नाही, शिव आहे देवाला त्याच्या त्रिगुणात्मक स्वभावाच्या शेवटच्या पैलूमध्ये (निर्माते - संरक्षक - विनाशक) नाव दिले. शिव, माया किंवा भ्रमाचा नाश करणारा, प्रतीकात्मकपणे शास्त्रामध्ये संन्यास देणारा परमेश्वर म्हणून दर्शवला जातो, योगींचा राजा. हिंदू कलेत तो नेहमी अमावास्याला त्याच्या केशांमध्ये आणि हार घालून दर्शवतो टोपी असलेले साप, दुष्टतेचे प्राचीन प्रतीक आणि परिपूर्ण शहाणपण. सर्वज्ञतेचा "एकच" डोळा आहे त्याच्या कपाळावर उघडा. — shiva.jpg पहा]

प्राचीन Patषी पतंजली "योगा" ची व्याख्या "मनाच्या चढउतारांवर नियंत्रण असू" म्हणून करतात. {FN24-4} त्याचे अतिशय सूक्ष्म आणि कुशल प्रदर्शन, योग सुत्रस, हिंदू तत्त्वज्ञानाच्या सहा प्रणालींपैकी एक आहे. {FN24-5} पाश्चात्य तत्त्वज्ञानाच्या विरोधाभासात, सर्व सहा हिंदू पद्धती केवळ सैद्धांतिकच नाहीत पण व्यावहारिक शिकवणी. प्रत्येक कल्पनीय ऑन्टोलॉजिकल चौकशी व्यतिरिक्त, सहा प्रणाली सहा तयार करतात दुःखाचे कायमचे उच्चाटन आणि कालातीत आनंद मिळवण्याच्या उद्देशाने निश्चित विषय.

सर्व सहा प्रणालींना जोडणारा सामान्य धागा ही घोषणा आहे की मनुष्यासाठी कोणतेही खरे स्वातंत्र्य त्याशिवाय शक्य नाही अंतिम वास्तवाचे ज्ञान. नंतरच्या उपनिषदांनी सहापैकी योग सुत्रांना कायम ठेवले सत्याची प्रत्यक्ष धारणा साध्य करण्यासाठी सर्वात प्रभावी पद्धतींचा समावेश असलेली प्रणाली. द्वारे योगाची व्यावहारिक तंत्रे, मनुष्य सद्गुणांच्या वांझ क्षेत्रांना कायमचा मागे टाकतो आणि जाणतो प्रत्यक्ष सार अनुभव.

पतंजलीने सांगितलेली योग प्रणाली आठ पायांचा मार्ग म्हणून ओळखली जाते. पहिली पायरी, (1) YAMA आणि (2) नियम, दहा नकारात्मक आणि सकारात्मक नैतिकतेचे पालन करणे आवश्यक आहे - इतरांना इजा टाळणे असत्य, चोरी करणे, असंयम करणे, भेटवस्तू प्राप्त करणे (जे दायित्व आणते); आणि शरीराची शुद्धता आणि मन, समाधान, आत्म-शिस्त, अभ्यास आणि देवाची भक्ती.

पुढील पायऱ्या आहेत (3) ASANA (उजवी मुद्रा); पाठीचा कणा स्तंभ सरळ धरला जाणे आवश्यक आहे आणि शरीर अ मध्ये अडकले पाहिजे ध्यानासाठी आरामदायक स्थिती; (4) प्राणायाम (प्राणाचे नियंत्रण, सूक्ष्म जीवनाचे प्रवाह); आणि (5) सत्यहार (बाह्य वस्तूंमधून इंद्रियांची माघार).

शेवटच्या पायऱ्या योग्य योगाचे प्रकार आहेत: (6) धारणा (एकाग्रता); मनाला एका विचारात धरून ठेवणे; (7) ध्यान (ध्यान), आणि (8) समाधी (अचेतन धारणा). योगाचा हा आठवा मार्ग आहे {FN24-6} जे एकाला कैवल्य (निरपेक्षता) च्या अंतिम ध्येयाकडे घेऊन जाते, ही संज्ञा अधिक असू शकते समस्तपणे "सर्व बौद्धिक भीतीपलीकडे सत्याचे साक्षात्कार" म्हणून ठेवले.

"कोणते मोठे आहे," कोणी विचारू शकते, "स्वामी की योगी?" जर आणि देवाशी अंतिम एकात्मता साध्य झाली तर, विविध मार्गांचे भेद नाहीसे होतात. BHAGAVAD GITA, तथापि, च्या पद्धती सांगतात योग सर्व राभ्रष्ट आहेत. त्याची तंत्रे केवळ विशिष्ट प्रकारच्या आणि स्वभावांसाठीच नाहीत, जसे की मठातील जीवनाकडे झुकणारे काही; योगाला औपचारिक निष्ठा आवश्यक नाही. कारण योगशास्त्र एक वैश्विक गरज पूर्ण करते, त्याची नैसर्गिक सार्वत्रिक लागूता आहे.

अध्याय 24. मी स्वामी आदेशाचा भिक्षु बनतो

135

एका योगीचे आत्मचरित्र

खरा योगी जगात कर्तव्यनिष्ठ राहू शकतो; तेथे तो पाण्यावरील लोण्यासारखा आहे, आणि सहजपणे पातळ होण्यासारखा नाही अपरिवर्तित आणि अनुशासित मानवतेचे दूध. स्वतःच्या ऐहिक जबाबदाऱ्या पार पाडणे खरोखरच उच्च आहे मार्ग, योगी प्रदान, अहंकारी इच्छा एक मानसिक uninvolved राखण्यासाठी, एक म्हणून त्याची भूमिका बजावते देवाचे इच्छुक साधन.

अमेरिकन किंवा युरोपीय किंवा इतर अहिंदू शरीरात राहणारे अनेक महान आत्मा आज आहेत, जरी त्यांनी YOGI आणि SWAMI हे शब्द कधीच ऐकले नसतील, तरीही ते त्या अटीचे खरे उदाहरण आहेत. मानवजातीच्या त्यांच्या निःस्वार्थ सेवेद्वारे, किंवा आकांक्षा आणि विचारांवर त्यांचे प्रभुत्व, किंवा देवाच्या त्यांच्या एकमेव प्रेमाद्वारे, किंवा त्यांच्या एकाग्रतेच्या महान शक्तीद्वारे, ते एका अर्थाने, योगी; त्यांनी स्वतः ला योगाचे लक्ष्य ठेवले आहे - आत्म-नियंत्रण. जर ही माणसे आणखी उंचीवर जाऊ शकतात त्यांना योगाचे निश्चित विज्ञान शिकवले गेले, ज्यामुळे एखाद्याच्या मनाची अधिक जागरूक दिशा शक्य होते

आणि जीवन.

काही पाश्चात्य लेखकांनी योगाचा वरवरचा गैरसमज केला आहे, परंतु त्याचे समीक्षक कधीच नव्हते व्यवसायी. योगाच्या अनेक विचारशील श्रद्धांजलींमध्ये प्रसिद्ध डॉ. सी जी जंग यांचा उल्लेख केला जाऊ शकतो स्विस मानसशास्त्रज्ञ.

“जेव्हा एखादी धार्मिक पद्धत स्वतःला 'वैज्ञानिक' म्हणून शिफारस करते, तेव्हा ती पाश्चिमात्य देशांतील काही लोकांसाठी निश्चित असू शकते. योग ही अपेक्षा पूर्ण करते, ”डॉ जंग लिहितात. {FN24-7} "नवीनच्या आकर्षणांपासून आणि अर्थाचे आकर्षण - समजले, योगासाठी अनेक अनुयायी असण्याचे चांगले कारण आहे. हे देते नियंत्रणीय अनुभवाची शक्यता, आणि अशा प्रकारे 'तथ्ये' ची वैज्ञानिक गरज पूर्ण करते आणि याशिवाय, द्वारे त्याच्या रुंदी आणि खोलीचे कारण, त्याचे आदरणीय वय, त्याची शिकवण आणि पद्धत, ज्यात जीवनाच्या प्रत्येक टप्प्याचा समावेश आहे, हे अप्रत्याशित promises शक्यतांचे वचन देते.

“प्रत्येक धार्मिक किंवा तत्त्वज्ञानाच्या अभ्यासाचा अर्थ एक मानसिक शिस्त आहे, म्हणजेच मानसिक पद्धती स्वच्छता योगाच्या अनेक प्रकारच्या, पूर्णपणे शारीरिक प्रक्रिया {FN24-8} म्हणजे शारीरिक स्वच्छता जे सामान्य जिम्नॅस्टिक आणि श्वासोच्छ्वासाच्या व्यायामांपेक्षा श्रेष्ठ आहे, कारण ते केवळ यांत्रिक नाही आणि वैज्ञानिक, पण तात्विक देखील; शरीराच्या अवयवांच्या प्रशिक्षणात, ते त्यांना संपूर्ण घटकांसह एकत्र करते आत्मा, जसे अगदी स्पष्ट आहे, उदाहरणार्थ, प्राणायाम व्यायामांमध्ये जिथे प्राण श्वास आणि विश्वाची सार्वत्रिक गतिशीलता.

"जेव्हा एखादी व्यक्ती करत असलेली गोष्ट देखील एक वैश्विक घटना असते, तेव्हा शरीरात अनुभवलेला प्रभाव (अंतर्भाव), आत्म्याच्या भावनेने (सार्वत्रिक कल्पना) एकत्र येते आणि यातून एक जिवंत विकसित होते एकता जे कोणतेही तंत्र, जरी वैज्ञानिक असले तरी निर्माण करू शकत नाही. योगाभ्यास अकल्पनीय आहे, आणि असेलही योग ज्या संकल्पनांवर आधारित आहे त्याशिवाय अप्रभावी. हे प्रत्येकाला शारीरिक आणि आध्यात्मिक जोडते इतर एक विलक्षण पूर्ण मार्गाने.

“पूर्वमध्ये, जिथे या कल्पना आणि पद्धती विकसित झाल्या आहेत आणि जिथे अनेक हजार वर्षांपासून अखंड परंपरेने आवश्यक आध्यात्मिक पाया तयार केला आहे, योग आहे, जसे मी सहज विश्वास ठेवू शकतो शरीर आणि मन एकत्र जोडण्याची परिपूर्ण आणि योग्य पद्धत जेणेकरून ते एकता निर्माण करतील जे दुर्मिळ आहे चौकशी केली जाईल. ही एकता एक मनोवैज्ञानिक स्वभाव निर्माण करते ज्यामुळे पलीकडे जाणे शक्य होते शुद्धी."

पाश्चिमात्य दिवस जवळ आला आहे जेव्हा आत्म -नियंत्रणाचे आंतरिक विज्ञान आवश्यकतेनुसार सापडेल निसर्गाचा बाह्य विजय. हे नवीन अणुयुग आता पुरुषांची मने शांत आणि विस्तृत करेल वैज्ञानिकदृष्ट्या निर्विवाद सत्य हे आहे की पदार्थ वास्तविकतेत ऊर्जेचे केंद्रीकरण आहे. माणसाच्या बारीक शक्ती दगड आणि धातूमधील शक्तींपेक्षा जास्त शक्तींना मन मुक्त करू शकते आणि करू शकते, जेणेकरून भौतिक अणू राक्षस, नव्याने बाहेर पडले, जगाला मूर्ख विनाशात चालू करा. {FN24-9}

{FN24-1} I करिंथियन 7: 32-33.

अध्याय 24. मी स्वामी आदेशाचा भिक्षु बनतो

136

एका योगीचे आत्मचरित्र

{FN24-2} शब्दशः, "हा आत्मा आत्मा आहे." सर्वोच्च आत्मा, न बनलेला, पूर्णपणे बिनशर्त आहे (NETI, NETI, हे नाही, ते नाही) परंतु बऱ्याचदा वेदान्त मध्ये SAT - CHIT - ANANDA असे म्हटले जाते, म्हणजे, - बुद्धिमत्ता - परमानंद असणे.

{FN24-3} कधीकधी शंकराचार्य म्हणतात. आचार्य म्हणजे "धार्मिक शिक्षक." शंकराची तारीख अ नेहमीच्या शैक्षणिक वादाचे केंद्र. काही नोंदी सूचित करतात की पीअरलेस मोनिस्ट 510 ते 478 पर्यंत जगले बीसी; पाश्चिमात्य इतिहासकारांनी त्याला आठव्या शतकाच्या उत्तरार्धात शंकराची आवड असलेल्या वाचकांना नियुक्त केले BRAHMA SUTRAS चे प्रसिद्ध प्रदर्शन डॉ पॉल ड्यूसेन्स मध्ये काळजीपूर्वक इंग्रजी अनुवाद सापडेल वेदान्ताची प्रणाली (शिकागो: ओपन कोर्ट पब्लिशिंग कंपनी, 1912). त्याच्याकडून लहान उतारे श्री शंकराचार्य (नटसन अँड कंपनी., मद्रास) च्या निवडक कार्यात लेखन सापडेल.

{FN24-4} "चित्त वृत्ती निरोध" -योग सूत्र I: 2. पतंजलीची तारीख अज्ञात आहे, तरीही इ.स.पू.च्या दुसऱ्या शतकात विद्वानांची संख्या त्याला placeषीनी सर्व विषयांवर ग्रंथ दिले अशी अंतर्दृष्टी जी युगांना त्यांच्यापासून दूर ठेवण्यास शक्तीहीन आहे; तरीही, नंतरच्या अस्वस्थतेसाठी इतिहासकार, gesषीनी त्यांच्या स्वतःच्या तारखा आणि व्यक्तिमत्त्वांना त्यांच्या साहित्यकृतीशी जोडण्याचा प्रयत्न केला नाही. ते महान अनंत जीवनाची चमक म्हणून त्यांचे जीवन तात्पुरते महत्वाचे होते हे त्यांना माहीत होते; आणि ते सत्य कालातीत आहे, ट्रेडमार्क करणे अशक्य आहे आणि त्यांचा स्वतःचा खाजगी ताबा नाही.

{FN24-5} सहा ऑर्थोडॉक्स सिस्टीम (SADDARSANA) म्हणजे सांख्य, योग, वेदान्त, मिमांसा, न्याय, आणि वैशेषिका. अभ्यासपूर्ण वाक्याचे वाचक या सूक्ष्मता आणि विस्तृत व्याप्तीमध्ये आनंदित होतील प्राचीन फॉर्म्युलेशन्स सारांश म्हणून, इंग्रजीमध्ये, HISTORY OF INDIAN PHILOSOPHY, Vol. मी, प्रा. सुरेंद्रनाथ दासगुप्ता (केंब्रिज युनिव्हर्सिटी प्रेस, 1922)

{FN24-6} बौद्ध धर्माच्या "उदात्त आठ मार्ग" मध्ये गोंधळून जाऊ नका, मनुष्याच्या जीवनशैलीचे मार्गदर्शक, खालील प्रमाणे उपजीविका, (6) योग्य प्रयत्न, (7) योग्य स्मरण (स्वतःचे), (8) योग्य भान (समाधी).

{FN24-7} डॉ. जंग यांनी १ 37 ३ in मध्ये इंडियन सायन्स काँग्रेसमध्ये भाग घेतला आणि त्यांच्याकडून मानद पदवी प्राप्त केली कलकत्ता विद्यापीठ.

{FN24-8} डॉ जंग येथे हठयोगाचा उल्लेख करत आहेत, शारीरिक आसनांची एक विशेष शाखा आणि आरोग्य आणि दीर्घायुष्यासाठी तंत्र. HATHA उपयुक्त आहे, आणि नेत्रदीपक भौतिक परिणाम देते, पण हे आध्यात्मिक मुक्तीकडे वाकलेल्या योगींनी योगाची शाखा कमी वापरली आहे.

{FN24-9} प्लेटोच्या अटलांटिसच्या TIMAEUS कथेमध्ये, तो रहिवाशांच्या वैज्ञानिक प्रगत स्थितीबद्दल सांगतो ज्ञान असे मानले जाते की हरवलेला खंड 9500 ईसा पूर्व निसर्गाच्या प्रलयाने नाहीसा झाला; काही आध्यात्मिक लेखक मात्र असे म्हणतात की अटलांटियन लोकांचा त्यांच्या गैरवापरामुळे नाश झाला अणुशक्ती. दोन फ्रेंच लेखकांनी अलीकडेच BIBLIOGRAPHY OF ATLANTIS चे संकलन केले आहे 1700 ऐतिहासिक आणि इतर संदर्भ.

अध्याय 25. भाऊ अनंता आणि बहीण नलिनी

“अनंता जगू शकत नाही; या जीवनासाठी त्याच्या कर्माची वाळू संपली आहे. ”

एका सकाळच्या खोल ध्यानात बसल्यावर हे अक्षम्य शब्द माझ्या अंतरंगात पोहोचले. थोड्या वेळाने मी स्वामी आदेशात प्रवेश केला होता, मी माझ्या मोठ्या भावाचा अतिथी म्हणून माझ्या जन्मस्थळ गोरखपूरला भेट दिली अनंता. अचानक आजाराने त्याला त्याच्या अंथरुणावर बंदिस्त केले; मी त्याला प्रेमाने पाळले.

गंभीर अंतर्बाह्य उच्चाराने मला दुःखाने भरले. मला असे वाटले की मी जास्त काळ राहणे सहन करू शकत नाही गोरखपूर, फक्त माझ्या असहाय्य नजरेपुढे माझ्या भावाला काढलेले पाहण्यासाठी. अनाकलनीय टीकेदरम्यान माझ्या नातेवाईकांकडून, मी पहिल्या उपलब्ध बोटीवर भारत सोडले. हे बर्मा आणि चीन समुद्रासह जपानला गेले. मी

अध्याय 25. भाऊ अनंता आणि बहीण नलिनी

137

एका योगीचे आत्मचरित्र

कोबे येथे उतरलो, जिथे मी फक्त काही दिवस घालवले. प्रेक्षणीय स्थळांसाठी माझे हृदय खूप जड होते.

परतीच्या प्रवासात बोटीने शांघायला स्पर्श केला. तेथे जहाजाचे चिकित्सक डॉ मिश्रा यांनी मला मार्गदर्शन केले अनेक कुरिओ दुकाने, जिथे मी श्री युक्तेश्वर आणि माझे कुटुंब आणि मित्रांसाठी विविध भेटवस्तू निवडल्या. च्या साठी अनंता मी एक मोठा कोरलेला बांबूचा तुकडा खरेदी केला. चायनीज सेल्समनने मला लवकर बांबू दिला नाही मी ते जमिनीवर सोडण्यापेक्षा स्मरणिका, "मी माझ्या प्रिय मृत भावासाठी हे खरेदी केले आहे!"

एक स्पष्ट जाणीव माझ्यावर पसरली होती की त्याचा आत्मा फक्त अनंत मध्ये मुक्त होत आहे. स्मरणिका होती त्याच्या पतनाने तीक्ष्ण आणि प्रतीकात्मकपणे क्रेक; रडण्याच्या दरम्यान, मी बांबूच्या पृष्ठभागावर लिहिले: “माझ्या प्रियसाठी अनंता, आता निघून गेले. ”

माझा सोबती, डॉक्टर, हे कामकाज हसतमुखाने पाहत होता.

"तुमचे अश्रू वाचवा," त्याने टिप्पणी केली. "तो मेला आहे याची खात्री होईपर्यंत त्यांना का टाकावे?"

जेव्हा आमची बोट कलकत्याला पोहचली, तेव्हा डॉ.मिश्रा पुन्हा माझ्याबरोबर आले. माझा धाकटा भाऊ बिष्णू वाट पाहत होता मला डॉक्टर नमस्कार करण्यासाठी.

“मला माहित आहे अनंता हे आयुष्य सोडून गेला आहे,” मी बोलण्याची वेळ येण्यापूर्वीच बिष्णूला म्हणालो. “कृपया मला सांगा आणि येथील डॉक्टर, जेव्हा अनंताचा मृत्यू झाला. ”

बिष्णूनी तारखेला नाव दिले, ज्या दिवशी मी शांघायमध्ये स्मृतिचिन्हे खरेदी केली होती.

"इकडे पहा!" मिश्रा यांनी स्वखलन केले. "यापैकी कोणताही शब्द येऊ देऊ नका! प्राध्यापक एक जोडणार आहेत वैद्यकीय कोर्ससाठी मानसिक टेलिपॅथीचा वर्षाचा अभ्यास, जो आधीच बराच मोठा आहे! ”

मी आमच्या गुरपार रोडच्या घरात प्रवेश करताच वडिलांनी मला मिठी मारली. “तू आला आहेस,” तो प्रेमळपणे म्हणाला. दोन त्याच्या डोळ्यातून मोठे अश्रू वाहू लागले. साधारणपणे निर्विवाद, त्याने मला यापूर्वी कधीही ही चिन्हे दाखवली नव्हती आपुलकी बाह्यतः गंभीर वडील, आतून त्याच्याकडे आईचे वितळणारे हृदय होते. त्याच्या सर्व व्यवहारात कुटुंबासह, त्याची दुहेरी पालकांची भूमिका स्पष्टपणे प्रकट झाली.

अनंताच्या निधनानंतर लवकरच, माझी धाकटी बहीण नलिनीला दैवी उपचाराने मृत्यूच्या दारातून परत आणण्यात आले. कथा सांगण्यापूर्वी, मी तिच्या आधीच्या आयुष्यातील काही टप्प्यांचा संदर्भ घेईन.

नलिनी आणि मी यांच्यातील बालपणाचे नाते सर्वात आनंदी स्वभावाचे नव्हते. मी खूप पातळ होतो; ती अजून बारीक होती. एक बेशुद्ध हेतू किंवा "जटिल" द्वारे जे मनोचिकित्सकांना कोणतीही अडचण येणार नाही ओळखताना, मी बऱ्याचदा माझ्या बहिणीला तिच्या लाडक्या स्वरूपाबद्दल चिडवायचो. तिचे प्रत्युत्तर तितकेच होते अत्यंत तरुणांच्या निर्दयी स्पष्टवक्तेपणाने व्याप्त. कधीकधी आईने हस्तक्षेप केला, बालिशपणाचा शेवट केला भांडण, तात्पुरते, माझ्या कानावर एक हलक्या पेटीने, मोठे कान म्हणून.

वेळ निघून गेली; नलिनीचा कलकत्याच्या एका तरुण वैद्य, पंचानन बोसशी विवाह झाला होता. त्याला उदारता प्राप्त झाली वडिलांकडून हुंडा, शक्यतो (मी बहिणीला सांगितल्याप्रमाणे) वराला नुकसानभरपाई देण्यासाठी - त्याच्या नशिबात स्वतःला मानवी बीन -पोलसह जोडतो.

विस्तृत विवाह विधी योग्य वेळी साजरे केले गेले. लग्नाच्या रात्री, मी मोठ्या आणि आनंदी गटात सामील झालो आमच्या कलकत्याच्या घराच्या लिफ्टिंग रूममध्ये नातेवाईकांचे. वधू एका अफाट वर झुकत होती सोन्याची ब्रोकेडेड उशी, नलिनी त्याच्या बाजूला. एक भव्य जांभळा रेशीम SARI {FN25-1}, अरेरे, पूर्ण करू शकले नाही तिची कोनता लपवा. मी स्वतः ला माझ्या नवीन भावाच्या उशीच्या मागे आश्रय दिला आणि त्याच्याकडे हसले मैत्रीपूर्ण फॅशन. लग्न समारंभाच्या दिवसापर्यंत त्याने नलिनीला कधीही पाहिले नव्हते, शेवटी त्याला काय कळले तो मॅट्रिमोनियल लॉटरीमध्ये मिळत होता.

अध्याय 25. भाऊ अनंता आणि बहीण नलिनी

138

एका योगीचे आत्मचरित्र

माझी सहानुभूती जाणवत, डॉ. बोस यांनी बिनधास्तपणे नलिनीकडे निर्देश केला आणि माझ्या कानात कुजबुजले, "म्हणा, हे काय आहे?"

"का, डॉक्टर," मी उत्तर दिले, "ते तुमच्या निरीक्षणासाठी एक सांगाडा आहे!"

आनंदाने गोंधळलेला, माझा भाऊ आणि सासरे जमलेले नातेवाईक.

जसजशी वर्षे सरत गेली तसतसे डॉ. बोस यांनी आमच्या कुटुंबाशी प्रेम केले, ज्यांनी जेव्हा आजार उद्भवला तेव्हा त्यांना बोलावले. तो आणि मी वेगवान मित्र झालो, सहसा एकत्र विनोद करतो, सहसा नलिनी बरोबर आमचे लक्ष्य असते.

“ही एक वैद्यकीय कुतूहल आहे.” माझा भाऊ एक दिवस मला म्हणाला. “मी तुमच्या झक्यावर सर्व काही करून पाहिले आहे. बहिण! कांड लिक्वोर सेल, लॉगी, माल्ट, मध, मांस, मांस, अंडी, टॉनिकस. तरीही ती एक शंभरावा भाग वाढवण्यात अपयशी ठरते एक इंच.” आम्ही दोघेही हसले.

काही दिवसांनी मी बोसच्या घरी गेलो. तिथे माझ्या चुकीला फक्त काही मिनिटे लागली; मी निघालो होतो, कुणाच्याही लक्षात न येता, मी विचार, नलिनी यांनी. मी समोरच्या दारावर पोहचताच, मी तिचा आवाज ऐकला, सौहार्दपूर्ण पण आज्ञाधारक.

“भाऊ, इकडे या. तू मला यावेळी स्लिप देणार नाहीस. मला तुमच्याशी बोलायचे आहे.”

मी तिच्या खोलीत जाण्यासाठी पायच्या चढवल्या. मला आश्चर्य वाटले, तिला अश्रू अनावर झाले.

“प्रिय भाऊ,” ती म्हणाली, “आपण जुन्या कुबड्याला पुरू या. मी पाहतो की तुमचे पाय आता अध्यात्मावर ठाम आहेत मार्ग. मला प्रत्येक प्रकारे तुझ्यासारखे व्हायचे आहे.” ती आशेने पुढे म्हणाली, “तू आता दिसायला मजबूत आहेस; करू शकता तू मला मदत कर? माझा नवरा माझ्या जवळ येत नाही आणि मी त्याच्यावर खूप प्रेम करतो! पण अजून मला प्रगती करायची आहे देवामध्ये – साक्षात्कार, जरी मी पातळ राहिले पाहिजे {FN25-2} आणि अनाकर्षक.”

तिच्या विनवणीने माझे हृदय खूपच प्रभावित झाले. आमची नवीन मैत्री सातत्याने वाढत गेली; एक दिवस तिने विचारले माझे शिष्य व्हा.

“तुम्हाला आवडेल अशा प्रकारे मला प्रशिक्षित करा. मी टॉनिकऐवजी देवावर विश्वास ठेवतो.” तिने एक मूठभर गोळा केले औषधे आणि ती छतावरील नाल्यात ओतली.

तिच्या विश्वासाची परीक्षा म्हणून, मी तिला तिच्या आहारातून सर्व मासे, मांस आणि अंडी वगळण्यास सांगितले.

कित्येक महिन्यांनंतर, ज्या दरम्यान नलिनीने मी सांगितलेल्या विविध नियमांचे काटेकोरपणे पालन केले होते आणि होते असंख्य अडचणी असूनही मी तिच्या शाकाहारी आहाराचे पालन केले, मी तिला भेट दिली.

“बहिणी, तुम्ही प्रामाणिकपणे आध्यात्मिक आदेश पाळत आहात; तुमचे बक्षीस जवळ आहे.” मी हसलो खोडकरपणे. “तुम्हाला किती मोकळे व्हायचे आहे - आमच्या मावशीसारखे लडू, ज्यांनी वर्षानुवर्षे तिचे पाय पाहिले नाहीत?”

“नाही! पण मला तुमच्यासारखा कणखर व्हायचा आहे.”

मी गंभीरपणे उत्तर दिले. “देवाच्या कृपेने, जसे मी नेहमी सत्य बोललो, मी आता खरे बोलतो. {FN25-3} दैवी आशीर्वादांद्वारे, तुमचे शरीर आजपासून खरोखर बदलेल; एका महिन्यात ते समान असेल माझे वजन.”

माझ्या मनातील या शब्दांना पूर्णता मिळाली. तीस दिवसांत नलिनीच्या वजनाची खाण बरोबरी केली. नवीन गोलाकारतेने तिला सौंदर्य दिले; तिचा नवरा खोल प्रेमात पडला. त्यांचे लग्न, अशुभपणे सुरू झाले, वळले आदर्श आनंदी होण्यासाठी.

अध्याय 25. भाऊ अनंता आणि बहिण नलिनी

१३.

एका योगीचे आत्मचरित्र

जपानहून परतल्यावर मला कळले की माझ्या अनुपस्थितीत नलिनीला टायफॉईड ताप आला होता. मी तिच्या घरी धाव घेतली, आणि तिला फक्त सांगाड्यात कमी पडल्याबद्दल अस्वस्थ झाले. ती कोमात होती.

“तिचे मन आज्ञाराने गोंधळण्याआधी,” माझ्या भावाने मला सांगितले, “ती अनेकदा म्हणायची: ‘जर भाऊ मुकुंदा येथे होता, मी अशा प्रकारे पुढे जाणार नाही.’ तो निराशपणे म्हणाला, ‘इतर डॉक्टर आणि मी पाहतो आशा नाही. तिच्या टायफॉईडने दीर्घ झुंज दिल्यानंतर रक्ताचा पेच सुरू झाला आहे.’”

मी माझ्या प्रार्थनेने स्वर्ग आणि पृथ्वी हलवू लागलो. एक अँग्लो-भारतीय परिचारिका गुंतलेली, ज्यांनी मला पूर्ण दिले सहकार्य, मी माझ्या बहिणीला उपचारांचे विविध योगा तंत्र लागू केले. रक्ताचा पेच अदृश्य झाला.

पण डॉ. बोस यांनी शोकाने डोके हलवले. "तिच्याकडे सांडण्यासाठी आणखी रक्त शिल्लक नाही."

"ती बरी होईल," मी ठामपणे उत्तर दिले. "सात दिवसात तिचा ताप निघून जाईल."

एका आठवड्यानंतर नलिनीने तिचे डोळे उघडले आणि प्रेमळ ओळखीने माझ्याकडे टक लावून पाहून मला खूप आनंद झाला. त्या दिवसापासून तिची पुनर्प्राप्ती जलद होती. जरी तिने तिचे नेहमीचे वजन परत मिळवले असले तरी, तिला तिच्या जवळजवळ जीवघेण्या एक दुःखदायक जखम झाली आजार: तिचे पाय अर्धांगवायू झाले होते. भारतीय आणि इंग्रजी तज्ञांनी तिला निराशाजनक अपंग म्हणून घोषित केले.

तिच्या आयुष्यासाठीचे सततचे युद्ध जे मी प्रार्थनेने पुकारले होते ते मला कंटाळले होते. मी श्रीला विचारण्यासाठी सेरामपूरला गेलो युक्तेश्वरची मदत. मी त्याला नलिनीची दुर्दशा सांगितली म्हणून त्याच्या डोळ्यांनी खोल सहानुभूती व्यक्त केली.

"तुमच्या बहिणीचे पाय एका महिन्याच्या शेवटी सामान्य होतील." तो पुढे म्हणाला, "तिला घालू द्या, तिच्या त्वचेच्या बाजूला, एक बँड एक अशुद्ध दोन -कॅरेट मोत्यासह, जो पकडीने धरलेला असतो."

मी आनंदी आरामाने त्याच्या चरणी नतमस्तक झालो.

"सर, तुम्ही मास्तर आहात; तिचा पुनर्प्राप्तीचा शब्द पुरेसा आहे परंतु जर तुम्ही आग्रह केला तर मी तिला ताबडतोब ए मोती."

माझ्या गुरुने होकार दिला. "हो, ते करा." त्याने शारीरिक आणि मानसिक वैशिष्ट्यांचे योग्य वर्णन केले नलिनी, ज्याला त्याने कधीच पाहिले नव्हते.

"सर," मी विचारले, "हे ज्योतिषशास्त्रीय विश्लेषण आहे का? तुला तिचा जन्म दिवस किंवा तास माहित नाही."

श्री युक्तेश्वर हसले. "एक सखोल ज्योतिष आहे, कॅलेंडर आणि घड्याळांच्या साक्षांवर अवलंबून नाही. प्रत्येक माणूस हा निर्मात्याचा एक भाग आहे, किंवा वैश्विक माणूस; त्याच्याकडे एक स्वर्गीय शरीर तसेच पृथ्वीचे एक आहे. मानव डोळा भौतिक स्वरूप पाहतो, परंतु अंतर्मुख डोळा अधिक खोलवर प्रवेश करतो, अगदी सार्वभौमिक नमुन्यापर्यंत जो प्रत्येक माणूस एक अविभाज्य आणि वैयक्तिक भाग आहे."

मी कलकत्याला परतलो आणि नलिनीसाठी एक मोती विकत घेतला. एका महिन्यानंतर तिचे अर्धांगवायू पाय पूर्णपणे झाले बरे झाले.

बहिणीने मला माझ्या गुरुंकडे तिची मनापासून कृतज्ञता व्यक्त करण्यास सांगितले. त्याने तिचा संदेश शांतपणे ऐकला. पण मी म्हणून माझी रजा घेत होता, त्याने गर्भवती टिप्पणी केली.

"तुमच्या बहिणीला अनेक डॉक्टरांनी सांगितले आहे की ती कधीही मुले घेऊ शकत नाही. तिला खात्री द्या की काही वर्षात ती दोन मुलींना जन्म देईल."

काही वर्षांनंतर, नलिनीच्या आनंदासाठी, तिने एका मुलीला जन्म दिला, त्यानंतर काही वर्षांनी दुसरी मुलगी झाली.

अध्याय 25. भाऊ अनंता आणि बहीण नलिनी

140

एका योगीचे आत्मचरित्र

"तुझ्या मालकाने आमच्या घराला, आमच्या संपूर्ण कुटुंबाला आशीर्वाद दिला आहे," माझी बहीण म्हणाली. "अशा माणसाची उपस्थिती अ संपूर्ण भारतावर पवित्रता. प्रिय भावा, कृपया श्रीयुक्तेश्वरजींना सांगा की, तुमच्याद्वारे मी नम्रपणे मी स्वतःला त्याच्या योग योग शिष्यांपैकी एक मानतो."

{FN25-1} भारतीय महिलांचा शोभून दिसणारा ड्रेस.

{FN25-2} कारण भारतातील बहुतेक व्यक्ती पातळ आहेत, वाजवी मोकळेपणा खूप इष्ट मानला जातो.

{FN25-3} हिंदू धर्मग्रंथ घोषित करतात की जे सवयीने सत्य बोलतात त्यांची शक्ती विकसित होईल त्यांचे शब्द साकार करणे. ते मनापासून काय आज्ञा देतात ते जीवनात खरे ठरतील.

अध्याय 26. क्रिययोगाचे विज्ञान

क्रिययोगाचे विज्ञान, ज्याचा या पृष्ठांमध्ये वारंवार उल्लेख केला गेला आहे, आधुनिक भारतात मोठ्या प्रमाणात प्रसिद्ध झाला माझ्या गुरुचे गुरु लाहिरी महाशय यांच्या वाद्याद्वारे. कृयाचे संस्कृत मूळ म्हणजे KRI, to, to कृती करा आणि प्रतिक्रिया द्या; हेच मूळ कर्म शब्दात आढळते, कारण आणि परिणामाचे नैसर्गिक तत्व. क्रिया योग म्हणजे अशा प्रकारे "विशिष्ट कृती किंवा संस्काराद्वारे अनंताशी एकरूप होणे (योग)." एक योगी जो विश्वासाने अनुसरण करतो त्याचे तंत्र हळूहळू कर्मापासून किंवा कार्यकारणांच्या सार्वत्रिक साखळीपासून मुक्त होते.

काही प्राचीन योगिक आदेशांमुळे, मी पृष्ठांमध्ये क्रिया योगाचे संपूर्ण स्पष्टीकरण देऊ शकत नाही सामान्य लोकांसाठी उद्देशित पुस्तकाचे. वास्तविक तंत्र कृयाबनकडून किंवा शिकले पाहिजे क्रिया योगी; येथे विस्तृत संदर्भ पुरेसे असणे आवश्यक आहे.

क्रिया योग ही एक साधी, सायकोफिजियोलॉजिकल पद्धत आहे ज्याद्वारे मानवी रक्त डीकार्बोनाइज्ड आणि ऑक्सिजनसह रिचार्ज. या अतिरिक्त ऑक्सिजनचे अणू मेंदूला नवचैतन्य देण्यासाठी जीवन प्रवाहात रूपांतरित होतात आणि पाठीचा कणा. {FN26-1} शिरासंबंधी रक्त जमा करणे थांबवून, योगी कमी करण्यास किंवा उतकांचा क्षय रोखणे; प्रगत योगी आपल्या पेशींना शुद्ध ऊर्जेत रूपांतरित करतो. एलीया, येशू, कबीर आणि इतर संदेष्टे KRIYA किंवा तत्सम तंत्राच्या वापरात भूतकाळातील मास्टर होते, ज्याद्वारे त्यांनी त्यांचे कारण बनवले इच्छेनुसार डीमटेरियलाइझ करण्यासाठी मृतदेह.

कृया हे एक प्राचीन विज्ञान आहे. लाहिरी महाशयांनी ते त्यांचे गुरू बाबाजींकडून प्राप्त केले, ज्यांनी पुन्हा शोध लावला आणि अंधार युगात हरवल्यानंतर तंत्र स्पष्ट केले.

बाबाजींनी सांगितले की, "मी जे कृयायोग या एकोणिसाव्या शतकात तुमच्याद्वारे जगाला देत आहे." लाहिरी महाशय, "कृष्णाने हजारो वर्षांपूर्वी अर्जुनला दिलेल्या त्याच विज्ञानाचे पुनरुज्जीवन आहे आणि जे नंतर पतंजली आणि ख्रिस्त, सेंट जॉन, सेंट पॉल आणि इतर शिष्यांना ओळखले गेले.

कृष्ण योगाचा उल्लेख भारतातील महान संदेष्टा, भगवद् गीताच्या एका श्लोकात केला आहे: "बाहेर जाणाऱ्या श्वासामध्ये श्वासोच्छ्वास श्वास देणे, आणि बाहेर जाणारा श्वास आत घेतलेल्या श्वासात अर्पण करणे, योगी हे दोन्ही श्वास निष्प्रभावी करतात; अशाप्रकारे तो हृदयातून प्राणशक्ती सोडतो आणि ते त्याच्या अंतर्गत आणतो नियंत्रण." {FN26-2} व्याख्या आहे: "योगी अरेस्टर्स शरीरातील प्राणशक्तीच्या वाढीमुळे क्षय होतो, आणि एपीएएन (वर्तमान काढून टाकणे) द्वारे शरीरातील वाढीच्या उत्परिवर्तनांना अटक करते. अशा प्रकारे क्षय तटस्थ करणे आणि वाढ, हृदय शांत करून, योगी जीवन नियंत्रण शिकतो. "

कृष्णा देखील {FN26-3} शी संबंधित आहे की त्यानेच पूर्वीच्या अवतारात अविनाशी संवाद साधला होता प्राचीन इल्युमिनाटोला योग, विवास्वत, ज्याने ते महान आमदार मनु यांना दिले. {FN26-4} तो, भारताच्या सौर योद्धा राजवंशाचे जनक इक्ष्वाकू यांना निर्देश दिले. अशा प्रकारे एकाकडून दुसऱ्याकडे जात, शाही भौतिकवादी युग येईपर्यंत yogaर्षींनी योगाचे रक्षण केले होते. {FN26-5} नंतर, पुरोहितांमुळे गुप्तता आणि माणसाची उदासीनता, पवित्र ज्ञान हळूहळू दुर्गम होऊ लागले.

अध्याय 26. क्रिययोगाचे विज्ञान

141

एका योगीचे आत्मचरित्र

कृति योगाचा उल्लेख प्राचीन Patर्षी पतंजली यांनी केला आहे, जो योगाचा अग्रगण्य आहे, ज्यांनी लिहिले: "क्रिया योगात शरीर शिस्त, मानसिक नियंत्रण आणि AUM वर ध्यान करणे समाविष्ट आहे." {FN26-6} पतंजली ध्यानात ऐकलेला AUM चा वास्तविक वैश्विक आवाज म्हणून देवाबद्दल बोलतो. {FN26-7} AUM हे क्रिएटिव्ह आहे शब्द, {FN26-8} व्हायब्रेटरी मोटरचा आवाज. अगदी योग – आरंभ करणारा लवकरच आतून ऐकतो AUM चा अद्भुत आवाज. हे आनंदी आध्यात्मिक प्रोत्साहन प्राप्त केल्यावर, भक्त याची खात्री बाळगतो तो दैवी क्षेत्रांच्या प्रत्यक्ष संपर्कात आहे.

पतंजली दुसऱ्यांदा जीवन -नियंत्रण किंवा कृया तंत्राचा संदर्भ देते: "मुक्ती पूर्ण होऊ शकते त्या प्राणायाम द्वारे जे प्रेरणा आणि कालबाह्य होण्याच्या मार्गाला न जुमानता प्राप्त होते." {FN26-9}

सेंट पॉलला कृया योग किंवा त्याच्यासारखेच तंत्र माहित होते, ज्याद्वारे तो जीवनाचे प्रवाह बदलू शकतो आणि इंद्रियांपासून म्हणून तो म्हणू शकला: “खरोखर, मी ख्रिस्तामध्ये असलेल्या माझ्या आनंदाने मी निषेध करतो, मी मरतो दैनिक.” {एफएन २-१०} दररोज त्याचे शारीरिक जीवनशक्ती काढून घेत, त्याने योगायोगाने त्याला आनंदाने एकत्र केले (शाश्वत आनंद) ख्रिस्त चैतन्याचा. त्या सत्कारमय अवस्थेत, त्याला जाणीवपूर्वक जाणीव होती की तो मृत आहे मायाचे भ्रामक संवेदी जग.

देवाच्या प्रारंभिक अवस्थांमध्ये - संपर्क (सबिकल्प समाधी) भक्ताची चेतना विलीन होते वैश्विक आत्मा; त्याची जीवनशक्ती शरीरातून काढून घेतली जाते, जी "मृत" किंवा गतिहीन आणि कठोर दिसते. च्या योगीला निलंबित अॅनिमेशनच्या त्याच्या शारीरिक स्थितीबद्दल पूर्णपणे माहिती आहे. जसजसा तो उच्च आध्यात्मिक अवस्थेत प्रगती करतो (निर्बिकल्प समाधी), तथापि, तो शारीरिक निर्धारण न करता देवाशी संवाद साधतो, आणि त्याच्या सामान्य सांसारिक कर्तव्ये पार पाडत असतानाही जागरूकता जागृत करणे. {FN26-11}

"कृतियोग हे एक साधन आहे ज्याद्वारे मानवी उत्क्रांती वेगवान होऊ शकते," श्री युक्तेश्वर त्याच्या विद्यार्थ्यांना समजावून सांगितले. "प्राचीन योग्यांनी शोधून काढले की वैश्विक चेतनाचे रहस्य अंतरंगात आहे श्वासोच्छ्वासाच्या प्रभुत्वाशी जोडलेले. जगाच्या तिजोरीत हे भारताचे अद्वितीय आणि मृत्यूहीन योगदान आहे ज्ञान प्राणशक्ती, जी साधारणपणे हृदयाचा पंप सांभाळण्यासाठी शोषली जाते, त्यासाठी मुक्त होणे आवश्यक आहे श्वासोच्छ्वासाच्या निरंतर मागण्या शांत आणि स्थिर करण्याच्या पद्धतीद्वारे उच्च क्रियाकलाप."

क्रिया योगी मानसिकदृष्ट्या त्याच्या जीवनशक्तीला सहा पाठीच्या भोवती, वर आणि खाली फिरवण्यास निर्देशित करते केंद्रे (मज्जातंतू, गर्भाशय ग्रीवा, पृष्ठीय, कमरेसंबंधी, त्रिक आणि कोव्सीजील प्लेक्सस) जे बाराशी संबंधित आहेत राशीची सूक्ष्म चिन्हे, प्रतीकात्मक कॉस्मिक मॅन. सुमारे दीड मिनिट उर्जा क्रांती माणसाच्या संवेदनशील पाठीचा कणा त्याच्या उत्क्रांतीमध्ये सूक्ष्म प्रगतीवर परिणाम करतो; KRIYA च्या त्या अर्ध्या मिनिटाची बरोबरी आहे नैसर्गिक आध्यात्मिक प्रगतीचे वर्ष.

मानवाची सूक्ष्म प्रणाली, सहा (ध्रुवीयतेनुसार बारा) अंतर्गत नक्षत्रांभोवती फिरते सर्वज्ञ आध्यात्मिक डोळ्याचा सूर्य, भौतिक सूर्य आणि बारा राशींशी संबंधित आहे. सर्व पुरुष अशा प्रकारे आतील आणि बाह्य विश्वावर परिणाम होतो. प्राचीन isर्षींनी शोधून काढले की माणसाचे ऐहिक आणि स्वर्गीय वातावरण, बारा वर्षांच्या चक्रात, त्याला त्याच्या नैसर्गिक मार्गावर पुढे ढकलणे. धर्मग्रंथांनी ते टाळले आहे मनुष्याला त्याच्या मेंदूला पुरेसे परिपूर्ण करण्यासाठी दशलक्ष वर्षे सामान्य, रोगविरहित उत्क्रांतीची आवश्यकता असते वैश्विक चेतना व्यक्त करा.

आठ तासांत सराव केलेला एक हजार कृति योगीला एका दिवसात एक हजार वर्षांच्या बरोबरीने देतो नैसर्गिक उत्क्रांती: 365,000 वर्षे उत्क्रांती एका वर्षात. तीन वर्षात, एक क्रिययोगी अशा प्रकारे करू शकतो बुद्धिमान स्व-प्रयत्नांद्वारे तेच परिणाम साध्य करा जे निसर्गाने दशलक्ष वर्षात आणले. च्या KRIYA शॉर्ट कट, अर्थातच, सखोल विकसित योगींद्वारेच घेता येतो. एखाद्या गुरूच्या मार्गदर्शनाने, असे योगींनी सखोल अभ्यासाद्वारे निर्माण केलेली शक्ती प्राप्त करण्यासाठी त्यांचे शरीर आणि मेंदू काळजीपूर्वक तयार केले आहेत.

KRIYA नवशिक्या त्याच्या योग व्यायामाला फक्त चौदा ते अठ्ठावीस वेळा, दररोज दोनदा वापरतो. एक संख्या योगी सहा किंवा बारा किंवा चौवीस -चौबीस किंवा अठ्ठेचाळीस -आठ वर्षात मुक्ती प्राप्त करतात. एक योगी जो आधी मरतो पूर्ण साक्षात्कार साध्य करणे त्याच्याबरोबर त्याच्या मागील कृतीच्या प्रयत्नांचे चांगले कर्म आहे; त्याच्या नवीन आयुष्यात तो आहे त्याच्या अनंत ध्येयाकडे कर्णमधुरपणे पुढे गेले.

अध्याय 26. क्रिययोगाचे विज्ञान

142

एका योगीचे आत्मचरित्र

सरासरी माणसाचे शरीर पन्नास वॅटच्या दिव्यासारखे आहे, जे अब्जावधी वॅट्सची शक्ती सामावून घेऊ शकत नाही क्रियांच्या अत्यधिक सरावामुळे उत्तेजित. साध्या आणि हळूहळू आणि नियमित वाढीद्वारे क्रियांच्या "मूर्ख" पद्धती, माणसाचे शरीर दिवसेंदिवस खऱ्या अर्थाने बदलत जाते, आणि शेवटी ते बसवले जाते वैश्विक उर्जेच्या असीम क्षमता व्यक्त करा - आत्म्याची पहिली भौतिक सक्रिय अभिव्यक्ती.

कृया योगामध्ये असंख्य लोकांद्वारे शिकवलेल्या अवैज्ञानिक श्वासोच्छ्वासाच्या व्यायामांमध्ये काहीही साम्य नाही दिशाभूल केलेले धर्मांध. फुफ्फुसांमध्ये जबरदस्तीने श्वास रोखण्याचा त्यांचा प्रयत्न केवळ अप्राकृतिकच नाही तर निश्चित आहे अप्रिय. दुसरीकडे, क्रियाला अगदी सुरुवातीपासूनच शांततेच्या प्रवेशासह आणि मणक्याचे पुनरुत्पादक प्रभावाच्या सुखदायक संवेदनांद्वारे.

प्राचीन योगिक तंत्र श्वासाचे मनामध्ये रूपांतर करते. आध्यात्मिक प्रगती करून, एखादी व्यक्ती ओळखू शकते श्वास मनाची कृती म्हणून - एक स्वप्न - श्वास.

माणसाचा श्वसन दर आणि यांच्यातील गणितीय संबंधाची अनेक उदाहरणे दिली जाऊ शकतात त्याच्या चेतनेच्या अवस्थेत फरक. एक व्यक्ती ज्याचे लक्ष संपूर्णपणे तल्लीन आहे, जसे काहींचे अनुसरण करणे बौद्धिक युक्तिवाद जवळून विणणे, किंवा काही नाजूक किंवा कठीण शारीरिक पराक्रम करण्याचा प्रयत्न करणे, आपोआप खूप हळू श्वास घेतो. लक्ष स्थिरता मंद श्वासांवर अवलंबून असते; जलद किंवा असमान श्वास एक अपरिहार्य आहे हानिकारक भावनिक अवस्थेची साथ: भीती, वासना, राग. अस्वस्थ माकड 32 च्या दराने श्वास घेतो एका मिनिटाच्या वेळा, मनुष्याच्या सरासरीच्या 18 पट. हत्ती, कासव, साप आणि इतर प्राण्यांनी नोंद घेतली त्यांच्या दीर्घायुष्यासाठी श्वसन दर आहे जो मनुष्याच्या तुलनेत कमी आहे. कासव, उदाहरणार्थ, कोण साध्य करू शकते 300 वर्षांचे वय, {FN26-12} प्रति मिनिट फक्त 4 वेळा श्वास घेतो.

झोपेचे कायाकल्प करणारे परिणाम मनुष्याच्या शरीर आणि श्वासोच्छ्वासाच्या तात्पुरत्या नकळतपणामुळे होतात. झोपलेला माणूस योगी होतो; प्रत्येक रात्री तो बेशुद्धपणे स्वतःला शरीरापासून मुक्त करण्याचा योगविधी करतो ओळख, आणि मुख्य शक्ती मेंदूच्या प्रदेशात आणि सहामध्ये उपचार करणाऱ्यांसह जीवनशक्ती विलीन करणे त्याच्या पाठीच्या केंद्रांचे उप-गतिशीलता. अशाप्रकारे स्लीपर अज्ञातपणे वैश्विक उर्जेच्या साठ्यात बुडतो जे सर्व जीवन टिकवते.

स्वैच्छिक योगी एक साधी, नैसर्गिक प्रक्रिया जाणीवपूर्वक करतो, बेशुद्धपणे मंद गतीप्रमाणे नाही झोपलेला. कृयायोगी त्याच्या तंत्राचा वापर करून त्याच्या सर्व भौतिक पेशींना निर्विवाद प्रकाशाने पोसतो आणि त्यांना चुंबकीय अवस्थेत ठेवा. तो वैज्ञानिकदृष्ट्या राज्यांची निर्मिती न करता श्वास अनावश्यक करतो अवचेतन झोप किंवा बेशुद्धपणा.

कृया द्वारे, बाहेर जाणारे जीवनशक्ती वाया जात नाही आणि इंद्रियांमध्ये त्याचा गैरवापर केला जात नाही, परंतु पुन्हा एकत्र येण्यास प्रतिबंध केला जातो सूक्ष्म पाठीच्या उर्जा. जीवनाच्या अशा मजबुतीकरणाने, योगींचे शरीर आणि मेंदूच्या पेशींचे विद्युतीकरण होते आध्यात्मिक अमृत. अशाप्रकारे तो स्वतःला नैसर्गिक नियमांच्या अभ्यासलेल्या पालनापासून दूर करतो, जो फक्त घेऊ शकतो त्याला - योग्य अन्न, सूर्यप्रकाश आणि कर्णमधुर विचारांद्वारे - दशलक्ष -वर्षांच्या ध्येयाद्वारे दिलेल्या वर्तुळाकार मार्गाने. मेंदूच्या संरचनेत अगदी थोडेसे समजण्याजोग्या बदलावर परिणाम होण्यासाठी त्याला बारा वर्षे सामान्य आरोग्यदायी जीवन जगण्याची आवश्यकता आहे ब्रह्मांडाच्या प्रकटीकरणासाठी सेरेब्रल टेनेमेंट पुरेसे परिष्कृत करण्यासाठी एक दशलक्ष सौर परतावा मिळतो शुद्धी.

आत्म्याला शरीराशी बांधून ठेवणारी श्वासोच्छ्वासाची दोरी उघडणे, कृया आयुष्य वाढवणे आणि वाढवणे चेतना ते अनंत. योगाची पद्धत मन आणि प्रकरणे यांच्यातील संघर्षावर मात करते इंद्रिय, आणि भक्ताला त्याच्या शाश्वत राज्याचा पुन्हा वारसा देण्यासाठी मुक्त करते. त्याला माहित आहे की त्याचे खरे स्वरूप बांधलेले नाही शारिरीक बंदिस्तपणा किंवा श्वासोच्छ्वासाद्वारे, हवेच्या मर्त्य गुलामगिरीचे, निसर्गाच्या मूलभूततेचे प्रतीक सक्ती

आत्मनिरीक्षण, किंवा "गप्प बसून," मन आणि इंद्रियांना वेगळे करण्याचा प्रयत्न करण्याचा एक अवैज्ञानिक मार्ग आहे, जीवनशक्तीने एकत्र बांधलेले. चिंतनशील मन, देवत्वाकडे परतण्याचा प्रयत्न करत आहे, सतत ओढले जाते जीवन प्रवाहांद्वारे इंद्रियांकडे परत. कृया, प्राणशक्तीद्वारे मनावर थेट नियंत्रण ठेवणे, अनंतकडे जाण्याचा सर्वात सोपा, सर्वात प्रभावी आणि सर्वात वैज्ञानिक मार्ग आहे. संथ च्या उलट,

अध्याय 26. क्रियायोगाचे विज्ञान

143

एका योगीचे आत्मचरित्र

देवाकडे जाणारा अनिश्चित "बैलगाडी" धर्मशास्त्रीय मार्ग, कृयाला योग्यरित्या "विमान" मार्ग म्हटले जाऊ शकते.

योगशास्त्र सर्व प्रकारच्या एकाग्रता आणि ध्यानाच्या अनुभवजन्य विचारांवर आधारित आहे व्यायाम. योगामुळे भक्ताला पाच इंद्रियांच्या दूरध्वनींमधून इच्छेनुसार जीवन चालू किंवा चालू करता येते दृष्टी, आवाज, वास, चव आणि स्पर्श. इंद्रिय-वियोग ही शक्ती प्राप्त करणे, योगीला हे सोपे वाटते त्याच्या मनाला दैवी क्षेत्रांशी किंवा पदार्थांच्या जगाशी एकत्र करा. यापुढे त्याला अनिच्छेने परत आणले जात नाही उपद्रवी संवेदना आणि अस्वस्थ विचारांच्या सांसारिक क्षेत्राकडे जीवनशक्तीद्वारे. त्याच्या शरीराचा मास्टर आणि लक्षात ठेवा, कृती योगी शेवटी "शेवटच्या शत्रू" मृत्यूवर विजय मिळवते.

म्हणून तुम्ही मृत्यूला खाऊ शकता, जे माणसांना खाऊ घालते: आणि एकदा मृत्यू झाला की मग मरणार नाही. {FN26-13}

प्रगत क्रिययोगीचे जीवन भूतकाळातील क्रियांच्या प्रभावामुळे नव्हे तर केवळ निर्देशांद्वारे प्रभावित होते आत्म्यापासून. भक्त अशाप्रकारे, चांगल्या आणि वाईट, अहंकारी क्रियांचे मंद, उत्क्रांतीवादी निरीक्षण टाळतो सामान्य जीवन, उग्र आणि गोगलगाय - गरुडाच्या हृदयासारखे.

आत्म्याच्या जगण्याची श्रेष्ठ पद्धत योगीला मुक्त करते, जो त्याच्या अहंकाराने तुरुंगात आहे, त्याच्या खोल हवेचा स्वाद घेतो. सर्वव्यापकता. नैसर्गिक जीवन जगण्याचा उलथापालथ, त्याउलट, अपमानास्पद वेगाने सेट केलेला आहे. त्याच्या जीवनाला अनुरूप उत्क्रांतीचा क्रम, माणूस निसर्गाकडून कोणतीही सवलतीची घाई करू शकत नाही परंतु, त्रुटीशिवाय जगतो त्याच्या शारीरिक आणि मानसिक देणगीच्या नियमांविरोद्ध, अद्याप सुमारे दशलक्ष वर्षे अवतार आवश्यक आहे अंतिम मुक्ती जाणून घेण्यासाठी मुखवटा.

योग्यांच्या दुर्बिणीच्या पद्धती, स्वतःच्या बाजूने शारीरिक आणि मानसिक ओळखीपासून दूर राहणे आत्मा - व्यक्तिमत्व, अशा प्रकारे हजारो वर्षांच्या विद्रोहाकडे डोळे लावून पाहणाऱ्यांची स्वतःची प्रशंसा करा. हे सामान्य माणसासाठी संख्यात्मक परिघाचा विस्तार केला गेला आहे, जो निसर्गाशी सुसंगत राहतो, त्याला सोडून द्या आत्मा, पण त्याऐवजी अनैसर्गिक गुंतागुंत पाठलाग करतो, अशा प्रकारे त्याच्या शरीरात आणि त्याच्या मधुर स्वच्छतेच्या विचारांना त्रास होतो निसर्ग त्याच्यासाठी, दोन वेळा दशलक्ष वर्षे मुक्तीसाठी पुरेसे असू शकतात.

स्थूल माणसाला क्वचितच किंवा कधीच कळत नाही की त्याचे शरीर एक राज्य आहे, ज्याच्या सिंहासनावर सम्राट सोल द्वारे शासित आहे क्रेनियम, सहा स्पाइनल सेंटर किंवा चेतनेच्या क्षेत्रांमध्ये सहाय्यक रीजेंट्ससह. ही ईश्वरशाही आज्ञाधारक विषयांच्या गर्दीवर विस्तारित आहे: पंचवीस -सात हजार अब्ज पेशी a जर निश्चित असतील तर स्वयंचलित बुद्धिमत्ता ज्याद्वारे ते शारीरिक वाढ, परिवर्तन आणि सर्व कर्तव्ये पार पाडतात विघटन - आणि पन्नास दशलक्ष सबस्ट्रल विचार, भावना आणि मनुष्याच्या पर्यायी टप्प्यांची भिन्नता साठ वर्षांच्या सरासरी आयुष्यात चेतना. दिशेने शारीरिक किंवा सेरेब्रल पेशींचा कोणताही उघड बंड सम्राट आत्मा, रोग किंवा नैराश्य म्हणून प्रकट होत आहे, नष्ट नागरिकांमध्ये विश्वासघात नसल्यामुळे, परंतु मनुष्याने त्याच्या व्यक्तिमत्त्वाचा किंवा स्वतंत्र इच्छेचा भूतकाळातील किंवा वर्तमान गैरवापर, त्याला एकाच वेळी आत्म्यासह दिलेला, आणि कधीही रद्द करता येणार नाही.

उथळ अहंकाराने स्वतःची ओळख करून घेताना, माणूस विचार करतो, इच्छा करतो, अनुभवतो, पचवतो जेवण, आणि स्वतः ला जिवंत ठेवते, कधीही प्रतिबिंबातून कबूल करत नाही (फक्त थोडे पुरेसे असेल!) त्याच्या मध्ये सामान्य जीवन तो शून्य आहे परंतु भूतकाळातील कृती (कर्म) आणि निसर्ग किंवा पर्यावरणाची बाहुली आहे. प्रत्येक माणसाचे बौद्धिक प्रतिक्रिया, भावना, मनःस्थिती आणि सवयी हे भूतकाळातील कारणांच्या परिणामांद्वारे मर्यादित आहेत किंवा पूर्वीचे आयुष्य. अशा प्रभावांपेक्षा उंच, तथापि, त्याचा शाही आत्मा आहे. क्षणभंगुर सत्ये आणि स्वातंत्र्य, कृपा योगी सर्व मोहभंगाच्या पलीकडे त्याच्या निरंकुश अस्तित्वात जातो. सर्व शास्त्रे मनुष्याला भ्रष्ट शरीर नाही तर जिवंत आत्मा घोषित करा; कृपा द्वारे त्याला सिद्ध करण्यासाठी एक पद्धत दिली जाते शास्त्रीय सत्य.

"बाह्य विधी अज्ञानाचा नाश करू शकत नाही, कारण ते परस्पर विरोधी नाहीत" वसेंसची प्रसिद्ध शतक. "केवळ ज्ञान हे अज्ञान नष्ट करते. . . . ज्ञान होऊ शकत नाही चौकशी पेक्षा इतर कोणत्याही मार्गाने उठणे. 'मी कोण आहे? या विश्वाचा जन्म कसा झाला? त्याचा निर्माता कोण आहे? काय त्याचे भौतिक कारण आहे का? ' या प्रकारच्या चौकशीचा उल्लेख आहे. " या प्रश्नांना बुद्धीकडे उत्तर नाही; म्हणून ishर्षींनी योगाला आध्यात्मिक चौकशीचे तंत्र म्हणून विकसित केले.

अध्याय 26. क्रिययोगाचे विज्ञान

144

एका योगीचे आत्मचरित्र

कृपायोग हा खरा "अग्नि संस्कार" आहे जो अनेकदा भगवद गीतेमध्ये केला जातो. योगाचे शुद्ध करणारे अग्नि शाश्वत रोषणाई आणा, आणि अशा प्रकारे बाह्य आणि थोड्या-प्रभावी धार्मिक अग्नि समारंभांपेक्षा बरेच वेगळे, जिथे सत्याची धारणा बऱ्याचदा जाळली जाते, तिथे धूपसह, जपलेल्या संवादासाठी!

प्रगत योगी, आपले सर्व मन, इच्छा आणि शारीरिक इच्छा असलेल्या खोट्या ओळखीपासून भावना रोखून ठेवतो, पाठीच्या देवस्थानांमध्ये त्याच्या मनाला अतिशोधक शक्तीसह एकत्र करणे, अशा प्रकारे देवाने ठरवल्याप्रमाणे या जगात राहतो, भूतकाळातील आवेगांमुळे किंवा नवीन मानवी प्रेरणांच्या नवीन अज्ञानांमुळे प्रेरित नाही. असा योगी त्याच्या सर्वोच्च इच्छेची पूर्तता प्राप्त करते, जो अखंड आनंददायक आत्म्याच्या अंतिम आश्रयस्थानात सुरक्षित आहे.

योगी त्याच्या भूलभुलैया मानवी आकांक्षा अतुलनीय देवाला समर्पित एकेश्वरवादी बोनफायरसाठी देतात. हा खरोखरच खरा योगिक अग्नि सोहळा आहे, ज्यामध्ये सर्व भूतकाळ आणि वर्तमान इच्छा प्रेमाद्वारे इंधन घेतात दिव्य. अंतिम ज्योत सर्व मानवी उन्मादांचे बलिदान प्राप्त करते आणि मनुष्य शुद्ध आहे. त्याची हाडे सर्व इच्छायुक्त मांस काढून टाकले, त्याचा कर्म सांगाडा शहाणपणाच्या एंटीसेप्टिक सूर्यप्रकाशात विरघळला, तो शेवटी स्वच्छ आहे, मनुष्य आणि निर्मात्यासमोर अपमानजनक.

योगाच्या खात्रीशीर आणि पद्धतशीर परिणामकारकतेचा संदर्भ देत, भगवान श्रीकृष्ण खालील मध्ये तांत्रिक योगींची स्तुती करतात शब्द: "योगी शरीरापेक्षा मोठा आहे - संन्यासीना अनुशासन देणारा, त्या मार्गाच्या अनुयायांपेक्षाही मोठा शहाणपण (ज्ञान योग), किंवा कृतीचा मार्ग (कर्म योग); हे शिष्य अर्जुन, तू योगी हो!" {FN26-14}

{FN26-1} विख्यात शास्त्रज्ञ, डॉ. जॉर्ज डब्ल्यू. अमेरिकन असोसिएशन फॉर द अॅडव्हान्स्मेंट ऑफ सायन्स ज्या प्रयोगांनी त्यांनी हे सर्व सिद्ध केले होते मेंदू आणि मज्जासंस्थेचे ऊतक वगळता शारीरिक ऊतक विद्युतदृष्ट्या नकारात्मक असतात, जे विद्युतीयरित्या राहतात सकारात्मक कारण ते अधिक वेगाने ऑक्सिजनचे पुनरुज्जीवन करतात.

{FN26-2} भागवद गीता, IV: 29.

{FN26-3} भागवद गीता IV: 1-2.

{FN26-4} मनवा धर्मशास्त्राचे लेखक. सामान्य कायद्याच्या या संस्था आहेत भारतात आजपर्यंत प्रभावी. फ्रेंच विद्वान लुईस जॅकोलिओट लिहितात की मनुची तारीख "मध्ये हरवली आहे भारताच्या पूर्वीच्या ऐतिहासिक काळाची रात्र; आणि कोणत्याही विद्वानाने त्याला सर्वात प्राचीन उपाधी नाकारण्याचे धाडस केले नाही जगातील कायदा देणारा." LA BIBLE DANS L'INDE, पृष्ठ 33-37 मध्ये, जॅकोलिओट समांतर मजकूर पुनरुत्पादित करते जास्टिनियनचा रोमन कोड मानूच्या नियमांचे बारकाईने पालन करतो हे सिद्ध करण्यासाठी संदर्भ.

{FN26-5} हिंदू धर्मशास्त्रीय गणनेनुसार भौतिकवादी युगाची सुरुवात ही 3102 ई.पू. उतरत्या द्वापर युगाची सुरुवात होती (पृष्ठ 174 पहा). आधुनिक विद्वान, असे स्पष्टपणे मानतात 10,000 वर्षांपूर्वी सर्व पुरुष एका रानटी पाषाण युगात बुडले होते, थोडक्यात सर्व पुरावे "मिथक" म्हणून फेटाळले आणि भारत, चीन, इजिप्त आणि इतर देशांतील अत्यंत प्राचीन सभ्यतेच्या परंपरा.

{FN26-6} पतंजलीची कृत्ये, II: 1. क्रिया योग या शब्दाचा वापर करताना पतंजली एकतर उल्लेख करत होती बाबाजींनी शिकवलेले अचूक तंत्र किंवा त्याच्यासारखेच. हे जीवन नियंत्रणाचे एक निश्चित तंत्र होते पतंजलीच्या कृति द्वितीय द्वारे सिद्ध: ४.

{FN26-7} पतंजलीची कृत्ये, I: 27.

{FN26-8} "सुरुवातीला शब्द होता, आणि शब्द देवाबरोबर होता, आणि शब्द देव होता. . . . सर्व गोष्टी त्याने बनवल्या होत्या; आणि त्याच्याशिवाय कोणतीही वस्तू बनवली जात नव्हती." - जॉन 1: 1-3. AUM वेदांचा (OM) मुस्लीमांचा AMIN, तिबेटी लोकांचा HUM आणि AMEN हा पवित्र शब्द बनला ख्रिश्चन (हिब्रूमध्ये त्याचा अर्थ खात्रीशीर, विश्वासू आहे). आमेन, विश्वासू या गोष्टी सांगतात आणि खरा साक्षीदार, देवाच्या निर्मितीची सुरुवात. " - प्रकटीकरण 3:14.

अध्याय 26. क्रिययोगाचे विज्ञान

145

{FN26-9} कृत्ये II: 49 ..

{FN26-10} मी कोरिंथियन्स 15:31. "आमचा आनंद" हे योग्य भाषांतर आहे; सामान्यतः दिल्याप्रमाणे नाही, "आपले आनंद होतो." सेंट पॉल ख्रिस्त चेतनेच्या सर्वव्यापीतेचा संदर्भ देत होता.

{FN26-11} कल्प म्हणजे काळ किंवा युग. सबिकल्प म्हणजे काळ किंवा बदलाच्या अधीन; सह काही दुवा प्रकृती किंवा पदार्थ शिल्लक आहे. निर्बीकल्प म्हणजे कालातीत, परिवर्तनशील; हे सर्वोच्च राज्य आहे समाधी.

{FN26-12} आवश्यक माहितीच्या लिंकन लायब्ररीनुसार, पृ. 1030, राक्षस कासव 200 ते 300 वर्षे जगतात.

{FN26-13} शेक्सपियर: SONNET #146.

{FN26-14} भागवद गीता, VI: 46.

अध्याय 27. रांची येथे एक योग शाळा शोधणे

"तुम्ही संस्थात्मक कार्याला का विरोध करता?"

मास्तरांच्या प्रश्नाने मला जरा धक्का बसला. हे खरे आहे की त्या वेळी माझा खाजगी विश्वास होता की संघटना होत्या "हॉर्नेट्सचे घरे."

"हे एक उपकारहीन काम आहे सर," मी उत्तर दिले. "नेता काहीही करतो किंवा करत नाही, त्याच्यावर टीका केली जाते."

"तुम्हाला स्वतःसाठी संपूर्ण दैवी चन्ना (दुधाचे दही) हवे आहे का?" माझ्या गुरूंचा प्रत्युत्तर सोबत होता कडक नजरेने. "तुम्ही किंवा इतर कोणीही देव साध्य करू शकता - योगाद्वारे संपर्क करा जर उदार मनाने मास्तर आपले ज्ञान इतरांपर्यंत पोहोचवण्यास तयार नव्हते? " तो पुढे म्हणाला, "देव मध आहे, संस्था पोळ्या आहेत; दोन्ही आवश्यक आहेत. कोणतेही स्वरूप हे निरुपयोगी आहे, अर्थातच, आल्याशिवाय, पण का तुम्ही आध्यात्मिक अमृताने भरलेल्या व्यस्त पोळ्या सुरू करू नये? "

त्याच्या सल्ल्याने मला खोलवर हलवले. मी कोणतेही बाह्य उत्तर दिले नसले तरी, माझ्या स्तनात एक ठाम ठराव निर्माण झाला: मी माझ्या सहकाऱ्यांसह सामायिक करेन, जोपर्यंत माझ्या सामर्थ्यात आहे, मी माझ्या गुरूंच्या चरणी शिकलेली अतुलनीय सत्ये. "प्रभु," मी प्रार्थना केली, "तुझे प्रेम माझ्या भक्तीच्या अभयारण्यात सदैव चमकू शकेल आणि मी जागृत होऊ शकेल ते प्रेम इतरांच्या हृदयात आहे. "

मागील एका प्रसंगी, मी मठात सामील होण्यापूर्वी, श्री युक्तेश्वरने सर्वात अनपेक्षित केले होते टिप्पणी

"तुम्ही तुमच्या म्हातारपणी पत्नीचा सहवास कसा चुकवाल!" तो म्हणाला होता. "तुम्ही सहमत नाही की कौटुंबिक माणूस, त्याची बायको आणि मुले सांभाळण्यासाठी उपयुक्त कामात गुंतलेला, अशा प्रकारे देवामध्ये एक फायदेशीर भूमिका बजावते डोळे? "

"सर," मी अलार्म मध्ये निषेध केला होता, "तुम्हाला माहित आहे की या जीवनात माझी इच्छा फक्त वैश्विक प्रिय व्यक्तीला मदत करणे आहे."

मास्तर खूप आनंदाने हसले होते की मला समजले की त्यांचे निरीक्षण केवळ माझ्या विश्वासाची परीक्षा म्हणून केले गेले आहे.

"लक्षात ठेवा," तो हळूहळू म्हणाला होता, "जो आपल्या सांसारिक कर्तव्यांना सोडून देतो तो फक्त स्वतःला न्याय देऊ शकतो खूप मोठ्या कुटुंबासाठी काही प्रकारची जबाबदारी स्वीकारणे. "

अध्याय 27. रांची येथे एक योग शाळा शोधणे

146

एका योगीचे आत्मचरित्र

तरुणांसाठी सर्वपक्षीय शिक्षणाचा आदर्श नेहमीच माझ्या हृदयाच्या जवळ होता. मी स्पष्टपणे कोरडे परिणाम पाहिले सामान्य सूचना, ज्याचा उद्देश केवळ शरीर आणि बुद्धीचा विकास आहे. नैतिक आणि आध्यात्मिक मूल्ये, ज्यांच्या कौतुकाशिवाय कोणताही माणूस आनंदाकडे जाऊ शकत नाही, तरीही औपचारिक अभ्यासक्रमात त्यांचा अभाव होता. मी अशी शाळा शोधण्याचा निर्धार जिथे तरुण मुले पुरुषत्वाच्या पूर्ण उंचीपर्यंत विकसित होऊ शकतील. माझी पहिली पायरी बंगालमधील दीहिका या छोट्या देशाच्या ठिकाणी सात मुलांसह ती दिशा बनवली गेली.

एक वर्षानंतर, 1918 मध्ये, कासिमबाजारचे महाराजा सर मनींद्र चंद्र नंदी यांच्या उदारतेमुळे, मी माझा वेगाने वाढणारा गट रांचीला हस्तांतरित करण्यात सक्षम होतो. बिहारमधील हे शहर, पासून सुमारे दोनशे मैल

कलकत्ता, भारतातील सर्वात निरोगी हवागानांपैकी एक आहे. रांची येथील कासिमबाजार पॅलेस होता नवीन शाळेच्या मुख्यालयात रूपांतर झाले, ज्याला मी ब्रह्मचर्य विद्यालय म्हटले. F र्णीच्या शैक्षणिक आदर्शानुसार {FN27-1}. त्यांचे वन आश्रम प्राचीन होते भारतातील तरुणांसाठी शिकण्याची जागा, धर्मनिरपेक्ष आणि दिव्य.

रांची येथे मी व्याकरण आणि हायस्कूल ग्रेड दोन्हीसाठी शैक्षणिक कार्यक्रम आयोजित केला. त्यात समाविष्ट होते कृषी, औद्योगिक, व्यावसायिक आणि शैक्षणिक विषय. विद्यार्थ्यांना योग एकाग्रता देखील शिकवली गेली आणि ध्यान, आणि शारीरिक विकासाची एक अनोखी प्रणाली, "योगोदा", ज्याची तत्त्वे मी शोधली होती 1916 मध्ये.

माणसाचे शरीर इलेक्ट्रिक बॅटरीसारखे आहे हे ओळखून, मी तर्क केला की ते उर्जेद्वारे रीचार्ज केले जाऊ शकते मानवी इच्छेची थेट संस्था. कोणतीही कृती, थोडी किंवा मोठी, WILLING शिवाय शक्य नाही, माणूस करू शकतो स्वतः ला त्याच्या मुख्य चालकाचा लाभ घ्या, त्याच्या शारीरिक ऊर्जेचे नूतनीकरण करण्यासाठी बोजाच्या उपकरणाशिवाय किंवा यांत्रिक व्यायाम. म्हणून मी रांचीच्या विद्यार्थ्यांना माझे सोपे "योगोदा" तंत्र शिकवले ज्याद्वारे जीवन मनुष्याच्या मज्जातंतूवर केंद्रित शक्ती, अमर्यादित पासून जाणीवपूर्वक आणि त्वरित रीचार्ज केली जाऊ शकते वैश्विक ऊर्जेचा पुरवठा.

मुलांनी या प्रशिक्षणाला आश्चर्यकारक प्रतिसाद दिला, त्यातून जीवनशक्ती बदलण्याची विलक्षण क्षमता विकसित झाली शरीराचा एक भाग दुसऱ्या भागापर्यंत आणि शरीराच्या कठीण अवस्थेत परिपूर्ण स्थितीत बसणे. {FN27-2} ते सामर्थ्य आणि सहनशक्तीचे पराक्रम केले जे अनेक शक्तिशाली प्रौढ बरोबरी करू शकत नाहीत. माझा धाकटा भाऊ, बिष्णू चरण घोष, रांची शाळेत रुजू झाले; नंतर ते बंगालमधील एक अग्रगण्य भौतिक संस्कृतीवादी बनले. तो आणि त्याच्या विद्यार्थ्यांपैकी एकाने युरोप आणि अमेरिकेत प्रवास केला आणि ताकद आणि कौशल्याची प्रदर्शने देऊन आश्चर्यचकित केले न्यूयॉर्कमधील कोलंबिया विद्यापीठातील विद्यार्थ्यांसह विद्यापीठाचे सेवक.

रांची येथे पहिल्या वर्षाच्या अखेरीस प्रवेशासाठी अर्ज दोन हजारांवर पोहोचले. पण शाळा, जे त्या वेळी केवळ निवासी होते, फक्त शंभर लोकांना सामावून घेऊ शकले. दिवसाच्या विद्यार्थ्यांसाठी सूचना लवकरच जोडले गेले.

विद्यालयामध्ये मला वडिलांची भूमिका करायची होती - लहान मुलांसाठी आईची, आणि अनेक संघटनांचा सामना करण्यासाठी अडचणी. मला बऱ्याचदा ख्रिस्ताचे शब्द आठवले: "मी तुम्हाला खरे सांगतो, घर सोडणारा कोणीही नाही, किंवा भाऊ किंवा बहिणी, किंवा वडील, किंवा आई, किंवा पत्नी, किंवा मुले, किंवा जमीन, माझ्यासाठी आणि सुवार्तेसाठी, पण तो या वेळी आता शंभर पट मिळतील, घरे आणि बंधू, आणि बहिणी, आणि माता, आणि मुले, आणि जमिनी, छळ सह; आणि जगात अनंतकाळचे जीवन येण्यासाठी." {FN27-3} श्री युक्तेश्वर यांनी व्याख्या केली होती हे शब्द: "भक्त जो जीवन सोडून जातो - विवाह आणि कुटुंबाचे अनुभव, आणि देवाणघेवाण करतो छोट्या घरातील समस्या आणि समाजातील सेवेच्या मोठ्या जबाबदाऱ्यांसाठी मर्यादित क्रियाकलाप सामान्यपणे, एक कार्य हाती घेत आहे ज्यामध्ये सहसा गैरसमज असलेल्या जगातून छळ होतो, परंतु तसेच दैवी आंतरिक समाधानाने."

[चित्रण: योगोदा मठ, दक्षिणेश्वर येथे सेल्फ-रिअलायझेशन फेलोशिपचा सुंदर आश्रम गंगा. 1938 मध्ये पूर्व आणि पश्चिमच्या विद्यार्थ्यांसाठी योग माघार म्हणून स्थापित. — Math.jpg पहा]

[चित्रण: बिहारच्या रांची येथील योगोदा सत्-सांग ब्रह्मचर्य विद्यालयाची मध्यवर्ती इमारत, व्याकरण आणि उच्च माध्यमिक शिक्षणासह मुलांसाठी योग शाळा म्हणून 1918 मध्ये स्थापित. त्याच्याशी जोडलेले आहे

अध्याय 27. रांची येथे एक योग शाळा शोधणे

147

परोपकारी लाहिरी महाशय मिशन. ran ranchi.jpg पहा]

एक दिवस माझे वडील रांचीला आले आणि त्यांना आशीर्वाद दिला, लांब थांबवले कारण मी त्यांना दुखावले होते बंगाल -नागपूर रेल्वेमध्ये पदाची ऑफर नाकारली.

"बेटा," तो म्हणाला, "मी आता आयुष्यात तुझ्या निवडीशी समेट झालो आहे. तुम्हाला या आनंदी लोकांमध्ये पाहून मला आनंद होतो, उत्सुक तरुण; रेल्वेच्या वेळापत्रकांच्या निर्जीव आकृत्यांपेक्षा तुम्ही येथे आहात." त्याने ओवाळले माझ्या टाचांवर टॅग करणाऱ्या डझनभर लहान मुलांच्या गटाकडे. "मला फक्त आठ मुले होती," त्याने निरीक्षण केले

डोळे मिचकावत, "पण मी तुझ्यासाठी अनुभवू शकतो!"

एक मोठी फळ बाग आणि पंचवीस सुपीक एकर आमच्याकडे, विद्यार्थी, शिक्षक आणि मी या आदर्श परिसरामध्ये बाहेरच्या श्रमाच्या अनेक आनंदी तासांचा आनंद घेतला. आमच्याकडे एका लहान मुलासह अनेक पाळीव प्राणी होते हरीण ज्याला मुलांनी बऱ्यापैकी मूर्ती केली होती. मलाही ते कोवळे इतके आवडले की मी त्याला माझ्यामध्ये झोपू दिले खोली पहाटेच्या प्रकाशात, लहान प्राणी सकाळच्या प्रेमासाठी माझ्या पलंगावर झोपायचा.

एक दिवस मी नेहमीपेक्षा पाळीव प्राण्याला खाऊ घातले, कारण मला रांची शहरातील काही व्यवसायात जावे लागले. जरी मी माझ्या परत येईपर्यंत पोराना अन्न न खाण्याची ताकीद दिली, त्यातील एकाने आज्ञाभंग केला आणि बाळाला हरिण दिले मोठ्या प्रमाणात दूध. जेव्हा मी संध्याकाळी परत आलो, तेव्हा दुःखद बातमीने मला शुभेच्छा दिल्या: "लहान फॉन जवळ आले आहे जास्त खाण्यामुळे मृत."

अश्रूंनी, मी वरवर पाहता निर्जीव पाळीव प्राणी माझ्या मांडीवर ठेवले. मी देवाला त्याचे प्राण वाचवण्याची प्रार्थना केली. तासांनंतर, छोट्या प्राण्याने डोळे उघडले, उभे राहिले आणि शांतपणे चालले. संपूर्ण शाळा आनंदाने ओरडली.

पण त्या रात्री मला एक खोल धडा मिळाला, जो मी कधीही विसरू शकत नाही. मी दोन वाजेपर्यंत कॉबड्याबरोबर राहिलो, जेव्हा मी झोपी गेलो. स्वप्नात हरीण दिसले आणि माझ्याशी बोलले:

"तू मला मागे धरत आहेस. कृपया मला जाऊ द्या; मला जाऊ द्या!"

"ठीक आहे," मी स्वप्नात उत्तर दिले.

मी लगेच उठलो, आणि ओरडलो, "मुलांनो, हरण मरत आहे!" मुले माझ्या बाजूला धावली.

मी त्या पाळीव प्राण्याला ठेवलेल्या खोलीच्या कोपऱ्यात पळालो. त्याने उठण्याचा शेवटचा प्रयत्न केला, माझ्या दिशेने अडखळला, मग माझ्या पायावर पडले, मृत.

जनावरांच्या नशिबी मार्गदर्शन आणि नियमन करणाऱ्या सामूहिक कर्मानुसार, हरणांचे आयुष्य संपले आणि तो उच्च स्वरूपाची प्रगती करण्यास तयार होता. पण माझ्या खोल आसक्तीमुळे, जे मला नंतर जाणवले ते स्वार्थी होते आणि माझ्या उत्कट प्रार्थनेमुळे, मी प्राण्यांच्या स्वरूपाच्या मर्यादित ते ठेवू शकलो होतो जिथून आत्मा होता सुटकेसाठी संघर्ष करत आहे. हरणांच्या आत्म्याने स्वप्नात आपली विनंती केली कारण माझ्या प्रेमळ परवानगीशिवाय ते एकतर जाणार नाही किंवा जाऊ शकत नाही. मी होकार देताच ते निघून गेले.

सर्व दुःख मला सोडून गेले; मला नव्याने कळले की देवाची इच्छा आहे की त्याच्या मुलांनी त्याचा प्रत्येक भाग म्हणून प्रेम करावे, आणि नाही मृत्यू सर्वकाही संपवतो असे भ्रामक वाटते. अज्ञानी माणूस मृत्यूची केवळ अगम्य भित लपून बसलेला पाहतो, वरवर पाहता, त्याचे प्रिय मित्र. पण अनाकलनीय माणूस, जो इतरांवर अभिव्यक्ती म्हणून प्रेम करतो प्रभु, समजतो की मृत्यूच्या वेळी प्रियजन फक्त श्वास घेण्यासाठी परतले आहेत - त्याच्यामध्ये आनंदाचे स्थान.

रांची शाळा लहान आणि साध्या सुरवातीपासून वाढून आता भारतामध्ये प्रसिद्ध असलेल्या संस्थेत वाढली. अनेक शाळेच्या विभागांना कायमस्वरूपी आनंद देणाऱ्यांकडून स्वैच्छिक योगदानाद्वारे पाठिंबा दिला जातो isर्षींचे शैक्षणिक आदर्श. YOGODA SAT AN SANGA च्या सामान्य नावाखाली, {FN27-4} भरभराटीत आहे मिदनापूर, लक्ष्मणपूर आणि पुरी येथे शाखा शाळा स्थापन करण्यात आल्या आहेत.

अध्याय 27. रांची येथे एक योग शाळा शोधणे

148

एका योगीचे आत्मचरित्र

रांची मुख्यालयात वैद्यकीय विभाग आहे जेथे औषधे आणि डॉक्टरांच्या सेवा आहेत परिसरातील गरीबांना मोफत पुरवले जाते. उपचार केलेल्या संख्येची वार्षिक सरासरी 18,000 पेक्षा जास्त व्यक्ती आहेत. विद्यापीठाने भारतीय स्पर्धात्मक खेळांमध्ये आणि शैक्षणिक क्षेत्रातही आपला ठसा उमटवला आहे, जिथे रांचीच्या अनेक माजी विद्यार्थ्यांनी नंतरच्या विद्यापीठ जीवनात स्वतःला वेगळे केले आहे.

शाळा, आता त्याच्या अठराव्या वर्षात आणि अनेक उपक्रमांचे केंद्र, {FN27-5} द्वारे सन्मानित करण्यात आले आहे पूर्व आणि पश्चिम मधील मान्यवरांच्या भेटी. ची पाहणी करण्यासाठी लवकरात लवकर महान व्यक्तीपैकी एक विद्यालयाच्या पहिल्या वर्षी स्वामी प्रणवानंद, बनारसचे "दोन शरीर असलेले संत" होते. महान म्हणून

मास्टर झाडांखाली आयोजित नयनरम्य बाह्य वर्ग पाहिले, आणि संध्याकाळी पाहिले की तरुण मुले योगाच्या ध्यानात तासन्तास गतिहीन बसले होते, तो गंभीरपणे हलला होता.

“माझ्या हृदयात आनंद येतो,” ते म्हणाले, “तरुणांच्या योग्य प्रशिक्षणासाठी लाहिरी महाशयांचे आदर्श आहेत हे पाहण्यासाठी या संस्थेत चालू आहे. त्यावर माझ्या गुरूंचा आशीर्वाद असो. ”

माझ्या शेजारी बसलेल्या एका तरुण मुलाने महान योगींना एक प्रश्न विचारण्याचा प्रयत्न केला.

"सर," तो म्हणाला, "मी साधू होऊ का? माझे आयुष्य फक्त देवासाठी आहे का? "

स्वामी प्रणबानंद हलक्या हसले असले तरी त्यांचे डोळे भविष्याला टोचत होते.

"मुला," त्याने उत्तर दिले, "तू मोठा झाल्यावर एक सुंदर वधू तुझी वाट पाहत आहे." मुलाने शेवटी केले स्वामींच्या आदेशात प्रवेश करण्यासाठी वर्षानुवर्षे नियोजन केल्यानंतर लग्न करा.

स्वामी प्रणबानंदांनी रांचीला भेट दिल्यानंतर काही वेळाने मी वडिलांसोबत कलकत्त्याच्या घरी गेलो जिथे योगी तात्पुरता राहत होता. इतक्या वर्षापूर्वी मला केलेला प्रणबानंदांचा अंदाज आला माझ्या मनात धावत आहे: "मी तुला, तुझ्या वडिलांसोबत नंतर भेटेन."

वडील स्वामींच्या खोलीत प्रवेश करताच, महान योगी आपल्या आसनावरून उठले आणि माझ्या पालकांना प्रेमाने मिठी मारली आदर.

"भगवती," तो म्हणाला, "तू स्वतःबद्दल काय करत आहेस? तुम्हाला तुमचा मुलगा अनंतकडे धावताना दिसत नाही? " मी माझ्या वडिलांसमोर त्याची स्तुती ऐकून लाज वाटली. स्वामी पुढे म्हणाले, "तुम्हाला आठवते की आमचे आशीर्वादित गुरु किती वेळा वापरत असत म्हणणे: 'बनत, बनत, बन जय.' {FN26-6} म्हणून क्रिययोग सतत चालू ठेवा आणि परमात्म्यापर्यंत पोहोचा पटकन पोर्टल. "

प्रणबानंदांचे शरीर, जे मला त्यांच्या पहिल्या आश्चर्यकारक भेटीदरम्यान खूप चांगले आणि मजबूत दिसले होते बनारस, आता निश्चित वृद्धत्व दाखवले, जरी त्याची मुद्रा अजूनही प्रशंसनीयपणे ताठ होती.

"स्वामीजी," मी त्यांच्या डोळ्यांकडे पाहत विचारले, "कृपया मला खरं सांगा: तुम्हाला आगाऊ वाटत नाही का? वयाचे? जसजसे शरीर कमकुवत होत आहे, देवाबद्दलच्या तुमच्या धारणा काही कमी होत आहेत का? "

तो देवदूताने हसला. "प्रिय आता माझ्याबरोबर पूर्वीपेक्षा जास्त आहे." त्याचा पूर्ण विश्वास भारावून गेला माझे मन आणि आत्मा. तो पुढे म्हणाला, "मी अजूनही दोन पेन्शनचा आनंद घेत आहे - एक भागवती येथून, आणि एक येथून वर. " आपले बोट स्वर्गीय दिशेने दाखवत, संत एका परमानंदात पडला, त्याचा चेहरा दैवी तेजाने उजळला - एक मोठा माझ्या प्रश्नाचे उत्तर.

प्रणबानंदांच्या खोलीत बरीच झाडे आणि बियाण्यांचे पॅकेज आहेत हे लक्षात घेऊन मी त्यांचा उद्देश विचारला.

ते म्हणाले, "मी कायमस्वरूपी बनारस सोडले आहे, आणि आता मी हिमालयात जात आहे. तेथे मी एक उघडेल माझ्या शिष्यांसाठी आश्रम. या बियांमधून पालक आणि काही भाज्या तयार होतील. माझे प्रियजन जगतील फक्त, त्यांचा वेळ आनंदमय ईश्वर -संगतीत घालवणे. दुसरे काहीही आवश्यक नाही. "

अध्याय 27. रांची येथे एक योग शाळा शोधणे

149

वडिलांनी भाऊ शिष्याला विचारले की तो कलकत्त्याला परत कधी येईल.

"पुन्हा कधीही नाही," संताने उत्तर दिले. "हे वर्ष आहे ज्यामध्ये लाहिरी महाशयांनी मला सांगितले की मी माझे सोडून जाईन प्रिय बनारस कायमचे आणि हिमालयात जा, तेथे माझी नश्वर चौकट फेकण्यासाठी. "

त्याच्या बोलण्याने माझे डोळे भरून आले, पण स्वामी शांतपणे हसले. त्याने मला थोड्या स्वर्गीयची आठवण करून दिली मूल, दैवी आईच्या मांडीवर सुरक्षितपणे बसलेले. वर्षाच्या ओझ्याचा महानवर कोणताही वाईट परिणाम होत नाही

घुंरीचा आर्षाचार्यभाषाकेंद्राच्या कीर्तीसुर्षकरस्यमहो, इत्युत्साह्याकर्मालास्येचे सुमेधितसुनशासिकसधिमआहे स्वतीची कर्मकशीचोचकरदानगी देते नवीन अवतारात कर्माची गरज भागवण्यासाठी वेळ वाचवणारे साधन म्हणून शरीर.

महिन्यांनंतर मी एक जुना मित्र सानंदनला भेटलो, जो प्रणबानंदांच्या जवळच्या शिष्यांपैकी एक होता.

“माझे आराध्य गुरु गेले,” त्याने मला रडत असताना सांगितले. “त्याने ishषिकेशजवळ एक आश्रम स्थापन केला आणि आम्हाला दिला प्रेमळ प्रशिक्षण. जेव्हा आम्ही खूप चांगले स्थायिक झालो, आणि त्याच्या कंपनीत वेगवान आध्यात्मिक प्रगती केली, तेव्हा तो dayषिकेश कडून मोठ्या गर्दीला पोसण्यासाठी एक दिवस प्रस्तावित. मी विचारले की त्याला एवढी मोठी संख्या का हवी आहे.

तो म्हणाला, 'हा माझा शेवटचा सण समारंभ आहे. मला त्याच्या शब्दांचा पूर्ण अर्थ समजला नाही.

“प्रणबानंदजींनी मोठ्या प्रमाणात अन्न शिजवण्यास मदत केली. आम्ही सुमारे 2000 पाहुण्यांना जेवण दिले. मेजवानीनंतर, तो एका उंच व्यासपीठावर बसला आणि अनंत वर एक प्रेरित प्रवचन दिले. शेवटी, च्या टक लावून पाहण्यापूर्वी हजारां, तो माझ्याकडे वळला, मी त्याच्या बाजूला व्यासपीठावर बसलो आणि असामान्य शक्तीने बोललो.

सानंदन, तयार राहा; मी फ्रेम लाथ मारणार आहे. ' {FN27-7}

“स्तब्ध शांततेनंतर, मी मोठ्याने ओरडलो, 'गुरुजी, हे करू नका! कृपया, कृपया, हे करू नका! ' गर्दी होती जीभ बांधलेली, उत्सुकतेने आमच्याकडे पाहत आहे. माझे गुरु माझ्याकडे पाहून हसले, परंतु त्यांची गंभीर दृष्टी आधीच शाश्वततेवर स्थिर होती.

तो म्हणाला, "स्वार्थी होऊ नका, 'किंवा माझ्यासाठी दुः ख करू नका. मी दीर्घकाळ तुमच्या सर्वांची सेवा करत आहे; आता आनंद करा आणि इच्छा करा मी गॉडस्पीड. मी माझ्या वैश्विक प्रिय व्यक्तीला भेटायला जातो. ' कुजबुजत, प्रणबानंदजी पुढे म्हणाले, 'माझा पुनर्जन्म होईल लवकरच. अनंत आनंदाच्या अल्प कालावधीचा आनंद घेतल्यानंतर, मी पृथ्वीवर परत येईन आणि बाबाजींमध्ये सामील होईन. {FN27-8} माझा आत्मा नवीन शरीरात केव्हा आणि कोठे आहे हे तुम्हाला लवकरच कळेल. '

'तो पुन्हा ओरडला, 'सानंदन, इथे मी दुसऱ्या कृति योगाने फ्रेम लाथ मारली.' {FN27-9}

“त्याने आमच्या समोर चेहऱ्याच्या समुद्राकडे पाहिले आणि आशीर्वाद दिला. आध्यात्मिक डोळ्याकडे त्याच्या दृष्टीस आतून निर्देशित करणे, तो अचल झाला. गोंधळलेल्या जमावाला वाटले की तो एका उत्साही अवस्थेत ध्यान करत आहे, त्याच्याकडे होते आधीच मांसाचा तंबू सोडला आणि त्याचा आत्मा वैश्विक विशालतेत डुंबला. शिष्यांनी त्याला स्पर्श केला शरीर, कमळाच्या आसनात बसलेले, पण ते आता उबदार मांस नव्हते. फक्त एक ताठ केलेली चौकट राहिली; च्या भाडेकरू अमर किनाऱ्यावर पळून गेला होता. ”

मी प्रणबानंदांचा पुनर्जन्म कोठे करायचा याची चौकशी केली.

"हा एक पवित्र विश्वास आहे जो मी कोणालाही सांगू शकत नाही," सानंदन यांनी उत्तर दिले. “कदाचित तुम्हाला आणखी काही सापडेल मार्ग. ”

कित्येक वर्षांनंतर मला स्वामी केशबानंद {FN27-10} कडून समजले की प्रणबानंद, त्यांच्या जन्मानंतर काही वर्षांनी एका नवीन शरीरात, हिमालयातील बद्रीनारायण येथे गेले होते, आणि तेथे आसपासच्या संतांच्या गटात सामील झाले महान बाबाजी.

अध्याय 27. रांची येथे एक योग शाळा शोधणे

150

एका योगीचे आत्मचरित्र

{FN27-1} विद्यालय, शाळा. ब्रह्मचार्य येथे वैदिक योजनेतील चार टप्प्यांपैकी एकाचा संदर्भ देते मनुष्याच्या जीवनासाठी, (1) ब्रह्मचारी विद्यार्थी (ब्राह्मचारी) यांचा समावेश आहे; (2) घरमालकासह सांसारिक जबाबदाऱ्या (गृहस्थ); (3) संन्यासी (वनप्रस्थ); (4) वनवासी किंवा भटकणारा, सर्व ऐहिक चिंतांपासून मुक्त (संन्यासी). जीवनाची ही आदर्श योजना, मोठ्या प्रमाणावर पाळली जात नसताना आधुनिक भारतात अजूनही अनेक श्रद्धाळू अनुयायी आहेत. चार टप्पे आयुष्यभर धार्मिक पद्धतीने पार पाडले जातात गुरूची दिशा.

{FN27-2} अनेक अमेरिकन विद्यार्थ्यांनी देखील विविध आसनांमध्ये किंवा आसनांवर प्रभुत्व मिळवले आहे, ज्यात हे समाविष्ट आहे बर्नार्ड कोल, सेल्फ-रिअलायझेशन फेलोशिप शिकवणीचे लॉस एंजेलिसमधील शिक्षक.

{FN27-3} मार्क 10: 29-30 ..

{FN27-4} योगोडा: योग, संघ, सुसंवाद, समतोल; डीए, जे देते. सत् a सांगा: सेंट, सत्य; सांगा, फेलोशिप. पश्चिमेमध्ये, संस्कृत नावाचा वापर टाळण्यासाठी, योग सत् सांग चळवळीला सेल्फ-रिअलायझेशन फेलोशिप म्हणतात.

{FN27-5} रांची येथील उपक्रमांचे 40 व्या अध्यायात अधिक वर्णन केले आहे. लक्ष्मणपूर शाळा आहे श्री भूषण मुलिक.

{FN27-6} लाहिरी महाशयांच्या आवडत्या वक्तव्यापैकी एक, त्यांच्या विद्यार्थ्यांच्या चिकाटीला प्रोत्साहन म्हणून दिले. एक विनामूल्य भाषांतर आहे: "प्रयत्न करणे, प्रयत्न करणे, एक दिवस पाहा! दैवी ध्येय!"

{FN27-7} म्हणजे, शरीर सोडून द्या.

{FN27-8} लाहिरी महाशयांचे गुरु, जे अजूनही जिवंत आहेत. (अध्याय 33 पहा.)

{FN27-9} दुसरे कृत्य, लाहिरी महाशयांनी शिकवल्याप्रमाणे, त्या भक्ताला सक्षम करते ज्याने त्यावर प्रभुत्व मिळवले आहे सोडा आणि कोणत्याही वेळी जाणीवपूर्वक शरीरात परत या. प्रगत योगी दरम्यान दुसरे क्रिया तंत्र वापरतात मृत्यूचा शेवटचा निर्गमन, एक क्षण त्यांना नेहमी आधीपासून माहित असते.

{FN27-10} केशबानंदांशी माझी भेट 42 व्या अध्यायात वर्णन केली आहे.

अध्याय 28. काशी, पुनर्जन्म आणि पुनर्प्राप्त

"कृपया पाण्यात जाऊ नका. आमच्या बादल्या बुडवून आंगोळ करूया."

मी माझ्याबरोबर रांचीच्या तरुण विद्यार्थ्यांना आठ-मैलांच्या प्रवासात संबोधित करत होतो शेजारची टेकडी. आमच्यापुढील तलाव आमंत्रित करत होता, पण त्यासाठी माझ्या मनात एक अस्वस्थता निर्माण झाली होती. गट माझ्या आजूबाजूला बादल्या बुडवण्याच्या माझ्या उदाहरणाचे अनुसरण केले, परंतु काही मुलांनी थंडीच्या मोहात पडले पाणी त्यांच्या भोवती फिरणाऱ्या मोठ्या पाण्याच्या सापांपेक्षा त्यांनी लवकर डुबकी मारली नव्हती. मुले बाहेर आली विनोदी स्पष्टपणासह तलाव.

आम्ही आमच्या गंतव्यस्थानावर पोहोचल्यानंतर आम्ही सहलीच्या भोजनाचा आनंद घेतला. मी एका झाडाखाली बसलो, ज्याच्या भोवती एक गट आहे विद्यार्थ्यांच्या. मला प्रेरणादायी मूडमध्ये शोधून त्यांनी मला प्रश्न विचारले.

"कृपया मला सांगा, सर," एका तरुणाने विचारले, "जर मी नेहमी संन्यासच्या मार्गावर तुमच्याबरोबर राहीन."

"अहो, नाही," मी उत्तर दिले, "तुम्हाला जबरदस्तीने तुमच्या घरी नेले जाईल आणि नंतर तुम्ही लग्न कराल."

अध्याय 28. काशी, पुनर्जन्म आणि पुनर्प्राप्त

151

एका योगीचे आत्मचरित्र

अविश्वसनीय, त्याने तीव्र निषेध केला. "मी मेले तरच मला घरी नेले जाऊ शकते." पण काही महिन्यांत त्याचे अश्रूधर प्रतिकार असूनही पालक त्याला घेऊन जाण्यासाठी आले; काही वर्षांनंतर त्याने लग्न केले.

अनेक प्रश्नांची उत्तरे दिल्यानंतर मला काशी नावाच्या एका मुलाने संबोधित केले. तो सुमारे बारा वर्षांचा होता, अ हुशार विद्यार्थी, आणि सर्वांचा प्रिय.

"सर," तो म्हणाला, "माझे नशीब काय असेल?"

"तू लवकरच मरशील." उत्तर माझ्या ओठातून एका अपरिवर्तनीय शक्तीने आले.

या अनपेक्षित खुलाशामुळे मला तसेच उपस्थित सर्वांना धक्का बसला आणि दुः ख झाले. म्हणून मला शांतपणे फटकारले एक भयानक भय, मी पुढील प्रश्नांची उत्तरे देण्यास नकार दिला.

शाळेत परतल्यावर काशी माझ्या खोलीत आली.

"जर मी मेलो, तर माझा पुनर्जन्म झाल्यावर तू मला शोधशील आणि मला पुन्हा आध्यात्मिक मार्गावर आणशील का?" तो रडला.

मला ही कठीण गुप्त जबाबदारी नाकारण्यास अडचण वाटली. पण नंतरच्या आठवडे काशीने मला दाबले कुत्सितपणे. त्याला ब्रेकिंग पॉईंटला अस्वस्थ पाहून शेवटी मी त्याला धीर दिला.

"होय," मी वचन दिले. "जर स्वर्गीय पित्याने त्याला मदत केली तर मी तुला शोधण्याचा प्रयत्न करेन."

उन्हाळ्याच्या सुट्टीत मी एका लहान सहलीला सुरुवात केली. काशीला मी सोबत घेऊ शकलो नाही याचा पश्चाताप होत मी फोन केला जाण्यापूर्वी त्याला माझ्या खोलीत नेले, आणि काळजीपूर्वक त्याला अध्यात्मात सर्व अनुनयांच्या विरोधात राहण्याच्या सूचना दिल्या शाळेची स्पंदने. कसा तरी मला वाटले की जर तो घरी गेला नाही तर तो येणारी आपत्ती टाळू शकतो.

काशीचे वडील रांचीला आल्यापासून मी लवकर निघालो नाही. पंधरा दिवस त्याने आपल्या मुलाची इच्छा मोडण्याचा प्रयत्न केला, काशी कलकत्त्याला त्याच्या आईला भेटायला फक्त चार दिवस गेले तर ते परत येऊ शकतील असे स्पष्ट केले. काशी सक्तीने नकार दिला. वडिलांनी शेवटी सांगितले की तो पोलिसांच्या मदतीने मुलाला घेऊन जाईल. धमकी काशीला त्रास झाला, जो शाळेला कोणत्याही प्रतिकूल प्रसिद्धीचे कारण बनण्यास तयार नव्हता. त्याने पाहिले नाही जाण्याशिवाय पर्याय.

मी काही दिवसांनी रांचीला परतलो. काशी कशी काढली गेली हे ऐकल्यावर मी लगेच आत शिरलो कलकत्ता. तिथे मी घोडा कॅब लावली. अतिशय विचित्रपणे, वाहन हावडा पुलाच्या पलीकडे जात असताना गंगा, मी काशीचे वडील आणि इतर नातेवाईकांना शोकाकुल कपड्यांमध्ये पाहिले. माझ्या ड्रायव्हरला थांबण्यासाठी ओरडणे, मी बाहेर धाव घेतली आणि दुर्दैवी वडिलांकडे पाहिले.

"श्री. मारेकरी, "मी काहीसा अकारण रडलो," तू माझ्या मुलाला मारले आहेस! "

काशीला जबरदस्तीने कलकत्त्याला आणण्यात त्याने केलेली चूक वडिलांना आधीच समजली होती. काही दरम्यान मुलगा तिथे होता, त्याने दूषित अन्न खाल्ले होते, कॉलरा झाला होता आणि पुढे गेला होता.

काशीवरील माझे प्रेम आणि मृत्यूनंतर त्याला शोधण्याची प्रतिज्ञा, रात्र आणि दिवस मला पछाडत होते. मी कुठेही गेलो तरी हरकत नाही, त्याचा चेहरा माझ्या समोर उगवला. मी त्याच्यासाठी एक संस्मरणीय शोध सुरू केला, अगदी पूर्वी मी माझा शोध घेतला होता हरवलेली आई.

[चित्रण: काशी, हरवले आणि पुन्हा शोधले - kashi.jpg पहा]

[उदाहरण: माझा भाऊ बिष्णू; सेरामपूरचे मोतीलाल मुखर्जी, श्रीचे अत्यंत प्रगत शिष्य युक्तेश्वर; माझे वडील; श्री राइट; स्वतः; तुळशी नारायण बोस; रांचीचे स्वामी सत्यानंद — पहा bishnu.jpg]

अध्याय 28. काशी, पुनर्जन्म आणि पुनर्प्राप्त

152

एका योगीचे आत्मचरित्र

[उदाहरण: बोस्टन येथे 1920 च्या आंतरराष्ट्रीय धार्मिक धार्मिक लिबरल्सच्या प्रतिनिधींचे एक गट, जेथे मी अमेरिकेत माझे पहिले भाषण दिले. (डावीकडून उजवीकडे) रेव्ह क्ले मॅककॉली, रेव्ह. टी. रॉडा विल्यम्स, प्रा. एस. उशिगासाकी, रेव. जाबेज टी. सुंदरलॅंड, मी, रेव्ह. चास. डब्ल्यू. वॅडटे, रेव. सॅम्युअल ए. इलियट, रेव्ह मार्टिन, रेव्ह. क्रिस्टोफर जे. स्ट्रीट, रेव्ह. सॅम्युएल एम. क्रोधर्स. — Congress.jpg पहा]

मला वाटले की देवाने मला कारणशास्त्र दिले आहे म्हणून, मी त्याचा वापर केला पाहिजे आणि माझ्या अधिकारांवर कर लावला पाहिजे अत्यंत सूक्ष्म कायदे शोधण्यासाठी ज्याद्वारे मला त्या मुलाचा सूक्ष्म ठावठिकाणा कळू शकेल. तो एक आत्मा होता

अपूर्ण इच्छांनी कंपित होताना, मला जाणवले - लाखो चमकदार प्रकाशाच्या दरम्यान कुठेतरी प्रकाशाचा एक द्रव्य तरंगत आहे सूक्ष्म प्रदेशातील आत्मा. इतर आत्म्यांच्या अनेक स्पंदनात्मक दिव्यांमध्ये मी त्याच्याशी कसे जुळले?

गुप्त योग तंत्राचा वापर करून, मी काशीच्या आत्म्यावरील माझे प्रेम आध्यात्मिक मायक्रोफोनद्वारे प्रसारित केले डोळा, भुवयांच्या दरम्यानचा आतील बिंदू. उंचावलेले हात आणि बोटांच्या अँटनासह, मी अनेकदा वळलो मी गोल आणि गोल आहे, ज्या दिशेने तो भ्रूण म्हणून पुनर्जन्म झाला होता ते शोधण्याचा प्रयत्न करीत आहे. मला आशा होती माझ्या हृदयाच्या एकाग्रता -ट्यून केलेल्या रेडिओमध्ये त्याच्याकडून प्रतिसाद मिळवा. {FN28-1}

मला अंतर्ज्ञानी वाटले की काशी लवकरच पृथ्वीवर परत येईल आणि जर मी माझा कॉल निरंतर प्रसारित करत राहिलो त्याला, त्याचा आत्मा उत्तर देईल. मला माहित होते की काशीने पाठवलेला थोडासा आवेग माझ्या बोटांमध्ये जाणवेल, हात, हात, पाठीचा कणा आणि नसा.

काशीच्या मृत्यूनंतर जवळजवळ सहा महिने कमी उत्साहाने, मी योगा पद्धतीचा सराव केला. कलकत्त्याच्या गजबजलेल्या बोबाजार विभागात एका सकाळी काही मित्रांसोबत चालताना मी हात वर केला नेहमीच्या पद्धतीने. प्रथमच प्रतिसाद मिळाला. खाली येणाऱ्या विद्युत आवेगांचा शोध घेऊन मी रोमांचित झालो माझी बोटे आणि तळवे. या प्रवाहांनी एका खोल अवकाशातून स्वतःला एका शक्तिशाली विचारात अनुवादित केले माझ्या चैतन्याचे: "मी काशी आहे; मी काशी आहे; माझ्याकडे ये!"

मी माझ्या हृदयाच्या रेडिओवर लक्ष केंद्रित केल्यामुळे विचार जवळजवळ ऐकू आला. वैशिष्ट्यपूर्ण मध्ये, किंचित कर्कश काशीची कुजबुज, {FN28-2} मी त्याचे समन्स पुन्हा पुन्हा ऐकले. मी माझ्या एकाचा हात पकडला साथीदार, प्रकाश दास, {FN28-3} आणि त्याच्याकडे आनंदाने हसले.

"असे दिसते की मी काशीला आहे!"

मी माझ्या मित्रांच्या निर्विवाद करमणुकीकडे आणि उत्तीर्ण होणाऱ्यांच्या भोवती फिरू लागलो. च्या विद्युत आवेग माझ्या बोटांनी मुंग्या येतात फक्त जेव्हा मी जवळच्या दिशेने तोंड करून आलो, योग्य नाव दिले "सर्पिन लेन." मी इतर दिशांना वळलो तेव्हा सूक्ष्म प्रवाह गायब झाले.

"आह," मी उद्गारले, "काशीचा आत्मा ज्या आईचे घर या गल्लीत आहे अशा आईच्या पोटात राहत असावा."

माझे साथीदार आणि मी सर्पन्टाईन लेन जवळ आलो; माझ्या उठलेल्या हातातील स्पंदने वाढली अधिक मजबूत, अधिक स्पष्ट. जणू एखाद्या चुंबकाद्वारे, मला रस्त्याच्या उजव्या बाजूला खेचले गेले. पर्यंत पोहोचत आहे एका विशिष्ट घराचे प्रवेशद्वार, मी स्वतः ला ट्रान्सफिक्स केलेले पाहून आश्चर्यचकित झालो. मी दयनीय अवस्थेत दार ठोठावले तीव्र उत्साह, माझा श्वास रोखून धरणे. मला वाटले की यशस्वी शेवट माझ्या दीर्घ, कष्टदायक आणि साठी आला आहे नक्कीच असामान्य शोध!

दरवाजा एका नोकराने उघडला, ज्याने मला सांगितले की तिचा मालक घरी आहे. तो जिना वरून खाली उतरला दुसरा मजला आणि माझ्याकडे चौकशी करून हसले. मला प्रश्न समजावून कसा घ्यावा हे मला क्वचितच माहीत होते, एकाच वेळी समर्पक आणि अभेद्य

"कृपया मला सांगा, सर, जर तुम्ही आणि तुमची पत्नी सुमारे सहा महिन्यांपासून मुलाची अपेक्षा करत असाल तर?"

"हो, तसे आहे." मी पारंपारिक केशरी वस्त्र परिधान केलेला एक स्वामी, संन्यासी आहे हे पाहून ते पुढे म्हणाले विनम्रपणे, "प्रार्थना करा की तुम्हाला माझे व्यवहार कसे कळतात ते कळवा."

अध्याय 28. काशी, पुनर्जन्म आणि पुनर्प्राप्त

153

जेव्हा त्याने काशी आणि मी दिलेल्या वचनाबद्दल ऐकले तेव्हा आश्चर्यचकित झालेल्या माणसाने माझ्या कथेवर विश्वास ठेवला.

मी तुला सांगितले, "गोरा रंगाचा नर मुलगा जन्माला येईल." "त्याला एक व्यापक चेहरा असेल, एका गायिकासह त्याच्या कपाळाच्या वर. त्याचा स्वभाव विशेषतः आध्यात्मिक असेल." मला खात्री होती की येणारा मुलगा सहन करेल हे काशीशी साम्य आहे.

मांडवीप्रीतिका गुह्येय्या विद्यायासास्त्राद्यादिसांती। मुसुप्रमे बरुलीने च्छेला प्रम दिरेखेवले; अगदी लहानपणी तो होता भूतकाळाचे आकर्षण दुप्पट तीव्रतेने जागृत झाले.

काही वर्षांनंतर किशोरवयीन मुलाने माडव्या अमेरिकेत राहण्याच्या वेळी मला लिहिले. त्याने अनुसरण करण्याची त्याची तीव्र इच्छा स्पष्ट केली संन्यासचा मार्ग. मी त्याला एका हिमालयीन गुरुकडे निर्देशित केले, जो आजपर्यंत पुनर्जन्म काशीला मार्गदर्शन करतो.

{FN28-1} भुवयांच्या मधल्या बिंदूवरून मांडलेली इच्छा, योगीना प्रसारण म्हणून ओळखतात विचारांचे उपकरण. जेव्हा भावना शांतपणे हृदयावर केंद्रित होते, तेव्हा ती मानसिक रेडिओ म्हणून काम करते आणि करू शकते दूर किंवा जवळून इतरांचे संदेश प्राप्त करा. टेलिपॅथीमध्ये एका व्यक्तीच्या विचारांची सूक्ष्म स्पंदने सूक्ष्म ईथरच्या सूक्ष्म स्पंदनांद्वारे आणि नंतर स्थूल ऐहिक ईथरद्वारे मन प्रसारित केले जाते, विद्युतीय लाटा निर्माण करणे, ज्यामुळे, दुसऱ्याच्या मनात विचार लाटांमध्ये स्वतःचे भाषांतर होते व्यक्ती.

{FN28-2} प्रत्येक आत्मा त्याच्या शुद्ध अवस्थेत सर्वज्ञ आहे. काशीच्या आत्म्याला काशीची सर्व वैशिष्ट्ये आठवली, मुलगा, आणि म्हणून माझी ओळख हलवण्यासाठी त्याच्या कर्कश आवाजाची नक्कल केली.

{FN28-3} प्रकाश दास बंगालमधील दक्षिणेश्वर येथील आमच्या योगोदा मठाचे (आश्रम) सध्याचे संचालक आहेत.

प्रकरण 29. रवींद्रनाथ टागोर आणि मी शाळांची तुलना करतो

"रवींद्रनाथ टागोरांनी आपल्याला पक्ष्यांप्रमाणे स्व -अभिव्यक्तीचे नैसर्गिक स्वरूप म्हणून गाणे शिकवले."

माडव्या रांची शाळेतील चौदा वर्षीय तेजस्वी भोला नाथाने मला हे स्पष्टीकरण दिले त्याच्या सुरेल उद्रेकांवर एका सकाळी त्याचे कौतुक केले. चिथावणीसह किंवा त्याशिवाय, मुलगा ओतला पुढे एक सुरेल प्रवाह. त्यांनी यापूर्वी "शांतिनिकेतन" च्या प्रसिद्ध टागोर शाळेत (हेवन ऑफ शांतता) बोलपूर येथे.

"माडव्या लहानपणापासूनच रवींद्रनाथांची गाणी माडव्या ओठांवर आहेत," मी माडव्या सोबतच्या सांगितले. "सर्व बंगाल, अगदी अशिक्षित शेतकरी, त्याच्या उदात्त श्लोकाने आनंदित होतात. "

भोला आणि मी एकत्र टागोरांचे काही गाणे गायले, ज्यांनी हजारो भारतीय कविता संगीतबद्ध केल्या आहेत, काही मूळ आणि इतर पुरातन काळातील.

"रवींद्रनाथ यांना साहित्याचे नोबेल पारितोषिक मिळाल्यानंतर मी लगेच भेटलो," मी आमच्या नंतर टिप्पणी केली आवाज काढणे. "मी त्याला भेटायला आकर्षित झालो कारण त्याच्या साहित्यिकांची विल्हेवाट लावण्याच्या त्याच्या राजनैतिक धैर्याचे मी कौतुक केले टीकाकार. " मी हसलो.

भोला कुतूहलाने कथा विचारली.

"बंगाली कवितेत नवीन शैली आणल्याबद्दल विद्वानांनी टागोरांना गंभीरपणे फटकारले," मी सुरुवात केली. "तो मिसळला बोलक्या आणि शास्त्रीय अभिव्यक्ती, पंडितांच्या हृदयाला प्रिय असलेल्या सर्व निर्धारित मर्यादांकडे दुर्लक्ष करणे. त्याचा गाण्यांमध्ये भावनिकदृष्ट्या आकर्षक दृष्टीकोनातून खोल तत्त्वज्ञानात्मक सत्याचा समावेश होतो, स्वीकारल्याबद्दल थोडे आदर न बाळगता साहित्यिक रूपे.

प्रकरण 29. रवींद्रनाथ टागोर आणि मी शाळांची तुलना करतो

154

"एका प्रभावशाली समीक्षकाने रवींद्रनाथांना 'कबूतर -कवी' म्हणून संबोधले ज्याने त्याचे कूडिंग प्रिंटमध्ये विकले एक रुपया. ' पण टागोरांचा सूड हातात होता; त्यांच्या पश्चात संपूर्ण पाश्चात्य जगाने त्यांच्या चरणी श्रद्धांजली वाहिली त्याचे गीतांजली ('साँग ऑफरिंग्स') इंग्रजीत अनुवादित केले होते. त्याच्या एकवेळेसह पंडितांचा ट्रेनलॉड टीकाकार, त्यांचे अभिनंदन करण्यासाठी शांतिनिकेतनमध्ये गेले.

"रवींद्रनाथांनी त्यांच्या पाहुण्यांना हेतुपुरस्सर दीर्घ विलंबानंतरच प्राप्त केले आणि नंतर त्यांची स्तुती शांतपणे ऐकली

शांतता. अखेरीस तो त्यांच्याविरुद्ध त्यांच्या स्वतःच्या सवयीच्या टीकेची शस्त्रे बनला.

ते म्हणाले, 'सज्जनांनो,' तुम्ही येथे दिलेले सुगंधित सन्मान अशुद्ध गंधांनी विलीन झाले आहेत. तुमचा पूर्वीचा अवमान. माझा नोबेल पारितोषिक पुरस्कार आणि तुमचा काही संबंध आहे का? अचानक कौतुकाची तीव्र शक्ती? मी अजूनही तोच कवी आहे ज्याने मी पहिल्यांदा माझी ऑफर दिली तेव्हा तुम्हाला नाराज केले बंगालच्या मंदिरात नम्र फुले. '

“वर्तमानपत्रांनी टागोरांनी दिलेल्या धाडसी शिक्षेचा लेखा प्रकाशित केला. मी स्पष्टवक्तेपणाचे कौतुक केले चापलूसी करून अप्राप्य माणसाचे शब्द, ”मी पुढे गेलो. “रवींद्रनाथांची कलकत्त्यात त्यांच्याशी ओळख झाली सचिव, श्री.सी.एफ. अँड्र्यूज, {FN29-1} ज्याला फक्त बंगाली DHOTI मध्ये सजवले गेले होते. त्याने प्रेमाने उल्लेख केला टागोर त्यांचे गुरुदेव म्हणून.

“रवींद्रनाथांनी माझे प्रेमाने स्वागत केले. त्याने मोहिनी, संस्कृती आणि सभ्यतेचा एक सुखदायक आभा उदयाला आणला. त्यांच्या साहित्यिक पार्श्वभूमीबद्दल माझ्या प्रश्नाला उत्तर देताना टागोरांनी मला सांगितले की त्याचा एक प्राचीन स्रोत प्रेरणा, आमच्या धार्मिक महाकाव्यांव्यतिरिक्त, शास्त्रीय कवी, विद्यापती होते.

या आठवणींनी प्रेरित होऊन, मी टागोरांच्या जुन्या बंगाली गाण्याची आवृत्ती गाण्यास सुरुवात केली, “तुझा दिवा लावा प्रेम. ” आम्ही विद्यालयाच्या मैदानावर फिरत असताना भोला आणि मी आनंदाने जप केला.

रांची शाळा स्थापन केल्यानंतर सुमारे दोन वर्षांनी मला रवींद्रनाथांकडून त्यांच्या भेटीचे आमंत्रण मिळाले आमच्या शैक्षणिक आदर्शांवर चर्चा करण्यासाठी शांतिनिकेतन. मी आनंदाने गेलो. कवी त्याच्या अभ्यासात बसला होता जेव्हा मी प्रवेश केला; मला वाटले की, आमच्या पहिल्या बैठकीप्रमाणेच, तो कोणत्याही व्यक्तीसारखा उत्कृष्ट पुरुषत्वाचा नमुना आहे चित्रकार इच्छा करू शकतो. त्याचा सुंदर छळलेला चेहरा, कुलीन पेट्रीशियन, लांब केस आणि वाहत्या दाढीने बांधलेला होता. मोठे, वितळणारे डोळे; एक देवदूत स्मित; आणि फ्लुटेलिक गुणवत्तेचा आवाज जो अक्षरशः मोहक होता. स्टॅलवार्ट, उंच आणि गंभीर, त्याने जवळजवळ स्त्रीच्या कोमलतेला आनंददायी सहजतेने एकत्र केले मूल या सभ्य गायकापेक्षा कवीच्या कोणत्याही आदर्श संकल्पनेला अधिक योग्य अवतार सापडत नाही.

टागोर आणि मी लवकरच आमच्या शाळांच्या तुलनात्मक अभ्यासात खोलवर गेलो, दोघांची स्थापना अपारंपरिक पद्धतीनुसार झाली. आम्ही अनेक समान वैशिष्ट्ये शोधली - बाह्य सूचना, साधेपणा, मुलांच्या सर्जनशील भावनेला पुरेसा वाव. रवींद्रनाथांनी मात्र साहित्य आणि कवितेच्या अभ्यासावर आणि स्वतःच्या अभिव्यक्तीवर लक्षणीय भर दिला संगीत आणि गाण्याद्वारे जे मी भोलाच्या बाबतीत आधीच नमूद केले होते. शांतिनिकेतनच्या मुलांनी पाहिले शांततेचा कालावधी, परंतु विशेष योग्य प्रशिक्षण दिले गेले नाही.

कवीने उत्साहवर्धक "योगोदा" व्यायामाच्या माझ्या वर्णनाकडे लक्ष देऊन ऐकले योग्य एकाग्रता तंत्र जे रांची येथे सर्व विद्यार्थ्यांना शिकवले जाते.

टागोरांनी मला त्यांच्या स्वतःच्या सुरुवातीच्या शैक्षणिक संघर्षाबद्दल सांगितले. "मी पाचवीनंतर शाळेतून पळून गेलो," तो म्हणाला, हसणे. मी सहजपणे समजू शकतो की त्याच्या जन्मजात काव्यात्मक नाजूकपणाला ड्रेरीने कसे सामोरे गेले होते, शाळेतील शिस्तीचे वातावरण.

"म्हणूनच मी छायादार झाडांखाली आणि आकाशाच्या वैभवाखाली शांतिनिकेतन उघडले." त्याने स्पष्टपणे हालचाल केली सुंदर बागेत अभ्यास करणाऱ्या एका छोट्या गटाला. "मूल त्याच्या नैसर्गिक वातावरणात फुलांच्या दरम्यान आहे आणि गाण्याचे पक्षी. केवळ अशा प्रकारे तो त्याच्या वैयक्तिक संपत्तीची लपलेली संपत्ती पूर्णपणे व्यक्त करू शकतो. खरे शिक्षण करू शकतो कधीही बाहेर क्रॅम्ड आणि पंप केले जाऊ नका; त्याऐवजी ते पृष्ठभागावर उत्स्फूर्तपणे आणण्यास मदत करणे आवश्यक आहे आत शहाणपणाचे अनंत फलक आहेत. " {FN29-2}

प्रकरण 29. रवींद्रनाथ टागोर आणि मी शाळांची तुलना करतो

155

मी होकार दिला. "आदर्शवादी आणि नायक - तरुणांच्या उपासनेच्या प्रवृत्ती एका विशेष आहारावर उपाशी आहेत आकडेवारी आणि कालक्रमानुसार युग. "

कवी आपले वडील देवेंद्रनाथ यांच्याबद्दल प्रेमाने बोलले, ज्यांनी शांतिनिकेतनच्या सुरुवातीला प्रेरणा दिली होती.

"वडिलांनी मला ही सुपीक जमीन दिली, जिथे त्याने आधीच एक अतिथीगृह आणि मंदिर बांधले होते,"

रवींद्रनाथानी मला सांगितले. “मी माझा शैक्षणिक प्रयोग इथे १ 1 ०१ मध्ये सुरु केला, फक्त दहा मुलांसह. आठ नोबेल पारितोषिकासह आलेले हजार पौंड हे सर्व शाळेच्या देखभालीसाठी गेले.”

मोठे टागोर, देवेंद्रनाथ, "महर्षि" म्हणून दूरदूरपर्यंत ओळखले जाणारे एक अतिशय उल्लेखनीय माणूस होते त्याच्या ऑटोबायोग्राफीमधून शोधा. त्याच्या पुरुषत्वाची दोन वर्षे ध्यानात घालवली गेली हिमालय. याच्या बदल्यात, त्याचे वडील द्वारकानाथ टागोर, त्याच्या बडबडीसाठी बंगालभर साजरे केले गेले सार्वजनिक लाभ. या विलक्षण वृक्षापासून प्रतिभासंपन्न कुटुंब उगवले आहे. एकटा रवींद्रनाथ नाही; त्याचे सर्व नातेवाईकांनी सर्जनशील अभिव्यक्तीमध्ये स्वतःला वेगळे केले आहे. त्याचे भाऊ गोगोनेंद्र आणि अबनिंद्र आहेत भारतातील अग्रगण्य कलाकारांपैकी {FN29-3}; दुसरा भाऊ, द्विजेंद्र, एक खोल दिसणारा तत्त्वज्ञ आहे, येथे ज्याच्या सौम्य हाक पक्षी आणि वुडलॅंड प्राणी प्रतिसाद देतात.

रवींद्रनाथानी मला अतिथीगृहात रात्रभर राहण्याचे आमंत्रण दिले. तो खरोखर एक मोहक तमाशा होता, मध्ये संध्याकाळी, कवीला अंगणात एका गटासह बसलेले पाहण्यासाठी. वेळ मागे उलगडली: माझ्या आधीचा देखावा होता एखाद्या प्राचीन आश्रमाप्रमाणेच - त्याच्या भक्तांनी वेढलेले आनंदी गायक, सर्व दैवी प्रेमांमध्ये ओढले गेले. टागोरांनी सुसंवाद रस्सीने प्रत्येक टाई विणली. कधीही ठाम नाही, त्याने एकाद्वारे हृदय काढले आणि पकडले अतुलनीय चुंबकत्व. परमेश्वराच्या बागेत बहरलेला दुर्मिळ बहर, इतरांना आकर्षित करून अ नैसर्गिक सुगंध!

त्यांच्या मधुर आवाजात रवींद्रनाथानी नव्याने तयार केलेल्या त्यांच्या काही उत्कृष्ट कविता आम्हाला वाचल्या. त्यांच्या बहुतेक शांतिनिकेतन येथे त्यांच्या विद्यार्थ्यांच्या विचलनासाठी लिहिलेली गाणी आणि नाटके तयार केली गेली आहेत. सौंदर्य त्याच्या ओळी, माझ्यासाठी, जवळजवळ प्रत्येक श्लोकात देवाचा उल्लेख करण्याच्या त्याच्या कलेमध्ये आहे, तरीही पवित्र गोष्टींचा क्वचितच उल्लेख केला जातो नाव. "गाण्याच्या आनंदाने नशेत," त्याने लिहिले, "मी स्वतःला विसरतो आणि तुला माझा मित्र म्हणतो जो माझा स्वामी आहे."

दुसऱ्या दिवशी, दुपारच्या जेवणानंतर मी कवीला अनिच्छेने निरोप दिला. मला आनंद आहे की त्याची छोटी शाळा आता आहे आंतरराष्ट्रीय विद्यापीठ, "विश्वा -भारती" मध्ये वाढले, जिथे सर्व देशांच्या विद्वानांना एक आदर्श सेटिंग सापडली.

“जिथे मन भीतीशिवाय असते आणि डोके उंच असते;
जिथे ज्ञान मोफत आहे;
जिथे जग तुकड्यांमध्ये विभागले गेले नाही
अरुंद घरगुती भिंती;
जेथे सत्याच्या खोलीतून शब्द बाहेर येतात;
जिथे अथक परिश्रम आपले हात परिपूर्णतेकडे पसरवतात;
जिथे कारणाचा स्पष्ट प्रवाह आपला मार्ग गमावला नाही
मृत सवयीची भयानक वाळवंट वाळू;
जिथे मनाला तुड्याकडून सदैव रुंदीकरणाकडे नेले जाते
विचार आणि कृती;
स्वातंत्र्याच्या त्या स्वर्गात, माझ्या पित्या, माझ्या देशाला जाऊ दे
जागे व्हा! ” {FN29-4}
रवींद्रनाथ टागोर

{FN29-1} इंग्रजी लेखक आणि प्रचारक, महात्मा गांधींचे जवळचे मित्र. श्री अँड्र्यूज मध्ये सन्मानित आहे भारताने त्याच्या दत्तक भूमीसाठी केलेल्या अनेक सेवांसाठी.

{FN29-2} "आत्मा अनेकदा जन्माला आला आहे, किंवा, जसे हिंदू म्हणतात, 'अस्तित्वाच्या मार्गावरून प्रवास करत आहे हजारो जन्म' .. असे काहीही नाही ज्यात तिला ज्ञान मिळाले नाही; ती सक्षम आहे यात आश्चर्य नाही

प्रकरण 29. रवींद्रनाथ टागोर आणि मी शाळांची तुलना करतो

156

आठवणे. . . पूर्वी तिला काय माहित होते. . . . चौकशी आणि शिकणे म्हणजे सर्वांची आठवण करून देणे. ” - इमर्सन

{FN29-3} रवींद्रनाथसुद्धा साठ्या दशकात चित्रकलेच्या गंभीर अभ्यासात गुंतले होते. त्याची प्रदर्शने युरोपियन राजधानी आणि न्यूयॉर्कमध्ये काही वर्षांपूर्वी “भविष्यवादी” काम देण्यात आले होते.

{FN29-4} गीतांजली (न्यूयॉर्क: मॅकमिलन कंपनी). कवीचा विचारपूर्वक अभ्यास THE मध्ये मिळेल

प्रख्यात विद्वान सर एस राधाकृष्णन यांनी रवींद्रनाथ टागोर यांचे तत्त्वज्ञान (मॅकमिलन, 1918). आणखी एक एक्सपोजिटरी व्हॉल्यूम म्हणजे बीके रॉय यांचा रवींद्रनाथ टागोर: द मॅन आणि त्याची कविता (न्यूयॉर्क: डॉड, मीड, 1915). बुध्दा आणि बौद्धीची सुवार्ता (न्यूयॉर्क: पुटनम, 1916), प्रख्यात ओरिएंटल आर्ट अथॉरिटी, आनंद के. कुमारस्वामी यांनी एक कवीचा भाऊ अबनींद्र नाथ टागोर यांनी रंगीत चित्रांची संख्या.

अध्याय 30. चमत्कारांचा कायदा

महान कादंबरीकार लिओ टॉल्स्टॉयने एक आनंददायी कथा लिहिली, तीन हर्मिट्स. त्याचा मित्र निकोलस रोरीच {FN30-1} ने कथेचा सारांश खालीलप्रमाणे दिला आहे:

“एका बेटावर तीन जुने संन्यासी राहत होते. ते इतके साधे होते की त्यांनी फक्त एकच प्रार्थना वापरली: 'आम्ही आहोत तीन; तुम्ही तीन आहात us आमच्यावर दया करा!' या भोळ्या प्रार्थनेदरम्यान मोठे चमत्कार प्रकट झाले.

"स्थानिक बिशप {FN30-2} तीन संन्यासी आणि त्यांच्या अस्वीकार्य प्रार्थनेबद्दल ऐकण्यासाठी आले आणि त्यांनी निर्णय घेतला त्यांना प्रामाणिक आमंत्रणे शिकवण्यासाठी त्यांना भेट देणे. तो बेटावर आला, हर्मिट्सला ते सांगितले त्यांची स्वर्गीय विनंती निर्विवाद होती आणि त्यांना अनेक प्रथागत प्रार्थना शिकवल्या. बिशप नंतर निघून गेला एका बोटीवर. त्याने जहाजाच्या मागे एक तेजस्वी प्रकाश पाहिला. जसजसा तो जवळ आला, त्याने तीन संन्यासी ओळखले, कोण जहाजाला ओव्हरटेक करण्याच्या प्रयत्नात हात धरून लाटांवर धावत होते.

"तुम्ही आम्हाला शिकवलेल्या प्रार्थना आम्ही विसरलो आहोत,' ते बिशपकडे पोहोचताच त्यांनी रडले, 'आणि त्यांनी घाई केली त्यांची पुनरावृत्ती करण्यास सांगा. ' जागृत बिशपने मान हलवली.

"प्रिय, 'त्याने नम्रपणे उत्तर दिले,' तुमच्या जुन्या प्रार्थनेसह जगणे सुरू ठेवा! "

तीन संत पाण्यावर कसे चालले?

ख्रिस्ताने त्याच्या वधस्तंभावरील शरीराचे पुनरुत्थान कसे केले?

लाहिरी महाशय आणि श्री युक्तेश्वर यांनी त्यांचे चमत्कार कसे केले?

आधुनिक विज्ञानाला अद्याप उत्तर नाही; अणुबॉम्बच्या आगमनाने आणि रडारच्या चमत्कारांसह, जगाच्या व्याप्तीची व्याप्ती अचानक वाढली आहे. "अशक्य" हा शब्द कमी महत्त्वाचा होत आहे वैज्ञानिक शब्दसंग्रह मध्ये.

प्राचीन वैदिक शास्त्रे घोषित करतात की भौतिक जग MAYA च्या मूलभूत कायदानुसार चालते, सापेक्षता आणि द्वैत तत्त्व. देव, एकमेव जीवन, एक पूर्ण एकता आहे; तो म्हणून दिसू शकत नाही खोट्या किंवा अवास्तव पडद्याखाली वगळता सृष्टीची स्वतंत्र आणि वैविध्यपूर्ण अभिव्यक्ती. तो वैश्विक भ्रम आहे माया. आधुनिक काळातील प्रत्येक महान वैज्ञानिक शोधाने या साध्या गोष्टीची पुष्टी केली आहे isर्षीची घोषणा.

न्यूटनचा गतीचा नियम हा मायाचा कायदा आहे: “प्रत्येक क्रियेला नेहमीच एक समान आणि उलट प्रतिक्रिया असते; कोणत्याही दोन संस्थांच्या परस्पर क्रिया नेहमी समान आणि विरुद्ध निर्देशित असतात. ” क्रिया आणि प्रतिक्रिया अशा प्रकारे आहेत अगदी समान. “एकच शक्ती असणे अशक्य आहे. शक्तीची एक जोडी समान आणि असणे आवश्यक आहे आणि नेहमीच असते उलट. ”

अध्याय 30. चमत्कारांचा कायदा

157

मूलभूत नैसर्गिक क्रियाकलाप सर्व त्यांच्या मूळ उत्पत्तीचा विश्वासघात करतात. उदाहरणार्थ, वीज ही एक घटना आहे तिरस्कार आणि आकर्षण; त्याचे इलेक्ट्रॉन आणि प्रोटॉन हे विद्युतीय विरुद्ध आहेत. दुसरे उदाहरण: अणू किंवा अंतिम पदार्थाचा कण, पृथ्वीप्रमाणेच, सकारात्मक आणि नकारात्मक ध्रुवांसह चुंबक आहे. संपूर्ण अभूतपूर्व जग ध्रुवीयतेच्या अक्षम्य प्रभावाखाली आहे; भौतिकशास्त्र, रसायनशास्त्र किंवा इतर कोणत्याही विज्ञानाचा कोणताही कायदा कधीही नाही मूळ विरुद्ध किंवा विरोधाभासी तत्वांपासून मुक्त सापडले.

भौतिकशास्त्र, नंतर, MAYA च्या बाहेर कायदे तयार करू शकत नाही, निर्मितीची रचना आणि रचना. निसर्ग स्वतः माया आहे; नैसर्गिक विज्ञानाने तिच्या अक्षय्य विचित्रतेचा सामना केला पाहिजे. तिच्या स्वतःच्या डोमेनमध्ये, ती शाश्वत आणि अक्षय्य आहे; भविष्यातील शास्त्रज्ञ तिच्या एकापाठोपाठ एक पैलू तपासण्याशिवाय आणखी काही करू शकत नाहीत विविध अंततः. अशा प्रकारे विज्ञान शाश्वत प्रवाहात राहते, शेवटपर्यंत पोहोचू शकत नाही; तयार करण्यासाठी खरोखर फिट आधीच अस्तित्वात असलेले आणि कार्यरत असलेले ब्रह्मांडाचे कायदे, परंतु लॉ फ्रेमर आणि एकमेव शोधण्यात अक्षम ऑपररेटर. गुरुत्वाकर्षण आणि विजेची भव्य रूपे ज्ञात झाली आहेत, परंतु गुरुत्वाकर्षण काय आहे आणि वीज आहे, नश्वर माहित नाही. {FN30-3}

[उदाहरण: एक गुरू आणि शिस्त, वन आश्रम ही शिकण्याची प्राचीन जागा होती, धर्मनिरपेक्ष आणि दिव्य, भारतातील तरुणांसाठी. येथे एक आदरणीय गुरू, एक लाकडी ध्यान कोपर - सहारावर टेकलेला आहे त्याच्या शिष्याला आत्म्याच्या ऑगस्ट रहस्यांची सुरुवात करणे. — guru.jpg पहा]

मायावर मात करणे हे सहस्राब्दी संदेष्ट्यांनी मानवजातीला दिलेले काम होते. च्या वर जाण्यासाठी निर्मितीचे द्वैत आणि निर्माणकर्त्याची ऐक्य समजणे हे मानवाचे सर्वोच्च ध्येय आहे. जे लोक वैश्विक भ्रमाला चिकटून धुवीयतेचा त्याचा आवश्यक नियम स्वीकारला पाहिजे: प्रवाह आणि ओहोटी, उदय आणि पतन, दिवस आणि रात्र, आनंद आणि वेदना, चांगले आणि वाईट, जन्म आणि मृत्यू. हा चक्रीय नमुना एक विशिष्ट त्रासदायक नीरसपणा गृहीत धरतो, मनुष्य काही हजार मानवी जन्मांनंतर गेला; तो पलीकडे एक आशावादी डोळा टाकू लागतो MAYA ची सक्ती.

मायाचा बुरखा फाडणे म्हणजे सृष्टीचे रहस्य छेदणे. जो योगी विश्वाला नाकारतो तो आहे फक्त खरा एकेश्वरवादी. इतर सर्व मूर्ख प्रतिमांची पूजा करत आहेत. जोपर्यंत माणूस त्याच्या अधीन राहतो निसर्गाचा द्वैतवादी भ्रम, जानूसमुखी माया ही त्याची देवी आहे; तो एक खरा देव ओळखू शकत नाही.

जागतिक भ्रम, माया, वैयक्तिकरित्या AVIDYA म्हटले जाते, शब्दशः, "ज्ञान नाही," अज्ञान, भ्रम. माया किंवा अविद्या कधीच बौद्धिक दृढनिश्चयाने किंवा विश्लेषणाद्वारे नष्ट होऊ शकत नाही, परंतु पूर्णपणे निर्विकल्प समाधीची अंतर्गत स्थिती प्राप्त करणे. जुना करार संदेष्टा, आणि सर्व देशांचे द्रष्टा आणि वय, चेतनाच्या त्या अवस्थेतून बोलले. यहेज्केल म्हणतो (४३: १-२): "नंतर त्याने मला येथे आणले दरवाजा, अगदी पूर्वेकडे पाहणारा दरवाजा: आणि पाहा, इस्राएलच्या देवाचा गौरव मार्गातून आला पूर्वेला: आणि त्याचा आवाज अनेक पाण्याच्या आवाजासारखा होता: आणि पृथ्वी त्याच्या तेजाने चमकली." द्वारे कपाळावर (पूर्व) दिव्य डोळा, योगी आपले चैतन्य सर्वव्यापकतेकडे नेतो, शब्द ऐकतो किंवा ओम, अनेक पाण्याचा किंवा स्पंदनांचा दिव्य आवाज जो सृष्टीचे एकमेव वास्तव आहे.

ब्रह्मांडाच्या ट्रिलियन रहस्यांपैकी सर्वात विलक्षण प्रकाश आहे. ध्वनी - लहरींच्या विपरीत, ज्यांचे ट्रांसमिशनला हवा किंवा इतर भौतिक माध्यमांची आवश्यकता असते, प्रकाश -लाटा आंतरतारकाच्या व्हॅक्यूममधून मुक्तपणे जातात जागा अनियमित सिद्धांतामध्ये प्रकाशाचे आंतरग्रहीय माध्यम म्हणून धारण केलेले काल्पनिक ईथर देखील असू शकते आईन्स्टाईनच्या आधारावर टाकले गेले की जागेचे भौमितीय गुणधर्म ईथरचा सिद्धांत देतात अनावश्यक. एकतर परिकल्पना अंतर्गत, प्रकाश सर्वात सूक्ष्म राहतो, भौतिक अवलंबनापासून मुक्त कोणतेही नैसर्गिक प्रकटीकरण.

आइन्स्टाईनच्या विशाल संकल्पनांमध्ये, प्रकाशाचा वेग - 186,000 मैल प्रति सेकंद - संपूर्ण वर अधिराज्य गाजवतो सापेक्षतेचा सिद्धांत. तो गणिताद्वारे सिद्ध करतो की प्रकाशाचा वेग मनुष्याच्या मर्यादित मनापर्यंत आहे संबंधित, अस्थिर प्रवाहाच्या विश्वातील एकमेव स्थिर. प्रकाशाच्या एकमेव निरपेक्षतेवर वेळ आणि जागेच्या सर्व मानकांवर अवलंबून. वेळ आणि जागा याप्रमाणे अमूर्तपणे शाश्वत नाही सापेक्ष आणि मर्यादित घटक आहेत, त्यांची मोजमाप वैधता केवळ यार्डस्टिकच्या संदर्भित प्राप्त करतात हलका वेग. मितीच्या सापेक्षतेच्या रूपात अवकाशात सामील होण्यासाठी, वेळाने वयाला जुने दावे दिले आहेत

अध्याय 30. चमत्कारांचा कायदा

158

परिवर्तनशील मूल्य. वेळ आता त्याच्या योग्य स्वभावाकडे वळली आहे - अस्पष्टतेचे साथे सार! काही सह आईन्स्टाईनने त्याच्या पेनचे समीकरणात्मक फटके, प्रकाशाच्या वगळता प्रत्येक निश्चित वास्तवाला ब्रह्मांडातून काढून टाकले आहे.

नंतरच्या विकासात, त्याचा युनिफाइड फील्ड सिद्धांत, महान भौतिकशास्त्रज्ञ एका गणिती सूत्रात साकारला गुरुत्वाकर्षणाचे आणि इलेक्ट्रोमॅग्नेटिझमचे नियम. वैश्विक रचना कमी करून एकाच कायद्यातील भिन्नता,

आइन्स्टाईन {FN30-4} युगांपर्यंत theर्षीपर्यंत पोहोचतो ज्यांनी निर्मितीचा एकमेव पोत घोषित केला - एक प्रॉटिन माया.

सापेक्षतेच्या युगाच्या सिद्धांतामुळे अंतिम अणूचा शोध घेण्याची गणितीय शक्यता निर्माण झाली आहे. महान शास्त्रज्ञ आता धैर्याने ठामपणे सांगत आहेत की अणू हे पदार्थापेक्षा ऊर्जा नाही तर ते अणू आहे ऊर्जा ही मूलतः मनाची सामग्री आहे.

“भौतिक विज्ञान सावलीच्या जगाशी संबंधित आहे हे स्पष्टपणे जाणवणे हे सर्वात जास्त आहे महत्त्वपूर्ण प्रगती, ”सर आर्थर स्टॅन्ली एडिंग्टन द फिचर ऑफ द फिजिकल वर्ल्ड मध्ये लिहितात. “भौतिकशास्त्राच्या जगात आपण परिचित जीवनातील नाटकाचे छायाचित्र प्रदर्शन पाहतो. ची सावली सावलीच्या कागदावर सावलीची शाई वाहू लागल्याने माझी कोपर सावलीच्या टेबलवर आहे. हे सर्व प्रतीकात्मक आहे, आणि म्हणून एक प्रतीक भौतिकशास्त्रज्ञ ते सोडतो. त्यानंतर येते किमयागार मन जे चिन्हांचे प्रसारण करते. . . . ठेवण्यासाठी निर्विवादपणे निष्कर्ष, जगाची सामग्री म्हणजे मनाची सामग्री. . . . वास्तववादी बाब आणि पूर्वीच्या शक्तीचे क्षेत्र भौतिक सिद्धांत पूर्णपणे अप्रासंगिक आहेत वगळता मनापासून - गोष्टींनीच या कल्पनांना कात्री लावली आहे. . . . बाह्य जग अशा प्रकारे सावलीचे जग बनले आहे. आपले भ्रम दूर करताना आम्ही दूर केले पदार्थ, कारण खरोखरच आपण पाहिले आहे की पदार्थ हा आपल्या सर्वात मोठ्या भ्रमांपैकी एक आहे. ”

इलेक्ट्रॉन मायक्रोस्कोपच्या अलीकडील शोधामुळे अणूंच्या प्रकाशाचा सार आणि त्याचा निश्चित पुरावा आला निसर्गाचे अटळ दैत. न्यूयॉर्क टाइम्सने 1937 चा खालील अहवाल दिला अमेरिकन असोसिएशन फॉर द अॅडव्हान्स्मेंटच्या बैठकीपूर्वी इलेक्ट्रॉन सूक्ष्मदर्शकाचे प्रात्यक्षिक विज्ञानाचे:

"टंगस्टनची स्फटिकाची रचना, जी आतापर्यंत फक्त एक्स-रेद्वारे अप्रत्यक्षपणे ओळखली जाते फ्लोरोसेंट स्क्रीनवर धैर्याने, नऊ अणू अवकाश जाळी, क्यूबसह त्यांच्या योग्य स्थितीत दर्शवतात प्रत्येक कोपऱ्यात एक अणू आणि मध्यभागी एक. टंगस्टनच्या क्रिस्टल जाळीत अणू दिसू लागले प्रकाशाचे बिंदू म्हणून फ्लोरोसेंट स्क्रीन, भौतिक पॅटर्नमध्ये मांडलेली. प्रकाशाच्या या क्रिस्टल क्यूब विरुद्ध हवेच्या अणुबॉम्बिंग रेणूंना प्रकाशाचे नृत्य बिंदू म्हणून पाहिले जाऊ शकते, सूर्यप्रकाशाच्या बिंदूप्रमाणे हलणार्या पाण्यावर चमकणारा. . . .

इलेक्ट्रॉन सूक्ष्मदर्शकाचे तत्त्व सर्वप्रथम 1927 मध्ये डॉ. विल्टन जे. डेव्हिसन आणि लेस्टर एच. जर्मर ऑफ द बेल टेलिफोन लॅबोरेटरीज, न्यूयॉर्क सिटी, ज्यांना आढळले की इलेक्ट्रॉनमध्ये दुहेरी आहे कण आणि लहर या दोहोंची वैशिष्ट्ये असलेले व्यक्तिमत्व. तरंग गुणवत्तेने इलेक्ट्रॉन दिले प्रकाशाचे वैशिष्ट्य आणि अशाच प्रकारे 'फोकसिंग' इलेक्ट्रॉनचे साधन शोधण्यासाठी शोध सुरू झाला लेन्सच्या सहाय्याने प्रकाशाचे लक्ष केंद्रित करणे.

"इलेक्ट्रॉनच्या जेकिल-हाईड गुणवत्तेच्या त्याच्या शोधासाठी, ज्याने 1924 मध्ये केलेल्या भविष्यवाणीची पुष्टी केली. फ्रान्सचे नोबेल पारितोषिक विजेते भौतिकशास्त्रज्ञ डी ब्रोग्ली यांनी आणि भौतिक स्वभावाचे संपूर्ण क्षेत्र असल्याचे दाखवून दिले दुहेरी व्यक्तिमत्व, डॉ. डेव्हिसन यांना भौतिकशास्त्रातील नोबेल पारितोषिकही मिळाले.

सर मिस्टर जीन्स द मिस्टिरियस युनिव्हर्सिटी मध्ये लिहितात, "ज्ञानाचा प्रवाह" दिशेने जात आहे एक गैर-यांत्रिक वास्तव; एक महान यंत्रापेक्षा हे विश्व एका महान विचारांसारखे दिसू लागते. " विसाव्या शतकातील विज्ञान अशा प्रकारे होडी वेदांच्या पृष्ठासारखे वाटू लागले आहे.

विज्ञानापासून, जर तसे असेल तर, मनुष्याला तत्वज्ञानाचे सत्य शिकू द्या की कोणतेही भौतिक विश्व नाही; त्याचे ताना आणि वूफ माया, भ्रम आहे. त्याचे वास्तवाचे मृगजळ सर्व विश्लेषणाखाली मोडतात. एक एक म्हणून त्याच्या खाली असलेल्या भौतिक ब्रह्मांड क्रॅशचे आश्वासक आश्वासन, मनुष्याला त्याच्या मूर्तीपूजक भरोसा, त्याचा भूतकाळ अंधुकपणे जाणतो

अध्याय 30. चमत्कारांचा कायदा

159

दैवी आज्ञेचे उल्लंघन: "माझ्यापुढे तुमचे इतर देव नाहीत."

त्याच्या प्रसिद्ध समीकरणात वस्तुमान आणि ऊर्जेच्या समतुल्यतेची रूपरेषा मांडताना, आइन्स्टाईनने सिद्ध केले की कोणत्याहीमध्ये ऊर्जा आहे पदार्थाचा कण त्याच्या वस्तुमान किंवा वजनाच्या बरोबरीने प्रकाशाच्या वेगाच्या वर्गाने गुणाकार केला जातो. हे प्रकाशन भौतिक कणांच्या उच्चाटनाद्वारे अणुशक्ती आणली जाते. पदार्थाचा "मृत्यू"

अणुयुगाचा "जन्म" होता.

प्रकाश -वेग हे एक गणिती मानक आहे किंवा स्थिर नाही कारण 186,000 मैल मध्ये परिपूर्ण मूल्य आहे एक सेकंद, परंतु कारण कोणतेही भौतिक शरीर, ज्याचे द्रव्यमान त्याच्या वेगाने वाढते, ते कधीही वेग प्राप्त करू शकत नाही प्रकाश दुसरा मार्ग सांगितला आहे: केवळ एक भौतिक शरीर ज्याचे वस्तुमान अमर्याद आहे ते प्रकाशाच्या वेगाच्या बरोबरीचे असू शकते.

ही धारणा आपल्याला चमत्कारांच्या कायद्यात आणते.

मास्तर जे त्यांचे शरीर किंवा इतर कोणत्याही वस्तूचे भौतिकीकरण आणि डीमटेरियलाइझेशन करण्यास सक्षम असतात आणि त्यासह पुढे जाऊ शकतात प्रकाशाचा वेग, आणि सर्जनशील प्रकाशाच्या किरणांचा वापर करून कोणत्याही भौतिक द्रुत दृश्यमानतेत आणणे प्रकटीकरण, आवश्यक आईन्स्टाईन अट पूर्ण केली आहे: त्यांचे वस्तुमान अनंत आहे.

एका परिपूर्ण योगीची चेतना सहजपणे ओळखली जाते, ती अरुंद शरीरासह नाही, तर सार्वत्रिक आहे रचना गुरुत्वाकर्षण, न्यूनते "बल" किंवा आइन्स्टाईनचे "जडत्व प्रकट होणे" आहे गुरुत्वाकर्षणाला "वजनाची" मालमत्ता प्रदर्शित करण्यास भाग पाडणे अशक्य आहे सर्व भौतिक वस्तूची स्थिती. जो स्वतःला सर्वव्यापी आत्मा म्हणून ओळखतो तो आता याच्या अधीन नाही वेळेची आणि जागेची शरीराची कठोरता. त्यांचे कैद "रिंग - पास - नॉट" विलायकाने दिले आहेत: "मी आहे तो. "

"फियाट लक्स! आणि प्रकाश होता. " त्याच्या आदेशित सृष्टीला देवाची पहिली आज्ञा (उत्पत्ति 1: 3) आणली एकमेव अणु वास्तव आहे: प्रकाश. या अमूर्त माध्यमाच्या किरणांवर सर्व दैवी प्रकटीकरण होतात. प्रत्येक युगाचे भक्त ज्योत आणि प्रकाश म्हणून देवाच्या देखाव्याची साक्ष देतात. "राजांचा राजा आणि प्रभु प्रभु: ज्याच्याकडे फक्त अमरत्व आहे, तो प्रकाशात राहतो ज्याकडे कोणीही संपर्क करू शकत नाही. " {FN30-5}

एक योगी ज्याने परिपूर्ण ध्यानाने आपली चेतना निर्माणकर्त्यामध्ये विलीन केली आहे त्याला वैश्विक जाणते प्रकाश म्हणून सार; त्याच्यासाठी पाणी तयार करणारे प्रकाश किरण आणि प्रकाश किरणांमध्ये फरक नाही जमीन तयार करणे. पदार्थापासून मुक्त - चेतना, जागेच्या तीन परिमाणांपासून मुक्त आणि चौथा काळाचे परिमाण, मास्तर त्याच्या प्रकाशाचे शरीर पृथ्वी, पाणी, अग्नीच्या प्रकाश किरणांवर समान सहजतेने हस्तांतरित करतो, किंवा हवा. मुक्त करणाऱ्या आध्यात्मिक डोळ्यावर दीर्घ एकाग्रतेमुळे योगी सर्व भ्रमांचा नाश करू शकला आहे पदार्थ आणि त्याचे गुरुत्वाकर्षण वजन संबंधित; त्यानंतर तो विश्वाकडे मूलतः पाहतो प्रकाशाचा अपरिहार्य वस्तुमान.

"ऑप्टिकल इमेजेस," डॉ. एलटी ट्रॉलॅंड ऑफ हार्वर्ड आम्हाला सांगतात, "सामान्य सारख्याच तत्त्वावर तयार केलेले आहेत 'अर्धा टोन' खोदकाम; म्हणजेच, ते मिनिट डॉट्स किंवा स्ट्रिप्लिंग्जपासून बनलेले आहेत जे शोधण्यासाठी खूप लहान आहेत डोळ्याने. . . . डोळ्यातील पडदा संवेदनशीलता इतकी महान आहे की एक दृश्य संवेदना तुलनेने तयार केली जाऊ शकते योग्य प्रकारच्या प्रकाशाचा काही क्वांटा. " प्रकाश घटनेच्या मास्टरच्या दिव्य ज्ञानाद्वारे, तो करू शकतो सर्वव्यापी प्रकाश अणूना सहज लक्षात येण्याजोगा प्रकटीकरण करा. चे प्रत्यक्ष रूप प्रक्षेपण - मग ते झाड असो, औषध असो, मानवी शरीर असो - योगीच्या इच्छाशक्ती आणि व्हिज्युअलायझेशन च्या.

मनुष्याच्या स्वप्नात - चेतना, जिथे त्याने झोपेत आपला ताण सोडला आहे त्या अहंकारी मर्यादांवर दररोज त्याला गोल करा, त्याच्या मनाची सर्वशक्तिमानता रात्रीचे प्रदर्शन आहे. लो! तेथे स्वप्नात उभे रहा लांब - मृत मित्र, दुर्गम खंड, त्याच्या बालपणाचे पुनरुत्थान केलेले दृश्य. त्या विनामूल्य आणि सह बिनशर्त चेतना, स्वप्नांच्या घटनेतील सर्व पुरुषांना ज्ञात आहे, देव -ट्यून केलेल्या मास्टरकडे आहे कधीही न तोडलेला दुवा खोटा. सर्व वैयक्तिक हेतूंचा निर्दोष, आणि सर्जनशीलतेचा वापर केल्याने दिले जाईल त्याला निर्माणकर्त्याद्वारे, एका योगीने भक्ताच्या कोणत्याही प्रामाणिक प्रार्थनेचे समाधान करण्यासाठी विश्वाच्या प्रकाश अणूंची पुनर्रचना केली.

अध्याय 30. चमत्कारांचा कायदा

160

या उद्देशासाठी मनुष्य आणि सृष्टी तयार केली गेली होती: की त्याने मायेचे मास्तर म्हणून उठले पाहिजे विश्वावर प्रभुत्व.

"आणि देव म्हणाला, आपण आपल्या प्रतिरूपानुसार मनुष्याला बनवूया: आणि त्यांना माशांवर अधिराज्य गाजवू द्या समुद्र, आणि हवेच्या पक्षी, गुरेद्वारे, आणि सर्व पृथ्वीवर आणि प्रत्येक रेगाळणाऱ्या गोष्टीवर

जे पृथ्वीवर रेंगाळते. ” {FN30-6}

1915 मध्ये, मी स्वामी आदेशात प्रवेश केल्याच्या थोड्याच वेळात, मी हिंसक विरोधाभासांचे दर्शन पाहिले. त्यात द मानवी चेतनेची सापेक्षता स्पष्टपणे स्थापित केली गेली; मला शाश्वत प्रकाशाची एकता स्पष्टपणे जाणवली MAYA च्या वेदनादायक द्वैत मागे. मी सकाळी माझ्या छोट्याशा पोटमाळ्यावर बसलो तेव्हा दृष्टी माझ्यावर उतरली वडिलांच्या गुरपार रोडवरील खोली. कित्येक महिने पहिले महायुद्ध युरोपमध्ये चालू होते; मी दुःखाने प्रतिबिंबित केले मृत्यूची मोठी संख्या.

मी ध्यानात माझे डोळे बंद केल्यावर, माझी चेतना अचानक एका कॅप्टनच्या शरीरात हस्तांतरित झाली युद्धनौकेची आज्ञा. किनाऱ्यांच्या बॅटरीमध्ये शॉट्सची देवाणघेवाण होत असताना तोफांच्या गडगडाटाने हवा विभक्त झाली आणि जहाजाच्या तोफ. पावडर मासिकावर एक प्रचंड शेल आदळला आणि माझे जहाज फाडून टाकले. मी मध्ये उडी मारली पाणी, काही खलाशांसह जे स्फोटातून वाचले होते.

हृदय धडधडत, मी सुखरूप किनाऱ्यावर पोहोचलो. पण अरेरे! एका भरकटलेल्या गोळीने माझ्या छातीत उग्र उड्डाण संपवले. मी पडलो जमिनीवर कणहणे. माझे संपूर्ण शरीर अर्धांगवायू झाले होते, तरीही एखाद्याला जाणीव असल्याने मला ते ताब्यात घेण्याची जाणीव होती एक पाय झोपायला गेला.

“शेवटी मृत्यूची गूढ पायरी मला पकडली आहे,” मला वाटले. एक शेवटचा उसासा टाकून मी जाणार होतो बेशुद्ध अवस्थेत बुडणे जेव्हा लो! मला माझ्या गुरपार रोडच्या खोलीत कमळाच्या आसनात बसलेले आढळले.

उन्मादाने अश्रू ओघळले जेव्हा मी आनंदाने मारले आणि माझा पुन्हा मिळवलेला ताबा - कोणत्याही शरीरापासून मुक्त शरीर छातीत बुलेट छिद्र. मी जिवंत असल्याचे आश्वासन देण्यासाठी श्वास घेत आणि श्वास बाहेर टाकत होतो. दरम्यान हे स्वतः चे अभिनंदन, मला पुन्हा कळले की माझी चेतना कॅप्टनच्या मृतदेहाकडे गोरीने हस्तांतरित केली आहे किनारा. मनाचा पूर्ण गोंधळ माझ्यावर आला.

“प्रभू.” मी प्रार्थना केली, “मी मृत आहे की जिवंत?”

प्रकाशाच्या एका चमकदार नाटकाने संपूर्ण क्षितिज भरून काढले. एक मऊ रंबलिंग स्पंदन स्वतः शब्दांमध्ये तयार होते:

“प्रकाशाशी जीवन किंवा मृत्यूचा काय संबंध आहे? माझ्या प्रकाशाच्या प्रतिमेत मी तुला बनवले आहे. जीवनाची सापेक्षता आणि मृत्यू वैश्विक स्वप्नाशी संबंधित आहे. तुझ्या स्वप्नाशिवाय अस्तित्वाकडे पाह! जागे हो, माझ्या मुला, जागे हो!”

मनुष्याच्या प्रबोधनाची पावले म्हणून, परमेश्वर शास्त्रज्ञांना योग्य वेळी आणि ठिकाणी रहस्ये शोधण्यासाठी प्रेरित करतो त्याची निर्मिती. बऱ्याच आधुनिक शोधांमुळे पुरुषांना ब्रह्मांडाची विविध अभिव्यक्ती म्हणून ओळखण्यास मदत होते शक्ती - प्रकाश, दैवी बुद्धिमत्तेद्वारे निर्देशित. मोशन पिक्चरचे आश्चर्य, रेडिओचे, दूरदर्शनचे, चे रडार, फोटोचा - इलेक्ट्रिक सेल all सर्व - अणुऊर्जेचा "विद्युत डोळा" पाहणे, हे सर्व यावर आधारित आहेत प्रकाशाची विद्युत चुंबकीय घटना.

मोशन पिक्चर कला कोणत्याही चमत्काराचे चित्रण करू शकते. प्रभावी व्हिज्युअल दृष्टिकोनातून, कोणत्याही चमत्कारास प्रतिबंधित नाही युक्ती फोटोग्राफी. माणसाचे पारदर्शक सूक्ष्म शरीर त्याच्या स्थूल भौतिक रूपातून उठताना दिसू शकते, तो करू शकतो पाण्यावर चाला, मृतांचे पुनरुत्थान करा, घडामोडींचा नैसर्गिक क्रम उलटा करा आणि काळाबरोबर कहर करा आणि जागा. त्याला आवडेल त्याप्रमाणे हलकी प्रतिमा एकत्र करणे, छायाचित्रकार ऑप्टिकल चमत्कार प्राप्त करतो जे खरे आहे मास्टर वास्तविक प्रकाश किरणांसह तयार करतो.

मोशन पिक्चरच्या आजीवन प्रतिमा सृष्टीशी संबंधित अनेक सत्ये स्पष्ट करतात. कॉस्मिक डायरेक्टरकडे आहे त्याने स्वतःची नाटके लिहिली आणि शतकांच्या स्पर्धेसाठी जबरदस्त कलाकार एकत्र केले. अंधारातून

अध्याय 30. चमत्कारांचा कायदा

161

अनंतकाळचे बुध, तो सलग युगाच्या चित्रपटांद्वारे त्याचे सर्जनशील बीम ओततो आणि चित्रे आहेत अंतराळाच्या पडद्यावर फेकले. ज्याप्रमाणे मोशन -पिक्चर इमेज रिअल दिसतात, पण फक्त कॉम्बिनेशनस असतात प्रकाश आणि सावली, म्हणून वैश्विक विविधता एक भ्रामक दिसते. ग्रहांचे गोल, त्यांच्या अगणित सह जीवनाची रूपे, शून्य आहेत परंतु वैश्विक मोशन पिक्चरमधील आकृत्या आहेत, तात्पुरते पाच इंद्रिय धारणांसाठी खरे आहेत

दृश्ये माणसाच्या चेतनेच्या पडद्यावर अनंत सर्जनशील बीमद्वारे टाकली जातात.

सिनेमा प्रेक्षक वर पाहू शकतात आणि पाहू शकतात की सर्व स्क्रीन प्रतिमा एकाच्या इन्स्ट्रुमेंटलिटीद्वारे दिसत आहेत प्रकाशाची प्रतिमाहीन किरण. रंगीबेरंगी सार्वत्रिक नाटक त्याचप्रमाणे अ च्या एकाच पांढऱ्या प्रकाशापासून जारी होत आहे वैश्विक स्रोत. अकल्पनीय कल्पकतेने देव त्याच्या मानवी मुलांसाठी मनोरंजन करत आहे, त्यांच्या ग्रह रंगभूमीवर त्यांना अभिनेते तसेच प्रेक्षक बनवणे.

एक दिवस मी युरोपियन रणांगणांची न्यूज रील पाहण्यासाठी मोशन पिक्चर हाऊसमध्ये प्रवेश केला. पहिले महायुद्ध होते अजूनही पाश्चिमात्य देशांत काम सुरू आहे; न्यूज रीलने नरसंहार अशा वास्तववादासह रेकॉर्ड केला की मी ए सह थिएटर सोडले अस्वस्थ हृदय.

"प्रभु," मी प्रार्थना केली, "तू अशा दुःखाला परवानगी का देतोस?"

माझ्या तीव्र आश्चर्यासाठी, एक त्वरित उत्तर प्रत्यक्ष युरोपियन युद्धक्षेत्रांच्या दृष्टिकोनाच्या स्वरूपात आले. च्या संघर्षाची भीती, मृतांनी भरलेली आणि मरण पावलेली, क्रूरतेने कुठल्याही प्रकारचे प्रतिनिधित्व न्यूज रील.

"लक्षपूर्वक पहा!" एक हळुवार आवाज माझ्या अंतरंगात बोलला. "तुम्हाला दिसले की ही दृश्ये आता आहेत फ्रान्समध्ये बनवलेले हे चियारोस्कोरोचे नाटक आहे. ते वैश्विक मोशन पिक्चर आहेत, वास्तविक आणि जसे आपण नुकतेच पाहिलेले थिएटर न्यूज रील म्हणून अवास्तव - नाटकातील एक नाटक. "

माझ्या मनाला अजूनही दिलासा मिळाला नव्हता. दैवी आवाज पुढे गेला: "सृष्टी प्रकाश आणि सावली दोन्ही आहे, अन्यथा नाही चित्र शक्य आहे. MAYA चे चांगले आणि वाईट हे वर्चस्व मध्ये कधीही पर्यायी असले पाहिजेत. जर आनंद येथे निरंतर होता या जगात, माणूस कधी दुसऱ्याचा शोध घेईल का? दुः ख न होता तो क्वचितच तो सोडल्याची आठवण करून देतो त्याचे शाश्वत घर. वेदना ही स्मरणशक्ती आहे. सुटकेचा मार्ग म्हणजे शहाणपण! मृत्यूची शोकांतिका अवास्तव आहे; जे याकडे थरथर कापतात ते एका अज्ञानी अभिनेत्यासारखे असतात जे स्टेजवर आणखी काही नसताना भीतीने मरतात रिक्त काडतूसपेक्षा त्याच्यावर गोळीबार केला जातो. माझे पुत्र प्रकाशाची मुले आहेत; ते कायमचे झोपणार नाहीत भ्रम."

जरी मी MAYA ची शास्त्रीय खाती वाचली होती, तरी त्यांनी मला यासह आलेली खोल अंतर्दृष्टी दिली नाही वैयक्तिक दृष्टी आणि त्यांचे सांत्वन करणारे शब्द. एखाद्याची मूल्ये जेव्हा ती बदलतात तेव्हा ती खूप बदलली जाते शेवटी खात्री आहे की निर्मिती ही केवळ एक विशाल चित्र आहे, आणि त्यामध्ये नाही, पण त्याच्या पलीकडे, त्याचे स्वतःचे आहे वास्तव

हा अध्याय लिहिताना मी माझ्या पलंगावर कमळाच्या आसनात बसलो. माझी खोली दोन छटांनी मंदपणे उजळली होती दिवे. माझी नजर उंचावताना, मी पाहिले की कमाल मर्यादा लहान मोहरी -रंगीत दिवे, चमकदार आणि रेडियम सारख्या चमकाने थरथरत आहे. पावसाच्या चादरीसारखे असंख्य पेन्सिल किरण, अ मध्ये जमले पारदर्शक शाफ्ट आणि माझ्यावर शांतपणे ओतले.

लगेच माझ्या भौतिक शरीराची स्थूलता गमावली आणि सूक्ष्म पोत बनली. मला तरंगताना वाटले बेडला फक्त स्पर्श केल्याने संवेदना, वजनहीन शरीर किंचित आणि वैकल्पिकरित्या डावीकडे आणि उजवीकडे हलवले. मी खोलीभोवती पाहिले; फर्निचर आणि भिंती नेहमीप्रमाणे होत्या, परंतु प्रकाशाचा थोडासा वस्तुमान इतका वाढला होता की कमाल मर्यादा अदृश्य होती. मला आश्चर्य वाटले.

"ही वैश्विक मोशन पिक्चर यंत्रणा आहे." एक आवाज जणू प्रकाशाच्या आतून बोलला. "त्याचे शेंडिंग तुमच्या चादरीच्या पांढऱ्या पडद्यावर बीम, ते तुमच्या शरीराचे चित्र तयार करत आहे. बघ, तुझा फॉर्म आहे प्रकाशाशिवाय काहीच नाही! "

अध्याय 30. चमत्कारांचा कायदा

162

मी माझ्या हातांकडे पाहिले आणि त्यांना पुढे सरकवले, तरीही त्यांचे वजन जाणवले नाही. एक आनंदी आनंद मला भारावून टाकले. प्रकाशाचे हे वैश्विक स्टेम, माझे शरीर म्हणून उमललेले, प्रकाशाची दैवी प्रतिकृती वाटली सिनेमागृहातील प्रोजेक्शन बूथमधून बाहेर पडणारे बीम आणि स्क्रीनवर चित्रे म्हणून प्रकट होतात.

बर्बाच काळापासून मी माझ्या शरीराच्या या मोहान पिचरचरचर अनभव माझ्या स्वतःच्या बेडरुमच्या मंद प्रकाशाच्या थिएटरमध्ये घेतला. मला अनेक दृष्टिकोन असूनही, कोणीही कधीही ऐकरी नव्हते. धन शरीराचा मोझी भ्रम होता तसा पूर्णपणे नष्ट झाले आणि सर्व वस्तूंचे सार हलके आहे हे माझ्या लक्षात आले, मी वर पाहिले लाइफट्रॉनचा धडधडणारा प्रवाह आणि विनम्रपणे बोलला.

“दैवी प्रकाश, कृपया हे मागे घ्या, माझे नम्र शारीरिक चित्र, स्वतःमध्ये, जसे एलीयाकडे ओढले गेले होते ज्योताने स्वर्ग.”

ही प्रार्थना स्पष्टपणे धक्कादायक होती; तुळई गायब झाली. माझे शरीर त्याचे सामान्य वजन पुन्हा सुरू झाले आणि बुडाले बिछाना; चमकदार छतावरील दिवे झुबकेदार झाले आणि अदृश्य झाले. माझी ही पृथ्वी सोडण्याची वेळ आली होती वरवर पाहता आले नाही.

“याशिवाय,” मला तात्विकदृष्ट्या वाटले, “संदेष्टा एलीया माझ्या अनुमानानुसार कदाचित नाराज असेल!”

{FN30-1} हा प्रसिद्ध रशियन कलाकार आणि तत्त्वज्ञ अनेक वर्षांपासून भारतात जवळ राहतो हिमालय. “शिखरांमधून प्रकटीकरण येते,” त्याने लिहिले आहे. “लेण्यांमध्ये आणि शिखरावर षी. हिमालयातील बर्फाच्छादित शिखरावर एक तेजस्वी चमक, तारे पेक्षा तेजस्वी आणि विलक्षण चमक चमकते विजेचा. ”

{FN30-2} कथेला ऐतिहासिक आधार असू शकतो; एक संपादकीय टीप आम्हाला सूचित करते की बिशप तिघांना भेटले भिक्षु जेव्हा तो मुख्य देवदूत पासून स्लोवेत्स्की मठात जात होते, तेव्हा इविना नदीच्या मुखावर.

{FN30-3} महान शोधक, मार्कोनीने वैज्ञानिक अपुरेपणाचा पुढील प्रवेश केला अंतिम: “जीवनाचे निराकरण करण्यासाठी विज्ञानाची असमर्थता पूर्ण आहे. ही वस्तुस्थिती खरोखरच भयावह असेल जर ती नसते विश्वास जीवनाचे गूढ नक्कीच माणसाच्या विचारापुढे ठेवण्यात आलेली सर्वात चिकाटीची समस्या आहे. ”

{FN30-4} आइन्स्टाईनच्या बुद्धिमत्तेने घेतलेल्या दिशानिर्देशाचा एक संकेत हा आहे की तो आजीवन शिष्य आहे महान तत्त्वज्ञ स्पिनोझा यांचे, ज्यांचे सर्वात प्रसिद्ध काम ETHICS DEMONSTRATED IN आहे जियोमेट्रिकल ऑर्डर.

{FN30-5} I TIMOTHY 6: 15-16.

{FN30-6} उत्पत्ति 1:26.

अध्याय 31. पवित्र आईशी एक मुलाखत

“आदरणीय आई, मी तुझ्या संदेष्ट्याच्या पतीकडून बाल्यावस्थेत बाप्तिस्मा घेतला. ते माझ्या पालकांचे आणि चे गुरु होते माझे स्वतःचे गुरु श्री युक्तेश्वरजी. म्हणून तुम्ही मला तुमच्या काही घटना ऐकण्याचा विशेषाधिकार द्याल का? पवित्र जीवन? ”

मी श्रीमती काशी मोनी, लाहिरी महाशयांचे जीवन साथीदार यांना संबोधित करत होतो. साठी मला बनारस मध्ये शोधत आहे थोड्या काळासाठी, मी आदरणीय स्त्रीला भेट देण्याची एक दीर्घ भावना वाटली. येथे तिने माझे प्रेमाने स्वागत केले बनारसच्या गरुडेश्वर मोहुल्ला विभागात जुने लाहिरीचे घर. म्हातारी असली तरी ती अ सारखी फुलत होती कमळ, शांतपणे आध्यात्मिक सुगंध सोडत आहे. ती पातळ मान आणि गोरी त्वचा असलेली मध्यम आकाराची होती. मोठ्या, चमकदार डोळ्यांनी तिच्या मातृ चेहऱ्याला मऊ केले.

“बेटा, तुझे इथे स्वागत आहे. वर या. ”

अध्याय 31. पवित्र आईशी एक मुलाखत

163

काशी मोनीने एका छोट्या खोलीत नेले, जिथे काही काळ ती तिच्या पतीसोबत राहत होती. मला सन्मानित वाटले ज्या देवस्थानामध्ये पीअरलेस मास्टरने लग्नाचे मानवी नाटक खेळण्यासाठी कृतज्ञता व्यक्त केली होती त्याचे साक्षीदार होण्यासाठी. सौम्य महिलेने मला तिच्या बाजूला उशाच्या सीटवर हलवले.

"मला माझ्या पतीची दैवी उंची लक्षात घेण्यापूर्वी बरीच वर्षे झाली होती," तिने सुरुवात केली. "एक रात्र, ह्या मध्ये खोली, मला एक ज्वलंत स्वप्न पडले. तेजस्वी देवदूत माझ्या वर अकल्पनीय कृपेने तरंगले. त्यामुळे वास्तववादी दृश्य होते की मी लगेच उठलो; खोली चमत्कारिक प्रकाशात विचित्रपणे व्यापलेली होती.

"माझे पती, कमळाच्या अवस्थेत, खोलीच्या मध्यभागी लावण्यात आले होते, त्यांच्याभोवती देवदूतांनी वेढलेले होते तळहातावर हात जोडून विनम्र आदराने त्याची पूजा करणे. मापनाच्या पलिकडे आश्चर्यचकित, मी होतो खात्री आहे की मी अजूनही स्वप्न पाहत आहे.

"बाई, 'लाहिरी महाशय म्हणाले,' तू स्वप्न पाहत नाहीस. आपली झोप कायमची आणि कायमची सोडून द्या. ' तो हळू हळू मजल्यावर उतरलो, मी त्याच्या चरणी नतमस्तक झालो.

"मास्टर, 'मी ओरडलो,' पुन्हा पुन्हा मी तुमच्यापुढे नतमस्तक होतो! तुम्हाला माझा समज केल्याबद्दल तुम्ही मला क्षमा कराल का? नवरा? जो आहे त्याच्या बाजूने मी अज्ञानामध्ये झोपलो आहे हे समजून लाजून मी मरतो दिव्य जागृत. या रात्रीपासून, तुम्ही आता माझे पती नाही, तर माझे गुरु आहात. तुम्ही माझा स्वीकार कराल का? तुझा शिष्य म्हणून क्षुल्लक स्वतः? ' {FN31-1}

"मास्तरांनी मला हळूवार स्पर्श केला. 'पवित्र आत्मा, उठ. आपण स्वीकारले आहे. ' त्याने देवदूतांकडे इशारा केला. 'कृपया या प्रत्येक पवित्र संतांना वंदन करा. '

"जेव्हा मी माझी विनम्र कल्पना पूर्ण केली, तेव्हा देवदूतांचे आवाज एकत्र वाजले, जसे की एका कोरसमधून प्राचीन शास्त्र.

"दैवी पत्नी, तू धन्य आहेस. आम्ही तुला सलाम करतो. ' त्यांनी माझ्या पाया पडले आणि लो! त्यांचे दयाळू फॉर्म गायब झाले. खोली अंधारून गेली.

"माझ्या गुरूंनी मला कृती योगात दीक्षा घेण्यास सांगितले.

"'नक्कीच,' मी प्रतिसाद दिला. 'माझ्या आयुष्यात आधी त्याचा आशीर्वाद मिळाला नाही याबद्दल मला खेद वाटतो.'

"वेळ पिकलेली नव्हती. ' लाहिरी महाशय सांत्वनपूर्वक हसले. 'तुझ्या कर्माची बरीचशी मी तुला शांतपणे मदत केली आहे व्यायाम करणे. आता तू तयार आणि तयार आहेस. '

"त्याने माझ्या कपाळाला हात लावला. चक्राकार प्रकाशाचे द्रव्यमान दिसू लागले; तेज हळूहळू स्वतःमध्ये तयार होते ओपल - निळा आध्यात्मिक डोळा, सोन्याने रिंग केलेला आणि पांढरा पंचकोनी तारा असलेला.

"'चेतना तारेद्वारे अनंत राज्यामध्ये प्रवेश करा.' माझ्या गुरूच्या आवाजात नवीन होती लक्षात ठेवा, दूरच्या संगीतासारखे मऊ.

"माझ्या आत्म्याच्या किनाऱ्यावर सागरी सर्फ म्हणून दृष्टी नंतरची दृष्टी तुटली. विहंगम गोल शेवटी अ मध्ये वितळले आनंदाचा समुद्र. मी स्वतः ला कधीही गमावले - वाढत्या आशीर्वादात. जेव्हा मी काही तासांनी या जगाच्या जागरूकतेसाठी परतलो, मास्तरांनी मला कृपा योगाचे तंत्र दिले.

"त्या रात्रीपासून लाहिरी महाशय पुन्हा माझ्या खोलीत झोपले नाहीत. किंवा त्यानंतर, तो कधी झोपला नाही. तो त्याच्या शिष्यांच्या सहवासात आणि रात्री दोन्ही वेळेस समोरच्या खोलीत राहिले. "

प्रख्यात महिला शांत झाली. उदात्त योगींशी असलेल्या तिच्या नात्याचे वेगळेपण ओळखून, मी शेवटी आणखी आठवणी विचारण्याचे धाडस केले.

अध्याय 31. पवित्र आईशी एक मुलाखत

164

"बेटा, तू लोभी आहेस. तरीही तुझ्याकडे अजून एक कथा असेल. " ती लाजत हसली. "मी एक पाप कबूल करेन जे मी माझ्या गुरु पतीविरुद्ध केले. माझ्या दीक्षा नंतर काही महिने, मला निराश वाटू लागले आणि दुर्लक्षित. एक सकाळी लाहिरी महाशय या छोट्या खोलीत एक लेख आणण्यासाठी दाखल झाला; मी पटकन त्याच्या मागे गेलो. हिंसक भ्रमावर मात करून मी त्याला भयंकरपणे संबोधित केले.

“तुम्ही तुमचा सर्व वेळ शिष्यांसोबत घालवता. तुमच्या पत्नी आणि मुलांसाठी तुमच्या जबाबदाऱ्यांचे काय? मी कुटुंबासाठी अधिक पैसे पुरवण्यात तुम्हाला स्वारस्य नाही याची खंत आहे. ’

“मास्तरांनी क्षणभर माझ्याकडे पाहिले, मग बघ! तो गेला होता. भयभीत आणि घाबरलेल्या मला एक आवाज ऐकू आला खोलीच्या प्रत्येक भागातून आवाज:

“हे सर्व काही नाही, तुला दिसत नाही का? माझ्यासारखी कोणतीही गोष्ट तुमच्यासाठी संपत्ती कशी निर्माण करू शकत नाही? ’

“गुरुजी, मी ओरडलो, 'मी लाख वेळा क्षमा मागतो! माझे पापी डोळे तुम्हाला यापुढे पाहू शकत नाहीत; कृपया तुमच्या मध्ये दिसून या पवित्र रूप. ’

“मी इथे आहे. हे उत्तर माझ्या वरून आले. मी वर पाहिले आणि पाहिले की मास्टर हवेत, त्याचे डोळे बनवतो छताला स्पर्श करणे. त्याचे डोळे ज्वाळा आंधळे करण्यासारखे होते. स्वतः च्या भीतीने मी त्याच्या पायाजवळ रडत होतो तो शांतपणे जमिनीवर उतरला होता.

“बाई, 'तो म्हणाला,' दैवी संपत्तीचा शोध घ्या, पृथ्वीचा तुटपुंजा नाही. आवक खजिना प्राप्त केल्यानंतर, आपण कराल शोधा की बाह्य पुरवठा नेहमीच येत असतो. ' ते पुढे म्हणाले, 'माझा एक आध्यात्मिक मुलगा यासाठी तरतूद करेल तू. ’

“माझ्या गुरुचे शब्द स्वाभाविकपणे खरे ठरले; एका शिष्याने आमच्या कुटुंबासाठी बरीच रक्कम सोडली. ”

मी काशी मोनीला तिचे आश्चर्यकारक अनुभव माझ्याशी शेअर केल्याबद्दल आभार मानले. {FN31-2} दुसऱ्या दिवशी मी तिच्या घरी परतले आणि तिनकौरी आणि डकुरी लाहिरी यांच्याबरोबर अनेक तासांच्या तात्विक चर्चेचा आनंद घेतला. भारताच्या महान योगींच्या या दोन संतपुत्रांनी त्याच्या आदर्श पावलांवर लक्षपूर्वक अनुसरण केले. दोन्ही पुरुष गौरा, उंच, मवाळ आवाज आणि जुन्या पद्धतीच्या मोहिनीसह कणखर, आणि जोरदार दाढी असलेला.

त्यांची पत्नी लाहिरी महाशयांची एकमेव महिला शिष्य नव्हती; माझ्यासह शेकडो इतर होते आई एका महिलेने एकदा गुरुला त्याचे छायाचित्र मागितले. त्याने तिला एक प्रिंट दिली, टिप्पणी केली, “जर तू त्याला संरक्षण समजा, मग ते तसे आहे; अन्यथा ते फक्त एक चित्र आहे. ”

काही दिवसांनंतर ही महिला आणि लाहिरी महाशय यांची मुलगी – सासरे studying कायदा शिकत होती भगवद् गीता एका टेबलावर ज्याच्या मागे गुरुचे छायाचित्र लटकले होते. सोबत विजेचे वादळ आले प्रचंड रोष.

“लाहिरी महाशय, आमचे रक्षण करा!” स्त्रिया चित्रापुढे नतमस्तक झाल्या. त्यांनी ज्या पुस्तकावर वीज कोसळली वाचत होतो, पण दोन भक्त सुरक्षित होते.

“मला असे वाटले की माझ्याभोवती बर्फाचा एक थर ठेवला गेला आहे जेणेकरून उष्णतेपासून बचाव होईल.” स्पष्ट केले.

लाहिरी महाशयाने अभोया या महिला शिष्याच्या संबंधात दोन चमत्कार केले. ती आणि तिचा नवरा, कलकत्त्याचे वकील, बनारसला गुरुला भेट देण्यासाठी एक दिवस सुरू झाले. अवजड वाहतुकीमुळे त्यांच्या गाडीला उशीर झाला; ते हावडा मुख्य स्थानकावर पोहचले ते फक्त बनारस ट्रेन सुटण्यासाठी शिष्टी ऐकण्यासाठी.

अभोया, तिकीट कार्यालयाजवळ, शांतपणे उभा राहिला.

अध्याय 31. पवित्र आईशी एक मुलाखत

165

“लाहिरी महाशय, मी तुला गाडी थांबवण्याची विनंती करतो!” तिने शांतपणे प्रार्थना केली. “मी विलंबाने होणाऱ्या वेदना सहन करू शकत नाही तुला भेटण्यासाठी आणखी एका दिवसाची वाट पाहत आहे. ”

बट्टेने पद्देण्णी साठो ओणयेंत आणो प्रवर्तणी. अंतु पुढे संदेसरली एका डोळ्यांतले मांड
अभोया आणि तिच्या पतीशी संपर्क साधला. सर्व उदाहरणांच्या विपरीत, त्याने स्वेच्छेने त्याच्या सेवा दिल्या.

“बाबू,” तो म्हणाला, “मला पैसे दे. जेव्हा तुम्ही विमानात चढता तेव्हा मी तुमची तिकिटे खरेदी करेन. ”

जोडपे बसले आणि तिकिटे मिळताच, ट्रेन हळूहळू पुढे सरकली. घाबरून,
इंजिनीअर आणि प्रवासी पुन्हा आपल्या ठिकाणी गेले, त्यांना ट्रेन कशी सुरू झाली, का नाही हे माहित नव्हते
प्रथम स्थानावर थांबले.

बनारस येथील लाहिरी महाशयांच्या घरी पोहचल्यावर, अभोया शांतपणे स्वामीपुढे नतमस्तक झाला आणि
त्याचे पाय स्पर्श करण्याचा प्रयत्न केला.

"अभोया, स्वतः तयार करा," त्याने टिप्पणी केली. "तुला मला त्रास देणे किती आवडते! जणू तुम्ही इथे येऊ शकला नसता
पुढच्या ट्रेनने!"

अभोयाने आणखी एका अविस्मरणीय प्रसंगी लाहिरी महाशयांना भेट दिली. यावेळी तिला त्याची मध्यस्थी हवी होती, नाही
ट्रेनसह, पण सारस सह.

ती म्हणाली, "मी तुम्हाला प्रार्थना करतो की मला आशीर्वाद द्या की माझे नववे मूल जगू शकेल." "मला आठ बाळांचा जन्म झाला आहे; सर्व मरण पावले
जन्मानंतर लगेच. "

मास्तर सहानुभूतीने हसले. "तुमचे येणारे मूल जगेल. कृपया माझ्या सूचनांचे काळजीपूर्वक पालन करा. च्या
बाळ, मुलगी, रात्री जन्माला येईल. पहा तेलाचा दिवा पहाटेपर्यंत जळत राहतो. झोपी जाऊ नका आणि अशा प्रकारे
प्रकाश विझू द्या. "

अभोयाचे मूल एक मुलगी होती, ती रात्री जन्माला आली, अगदी सर्वज्ञ गुरूंनी सांगितल्याप्रमाणे. आई
तिच्या परिचारिकेला तेलाने भरलेला दिवा ठेवण्याची सूचना केली. दोन्ही महिलांनी तातडीची दक्षता लवकरात लवकर ठेवली
सकाळचे तास, पण शेवटी झोप लागली. दिव्याचे तेल जवळजवळ संपले होते; हलकासा प्रकाश चमकला.

बेडरुमचा दरवाजा अबाधित आणि हिंसक आवाजाने उडून गेला. चकित झालेल्या स्त्रिया जागे झाल्या. त्यांचे
आश्चर्यचकित डोळ्यांनी लाहिरी महाशयांचे रूप पाहिले.

"अभोया, बघ, प्रकाश जवळजवळ संपला आहे!" त्याने दिव्याकडे बोट दाखवले, ज्याला नर्सने पुन्हा भरण्याची घाई केली. म्हणून
ते पुन्हा तेजस्वीपणे जळताच, गुरू अदृश्य झाला. दार बंद; कुंडी दृश्यमान न होता चिकटलेली होती
एजन्सी.

अभोयाचे नववे मूल वाचले; 1935 मध्ये, जेव्हा मी चौकशी केली तेव्हा ती अजूनही जिवंत होती.

लाहिरी महाशयांच्या शिष्यांपैकी एक, आदरणीय काली कुमार रॉय, माझ्याशी संबंधित अनेक आकर्षक तपशील
त्याचे जीवन मास्टरबरोबर.

रॉय मला म्हणाले, "मी अनेकदा त्याच्या बनारसच्या घरी पाहुणे होतो. "मी ते अनेक संत पाळले
दांडा {FN31-3} स्वामी, गुरूंच्या चरणी बसण्यासाठी रात्रीच्या शांततेत आले. कधी कधी ते
ध्यान आणि तात्विक मुद्द्यांच्या चर्चेत गुंततील. पहाटे उज्ज्वल पाहुणे येतील
निघून जा. मला माझ्या भेटी दरम्यान आढळले की लाहिरी महाशय एकदा झोपी गेले नाहीत.

अध्याय 31. पवित्र आईशी एक मुलाखत

166

“मला माझ्या कर्मचार्यांवर धार्मिक कट्टरता नको आहे,” तो हसतो. जर मी तुमच्या चार्लॉटन गुरुला कधी भेटलो तर मी देईन त्याला लक्षात ठेवण्यासाठी काही शब्द.

“ही धोकादायक धमकी माझ्या नियमित कार्यक्रमात व्यत्यय आणण्यात अपयशी ठरली; मी जवळजवळ प्रत्येक संध्याकाळ माझ्या गुरूंमध्ये घालवली उपस्थिती. एका रात्री माझा नियोक्ता माझ्यामागे आला आणि उद्धटपणे पार्लरमध्ये गेला. तो निःसंशयपणे पूर्णपणे वाकलेला होता त्याने वचन दिलेले खोटे बोलण्यावर. लाहिरीपेक्षा माणूस लवकर बसला नव्हता महाशयांनी सुमारे बारा शिष्यांच्या छोट्या गटाला संबोधित केले.

“तुम्हाला सगळ्यांना चित्र पाहायला आवडेल का?”

“आम्ही होकार दिला तेव्हा त्याने आम्हाला खोली अंधार करायला सांगितले. 'एका वर्तुळात एकमेकांच्या मागे बसा,' तो म्हणाला, 'आणि जागा तुमच्या समोरच्या माणसाच्या डोळ्यांवर तुमचे हात.' ”

“माझा नियोक्तासुद्धा स्वामींच्या निर्देशांचे पालन करत आहे हे पाहून मला आश्चर्य वाटले नाही. मध्ये काही मिनिटे लाहिरी महाशयांनी आम्हाला विचारले की आम्ही काय पहात आहोत.

'सर, 'मी उत्तर दिले,' एक सुंदर स्त्री दिसते. ती लाल रंगाची साडी घालते आणि हत्तीच्या कानाजवळ उभी असते वनस्पती.' इतर सर्व शिष्यांनी समान वर्णन दिले. मास्तर माझ्या मालकाकडे वळले. 'ओळखता का? ती बाई? '

“हो.' माणूस त्याच्या स्वभावात नवीन भावनांशी झगडत होता हे उघड आहे. 'मी मूर्खपणे माझा खर्च करत आहे माझ्याकडे चांगली पत्नी असली तरी तिच्यावर पैसे. ज्या कारणांनी मला इथे आणले त्याची मला लाज वाटते. करशील मला क्षमा करा आणि मला शिष्य म्हणून स्वीकारा? '

'जर तुम्ही सहा महिने चांगले नैतिक जीवन जगलात तर मी तुम्हाला स्वीकारेन. ' मास्तर गुप्तपणे जोडले, 'अन्यथा मला तुमची दीक्षा घ्यावी लागणार नाही. '

“तीन महिन्यांसाठी माझा नियोक्ता प्रलोभनापासून दूर राहिला; मग त्याने त्याचे पूर्वीचे संबंध पुन्हा सुरू केले स्त्री. दोन महिन्यांनी त्याचा मृत्यू झाला. अशाप्रकारे मला माझ्या गुरूची पडद्यावरील भविष्यवाणी समजली माणसाच्या दीक्षाची असंभवता. ”

लाहिरी महाशयांचा एक अतिशय प्रसिद्ध मित्र, स्वामी ट्रेलंगा होता, जो तीनशे वर्षांहून अधिक काळ प्रसिद्ध होता जुन्या. दोन योगी अनेकदा ध्यानात एकत्र बसले होते. ट्रेलंगाची ख्याती इतकी व्यापक आहे की काही हिंदूनाच त्याच्या आश्चर्यकारक चमत्कारांच्या कोणत्याही कथेतील सत्याची शक्यता नाकारणे. जर ख्रिस्त पृथ्वीवर परत आला आणि चालला न्यूयॉर्कच्या रस्त्यांवर, त्याच्या दैवी शक्तींचे प्रदर्शन केल्याने, तोच उत्साह निर्माण करेल जो निर्माण झाला होता ट्रेलंगा दशकांपूर्वी बनारसच्या गजबजलेल्या गल्लीतून जात असताना.

बऱ्याच प्रसंगी स्वामींना दारू पिताना पाहिले गेले, कोणताही वाईट परिणाम न होता, सर्वात घातक विष. हजारो काही ज्यांसह जे अजूनही जिवंत आहेत, त्यांनी ट्रेलंगा गंगेवर तरंगताना पाहिली आहे. तो एकत्र दिवसांसाठी पाण्याच्या वर बसून, किंवा लाटांखाली बराच काळ लपून राहतील. येथे एक सामान्य दृश्य बनारस आंधोळ घाट हे स्वामींचे गतिहीन शरीर होते जे फोडलेल्या दगडाच्या स्लॅबवर होते, जे पूर्णपणे उघड होते निर्दयी भारतीय सूर्य. या पराक्रमांद्वारे ट्रेलंगाने पुरुषांना शिकवण्याचा प्रयत्न केला की योगीचे जीवन अवलंबून नाही ऑक्सिजन किंवा सामान्य परिस्थिती आणि खबरदारी. तो पाण्याच्या वर होता की त्याच्या खाली, आणि नाही किंवा नाही त्याचे शरीर भयंकर सौर किरणांच्या संपर्कात होते, मास्टरने सिद्ध केले की तो दैवी चेतनेने जगला: मृत्यू त्याला स्पर्श करू शकलो नाही.

योगी केवळ आध्यात्मिकच नव्हे तर शारीरिकदृष्ट्याही महान होते. त्याचे वजन तीनशे पौंड ओलांडले: एक पौंड त्याच्या आयुष्याच्या प्रत्येक वर्षासाठी! त्याने क्वचितच खाल्ल्याने गूढ वाढले आहे. एक मास्तर मात्र सहजपणे सर्वांकडे दुर्लक्ष करतो

अध्याय 31. पवित्र आईशी एक मुलाखत

167

किंवा गोठलेली ऊर्जा, जरी भौतिक शास्त्रज्ञांना आता समजले आहे की द्रव्य संकलित ऊर्जाशिवाय काहीच नाही, पूर्णपणे -प्रबुद्ध मास्टर्स सिद्धांतापासून पदार्थाच्या नियंत्रणापर्यंत प्रॉक्टिसकडे गेले आहेत.

ट्रेलंगा नेहमी पूर्णपणे नग्न राहिली. बनारसचा छळलेला पोलीस त्याला चक्रावून टाकणारा मानला समस्या मूल. ईडन बागेत सुरुवातीच्या आदामाप्रमाणे नैसर्गिक स्वामी त्याच्याबद्दल पूर्णपणे बेशुद्ध होते नग्नता. पोलिसांना याची पुरेपूर जाणीव होती, आणि त्यांनी त्याला बेकायदेशीरपणे तुरुंगात टाकले. सामान्य पेच निर्माण झाला; ट्रेलंगाचे विशाल शरीर लवकरच त्याच्या नेहमीच्या संपूर्णतेवर दिसले तुरुंगाचे छत. त्याच्या सेलला, अजूनही सुरक्षितपणे लॉक केलेले, त्याच्या सुटकेच्या पद्धतीचा कोणताही सुगावा देत नव्हता.

कायद्याचे निराश अधिकारी पुन्हा एकदा आपले कर्तव्य पार पाडले. यावेळी एक रक्षक तैनात करण्यात आला होता स्वामीचा सेल. उजव्या आधी पुन्हा निवृत्त होऊ शकते. ट्रायलंगा लवकरच त्याच्या बेशुद्ध चालीवर दिसली छप्पर. न्याय आंधळा असतो; हुशार पोलिसांनी तिच्या उदाहरणाचे अनुसरण करण्याचा निर्णय घेतला.

महान योगींनी नेहमीची शांतता जपली. {FN31-4} त्याचा गोल चेहरा आणि प्रचंड असूनही, बॅरल - सारखे पोट, Trailanga फक्त कधीकधी खाल्ले. काही आठवड्यांनंतर अन्नाशिवाय, तो पोटफुलांनी आपला उपवास मोडेल भक्तांनी त्याला अर्पण केलेले दूध. एक संशयवादी एकदा ट्रेलंगा चार्लॉटन म्हणून उघड करण्याचा निर्धार केला. अ पांढऱ्या रंगाच्या भिंतींमध्ये वापरल्या जाणाऱ्या कॅल्शियम -चुन्याच्या मिश्रणाची मोठी बादली स्वामींच्या आधी ठेवण्यात आली होती.

“मास्तर,” भौतिकवादी विनोदी आदराने म्हणाला, “मी तुमच्यासाठी थोडेसे दुध आणले आहे. कृपया ते प्या. ”

ट्रेलंगा बिनधास्तपणे निचरा, शेवटच्या थेंबापर्यंत, जळलेल्या चुनाचा कंटेनर. काही मिनिटांत दुष्ट मनुष्य वेदनेने जमिनीवर पडला.

"मदत, स्वामी, मदत!" तो ओरडला. "मी आग लावत आहे! माझी दुष्ट परीक्षा क्षमा कर!"

महान योगींनी आपले नेहमीचे मौन मोडले. "स्कॉफर," तो म्हणाला, "तुम्ही मला विष कधी दिले हे तुमच्या लक्षात आले नाही की माझे आयुष्य तुमच्या स्वतःच्या सहवासात आहे. माझ्या पोटात देव आहे हे माझ्या माहितीशिवाय वगळता, प्रत्येकाप्रमाणे निर्मितीचा अणू, चुना मला मारला असता. आता तुम्हाला बूमरॅंगचा दिव्य अर्थ माहित आहे, कधीही नाही पुन्हा कोणावरही युक्त्या खेळा. ”

ट्रायलंगाच्या शब्दांनी बरे झालेला एक चांगला शुद्धीकृत पापी, थोडे दूर गेला.

वेदना उलटणे हे मास्टरच्या कोणत्याही इच्छेमुळे झाले नाही, परंतु ते न आणलेल्या अनुप्रयोगाद्वारे घडले न्यायाचा कायदा जो सृष्टीच्या सर्वात लांब झुलत्या कक्षाला कायम ठेवतो. ट्रेलंगा सारख्या देवाच्या माणसांना अनुमती आहे ईश्वरीय नियम तत्काळ कार्य करण्यासाठी; त्यांनी अहंकाराचे सर्व विघटन करणारे क्रॉस करंट कायमचे हद्दपार केले आहेत.

धार्मिकतेचे स्वयंचलित समायोजन, बहुतेक वेळा अनपेक्षित नाण्यामध्ये दिले जाते जसे ट्रेलंगा आणि तो खुनी असेल, मानवी अन्यायाबद्दल घाईघाईने आपला राग शांत करा. “सूड माझा आहे; मी परतफेड करीन, परमेश्वर म्हणतो. ” {FN31-5} माणसाच्या संक्षिप्त संसाधनांची काय गरज आहे? ब्रह्मांड योग्य रीतीने बदला घेण्याचा कट रचतो. सुस्त मने दैवी न्याय, प्रेम, सर्वज्ञता, अमरत्वाची शक्यता बदनाम करतात. "हवादार शास्त्रीय अनुमान! " हा असंवेदनशील दृष्टिकोन, वैश्विक दृश्यापुढे भयभीत, घटनांची एक ट्रेन उभी करतो स्वतःचे प्रबोधन आणते.

ख्रिस्ताने त्याच्या विजयी प्रवेशाच्या निमित्ताने आध्यात्मिक कायद्याच्या सर्वशक्तिमानाचा उल्लेख केला जेरुसलेम. जसे शिष्य आणि लोक आनंदाने ओरडले आणि ओरडले, “स्वर्गात शांती आणि देवामध्ये गौरव सर्वात जास्त,” काही परूत्र्यांनी अस्पष्ट देखाव्याची तक्रार केली. “मास्तर,” त्यांनी विरोध केला, “तुझा निषेध करा शिष्य. ”

अध्याय 31. पवित्र आईशी एक मुलाखत

168

परुश्यांना या फटकार्यात, ख्रिस्त हे सांगत होता की दैवी न्याय हा लाक्षणिक अमूर्तपणा नाही, आणि शांततेचा माणूस, त्याची जीभ मुळापासून फाटली असली तरी, त्याला त्याचे भाषण आणि त्याचा बचाव सापडेल निर्मितीचा पाया, सार्वत्रिक क्रम स्वतः.

“तुम्ही विचार करा,” येथू म्हणत होता, “शांततेच्या लोकांना शांत करण्यासाठी? तसेच तुम्ही देवाचा आवाज दाबण्याची आशा करू शकता, ज्याचे दगड त्याचे गौरव आणि सर्वव्यापकता गातात. पुरुषांच्या सन्मानार्थ उत्सव साजरा करू नका अशी तुम्ही मागणी कराल का? स्वर्गात शांतता आहे, परंतु पृथ्वीवरील युद्धासाठी ओरडण्यासाठी फक्त मोठ्या संख्येने एकत्र जमले पाहिजे? मग आपले बनवा हे परुश्यांनो, जगाच्या पायावर मात करण्यासाठी तयारी; कारण हे एकटे सभ्य पुरुष नाहीत तर दगड आहेत किंवा पृथ्वी, आणि पाणी आणि अग्नी आणि हवा जे तुमच्या विरुद्ध उठतील, त्याच्या आदेशित सुसंवादाची साक्ष देण्यासाठी.”

ख्रिस्त सारख्या योगी, ट्रेलंगाची कृपा एकदा माझ्या साजो मामावर (मामा) बहाल केली गेली. एक सकाळी काकांनी मास्टरला बनारस घाटावर भक्तांच्या गर्दीने वेढलेले पाहिले. तो आपली धार काढण्यात यशस्वी झाला ट्रेलंगा जवळ, ज्यांचे पाय त्याने नम्रपणे स्पर्श केले. काका स्वतःला झटपट मुक्त झाल्याचे पाहून आश्चर्यचकित झाले एक वेदनादायक जुनाट आजार पासून. {FN31-7}

महान योगींचा एकमेव ज्ञात जिवंत शिष्य एक महिला आहे, शंकराई माई ज्यू. पैकी एकाची मुलगी ट्रेलंगाच्या शिष्या, तिने लहानपणापासूनच स्वामींचे प्रशिक्षण घेतले. ती a मध्ये चाळीस वर्षे जगली बद्रीनाथ, केदारनाथ, अमरनाथ आणि पसुपतीनाथ जवळील एकाकी हिमालयीन लेण्यांची मालिका. च्या ब्रह्मचारिणी (स्त्री संन्यासी), 1826 मध्ये जन्मलेल्या, आता शतकाच्या पलीकडे आहेत. वयात नाही देखावा, तथापि, तिने तिचे काळे केस, चमकणारे दात आणि आश्चर्यकारक ऊर्जा टिकवून ठेवली आहे. ती बाहेर येते नियतकालिक मेला किंवा धार्मिक मेळ्यांना उपस्थित राहण्यासाठी प्रत्येक काही वर्षांनी तिचा एकांत.

ही महिला संत अनेकदा लाहिरी महाशयांना भेट देत असे. तिने एक दिवस, जवळच्या बराकपूर विभागात संबंधित आहे कलकत्ता, ती लाहिरी महाशयांच्या बाजूला बसलेली असताना, त्यांचे महान गुरु बाबाजी शांतपणे खोलीत शिरले आणि दोघांशी संवाद साधला.

एका प्रसंगी तिची गुरु त्रैलंगा, नेहमीच्या शांततेचा त्याग करून, लाहिरी महाशयांना अत्यंत स्पष्टपणे सन्मानित करते सार्वजनिक बनारसच्या एका शिष्याने आक्षेप घेतला.

"सर," तो म्हणाला, "तुम्ही, स्वामी आणि संन्यास घेणाऱ्या, घरच्यांचा एवढा आदर का करता?"

“माझा मुलगा,” ट्रेलंगा उत्तरला, “लाहिरी महाशय हे दिव्य मांजरीसारखे आहे, जेथे वैश्विक आई आहे त्याला ठेवले आहे. कर्तव्यनिष्ठपणे सांसारिक माणसाची भूमिका बजावत असताना, त्याला ते परिपूर्ण आत्म-साक्षात्कार प्राप्त झाले आहे ज्यासाठी मी माझा अंगरखा देखील सोडून दिला आहे!”

{FN31-1} येथे मिल्टनच्या ओळीची आठवण करून दिली जाते: "तो फक्त देवासाठी, ती त्याच्यासाठी देवासाठी."

{FN31-2} आदरणीय आईचे 1930 मध्ये बनारस येथे निधन झाले.

{FN31-3} कर्मचारी, पाठीच्या कण्याचे प्रतीक, भिक्षुंच्या विशिष्ट आदेशाने विधीपूर्वक पार पाडतात.

{FN31-4} तो मुनी होता, मौना, आध्यात्मिक मौन पाळणारा भिक्षु होता. संस्कृत मूळ मुनी आहे ग्रीक मोनोस सारखे, "एकटे, अविवाहित", ज्यातून इंग्रजी शब्द MONK, MONISM, इ.

{FN31-5} रोमन्स 12:19.

{FN31-6} लूक 19: 37-40.

अध्याय 31. पवित्र आईशी एक मुलाखत

169

{FN31-7} ट्रेलंगा आणि इतर महान गुरुंचे जीवन आपल्याला येथूच्या शब्दांची आठवण करून देतात: "आणि ही चिन्हे विश्वास ठेवणाऱ्यांचे अनुसरण करा; माझ्या नावाने (ख्रिस्त चेतना) ते भुते काढतील; ते बोलतील

अध्याय 32. रमा मृतांमधून उठवला आहे

“आता लाजर नावाचा एक माणूस आजारी होता. . . . जेव्हा येशूने हे ऐकले, तो म्हणाला, हा आजार नाही मृत्यू, परंतु देवाच्या गौरवासाठी, जेणेकरून देवाच्या पुत्राचे गौरव व्हावे.” {FN32-1}

श्री युक्तेश्वर आपल्या सेरामपूरच्या बाल्कनीत एका सनी सकाळी ख्रिश्चन धर्मग्रंथ स्पष्ट करत होता आश्रम मास्तरांच्या काही शिष्यांव्यतिरिक्त, मी माझ्या रांचीच्या विद्यार्थ्यांच्या एका छोट्या गटासह उपस्थित होतो.

“या परिच्छेदात येशू स्वतःला देवाचा पुत्र म्हणवतो. जरी तो खरोखर देवाशी एकरूप झाला असला तरी त्याचा संदर्भ येथे आहे त्याचे खोल अवैयक्तिक महत्त्व आहे,” माझ्या गुरूंनी स्पष्ट केले. “देवाचा पुत्र ख्रिस्त किंवा दैवी आहे माणसामध्ये चैतन्य. कोणताही जीव देवाचा गौरव करू शकत नाही. एकमात्र सन्मान जो मनुष्य त्याच्या निर्माणकर्त्याला देऊ शकतो तो म्हणजे शोधणे त्याला; माणूस त्याला माहित नसलेल्या अमूर्ततेचा गौरव करू शकत नाही. च्या डोक्याभोवती 'गौरव' किंवा निंबस संत हे दैवी श्रद्धांजली देण्यासाठी त्यांच्या क्षमतेचे प्रतिक्रियात्मक साक्षीदार आहेत.”

श्री युक्तेश्वर ने लाजरच्या पुनरुत्थानाची अद्भुत कथा वाचली. त्याच्या शेवटी मास्टर पडले एक लांब शांतता, पवित्र पुस्तक त्याच्या गुडघ्यावर उघडले.

“मलाही असाच चमत्कार पाहण्याचा विशेषाधिकार मिळाला.” माझे गुरु शेवटी गंभीरपणे बोलले. “लाहिरी महाशयाने माझ्या एका मित्राला मेलेल्यातून जिवंत केले.”

माझ्या बाजूचे तरुण मुले उत्सुकतेने हसले. माझ्यामध्येही पुरेसा मुलगा होता, ज्याचा आनंद घेऊ नये केवळ तत्त्वज्ञान पण, विशेषतः, कोणतीही कथा मला श्रीयुक्तेश्वरला त्याच्या अद्भुत गोष्टींबद्दल सांगायला मिळू शकेल त्याच्या गुरूबरोबरचे अनुभव.

“माझा मित्र रामा आणि मी अविभाज्य होते,” मास्टरने सुरुवात केली. “कारण तो लाजाळू आणि एकांगी होता, त्याने भेट देण्याचे निवडले आमचे गुरु लाहिरी महाशय फक्त मध्यरात्री आणि पहाटेच्या वेळी, जेव्हा दिवसाच्या शिष्यांची गर्दी असते अनुपस्थित होते. रामाचा सर्वात जवळचा मित्र म्हणून, मी एक आध्यात्मिक मार्ग म्हणून काम केले ज्याद्वारे त्याने त्याची संपत्ती बाहेर टाकली आध्यात्मिक समज. त्याच्या आदर्श सहवासात मला प्रेरणा मिळाली.” माझ्या गुरुचा चेहरा आठवणींनी मऊ झाला.

श्री युक्तेश्वर पुढे म्हणाले, “रामाची अचानक कठोर परीक्षा झाली. “त्याला एशियाटिक रोग झाला कॉलरा आमच्या गुरुने गंभीर आजाराच्या वेळी डॉक्टरांच्या सेवांवर कधीही आक्षेप घेतला नाही म्हणून, दोन तज्ञ बोलावले होते. त्रस्त माणसाची सेवा करण्याच्या उग्र गर्दीत, मी लाहिरीला मनापासून प्रार्थना करत होतो मदतीसाठी महाशय. मी घाईघाईने त्याच्या घरी गेलो आणि कथा रडली.

“डॉक्टर रामाला पाहत आहेत. तो बरा होईल. ' माझे गुरु आनंदाने हसले.

“मी माझ्या मित्राच्या अंथरुणावर हलके अंतःकरणाने परतलो, फक्त त्याला मरण पावलेल्या अवस्थेत शोधण्यासाठी.

“तो एक किंवा दोन तासांपेक्षा जास्त काळ टिकू शकत नाही,' एका डॉक्टरांनी मला निराशेच्या हावभावाने सांगितले. एकदा अधिक मी लाहिरी महाशयांना घाई केली.

“डॉक्टर कर्तव्यनिष्ठ पुरुष आहेत. मला खात्री आहे की राम बरा होईल. ' मास्तरांनी मला निर्लज्जपणे काढून टाकले.

“रामाच्या ठिकाणी मला दोन्ही डॉक्टर गेलेले आढळले. एकाने मला एक चिठी सोडली होती: 'आम्ही आमचे सर्वोत्तम काम केले आहे, पण त्याचे प्रकरण आहे हताश.'

अध्याय 32. रमा मृतांमधून उठवला आहे

170

अशा प्रकारे विश्वासाच्या समुद्रावर आणि भयभीत संशयावर फेकत मी माझ्या मित्राची शक्य तितकी सेवा केली. त्याने खळबळ उडवली स्वतः रडायला.

“युक्तेश्वर, मास्तरांकडे धाव घ्या आणि त्याला सांगा की मी निघून गेलो आहे. माझ्या अंत्यसंस्कारापूर्वी त्याला आशीर्वाद देण्यास सांगा. ' यासह शब्दांनी मोठ्याने उसासा टाकला आणि भूत सोडले. {FN32-2}

“मी त्याच्या प्रिय रूपाने एक तास रडलो. नेहमी शांत प्रेमी, आता त्याने पूर्णपणे शांतता प्राप्त केली होती मृत्यू दुसरा शिष्य आत आला; मी त्याला परत येईपर्यंत घरात राहण्यास सांगितले. अर्धा चकित, मी त्रस्त झालो माझ्या गुरूंकडे परत.

“राम आता कसा आहे?’ लाहिरी महाशयांच्या चेहऱ्यावर हास्य फुलले होते.

" सर, लवकरच तो कसा आहे हे तुम्हाला दिसेल, " मी भावनिकपणे धूसर झालो. 'काही तासांत तुम्ही त्याचा मृतदेह दिसेल, त्यापूर्वी स्मशानभूमीत नेले. ' मी तुटून पडलो आणि मोकळेपणाने ओरडलो.

“युक्तेश्वर, स्वतःवर नियंत्रण ठेवा. शांत बसून ध्यान करा. ' माझे गुरु समाधी मध्ये निवृत्त झाले. दुपारी आणि रात्र अखंड शांततेत गेली; आंतरिक शांतता परत मिळवण्यासाठी मी अयशस्वी संघर्ष केला.

“पहाटे लाहिरी महाशयांनी माझ्याकडे सांत्वना पाहिले. 'मी पाहतो की तू अजून अस्वस्थ आहेस. तुम्ही का स्पष्ट केले नाही काल तुम्ही माझ्याकडून रामाला काही औषधांच्या रूपात मूर्त सहाय्य देण्याची अपेक्षा केली होती? ' मास्तरांनी बोट दाखवले कच्च्या एरंडेल तेल असलेल्या कप -आकाराच्या दिव्यासाठी. 'दिवामधून थोडी बाटली भरा; सात थेंब घाला रामाचे तोंड. '

" सर, 'मी पुन्हा विचार केला,' तो काल दुपारपासून मृत आहे. आता तेलाचा काय उपयोग? '

“हरकत नाही; मी विचारेल तसे करा. ' लाहिरी महाशयांचा आनंदी मूड समजण्यासारखा नव्हता; मी अजूनही मध्येच होतो शोक नसलेली व्यथा. थोडे तेल ओतून मी रामाच्या घराकडे निघालो.

“मला माझ्या मित्राचा मृतदेह कवटाळलेल्या अवस्थेत सापडला. त्याच्या भयानक स्थितीकडे लक्ष न देता, मी त्याचे उघडले माझ्या उजव्या बोटाने ओठ आणि माझ्या डाव्या हाताने आणि कोंकच्या मदतीने तेलाचा थेंब टाकण्यासाठी व्यवस्थापित त्याच्या घट्ट दात वर.

“सातव्या थेंबाने त्याच्या थंड ओठांना स्पर्श करताच राम हिंसकपणे धरधर कापत होता. त्याचे स्नायू डोक्यापासून पायापर्यंत कंपित होते तो आश्चर्यचकित होऊन बसला.

"मी लाहिरी महाशयांना प्रकाशाच्या झगमगाटात पाहिले," तो ओरडला. 'तो सूर्यासारखा चमकला. 'उद्भवू; तुझी झोप सोडा, 'तो मला आज्ञा केली. 'मला भेटायला युक्तेश्वर बरोबर या.'

“जेव्हा रामाने स्वतः ला कपडे घातले आणि त्या घातक आजारांनंतर पुरेसे मजबूत झाले तेव्हा मी माझ्या डोळ्यांवर क्वचितच विश्वास ठेवू शकलो आपल्या गुरूच्या घरी चालण्यासाठी. तेथे त्यांनी कृतज्ञतेच्या अश्रूंनी लाहिरी महाशयांसमोर नतमस्तक झाले.

“मास्तर आनंदात स्वतःजवळ होते. त्याचे डोळे माझ्याकडे खोडकरपणे चमकले.

" युक्तेश्वर, " तो म्हणाला, " निश्चितपणे यापुढे तुम्ही एरंडेल तेलाची बाटली सोबत नेण्यात अपयशी होणार नाही! केव्हाही तुम्हाला एक मृतदेह दिसतो, फक्त तेल लावा! का, दिव्याच्या तेलाचे सात थेंब यमाचे सामर्थ्य नक्कीच नष्ट करू शकतात! ' {FN32-3}

“गुरुजी, तुम्ही माझी थेटा करत आहात. मला समजत नाही; कृपया माझ्या त्रुटीचे स्वरूप सांगा. '

अध्याय 32. रमा मृतांमधून उठवला आहे

171

माझ्या दोन विधानांमध्ये कोणतेही कारण नाही. मला चिकित्सकांमध्ये हस्तक्षेप करायचा नव्हता; त्यांना करावे लागेल जगा, सुद्धा. ' आनंदाने गजबजलेल्या आवाजात माझे गुरु पुढे म्हणाले, 'नेहमी जाणता की अक्षम्य परमात्मा {FN32-4} कोणालाही बरे करू शकतो, डॉक्टर किंवा डॉक्टर नाही. '

"मला माझी चूक दिसते,' मी पश्चात्तापाने कबूल केले. 'मला माहित आहे की तुझा साधा शब्द संपूर्णपणे बंधनकारक आहे विश्व

श्री युक्तेश्वरने जबरदस्त कथा संपवताच, मंत्रमुग्ध करणाऱ्यांपैकी एकाने एक प्रश्न विचारला की, मुलाला दुप्पट समजण्यासारखे होते.

"सर," ते म्हणाले, "तुमच्या गुरुने एरंडेल तेल का वापरले?"

"मुला, तेल देण्याला काही अर्थ नव्हता याशिवाय मला काहीतरी साहित्य अपेक्षित होते आणि लाहिरी महाशयांनी निवडले जवळचा oil तेलाने माझा मोठा विश्वास जागृत करण्यासाठी एक वस्तुनिष्ठ प्रतीक म्हणून. गुरुने रामाला मरू दिले, कारण मला अंशतः शंका होती. पण देवी गुरूला माहीत होते की, शिष्य होईल असे त्याने सांगितले होते ठीक आहे, बरे होणे आवश्यक आहे, जरी त्याला मृत्यूचा रामा बरा करावा लागला असला तरी, हा रोग सामान्यतः अंतिम असतो! "

श्री युक्तेश्वरने त्या छोट्या गटाला काढून टाकले आणि मला त्याच्या पायावर एका आसन सीटकडे नेले.

"योगानंद," तो असामान्य गुरुत्वाकर्षणाने म्हणाला, "तुम्हाला जन्मापासून थेट शिष्यांनी वेढले आहे लाहिरी महाशय. महान गुरुने आपले उदात्त आयुष्य आंशिक एकांतात जगले आणि स्थिरपणे परवानगी देण्यास नकार दिला त्याचे अनुयायी त्याच्या शिकवणीभोवती कोणतीही संघटना तयार करतात. तरीही, त्याने एक महत्त्वपूर्ण भविष्यवाणी केली.

" माझ्या निधनानंतर सुमारे पन्नास वर्षांनी, " तो म्हणाला, " माझे जीवन योगामध्ये खोल रस असल्यामुळे लिहिले जाईल पश्चिम प्रकट होईल. योगिक संदेश जगाला वेढा देईल आणि त्या बंधुत्वाची स्थापना करण्यात मदत करेल मनुष्य जो एका पित्याच्या थेट धारणामुळे निर्माण होतो. '

"माझा मुलगा योगानंद," श्री युक्तेश्वर पुढे म्हणाले, "तुम्ही हा संदेश पसरवण्यासाठी आणि त्यात ते पवित्र जीवन लिहित आहे. "

1895 मध्ये लाहिरी महाशयांच्या निधनानंतर पन्नास वर्षांनी 1945 मध्ये शेवट झाला, हे वर्तमान पूर्ण होण्याचे वर्ष पुस्तक मला योगायोगाने धक्का बसू शकत नाही की 1945 वर्षाने नवीन युगाची सुरुवात केली - युग क्रांतिकारी अणू ऊर्जा. सर्व विचारशील मन शांततेच्या तातडीच्या समस्यांकडे पूर्वी कधीही वळले नाहीत आणि भाऊबंदकी, शारीरिक शक्तीचा सतत वापर समस्यांसह सर्व पुरुषांना हद्दपार करेल.

जरी मानवजाती आणि त्याची कामे काळाने किंवा बॉम्बने अदृश्य झाली असली तरी सूर्य त्यात डगमगत नाही अभ्यासक्रम; तारे त्यांची अपरिवर्तनीय दक्षता ठेवतात. वैश्विक कायदा स्थगित किंवा बदलला जाऊ शकत नाही आणि माणूस चांगले करेल स्वतःला त्याच्याशी सुसंगत ठेवण्यासाठी. जर ब्रह्मांड शक्तीच्या विरोधात असेल, जर सूर्य ग्रहांशी युद्ध करत नसेल परंतु तारकांना त्यांच्या थोड्याशा प्रभावासाठी योग्य वेळी निवृत्त होते, आमच्या मेल केलेल्या मुठीचा काय फायदा? खरोखर शांतता मिळेल त्यातून बाहेर या? कूरता नाही तर चांगले होईल सार्वभौमिक साईन्यूजला शस्त्र; शांततेत असलेल्या मानवतेला कळेल विजयाची न संपणारी फळे, रक्ताच्या मातीवर पोसलेल्या कोणत्याही पदार्थापेक्षा चवीला गोड.

राष्ट्रांची प्रभावी लीग मानवी हृदयाची एक नैसर्गिक, नाव नसलेली लीग असेल. व्यापक सहानुभूती आणि ऐहिक दुःखांच्या उपचारांसाठी आवश्यक समजदार अंतर्दृष्टी केवळ बौद्धिकतातून वाहू शकत नाही मनुष्याच्या विविधतेचा विचार, परंतु मनुष्याच्या एकात्मतेच्या ज्ञानातून - देवाशी त्याचे नाते. दिशेने जगातील सर्वोच्च आदर्श - भावाच्या माध्यमातून शांती - साकारणे योग, वैयक्तिक संपर्काचे विज्ञान दिव्य सह, सर्व देशांतील सर्व पुरुषांपर्यंत वेळेत पसरला.

अध्याय 32. रमा मृतांमधून उठवला आहे

172

प्रत्येक पिढीतील तिच्या सर्वोत्तम पुरुषांद्वारे ऑफर केले जाते. अस्तित्वाच्या निरंतर सातत्याने, आधीच्या अंतर्ज्ञानाद्वारे वयोगटातील - धूळ विद्वान खरोखरच आम्हाला सांगू शकतात की किती? - भारताने कोणत्याही लोकांना योग्य उत्तर दिले आहे काळाचे आव्हान.

बायबलसंबंधी कथा {FN32-5} अब्राहमने परमेश्वराकडे विनंती केली की सदोम शहर वाचले तर दहा नीतिमान त्यात माणसे सापडली, आणि दैवी उत्तर: “मी दहाच्या फायद्यासाठी ते नष्ट करणार नाही,” मध्ये नवीन अर्थ प्राप्त होतो बॅबिलोन, इजिप्त आणि इतर सामर्थ्यवान राष्ट्रांच्या विस्मरणातून भारताच्या सुटकेचा प्रकाश जो एकदा तिच्या होत्या समकालीन परमेश्वराचे उत्तर स्पष्टपणे दर्शवते की एखादी जमीन त्याच्या भौतिक कर्तृत्वामुळे नाही तर त्याच्यामध्ये राहते माणसाचे उत्कृष्ट नमुने.

ईश्वरीय शब्द पुन्हा ऐकू द्या, या विसाव्या शतकात, दोन वेळा रक्तात अर्ध्यावर रंगले: कोणतेही राष्ट्र नाही जे दहा माणसे निर्माण करू शकतात, ज्यांना न देण्यायोग्य न्यायाधीशांच्या दृष्टीने महान आहे, त्यांना विलुप्त होणे माहित असेल. अशी दखल घेणे मन वळवण्याने, भारताने काळाच्या हजारो चाणाक्षांच्या विरोधात स्वतःला बुद्धिहीन नसल्याचे सिद्ध केले आहे. स्वतः ची जाण असलेले मास्टर प्रत्येक शतकात तिचे माती पवित्र केली आहे; आधुनिक ख्रिस्तासारखे gesषी, जसे लाहिरी महाशय आणि त्यांचे शिष्य श्री युक्तेश्वर, योगाचे विज्ञान मानवाच्या कोणत्याही भौतिक प्रगतीपेक्षा अधिक महत्त्वाचे आहे हे घोषित करण्यासाठी उठा आनंद आणि राष्ट्राच्या दीर्घायुष्यासाठी.

लाहिरी महाशयांच्या जीवनाविषयी आणि त्यांच्या सार्वत्रिक सिद्धांताविषयी अत्यंत तुटपुंज्या माहिती कधीच समोर आली आहे छापणे. भारत, अमेरिका आणि युरोपमध्ये तीन दशकांपासून मला त्याच्या संदेशाबद्दल खोल आणि प्रामाणिक स्वारस्य आहे योगापासून मुक्त होणे; मास्टरच्या जीवनाचा लेखी हिशोब, जसे त्याने भाकीत केले होते, ते आता पश्चिमेकडे कुठे आवश्यक आहे महान आधुनिक योगींचे जीवन फारसे ज्ञात नाही.

गुरुच्या जीवनावर इंग्रजीमध्ये एक किंवा दोन लहान पत्रके वगळता काहीही लिहिले गेले नाही. मध्ये एक चरित्र बंगाली, SRI SRI {FN32-6} श्यामा चरण लहिरी महाशय, 1941 मध्ये दिसले. हे लिहिले होते माझे शिष्य स्वामी सत्यानंद यांनी, जे अनेक वर्षांपासून आमच्याकडे आचार्य (आध्यात्मिक गुरु) आहेत रांची मध्ये विद्यालया. मी त्यांच्या पुस्तकातील काही परिच्छेदांचे भाषांतर केले आहे आणि त्यांना यात समाविष्ट केले आहे विभाग लाहिरी महाशयांना समर्पित.

प्राचीन वंशाच्या एका धार्मिक ब्राह्मण कुटुंबात लाहिरी महाशय यांचा जन्म 30 सप्टेंबर 1828 रोजी झाला. बंगालच्या कृष्णनगरजवळील नादिया जिल्ह्यातील घूर्णी हे जन्मगाव होते. तो सर्वात धाकटा मुलगा होता आदरणीय गौर मोहन लाहिरी यांची दुसरी पत्नी मुक्ताकाशी. (तीन मुलांच्या जन्मानंतर त्याची पहिली पत्नी, तीर्थयात्रेदरम्यान मरण पावला होता.) मुलाच्या आईचे बालपणात निधन झाले; तिच्याबद्दल थोडेसे माहिती आहे ती भगवान शिवची कट्टर भक्त होती हे उघड करणारी वस्तुस्थिती वगळता, {FN32-7} शास्त्रानुसार नियुक्त "योगींचा राजा."

मुलगा लाहिरी, ज्याचे नाव श्यामा चरण होते, त्याने सुरुवातीची वर्षे नादिया येथील वडिलोपार्जित घरात घालवली. तीन किंवा चार वर्षांच्या वयात तो अनेकदा योगींच्या अवस्थेत वाळूखाली बसलेला दिसला, त्याचे शरीर डोके वगळता पूर्णपणे लपलेले.

1833 च्या हिवाळ्यात लाहिरी इस्टेट नष्ट झाले, जेव्हा जवळच्या जलंगी नदीने आपला मार्ग बदलला आणि गंगेच्या खोलीत नाहीसे झाले. लाहिरींनी स्थापन केलेले एक शिवमंदिर नदीत गेले कुटुंबाच्या घरासह. एका भक्ताने घुमणाऱ्या पाण्यातून भगवान शिव यांच्या दगडी प्रतिमेची सुटका केली आणि ते एका नवीन मंदिरात ठेवले, जे आता घूर्णी शिव स्थळ म्हणून प्रसिद्ध आहे.

गौर मोहन लाहिरी आणि त्यांचे कुटुंब नादिया सोडून बनारसचे रहिवासी झाले, जिथे वडील लगेच शिवमंदिर उभारले. त्याने आपले घर वैदिक शिस्तीनुसार नियमितपणे चालवले औपचारिक पूजा, धर्मदाय कृती आणि शास्त्रीय अभ्यास पाळणे. न्यायी आणि मोकळ्या मनाने मात्र, तो आधुनिक कल्पनांच्या फायदेशीर प्रवाहाकडे दुर्लक्ष केले नाही.

अध्याय 32. रमा मृतांमधून उठवला आहे

173

वर्षाचा जयश्री-प्रेमदास, संस्कृत; दोगांचे प्रेम ब्राह्मिणी मंत्रांमध्ये सूत्राचा उल्लेख करत असतो. स्वतः ला अ नाग -भट्टा नावाच्या मरहट्टा पंडिताचा समावेश आहे.

श्यामा चरण एक दयाळू, सौम्य आणि धैर्यवान तरुण होते, जे त्याच्या सर्व साथीदारांनी प्रिय होते. च्या बरोबर चांगले -प्रमाणित, तेजस्वी आणि शक्तिशाली शरीर, त्याने पोहण्यात आणि अनेक कुशल क्रियाकलापांमध्ये उत्कृष्ट कामगिरी केली.

1846 मध्ये श्यामा चरण लाहिरी यांचा विवाह श्री देबनारायण सन्याल यांची मुलगी श्रीमती काशी मोनीशी झाला. अ मॉडेल भारतीय गृहिणी, काशी मोनी आनंदाने तिचे घरातील कर्तव्य आणि पारंपारिक गृहस्थ पार पाडली अतिथी आणि गरिबांची सेवा करण्याचे कर्तव्य. दोन संतपुत्र, टिनकुरी आणि डुकौरी यांनी युनियनला आशीर्वाद दिला.

वयाच्या 23 व्या वर्षी 1851 मध्ये लाहिरी महाशयांनी मिलिटरी इंजिनीअरिंगमध्ये लेखापाल पद घेतले इंग्रजी सरकारचा विभाग. त्यांच्या सेवेच्या काळात त्यांना अनेक जाहिराती मिळाल्या. अशा प्रकारे नाही तो फक्त देवाच्या डोळ्यांपुढे एक मास्टर होता, परंतु छोट्या मानवी नाटकात तो यशस्वी झाला जिथे त्याने त्याचे नाटक केले जगात ऑफिस कामगार म्हणून भूमिका दिली.

लष्कर विभागाची कार्यालये स्थलांतरित झाल्यामुळे, लाहिरी महाशय यांची गाजीपूर, मिर्झापूर येथे बदली झाली. दानापूर, नैनी ता, बनारस आणि इतर परिसर. वडिलांच्या मृत्यूनंतर लाहिरीला संपूर्ण गृहीत धरावे लागले त्याच्या कुटुंबाची जबाबदारी, ज्यांच्यासाठी त्याने गरुडेश्वर मोहुल्ला परिसरात एक शांत निवास विकत घेतले बनारसचे.

लाहिरी महाशयांनी तेतीसव्या वर्षात ज्या उद्देशाने तो होता तो पूर्ण होत असल्याचे पाहिले पृथ्वीवर पुनर्जन्म. राख - लपलेली ज्योत, लांब धगधगणारी, ज्योत फोडण्याची संधी मिळाली. अ दैवी हुकुम, मानवाच्या टक लावून विश्रांती घेणे, सर्व गोष्टी बाहेरून आणण्यासाठी रहस्यमयपणे कार्य करते योग्य वेळी प्रकटीकरण. तो रानीखेतजवळ त्याचे महान गुरू बाबाजीना भेटला आणि त्यांनी त्यांच्याकडून दीक्षा घेतली क्रिया योग.

ही शुभ घटना त्याच्या एकट्याने घडली नाही; सर्व मानवजातीसाठी हा एक भाग्यवान क्षण होता ज्यांना नंतर KRIYA ची आत्मा -जागृत भेट प्राप्त करण्याचा विशेषाधिकार मिळाला. गमावलेले, किंवा लांब -अदृश्य झालेले, सर्वोच्च योगाची कला पुन्हा प्रकाशात आणली जात होती. अनेक आध्यात्मिक तहानलेले स्त्री -पुरुष अखेरीस सापडले कृया योगाच्या थंड पाण्याचा मार्ग. जसे हिंदू दंतकथेमध्ये, जिथे माता गंगा तिला दिव्य देते पारधी भक्त भगीरथाला मसुदा, म्हणून क्रियेचा आकाशीय पूर गुप्त घटकांपासून फिरला हिमालय माणसांच्या धुळीच्या अड्ड्यात.

{FN32-1} जॉन 11: 1-4.

{FN32-2} कॉलराचा बळी अनेकदा मृत्यूच्या क्षणापर्यंत तर्कशुद्ध आणि पूर्णपणे जागरूक असतो.

{FN32-3} मृत्यूचा देव.

{FN32-4} शब्दशः, "सर्वोच्च आत्मा."

{FN32-5} उत्पत्ति 18: 23-32.

{FN32-6} SRI, "पवित्र" हा उपसर्ग महान भारतीयांच्या नावांना जोडला जातो (साधारणपणे दोन किंवा तीनदा) शिक्षक.

{FN32-7} ईश्वराच्या त्रिमूर्तीपैकी एक - ब्रह्मा, विष्णू, शिव - ज्याचे सार्वत्रिक कार्य क्रमशः आहे निर्मिती, जतन आणि विघटन - जीर्णोद्धार. शिव (कधीकधी शिव लिहिले), मध्ये प्रतिनिधित्व संन्यास घेणारे भगवान म्हणून पौराणिक कथा, त्याच्या भक्तांना विविध पैलूंखाली दृष्टान्तात दिसतात, जसे की

अध्याय 32. रमा मृतांमधून उठवला आहे

174

अध्याय 33. बाबाजी, योगी MOD आधुनिक भारताचा ख्रिस्त

बद्रीनारायणजवळील उत्तर हिमालयीन खेकडे आजही बाबाजींच्या जिवंत उपस्थितीमुळे धन्य आहेत लाहिरी महाशय. निर्जन मास्टरने शतकानुशतके, कदाचित सहस्राब्दीपर्यंत त्याचे भौतिक स्वरूप टिकवून ठेवले आहे. मृत्यूहीन बाबाजी हे अवतार आहेत. या संस्कृत शब्दाचा अर्थ "वंश" आहे; त्याची मुळे AVA, "down," आणि TRI, "पास करण्यासाठी." हिंदू धर्मग्रंथांमध्ये, अवतार देहात देवीच्या उत्पत्तीचे प्रतीक आहे.

“बाबाजींची आध्यात्मिक स्थिती मानवी आकलनाच्या पलीकडे आहे,” श्री युक्तेश्वरने मला समजावले. “बौने पुरुषांची दृष्टी त्याच्या अतींद्रिय ताऱ्याला भेदू शकत नाही. कोणीही अवतारांचे चित्र काढण्याचा व्यर्थ प्रयत्न करतो प्राप्ती ते अकल्पनीय आहे.”

यूपीनिषदांनी आध्यात्मिक प्रगतीच्या प्रत्येक टप्प्याचे सूक्ष्म वर्गीकरण केले आहे. एक सिद्ध ("परिपूर्ण") जीवनमुक्त अवस्थेतून ("जगत असताना मोकळे झाले") पासून परमुक्ताच्या स्थितीत प्रगती केली आहे. ("सर्वोच्च मुक्त" deathमृत्यूवर पूर्ण शक्ती); उत्तरार्ध मायकल थ्रॅन्डम आणि त्याच्यापासून पूर्णपणे निसटला आहे पुनर्जन्म फेरी. म्हणून परमुक्त क्वचितच भौतिक शरीरात परत येतो; जर त्याने असे केले तर तो एक आहे अवतार, जगावर अलौकिक आशीर्वादाचे दैवी नियुक्त केलेले माध्यम.

अवतार हा सार्वत्रिक अर्थव्यवस्थेचा विषय नाही; त्याचे शुद्ध शरीर, एक हलकी प्रतिमा म्हणून दृश्यमान, कोणत्याही कर्जापासून मुक्त आहे निसर्गाला. कॅज्युअल टक ला अवताराच्या रूपात काही विलक्षण दिसणार नाही पण त्यावर सावली पडत नाही किंवा बनत नाही जमिनीवर कोणत्याही पावलांचे ठसे. हे अंधार आणि साहित्याच्या अंतर्गत कमतरतेचे बाह्य प्रतीकात्मक पुरावे आहेत बंधन असा देव -मनुष्य एकटाच जीवन आणि मृत्यूच्या सापेक्षतेमागील सत्य जाणतो. ओमर खय्याम, तसे या गैरमुक्त माणसाचे त्याच्या अमर शास्त्रामध्ये, रुबायत मध्ये गंभीरपणे गैरसमज झाले, गायले:

“अहो, माझ्या प्रसन्नतेचा चंद्र ज्यांना माहीत नाही, हेवनचा चंद्र पुन्हा एकदा उगवत आहे; पुढे किती वेळा उगवत ती माझ्या नंतर याच बागेतून बघेल - व्यर्थ! ”

“आनंदाचा चंद्र” हा देव आहे, शाश्वत पोलारिस, कधीच अनावर नाही. "Heav'n चा चंद्र" बाह्य आहे ब्रह्मांड, नियतकालिक पुनरावृत्तीच्या कायद्याला जोडलेले. पर्शियन द्रष्ट्याने त्याची साखळी कायमची विरघळली होती त्याच्या आत्म-साक्षात्काराद्वारे. "पुढे ती किती वेळा उगवेल. . . माझ्या नंतर - व्यर्थ! " काय निराशा संपूर्ण वगळण्यासाठी एका उन्मादी विश्वाचा शोध!

ख्रिस्ताने आपले स्वातंत्र्य दुसऱ्या प्रकारे व्यक्त केले: “आणि एक विशिष्ट शास्त्री आला आणि त्याला म्हणाला, गुरुजी, मी करेन तुम्ही जिथे जाल तिथे तुमचे अनुसरण करा. आणि येशू त्याला म्हणाला, कोल्ह्यांना छिद्र आहेत आणि हवेचे पक्षी घरटे आहेत; पण मनुष्याच्या पुत्राला डोके कोठे ठेवायचे नाही. ” {FN33-1}

सर्वव्यापकतेसह प्रशस्त, खरोखरच ख्रिस्ताचा पाठपुरावा केला जाऊ शकतो वगळता आत्म्याशिवाय?

कृष्ण, राम, बुद्ध आणि पतंजली हे प्राचीन भारतीय अवतारांपैकी होते. लक्षणीय काव्य साहित्य तामिळमध्ये अगस्त्य या दक्षिण भारतीय अवतारभोवती वाढला आहे. शतकांदरम्यान त्याने अनेक चमत्कार केले ख्रिश्चन युगाच्या आधी आणि नंतरचे आणि त्याचे शारीरिक स्वरूप आजपर्यंत टिकवून ठेवण्याचे श्रेय दिले जाते.

बाबाजींचे भारतातील ध्येय म्हणजे संदेष्ट्यांना त्यांचे विशेष वितरण करण्यात मदत करणे. तो अशा प्रकारे महावतार (ग्रेट अवतार) च्या शास्त्रीय वर्गीकरणासाठी पात्र. त्याने योग दिल्याचे सांगितले आहे स्वामी आदेशाचे प्राचीन संस्थापक शंकराला आणि मध्ययुगीन संत कबीर यांना दीक्षा. त्याचा प्रमुख एकोणिसाव्या शतकातील शिष्य, जसे आपल्याला माहीत आहे, लाहिरी महाशय, हरवलेल्या क्रिया कलेचे पुनरुज्जीवनवादी होते.

[चित्रण: बाबाजी, द महावतार, लाहिरी महाशयांचे गुरु, मी एका कलाकाराला खरा चित्र काढण्यास मदत केली आहे. महान योगी - आधुनिक भारताच्या ख्रिस्ताची उपमा. — पहा babaji.jpg]

आणि या युगासाठी तारणाचे आध्यात्मिक तंत्र आखले आहे. या दोघांचे कार्य पूर्णपणे प्रकाशित झाले आहे स्वामी - एक शरीरासह, आणि एक त्याशिवाय - राष्ट्रांना आत्मघाती युद्धे, वंशद्वेष सोडून देण्यासाठी प्रेरित करणे, धार्मिक सांप्रदायिकता आणि बुमेरांग - भौतिकवादाचे वाईट. बाबाजींना आधुनिकतेचा कल चांगला ठाऊक आहे वेळा, विशेषतः पाश्चात्य सभ्यतेचा प्रभाव आणि गुंतागुंत, आणि त्याची आवश्यकता जाणवते योगाची स्वतः ची मुक्ती पश्चिम आणि पूर्व मध्ये समान प्रमाणात पसरवणे.

बाबाजींचा कोणताही ऐतिहासिक संदर्भ नसल्यामुळे आम्हाला आश्चर्य वाटण्याची गरज नाही. महान गुरु कधीही उघडपणे प्रकट झाले नाहीत कोणत्याही शतकात; प्रसिद्धीचा चुकीचा अर्थ लावणाऱ्या चकाकीला त्याच्या सहस्राब्दीच्या योजनांमध्ये स्थान नाही. निर्माणकर्त्याप्रमाणे, एकमेव पण मूक शक्ती, बाबाजी नम्र अस्पष्टतेत काम करतात.

ख्रिस्त आणि कृष्णासारखे महान संदंष्टे एका विशिष्ट आणि नेत्रदीपक हेतूने पृथ्वीवर येतात; ते म्हणून निघून जातात ते पूर्ण झाल्यावर. इतर अवतार, जसे बाबाजी, असे काम करतात जे मंदगतीशी अधिक संबंधित असतात इतिहासाच्या कोणत्याही उत्कृष्ट घटनेपेक्षा शतकांदरम्यान माणसाची उत्क्रांतीची प्रगती. अशा मास्तर नेहमी सकल सार्वजनिक नजरेपासून स्वतःला लपवतात आणि इच्छेनुसार अदृश्य होण्याची शक्ती असते. या कारणांमुळे, आणि कारण ते सामान्यतः त्यांच्या शिष्यांना त्यांच्याबद्दल मीन राखण्याची सूचना देतात, एक संख्या अफाट आध्यात्मिक व्यक्ती जगात अज्ञात आहेत. मी बाबाजींवर या पानांमध्ये फक्त त्यांचा एक इशारा देतो जीवन - फक्त काही तथ्ये जे तो योग्य आणि सार्वजनिकरित्या प्रदान करणे उपयुक्त मानतो.

बाबाजींच्या कुटुंबाबद्दल किंवा जन्मस्थळाविषयी कोणतीही मर्यादित तथ्ये, इतिहासकारांच्या हृदयाला प्रिय, कधीही सापडली नाहीत. त्याचे भाषण साधारणपणे हिंदीत असते, पण तो कोणत्याही भाषेत सहज संवाद साधतो. चे साधे नाव त्यांनी स्वीकारले आहे बाबाजी (आदरणीय वडील); लाहिरी महाशयांच्या शिष्यांनी त्याला दिलेल्या आदरांच्या इतर पदव्या महामुनी बाबाजी आहेत महाराज (परम परमानंद संत), महा योगी (योगीमध्ये श्रेष्ठ), त्रंबक बाबा आणि शिवबाबा (पदव्या शिवाचे अवतार). आम्हाला पृथ्वीवर सोडलेल्या गुरुचे आश्रयस्थान माहित नाही हे महत्त्वाचे आहे का?

"जेव्हा कोणी बाबाजींचे नाव श्रद्धेने उच्चारतो," लाहिरी महाशय म्हणाले, "तो भक्त आकर्षित होतो त्वरित आध्यात्मिक आशीर्वाद."

मरणहीन गुरूच्या शरीरावर वयाचे कोणतेही चिन्ह नसतात; तो पंचवीस वर्षांच्या तरुणापेक्षा जास्त नाही असे दिसते. गोरा, कातड्याचा, मध्यम बांधणीचा आणि उंचीचा, बाबाजींचे सुंदर, मजबूत शरीर एक जाणवणारी चमक पसरवते. त्याचा डोळे गडद, शांत आणि कोमल आहेत; त्याचे लांब, चमकदार केस तांबे रंगाचे आहेत. एक अतिशय विचित्र सत्य आहे बाबाजी त्यांचे शिष्य लाहिरी महाशय यांच्याशी विलक्षण अचूक साम्य आहे. समानता इतकी आश्चर्यकारक आहे की, त्याच्या नंतरच्या वर्षांमध्ये, लाहिरी महाशय कदाचित तरुण -दिसणारे बाबाजींचे वडील म्हणून गेले असतील.

माझे संत संस्कृत शिक्षक स्वामी केबलानंद यांनी हिमालयात काही काळ बाबाजींसोबत घालवला.

केबलानंदांनी मला सांगितले, "सहकर्मी नसलेला मास्तर त्याच्या गटासह एका ठिकाणाहून दुसऱ्या ठिकाणी फिरतो." "त्याचा छोट्या बॅडमध्ये दोन अत्यंत प्रगत अमेरिकन शिष्य आहेत. बाबाजी काहींसाठी एका परिसरात राहिल्यानंतर वेळ, तो म्हणतो: 'DERA DANDA UTHAO.' ('आपण आमचे शिबिर आणि कर्मचारी उचलूया.')

तो प्रतिकात्मक दांडा घेऊन जातो (बांबू कर्मचारी). त्याचे शब्द त्याच्या गटासह त्वरित दुसऱ्या ठिकाणी जाण्याचे संकेत आहेत. तो करतो सूक्ष्म प्रवासाची ही पद्धत नेहमी वापरू नका; कधीकधी तो शिखरावरून पायी जातो.

"बाबाजी जेव्हा इतरांना पाहिजे तेव्हाच त्यांना पाहू किंवा ओळखू शकतात. तो अनेकांमध्ये दिसला म्हणून ओळखला जातो विविध भक्तांसाठी थोडे वेगळे रूप - कधीकधी दाढी आणि मिशाशिवाय, आणि कधीकधी त्यांना. त्याच्या कुजलेल्या शरीराला अन्नाची आवश्यकता नसल्यामुळे, मास्तर क्वचितच खातो. भेट देण्याचे सामाजिक सौजन्य म्हणून शिष्य, तो अधूनमधून फळे किंवा दुधात शिजवलेले तांदूळ आणि लोणी स्पष्ट करतो.

"बाबाजींच्या आयुष्यातील दोन आश्चर्यकारक घटना मला माहित आहेत," केबलानंद पुढे गेले. "त्याचे शिष्य बसले होते पवित्र वैदिक समारंभासाठी जळत असलेल्या एका प्रचंड अग्नीभोवती एक रात्र. मास्तरांनी अचानक अ आगीच्या जवळ असलेल्या चेलाच्या उघड्या खांद्यावर जळणारा लॉग आणि हलका मारला.

“त्याच्या भूतकाळातील फर्मानानुसार तुम्ही त्याला आपल्या डोळ्यांसमोर राख होतांना पाहिले असते का? कर्म? ’

“या शब्दांनी बाबाजींनी चेल्याच्या विस्कटलेल्या खांद्यावर उपचार करणारा हात ठेवला. 'मी तुला आज रात्री मुक्त केले आहे वेदनादायक मृत्यू पासून. अग्नीने तुमच्या थोड्याशा दुःखाने कर्म नियम पूर्ण झाला आहे. ’

“दुसऱ्या प्रसंगी बाबाजींचे पवित्र मंडळ एका अनोळखी व्यक्तीच्या आगमनाने व्यथित झाले. तो सोबत चढला होता मास्टरच्या छावणीजवळ जवळजवळ दुर्गम किनार्यासाठी आश्चर्यकारक कौशल्य.

“सर, तुम्ही महान बाबाजी असले पाहिजे. ’ त्या माणसाचा चेहरा अवर्णनीय श्रद्धेने उजळला होता. 'महिन्यांपासून माझ्याकडे आहे या निषिद्ध क्रंगमध्ये तुमच्यासाठी अविरत शोध घेतला. मी तुम्हाला विनंती करतो की मला शिष्य म्हणून स्वीकारा. ’

“जेव्हा महान गुरुंनी कोणताही प्रतिसाद दिला नाही, तेव्हा त्या माणसाने त्याच्या पायाच्या खडकाळ खडकाकडे निर्देश केला.

“जर तुम्ही मला नकार दिला तर मी या पर्वतावरून उडी मारेन. जर मी तुमचे मार्गदर्शन जिंकू शकलो नाही तर जीवनाचे आणखी मूल्य नाही दैवी. ’

“मग उडी मारा,” बाबाजी निःसंकोचपणे म्हणाले. 'तुमच्या सध्याच्या विकासाच्या स्थितीत मी तुम्हाला स्वीकारू शकत नाही. ’

“त्या माणसाने ताबडतोब कड्यावरून स्वतःला फेकले. बाबाजींनी धक्का बसलेल्या शिष्यांना ते आणण्याची सूचना केली अनोळखी व्यक्तीचे शरीर. जेव्हा ते गोंधळलेले रूप घेऊन परतले, तेव्हा गुरुने मृतांवर आपला दिव्य हात ठेवला माणूस लो! त्याने आपले डोळे उघडले आणि सर्वशक्तिमानापुढे नम्रपणे नमस्कार केला.

“तुम्ही आता शिष्यत्वासाठी तयार आहात. ’ बाबाजी त्याच्या पुनरुत्थान झालेल्या चेलावर प्रेमाने चमकले. 'तुझ्याकडे आहे धैर्याने एक कठीण परीक्षा उत्तीर्ण झाली. मृत्यू तुम्हाला पुन्हा स्पर्श करणार नाही; आता तुम्ही आमच्या अमर कळपापैकी आहात. ’ मग तो त्याच्या नेहमीच्या निघण्याचे शब्द बोलला, 'DERA DANDA UTHAO'; संपूर्ण गट गायब झाला डोंगर.”

अवतार सर्वव्यापी आत्म्यात राहतो; त्याच्यासाठी स्ववेअरमध्ये उलट अंतर नाही. फक्त एकच कारण, म्हणून, बाबाजींना शतक ते शतकापर्यंत त्यांचे शारीरिक स्वरूप टिकवून ठेवण्यास प्रवृत्त करू शकते: सादर करण्याची इच्छा त्याच्या स्वतःच्या शक्यतांचे ठोस उदाहरण असलेली मानवता. मनुष्याने कधीही देवत्वाची झलक दिली नाही देहात, तो त्याच्या मृत्यूच्या पलीकडे जाऊ शकत नाही या जबरदस्त भ्रामक भ्रामामुळे तो दडपलेला राहिल.

येशूला सुरुवातीपासूनच त्याच्या जीवनाचा क्रम माहित होता; तो प्रत्येक इव्हेंटमधून स्वतःसाठी नाही, नाही कोणत्याही कर्म सक्तीपासून, परंतु केवळ प्रतिबिंबित मानवांच्या उत्थानासाठी. त्याचे चार रिपोर्टर – शिष्य – मॅथ्यू, मार्क, ल्यूक आणि जॉन later नंतरच्या फायद्यासाठी अक्षम्य नाटक रेकॉर्ड केले पिढ्या.

बाबाजींसाठी देखील भूतकाळ, वर्तमान, भविष्याची सापेक्षता नाही; सुरुवातीपासून त्याला सर्व टप्पे माहित आहेत त्याचे आयुष्य. तरीही, स्वतः ला पुरुषांच्या मर्यादित समजुतीमध्ये सामावून घेत, त्याने त्याच्या अनेक कृती केल्या आहेत एक किंवा अधिक साक्षीदारांच्या उपस्थितीत दैवी जीवन. अशा प्रकारे लाहिरी महाशयांचे शिष्य झाले बाबाजींनी शारीरिक अमरत्वाची शक्यता घोषित करण्यासाठी त्यांच्यासाठी योग्य वेळ असल्याचे मानले तेव्हा ते उपस्थित होते. राम गोपाल मुद्दुमदार यांच्यासमोर त्यांनी हे वचन उच्चारले, की ते शेवटी प्रेरणा म्हणून ओळखले जाऊ शकते इतर शोधणाऱ्या हृदयाची. महान लोक त्यांचे शब्द बोलतात आणि वरवर पाहता नैसर्गिक मार्गात भाग घेतात घटना, केवळ मनुष्याच्या भल्यासाठी, अगदी ख्रिस्ताने म्हटल्याप्रमाणे: “वडील. . . मला माहित होते की तू नेहमी माझे ऐकतोस: पण ज्या लोकांनी मी हे सांगितले होते त्यांच्यामुळे, जेणेकरून ते विश्वास करतील की तू मला पाठवले आहे. ” {FN33-2} रानबाजपूर येथे माझ्या राम गोपाल, "निद्रिस्त संत", {FN33-3} सोबतच्या भेटीदरम्यान त्यांनी संबंधित बाबाजींसोबत त्यांच्या पहिल्या भेटीची अद्भुत कथा.

अध्याय 33. बाबाजी, योगी MOD आधुनिक भारताचा ख्रिस्त

177

मध्यसोपानाची मला नद पडले. "कधीतुम्ही मी नतमस्तक मध्ये नव्हिती असा शाय्यांन्या मला सुंदर ज्ञानप्रकाशकी विमली केला! गुहा सोडली. "एक

" राम गोपाल, " तो म्हणाला, 'दशासमेध स्नान घाटला जा.'

"मी लवकरच निर्जन स्थळी पोहोचलो. रात्र चांदण्यांनी आणि चकाकणाऱ्या ताऱ्यांनी उजळून निघाली होती. मी बसल्यानंतर थोडा वेळ धीरगंभीर शांततेत माझे लक्ष माझ्या पायाजवळच्या एका मोठ्या दगडी स्लॅबकडे वेधले गेले. तो हळूहळू वाढला, भूमिगत गुहा उघड करणे. दगड काही अज्ञात रीतीने संतुलित राहिला म्हणून, चा ड्रेड फॉर्म एक तरुण आणि आश्चर्यकारक सुंदर स्त्री गुहेतून हवेत उंच झाली. भोवती एक मऊ हॅलो, ती हळू हळू माझ्या समोर उतरली आणि गतिहीन उभी राहिली, परमानंदांच्या आतील अवस्थेत उभी राहिली. ती शेवटी ढवळले, आणि हळूवारपणे बोलले.

"मी माताजी आहे, {FN33-4} बाबाजींची बहीण. मी त्याला आणि लाहिरी महाशयांना माझ्या गुहेत येण्यास सांगितले आहे आज रात्री एका महत्त्वाच्या विषयावर चर्चा करण्यासाठी. '

"गंगेवर एक अस्पष्ट प्रकाश वेगाने तरंगत होता; विचित्र luminescence अपारदर्शक मध्ये परावर्तित होते पाणी तो जवळ आणि जवळ आला, जोपर्यंत आंधळा फ्लॅश घेऊन, तो माताजीच्या बाजूने दिसला आणि लाहिरी महाशयांच्या मानवी स्वरूपात त्वरित घनीभूत झाले. च्या चरणी त्याने नम्रपणे नतमस्तक केले महिला संत.

"मी माझ्या गोंधळातून सावरण्याआधी, मला एक चक्राकार वस्तुमान पाहण्यासाठी आश्चर्य वाटले गूढ प्रकाश आकाशात प्रवास करत आहे. झपाट्याने खाली उतरताना, ज्वलंत भंवर आमच्या गटाच्या जवळ आला आणि एका सुंदर तरुणाच्या शरीरात स्वतःला सामावून घेतले, जे मला लगेच समजले, ते बाबाजी होते. तो दिसत होता लाहिरी महाशय, फरक एवढाच की बाबाजी खूप लहान दिसले, आणि लांब, चमकदार केस होते.

"लाहिरी महाशय, माताजी आणि मी स्वतः गुरूंच्या चरणी नतमस्तक झालो. सुंदर वैभवाची ईथरियल संवेदना रोमांचित करते माझ्या अस्तित्वाचा प्रत्येक तंतू मी त्याच्या दैवी देहाला स्पर्श केला.

"धन्य बहीण, 'बाबाजी म्हणाले,' मी माझा फॉर्म टाकून अनंत प्रवाहात डुंबण्याचा विचार करीत आहे. '

"प्रिय गुरुजी, मी तुमची योजना आधीच पाहिली आहे. मला आज रात्री तुमच्याशी चर्चा करायची होती. आपण का पाहिजे तुमचे शरीर सोडा? ' गौरवशाली स्त्रीने त्याच्याकडे विनंतीपूर्वक पाहिले.

"मी माझ्या आत्म्याच्या महासागरावर दृश्यमान किंवा अदृश्य लाट घातली तर काय फरक पडतो?'

"माताजींनी बुद्धीच्या विलक्षण चमकाने उत्तर दिले. 'मृत्युहीन गुरु, जर काही फरक पडला नाही तर कृपया कधीही करू नका तुझा फॉर्म सोड. ' {FN33-5}

बाबाजी गंभीरपणे म्हणाले. 'मी माझे शारीरिक शरीर कधीही सोडणार नाही. हे नेहमीच कमीतकमी दृश्यमान राहिल या पृथ्वीवरील लोकांची संख्या कमी आहे. परमेश्वर तुमच्या ओठांद्वारे स्वतःची इच्छा बोलला आहे. '

"मी या उदात्त प्राण्यांमधील संभाषण ऐकून घाबरलो, महान गुरु माझ्याकडे ए सौम्य हावभाव.

" राम गोपाल, घाबरू नका, " तो म्हणाला, 'या अमर वचनाच्या ठिकाणी तुम्ही साक्षीदार होण्यात धन्य आहात.'

"बाबाजींच्या आवाजाची मधुर माधुरी जसजशी मावळत गेली तसतसे त्यांचे स्वरूप आणि लाहिरी महाशय यांचे स्वरूप हळूहळू उंचावले आणि गंगेच्या मागे सरकले. चमकदार प्रकाशाच्या ऑरियोलने त्यांचे शरीर मोहात पाडले म्हणून ते त्यांच्या शरीरात गेले रात्रीचे आकाश. माताजींचे रूप गुहेकडे तरंगले आणि खाली उतरले; दगडी स्लॅब स्वतःच बंद झाला, जणू एखाद्यावर काम करत आहे अदृश्य लाभ.

अध्याय 33. बाबाजी, योगी MOD आधुनिक भारताचा ख्रिस्त

178

“अपरिमितपणे प्रेरित होऊन, मी लाहिरी महाशयांच्या ठिकाणी परतीचा मार्ग धरला. जसे मी लवकर त्याच्यासमोर नतमस्तक झालो पहाट, माझे गुरू माझ्याकडे समजून घेऊन हसले.

“मी तुझ्यासाठी आनंदी आहे, राम गोपाल,” तो म्हणाला. ‘बाबाजी आणि माताजींना भेटण्याची इच्छा, जी तुमच्याकडे अनेकदा असते मला व्यक्त केले, शेवटी एक पवित्र पूर्तता मिळाली.’

“माझ्या सहकारी शिष्यांनी मला कळवले की लाहिरी महाशय सुरुवातीपासूनच त्याच्या व्यासपीठावरून हलले नाहीत आधीची संध्याकाळ.

“तुम्ही दससमेध घाटला निघाल्यानंतर त्यांनी अमरत्वावर एक अद्भुत प्रवचन दिले, ‘ चेलास मला सांगितले. पहिल्यांदाच मला शास्त्रीय श्लोकांमधील सत्य पूर्णपणे जाणवले जे सांगते की एक माणूस आत्म-साक्षात्कार एकाच वेळी दोन किंवा अधिक शरीरात वेगवेगळ्या ठिकाणी दिसू शकतो.

“लाहिरी महाशयांनी नंतर मला यासाठी लपवलेल्या दैवी योजनेसंबंधी अनेक आध्यात्मिक मुद्दे समजावून सांगितले पृथ्वी, ”राम गोपाल यांनी निष्कर्ष काढला. “बाबाजींना या कालावधीसाठी त्यांच्या शरीरात राहण्यासाठी देवाने निवडले आहे विशिष्ट जागतिक चक्र. युग येतील आणि जातील - तरीही मृत्यूहीन मास्टर, {FN33-6} चे नाटक पाहत आहे शतके, स्थलीय या स्टेजवर उपस्थित असतील.”

अध्याय 33 तळटीप

{FN33-1} मॅथ्यू 8: 19-20.

{FN33-2} जॉन 11: 41-42.

{FN33-3} सर्वव्यापी योगी ज्याने पाहिले की मी तारकेश्वर मंदिरापुढे नतमस्तक होण्यात अपयशी झालो (./ अध्याय 13).

{FN33-4} "पवित्र आई." माताजी देखील शतकानुशतके जगले आहेत; ती जवळजवळ प्रगत आहे तिचा भाऊ म्हणून आध्यात्मिक. ती दससामेध GHAT जवळ एका लपलेल्या भूमिगत गुहेत परमानंदात राहते.

{FN33-5} ही घटना थॅल्सची आठवण करून देते. महान ग्रीक तत्वज्ञानी शिकवले की नाही जीवन आणि मृत्यू यातील फरक. "मग, का," एका समीक्षकाला विचारले, "तू मरत नाहीस का?" "कारण," उत्तर दिले थॅल्स, "काही फरक पडत नाही."

{FN33-6} "मी तुम्हाला खरे सांगतो, जर कोणी माझे म्हणणे पाळले तर (ख्रिस्तामध्ये अखंड राहा चेतना), तो कधीही मृत्यू पाहू शकणार नाही." - जॉन 8:51.

अध्याय 34. हिमालयातील एका वास्तूची सामग्री बनवणे

“लाहिरी महाशयांसोबत बाबाजींची पहिली भेट ही एक रोमांचकारी कथा आहे, आणि त्यापैकी एक जे आम्हाला देते मृत्यूहीन गुरुची तपशीलवार झलक.”

हे शब्द स्वामी केबलानंदांनी एका अद्भुत कथेची प्रस्तावना होती. पहिल्यांदा त्याने हे सांगितले की मी होतो अक्षरशः मंत्रमुग्ध. इतर अनेक प्रसंगी मी माझ्या सौम्य संस्कृत शिक्षकाला कथा पुन्हा सांगायला लावली, जी होती नंतर श्री युक्तेश्वरने मला तेच शब्दात सांगितले. या दोन्ही लाहिरी महाशयांचे शिष्य होते त्यांच्या गुरूंच्या ओठांवरून अप्रतिम कथा ऐकली.

“बाबाजींशी माझी पहिली भेट माझ्या तेहतीसव्या वर्षी झाली,” लाहिरी महाशय म्हणाले होते. "शरद तूतील 1861 मध्ये मी लष्करी अभियांत्रिकी विभागात शासकीय लेखापाल म्हणून दानापूर येथे तैनात होतो. एक सकाळी ऑफिस मॅनेजरने मला बोलावले.

अध्याय 34. हिमालयातील एका वास्तूची सामग्री बनवणे

179

ते म्हणाले, 'लाहिरी,' आमच्या मुख्य कार्यालयातून नुकतीच एक तार आली आहे. तुमची रानीखेतला बदली होणार आहे, जिथे सैन्य पोस्ट {FN34-1} आता स्थापन केले जात आहे.'

“एका सेवकासह, मी 500 - मैलाच्या प्रवासाला निघालो. घोडा आणि बग्गीने प्रवास करून, आम्ही तीस दिवसात पोहोचलो रानीखेतचे हिमालयीन ठिकाण. {FN34-2}

“माझ्या कार्यालयातील कर्तव्ये कठीण नव्हती; मला भव्य डोंगरांमध्ये अनेक तास भटकंती करता आली. अ माझ्यापर्यंत अफवा पोहोचली की महान संतांनी त्यांच्या उपस्थितीने प्रदेशाला आशीर्वाद दिला; मला त्यांना पाहण्याची तीव्र इच्छा वाटली. एका पहाटेच्या धावपळीच्या वेळी, माझ्या नावाचा हाक मारणारा दूरचा आवाज ऐकून मी थक्क झालो. मी माझे चालू ठेवले द्रोणगिरी पर्वतावर जोमदार चढण. मी असू शकत नाही या विचाराने थोडीशी अस्वस्थता मला घेरली जंगलावर अंधार पडण्यापूर्वी माझी पावले मागे घेण्यास सक्षम.

“शेवटी मी एका छोट्या क्लिअरिंगवर पोहोचलो ज्याच्या बाजूंना लेण्यांनी ठिपका होता. एका खडकाळ किनार्यावर उभा होता हसणारा तरुण, स्वागतासाठी हात पुढे करत आहे. मला आश्चर्य वाटले की ते वगळता तांब्याच्या रंगाचे केंस, त्याने माझ्याशी उल्लेखनीय साम्य धारण केले.

" लाहिरी, तुम्ही आलात! ' संताने मला हिंदीत प्रेमाने संबोधले. 'इथे या गुहेत विश्रांती घ्या. मीच होतो तुला बोलावले. '

“मी एका सुंदर छोट्या कुंडीत प्रवेश केला ज्यात अनेक लोकरीचे घोंगडे आणि काही कमंडुलस (भीक मागणे वाटी).

“लाहिरी, तुला ती जागा आठवते का?' योगींनी एका कोपऱ्यात दुमडलेल्या चादरीकडे बोट दाखवले.

“नाही सर.' माझ्या साहसाच्या विचित्रतेने काहीसे चकित झाले, मी पुढे म्हटले, 'मला रात्री निघण्यापूर्वी आता निघायला हवे. मी माझ्या ऑफिसमध्ये सकाळी व्यवसाय करा. '

“रहस्यमय संताने इंग्रजीत उत्तर दिले, 'कार्यालय तुमच्यासाठी आणले होते, तुम्ही कार्यालयासाठी नाही.'

“मला संभ्रम वाटला की या वन संन्यासीने केवळ इंग्रजीच बोलू नये तर त्याचे शब्द देखील स्पष्ट केले पाहिजेत ख्रिस्त. {FN34-3}

“मी पाहतो की माझा टेलिग्राम प्रभावी झाला आहे.' योगींची टिप्पणी मला समजण्यासारखी नव्हती; मी त्याचा अर्थ विचारला.

“मी त्या टेलिग्रामचा संदर्भ देतो ज्याने तुम्हाला या वेगळ्या भागांमध्ये बोलावले. मीच शांतपणे मनाला सुचवले तुमच्या वरिष्ठ अधिकाऱ्याने तुम्हाला रानीखेतला बदली करा. जेव्हा एखाद्याला मानवजातीशी त्याची एकता जाणवते, सर्व मनांना ट्रांसमिशन स्टेशन बनवा ज्याद्वारे तो इच्छेनुसार काम करू शकेल. ' तो हळूवारपणे म्हणाला, 'लाहिरी, नक्कीच ही गुहा तुम्हाला परिचित वाटते? '

“मी एक गोंधळलेली शांतता पाळत असताना, संत जवळ आला आणि माझ्या कपाळावर हळूवारपणे मारला. त्याच्याकडे चुंबकीय स्पर्श, एक आश्चर्यकारक प्रवाह माझ्या मेंदूतून वाहतो, गोड बीज सोडतो - माझ्या आठवणी मागील आयुष्य.

“मला आठवते!' ' माझा आवाज आनंदी रडण्याने अर्धा गुदमरला होता. 'तुम्ही माझे गुरु बाबाजी आहात, ज्यांचे आहेत मी नेहमी! भूतकाळातील दृश्ये माझ्या मनात स्पष्टपणे उद्भवतात; इथे या गुहेत मी माझी शेवटची अनेक वर्षे घालवली अवतार! ' जशी अक्षम्य आठवणींनी मला भारावून टाकले, मी अश्रूंनी माझ्या मालकाच्या पायाला मिठी मारली.

“तीन दशकांहून अधिक काळ मी येथे तुझी वाट पाहत आहे - तू माझ्याकडे परत येण्याची वाट पाहत आहेस!' बाबाजींचा आवाज वाजला आकाशीय प्रेमाने. 'तुम्ही दूर सरकले आणि मृत्यूच्या पलीकडे जीवनातील गोंधळलेल्या लाटांमध्ये अदृश्य झाला. च्या तुमच्या कर्माची जादूची कांडी तुम्हाला स्पर्श केली आणि तुम्ही निघून गेलात! तू माझी दृष्टी गमावली असली तरी मी कधीच हरलो नाही तुझी नजर! तेजस्वी देवदूत जेथे जातात त्या प्रकाशमय सूक्ष्म समुद्रावर मी तुमचा पाठलाग केला. खिन्नतेतून,

अध्याय 34. हिमालयातील एका वास्तूची सामग्री बनवणे

180

वादळ, उलथापालथ आणि प्रकाश मी तुझ्यामागे आलो, जसे आई पक्षी तिच्या लहान मुलांचे रक्षण करते. तुम्ही जगत असताना तुमचे गर्भाची मानवी संज्ञा - जीवन, आणि एक बाळ उदयास आले, माझी नजर तुमच्यावर कायम होती. जेव्हा आपण आपले लहान स्वरूप झाकले तुमच्या लहानपणी नादिया वाळूखाली कमळाच्या आसनात मी अदृश्यपणे उपस्थित होतो! धीराने, महिन्यांनंतर या परिपूर्ण दिवसाची वाट पाहत मी वर्षानुवर्ष, तुमच्यावर लक्ष ठेवले आहे. आता तू माझ्याबरोबर आहेस! लो, इथे तुमची गुहा आहे, पूर्वीची आवडती! मी ते नेहमी स्वच्छ आणि तुमच्यासाठी तयार ठेवले आहे. हा तुमचा पवित्र आहे ASANA - ब्लॅककेट, जिथे तुम्ही दररोज तुमचे विस्तारित हृदय देवासोबत भरण्यासाठी बसता! तिथे तुमचा वाडगा पहा जे तुम्ही अनेकदा माझ्याकडून तयार केलेले अमृत प्याले! मी पितळी कप चमकदार पॉलिश कसा ठेवला आहे ते पहा आपण त्यामधून पुन्हा मद्यपान करू शकता! माझ्या स्वतः च्या, तुला आता समजले का? '

"माझे गुरु, मी काय सांगू?' मी कुरकुर केली. 'अशा मृत्यूहीन प्रेमाबद्दल कोठे ऐकले आहे?' मी टक लावून पाहिले दीर्घ आणि आनंदाने माझ्या शाश्वत खजिन्यावर, जीवन आणि मृत्यूमध्ये माझे गुरु.

"लाहिरी, तुम्हाला शुद्धीची गरज आहे. या भांड्यात तेल प्या आणि नदीच्या कडेला झोपा. ' बाबाजींचे व्यावहारिक शहाणपण, मी एक जलद, आठवण करून देणारे स्मित, प्रतिबिंबित केले.

"मी त्याच्या निर्देशांचे पालन केले. हिमालयातील बर्फाळ रात्र उतरत असली तरी, एक आरामदायक उबदारपणा, एक आतील किरणोत्सर्ग, माझ्या शरीराच्या प्रत्येक पेशीत धडधडायला सुरुवात झाली. मला आश्चर्य वाटले. अज्ञात तेल वैश्विक होते उष्णता?

"गडद वारे माझ्याभोवती अंधारात चाबूक मारत होते, एक भयंकर आवाहन ओरडत होते. च्या थंडगार तरंग खडकाळ किनाऱ्यावर पसरलेल्या गोगाश नदी आता माझ्या शरीरावर झिरपल्या. जवळच वाघ ओरडले, पण माझे हृदय भीतीपासून मुक्त होते; माझ्यामध्ये नव्याने निर्माण झालेल्या तेजस्वी शक्तीने एक आश्वासन दिले अगम्य संरक्षण. कित्येक तास वेगाने गेले; दुसऱ्या आयुष्याच्या मिटलेल्या आठवणी स्वतःमध्ये विणल्या माझ्या दैवी गुरूसोबत पुनर्मिलन करण्याचा सध्याचा उत्कृष्ट नमुना.

"माझ्या एकांत संगीतांना पावलांच्या जवळ येण्याच्या आवाजाने व्यत्यय आला. अंधारात माणसाचा हात हळूवारपणे माझ्या पायाला मदत केली आणि मला काही कोरडे कपडे दिले.

"ये भाऊ,' माझा सोबती म्हणाला. 'मास्तर तुमची वाट पाहत आहेत.'

"त्याने जंगलातून मार्ग दाखवला. थोड्या अंतरावर स्थिर प्रकाशाने अचानक रात्री उजाडली.

"तो सूर्योदय असू शकतो का? ' मी चौकशी केली. 'नक्कीच संपूर्ण रात्र गेली नसेल?'

"तास मध्यरात्री आहे. ' माझे मार्गदर्शक हसले. 'यापुढील प्रकाश म्हणजे सुवर्णमहालाची चमक आहे, ती साकार झाली आहे येथे आज रात्री नीरव बाबाजींनी. अंधुक भूतकाळात, आपण एकदा अ च्या सुंदरतेचा आनंद घेण्याची इच्छा व्यक्त केली राजवाडा. आमचे गुरु आता तुमची इच्छा पूर्ण करत आहेत, अशा प्रकारे तुम्हाला कर्माच्या बंधनातून मुक्त करतात. ' {FN34-4} तो ते पुढे म्हणाले, 'भव्य राजवाडा आज रात्री तुमच्या योगामध्ये दीक्षा घेतल्याचा देखावा असेल. सर्व तुझे तुमच्या लांबच्या वनवास संपल्यावर आनंदित होऊन येथे भाऊ तुमच्या स्वागतासाठी सहभागी होतात. बघा! '

"चमकदार सोन्याचा एक विशाल राजवाडा आमच्या समोर उभा होता. असंख्य दागिन्यांनी भरलेले, आणि लँडस्केप दरम्यान सेट गार्डन्स, त्याने अतुलनीय भव्यतेचा देखावा सादर केला. देवदूत चेहऱ्याचे संत तैनात होते चमकदार दरवाजे, माणिकांच्या चकाकीने अर्थे लाल झाले. हिरे, मोती, नीलमणी आणि उत्तम पन्ना सजावटीच्या कमानींमध्ये आकार आणि चमक अंतर्भूत होती.

"मी माझ्या सोबतीला एका प्रशस्त रिसेप्शन हॉलमध्ये गेलो. उदबत्ती आणि गुलाबाचा वास हवा; मंद दिवे बहुरंगी चमक दाखवतात. भक्तांचे छोटे गट, काही गौरा, काही काळे -कातडे, जप केलेले आंतरिक शांततेत विसर्जित, संगीतदृष्ट्या किंवा ध्यानस्थ आसनात बसले. एक चैतन्यमय आनंद पसरला वातावरण.

अध्याय 34. हिमालयातील एका वास्तूची सामग्री बनवणे

181

"तुमच्या डोळ्यांना मेजवानी द्या; या महालाच्या कलात्मक वैभवाचा आनंद घ्या, कारण ते केवळ तुमच्यामध्ये अस्तित्वात आले आहे सन्मान.' मी आश्चर्यचकित झालेल्या काही स्वखलन बोलताना माझे मार्गदर्शक सहानुभूतीने हसले.

"'भाऊ,' मी म्हणालो, 'या संरचनेचे सौंदर्य मानवी कल्पनेच्या मर्यादा ओलांडते. कृपया मला सांगा त्याच्या उत्पत्तीचे रहस्य.'

"मी तुम्हाला आनंदाने प्रबोधन करीन.' माझ्या सोबतीचे काळे डोळे शहाणपणाने चमकले. 'प्रत्यक्षात काहीच नाही या भौतिकीकरणबाबदल अवर्णनीय. संपूर्ण ब्रह्मांड हा निर्मात्याचा भौतिक विचार आहे. हे जड, ऐहिक क्लॉड, अंतराळात तरंगत, हे देवाचे स्वप्न आहे. त्याने सर्व गोष्टी त्याच्या चेतनेतून बनवल्या, अगदी म्हणून मनुष्य त्याच्या स्वप्नातील चेतनेमध्ये पुनरुत्पादन करतो आणि सृष्टीला त्याच्या जीवांसह जिवंत करतो.

"'देवाने प्रथम पृथ्वी ही कल्पना म्हणून निर्माण केली. मग त्याने ते जलद केले; ऊर्जा अणू अस्तित्वात आले. त्याने समन्वय साधला या घन गोलातील अणू. त्याचे सर्व रेणू देवाच्या इच्छेने एकत्र असतात. जेव्हा तो मागे घेतो त्याची इच्छा, पृथ्वी पुन्हा उर्जेमध्ये विघटित होईल. ऊर्जा चैतन्यात विरघळेल; पृथ्वीची कल्पना वस्तुनिष्ठतेपासून अदृश्य होईल.

"'स्वप्नातील पदार्थ स्वप्नातील व्यक्तीच्या अवचेतन विचाराने साकार होतो. जेव्हा ते जागरुकतेमध्ये एकत्रित विचार मागे घेतला जातो, स्वप्न आणि त्यातील घटक विरघळतात. एक माणूस डोळे बंद करतो आणि एक स्वप्न उभे करते - सृष्टी जे जागृत झाल्यावर सहजतेने डीमटेरियालाइझ करते. तो दैवी आर्किटेपलचे अनुसरण करतो नमुना त्याचप्रमाणे, जेव्हा तो वैश्विक चेतनेमध्ये जागृत होईल, तेव्हा तो सहजपणे भ्रमांचे डीमटेरियालाइझेशन करेल वैश्विक स्वप्नाचे.

"'असीम सर्व-पूर्ण इच्छाशक्तीसह एक असल्याने, बाबाजी मूलभूत अणूंना एकत्र करण्यासाठी आणि स्वतःला कोणत्याही स्वरूपात प्रकट करा. तात्काळ तयार केलेला हा सुवर्ण महाल वास्तविक आहे, जरी ही पृथ्वी खरी आहे. बाबाजींनी हा मनमोहक वाडा त्याच्या मनातून निर्माण केला आहे आणि त्याच्या इच्छाशक्तीने त्याचे अणू एकत्र धरून आहेत, जरी देवाने ही पृथ्वी निर्माण केली आणि ती अखंड राखत आहे.' ते पुढे म्हणाले, 'जेव्हा ही रचना त्याची सेवा करते हेतू, बाबाजी ते डीमटेरियालाइझ करतील.'

"मी घाबरून गप्प राहिलो, माझ्या मार्गदर्शकाने एक जबरदस्त हावभाव केला. 'हा चमकणारा राजवाडा, उत्कृष्टपणे दागिन्यांनी सुशोभित केलेले, मानवी प्रयत्नांनी किंवा कष्टाने खणलेले सोने आणि रत्ने बांधलेले नाही. ते ठामपणे उभे राहणे, मानवाला एक मोठे आव्हान. {FN34-5} जो कोणी स्वतःला देवाचा पुत्र म्हणून ओळखतो, अगदी बाबाजींनी केले आहे, त्यांच्यामध्ये दडलेल्या अनंत शक्तींनी कोणत्याही ध्येयापर्यंत पोहोचू शकता. आत एक सामान्य दगड कुलूप स्वतःच आश्चर्यकारक अणुऊर्जेचे रहस्य; {FN34-6} तरीही, मर्त्य अजून देवत्वाचे शक्तीस्थान आहे.'

"Nearशीनी जवळून - टेबलवर एक सुंदर फुलदाणी उचलली ज्याचे हँडल हिऱ्यांनी चमकत होते. 'आमचे महान गुरूंनी असंख्य मुक्त वैश्विक किरणांना दृढ करून हा महाल तयार केला, 'तो पुढे गेला. 'या फुलदाण्याला आणि त्याला स्पर्श करा हिरे; ते संवेदी अनुभवाच्या सर्व चाचण्या पूर्ण करतील.'

"मी फुलदाणीची तपासणी केली आणि गुळगुळीत खोलीच्या भिंतींवर हात फिरवला, चमकदार सोन्याने जाड. प्रत्येक भव्यपणे विखुरलेले दागिने राजाच्या संग्रहास पात्र होते. खोल समाधान माझ्या मनावर पसरले. माझ्या अवचेतनतेमध्ये दडलेली एक इच्छा, जी आता जीवनातून गेली आहे, एकाच वेळी समाधानी वाटत होती आणि विझले.

"माझ्या सुंदर सोबत्याने मला सुशोभित कमानी आणि कॉरिडॉरमधून भरघोस सुसज्ज कक्षांच्या मालिकेत नेले. सम्राटाच्या महालाच्या शैलीत. आम्ही एका प्रचंड हॉलमध्ये प्रवेश केला. मध्यभागी एक सोन्याचे सिंहासन उभे होते दागिन्यांसह रंगांचे चमकदार मिश्रण तेथे, कमळाच्या आसनात, सर्वोच्च बाबाजी बसले. मी गुडघे टेकले त्याच्या पायावर चमकणारा मजला.

"'लाहिरी, तू अजूनही तुझ्या स्वप्नातील सोन्याच्या वाड्यावर मेजवानी करत आहेस?' माझ्या गुरूचे डोळे जसे चमकत होते त्याचे स्वतःचे नीलम. 'उठा! तुझ्या सर्व ऐहिक तहान कायमच्या विझणार आहेत.' त्याने काही कुरकुर केली आशीर्वादाचे गूढ शब्द. 'माझ्या मुला, उठ. क्रियाद्वारे देवाच्या राज्यात तुमची दीक्षा प्राप्त करा

अध्याय 34. हिमालयातील एका वास्तूची सामग्री बनवणे

182

योग. '

“बाबाजींनी हात पुढे केला; फळे आणि फुलांनी वेढलेली होमा (यज्ञ) आग दिसली. मी या ज्वलंत वेदीपूर्वी मुक्ती योग तंत्र प्राप्त केले.

“पहाटेच्या सुमारास संस्कार पूर्ण झाले. मला माझ्या आनंदी अवस्थेत झोपेची गरज भासली नाही आणि मी भटकलो राजवाडा, सर्व बाजूंनी खजिना आणि अमूल्य OBJETS D'ART ने भरलेला. भव्यकडे उतरत आहे उद्यान, माझ्या लक्षात आले, जवळच, त्याच लेण्या आणि ओसाड डोंगराच्या कडा ज्यावर काल बढाई मारली होती राजवाडा किंवा फुलांच्या गच्चीला संलग्नता.

“हिमालयातील थंड सूर्यप्रकाशात चमकदारपणे चमकणाऱ्या राजवाड्यात परतताना, मी माझ्या उपस्थितीची मागणी केली मास्टर. तो अजूनही सिंहासनावर होता, त्याच्याभोवती अनेक शांत शिष्य होते.

" लाहिरी, तुला भूक लागली आहे. ' बाबाजी पुढे म्हणाले, 'डोळे बंद करा.'

“जेव्हा मी ते पुन्हा उघडले, तेव्हा मोहक राजवाडा आणि त्यातील नयनरम्य बागा गायब झाल्या. माझे स्वतःचे शरीर आणि बाबाजींचे रूप आणि चेलाचे पुंजके हे सर्व आता नेमकी जागेवर बेअर मैदानावर बसले होते. लुप्त झालेला राजवाडा, खडकाळ ग्रीटोसच्या सूर्यप्रकाश प्रवेशापासून फार दूर नाही. मला आठवले की माझ्या मार्गदर्शकाकडे होते टिप्पणी केली की राजवाडा डीमटेरियलाइज्ड होईल, त्याचे बंदिस्त अणू विचारात सोडले जातील जे ते उगवले होते. स्तब्ध असले तरी मी माझ्या गुरूकडे विश्वासाने पाहिले. यावर पुढे काय अपेक्षा करावी हे मला माहित नव्हते चमत्कारांचा दिवस.

बाबाजींनी स्पष्ट केले की, 'ज्या उद्देशाने राजवाडा तयार करण्यात आला होता तो आता पूर्ण झाला आहे. त्याने एक माती उचलली जमिनीतून पात्र. 'तिथे हात जोडा आणि तुम्हाला हवे ते अन्न घ्या.'

“मी रुंद, रिकाम्या वाड्याला स्पर्श करताच ते गरम लोणी - तळलेले लुचिस, करी, आणि दुर्मिळ मिठाई. मी स्वतः ला मदत केली, हे लक्षात घेऊन की पात्र कधीही भरलेले आहे. माझ्या जेवणाच्या शेवटी मी पाहिले पाण्यासाठी. माझ्या गुरूने माझ्या समोर वाडगा दाखवला. लो! अन्न नाहीसे झाले; त्याच्या जागी पाणी होते, डोंगराच्या ओढ्याप्रमाणे स्वच्छ.

"काही लोकांना हे माहित आहे की देवाच्या राज्यात सांसारिक पूर्ततेचे राज्य समाविष्ट आहे, 'बाबाजी निरीक्षण केले. 'दैवी क्षेत्र ऐहिक पर्यंत विस्तारलेले आहे, परंतु नंतरचे, भ्रामक असल्याने, त्याचे सार समाविष्ट करू शकत नाही वास्तव. '

“प्रिय गुरु, काल रात्री तुम्ही माझ्यासाठी स्वर्ग आणि पृथ्वीवरील सौंदर्याचा दुवा दाखवला!' मी हसलो गायब झालेल्या महालाच्या आठवणी; निश्चितपणे कोणत्याही साध्या योगीला ऑगस्ट रहस्यांची दीक्षा मिळाली नव्हती अधिक प्रभावी लवझरीच्या परिसरामध्ये आत्म्याचे! मी वर्तमानाच्या अगदी विरोधाभासाकडे शांतपणे पाहिले देखावा दमदार मैदान, गगनचुंबी छप्पर, आदिम आश्रय देणाऱ्या लेण्या - सर्व काही एक दयाळू नैसर्गिक वाटले माझ्या आजूबाजूच्या सेराफिक संतांसाठी सेटिंग.

"मी त्या दुपारी माझ्या कंबलवर बसलो होतो, भूतकाळातील जीवनातील अनुभवांच्या संघटनांनी पवित्र केले होते. माझे दिव्य गुरु जवळ आला आणि माझ्या डोक्यावरून हात फिरवला. मी निर्विकल्प समाधी राज्यात प्रवेश केला, उर्वरित अखंडपणे त्याच्या आनंदात सात दिवस. स्व -ज्ञानाचा सलग स्तर ओलांडून मी आत प्रवेश केला वास्तवाचे मृत्यूहीन क्षेत्र. सर्व भ्रामक मर्यादा दूर झाल्या; माझा आत्मा पूर्णपणे वर स्थापित झाला वैश्विक आत्म्याची शाश्वत वेदी. आठव्या दिवशी मी माझ्या गुरूच्या पाया पडलो आणि त्यांना विनंती केली की मला ठेवा या पवित्र रानात नेहमी त्याच्या जवळ.

"माझ्या मुला, 'बाबाजी मला मिठी मारत म्हणाले, 'या अवतारातील तुमची भूमिका बाह्य रंगभूमीवर साकारली गेली पाहिजे. जन्मपूर्व एकाकी ध्यानाच्या अनेक जीवनांनी आशीर्वादित, आपण आता पुरुषांच्या जगात मिसळले पाहिजे.

अध्याय 34. हिमालयातील एका वास्तूची सामग्री बनवणे

183

"तुम्ही आधीच विवाहित पुरुष होईपर्यंत या वेळी मला भेटला नाही या वस्तुस्थितीचा एक खोल उद्देश आहे, माफक व्यवसायाच्या जबाबदारीसह. तुम्ही आमच्या गुप्त बँडमध्ये सामील होण्याचे तुमचे विचार बाजूला ठेवले पाहिजेत हिमालय; आपले जीवन गर्दीच्या मल्लामध्ये आहे, जे आदर्श योगी-गृहस्थांचे उदाहरण आहे.

"अनेक भयभीत झालेल्या सांसारिक पुरुष आणि स्त्रियांचे रडणे महान लोकांच्या कानावर पडले नाही लोकांनो, 'तो पुढे गेला. कृयायोगाद्वारे असंख्य लोकांना आध्यात्मिक सांत्वन देण्यासाठी तुम्ही निवडले गेले आहात प्रामाणिक साधक. कौटुंबिक संबंध आणि जड सांसारिक कर्तव्यांनी अडकलेले लाखो नवीन हृदय घेतील तुमच्याकडून, त्यांच्यासारखे गृहस्थ. उच्चतम योगिक प्राप्ती आहेत हे पाहण्यासाठी तुम्ही त्यांना मार्गदर्शन केले पाहिजे कौटुंबिक पुरुषासाठी प्रतिबंधित नाही. जगातही, योगी जो विश्वासाने आपली जबाबदारी पार पाडतो, वैयक्तिक हेतू किंवा आसक्तीशिवाय, ज्ञानाचा निश्चित मार्ग चालतो.

"कोणतीही गरज तुम्हाला जग सोडून जाण्यास भाग पाडत नाही, कारण आतून तुम्ही त्याची प्रत्येक कर्मे बांधून टाकली आहेत. या जगाचे नाही, आपण अद्याप त्यात असणे आवश्यक आहे. बरीच वर्षे अजूनही शिल्लक आहेत ज्या दरम्यान आपण प्रामाणिकपणे पूर्ण करणे आवश्यक आहे आपले कुटुंब, व्यवसाय, नागरी आणि आध्यात्मिक कर्तव्ये. दैवी आशेचा एक गोड नवीन श्वास कोरड्यात प्रवेश करेल सांसारिक माणसांची अंतःकरणे. तुमच्या संतुलित जीवनातून, त्यांना समजेल की मुक्ती आतीलवर अवलंबून आहे, त्याऐवजी बाह्य, संन्यास. '

"माझे कुटुंब, कार्यालय, जग किती दुर्गम वाटत होते, कारण मी उच्च हिमालयातील माझ्या गुरुचे ऐकले एकांत. तरीही त्याच्या शब्दात ठाम सत्य वाजले; मी शांतीचे हे आश्रयस्थान सोडण्यास नम्रपणे सहमत झालो. बाबाजींनी मला प्राचीन कठोर नियमांचे निर्देश दिले जे योग कलेचे प्रसारण गुरूकडून करतात शिष्य

बाबाजी म्हणाले, 'फक्त क्रियांची चावी पात्र चेलानाच द्या. 'जो शोधात सर्वांचा त्याग करण्याचे वचन देतो ध्यान शास्त्रातून जीवनाचे अंतिम रहस्य उलगडण्यासाठी दैवी योग्य आहे. '

"अजैलिक गुरू, तुम्ही आधीच हरवलेल्या कृया कलाचे पुनरुत्थान करून मानवजातीला अनुकूल केले आहे, तसे तुम्ही करणार नाही का? शिष्यत्वाच्या कठोर आवश्यकता शिथिल करून तो लाभ वाढवा? ' मी बाबाजींकडे निरखून पाहिले. 'मी प्रार्थना करा की तुम्ही मला सर्व साधकांशी कृया संवाद साधण्याची परवानगी द्या, जरी सुरुवातीला ते व्रत करू शकत नाहीत स्वतःचा आंतरिक त्याग पूर्ण करण्यासाठी. जगातील अत्याचारित पुरुष आणि स्त्रिया, ज्याने त्यांचा पाठलाग केला तिप्पट दुःख, {FN34-7} ला विशेष प्रोत्साहनाची आवश्यकता आहे. ते स्वातंत्र्याचा मार्ग कधीच प्रयत्न करू शकत नाहीत जर कृया दीक्षा त्यांच्याकडून रोखली जावी. '

"असंच हो. दैवी इच्छा तुमच्याद्वारे व्यक्त झाली आहे. ' या सोप्या शब्दांनी दयाळू गुरू युगांपासून क्रियाने जगापासून लपवलेले कठोर सुरक्षा उपाय काढून टाकले. 'कृया सर्वाना मुक्तपणे द्या जे नम्रपणे मदत मागतात. '

"शांततेनंतर, बाबाजी पुढे म्हणाले, 'तुमच्या प्रत्येक शिष्याला भगवदाचे हे भव्य वचन पुन्हा सांगा गीता: "स्वल्पमास्य धर्मस्य, त्रयता महतो भोयात" - "अगदी थोडेसे या धर्माचे आचरण तुम्हाला भयंकर भीती आणि प्रचंड त्रासांपासून वाचवेल. " {FN34-8}

"दुसऱ्या दिवशी सकाळी मी माझ्या गुरूच्या चरणी त्यांच्या विदाई आशीर्वादासाठी गुडघे टेकले, तेव्हा त्यांनी मला निघून जाण्यास मनापासून संकोच वाटला. त्याला.

माझ्या प्रिय मुला, आमच्यासाठी वेगळेपणा नाही. त्याने माझ्या खांद्याला प्रेमाने स्पर्श केला. 'जिथेकुठे तू आहेस, जेव्हाही तुम्ही मला फोन कराल, मी लगेच तुमच्यासोबत असेन. '

"त्याच्या चमत्कारिक वचनामुळे सांत्वन, आणि देवाच्या नव्याने सापडलेल्या सोन्याने समृद्ध - बुद्धीने, मी माझा मार्ग मोकळा केला डोंगराच्या खाली. कार्यालयात माझे सहकारी कर्मचाऱ्यांनी स्वागत केले, ज्यांनी दहा दिवस माझा विचार केला हिमालयीन जंगलात हरवले. लवकरच मुख्य कार्यालयाकडून एक पत्र आले.

" लाहिरींनी दानापूर {FN34-9} कार्यालयात परत यावे, 'असे लिहिले आहे. 'रानीखेतला त्याचे हस्तांतरण चुकून झाले. दुसरा माणूस रानीखेत कर्तव्ये स्वीकारायला पाठवायला हवा होता. '

"मी हसलो, इव्हेंट्समधील लपलेल्या क्रॉसक्रेडिट्सवर प्रतिबिंबित करून ज्याने मला या सर्वात जवळच्या ठिकाणी नेले भारत.

"दानापूरला परतण्यापूर्वी, मी मुरादाबाद येथे एका बंगाली कुटुंबासोबत काही दिवस घालवले. सहा मित्रांची पार्टी मला अभिवादन करण्यासाठी जमले. मी संभाषण आध्यात्मिक विषयांकडे वळवताना, माझ्या यजमानाने उदासपणे पाहिले:

" अरे, या दिवसांत भारत संतांचा निराधार आहे! "

" बाबू, 'मी मनापासून निषेध केला,' अर्थातच या देशात अजूनही महान गुरु आहेत! "

"प्रचंड उत्साहाच्या मूडमध्ये, मला हिमालयातील माझे चमत्कारीक अनुभव सांगण्याची प्रेरणा मिळाली. लहान कंपनी नम्रपणे अविश्वसनीय होती.

"'लाहिरी,' एक माणूस शांतपणे म्हणाला, 'तुमचे मन त्या दुर्मिळ पर्वतीय हवेमध्ये ताणतणावाखाली आहे. हे आहे काही दिवसाचे स्वप्न तुम्ही सांगितले आहे. '

"सत्याच्या उत्साहाने जळत मी योग्य विचार न करता बोललो. जर मी त्याला फोन केला तर माझे गुरु लगेच आत येतील हे घर. "

"प्रत्येक डोळ्यात व्याज चमकले; यात आश्चर्य वाटण्यासारखे नव्हते की हा गट एका संतला पाहण्यास उत्सुक होता असा विचित्र मार्ग. अर्ध्या - अनिच्छेने, मी एक शांत खोली आणि दोन नवीन लोकरीचे ब्लॅकेट मागितले.

"मास्टर ईथरमधून साकार होईल,' मी म्हणालो. 'दाराबाहेर शांतपणे रहा; मी तुला लवकरच फोन करेन. '

"मी ध्यानस्थ अवस्थेत बुडालो, नम्रपणे माझ्या गुरूला बोलावले. अंधारलेली खोली लवकरच अंधुकाने भरली कर्ण चंद्रप्रकाश; बाबाजींची तेजस्वी आकृती उदयास आली.

" लाहिरी, तू मला क्षुल्लक म्हणतोस का? ' मास्तरांची नजर कठोर होती. 'सत्य प्रामाणिक साधकांसाठी आहे, त्यांच्यासाठी नाही निष्क्रिय कुतूहल. जेव्हा कोणी पाहतो तेव्हा त्यावर विश्वास ठेवणे सोपे असते; मग नाकारण्यासारखे काहीच नाही. अलौकिक सत्य पात्र आहे आणि त्यांच्या नैसर्गिक भौतिकवादी संशयावर मात करणाऱ्यांनी शोधून काढला. ' तो गंभीरपणे म्हणाला, 'मला जाऊ दे! "

"मी विनम्रपणे त्याच्या पाया पडलो. 'पवित्र गुरु, मला माझी गंभीर चूक जाणवली; मी नम्रपणे क्षमा मागतो. ते निर्माण करायचे होते या आध्यात्मिकदृष्ट्या आंधळ्या झालेल्या मनांवर विश्वास ठेवा ज्याने मी तुम्हाला कॉल करण्याचे धाडस केले. कारण तुम्ही येथे कृपापूर्वक प्रकट झाला आहात माझी प्रार्थना, कृपया माझ्या मित्रांना आशीर्वाद दिल्याशिवाय जाऊ नका. अविश्वासू असले तरी ते येथे आहेत कमीतकमी ते माझ्या विचित्र विधानांच्या सत्यतेची चौकशी करण्यास तयार होते. '

"बरं; मी थोडा वेळ थांबतो. तुमचा शब्द तुमच्या मित्रांसमोर बदनाम व्हावा अशी माझी इच्छा नाही. ' बाबाजींचा चेहरा होता मऊ झाले, पण त्याने हळुवारपणे जोडले, 'यापुढे, माझ्या मुला, जेव्हा तुला माझी गरज असेल तेव्हा मी येईन, आणि नेहमीच जेव्हा तू मला फोन करा. {FN34-10} "

"जेव्हा मी दार उघडले तेव्हा लहान गटात तणावपूर्ण शांतता होती. जणू त्यांच्या इंद्रियांवर अविश्वास, माझ्या मित्रांनी ब्लॅकेट सीटवरील चमकदार आकृतीकडे पाहिले.

"'हे वस्तुमान आहे - संमोहन!' एक माणूस निर्विकारपणे हसला. 'या खोलीत कोणीही शिरले नसते आमचे ज्ञान! "

"बाबाजी हसत हसत पुढे गेले आणि प्रत्येकाला त्याच्या शरीराच्या उबदार, घन मांसाला स्पर्श करण्याची प्रेरणा दिली. शंका दूर झाले, माझ्या मित्रांनी भयंकर पश्चातापात जमिनीवर लोटगण घातले.

अध्याय 34. हिमालयातील एका वास्तूची सामग्री बनवणे

"HALUA {FN34-11} तयार होऊ द्या.' बाबाजींनी ही विनंती केली, मला माहीत आहे, त्यांच्या गटाला आणखी आश्वासन देण्यासाठी भौतिक वास्तव. दलिया उकळत असताना, दैवी गुरूंनी प्रेमाने गप्पा मारल्या. ग्रेट रुपांतर होते या संशयित थॉमसेसला धर्माभिमानी सेंट पॉल मध्ये. आम्ही जेवल्यानंतर बाबाजींनी आम्हा प्रत्येकाला आशीर्वाद दिला. तेथे अचानक प्लॅश झाला; आम्ही बाबाजींच्या इलेक्ट्रॉनिक घटकांचे तात्काळ डीकेमिकलायझेशन पाहिले पसरलेल्या बाष्पयुक्त प्रकाशामध्ये शरीर. ईश्वराने तयार केलेल्या इच्छाशक्तीने गुरुची पकड सैल केली होती इथर अणू एकत्र त्याचे शरीर म्हणून धरलेले; तात्काळ कोट्यवधी छोट्या लाइफट्रॉनिक स्पार्क्स अनंतामध्ये विरघळल्या जलाशय

"मी माझ्या स्वतःच्या डोळ्यांनी मृत्यूवर विजय मिळवणाऱ्याला पाहिले आहे.' मैत्र, {FN34-12} गटातील एक, बोलला श्रद्धेने त्याच्या अलीकडच्या प्रबोधनाच्या आनंदाने त्याचा चेहरा बदलला होता. 'परात्पर गुरु खेळले वेळ आणि जागा, जसे लहान मूल फुग्यांसह खेळते. मी स्वर्ग आणि पृथ्वीच्या चाव्या पाहिल्या आहेत. '

"मी लवकरच दानापूरला परतलो. आत्म्यात दृढपणे अँकर केलेले, पुन्हा मी अनेक पटींचा व्यवसाय आणि कुटुंब गृहीत धरले घरमालकाची कर्तव्ये. "

लाहिरी महाशय स्वामी केबलानंद आणि श्री युक्तेश्वर यांच्याशी संबंधित असलेल्या आणखी एका भेटीची कथा देखील संबंधित आहे बाबाजी, अशा परिस्थितीत ज्याने गुरुचे वचन आठवले: "जेव्हा जेव्हा तुम्हाला माझी गरज असेल तेव्हा मी येईल."

"अलाहाबाद येथील कुंभमेळा होता," लाहिरी महाशयांनी आपल्या शिष्यांना सांगितले. "मी तिथे गेलो होतो माझ्या कार्यालयातील कर्तव्यातून लहान सुट्टी दरम्यान. साधू आणि साधुंच्या गर्दीत मी भटकलो पवित्र सणाला उपस्थित राहण्यासाठी मोठ्या दूरवरून आले, मला एक राख -गंधित तपस्वी दिसला ज्याने एक धारण केला होता भीक मागणारा वाडगा. माझ्या मनात विचार निर्माण झाला की तो माणूस दांभिक आहे, त्याने बाहेरची चिन्हे घातली आहेत संबंधित अंतर्मुख कृपेशिवाय संन्यास.

बाबाजींवर माझी अचंबित नजर पडण्यापूर्वी मी संन्यासी पास केला नाही. तो a समोर गुडघे टेकत होता मॅट - केसांचा अँकोराइट.

"गुरुजी!! मी घाईघाईने त्याच्या बाजूला गेलो. 'सर, तुम्ही इथे काय करताय?"

"मी या संन्याशाचे पाय धुवत आहे, आणि मग मी त्याच्या स्वयंपाकाची भांडी स्वच्छ करेन.' बाबाजी माझ्यासारखे हसले एक लहान मूल; मला माहीत होते की तो सांगत होता की त्याने कोणावरही टीका करू नये, परंतु परमेश्वराला वास्तव्य म्हणून पाहावे अशी त्याची इच्छा आहे सर्व शरीर -मंदिरांमध्ये समान, श्रेष्ठ किंवा कनिष्ठ पुरुषांची. महान गुरु पुढे म्हणाले, 'शाहण्यांची सेवा करून अज्ञानी साधू, मी सर्वात मोठे गुण शिकत आहे, इतर सर्वांपेक्षा देवाला प्रसन्न करतो - नम्रता.

{FN34-1} आता एक लष्करी आरोग्यगृह. 1861 पर्यंत ब्रिटिश सरकारने आधीच निश्चित केले होते टेलीग्राफिक संवाद.

{FN34-2} रानीखेत, संयुक्त प्रांतांच्या अल्मोडा जिल्ह्यातील, नंदा देवीच्या पायथ्याशी आहे, ब्रिटिश हिमालयातील सर्वोच्च शिखर (25,661 फूट).

{FN34-3} "शब्बाथ मनुष्यासाठी बनवण्यात आला होता, शब्बाथासाठी मनुष्य नव्हता." - मार्क 2:27.

{FN34-4} कर्म कायदानुसार प्रत्येक मानवी इच्छा अंतिम पूर्ण होणे आवश्यक आहे. इच्छा ही साखळी आहे जे माणसाला पुनर्जन्माच्या चाकाशी बांधते.

{FN34-5} "चमत्कार म्हणजे काय? - 'ती एक निंदा आहे,
'हे मानवजातीवर निहित व्यंग आहे. "
- एडवर्ड यंग, रात्रीच्या विचारांमध्ये.

{FN34-5} पदार्थांच्या अणू रचनेचा सिद्धांत प्राचीन भारतीय वैसेका आणि NYAYA ग्रंथ. "प्रत्येक अणूच्या पोकळीमध्ये सर्वत्र अफाट जग आहेत, जसे की विविध

अध्याय 34. हिमालयातील एका वास्तूची सामग्री बनवणे

सूर्याच्या किरणात गति. ” - योग वशिष्ठ.

{FN34-7} शारीरिक, मानसिक आणि आध्यात्मिक त्रास; अनुक्रमे, रोगामध्ये, मनोवैज्ञानिक स्वरूपात प्रकट अपुरेपणा किंवा "कॉम्प्लेक्स" आणि आत्म्यात - अज्ञान.

{FN34-8} अध्याय II: 40.

{FN34-9} बनारस जवळील एक शहर.

{FN34-10} अनंतच्या मार्गावर, लाहिरी महाशयांसारखे प्रदीप्त मास्तर सुद्धा त्रास सहन करू शकतात अति आवेश, आणि शिस्तीच्या अधीन रहा. भागवद गीतेमध्ये आपण अनेक उतारे वाचतो जिथे दैवी गुरु कृष्ण भक्तांचा राजकुमार अर्जुनला शिक्षा देतात.

{FN34-11} गव्हाच्या क्रीमने बनवलेले लापशी लोणीमध्ये तळलेले आणि दुधात उकळलेले.

{FN34-12} मैत्री, ज्याचा उल्लेख लाहिरी महाशय येथे करित आहेत, नंतर तो खूप प्रगत झाला आत्म-साक्षात्कारात. हायस्कूलमधून पदवी घेतल्यानंतर मी मैत्राला भेटलो; त्यांनी महामंडळाला भेट दिली मी रहिवासी असताना बनारसमध्ये आश्रम. त्यांनी मला बाबाजींच्या सामुहिकतेविषयी त्या गटाच्या आधी सांगितले मुरादाबाद. "चमत्काराचा परिणाम म्हणून," मैत्राने मला समजावले, "मी लाहिरींचा आजीवन शिष्य झालो महाशय."

अध्याय 35. लाहिरी महाशयांचे ख्रिस्ती जीवन

"अशाप्रकारे सर्व धार्मिकता पूर्ण करणे आपल्यासाठी बनते." {FN35-1} जॉन द बाप्टिस्टला या शब्दात आणि विचारताना जॉन त्याला बाप्टिस्मा देण्यासाठी, येशू त्याच्या गुरूचे दैवी अधिकार मान्य करत होता.

पूर्वेकडील दृष्टिकोनातून बायबलच्या श्रद्धापूर्वक अभ्यासापासून, {FN35-2} आणि अंतर्ज्ञानी समजातून, मला खात्री आहे की जॉन बाप्टिस्ट, मागील जन्मात, ख्रिस्ताचा गुरु होता. मध्ये असंख्य परिच्छेद आहेत बायबल जे अनुमान लावते की जॉन आणि येशू त्यांच्या शेवटच्या अवतारांमध्ये अनुक्रमे एलीया आणि त्याचा शिष्य होते अलीशा. (हे जुन्या करारातील शब्दलेखन आहेत. ग्रीक अनुवादकांनी नावे इलियास आणि एलिसियस; ते बदललेल्या स्वरूपात नवीन करारात पुन्हा प्रकट होतात.)

जुन्या कराराचा शेवट एलिजा आणि अलीशाच्या पुनर्जन्माची भविष्यवाणी आहे: "पाहा, मी परमेश्वराचा महान आणि भयानक दिवस येण्यापूर्वी तुम्हाला एलीया संदेष्टा पाठवा. " {FN35-3} अशा प्रकारे जॉन (एलीया), "येण्यापूर्वी पाठवले. . . परमेश्वराचा, "हेराल्ड म्हणून काम करण्यासाठी थोडा आधी जन्मला होता ख्रिस्त. एक देवदूत जकरियाच्या वडिलांना साक्ष देण्यासाठी प्रकट झाला की त्याचा येणारा मुलगा जॉन दुसरा कोणी नाही एलीया (इलियास).

"पण देवदूत त्याला म्हणाला, घाबरू नकोस, तुझी प्रार्थना ऐकली आहे; आणि तुझी पत्नी एलिझाबेथ सहन करेल तुला एक मुलगा आहे, आणि तू त्याचे नाव जॉन ठेव. . . आणि इस्राएलच्या पुत्रांपैकी बरेच जण परमेश्वराकडे वळतील त्यांचा देव. आणि तो त्याच्या आधी जाईल मुलांसाठी वडिलांची अंतःकरणे, आणि न्यायी लोकांच्या शहाणपणाची अवज्ञा करणारे; लोकांना तयार करण्यासाठी परमेश्वरासाठी तयार. " {FN35-5} येशूने दोनदा स्पष्टपणे एलीया (इलियास) ला जॉन म्हणून ओळखले: "इलियास आला आहे आधीच, आणि ते त्याला ओळखत नव्हते. . . मग शिष्यांना समजले की तो त्यांना जॉन द योनाबद्दल बोलला बाप्टिस्मा घेणारा. " {FN35-6} पुन्हा, ख्रिस्त म्हणतो: "कारण सर्व संदेष्टे आणि नियम योहान पर्यंत भविष्यवाणी करत होते. आणि जर तुमची इच्छा असेल तर ते स्वीकारा, हा इलियास आहे, जो येणार होता. " {FN35-7} जेव्हा जॉनने नाकारले की तो इलियास आहे (एलीया), {FN35-8} त्याचा अर्थ असा होता की जॉनच्या नम्र वेशात तो यापुढे एलीयाच्या बाह्य उंचीवर आला महान गुरु. त्याच्या पूर्वीच्या अवतारात त्याने त्याच्या वैभवाचे आणि त्याच्या आध्यात्मिक संपत्तीचे "आवरण" दिले होते शिष्य अलीशा. "आणि अलीशा म्हणाला, मी तुला प्रार्थना करतो, तुझ्या आत्म्याचा दुप्पट भाग माझ्यावर असू दे. आणि तो म्हणाला, तू तुम्ही एक कठीण गोष्ट विचारली आहे: असे असले तरी, जेव्हा मला तुझ्याकडून घेतले जाईल तेव्हा तू मला पाहशील तर ते तुझ्या बाबतीत असेच होईल. . . आणि त्याने त्याच्याकडून पडलेला एलीयाचा मॅटल घेतला. " {FN35-9}

अध्याय 35. लाहिरी महाशयांचे ख्रिस्ती जीवन

187

भूमिका उलट्या झाल्या, कारण एलिजा -जॉनला यापुढे स्पष्ट गुरु होण्याची गरज नव्हती अलीशा - येशू, आता दैवी साक्षात्कारात परिपूर्ण.

जेव्हा ख्रिस्ताचे डोंगरावर रुपांतर झाले होते {FN35-10} तेव्हा तो त्याचा गुरु इलियास होता, मोशेबरोबर, ज्याला त्याने पाहिले. पुन्हा, वधस्तंभावरील त्याच्या अतिरेकी तासात, येशूने दैवी नावाने ओरडले: “एली, एली, लामा सबथानी? म्हणजे माझा देव, माझा देव, तू मला का सोडले आहेस? त्यापैकी काही उभे राहिले तेथे, जेव्हा त्यांनी ते ऐकले, ते म्हणाले, हा माणूस इलियाससाठी बोलावतो. . . . इलियास वाचवण्यासाठी येईल का ते पाहू त्याला. ” {FN35-11}

जॉन आणि येशू यांच्यात अस्तित्वात असलेले गुरु आणि शिष्याचे शाश्वत बंधन बाबाजींसाठी आणि उपस्थित होते लाहिरी महाशय. निविदा विवाहासह मृत्यूहीन गुरु लेथियन पाण्याला पोहतात जे दरम्यान फिरत होते त्याच्या चेलाचे शेवटचे दोन आयुष्य, आणि मुलाद्वारे आणि नंतर लाहिरी या व्यक्तीने घेतलेल्या सलग पावलांचे मार्गदर्शन केले महाशय. शिष्य आपल्या तेहतीसव्या वर्षी पोहचण्यापर्यंत बाबाजींनी पिकलेली वेळ मानली नाही कधीही न तोडलेला दुवा पुन्हा उघडण्यासाठी. मग, रानीखेत जवळ त्यांच्या संक्षिप्त भेटीनंतर, निःस्वार्थ गुरु छोट्या डोंगराच्या गटातून त्याच्या प्रिय-प्रिय शिष्याला हद्दपार केले आणि त्याला बाह्य जगासाठी सोडले मिशन "मुला, तुला माझी गरज असेल तेव्हा मी येईन." कोणता नश्वर प्रेमी ते अनंत वचन देऊ शकतो?

सर्वसाधारणपणे समाजासाठी अज्ञात, बनारसच्या दुर्गम कोपऱ्यातून एक महान आध्यात्मिक पुनर्जागरण वाहू लागले. ज्याप्रमाणे फुलांचा सुगंध दाबता येत नाही, त्याचप्रमाणे लाहिरी महाशय, एक आदर्श म्हणून शांतपणे जगत आहेत गृहस्थ, आपले जन्मजात वैभव लपवू शकत नाही. हळूहळू, भारताच्या प्रत्येक भागातून, भक्त - मधमाश्यांनी मागितले मुक्त झालेल्या गुरुचे दिव्य अमृत.

इंग्रजी कार्यालयाचे अधीक्षक त्यांच्यामध्ये एक विलक्षण अलौकिक बदल लक्षात घेणारे पहिले होते कर्मचारी, ज्यांना त्यांनी प्रेमाने "एवस्टंटिक बाबू" म्हटले.

"सर, तुम्ही दुःखी आहात. काय त्रास आहे?" लाहिरी महाशयांनी एका सकाळी त्याची सहानुभूतीपूर्वक चौकशी केली नियोक्ता

"इंग्लंडमध्ये माझी पत्नी गंभीर आजारी आहे. मी चिंतेने फाटलो आहे. "

"मी तुला तिच्याबद्दल काही शब्द सांगेन." लाहिरी महाशय खोलीतून बाहेर पडले आणि एकांतात थोडा वेळ बसले स्पॉट परतल्यावर तो सांत्वनपूर्वक हसला.

"तुमची पत्नी सुधारत आहे; ती आता तुला एक पत्र लिहित आहे. " सर्वज्ञ योगींनी काही भाग उद्धृत केले चूक

"परमानंद बाबू, मला आधीच माहित आहे की तुम्ही सामान्य माणूस नाही. तरीही मी विश्वास ठेवण्यास असमर्थ आहे की, इच्छेनुसार, तुम्ही करू शकता वेळ आणि जागा काढून टाका! "

वचन दिलेले पत्र शेवटी आले. चकित झालेल्या अधीक्षकांना आढळले की त्यात केवळ चांगलेच नाही त्याच्या पत्नीच्या पुनर्प्राप्तीची बातमी, परंतु त्याच वाक्ये ज्या आठवड्यापूर्वी लाहिरी महाशयांनी पुनरावृत्ती केल्या होत्या.

पत्नी काही महिन्यांनी भारतात आली. तिने त्या कार्यालयाला भेट दिली, जिथे लाहिरी महाशय शांतपणे बसले होते त्याच्या डेस्कवर. ती स्त्री आदराने त्याच्याजवळ आली.

"सर," ती म्हणाली, "हे तुझे रूप होते, तेजस्वी प्रकाशात हॅलो केलेले, जे मी काही महिन्यांपूर्वी लंडनमध्ये माझ्या आजारी पडद्यावर पाहिले होते. त्या क्षणी मी पूर्णपणे बरा झालो! थोड्याच वेळात, मी भारताला दीर्घ सागरी प्रवास करण्यास सक्षम झालो. "

दिवसेंदिवस, एक किंवा दोन भक्तांनी कृपा दीक्षासाठी उदात्त गुरुची विनंती केली. या व्यतिरिक्त आध्यात्मिक कर्तव्ये, आणि त्याच्या व्यवसाय आणि कौटुंबिक जीवनासाठी, महान गुरुने एक उत्साही रस घेतला शिक्षण त्याने अनेक अभ्यास गट आयोजित केले आणि मोठ्या हायस्कूलच्या वाढीमध्ये सक्रिय भाग घेतला

अध्याय 35. लाहिरी महाशयांचे ख्रिस्ती जीवन

बनारसचा बंगालीटोला विभाग. शास्त्रावरील त्यांचे नियमित प्रवचन त्यांना "गीता" म्हटले गेले विधानसभा, "उत्सुकतेने अनेक सत्य -साधक उपस्थित होते.

या बहुविध उपक्रमांद्वारे, लाहिरी महाशयांनी सामान्य आव्हानाला उत्तर देण्याचा प्रयत्न केला: "कामगिरी केल्यानंतर एखाद्याचे व्यवसाय आणि सामाजिक कर्तव्ये, भक्ती चिंतनासाठी वेळ कोठे आहे?" सुसंवादीपणे संतुलित जीवन महान गृहस्थ - गुरु हजारो प्रश्नार्थक हृदयांची मूक प्रेरणा बनले. कमाई फक्त a माफक पगार, काटकसरी, अस्वस्थ, सर्वासाठी प्रवेशयोग्य, स्वामी स्वाभाविकपणे आणि आनंदाने वाटचाल करत होते सांसारिक जीवनाचे.

सर्वोच्च एकाच्या आसनावर बसलेले असले तरी, लाहिरी महाशयांनी सर्व पुरुषांना आदर दाखवला, पर्वा न करता त्यांच्या भिन्न गुणांबद्दल. जेव्हा त्याच्या भक्तांनी त्याला अभिवादन केले, तेव्हा तो त्यांच्याकडे वळला. लहान मुलांसारखी नम्रता, मास्तर अनेकदा इतरांच्या पायाला हात लावत असत, पण क्वचितच त्यांना त्याला समान सन्मान देण्याची परवानगी दिली, जरी गुरूच्या दिशेने अशी आराधना ही प्राचीन ओरिएंटल प्रथा आहे.

लाहिरी महाशयांच्या जीवनाचे एक महत्त्वपूर्ण वैशिष्ट्य म्हणजे त्यांनी प्रत्येक श्रद्धावानांना क्रिया दीक्षाची भेट दिली. नाही केवळ हिंदू, परंतु मुस्लिम आणि ख्रिश्चन हे त्याच्या अग्रगण्य शिष्यांमध्ये होते. Monists आणि द्वैतवादी, त्या सर्व श्रद्धा किंवा कोणताही प्रस्थापित विश्वास नसलेला, निःपक्षपातीपणे प्राप्त झाला आणि सार्वत्रिक गुरूंनी निर्देशित केले. त्याचा एक अत्यंत प्रगत चेलास अब्दुल गुफूर खान, एक मोहम्मदीयन होता. हे लाहिरी यांच्याकडून मोठे धैर्य दाखवते महाशय की, जरी उच्च जातीचा ब्राह्मण असला तरी त्याने त्याच्या जातीच्या कट्टरतेचे विघटन करण्याचा पुरेपूर प्रयत्न केला. वेळ जीवनाच्या प्रत्येक क्षेत्रातील लोकांना मास्टरच्या सर्वव्यापी पंखाखाली आश्रय मिळाला. सर्वांप्रमाणे ईश्वरप्रेरित संदेष्टे, लाहिरी महाशयांनी बहिष्कृत आणि समाजातील दडलेल्यांना नवीन आशा दिली.

"नेहमी लक्षात ठेवा की तुम्ही कोणाचेही नाही आणि कोणीही तुमचे नाही. प्रतिबिंबित करा की एखाद्या दिवशी आपण ते कराल अचानक या जगातील सर्व काही सोडावे लागेल - म्हणून आता देवाची ओळख करून घ्या, "महान गुरु त्याच्या शिष्यांना सांगितले. "रोजच्या फुग्यात स्वार होऊन मृत्यूच्या येणाऱ्या सूक्ष्म प्रवासासाठी स्वतःला तयार करा देवाची धारणा. भ्रमाद्वारे तुम्ही स्वतः ला मांस आणि हाडांचे बंडल समजत आहात, जे सर्वोत्तम आहे त्रासांचे घरटे आहे. {FN35-12} अखंडपणे ध्यान करा, जेणेकरून तुम्ही स्वतःला अनंत म्हणून पटकन पाहू शकाल सार, प्रत्येक प्रकारच्या दुःखापासून मुक्त. शरीराचे कैदी असणे बंद करा; क्रियाची गुप्त चावी वापरणे, आत्म्यात पळून जायला शिका. "

महान गुरूंनी त्यांच्या विविध विद्यार्थ्यांना त्यांच्या स्वतःच्या विश्वासाच्या चांगल्या पारंपारिक शिस्तीचे पालन करण्यास प्रोत्साहित केले. मुक्तीचे व्यावहारिक तंत्र म्हणून क्रियांच्या सर्वसमावेशक स्वरूपावर जोर देऊन लाहिरी महाशयांनी नंतर दिले त्याच्या चेलांना त्यांचे जीवन पर्यावरणाशी सुसंगतपणे व्यक्त करण्याचे स्वातंत्र्य आहे.

"एका मुस्लीमाने दररोज चार वेळा त्याची नामजप (FN35-13) पूजा केली पाहिजे," गुरु म्हणाले. "चार दररोज हिंदूने ध्यानात बसले पाहिजे. एका ख्रिश्चनाने दररोज चार वेळा गुडघे टेकून खाली जावे, देवाला प्रार्थना करणे आणि नंतर बायबल वाचणे. "

शहाणपणाने बुद्धीने गुरुने आपल्या अनुयायांना भक्ति (भक्ती), कर्म (कृती) च्या मार्गावर मार्गदर्शन केले, प्रत्येक मनुष्याच्या नैसर्गिक प्रवृत्तीनुसार ज्ञान (शहाणपण), किंवा राजा (शाही किंवा पूर्ण) योग. च्या मास्टर, जो मोनखूडच्या औपचारिक मार्गात प्रवेश करू इच्छिणाऱ्या भक्तांना परवानगी देण्यास मंद होता, नेहमी त्यांना सावध केले की प्रथम मठातील जीवनाचे तपस्या चांगल्या प्रकारे चिंतन करा.

महान गुरूंनी आपल्या शिष्यांना शास्त्रांची सैद्धांतिक चर्चा टाळण्यास शिकवले. "तो फक्त शहाणा आहे जो प्राचीन खुलासे केवळ वाचून नव्हे तर साकारण्यासाठी स्वतःला वाहून घेतो, "तो म्हणाला. "तुमच्या सर्व समस्या सोडवा ध्यानाद्वारे. {FN35-14} वास्तविक देवाच्या संपर्कासाठी लाभहीन धार्मिक अनुमानांची देवाणघेवाण करा. साफ करा तुमचा मनगट धर्मशास्त्रीय मोडतोड; थेट धारणेचे ताजे, बरे करणारे पाणी जाऊ द्या. स्वतःला अनुकूल करा सक्रिय आतील मार्गदर्शनासाठी; दैवी वाणीकडे जीवनातील प्रत्येक कोडीचे उत्तर आहे. माणसाचे असले तरी स्वतःला अडचणीत आणण्याची कल्पकता अंतहीन असल्याचे दिसून येते, अनंत सहाय्य हे कमी साधनसंपन्न नाही. "

[उदाहरण: लाहिरी महाशय, बाबाजी चे शिष्य आणि श्री युक्तेश्वरचे गुरु — पहा lahiri.jpg]

अध्याय 35. लाहिरी महाशयांचे ख्रिस्ती जीवन

189

गुरुचे सर्वव्यापकत्व एक दिवस त्याच्या शिष्यांच्या गटापुढे प्रदर्शित झाले जे त्याचे ऐकत होते भागवद गीताचे प्रदर्शन. तो KUTASTHA चैतन्य किंवा याचा अर्थ सांगत होता सर्व स्पंदनात्मक सृष्टीत ख्रिस्त चेतना, लाहिरी महाशय अचानक दमले आणि ओरडले:

"मी जपानच्या किनाऱ्यावरील अनेक आत्म्यांच्या शरीरात बुडत आहे!"

दुसऱ्या दिवशी सकाळी चेलानी अनेक लोकांच्या मृत्यूचे वृत्तपत्र वाचले ज्यांचे जहाज खाली पडले होते जपान जवळचा आधीचा दिवस.

लाहिरी महाशयांच्या दूरच्या शिष्यांना अनेकदा त्याच्या वाढत्या उपस्थितीची जाणीव करून देण्यात आली. "मी कधीही सोबत आहे जे कृपाचा सराव करतात, त्यांनी त्यांच्या जवळ राहू न शकलेल्या चेलाना सांत्वनपूर्वक सांगितले. "मी तुम्हाला मार्गदर्शन करेन आपल्या वाढत्या समजांद्वारे कॉस्मिक होमकडे. "

स्वामी सत्यानंदांना एका भक्ताने सांगितले की, बनारसला जाणे अशक्य आहे, तरीही त्या माणसाला मिळाले होते स्वप्नात अचूक कृपा दीक्षा. लाहिरी महाशय चेलाला उत्तर देताना दिसले होते प्रार्थना.

जर एखाद्या शिष्याने त्याच्या कोणत्याही सांसारिक जबाबदाऱ्यांकडे दुर्लक्ष केले तर गुरु त्याला हळूवारपणे दुरुस्त करून शिस्त लावतो.

"लाहिरी महाशयांचे शब्द सौम्य आणि बरे करणारे होते, जरी त्याला चेलाचे उघडपणे बोलण्यास भाग पाडले गेले दोष, "श्री युक्तेश्वरने मला एकदा सांगितले होते. तो रागाच्या भरात म्हणाला, "आमच्या शिष्याच्या बार्बर्समधून कोणताही शिष्य पळून गेला नाही." मी हसण्यास मदत करू शकलो नाही, परंतु मी श्रीयुक्तेश्वरला खरे आश्वासन दिले की, तिचा प्रत्येक शब्द संगीत होता माझे कान.

लाहिरी महाशयांनी कृपाची काळजीपूर्वक चार पुरोगामी दीक्षा मध्ये वर्गीकरण केले. {FN35-15} त्याने तिचांना दिले भक्ताने निश्चित आध्यात्मिक प्रगती प्रकट केल्यानंतरच उच्च तंत्र. एक दिवस एक विशिष्ट चेला, त्याच्या लायकीचे योग्य मूल्यमापन केले जात नाही याची खात्री केल्याने त्याच्या असंतोषाला आवाज दिला.

"मास्टर," तो म्हणाला, "नक्कीच मी आता दुसऱ्या दीक्षासाठी तयार आहे."

या क्षणी वृंदा भगत या नम्र शिष्याला प्रवेश देण्यासाठी दरवाजा उघडला. ते बनारसचे पोस्टमन होते.

"वृंदा, इथे माझ्याजवळ बस." महान गुरु त्याच्याकडे प्रेमाने हसले. "मला सांगा, तुम्ही दुसऱ्यासाठी तयार आहात का? कृपाचे तंत्र? "

छोट्या पोस्टमनने हात जोडून विनंती केली. "गुरुदेव," तो गजराने म्हणाला, "यापुढे दीक्षा नाही, कृपया! मी कोणतीही उच्च शिकवण कशी आत्मसात करू शकतो? मी आज तुझे आशीर्वाद मागण्यासाठी आलो आहे, कारण पहिले दैवी क्रियाने मला अशी नशा भरली आहे की मी माझी पत्रे देऊ शकत नाही! "

"आधीच वृंदा आत्म्याच्या समुद्रात पोहत आहे." लाहिरी महाशयांच्या या शब्दांवर, त्याच्या इतर शिष्याने त्याला टांगले डोके.

"मास्टर," तो म्हणाला, "मी पाहतो की मी एक गरीब कामगार आहे, माझ्या साधनांमध्ये दोष शोधत आहे."

पोस्टमन, जो एक अशिक्षित माणूस होता, नंतर त्याने क्रियाद्वारे आपली अंतर्दृष्टी इतक्या प्रमाणात विकसित केली की विद्वान अधूनमधून शास्त्रीय मुद्द्यांवर त्याचे स्पष्टीकरण मागितले. पाप आणि वाक्यरचना सारखेच निर्दोष, छोट्या वृंदाने विद्वान पंडितांच्या क्षेत्रात प्रसिद्धी मिळवली.

लाहिरी महाशयांच्या असंख्य बनारस शिष्यांव्यतिरिक्त, दूरच्या भागातून शेकडो त्याच्याकडे आले भारत. त्यांनी स्वतः बंगालला अनेक प्रसंगी प्रवास केला, त्यांच्या वडिलांच्या घरी भेट दिली दोन मुलगे. अशाप्रकारे त्याच्या उपस्थितीमुळे आशीर्वादित, बंगाल लहान क्रिया गटांसह मधमाश बनला. विशेषतः

अध्याय 35. लाहिरी महाशयांचे ख्रिस्ती जीवन

कृष्णनगर आणि बिष्णुपूर जिल्ह्यांमध्ये, आजपर्यंत अनेक मूक भक्तांनी अदृश्य प्रवाह ठेवला आहे आध्यात्मिक ध्यानाचा प्रवाह.

लाहिरी महाशयांकडून कृपा प्राप्त झालेल्या अनेक संतांमध्ये उल्लेखनीय स्वामींचा उल्लेख केला जाऊ शकतो बनारसचे भास्करानंद सरस्वती, आणि देवगड उच्च तपस्वी तपस्वी, बालनंद ब्रह्मचारी. च्यासाठी लाहिरी महाशयांनी महाराजा ईश्वरी नारायण सिन्हा बहादूर यांचे पुत्र खाजगी शिक्षक म्हणून काम केले बनारस. गुरुची आध्यात्मिक प्राप्ती ओळखून महाराजांनी तसेच त्यांच्या मुलाने कृपाची मागणी केली दीक्षा, जसे महाराजा जोतिंद्र मोहन ठाकूर यांनी केली.

प्रभावशाली सांसारिक स्थान असलेले लाहिरी महाशयांचे अनेक शिष्य विस्तार करण्याचा इच्छुक होते KRIYA सर्कल प्रसिद्धी द्वारे. गुरुने त्याची परवानगी नाकारली. एक चेला, परमेश्वराचे शाही वैद्य बनारस, मास्टरचे नाव "काशी बाबा" (बनारसचे एक श्रेष्ठ) म्हणून प्रसारित करण्यासाठी संघटित प्रयत्न सुरू केले. {FN35-16} पुन्हा गुरुने मनाई केली.

ते म्हणाले, "कृपा फुलाचा सुगंध नैसर्गिकरित्या, कोणत्याही प्रदर्शनाशिवाय होऊ द्या." "त्याची बियाणे होईल आध्यात्मिकदृष्ट्या सुपीक हृदयाच्या मातीत रुजणे. "

जरी महान गुरुने अ च्या आधुनिक माध्यमाद्वारे प्रचार करण्याची पद्धत स्वीकारली नाही संघटना, किंवा प्रिंटिंग प्रेसद्वारे, त्याला माहित होते की त्याच्या संदेशाची शक्ती एक प्रतिरोधक सारखी उगवेल पूर, त्याच्या स्वतः च्या शक्तीने बुडणे मानवी मनाच्या बाँका. भक्तांचे बदललेले आणि शुद्ध झालेले जीवन क्रियांच्या मृत्यूहीन जीवनशक्तीची साधी हमी होती.

1886 मध्ये, रानीखेत दीक्षा घेतल्यानंतर पंचवीस वर्षांनी, लाहिरी महाशय निवृत्तीवेतनावर निवृत्त झाले. {FN35-17} दिवसा त्याच्या उपलब्धतेमुळे, शिष्यांनी त्याला सतत वाढत्या संख्येने शोधले. च्या महान गुरू आता शांत कमळाच्या मुद्देमध्ये बंद होऊन बहुतेक वेळा शांत बसले होते. त्याने क्वचितच त्याचे लहान सोडले पार्लर, अगदी फिरायला किंवा घराच्या इतर भागांना भेट देण्यासाठी. चेलांचा एक शांत प्रवाह आला, जवळजवळ अखंडपणे, गुरुच्या दर्शनासाठी.

सर्व पाहणाऱ्यांच्या विस्मयाने, लाहिरी महाशयांच्या नेहमीच्या शारीरिक अवस्थेने अतिमानवी वैशिष्ट्ये प्रदर्शित केली श्वासोच्छ्वास, झोप न येणे, नाडी आणि हृदयाचा ठोका थांबणे, शांत डोळे तास न उघडणे आणि शांततेचा गहन आभा. कोणतेही पाहुणे आत्म्याच्या उन्नतीशिवाय निघून गेले नाहीत; सर्वांना माहित होते की त्यांना मूक मिळाले आहे देवाच्या खऱ्या माणसाचा आशीर्वाद.

गुरुंनी आता त्यांचे शिष्य पंचानन भट्टाचार्य यांना "आर्य मिशन संस्था" उघडण्याची परवानगी दिली कलकत्ता. येथे संत शिष्याने कृतियोगाचा संदेश पसरवला आणि सार्वजनिक हितासाठी तयार केले काही योगिक हर्बल {FN35-18} औषधे.

प्राचीन चालीरीतीनुसार, मास्तरांनी लोकांना उपचारांसाठी सर्वसाधारणपणे NEEM {FN35-19} तेल दिले विविध रोगांचे. जेव्हा गुरुने शिष्याला तेल विरघळवण्याची विनंती केली, तेव्हा तो ते काम सहजपणे पूर्ण करू शकला. तर इतर कोणीही प्रयत्न केला, त्याला विचित्र अडचणींचा सामना करावा लागेल, औषधी तेल जवळजवळ बाष्पीभवन झाले आहे आवश्यक डिस्टिलिंग प्रक्रियेतून गेल्यानंतर. स्पष्टपणे गुरुचा आशीर्वाद आवश्यक होता घटक

[चित्रण: mlmwriting.jpg]

लाहिरी महाशयांचे हस्ताक्षर आणि स्वाक्षरी, बंगाली लिपीमध्ये, वर दर्शविली आहे. ओळींना एका पत्रात आढळतात एक चेला; महान गुरु एका संस्कृत श्लोकाचा खालीलप्रमाणे अर्थ लावतात: "ज्याने शांत स्थिती प्राप्त केली आहे ज्यामध्ये त्याच्या पापण्या लुकलुकत नाहीत, त्याने संभावी मुद्रा प्राप्त केली आहे. "

(स्वाक्षरी केलेले) "श्री श्यामा चरण देवा शर्मन"

आर्य मिशन संस्थेने गुरूंच्या अनेक शास्त्रीय भाष्यांचे प्रकाशन केले. आवडले येशू आणि इतर महान संदेष्टे, लाहिरी महाशय यांनी स्वतः कोणतीही पुस्तके लिहिली नाहीत, परंतु त्यांचे भेदक अर्थ लावले विविध शिष्यांनी रेकॉर्ड आणि व्यवस्था केली होती. यापैकी काही ऐच्छिक उपाय अधिक विवेकी होते इतरांपेक्षा गुरूची सखोल अंतर्दृष्टी योग्यरित्या व्यक्त करण्यात; तरीही, एकूणच, त्यांचे प्रयत्न होते यशस्वी. त्यांच्या आवेशाने, जगाकडे लाहिरी महाशयांनी अतुलनीय भाष्ये आहेत सव्वीस प्राचीन शास्त्रे.

गुरुचा नातू श्री आनंद मोहन लाहिरी यांनी कृयावर एक मनोरंजक पुस्तिका लिहिली आहे. "मजकूर भागवत गीता हा महाभारताचा एक भाग आहे, ज्यामध्ये अनेक आहेत गाठ - गुण (VYAS -KUTAS), "श्री आनंद यांनी लिहिले. "ते गाठ - गुण निर्विवाद ठेवा आणि आम्हाला सापडले एक विलक्षण आणि सहज -नैरसमज प्रकाराच्या पौराणिक कथांशिवाय काहीही नाही. ते गाठ - गुण ठेवा अस्पष्ट, आणि आम्ही एक विज्ञान गमावले आहे जे पूर्वीने एका शोधानंतर अतिमानवी संयमाने जपले आहे हजारो वर्षांचे प्रयोग. {FN35-20} लाहिरी महाशयांचे भाष्य होते प्रकाश, रूपकांपासून स्पष्ट, धर्माचे विज्ञान जे कोडेमध्ये इतक्या चतुराईने नजरसमोर ठेवले गेले होते शास्त्रीय अक्षरे आणि प्रतिमा. यापुढे केवळ शब्दांचा अकल्पनीय जुगलबंदी, अन्यथा अर्थ नसलेला वैदिक उपासनेची सूत्रे स्वामींनी वैज्ञानिक महत्त्वाने परिपूर्ण असल्याचे सिद्ध केले आहे. . . .

"आम्हाला माहित आहे की सामान्यतः वाईट आकांक्षांच्या बंडखोरांच्या प्रभावविरुद्ध माणूस असहाय असतो, परंतु ते प्रस्तुत केले जातात शक्तीहीन आणि मनुष्याला त्यांच्या भोगात कोणताही हेतू सापडत नाही जेव्हा त्याच्यावर श्रेष्ठत्वाची चेतना उगवते आणि KRIYA द्वारे चिरस्थायी आनंद. येथे हार मानणे, खालच्या आवेशांना नकार देणे, अ सह समक्रमित होते वर घ्या, एक सुंदरतेचे प्रतिपादन. अशा कोर्सशिवाय, शोकडो नैतिक अधिकतम जे केवळ चालतात नकारात्मक आमच्यासाठी निरुपयोगी आहेत.

"ऐहिक कार्यासाठी आपली उत्सुकता आध्यात्मिक दाराची भावना नष्ट करते. आम्ही महान समजू शकत नाही सर्व नावे आणि रूपांगागील जीवन, कारण विज्ञान आपल्यासाठी घरी आणते की आपण निसर्गाच्या शक्तींचा वापर कसा करू शकतो; या परिचयामुळे तिच्या अंतिम गुणितांचा अवमान झाला आहे. निसर्गाशी आपला संबंध व्यावहारिक आहे व्यवसाय. आम्ही तिची छेड काढतो, म्हणून बोलण्यासाठी, ती आमच्या हेतूसाठी कशी वापरली जाऊ शकते हे जाणून घेण्यासाठी; आम्ही तिचा वापर करतो ऊर्जा, ज्याचा स्रोत अद्याप अज्ञात आहे. विज्ञानामध्ये आपला निसर्गाशी असलेला संबंध अ दरम्यान अस्तित्वात आहे मनुष्य आणि त्याची नोकर, किंवा दार्शनिक अर्थाने ती साक्षीदार चौकटीत बंदिवासारखी आहे. आम्ही उलट तपासणी करतो तिला, तिला आव्हान द्या आणि तिचे पुरावे मानवी तराजूमध्ये मोजून घ्या जे तिला लपवले जाऊ शकत नाही मूल्ये दुसरीकडे, जेव्हा स्वतः उच्च सामर्थ्यासह असतो तेव्हा निसर्ग आपोआप पालन करतो, ताण किंवा ताण न घेता, मनुष्याची इच्छा. निसर्गावरील या सहज आज्ञेला 'चमत्कारिक' म्हणतात न समजणारे भौतिकवादी.

"लाहिरी महाशयांच्या जीवनाचे एक उदाहरण मांडले ज्यामुळे योग एक रहस्यमय आहे अशी चुकीची धारणा बदलली सराव. प्रत्येक मनुष्याला क्रियाद्वारे त्याचा निसर्गाशी योग्य संबंध समजून घेण्यासाठी आणि अनुभवण्यासाठी मार्ग सापडेल गूढ असो किंवा दैनंदिन घटना असो, सर्व घटनांसाठी आध्यात्मिक श्रद्धा भौतिक विज्ञानाची वस्तुस्थिती. {FN35-21} आपण हे लक्षात ठेवले पाहिजे की गूढ हजार काय होते वर्षांपूर्वी आता असे नाही आणि आता जे रहस्यमय आहे ते शंभर वर्षे कायदेशीररित्या सुगम होऊ शकते म्हणून. तो अनंत आहे, शक्तीचा महासागर आहे, जो सर्व प्रकटीकरणाच्या मागे आहे.

"क्रिया योगाचा नियम शाश्वत आहे. हे गणिताप्रमाणे खरे आहे; जोडण्याच्या साध्या नियमांप्रमाणे आणि वजाबाकी, कृयाचा कायदा कधीही नष्ट होऊ शकत नाही. गणितावरील सर्व पुस्तके भस्मसात करा, तार्किकदृष्ट्या मनाची अशी सत्ये नेहमी पुन्हा शोधून काढतील; योगावरील सर्व पवित्र पुस्तके नष्ट करा, त्याचे मूलभूत जेव्हा जेव्हा एखादा खरा योगी दिसतो ज्यामध्ये स्वतःमध्ये शुद्ध भक्ती असते आणि कायदे बाहेर येतात परिणामी शुद्ध ज्ञान. "

ज्याप्रमाणे बाबाजी अवतारांमध्ये श्रेष्ठ आहेत, महावतार आहेत आणि श्री युक्तेश्वर ज्ञानवतार आहेत किंवा बुद्धीचा अवतार, म्हणून लाहिरी महाशयांना योग्यरित्या योगवतार किंवा योगाचा अवतार म्हटले जाऊ शकते. द्वारे गुणात्मक आणि परिमाण्वात्मक दोन्ही चांगल्या दर्जाचे, त्याने समाजाचा आध्यात्मिक स्तर उंचावला. त्याच्या शक्तीमध्ये त्याच्या जवळच्या शिष्यांना ख्रिस्तासारख्या उंचीवर आणण्यासाठी आणि लोकांमध्ये सत्याचा व्यापक प्रसार करण्यासाठी,

लाहिरी महाशय मानवजातीच्या रक्षणकर्त्यांमध्ये स्थान मिळवतात.

संदेष्टा म्हणून त्यांचे वेगळेपण त्यांच्या व्यावहारिक तणावात निश्चित पद्धतीवर आहे, KRIYA, पहिल्यांदा उघडत आहे सर्व पुरुषांसाठी योग स्वातंत्र्याचे दरवाजे. त्याच्या स्वतःच्या जीवनातील चमत्कारांव्यतिरिक्त, निश्चितपणे योगवतार योगाच्या प्राचीन गुंतागुंतांना प्रभावी साधेपणा न करता सर्व चमत्कारांच्या शिखरावर पोहोचले सामान्य आकलनाच्या पलीकडे.

चमत्कारांच्या संदर्भात, लाहिरी महाशय सहसा असे म्हणत असत, “सूक्ष्म कायद्यांचे कार्य जे अज्ञात आहेत सर्वसाधारणपणे लोकांमध्ये योग्य भेदभावाशिवाय सार्वजनिक चर्चा किंवा प्रकाशित करू नये.” जर या पानांमध्ये मी त्याच्या सावधगिरीच्या शब्दांची उधळण केली आहे, कारण त्याने मला अंतर्मुख आश्वासन दिले आहे. तसेच, मध्ये बाबाजी, लाहिरी महाशय, आणि श्री युक्तेश्वर यांचे जीवन रेकॉर्ड करताना, मला असे वाटते की अनेकांना वगळणे उचित आहे खऱ्या चमत्कारीक कथा, ज्या लिखाणाशिवाय क्वचितच समाविष्ट केल्या जाऊ शकतात, तसेच, एक स्पष्टीकरणात्मक खंड भन्नाट तत्त्वज्ञान.

नवीन पुरुषांसाठी नवीन आशा! "दैवी संघटन," योगवतारने घोषित केले, "स्व -प्रयत्नांद्वारे शक्य आहे, आणि ब्रह्मज्ञानविषयक विश्वासांवर किंवा वैश्विक हुकूमशाहाच्या मनमानी इच्छेवर अवलंबून नाही. "

KRIYA की वापरून, ज्या व्यक्ती स्वतःला कोणत्याही माणसाच्या देवत्वावर विश्वास ठेवू शकत नाहीत शेवटी त्यांच्या स्वतःचे पूर्ण देवत्व पाहतील.

{FN35-1} मॅथ्यू 3:15.

{FN35-2} अनेक बायबलसंबंधी परिच्छेदातून असे दिसून येते की पुनर्जन्माचा कायदा समजला आणि स्वीकारला गेला. पुनर्जन्म चक्र हे उत्क्रांतीच्या विविध राज्यांसाठी अधिक वाजवी स्पष्टीकरण आहे ज्यात सामान्य पाश्चात्य सिद्धांतापेक्षा मानवजात सापडली आहे जी असे मानते की काहीतरी (अहंकाराची जाणीव) शून्यातून बाहेर पडले, तीस किंवा नव्वद वर्षांपासून विविध प्रकारच्या लालसासह अस्तित्वात होते आणि नंतर परत आले मूळ पोकळी. अशा शून्यतेचे अकल्पनीय स्वरूप मध्ययुगीन हृदयाला आनंद देण्याची समस्या आहे शाळकरी.

{FN35-3} मलाची 4: 5.

{FN35-4} "त्याच्या आधी," म्हणजेच, "परमेश्वरापुढे."

{FN35-5} लूक 1: 13-17.

{FN35-6} मॅथ्यू 17: 12-13.

{FN35-7} मॅथ्यू 11: 13-14.

{FN35-8} जॉन 1:21.

{FN35-9} II किंग्स 2: 9-14.

{FN35-10} मॅथ्यू 17: 3.

{FN35-11} मॅथ्यू 27: 46-49.

{FN35-12} "आपल्या शरीरात किती प्रकारचे मृत्यू आहेत! त्यात मृत्यूशिवाय काहीही नाही. " - मार्टिन लुथर, "टेबल - टॉक" मध्ये.

{FN35-13} मुसलमानांची मुख्य प्रार्थना, साधारणपणे दररोज चार किंवा पाच वेळा पुनरावृत्ती होते.

अध्याय 35. लाहिरी महाशयांचे ख्रिस्ती जीवन

{FN35-14} "ध्यानात सत्य शोधा, मोल्ड पुस्तकांमध्ये नाही. चंद्र शोधण्यासाठी आकाशात पहा, मध्ये नाही तलाव. " - वैयक्तिक नीति.

{FN35-15} कृयायोग अनेक उपविभागांमध्ये सक्षम असल्याने, लाहिरी महाशयाने शहाणपणाने चार पावले उचलली ज्यामध्ये त्याने अत्यावश्यक मज्जा असलेल्या आणि ज्यामध्ये सर्वात जास्त मूल्य होते असे समजले प्रत्यक्ष सराव.

{FN35-16} लाहिरी महाशयांना त्यांच्या शिष्यांनी बहाल केलेली इतर उपाधी योगीबार (सर्वात मोठी योगी) होती, योगीराज (योगींचा राजा), आणि मुनीबार (संतांचा महान), ज्यात मी योगवतार जोडला आहे (योगाचा अवतार).

{FN35-17} त्याने सरकारच्या एका विभागात एकूण पस्तीस वर्षांची सेवा दिली होती.

{FN35-18} प्राचीन हर्बल ज्ञान प्राचीन संस्कृत ग्रंथांमध्ये आढळते. मध्ये हिमालयीन वनोषधी कार्यरत होत्या एक कायाकल्प उपचार ज्याने 1938 मध्ये जगाचे लक्ष वेधले जेव्हा ही पद्धत वापरली गेली पंडित मदन मोहन मालवीय, - वर्षीय, बनारस हिंदू विद्यापीठाचे कुलपती. ते अ उल्लेखनीय प्रमाणात, प्रख्यात विद्वानाने 45 दिवसांत त्याचे आरोग्य, सामर्थ्य, स्मरणशक्ती, सामान्य दृष्टीक्षेप परत मिळवला; दात तिसऱ्या संचाचे संकेत दिसू लागले, तर सर्व सुरकुत्या अदृश्य झाल्या. हर्बल उपचार, म्हणून ओळखले जाते काया कल्प, हिंदू आयुर्वेद किंवा वैद्यकीय शास्त्रात सांगितलेल्या 80 कायाकल्प पद्धतींपैकी एक आहे. पंडित मालवीय यांचा दावा श्री कल्पचार्य स्वामी बेशुंदादासजी यांच्या हस्ते झाला 1766 हे त्याचे जन्म वर्ष आहे. त्याच्याकडे 100 वर्षांपेक्षा जास्त वयाचे असल्याचे सिद्ध करणारी कागदपत्रे आहेत; संबंधित प्रेस पत्रकारांनी टिप्पणी केली की तो सुमारे 40 वर्षांचा आहे.

प्राचीन हिंदू ग्रंथांनी वैद्यकीय शास्त्राचे 8 शाखांमध्ये विभाजन केले: SALYA (शस्त्रक्रिया); सालक्य (रोग मान वर); KAYACHIKITSA (औषध योग्य); भूतविद्य (मानसिक रोग); कौमारा (काळजी लहानपणापासून); AGADA (विषशास्त्र); रसयान (दीर्घायुष्य); वाजिकरण (टॉनिक्स). वैदिक वैद्य नाजूक शस्त्रक्रिया साधने वापरली, प्लास्टिक शस्त्रक्रिया केली, प्रतिकार करण्यासाठी वैद्यकीय पद्धती समजल्या विषारी वायूचे परिणाम, केलेले सिझेरियन विभाग आणि मेंदूचे ऑपरेशन, च्या गतिशीलतेमध्ये कुशल होते औषधे इ.स.पूर्व 5 व्या शतकातील प्रसिद्ध चिकित्सक हिप्पोक्रेट्सने त्याच्या मटेरिया मेडिकाचा बराचसा उधार घेतला हिंदू स्रोत.

{FN35-19} ईस्ट इंडियन मार्गोसा वृक्ष. त्याची औषधी मूल्ये आता पाश्चिमात्य देशात ओळखली गेली आहेत, जिथे कडू NEEM झाडाची साल टॉनिक म्हणून वापरली जाते, आणि बियाणे आणि फळांपासून तेल सर्वात जास्त आढळले आहे कुष्ठरोग आणि इतर रोगांच्या उपचारांसाठी उपयुक्त.

{FN35-20} "अलीकडेच सिंधू खोऱ्यातील पुरातत्वीय स्थळांमधून उत्खनन करण्यात आलेल्या अनेक सील, मध्ये तिसरी सहस्राब्दी बीसी, आता योग पद्धतीमध्ये वापरल्या जाणाऱ्या ध्यानात्मक आसनांमध्ये बसलेली आकडेवारी दर्शवा आणि असा अंदाज लावा की त्या वेळी योगाच्या काही मूलभूत गोष्टी आधीच माहित होत्या. आम्ही कदाचित नाही अभ्यास केलेल्या पद्धतींच्या सहाय्याने पद्धतशीर आत्मपरीक्षण केले गेले असा निष्कर्ष अकारण काढा भारतात पाच हजार वर्षे सराव केला. . . . भारताने काही मौल्यवान धार्मिक मनोवृत्ती विकसित केली आहे आणि नैतिक कल्पना जे अद्वितीय आहेत, किमान त्यांच्या जीवनासाठी वापरण्याच्या विस्तृततेमध्ये. यापैकी एक झाले आहे बौद्धिक विश्वासाच्या प्रश्नांमध्ये सहिष्णुता - सिद्धांत - जे पश्चिमेकडे आश्चर्यकारक आहे, जिथे अनेक शतके आहेत पाखंडी -शिकार सामान्य होती आणि सांप्रदायिक शत्रुत्वावर राष्ट्रांमध्ये रक्तंजित युद्धे झाली वारंवार. " - बुलेटिनच्या मे, १ 39 ३ issue च्या अंकातील प्राध्यापक डब्ल्यू. नॉर्मन ब्राऊन यांच्या लेखातील अर्क अमेरिकन कौन्सिल ऑफ लर्ड सोसायटीज, वॉशिंग्टन, डीसी

{FN35-21} येथे कोणीतरी कार्लईलच्या सार्टर रिझर्टसमधील निरीक्षणाचा विचार करतो: "जो माणूस करू शकत नाही आश्चर्य, जो सवयीने आश्चर्यचकित होत नाही (आणि पूजा करतो), तो असंख्य रॉयल सोसायट्यांचा अध्यक्ष होता आणि वाहून नेले. . . सर्व प्रयोगशाळा आणि वेधशाळांचे प्रतीक, त्यांच्या परिणामांसह, त्याच्या एकाच डोक्यात, - पण एक जोडी आहे चष्मा ज्याच्या मागे डोळा नाही. "

अध्याय 36. पश्चिमेकडील बाबाजींची आवड

"गुरुजी, तुम्ही कधी बाबाजींना भेटलात का?"

सेरामपूरमध्ये शांत उन्हाळ्याची रात्र होती; श्रींच्या शेजारी बसल्यावर उष्ण कटिबंधातील मोठे तारे आमच्या डोक्यावर चमकले युक्तेश्वरची बाजू आश्रमाच्या दुसऱ्या मजली बाल्कनीवर.

"हो." माझ्या थेट प्रश्नावर मास्तर हसले; त्याचे डोळे श्रद्धेने उजळले. "तीन वेळा मला आशीर्वाद मिळाला आहे मृत्यूहीन गुरुचे दर्शन. आमची पहिली बैठक अलाहाबाद येथे कुंभमेळ्यामध्ये झाली.

प्राचीन काळापासून भारतात होणारे धार्मिक मेळे कुंभमेळा म्हणून ओळखले जातात; त्यांनी ठेवले आहे गर्दीच्या सतत दृष्टीने आध्यात्मिक ध्येये. धर्माभिमानी हिंदू दर सहा वर्षांनी लाखो लोकांच्या भेटीसाठी जमतात हजारो साधू, योगी, स्वामी आणि सर्व प्रकारचे तपस्वी. बरेच संन्यासी आहेत जे कधीही त्यांना सोडत नाहीत MELAS मध्ये उपस्थित राहणे आणि सांसारिक पुरुष आणि स्त्रियांना त्यांचे आशीर्वाद देणे वगळता निर्जन अड्डे.

"मी बाबाजींना भेटलो त्यावेळी मी स्वामी नव्हतो," श्री युक्तेश्वर पुढे गेले. "पण मला आधीच क्रिया मिळाली होती लाहिरी महाशयांकडून दीक्षा. त्यांनी मला मेळाव्याला उपस्थित राहण्यास प्रोत्साहित केले जे जानेवारीत आयोजित करण्यात आले होते, 1894 अलाहाबाद येथे. कुंभाचा हा माझा पहिला अनुभव होता; च्या कोलाहल आणि लाटाने मला किंचित थक्क वाटले गर्दी. माझ्या आजूबाजूच्या शोधात मी मास्तरचा प्रकाशमय चेहरा पाहिला नाही. च्या काठावरील पूल पार करत आहे गंगा, मला दिसले की जवळच एक ओळखीचा माणूस उभा आहे, त्याचा भीक मागणारा वाडगा लांबला आहे.

"अरे, हा मेळा म्हणजे गोंधळाची आणि भिकाऱ्यांची अराजकता आहे,' मी निराश होऊन विचार केला. 'मला आश्चर्य वाटते की पाश्चात्य वैज्ञानिक, मानवजातीच्या व्यावहारिक फायद्यासाठी धीराने ज्ञानाची क्षेत्रे वाढवत आहेत धर्म मानणाऱ्या पण भिक्षेवर लक्ष केंद्रित करणाऱ्या या आळशी लोकांपेक्षा देवाला आवडते. '

"समाजसुधारणेवर माझे धगधगते प्रतिबिंब थांबलेल्या एका उंच संन्यासीच्या आवाजाने व्यत्यय आणले माझ्या आधी.

"सर,' तो म्हणाला, 'एक संत तुम्हाला बोलावत आहे.'

"तो कोण आहे?"

"या आणि स्वतः बघा.'

"संकोचाने या लॅकोनिक सल्ल्याचे अनुसरण करून, मी लवकरच मला एका झाडाजवळ सापडलो ज्याच्या फांद्या आश्रय देत होत्या शिष्यांच्या आकर्षक गटासह गुरु. चमकदार गडद डोळ्यांसह एक तेजस्वी असामान्य आकृती असलेला मास्तर उगवला माझ्या दृष्टिकोनाने आणि मला मिठी मारली.

"स्वामीजी, स्वागत आहे," तो प्रेमाने म्हणाला.

"सर, 'मी ठामपणे उत्तर दिले,' मी स्वामी नाही. '

"ज्यांच्यावर मी" स्वामी "ही उपाधी देण्याचे दिव्यपणे निर्देशित केले आहे त्यांनी ते कधीही सोडले नाही.' संताने संबोधित केले मी फक्त, पण सत्याचा खोल विश्वास त्याच्या शब्दात वाजला; मी आध्यात्मिक एका झटपट लाटेत गुंतलो होतो आशीर्वाद. प्राचीन मठातील माझ्या अचानक उंचीवर हसत, {FN36-1} मी त्यांच्या चरणी नतमस्तक झालो स्पष्टपणे महान आणि देवदूत मानवी रूपात ज्याने माझा सन्मान केला.

"बाबाजी - खरंच त्यांनी मला झाडाखाली त्यांच्या जवळच्या आसनाकडे नेले. तो मजबूत आणि तरुण होता, आणि लाहिरी महाशयांसारखे दिसत होते; तरीही बऱ्याचदा मला हे ऐकले नाही, जरी मी अनेकदा ऐकले होते दोन स्वामींच्या देखाव्यामध्ये विलक्षण समानता. बाबाजींकडे एक शक्ती आहे ज्याद्वारे ते करू शकतात एखाद्या व्यक्तीच्या मनात कोणताही विशिष्ट विचार निर्माण होण्यापासून प्रतिबंधित करा. स्पष्टपणे महान गुरूंनी मला व्हावे अशी इच्छा केली

एका योगीचे आत्मचरित्र

त्याच्या उपस्थितीत पूर्णपणे नैसर्गिक, त्याच्या ओळखीच्या ज्ञानामुळे ओव्हरव्हॅड नाही.

'''कुंभमेळ्याबद्दल तुम्हाला काय वाटते?'''

'''मी खूप निराश झालो, सर. मी घाईघाईने जोडले, 'जोपर्यंत मी तुला भेटत नाही तोपर्यंत. कसा तरी संत आणि हे गोंधळ एकत्र आहे असे वाटत नाही.' '''

'''मुला, 'मास्टर म्हणाला, जरी वरवर पाहता मी त्याच्या वयाच्या जवळजवळ दुप्पट होतो,' अनेकांच्या दोषांसाठी, न्यायाधीश संपूर्ण नाही. पृथ्वीवरील प्रत्येक गोष्ट वाळू आणि साखरेच्या मिश्रणाप्रमाणे मिश्रित स्वरूपाची आहे. शहाण्यांसारखे व्हा मंगी जे फक्त साखर पकडते आणि वाळू अछूता सोडते. जरी येथे अनेक साधू अजूनही भटकत असतात भ्रम, तरीही मेलाला देवाच्या काही माणसांचा आशीर्वाद आहे - साक्षात्कार.' '''

'''या उदात्त गुरुशी माझी स्वतःची भेट पाहता, मी त्याच्या निरीक्षणाशी पटकन सहमत झालो.

'''सर,' मी टिप्पणी केली, 'मी पाश्चिमात्य वैज्ञानिक माणसांबद्दल विचार करत आहे, बुद्धिमत्तेपेक्षा जास्त बहुतेक लोक येथे जमले, दूर युरोप आणि अमेरिकेत राहतात, भिन्न पंथ मानतात आणि अज्ञानी आहेत सध्याच्या MELAS सारख्या वास्तविक मूल्यांची. ते असे पुरुष आहेत ज्यांना सभांद्वारे मोठ्या प्रमाणात फायदा होऊ शकतो भारताच्या स्वामींसोबत. परंतु, बौद्धिक प्राप्तीमध्ये उच्च असले तरी, अनेक पाश्चिमात्य रॅकमध्ये विवाहित आहेत भौतिकवाद इतर, विज्ञान आणि तत्त्वज्ञानात प्रसिद्ध, धर्मातील आवश्यक एकता ओळखत नाहीत. त्यांचे पंथ हे अगम्य अडथळे म्हणून काम करतात जे त्यांना आमच्यापासून कायमचे वेगळे करण्याची धमकी देतात.' '''

'''मी पाहिले की तुम्हाला पश्चिम, तसेच पूर्वेमध्ये रस आहे.' बाबाजींचा चेहरा मंजुरीने चमकला. 'मला वाटले तुमच्या हृदयाचे दुखणे, सर्व पुरुषांसाठी पुरेसे विस्तृत, मग ते ओरिएंटल किंवा ऑक्सिडेंटल असो. म्हणूनच मी तुम्हाला बोलावले येथे.

ते म्हणाले, " पूर्वं आणि पश्चिमेने क्रियाकलाप आणि अध्यात्माचा सुवर्ण मध्यम मार्ग स्थापित केला पाहिजे. 'भौतिक विकासामध्ये भारताला पाश्चिमात्य देशांकडून बरेच काही शिकण्यासारखे आहे; त्या बदल्यात भारत सार्वत्रिक शिकवू शकतो अशा पद्धती ज्याद्वारे पश्चिम आपल्या धार्मिक विश्वासांना योगिकांच्या अचल पायावर आधारण्यास सक्षम असेल विज्ञान.

'''स्वामीजी, ओरिएंट आणि ऑक्सिडेंट दरम्यान येणाऱ्या सामंजस्यपूर्ण देवाणघेवाणीत तुमचा एक भाग आहे. काही कित्येक वर्षांनंतर मी तुम्हाला एक शिष्य पाठवीन ज्यांना तुम्ही पाश्चिमात्य देशांत योग प्रसारासाठी प्रशिक्षण देऊ शकता. स्पंदने तेथे अनेक आध्यात्मिक शोध घेणारे आत्मा माझ्यासारखे पुरे येतात. मला अमेरिकेतील संभाव्य संत आणि युरोप, जागृत होण्याची वाट पाहत आहे.

त्याच्या कथेच्या या टप्प्यावर, श्री युक्तेश्वरने माझी नजर पूर्णपणे माझ्याकडे वळवली.

'''माझ्या मुला,' तो चांदण्याच्या प्रकाशात हसत म्हणाला, 'तू तो शिष्य आहेस, जो वर्षांपूर्वी बाबाजींनी पाठवण्याचे वचन दिले होते मी.' '''

मला हे जाणून आनंद झाला की बाबाजींनी माझी पावले श्री युक्तेश्वरकडे निर्देशित केली होती, तरीही मला दृश्य करणे कठीण होते मी माझ्या प्रिय गुरु आणि साध्या आश्रमातील शांततेपासून दूर दुर्गम पश्चिम मध्ये आहे.

'''बाबाजींनी मग भगवद् गीतेबद्दल बोलले,' श्री युक्तेश्वर पुढे गेले. 'माझ्या आश्चर्याने, त्याने सूचित केले काही GITA वर मी स्पष्टीकरण लिहिले होते या वस्तुस्थितीची त्याला जाणीव होती अशा काही स्तुतीच्या शब्दांनी अध्याय.

'''माझ्या विनंतीनुसार, स्वामीजी, कृपया दुसरे काम हाती घ्या,' महान गुरु म्हणाले. 'तू लहान लिहीणार नाहीस का? ख्रिश्चन आणि हिंदू धर्मग्रंथांमधील मूलभूत ऐक्यावरील पुस्तक? समांतर संदर्भाने दाखवा की देवाच्या प्रेरित मुलांनी समान सत्ये बोलली आहेत, आता पुरुषांच्या सांप्रदायिक भेदांमुळे अस्पष्ट आहेत.' '''

एका योगीचे आत्मचरित्र

“महाराज, '{FN36-2}' मी स्पष्टपणे उत्तर दिले,' काय आज्ञा आहे! मी ते पूर्ण करू शकेन का? '

“बाबाजी हसले. 'माझ्या मुला, तुला का शंका आहे?' तो आश्वासकपणे म्हणाला. खरंच, हे सर्व कोणाचे काम आहे आणि सर्व कृती करणारा कोण आहे? परमेश्वराने मला जे काही सांगितले ते सत्य ठरेल. '

“मी स्वतःला संतांच्या आशीर्वादाने सशक्त समजले आणि पुस्तक लिहायला तयार झालो. अनिच्छेने वाटणे विदाईचा अर्धा तास आला होता, मी माझ्या पानांच्या आसनावरून उठलो.

" तुला लाहिरी माहित आहे का? ' {FN36-3} मास्तरांनी चौकशी केली. 'तो एक महान आत्मा आहे, नाही का? त्याला आमच्या भेटीबद्दल सांगा. ' त्यानंतर त्यांनी मला लाहिरी महाशयांसाठी संदेश दिला.

“मी विदाईत नम्रपणे नतमस्तक झाल्यानंतर, संत सौम्यपणे हसले. 'तुमचे पुस्तक संपल्यावर मी पैसे देईन आपण भेट द्या, 'त्याने वचन दिले. 'सध्यासाठी चांगले.'

“मी दुसऱ्या दिवशी अलाहाबाद सोडले आणि बनारसला प्रवेश केला. माझ्या गुरूच्या घरी पोहचून मी ते ओतले कुंभमेळ्यातील अद्भुत संताची कथा.

'''अरे, तू त्याला ओळखलं नाहीस का?' लाहिरी महाशयांचे डोळे हास्याने नाचत होते. 'मी पाहतो की तू नाही करू शकत, त्याच्यासाठी तुला रोखले. ते माझे अतुलनीय गुरु आहेत, आकाशीय बाबाजी! '

'''बाबाजी!' मी पुनरावृत्ती केली, आश्चर्यचकित झालो. 'योगी - ख्रिस्त बाबाजी! अदृश्य - दृश्यमान रक्षणकर्ता बाबाजी! अरे, मला जमले तर फक्त भूतकाळ आठवा आणि त्याच्या उपस्थितीत पुन्हा एकदा या, त्याच्या कमळाच्या पायाशी माझी भक्ती दाखवण्यासाठी! '

“काही हरकत नाही,” लाहिरी महाशय सांत्वनाने म्हणाला. 'त्याने तुला पुन्हा भेटण्याचे वचन दिले आहे.'

'''गुरुदेव, दैवी गुरुंनी मला तुम्हाला एक संदेश देण्यास सांगितले. “लाहिरीला सांगा,” तो म्हणाला, “ते साठवले या जीवनाची शक्ती आता कमी आहे; ते जवळजवळ पूर्ण झाले आहे. "

“माझ्या या गूढ शब्दांच्या उच्चाराने लाहिरी महाशयांची आकृती थरथर कापून जणू एखाद्याने स्पर्श केली विजेचा प्रवाह. एका क्षणात त्याच्याबद्दल सर्व काही शांत झाले; त्याचा हसरा चेहरा अविश्वसनीयपणे बदलला कठोर लाकडी पुतळ्याप्रमाणे, तिरकस आणि त्याच्या आसनावर अचल, त्याचे शरीर रंगहीन झाले. मी सावध झालो आणि आश्चर्याने. माझ्या आयुष्यात मी कधीही या आनंदी आत्म्याला इतके भयानक गुरुत्व प्रकट केलेले पाहिले नव्हते. इतर शिष्य उपस्थित भितीने पाहिले.

“तीन तास पूर्णपणे शांततेत गेले. मग लाहिरी महाशयांनी आपले नैसर्गिक, आनंदी वर्तन पुन्हा सुरू केले आणि प्रत्येक चेलाशी प्रेमाने बोललो. सर्वांनी सुटकेचा निः श्वास टाकला.

“मला माझ्या स्वामींच्या प्रतिक्रियेमुळे लक्षात आले की बाबाजींचा संदेश लाहिरीने एक स्पष्ट संकेत दिला होता महाशयांना समजले की त्याचा मृतदेह लवकरच अप्रकाशित होईल. त्याच्या भयानक मौनाने हे सिद्ध केले की माझ्या गुरूचे होते त्याच्या अस्तित्वावर ताबडतोब नियंत्रण ठेवले, भौतिक जगाशी असलेली आसक्तीची शेवटची दौर कापली आणि त्याच्या सदासर्वकाळात पळून गेला आत्म्यात ओळख. बाबाजींची टिप्पणी ही त्यांची म्हणण्याची पद्धत होती: 'मी सदैव तुमच्यासोबत असेन.'

“जरी बाबाजी आणि लाहिरी महाशय सर्वज्ञ होते आणि त्यांना एकमेकांशी संवाद साधण्याची गरज नव्हती माझ्याद्वारे किंवा इतर कोणत्याही मध्यस्थाद्वारे, महान लोक सहसा मानवी नाटकात भाग घेण्यासाठी कृतज्ञ असतात. कधीकधी ते त्यांच्या भविष्यवाण्या संदेशवाहकांद्वारे सामान्य मार्गाने प्रसारित करतात, जे अंतिम पूर्ण होते त्यांच्या शब्दांमुळे नंतरच्या कथा शिकणाऱ्या पुरुषांच्या विस्तृत वर्तुळात अधिक दैवी विश्वास निर्माण होऊ शकतो.

“मी लवकरच बनारस सोडले, आणि बाबाजींनी विनंती केलेल्या शास्त्रीय लिखाणांवर सेरामपूरमध्ये काम करण्यास सुरवात केली," श्री युक्तेश्वर पुढे गेला. “मी माझ्या कार्याला सुरवात केली नव्हती त्यापेक्षा मी मला समर्पित कविता लिहिण्यास सक्षम होतो मृत्यूहीन गुरु. माझ्या पेनमधून मधुर रेषा सहजपणे वाहू लागल्या, जरी मी यापूर्वी कधीही प्रयत्न केला नव्हता संस्कृत कविता.

एका योगीचे आत्मचरित्र

“रात्रीच्या शांततेत मी स्वतःला बायबल आणि सनातनच्या शास्त्रांच्या तुलनेत व्यस्त केले धर्म. {FN36-4} आशीर्वादित प्रभु येशूचे शब्द उद्धृत करून, मी दाखवले की त्याच्या शिकवणी मध्ये आहेत वेदांच्या प्रकटीकरणासह एक सार. माझ्या सुटकेसाठी, माझे पुस्तक अल्पावधीतच संपले; मला कळले की हा जलद आशीर्वाद माझ्या परम - गुरु AH महाराजांच्या कृपेमुळे मिळाला. {FN36-5} अध्याय SADHUSAMBAD जर्नल मध्ये प्रथम दिसले; नंतर ते माझ्या एका पुस्तकाने खाजगीरित्या छापले गेले Kidderpore शिष्य.

“माझ्या साहित्यिक प्रयत्नांची पूर्तता झाल्यानंतर सकाळी,” मास्टर पुढे म्हणाले, “मी येथे राय घाटावर गेलो होतो गंगेत स्नान करा. घाट निर्जन होता; मी थोडा वेळ शांत उभा राहिलो, सनी शांततेचा आनंद घेत होतो. बुडवल्यानंतर चमकणारे पाणी, मी घरासाठी सुरुवात केली. शांततेत एकच आवाज होता माझ्या गंगेचा, भिजलेल्या कापडाचा, swish every प्रत्येक पायरीने swashing. मी नदीच्या काठाजवळ असलेल्या मोठ्या वटवृक्षाच्या जागेच्या पलीकडे जात असताना, ए तीव्र आवेगाने मला मागे वळून पाहण्याचा आग्रह केला. तेथे, वटवृक्षाच्या सावलीखाली आणि काही जणांनी वेढलेले शिष्य, महान बाबाजी बसले!

“ममस्कार, स्वामीजी! मी स्वप्न पाहत नाही याची खात्री करण्यासाठी मास्टरचा सुंदर आवाज वाजला. 'मी तुला पाहतो तुमचे पुस्तक यशस्वीरित्या पूर्ण केले. मी वचन दिल्याप्रमाणे, मी तुमचे आभार मानण्यासाठी येथे आहे.' ”

“वेगवान धडधडणाऱ्या हृदयासह, मी स्वतःला त्याच्या चरणी नतमस्तक झालो. 'परम ji गुरुजी,' मी विनवणी करून म्हणालो, 'तुम्ही कराल आणि तुझे चेले तुझ्या उपस्थितीने माझ्या जवळच्या घरी सन्मान करत नाहीत? ’

“सर्वोच्च गुरु हसतमुखाने नकार दिला. 'नाही, मुला,' तो म्हणाला, 'आम्ही झाडांचा आश्रय आवडणारे लोक आहोत; हे स्पॉट खूप आरामदायक आहे.' ”

“कृपया थोडा वेळ थांबा, मास्टर. ' मी विनम्रपणे त्याच्याकडे पाहिले. 'मी लगेच काही खास घेऊन परत येईन मिठाई.' ”

“जेव्हा मी काही मिनिटांत स्वादिष्ट पदार्थ घेऊन परतलो, लो! स्वामी वटवृक्ष आता आश्रय देत नाही आकाशीय मंडळी मी घाटाच्या सभोवताल शोध घेतला, पण माझ्या मनात मला माहित होते की छोटा बँड आधीच पळून गेला होता इथरिक पंख.

“मला खूप दुखापत झाली. 'आम्ही पुन्हा भेटलो तरी, मी त्याच्याशी बोलण्याची पर्वा करणार नाही,' मी स्वतःला आश्वासन दिले. 'तो निर्दयी होता मला अचानक सोडायला.' हा अर्थातच प्रेमाचा राग होता आणि यापेक्षा अधिक काही नाही.

“काही महिन्यांनंतर मी बनारसमध्ये लाहिरी महाशयांना भेट दिली. मी त्याच्या छोट्या पार्लरमध्ये शिरलो, माझे गुरु आत हसले अभिवादन

“स्वागत आहे, युक्तेश्वर,” तो म्हणाला. 'तुम्ही माझ्या खोलीच्या उंबरठ्यावरच बाबाजींना भेटलात का?'

“का, नाही,' मी आश्चर्याने उत्तर दिले.

“इकडे ये.' लाहिरी महाशयांनी मला कपाळावर हळूवार स्पर्श केला; मी लगेच पाहिले, दाराजवळ, चे स्वरूप बाबाजी, परिपूर्ण कमळासारखे फुललेले.

“मला माझी जुनी दुखापत आठवली आणि मी वाकलो नाही. लाहिरी महाशयांनी माझ्याकडे आश्चर्याने पाहिले.

“दैवी गुरूंनी माझ्याकडे अस्पष्ट डोळ्यांनी पाहिले. 'तू माझ्यावर नाराज आहेस.' ”

“सर, मी का होऊ नये?' मी उत्तर दिले. 'हवेतून तुम्ही तुमच्या जादूच्या गटासह आणि पातळ हवेत आलात तू नाहीशी झालीस.' ”

एका योगीचे आत्मचरित्र

"मी तुला सांगितले होते की मी तुला भेटेन, पण मी किती दिवस राहीन हे सांगितले नाही. 'बाबाजी हसले. 'तू भरली होतीस खळबळ मी तुम्हाला आश्वासन देतो की तुमच्या अस्वस्थतेच्या झटक्याने मी आकाशात बऱ्यापैकी विझलो. '

"या निराधार स्पष्टीकरणाने मी त्वरित समाधानी झालो. मी त्याच्या पाया पडलो; सर्वोच्च गुरुने मला थाप दिली कृपया खांद्यावर.

तो म्हणाला, 'मुला, तू जास्त ध्यान केले पाहिजे. 'तुमची दृष्टी अजून निर्दोष नाही - तुम्ही मला मागे लपलेले पाहू शकत नाही सूर्यप्रकाश. ' एका आकाशीय बासरीच्या आवाजात या शब्दांसह, बाबाजी लपलेल्या तेजात अदृश्य झाले.

"माझ्या गुरूला भेटण्यासाठी बनारसला ही माझी शेवटची भेट होती," श्री युक्तेश्वरने निष्कर्ष काढला. "जसे बाबाजी होते कुंभमेळ्यात भाकीत केले होते, लाहिरी महाशयांचा गृहस्थ -अवतार जवळ येत होता.

1895 च्या उन्हाळ्यात त्याच्या निर्णायक शरीराने पाठीवर एक लहान उकळणे विकसित केले. त्याने विरोध केला lancing; तो त्याच्या स्वतःच्या शरीरात त्याच्या काही शिष्यांचे वार्ड कर्म करत होता. शेवटी काही चेला खूप आग्रही झाले; मास्टरने गुप्तपणे उत्तर दिले:

"शरीराला जाण्याचे कारण शोधावे लागते; तुला जे काही करायचे आहे ते मी मान्य करेन. '

"थोड्या वेळाने अतुलनीय गुरुने बनारसमध्ये आपला देह सोडला. यापुढे मला त्याची गरज नाही लहान पार्लर; मला माझ्या जीवनाचा प्रत्येक दिवस त्याच्या सर्वव्यापी मार्गदर्शनामुळे धन्य वाटतो. "

बऱ्याच वर्षांनंतर, स्वामी केशबानंद, {FN36-6} एक प्रगत शिष्य यांच्या ओठातून, मी अनेक अद्भुत ऐकले लाहिरी महाशयांच्या उत्तीर्णतेबद्दल तपशील.

केशबानंदांनी मला सांगितले, "माझ्या गुरुने त्यांचे शरीर सोडण्यापूर्वी काही दिवस आधी त्यांनी स्वतःला साकार केले मी हरद्वार येथील माझ्या आश्रमात बसलो होतो.

"बनारसला लगेच या.' या शब्दांनी लाहिरी महाशय गायब झाला.

"मी लगेच बनारसला गेलो. माझ्या गुरुच्या घरी मला अनेक शिष्य जमलेले आढळले. तास ते दिवस {FN36-7} गुरुने GITA स्पष्ट केले; मग त्याने आम्हाला सहजपणे संबोधित केले.

'मी घरी जात आहे.'

"दुःखाचे धैर्य एका अपरिवर्तनीय प्रवाहाप्रमाणे फुटले.

"सांत्वन करा; मी पुन्हा उठेन. ' या वक्तव्यानंतर लाहिरी महाशयांनी तीनदा त्यांचे शरीर अ मध्ये फिरवले वर्तुळ, त्याच्या कमळाच्या आसनाने उत्तरेकडे तोंड करून, आणि गौरवाने अंतिम महा -समाधीमध्ये प्रवेश केला. {FN36-8}

"लाहिरी महाशयांचे सुंदर शरीर, जे भक्तांना खूप प्रिय आहे, येथे घरगुती संस्कारांनी अंत्यसंस्कार करण्यात आले. पवित्र गंगेचा मणिकर्णिका घाट, "केशबानंद पुढे म्हणाले. "दुसऱ्या दिवशी, रात्री दहा वाजता सकाळी, मी अद्याप बनारसमध्ये असताना, माझी खोली एका मोठ्या प्रकाशामुळे भरली होती. लो! माझ्यापुढे मांस उभे राहिले आणि लाहिरी महाशयांचे रक्त रूप! तो त्याच्या जुन्या शरीरासारखा दिसत होता, वगळता तो तरुण दिसला आणि अधिक तेजस्वी. माझे दैवी गुरू माझ्याशी बोलले.

"केशबानंद, 'तो म्हणाला, 'तो मी आहे. माझ्या अंत्यसंस्कारित शरीराच्या विघटित अणूपासून मी एक पुन्हा तयार केलेला फॉर्म. जगातील माझे गृहस्थ काम पूर्ण झाले आहे; पण मी पृथ्वी पूर्णपणे सोडत नाही. यापुढे मी हिमालयात बाबाजीसोबत आणि ब्रह्मांडात बाबाजीसोबत थोडा वेळ घालवेल. '

"मला आशीर्वाद देण्याच्या काही शब्दांसह, उत्कृष्ट मास्टर अदृश्य झाला. आश्चर्यकारक प्रेरणा माझे हृदय भरले; ख्रिस्त आणि कबीर यांच्या शिष्यांप्रमाणेच मी आत्म्यात उंचावले होते {FN36-9} जेव्हा त्यांनी त्यांच्याकडे पाहिले शारीरिक मृत्यूनंतर जिवंत गुरू.

एका योगीचे आत्मचरित्र

केशबानंद पुढे म्हणाले, “जेव्हा मी माझ्या वेगळ्या हरद्वार आश्रमात परतलो, तेव्हा मी माझ्यासोबत पवित्र माझ्या गुरूची राख. मला माहित आहे की तो स्थानिक -ऐहिक पिंजऱ्यातून पळून गेला आहे; सर्वव्यापी पक्षी मुक्त झाला आहे. तरीही ते त्याचे पवित्र अवशेष ठेवण्यासाठी माझ्या हृदयाला दिलासा दिला. ”

आणखी एक शिष्य ज्याला त्याच्या पुनरुत्थित गुरूच्या दर्शनाने आशीर्वाद मिळाला तो संत पंचानन होता भट्टाचार्य, कलकत्ता आर्य मिशन संस्थेचे संस्थापक. {FN36-10}

मी पंचाननला त्याच्या कलकत्त्याच्या घरी भेट दिली आणि त्याच्यासोबतच्या अनेक वर्षांच्या कहाण्या आनंदाने ऐकल्या मास्टर. शेवटी, त्याने मला त्याच्या आयुष्यातील सर्वात आश्चर्यकारक घटना सांगितली.

“इथे कलकत्त्यात,” पंचनन म्हणाले, “सकाळी दहा वाजता जे त्यांच्या अंत्यसंस्कारानंतर लाहिरी महाशय माझ्यासमोर जिवंत वैभवात प्रकट झाले. ”

"दोन शरीरे असलेले संत" स्वामी प्रणबानंदांनी मला त्यांच्या स्वतःच्या सुपरनॉलची माहिती दिली अनुभव

"लाहिरी महाशयांनी त्यांचे शरीर सोडण्यापूर्वी काही दिवस" प्रणबानंदांनी मला माझ्या रांचीला भेट दिली त्या वेळी सांगितले शाळा, “मला त्याच्याकडून एक पत्र मिळाले, मला बनारसला त्वरित येण्याची विनंती केली. मला मात्र उशीर झाला आणि लगेच सोडता आले नाही. मी माझ्या प्रवासाच्या तयारीमध्ये असताना, रात्रीचे दहा वाजले सकाळी, माझ्या गुरूची चमकदार आकृती पाहून मला अचानक आनंद झाला.

""बनारसला का घाई?" लाहिरी महाशय हसत म्हणाले. 'आता तू मला तिथे सापडणार नाहीस.'

“जसे त्याच्या शब्दांची आयात माझ्यावर आली, मी मनापासून रडलो - मनापासून, मला विश्वास आहे की मी त्यालाच पाहत आहे दृष्टी मध्ये.

“मास्तर आरामात माझ्याजवळ आले. 'इथे, माझ्या देहाला स्पर्श करा,' तो म्हणाला. 'मी नेहमीप्रमाणे जगत आहे. करू नका विलाप; मी कायम तुमच्यासोबत नाही का? ”

या तीन महान शिष्यांच्या ओठातून, आश्चर्यकारक सत्याची एक कथा उदयास आली आहे: सकाळच्या वेळी दहा, लाहिरी महाशयांचा मृतदेह ज्वालांमध्ये पाठवल्याच्या दुसऱ्या दिवशी, पुनरुत्थान झालेल्या मास्टर, मध्ये एक खरा पण रूपांतरित शरीर, तीन शिष्यांसमोर, प्रत्येक एक वेगळ्या शहरात.

“तेव्हा जेव्हा हे भ्रष्ट अविनाशी होईल आणि या नश्वराने अमरत्व धारण केले असेल, तेव्हा मृत्यू विजयाने गिळला गेला आहे असे लिहिलेले म्हणणे पूर्ण केले जाईल. हे मरण, तुझे कुठे आहे डंक? हे कबर, तुझा विजय कुठे आहे? ” {FN36-11}

{FN36-1} श्री युक्तेश्वरला नंतर महंत (मठ बौद्ध गया चे प्रमुख.

{FN36-2} "महान राजा" - आदरांचे शीर्षक.

{FN36-3} एक गुरू सहसा त्याच्या स्वतःच्या शिष्याचा उल्लेख त्याच्या नावाद्वारे करतो, कोणत्याही पदवीला वगळून. असे बाबाजी म्हणाले “लाहिरी,” “लाहिरी महाशय” नाही.

{FN36-4} शब्दशः, "शाश्वत धर्म", वैदिक शिकवणीच्या शरीराला दिलेले नाव. सनातन ग्रीक लोकांच्या काळापासून धर्माला हिंदुत्व म्हटले जाऊ लागले ज्याने लोकांना नियुक्त केले सिंधू नदीचे किनारे INDOOS किंवा हिंदू म्हणून. हिंदू हा शब्द, योग्यरित्या बोलणे, फक्त संदर्भित करतो सनातन धर्म किंवा हिंदू धर्माचे अनुयायी. भारतीय ही संज्ञा हिंदूंना आणि तितक्याच प्रमाणात लागू होते मोहम्मद आणि भारताच्या मातीचे इतर रहिवासी (आणि गोंधळात टाकणारे भौगोलिक द्वारे देखील कोलंबसची चूक, अमेरिकन मंगोलॉइड आदिवासींना).

एका योगीचे आत्मचरित्र

भारताचे प्राचीन नाव आर्यवर्ता आहे, शब्दशः "आर्यांचे निवासस्थान". ARYA चे संस्कृत मूळ आहे "योग्य, पवित्र, थोर." ARYAN चा नंतरचा वांशिक गैरवापर म्हणजे आध्यात्मिक नव्हे तर शारीरिक, वैशिष्ट्ये, महान प्राच्यशास्त्रज्ञ, मॅक्स मुलर यांनी विलक्षणपणे सांगण्यास प्रवृत्त केले: "माझ्यासाठी एक वांशिक तज्ञ जो बोलतो आर्यन वंश, आर्यन रक्त, आर्यन डोळे आणि केस, एक भाषाशास्त्रज्ञ म्हणून एक महान पापी आहे जो बोलतो डॉलीकोसेफॅलिक शब्दकोश किंवा ब्रेकीसेफॅलिक व्याकरण. "

{FN36-5} परम - गुरु म्हणजे शब्दशः "गुरु सर्वोच्च" किंवा "पलीकडे गुरू" आहे, ज्याची ओळ किंवा उत्तराधिकार सूचित करते शिक्षक. बाबाजी, लाहिरी महाशयांचे गुरु, श्री युक्तेश्वरचे परम - गुरु होते.

{FN36-6} माझ्या केशबानंदांच्या आश्रमाच्या भेटीचे वर्णन pp. 405-408 वर केले आहे.

{FN36-7} सप्टेंबर 26, 1895 ही तारीख आहे ज्या दिवशी लाहिरी महाशयांनी त्यांचे शरीर सोडले. आणखी काही दिवसात तो त्याचा साठ -आठवा वाढदिवस गाठला असता.

{FN36-8} उत्तरेकडे तोंड करून, आणि शरीराला तीन वेळा फिरवणारे हे वैदिक संस्काराचे भाग आहेत जे मास्तरांनी वापरले भौतिक शरीरासाठी अंतिम तास कधी येणार आहे हे आधीपासून जाणून घ्या. दरम्यानचे शेवटचे ध्यान ज्याला मास्टर स्वतःला कॉस्मिक AUM मध्ये विलीन करतो, त्याला MAHA किंवा महान, समाधी म्हणतात.

{FN36-9} कबीर हे सोळाव्या शतकातील एक महान संत होते ज्यांच्या मोठ्या अनुयायांमध्ये हिंदू आणि मोहम्मद. त्याच्या मृत्यूच्या वेळी, शिष्य अंत्यसंस्कार करण्याच्या पद्धतीवरून भांडले समारंभ. निराश मास्टर त्याच्या अंतिम झोपेतून उठला आणि त्याने सूचना दिल्या. "माझे अर्थे अवशेष मुस्लिम संस्कारांद्वारे दफन केले जाईल; तो म्हणाला, "उर्वरित अर्धा हिंदू संस्काराने अंत्यसंस्कार करू द्या." तो नंतर नाहीशी झाली. जेव्हा शिष्यांनी शवपेटी उघडली ज्यात त्याचा मृतदेह होता, तेव्हा काहीही आढळले नाही परंतु a सोन्याच्या रंगाच्या चंपक फुलांची चमकदार रचना. यापैकी निम्मे आज्ञाधारकपणे मुस्लिमांनी दफन केले होते आजपर्यंत त्याच्या देवस्थानाचा आदर करा.

तारुण्यात कबीरकडे दोन शिष्यांनी संपर्क साधला ज्यांना गूढ बुद्धीचे बौद्धिक मार्गदर्शन हवे होते मार्ग. मास्तरांनी सहज उत्तर दिले:

"मार्ग अंतर मानतो; जर तो जवळ असेल तर तुम्हाला कोणत्याही मार्गाची गरज नाही. खरंच ते मला हसवते a ऐकण्यासाठी पाण्यात मासे!

{FN36-10} बिहारमधील देवगड येथील सतरा एकराच्या बागेत पंचाननची स्थापना केली लाहिरी महाशयांचा दगडी पुतळा. छोट्या पार्लरमध्ये शिष्यांनी महान गुरुची आणखी एक मूर्ती स्थापित केली आहे त्याच्या बनारसच्या घरी.

{FN36-11} मी कोरिंथियन्स 15: 54-55.

अध्याय 37. मी अमेरिकेत जातो

"अमेरिका! नक्कीच हे लोक अमेरिकन आहेत!" पाश्चात्य चेहऱ्यांचे विहंगम दृष्टी म्हणून हा माझा विचार होता माझ्या अंतर्मुख दृश्यापूर्वी पास झाले.

ध्यानात मग्न, मी रांची शाळेच्या स्टोअरूममध्ये काही धुळीच्या खोक्यांच्या मागे बसलो होतो. अ तरुणांबरोबर व्यस्त वर्षांमध्ये खाजगी जागा शोधणे कठीण होते!

दृष्टी चालू राहिली; एक प्रचंड जनसमुदाय, {FN37-1} माझ्याकडे टक लावून पाहत आहे, स्टेज ओलांडून अभिनेत्यासारखे शुद्धी.

स्टोअरूमचा दरवाजा उघडला; नेहमीप्रमाणे, एका तरुण मुलाला माझे लपण्याचे ठिकाण सापडले.

एका योगीचे आत्मचरित्र

“इकडे या, बिमल,” मी हसलो. “माझ्याकडे तुमच्यासाठी एक बातमी आहे: प्रभु मला अमेरिकेत बोलवत आहेत!”

“अमेरिकेला?” त्या मुलाने माझ्या शब्दांचा प्रतिध्वनी अशा स्वरात केला की मी “चंद्राला” म्हणालो होतो.

“हो! मी कोलंबस प्रमाणे अमेरिका शोधण्यासाठी पुढे जात आहे. त्याला वाटले की त्याला भारत सापडला आहे; नक्कीच एक आहे त्या दोन भूमीमधील कर्म दुवा!”

बिमल घोटाळा झाला; लवकरच संपूर्ण शाळेला दोन पायांच्या वृत्तपत्राने कळवले. {FN37-2} I
गोंधळून गेलेल्या प्राध्यापकांना बोलावले आणि शाळेला त्यांच्या ताब्यात दिले.

“मला माहित आहे की तुम्ही लाहिरी महाशयांचे शिक्षणाचे योग आदर्श नेहमीच समोर ठेवता,” मी म्हणालो. “मी तुला लिहीन वारंवार; देवाची इच्छा, एक दिवस मी परत येईन.”

मी रांचीच्या लहान मुलांवर आणि सनी एकरवर शेवटचा आढावा घेताना माझ्या डोळ्यात अश्रू उभे राहिले. मध्ये एक निश्चित युग माझे आयुष्य आता बंद झाले होते, मला माहित होते; यापुढे मी दूरच्या देशात राहू. मी कलकत्त्यासाठी काही तास आत गेलो माझ्या दृष्टी नंतर. दुसऱ्या दिवशी मला भारतातून प्रतिनिधी म्हणून सेवा करण्याचे आमंत्रण मिळाले अमेरिकेत धार्मिक उदारमतवादी आंतरराष्ट्रीय काँग्रेस. त्या वर्षी बोस्टन मध्ये, त्या अंतर्गत बोलावणे होते अमेरिकन युनिटेरियन असोसिएशनचे शुभारंभ.

माझे डोके चक्रावून गेले, मी सेरामपूरमध्ये श्री युक्तेश्वर शोधले.

“गुरुजी, मला नुकतेच अमेरिकेत एका धार्मिक काँग्रेसला संबोधित करण्यासाठी आमंत्रित करण्यात आले आहे. मी जाऊ का?”

“सर्व दरवाजे तुमच्यासाठी खुले आहेत,” मास्तरांनी सहज उत्तर दिले. “हे आता किंवा कधीही नाही.”

“पण सर,” मी निराश होऊन म्हणालो, “मला सार्वजनिक बोलण्याबद्दल काय माहित आहे? मी क्वचितच व्याख्यान दिले आहे, आणि कधीही नाही इंग्रजी मध्ये.”

“इंग्रजी किंवा इंग्रजी नाही, योगावरील तुमचे शब्द पश्चिमेमध्ये ऐकले जातील.”

मी हसलो. “ठीक आहे, प्रिय गुरुजी, मला क्वचितच वाटते की अमेरिकन बंगाली शिकतील! कृपया मला एक धक्का देऊन आशीर्वाद द्या इंग्रजी भाषेच्या अडथळ्यांवर.” {FN37-3}

जेव्हा मी माझ्या योजनांची बातमी वडिलांना सांगितली, तेव्हा ते पूर्णपणे अवाक् झाले. त्यांच्यासाठी अमेरिका अविश्वसनीय वाटली दूरस्थ; त्याला भीती वाटली की तो कदाचित मला पुन्हा कधीही भेटणार नाही.

“तुम्ही कसे जाऊ शकता?” त्याने कठोरपणे विचारले. “तुम्हाला कोण आर्थिक मदत करेल?” त्याने प्रेमाने खर्च उचलला होता माझे शिक्षण आणि संपूर्ण आयुष्य, त्याला निःसंशयपणे आशा होती की त्याचा प्रश्न माझ्या प्रकल्पाला लाजिरवाणी करेल थांबवा

“परमेश्वर मला नक्कीच आर्थिक मदत करेल.” मी हे उत्तर देताच, मी खूप पूर्वी मी दिलेल्या अशाच एकाबद्दल विचार केला माझा भाऊ आग्र्यातला अनंता. खूप कपट न करता, मी जोडले, “बाबा, कदाचित देव तुमच्या मनात ते ठेवेल मला मदत करण्यासाठी.”

“नाही कधीच नाही!” त्याने माझ्याकडे कटाक्षाने पाहिले.

मी चकित झालो, म्हणून, जेव्हा वडिलांनी मला दिले, दुसऱ्या दिवशी, मोठ्या रकमेचा चेक दिला.

“मी तुम्हाला हे पैसे देतो,” तो म्हणाला, “वडील म्हणून माझ्या क्षमतेने नाही, तर लाहिरी महाशयांचा विश्वासू शिष्य म्हणून. मग त्या दूरच्या पाश्चात्य भूमीकडे जा; तेथे कृतियोगाची धर्मविरहित शिकवण पसरवा.”

एका योगीचे आत्मचरित्र

ज्या निःस्वार्थ भावनेने वडिलांनी त्यांच्या वैयक्तिक गोष्टींना पटकन बाजूला ठेवण्यास सक्षम केले होते त्याबद्दल मला खूप स्पर्श झाला इच्छा. परदेशीची सामान्य इच्छा नसल्याची आदल्या रात्री त्याला योग्य जाणीव झाली प्रवास माझ्या प्रवासाला प्रेरित करत होता.

"कदाचित आपण या जीवनात पुन्हा भेटणार नाही." यावेळी साठ - सात वर्षांचे वडील दुःखाने बोलले.

एक अंतर्ज्ञानी दृढ विश्वासाने मला उत्तर देण्यास प्रवृत्त केले, "नक्कीच प्रभु आपल्याला पुन्हा एकदा एकत्र आणेल."

मी मास्टर आणि माझी जन्मभूमी अमेरिकेच्या अज्ञात किनाऱ्यांवर सोडण्याच्या तयारीला जात असताना, मी थोडी भीती वाटली नाही. मी भौतिकवादी पाश्चात्य वातावरणाबद्दल अनेक कथा ऐकल्या होत्या, एक भारताच्या आध्यात्मिक पार्श्वभूमीपेक्षा खूप भिन्न, संतांच्या शतकी आभासह व्यापलेले. "एक ओरिएंटल शिक्षक जो पाश्चिमात्य हवेचे धाडस करतील," मला वाटले, "कोणत्याही हिमालयीन सर्दीच्या परीक्षांच्या पलीकडे कठोर असणे आवश्यक आहे!"

एका पहाटे मी प्रार्थना सुरू केली, मी सुरू होईपर्यंत, प्रार्थना करत मरेपर्यंत जिद्दीने निर्धाराने देवाचा आवाज ऐकला. मला त्याचे आशीर्वाद आणि आश्वासन हवे होते की मी धुक्यात स्वतःला गमावणार नाही आधुनिक उपयोगितावाद. माझे मन अमेरिकेत जाण्यास तयार होते, पण त्याहून अधिक दृढपणे हे ऐकण्याचा संकल्प केला गेला दैवी परवानगीचे सांत्वन.

मी प्रार्थना केली आणि प्रार्थना केली, माझे रडणे मळवले. उत्तर आले नाही. माझी मूक याचिका भयंकर वाढली दुपारपर्यंत, मी एका शिगेला पोहोचलो होतो; माझा मेंदू यापुढे माझ्या दबावाचा सामना करू शकला नाही वेदना. जर मी माझ्या आंतरिक उत्कटतेच्या वाढीव खोलीसह पुन्हा एकदा रडलो तर मला असे वाटले की माझे मेंदू होईल विभाजित त्या क्षणी गुरपार रोडच्या खोलीला लागून असलेल्या वेस्टिब्युलच्या बाहेर एक ठोठा आला ज्यामध्ये मी बसला होता. दरवाजा उघडल्यावर मला एका तरुणाने संन्यास घेण्याच्या अल्प वेशात पाहिले. तो आत आला, बंद केला त्याच्या मागे दरवाजा आणि, बसण्याची माझी विनंती नाकारत, हावभावाने सूचित केले की त्याला माझ्याशी बोलण्याची इच्छा आहे उभे असताना.

"तो बाबाजी असावा!" मी विचार केला, चकित झालो, कारण माझ्या आधीच्या माणसात लहान लाहिरीची वैशिष्ट्ये होती महाशय.

त्याने माझ्या विचाराला उत्तर दिले. "होय, मी बाबाजी आहे." ते हिंदीत मधुर बोलले. "आमच्या स्वर्गीय पित्याकडे आहे तुझी प्रार्थना ऐकली. तो मला तुम्हाला सांगण्याची आज्ञा देतो: तुमच्या गुरूंच्या आज्ञेचे पालन करा आणि अमेरिकेत जा. घाबरू नकोस; तुमचे संरक्षण होईल."

जबरदस्त विरामानंतर, बाबाजींनी मला पुन्हा संबोधित केले. "मी एक आहे ज्याचा संदेश प्रसारित करण्यासाठी मी निवडला आहे पश्चिमेतील क्रिया योग. फार पूर्वी मी तुमचे गुरु युक्तेश्वर यांना कुंभमेळ्यात भेटलो; मी त्याला सांगितले तेव्हा मी तुला त्याच्याकडे प्रशिक्षणासाठी पाठवतो."

मी अवाक होतो, त्याच्या उपस्थितीत भक्तीभावाने विस्मित झालो, आणि त्याच्या स्वतःच्या ओठांवरून ऐकून मनाला स्पर्श झाला की त्याने मला श्री युक्तेश्वरला मार्गदर्शन केले होते. मी मृत्यूहीन गुरुपुढे साष्टांग दंडवत घालतो. त्याने मला कृपापूर्वक उचलले मजल्यावरून. मला माझ्या आयुष्याबद्दल बऱ्याच गोष्टी सांगत, नंतर त्याने मला काही वैयक्तिक सूचना दिल्या आणि उच्चारल्या काही गुप्त भविष्यवाण्या.

"कृयायोग, देवाचे वैज्ञानिक तंत्र - साक्षात्कार," अखेरीस तो गंभीरपणे म्हणाला, "शेवटी होईल सर्व देशांमध्ये पसरला आणि माणसांच्या वैयक्तिक, अतींद्रिय धारणा द्वारे राष्ट्राना सुसंवाद साधण्यास मदत केली अनंत पिता."

भव्य शक्तीच्या टक लावून, मास्टरने त्याच्या वैश्विक चेतनेच्या झलकाने मला विद्युत केले. थोडक्यात तो दरवाजाच्या दिशेने चालू लागला.

तो म्हणाला, "माझे अनुसरण करण्याचा प्रयत्न करू नका. "तुम्ही तसे करू शकणार नाही."

एका योगीचे आत्मचरित्र

"कृपया, बाबाजी, दूर जाऊ नका!" मी वारंवार रडलो. "मला तुमच्या सोबत न्या!"

मागे वळून बघितल्यावर त्याने उत्तर दिले, "आता नाही. इतर वेळी."

भावनांनी मात करून मी त्याच्या इशाऱ्याकडे दुर्लक्ष केले. मी त्याचा पाठलाग करण्याचा प्रयत्न केला तेव्हा मला आढळले की माझे पाय आहेत मजल्यापर्यंत घट्ट रुजलेली. दारातून बाबाजींनी मला शेवटची प्रेमळ दृष्टी दिली. त्याने हात वर केला आशीर्वाद देऊन आणि निघून गेले, माझी नजर त्याच्यावर उत्कटतेने स्थिर झाली.

काही मिनिटांनी माझे पाय मोकळे झाले. मी खाली बसलो आणि एका खोल ध्यानात गेलो, सतत देवाचे आभार मानले केवळ माझ्या प्रार्थनेचे उत्तर देण्यासाठीच नाही तर बाबाजींसोबत भेटून मला आशीर्वाद दिला. माझे संपूर्ण शरीर दिसत होते प्राचीन, सदासर्वकाळ तरुणांच्या स्पर्शाने पवित्र केले. खूप दिवसांपासून माझी तीव्र इच्छा होती त्याला पहा.

बाबाजींसोबतच्या माझ्या भेटीची गोष्ट मी आतापर्यंत कोणालाही सांगितली नाही. ते सर्वात जास्त धरून माझ्या मानवी अनुभवांचे पवित्र, मी ते माझ्या हृदयात लपवले आहे. पण विचार माझ्या मनात आला की वाचक हे आत्मचरित्र कदाचित एकांत बाबाजी आणि त्यांच्या जगाच्या वास्तवावर विश्वास ठेवण्याकडे अधिक कल असेल मी माझ्या स्वतःच्या डोळ्यांनी त्याला पाहिले हे सांगत असल्यास मला स्वारस्य आहे. मी एका कलाकाराला महान व्यक्तीचे खरे चित्र काढण्यास मदत केली आहे योगी - आधुनिक भारताचे ख्रिस्त; ते या पुस्तकात दिसते.

माझ्या अमेरिकेला जाण्याच्या पूर्वसंध्येला मला श्री युक्तेश्वरच्या पवित्र उपस्थितीत सापडले.

"तुम्ही हिंदू म्हणून जन्माला आला आहात हे विसरून जा आणि अमेरिकन होऊ नका. त्या दोघांपैकी सर्वोत्तम घ्या, "मास्टर त्याच्यामध्ये म्हणाले शहाणपणाचा शांत मार्ग. "तुमचा खरा स्वभाव, देवाचे मूल व्हा. आपल्या सर्वोत्तम असण्याचा शोध घ्या आणि अंतर्भूत करा तुमच्या सर्व भावांचे गुण, विविध शर्यतीत पृथ्वीवर विखुरलेले. "

मग त्याने मला आशीर्वाद दिला: "जे लोक तुमच्याकडे विश्वासाने, देवाच्या शोधात येतात त्यांना मदत केली जाईल. जसे तुम्ही बघता ते, तुमच्या डोळ्यांमधून बाहेर पडणारा आध्यात्मिक प्रवाह त्यांच्या मेंदूत प्रवेश करेल आणि त्यांचे साहित्य बदलेल सवयी, त्यांना अधिक देव -जागरूक बनवणे. "

तो पुढे म्हणाला, "प्रामाणिक आत्म्यांना आकर्षित करण्यासाठी तुमची जागा खूप चांगली आहे. तुम्ही जिथे जाल, अगदी रानातही तुम्ही जाल मित्र शोधा."

त्याचे दोन्ही आशीर्वाद मोठ्या प्रमाणावर प्रदर्शित केले गेले आहेत. मी एकटाच अमेरिकेत आलो, एक न वाळवंटात एकमेव मित्र, पण तेथे हजारो जणांना वेळ - परीक्षित आत्मा - शिकवणी मिळवण्यासाठी तयार असल्याचे आढळले.

मी ऑगस्ट, 1920 मध्ये स्पार्टाच्या शहरावरून भारत सोडले, अमेरिकेनंतर जाणारी पहिली प्रवासी बोट पहिल्या महायुद्धाच्या समाप्तीनंतर माझा पासपोर्ट देण्याशी संबंधित अनेक "लाल -टेप" अडचणी.

अडीच महिन्यांच्या प्रवासादरम्यान एका सहप्रवाशाला कळले की मी बोस्टनला भारतीय प्रतिनिधी आहे काँग्रेस

"स्वामी योगानंद," ते म्हणाले, अनेक विलक्षण उच्चारणांपैकी पहिल्या शब्दांसह ज्याद्वारे मी नंतर माझे ऐकले अमेरिकन लोकांनी बोललेले नाव, "कृपया पुढील गुरुवारी रात्री व्याख्यानाद्वारे प्रवाशांची बाजू घ्या. मला वाटते आम्ही 'जीवनाची लढाई आणि त्याच्याशी कसे लढायचे' यावरील भाषणाने सर्वांना फायदा होईल.

अरेरे! मला माझ्या आयुष्याची लढाई लढायची होती, हे मी बुधवारी शोधले. माझे आयोजित करण्याचा तीव्र प्रयत्न इंग्रजीतील व्याख्यानाची कल्पना, मी शेवटी सर्व तयारी सोडून दिली; माझे विचार, वन्य शिंगरासारखे डोळे अ काठी, इंग्रजी व्याकरणाच्या कायद्यांशी कोणतेही सहकार्य नाकारले. मास्टरच्या मागील आश्वासनांवर पूर्णपणे विश्वास ठेवणे, तथापि, मी माझ्या गुरुवारच्या प्रेक्षासमोर स्टीमरच्या सलूनमध्ये हजर झालो. माझ्या ओठांवर कोणतेही वक्तृत्व वाढले नाही; अवाकपणे मी संमेलनासमोर उभा राहिलो. दहा मिनिटे चाललेल्या सहनशक्ती स्पर्धेनंतर प्रेक्षक

एका योगीचे आत्मचरित्र

माझी अडचण जाणवली आणि हसायला लागले.

[उदाहरण: मी अमेरिकेत माझ्या एका वर्गाच्या आधी व्यासपीठावर उभा आहे. एक हजार योग विद्यार्थ्यांचा हा वर्ग वॉशिंग्टन डीसी येथे आयोजित करण्यात आले होते - dc.jpg पहा]

या क्षणी माझ्यासाठी परिस्थिती मजेदार नव्हती; रागाच्या भरात मी मास्तरांना मूक प्रार्थना पाठवली.

“तुम्ही करू शकता! बोला!” त्याचा आवाज माझ्या चेतनेमध्ये त्वरित वाजला.

माझे विचार एकाच वेळी इंग्रजी भाषेशी मैत्रीपूर्ण संबंधात पडले. पंचेचाळीस मिनिटांनंतर प्रेक्षक अजूनही लक्ष देत होते. या चर्चेने मला विविध गटांपूर्वी व्याख्यानासाठी नंतर अनेक आमंत्रणे जिंकली अमेरिका.

नंतर मी बोललेला शब्द मला कधीच आठवत नव्हता. विवेकपूर्ण चौकशी करून मी बऱ्याच जणांकडून शिकलो प्रवासी: “तुम्ही उत्तेजक आणि अचूक इंग्रजीमध्ये प्रेरणादायी व्याख्यान दिले.” या आनंददायी बातमीवर मी नम्रपणे माझ्या गुरूला वेळेवर मदत केल्याबद्दल आभार मानले, तो माझ्याबरोबर होता हे पुन्हा एकदा जाणले आणि सर्व अडथळे दूर केले वेळ आणि जागा.

थोड्या वेळाने, उर्वरित महासागराच्या प्रवासादरम्यान, मी याबद्दल काही भितीदायक गुंतागुंत अनुभवली येणारे इंग्रजी – बोस्टन काँग्रेसमध्ये व्याख्यानाची परीक्षा.

“प्रभु,” मी प्रार्थना केली, “कृपया माझी प्रेरणा स्वतः होऊ द्या, आणि पुन्हा हास्य-प्रेक्षकांचा बॉम्ब नाही!”

सप्टेंबरच्या अखेरीस बोस्टनजवळ स्पार्टा शहर डॉक झाले. सहा ऑक्टोबर रोजी मी संबोधित केले अमेरिकेत माझ्या पहिल्या भाषणासह काँग्रेस. त्याला चांगला प्रतिसाद मिळाला; मी सुटकेचा निःश्वास टाकला. भव्य अमेरिकन युनिटेरियन असोसिएशनच्या सचिवांनी एका प्रकाशित खात्यात खालील टिप्पणी लिहिली काँग्रेसच्या कार्यवाहीचे {FN37-4}:

“स्वामी योगानंद, भारताच्या रांचीच्या ब्रह्मचर्य आश्रमाचे प्रतिनिधी, त्यांच्या शुभेच्छा घेऊन आले काँग्रेसशी असोसिएशन. अस्खलित इंग्रजी आणि जबरदस्तीने प्रसूतीमध्ये त्याने तत्त्वज्ञानाचा पत्ता दिला 'द सायन्स ऑफ रिलिजन' वरील पात्र, जे व्यापक वितरणासाठी पॅम्फलेट स्वरूपात छापले गेले आहे. धर्म, तो कायम ठेवला, सार्वत्रिक आहे आणि तो एक आहे. आम्ही विशिष्ट रीतिरिवाजांचे सार्वत्रिककरण करू शकत नाही आणि विश्वास, परंतु धर्मातील सामान्य घटक सार्वत्रिक केले जाऊ शकते आणि आम्ही सर्वांना समान आणि अनुसरण करण्यास सांगू शकतो त्याचे पालन करा.”

वडिलांच्या उदार तपासणीमुळे, काँग्रेस संपल्यानंतर मी अमेरिकेत राहू शकलो. चार आनंदी बोस्टनमध्ये नम्र परिस्थितीत वर्षे घालवली गेली. मी सार्वजनिक व्याख्याने दिली, वर्ग शिकवले आणि एक पुस्तक लिहिले कवयित्री, SONGS OF THE SOUL, च्या प्रस्तावनेसह डॉ. फ्रेडरिक बी. रॉबिन्सन, महाविद्यालयाचे अध्यक्ष न्यूयॉर्क शहर. {FN37-5}

1924 च्या उन्हाळ्यात ट्रान्सकॉन्टिनेंटल टूर सुरू केल्यावर, मी मुख्य शहरांमध्ये हजारो लोकांसमोर बोललो, संपलो सुंदर अलास्कन उत्तरेत सुट्टीसह माझी पाश्चिमात्य सहल.

मोठ्या मनाच्या विद्यार्थ्यांच्या मदतीने 1925 च्या अखेरीस मी अमेरिकन मुख्यालय स्थापन केले लॉस एंजेलिसमधील माउंट वॉशिंग्टन इस्टेट्स. ही इमारत ती आहे जी मी माझ्या दृष्टिकोनात अनेक वर्षांपूर्वी पाहिली होती काश्मीर. मी या दूरच्या अमेरिकन उपक्रमांची श्री युक्तेश्वर चित्रे पाठवण्यास घाई केली. त्याने अ सह उत्तर दिले बंगाली मध्ये पोस्टकार्ड, ज्याचा मी येथे अनुवाद करतो:

11 ऑगस्ट, 1926

माझ्या हृदयाचे मूल, हे योगानंद!

अध्याय 37. मी अमेरिकेत जातो

एका योगीचे आत्मचरित्र

तुमच्या शाळेचे आणि विद्यार्थ्यांचे फोटो पाहून माझ्या आयुष्यात किती आनंद येतो ते मी शब्दात व्यक्त करू शकत नाही. मी आहे वेगवेगळ्या शहरांतील तुमचे योग विद्यार्थी पाहून आनंदात वितळणे. जप पुष्टीकरणाच्या आपल्या पद्धती पाहणे, बरे होणारी स्पंदने, आणि दैवी उपचार प्रार्थना, मी माझ्या मनापासून तुमचे आभार मानण्यापासून परावृत्त करू शकत नाही. बघून गेट, वळणदार डोंगराळ मार्ग वर आणि सुंदर दृश्ये माउंट वॉशिंग्टनच्या खाली पसरली इस्टेट्स, मी माझ्या स्वतः च्या डोळ्यांनी हे सर्व पाहण्यासाठी उत्सुक आहे.

इथे सर्व काही व्यवस्थित चालू आहे. देवाच्या कृपेने, तुम्ही कधीही आनंदी असाल.

श्रीयुक्तेश्वर गिरी

वर्षे सरली. मी माझ्या नवीन भूमीच्या प्रत्येक भागात व्याख्यान दिले आणि शेकडो क्लब, महाविद्यालये, चर्च, आणि प्रत्येक संप्रदायाचे गट. हजारो अमेरिकन लोकांना योग दीक्षा मिळाली. त्यांच्या सर्वांना मी १९२० मध्ये प्रार्थना विचारांचे एक नवीन पुस्तक समर्पित केले - अमेलिताच्या प्रस्तावनेसह सर्वकाळातून कुजबूज गल्ली -कुर्सी. {FN37-6} मी इथे, पुस्तकातून, “देव! देवा! देवा!”, एका रात्री तयार केले मी व्याख्यानाच्या व्यासपीठावर उभा राहिलो:

झोपण्याच्या खोलवरून,
मी जागृत होण्याच्या सर्पिल जिना चढत असताना,
मी कुजबुजतो:
देवा! देवा! देवा!

तू अन्न आहेस आणि जेव्हा मी माझा उपवास मोडतो
रात्री तुझ्यापासून वेगळे होण्यापासून,
मी तुला चव देतो, आणि मानसिकरित्या म्हणतो:
देवा! देवा! देवा!

मी कुठेही गेलो तरी माझ्या मनाचा स्पॉटलाइट
कधीही तुला चालू ठेवतो;
आणि क्रियाकलापांच्या लढाईत
माझे मूक युद्ध रडणे नेहमी आहे: देवा! देवा! देवा!

जेव्हा परीक्षांचे उदंड वादळे ओरडतात,
आणि जेव्हा मला काळजी वाटते,
मी त्यांचा कोलाहल बुडवतो, मोठ्याने जप करतो:
देवा! देवा! देवा!

जेव्हा माझे मन स्वप्ने विणते
आठवणींच्या धाग्यांसह,
मग त्या जादूच्या कापडावर मला नक्षीदार दिसतो:
देवा! देवा! देवा!

प्रत्येक रात्री, गाढ झोपेच्या वेळी,
माझी शांतता स्वप्ने आणि कॉल, आनंद! आनंद!
आणि माझा आनंद नेहमी गाण्यात येतो:
देवा! देवा! देवा!

जागेत, खाण्यात, काम करताना, स्वप्नात, झोपेमध्ये,
सेवा करणे, ध्यान करणे, जप करणे, दैवी प्रेमळ,
माझा आत्मा सतत कुणकुण देतो, कोणीही ऐकत नाही:
देवा! देवा! देवा!

एका योगीचे आत्मचरित्र

कधीकधी - सहसा महिन्याच्या पहिल्या दिवशी जेव्हा माउंट वॉशिंग्टनच्या देखभालीसाठी बिले आणली जातात आणि इतर सेल्फ-रिअलायझेशन फेलोशिप सेंटर! - मी भारताच्या साध्या शांततेचा दीर्घकाळ विचार केला. पण रोज मी ए पश्चिम आणि पूर्व दरम्यान समज वाढवणे; माझा आत्मा आनंदित झाला.

एम्मा लाझरसच्या पायथ्याशी कोरलेल्या आश्चर्यकारक ओळींमध्ये व्यक्त केलेले अमेरिकेचे महान हृदय मला सापडले आहे स्टॅच्यू ऑफ लिबर्टी, "निर्वासितांची आई":

तिच्या बीकन - हातापासून
ग्लोजचे जगभर स्वागत आहे; तिच्या सौम्य डोळ्यांची आज्ञा
हवा -ब्रिज बंदर जे जुळ्या शहरांची चौकट आहे.
"ठेवा, प्राचीन भूमी, तुमची मंजूरी!" ती रडते
मूक ओठांनी. "तुझा थकलेला, गरीब मला दे.
मोकळा श्वास घेण्याची तळमळलेली तुमची जनता,
तुझ्या तेजस्वी किनाऱ्याचा दुर्दैवी नकार.
हे, बेघर, वादळ - मला पाठवा,
मी माझा दिवा सोनेरी दरवाजाच्या बाजूला उचलतो.

{FN37-1} त्यापैकी बरेच चेहरे मी तेव्हापासून पाश्चिमात्य देशांत पाहिले आणि लगेच ओळखले ..

{FN37-2} स्वामी प्रेमानंद, आता सेल्फ-रिअलायझेशन चर्च ऑफ ऑल रिलीजन्सचे नेते वॉशिंग्टन, डीसी, रांची शाळेतील विद्यार्थ्यांपैकी एक होता जेव्हा मी तिथून अमेरिकेला निघालो होतो. (तो होता मग ब्रह्मचारी जोतिन.)

{FN37-3} श्री युक्तेश्वर आणि मी सामान्यतः बंगाली भाषेत संभाषण केले.

{FN37-4} स्पिरिटची नवीन तीर्थे (बोस्टन: बीकन प्रेस, 1921).

{FN37-5} डॉ. आणि सौ.

{FN37-6} Mme. गल्ली -कर्सि आणि तिचा पती होमर सॅम्युअल्स, पियानोवादक, क्रिया योग विद्यार्थी होते वीस वर्षे. प्रसिद्ध प्राइमा डोना यांच्या संगीत वर्षांची प्रेरणादायी कथा अलीकडेच प्रकाशित झाली आहे (सीए लेमासेना, पेबर कंपनी, न्यूयॉर्क, 1945 द्वारे गल्ली -कुर्सि लाइफ ऑफ साँग).

अध्याय 38. लुदर बुरबॅक - गुलाबांच्या दरम्यान एक संत

"वैज्ञानिक ज्ञानाव्यतिरिक्त सुधारित वनस्पती प्रजननाचे रहस्य प्रेम आहे." ल्यूथर बुरबॅकने हे उच्चारले त्याच्या सांता रोझा बागेत मी त्याच्या शेजारी चालत असताना शहाणपण. आम्ही खाण्यायोग्य कॅक्टिच्या बेडजवळ थांबलो.

"मी 'स्पाइनलेस' कॅक्टि बनवण्यासाठी प्रयोग करत असताना, तो पुढे म्हणाला," मी अनेकदा वनस्पतींशी बोललो प्रेमाचे स्पंदन तयार करा. 'तुम्हाला घाबरण्यासारखे काहीच नाही,' मी त्यांना सांगेन. 'तुम्हाला तुमच्या बचावात्मक काट्यांची गरज नाही. मी तुझे रक्षण करीन.' हळूहळू वाळवंटातील उपयुक्त वनस्पती काटेविरहित विविध प्रकारात उदयास आली. "

या चमत्काराने मी मोहित झालो. "कृपया, प्रिय ल्यूथर, मला माउंटवरील माझ्या बागेत लागवड करण्यासाठी काही कॅक्टि पाने द्या वॉशिंग्टन. "

जवळ उभ्या असलेल्या एका कामगाराने काही पाने काढायला सुरुवात केली; बुरबॅकने त्याला रोखले.

"मी स्वतः त्यांना स्वामींसाठी आणीन." त्याने मला तीन पाने दिली, जी मी नंतर लावली, त्यांच्यासारखी आनंदात प्रचंड इस्टेटमध्ये वाढली.

एका योगीचे आत्मचरित्र

“जेव्हा मुलाच्या स्वभावासारख्या संवेदनशील आणि लवचिक गोष्टीचा प्रश्न येतो तेव्हा समस्या मोठ्या प्रमाणावर बनते सोपे.”

या महान अमेरिकनकडे चुंबकीय रूपाने आकर्षित होऊन मी त्याला पुन्हा पुन्हा भेट दिली. एका सकाळी मी त्याच ठिकाणी पोहोचलो पोस्टमन म्हणून वेळ, ज्यांनी बर्बॅकच्या अभ्यासात सुमारे एक हजार पत्रे जमा केली. बागायतदारांनी त्याला लिहिले जगाच्या सर्व भागातून.

“स्वामीजी, तुमची उपस्थिती म्हणजे मला बागेत बाहेर जाण्यासाठी फक्त एक निमित्त आहे,” ल्यूथर आनंदाने म्हणाला. त्याने ए उघडले मोठ्या डेस्क - ड्रॉवरमध्ये शेकडो ट्रॅव्हल फोल्डर आहेत.

“पाहा,” तो म्हणाला, “मी माझा प्रवास असाच करतो. माझ्या वनस्पती आणि पत्रव्यवहाराने बांधलेले, मी माझे समाधान करतो या चित्रांवर आता आणि नंतर एक नजर टाकून परदेशी भूमीची इच्छा.”

माझी गाडी त्याच्या गेटसमोर उभी होती; लूथर आणि मी छोट्या शहराच्या रस्त्यांवरून फिरलो, त्याची बाग उजळली सांता रोझा, पीचब्लो आणि बुरबॅक गुलाबांच्या त्याच्या स्वतःच्या जातींसह.

“माझा मित्र हेन्री फोर्ड आणि मी दोघेही पुनर्जन्माच्या प्राचीन सिद्धांतावर विश्वास ठेवतो,” ल्यूथरने मला सांगितले. “ते पडते जीवनाच्या पैलूंवर प्रकाश अन्यथा अकल्पनीय. स्मृती ही सत्याची परीक्षा नाही; फक्त माणूस अयशस्वी झाल्यामुळे लक्षात ठेवा त्याचे मागील आयुष्य हे सिद्ध करत नाही की त्याला ते कधीच नव्हते. त्याच्या गर्भाविषयी स्मरणशक्ती रिक्त आहे - जीवन आणि बालपण, खूप; पण तो कदाचित त्यांच्यातून गेला असेल!” तो हसला.

माझ्या आधीच्या भेटीपैकी एका महान शास्त्रज्ञाला कृपा दीक्षा मिळाली होती. “मी तंत्राचा सराव करतो भक्तिभावाने, स्वामीजी,” तो म्हणाला. योगाच्या विविध पैलूंबद्दल मला अनेक विचारशील प्रश्नांनंतर, ल्यूथर हळूहळू टिप्पणी केली:

“पूर्वकडे खरोखरच ज्ञानाचे प्रचंड साठे आहेत जे पश्चिमेने क्वचितच शोधायला सुरुवात केली आहे.”

निसर्गाशी जिद्दाळ्याचा संवाद, ज्याने तिच्यासाठी तिची अनेक ईर्ष्यापूर्वक संरक्षित रहस्ये उघडली होती Burbank एक अमर्याद आध्यात्मिक आदर.

“कधीकधी मला अनंत शक्तीच्या खूप जवळ वाटते,” त्याने लाजून विश्वास दिला. त्याचा संवेदनशील, सुंदर नमुना असलेला चेहरा त्याच्या आठवणींनी उजळले. “मग मी माझ्या आजूबाजूच्या आजारी व्यक्तींना तसेच अनेक आजारी वनस्पतींना बरे करण्यास सक्षम झालो आहे.”

त्याने मला त्याच्या आईबद्दल सांगितले, एक प्रामाणिक ख्रिश्चन. “तिच्या मृत्यूनंतर अनेक वेळा,” ल्यूथर म्हणाला, “मला आशीर्वाद मिळाला आहे तिच्या दर्शनाने; ती माझ्याशी बोलली आहे.”

आम्ही अनिच्छेने त्याच्या घराकडे आणि हजार पत्रांची वाट पाहणाऱ्यांकडे वळलो.

“लूथर,” मी टिप्पणी केली, “पुढच्या महिन्यात मी सत्य आणि पूर्व आणि पश्चिम यांचे अर्पण सादर करण्यासाठी एक मासिक सुरू करत आहे. जर्नलसाठी चांगले नाव ठरविण्यात कृपया मला मदत करा.”

आम्ही काही काळासाठी शीर्षकांवर चर्चा केली आणि शेवटी EAST -WEST वर सहमत झालो. आम्ही त्याच्या अभ्यासामध्ये पुन्हा प्रवेश केल्यानंतर, बुरबॅकने मला “विज्ञान आणि सभ्यता” वर लिहिलेला एक लेख दिला.

“हे ईस्ट -वेस्टच्या पहिल्या अंकात जाईल,” मी कृतज्ञतेने सांगितले.

जसजशी आमची मैत्री घट्ट होत गेली तसतसे मी बुरबॅकला माझे “अमेरिकन संत” म्हटले. “बघा एक माणूस,” मी उद्बुत केले, “कोणामध्ये तेथे कपट नाही!” त्याचे हृदय अथांगपणे खोल होते, नम्रता, संयम, त्यागाशी दीर्घ परिचित होते. त्याचा गुलाबांमधलं छोटं घर अतिशय साधे होते; त्याला लवझरीचा व्यर्थपणा, मोजक्या लोकांचा आनंद माहित होता मालमत्ता. ज्या नम्रतेने त्याने आपली वैज्ञानिक कीर्ती परिधान केली ती मला वारंवार त्या झाडांची आठवण करून देत होती फळे पिकवण्याच्या ओझ्याने कमी वाकणे; हे वांझ झाड आहे जे रिकाम्या अभिमानाने डोके उंचावते.

एका योगीचे आत्मचरित्र

मी 1926 मध्ये माझ्या प्रिय मित्राचे निधन झाले तेव्हा मी न्यूयॉर्कमध्ये होतो. अश्रूंनी मला वाटले, "अरे, मी आनंदाने चालेन त्याच्या आणखी एका झलकसाठी येथून सांता रोझा पर्यंत सर्व मार्ग!" मला सेक्रेटरींपासून दूर ठेवणे आणि अभ्यागतांनो, मी पुढचे चोवीस तास एकांतात घालवले.

दुसऱ्या दिवशी मी ल्यूथरच्या मोठ्या चित्राभोवती वैदिक स्मारक विधी केला. माझा एक गट अमेरिकन विद्यार्थ्यांनी, हिंदू समारंभाच्या कपड्यांमध्ये परिधान करून, प्राचीन स्तोत्रे जपली म्हणून जप केला फुले, पाणी आणि अग्नि - शारीरिक घटकांचे प्रतीक आणि अनंत स्त्रोतामध्ये त्यांचे प्रकाशन.

बरबॅकचे रूप सांता रोझामध्ये लेबनॉनच्या देवदार अंतर्गत आहे जे त्याने त्याच्या बागेत वर्षापूर्वी लावले होते, रस्त्याच्या कडेला फुलणाऱ्या प्रत्येक रुंद डोळ्यांच्या फुलांमध्ये त्याचा आत्मा माझ्यासाठी अंतर्भूत आहे. मध्ये एका काळासाठी मागे घेतले निसर्गाचा प्रशस्त आत्मा, तो लूथर तिच्या वाऱ्यांमध्ये कुजबुजत नाही, तिच्या पहाटे चालत आहे का?

त्याचे नाव आता सामान्य भाषणाच्या वारशात गेले आहे. सकर्मक क्रियापद म्हणून "बरबॅक" सूचीबद्ध करणे, वेबस्टर न्यू इंटरनॅशनल डिक्शनरी त्याची व्याख्या करते: "क्रॉस किंवा ग्राफ्ट (एक वनस्पती). म्हणून, लाक्षणिक अर्थाने, सुधारण्यासाठी (काहीही, प्रक्रिया किंवा संस्था म्हणून) चांगली वैशिष्ट्ये निवडून आणि वाईट नाकारून, किंवा चांगले जोडून वैशिष्ट्ये."

"प्रिय बुरबॅक," मी व्याख्या वाचल्यानंतर रडलो, "तुझे नाव आता चांगुलपणाचे प्रतिशब्द आहे!"

लुदर बुरबॅक

सांता रोसा, कॅलिफोर्निया

संयुक्त राज्य

22 डिसेंबर 1924

मी स्वामी योगानंदांच्या योगोदा पद्धतीचे परीक्षण केले आहे आणि माझ्या मते ते प्रशिक्षणासाठी आदर्श आहे आणि मनुष्याच्या शारीरिक, मानसिक आणि आध्यात्मिक स्वभावाचे सामंजस्य. स्वामींचे ध्येय "कसे - कसे" जगणे आहे जगभरातील शाळा, ज्यात शिक्षण केवळ बौद्धिक विकासापर्यंत मर्यादित राहणार नाही, परंतु शरीर, इच्छाशक्ती आणि भावनांचे प्रशिक्षण देखील.

च्या साध्या आणि वैज्ञानिक पद्धतींनी शारीरिक, मानसिक आणि आध्यात्मिक उलगडण्याच्या योगोदा प्रणालीद्वारे एकाग्रता आणि ध्यान, जीवनातील बहुतेक गुंतागुंतीच्या समस्या सोडवता येतील आणि शांतता आणि चांगली इच्छा असेल पृथ्वीवर या. स्वामींची योग्य शिक्षणाची कल्पना साधी कॉमनसेन्स आहे, सर्व गूढवादापासून मुक्त आणि गैर -व्यावहारिकता; अन्यथा त्याला माझी मान्यता नसते.

स्वामींसोबत आंतरराष्ट्रीय शाळांसाठी केलेल्या आवाहनात मनापासून सामील होण्याची ही संधी मिळाल्याचा मला आनंद आहे जगण्याची कला जी, जर स्थापन केली गेली, तर सहस्राब्दी आणण्याच्या जवळ येईल जशी मी मी परिचित आहे.

{FN38-1} बुरबॅकने मला स्वतःचे एक ऑटोग्राफ केलेले चित्र देखील दिले. मी एक हिंदू व्यापारी म्हणूनही त्याची कदर करतो एकदा लिंकनच्या चित्राचा ठेवा. गृहयुद्धाच्या काळात अमेरिकेत असलेल्या हिंदूने गर्भधारणा केली लिंकनचे असे कौतुक की, जोपर्यंत तो पोर्ट्रेट मिळवत नाही तोपर्यंत तो भारतात परतण्यास तयार नव्हता महान मुक्तिदाता. लिंकनच्या दारात स्वतः ला ठामपणे लावत, व्यापाऱ्याने येईपर्यंत जाण्यास नकार दिला आश्चर्यचकित राष्ट्रपतींनी त्याला न्यूयॉर्कचे प्रसिद्ध कलाकार डॅनियल हॅटिंग्टन यांच्या सेवांमध्ये गुंतण्याची परवानगी दिली. जेव्हा पोर्ट्रेट पूर्ण झाले, हिंदूने ते विजयाने कलकत्त्याला नेले.

[उदाहरण: ल्यूथर बुरबॅकची स्वाक्षरी - bsignature.jpg पहा]

{FN38-2} न्यूयॉर्क: सेंचुरी कंपनी, 1922.

एका योगीचे आत्मचरित्र

अध्याय 39. थेरेसी न्यूमॅन, कॅथोलिक अभ्यासक

"भारतात परत जा. मी पंधरा वर्षे धीराने तुझी वाट पाहिली. लवकरच मी शरीराबाहेर पोहणार आहे चमकणारे निवासस्थान. योगानंद, या!"

मी माझ्या माऊंट वॉशिंग्टन येथे ध्यान लावून बसलो असताना श्री युक्तेश्वरचा आवाज माझ्या आतील कानात चकित झाला. मुख्यालय. डोळ्याच्या लुकलुकीत दहा हजार मैलांचा प्रवास करून, त्याचा संदेश माझ्या सारख्या आत शिरला विजेचा एक झटका.

पंधरा वर्षे! होय, मला समजले, आता 1935 आहे; मी माझ्या गुरूंच्या शिकवणीचा प्रसार करण्यात पंधरा वर्षे घालवली आहेत अमेरिका. आता तो मला आठवतो.

त्या दिवशी दुपारी मी एका अनुभवी शिष्याला माझा अनुभव सांगितला. क्रिया अंतर्गत त्याचा आध्यात्मिक विकास योग इतका उल्लेखनीय होता की मी त्याला अनेकदा "संत" असे संबोधत असे, बाबाजींची भविष्यवाणी आठवते की अमेरिका देखील प्राचीन योगिक मार्गाने दैवी साक्षात्कार पुरुष आणि स्त्रिया निर्माण करतील.

हा शिष्य आणि इतर अनेकांनी माझ्या प्रवासासाठी देणगी देण्याचा उदार मनाने आग्रह केला. आर्थिक अशाप्रकारे समस्या सुटली, मी भारतासाठी युरोपमार्गे प्रवास करण्याची व्यवस्था केली. माऊंट येथे तयारीचे व्यस्त आठवडे वॉशिंग्टन! मार्च, १ 35 ३५ मध्ये मला राज्याच्या कायद्यांतर्गत सेल्फ-रिअलायझेशन फेलोशिप देण्यात आली कॅलिफोर्निया एक ना-नफा संस्था म्हणून. या शैक्षणिक संस्थेला सर्व सार्वजनिक देणग्या तसेच माझी पुस्तके, मासिक, लिखित अभ्यासक्रम, वर्ग शिकवणी, आणि इतर प्रत्येक उत्पन्नाचे स्रोत विक्रीतून उत्पन्न.

"मी परत येईन," मी माझ्या विद्यार्थ्यांना सांगितले. "मी अमेरिका कधीच विसरणार नाही."

लॉस एंजेलिसमध्ये प्रेमळ मित्रांनी मला दिलेल्या निरोप मेळाव्यात मी त्यांच्या चेहऱ्याकडे लांबून पाहिले आणि विचार केला कृतज्ञतेने, "प्रभु, जो तुम्हाला एकमेव दाता म्हणून आठवते त्याला मैत्रीच्या गोडवाची कधीही कमतरता भासणार नाही मर्त्य लोकांमध्ये."

मी न्यूयॉर्कहून 9 जून, 1935 रोजी {FN39-1} युरोपामध्ये निघालो. माझ्याबरोबर दोन विद्यार्थी: माझे सचिव, श्री. सी. रिचर्ड राईट आणि सिनसिनाटी येथील एक वृद्ध महिला मिस एटी ब्लेच. आम्ही आनंद घेतला महासागर शांततेचे दिवस, मागील घाई झालेल्या आठवड्यांच्या तुलनेत एक स्वागतार्ह कॉन्ट्रास्ट. आमचा विश्रांतीचा कालावधी अल्पकालीन होता; च्या आधुनिक बोटींच्या वेगात काही खेदजनक वैशिष्ट्ये आहेत!

जिज्ञासू पर्यटकांच्या इतर गटाप्रमाणे, आम्ही लंडनच्या विशाल आणि प्राचीन शहराभोवती फिरलो. च्या दुसऱ्या दिवशी मला कॅक्सटन हॉलमध्ये एका मोठ्या सभेला संबोधित करण्यासाठी आमंत्रित करण्यात आले, ज्यामध्ये माझी ओळख झाली लंडनचे प्रेक्षक सर फ्रान्सिस यंगहसबॅंड. आमच्या पार्टीने सर हॅरी लॉडरचे पाहुणे म्हणून आनंददायी दिवस घालवला स्कॉटलंडमधील त्याच्या इस्टेटमध्ये. आम्ही लवकरच इंग्रजी चॅनेल ओलांडून खंडात गेलो, कारण मला एक विशेष बनवायचे होते बावरियाला तीर्थयात्रा. थोर कॅथोलिक गूढ थेरेसीला भेट देण्याची ही मला एकमेव संधी असेल Konnersreuth च्या Neumann.

कित्येक वर्षांपूर्वी मी थेरेसीचे एक आश्चर्यकारक खाते वाचले होते. लेखात दिलेली माहिती खालीलप्रमाणे होती:

(१) १se 8 in मध्ये जन्मलेले थेरेसे वयाच्या वीसव्या वर्षी अपघातात जखमी झाले होते; ती अंध झाली आणि अर्धांगवायू

(२) तिने १ 3 २३ मध्ये सेंट टेरेसा, "द लिटल फ्लॉवर" ला केलेल्या प्रार्थनांद्वारे तिची दृष्टी पुन्हा मिळवली. नंतर थेरेसी न्युमनचे हातपाय त्वरित बरे झाले.

(3) 1923 पासून, थेरेसीने दररोज वगळता खाण्यापिण्यापासून पूर्णपणे दूर राहिले एक लहान पवित्र वेफर गिळणे.

एका योगीचे आत्मचरित्र

(4) ख्रिस्ताचे कलंक किंवा पवित्र जखमा 1926 मध्ये थेरेसेच्या डोक्यावर, स्तनावर, हातावर आणि पायांवर दिसल्या. चालू त्यानंतर प्रत्येक आठवड्यातील शुक्रवार, ती ख्रिस्ताच्या उत्कटतेतून गेली आहे, तिच्या स्वतःच्या शरीरात सर्व त्रास सहन करीत आहे त्याच्या ऐतिहासिक वेदना.

(५) तिच्या गावातील साधारणपणे फक्त साध्या जर्मन जाणणे, तिच्या शुक्रवारी ट्रान्सेस थेरेसी उच्चारंदांरम्यान विद्वानांनी प्राचीन अरामी म्हणून ओळखलेली वाक्ये. तिच्या दृष्टीने योग्य वेळी ती बोलते हिब्रू किंवा ग्रीक.

(०) चर्चात्मक परवानगीने, थेरेसे अनेक वेळा जवळच्या वैज्ञानिक निरीक्षणाखाली आहेत. फ्रिट्झ डॉ प्रोटेस्टंट जर्मन वृत्तपत्राचे संपादक गेरलिक, "कॅथोलिक फसवणूक उघड करण्यासाठी" कोन्सेरेथ येथे गेले तिचे चरित्र श्रद्धेने लिहून संपले. {FN39-2}

नेहमीप्रमाणे, पूर्व किंवा पश्चिम, मी एका संताला भेटायला उत्सुक होतो. जुलै रोजी आमच्या छोट्या पार्टीत प्रवेश केल्यामुळे मला आनंद झाला 16, Konnersreuth चे विचित्र गाव. बव्हेरियन शेतकऱ्यांनी आमच्या फोर्डमध्ये जिवंत रस दाखवला ऑटोमोबाईल (अमेरिकेतून आमच्यासोबत आणलेले) आणि त्याचे विविध गट - एक अमेरिकन तरुण, एक वृद्ध महिला, आणि ऑलिव्ह - ह्यूड ओरिएंटल त्याच्या कोटच्या कॉलरखाली लांब केस ठेवलेले.

थेरेसची छोटी कुटीर, स्वच्छ आणि नीटनेटकी, जीरॅनियम एक आदिम विहिरीने फुललेली, अरेरे! शांतपणे बंद. शेजारी, आणि अगदी गावातून गेलेले पोस्टमन सुद्धा आम्हाला काही माहिती देऊ शकले नाहीत. पाऊस पडू लागला; माझ्या साथीदारांनी सुचवले की आपण निघून जा.

“नाही,” मी जिद्दीने म्हणालो, “मला थेरेसकडे जाणारा काही सुगावा सापडत नाही तोपर्यंत मी इथेच राहणार आहे.”

दोन तासांनंतरही आम्ही आमच्या कारमध्ये बसलो होतो निराशाजनक पावसात. “प्रभु,” मी तक्रारीने उसासा टाकला, “का ती गायब झाल्यास तू मला येथे नेले का?”

एक इंग्लिश बोलणारा माणूस आमच्या शेजारी थांबला, त्याने विनम्रपणे आपली मदत दिली.

थेरेस कुठे आहे हे मला ठाऊक नाही, “तो म्हणाला,” पण ती अनेकदा प्रोफेसर बुर्झ यांच्या घरी भेट देते इथून ऍंशी मैल अंतरावर आयशस्टॅटचे सेमिनरी मास्टर. ”

दुसऱ्या दिवशी सकाळी आमची पार्टी मोकळ्या दगडाने अरुंद रेषेत असलेल्या आयशस्टॅट या शांत गावाकडे गेली रस्ते. डॉ. बुर्झने त्याच्या घरी आमचे स्वागत केले; “हो, थेरेसे इथे आहे.” त्याने तिला पाहुण्यांचा शब्द पाठवला. अ मेसेन्जर लवकरच तिच्या उत्तरासह दिसला.

“बिशपने मला त्याच्या परवानगीशिवाय कोणालाही पाहू नये असे सांगितले असले तरी, मी देवाचा माणूस स्वीकारेन भारत. ”

या शब्दांचा मला खूप स्पर्श झाला, मी वरच्या मजल्यावरील डॉ. थेरेस लगेच प्रवेश केला, शांती आणि आनंदाचे तेजोमय प्रकाश. तिने ब्लॅक गाऊन आणि स्पोर्टलेस व्हाईट हेड ड्रेस घातला होता. तिचे वय असले तरी यावेळी ती thirty was वर्षांची होती, ती खूपच लहान दिसत होती, खरोखरच मुलासारखी ताजेपणा आणि मोहिनी होती. निरोगी, सुस्थितीत, गुलाबी, गालावर आणि आनंदी, हा संत नाही जो खात नाही!

थेरेसने मला अतिशय सौम्य हस्तांदोलनाने शुभेच्छा दिल्या. आम्ही दोघेही मूक सहभागामध्ये होतो, प्रत्येकाला हे माहित आहे इतर देवाचा प्रियकर होण्यासाठी.

डॉ. बुर्झ यांनी दुभाषी म्हणून काम करण्याची ऑफर दिली. आम्ही स्वतः बसलो असताना, माझ्या लक्षात आले की थेरेसेकडे बघत होते मी निरागस कुतूहलाने; बवेरियामध्ये हिंदू दुर्मिळ होते हे उघड आहे.

“तू काही खात नाहीस का?” मला तिच्याच ओठातून उत्तर ऐकायचे होते.

एका योगीचे आत्मचरित्र

"नाही, एक पवित्र भात वगळता - पीठ वेफर, दररोज सकाळी सहा वाजता."

"वेफर किती मोठा आहे?"

"हे कागद आहे - पातळ, एका लहान नाण्याच्या आकाराचे." ती पुढे म्हणाली, "मी ते संस्कारात्मक कारणांसाठी घेतो; ते असुरक्षित असल्यास, मी ते गिळू शकत नाही. "

"नक्कीच तुम्ही त्यावर संपूर्ण बारा वर्षे जगू शकला नसता?"

"मी देवाच्या प्रकाशाने जगतो." तिचे उत्तर किती साधे, आईन्स्टाईन कसे!

"मी तुम्हाला हे लक्षात घेत आहे की ईथर, सूर्य आणि हवेपासून तुमच्या शरीरात ऊर्जा वाहते."

तिच्या चेहऱ्यावर एक वेगवान स्मित फुटलं. "मी कसे जगतो हे समजल्याबद्दल मला खूप आनंद झाला."

"तुमचे पवित्र जीवन हे ख्रिस्ताने सांगितलेल्या सत्याचे दररोज प्रदर्शन आहे: 'माणूस केवळ भाकरीने जगणार नाही, पण देवाच्या मुखातून निघणाऱ्या प्रत्येक शब्दाद्वारे. " {FN39-3}

माझ्या स्पष्टीकरणावर तिने पुन्हा आनंद व्यक्त केला. "खरंच तसं आहे. आज मी पृथ्वीवर आहे याचे एक कारण आहे हे सिद्ध करा की मनुष्य देवाच्या अदृश्य प्रकाशाद्वारे जगू शकतो, केवळ अन्नाने नाही. "

"अन्नाशिवाय कसे जगायचे हे तुम्ही इतरांना शिकवू शकता का?"

तिला एक क्षुल्लक धक्का बसला. "मी ते करू शकत नाही; देवाची इच्छा नाही. "

जशी माझी नजर तिच्या मजबूत, डौलदार हातांवर पडली, थेरेसने मला थोडे, चौकोनी, ताजे बरे झालेले जखम दाखवले तिचे प्रत्येक तळवे. प्रत्येक हाताच्या मागील बाजूस तिने एक लहान, अर्धचंद्राकृती आकाराची जखम ताजी दाखवली बरे झाले. प्रत्येक जखम थेट हाताने गेली. या दृश्याने माझ्या मनात एक वेगळी आठवण आणली अर्धचंद्राच्या टोकासह मोठ्या चौरस लोखंडी नखे, अजूनही ओरिपंटमध्ये वापरल्या जातात, परंतु जे मी पाहिलेले आठवत नाही पश्चिम मध्ये.

संताने मला तिच्या साप्ताहिक ट्रान्सबद्दल काहीतरी सांगितले. "एक असहाय्य दर्शक म्हणून, मी संपूर्ण उत्कटतेचे निरीक्षण करतो ख्रिस्त. " प्रत्येक आठवड्यात, गुरुवारी मध्यरात्रीपासून शुक्रवार दुपारपर्यंत एक वाजता तिच्या जखमा उघडतात आणि रक्तस्त्राव; तिने तिच्या सामान्य 121 पाउंड वजनाच्या दहा पाँड वजन कमी केले. तिच्या सहानुभूतीपूर्ण प्रेमात तीव्र वेदना सहन करणे, थेरेस अद्याप तिच्या प्रभूच्या या साप्ताहिक दृश्यांची आनंदाने वाट पाहत आहे.

मला लगेच समजले की तिचे विचित्र जीवन ईश्वराने ऐतिहासिक सर्व ख्रिश्चनांना आश्चस्त करण्याचा उद्देश आहे येजूच्या जीवनाची सत्यता आणि वधस्तंभावर नवीन करारात नोंद केल्याप्रमाणे, आणि नाट्यमयपणे प्रदर्शित करण्यासाठी गॅलिलीयन मास्टर आणि त्याच्या भक्तांमधील सदैव जिवंत बंध.

प्राध्यापक वुर्झ यांनी संताशी त्यांचे काही अनुभव सांगितले.

तेरेसेसह आपल्यापैकी बरेचजण, अनेकदा जर्मनीत प्रवास करताना, दृष्टिने अनेक दिवस प्रवास करतात मी. "हे एक आश्चर्यकारक कॉन्ट्रास्ट आहे - जेव्हा आपण दिवसातून तीन जेवण करतो, थेरेस काहीही खात नाही. ती तशीच ताजी राहते गुलाब, सहलींमुळे होणाऱ्या थकवामुळे अस्पृश्य. जसजसे आपण भुकेले होतो आणि वेसाइड इन्सची शिकार करतो, ती आनंदाने हसतो. "

प्राध्यापकाने काही मनोरंजक शारीरिक तपशील जोडले: "कारण थेरेसे अन्न घेत नाही, तिच्या पोटात आहे संकुचित तिला कोणतेही उत्सर्जन नाही, पण तिच्या घामाच्या ग्रंथी कार्य करतात; तिची त्वचा नेहमी मऊ आणि घट्ट असते. "

विभक्त होण्याच्या वेळी, मी थेरेसीला तिच्या ट्रान्समध्ये उपस्थित राहण्याची इच्छा व्यक्त केली.

एका योगीचे आत्मचरित्र

“होय, कृपया पुढच्या शुक्रवारी कोनसरिथला या,” ती कृपापूर्वक म्हणाली. “बिशप तुम्हाला परमिट देईल. मी तुम्ही मला Eichstatt मध्ये शोधले याचा मला खूप आनंद आहे.”

थेरेसने हलक्या हाताने अनेक वेळा हस्तांदोलन केले आणि आमच्या पार्टीसह गेटपर्यंत चालत गेले. श्री राइट चालू केले ऑटोमोबाईल रेडिओ; संताने थोड्या उत्साही हसण्याने त्याचे परीक्षण केले. तरुणांची एवढी मोठी गर्दी जमले की थेरेसे घरात परतले. आम्ही तिला एका खिडकीवर पाहिले, जिथे तिने आमच्याकडे पाहिले, लहान मुलासारखे, तिचा हात हलवत.

थेरेसीच्या दोन भावांशी दुसऱ्या दिवशी झालेल्या संभाषणातून, अतिशय दयाळू आणि प्रेमळ, आम्हाला कळले की संत रात्री फक्त एक किंवा दोन तास झोपतात. तिच्या शरीरात अनेक जखमा असूनही ती सक्रिय आणि भरलेली आहे ऊर्जा तिला पक्षी आवडतात, माशांच्या मत्स्यालयाची काळजी घेतात आणि बर्पाचंदा तिच्या बागेत काम करतात. तिचा पत्रव्यवहार आहे मोठा; कॅथोलिक भक्त तिला प्रार्थना आणि उपचार आशीर्वादांसाठी लिहितो. अनेक साधक बरे झाले आहेत तिला गंभीर आजार आहेत.

तिचा भाऊ फर्डिनांड, सुमारे तेवीस वर्षांनी, स्पष्टीकरण दिले की थेरेसला प्रार्थनेद्वारे काम करण्याची शक्ती आहे तिच्या स्वतःच्या शरीरावर इतरांचे आजार. संताने अन्नापासून दूर राहणे हे त्या काळापासून आहे प्रार्थना केली की तिच्या पॅरिशमधील एका तरुणाच्या घशाचा आजार, नंतर पवित्र आदेश देण्याची तयारी, हस्तांतरित केली जावी तिच्या स्वतःच्या गळ्याला.

गुरुवारी दुपारी आमची पार्टी बिशपच्या घरी गेली, ज्यांनी काहीसह माझ्या वाहत्या कुलूपांकडे पाहिले आश्चर्य त्याने सहजपणे आवश्यक परवानगी लिहून दिली. कोणतेही शुल्क नव्हते; चर्चने बनवलेला नियम फक्त आहे थेरेसीला अनौपचारिक पर्यटकांच्या हल्ल्यापासून वाचवण्यासाठी, ज्यांनी मागील वर्षामध्ये शुक्रवारच्या दिवशी गर्दी केली होती हजारी.

आम्ही शुक्रवारी सकाळी सुमारे नऊ - तीस कोनसरिथ येथे पोहोचलो. थेरेसच्या छोट्या कॉटेजकडे आहे हे माझ्या लक्षात आले तिला भरपूर प्रकाश परवडण्यासाठी विशेष काचेच्या छताचा विभाग. आता दरवाजे बंद नसल्याचे पाहून आम्हाला आनंद झाला, पण विस्तृत ह आदरातिथ्य उत्साहात खुले. सुमारे वीस अभ्यागतांची एक ओळ होती, त्यांच्या परवानग्यांसह सशस्त्र. अनेक गूढ ट्रान्स पाहण्यासाठी लांबून आले होते.

थेरेसने माझी पहिली परीक्षा प्राध्यापकाच्या घरी तिच्या अंतर्ज्ञानी ज्ञानाने उत्तीर्ण केली होती की मला तिला भेटायचे होते आध्यात्मिक कारणांसाठी, आणि केवळ उत्तीर्ण होणारी उत्सुकता पूर्ण करण्यासाठी नाही.

माझी दुसरी चाचणी या वस्तुस्थितीशी जोडली गेली होती की, मी तिच्या खोलीत वर जाण्यापूर्वी, मी स्वतः ला ए टेलीपॅथिक आणि टेलिव्हिझिक संबंधात तिच्यासोबत एक होण्यासाठी योगिक ट्रान्स स्टेट. मी भरून तिच्या खोलीत शिरलो अभ्यागतांसह; ती बेडवर पांढऱ्या झग्यात पडलेली होती. मिस्टर राईट माझ्या जवळून चालत असताना, मी थांबलो अगदी उंबरठ्याच्या आत, एक विचित्र आणि सर्वात भयानक तमाशा पाहून आश्चर्यचकित झाले.

[उदाहरण: थेरेसी न्यूमन, प्रसिद्ध कॅथोलिक कलंकवादी ज्यांनी माझ्या 1935 च्या यात्रेला प्रेरित केले Konnersreuth, Bavaria — neumann.jpg पहा]

थेरेसच्या खालच्या पापण्यांमधून रक्त पातळ आणि सतत एक इंच रुंद प्रवाहात वाहत होते. तिची नजर होती मध्य कपाळाच्या आध्यात्मिक डोळ्यावर वर केंद्रित केले. तिच्या डोक्याभोवती गुंडाळलेले कापड होते काट्यांच्या मुकुटाच्या कलंकयुक्त जखमांमधून रक्तामध्ये भिजलेले. पांढरे वस्त्र लाल रंगाचे फाटलेले होते बऱ्याच वर्षांपूर्वी ख्रिस्ताचा मृतदेह ज्या ठिकाणी अंतिम फेरी सहन करत होता त्या ठिकाणी तिच्या बाजूच्या जखमेमुळे तिच्या हृदयावर शिपायाच्या भाल्याचा राग - जोर.

थेरेसचे हात मातेच्या हावभावात वाढवले, विनवणी केली; तिच्या चेहऱ्यावर अत्याचार आणि दोन्ही हावभाव होते दिव्य. ती बारीक दिसली, अनेक सूक्ष्म तसेच बाह्य मार्गांनी बदलली. परदेशी शब्द कुरकुर करणे जीभ, ती किंचित थरथरणाऱ्या ओठांनी तिच्या आतील दृश्याआधी दृश्यमान व्यक्तींशी बोलली.

एका योगीचे आत्मचरित्र

मी तिच्याशी जुळवून घेत असताना, मी तिच्या दृष्टीची दृश्ये पाहू लागलो. ती येथूला घेऊन जाताना पहात होती खळबळजनक गर्दीच्या दरम्यान क्रॉस. {FN39-4} अचानक तिने घाबरून डोके वर काढले: परमेश्वराला क्रूर वजनाखाली पडले. दृष्टी नाहीशी झाली. तीव्र दया च्या थकवा मध्ये, थेरेसी जोरदारपणे बुडले तिच्या उशी विरुद्ध.

या क्षणी मी माझ्या मागे जोरजोरात आवाज ऐकला. एक सेकंद डोकं फिरवताना, मला दोन माणसं ए चालवताना दिसली साष्टांग शरीर. पण मी खोल सुपरकॉन्शस अवस्थेतून बाहेर पडत असल्याने मी लगेच नाही पडलेल्या व्यक्तीला ओळखा. पुन्हा मी थेरेसच्या चेहऱ्यावर डोळे टेकवले, रक्ताच्या ओढ्याखाली मरण पावलेले, पण आता शांत, शुद्धता आणि पावित्र्य. मी नंतर माझ्या मागे नजर टाकली आणि मिस्टर राईट त्याच्या बरोबर उभे असल्याचे पाहिले त्याच्या गालावर हात, ज्यामधून रक्त वाहत होते.

“डिक,” मी उत्सुकतेने विचारले, “तूच पडलास?”

“होय, भयानक देखावा पाहून मी बेशुद्ध झालो.”

“बरं,” मी सांत्वनपूर्वक म्हणालो, “तू परत येण्यास आणि पुन्हा दृश्याकडे पाहण्यास धाडसी आहेस.”

यात्रेकरूंच्या धीराने वाट पाहणाऱ्या ओळीची आठवण ठेवून श्री राईट आणि मी शांतपणे थेरेसे यांना निरोप दिला तिची पवित्र उपस्थिती सोडली. {FN39-5}

दुसऱ्या दिवशी आमच्या छोट्या गटाने दक्षिणेकडे मोटार चालवली, आम्ही ट्रेनवर अवलंबून नव्हतो याबद्दल आभारी आहोत, पण करू शकतो आम्ही ग्रामीण भागात जेथे निवडले तेथे फोर्ड थांबवा. आम्ही सहलीच्या प्रत्येक मिनिटाचा आनंद घेतला जर्मनी, हॉलंड, फ्रान्स आणि स्विस आल्प्स. इटलीमध्ये आम्ही प्रेषिताचा सन्मान करण्यासाठी असिसीची विशेष सहल केली नम्रता, सेंट फ्रान्सिस. युरोपियन दौरा ग्रीसमध्ये संपला, जिथे आम्ही अथेनियन मंदिरे पाहिली आणि पाहिले ज्या कारागृहात सौम्य सॉक्रेटिस {FN39-6} ने त्याच्या मृत्यूची औषधी प्यायली होती. एक कौतुकाने भरलेला आहे ज्या कलात्मकतेने ग्रीकांनी सर्वत्र अलाबास्टरमध्ये आपली आवड निर्माण केली आहे.

आम्ही पॅलेस्टाईनवर उतरून, सनी भूमध्यसागरातून जहाज घेतले. वर दिवसेंदिवस भटकणे पवित्र भूमी, तीर्थक्षेत्राच्या मूल्याबद्दल मला पूर्वीपेक्षा अधिक खात्री होती. ख्रिस्ताचा आत्मा सर्वव्यापी आहे पॅलेस्टाईन; मी त्याच्या बाजूने बेथलेहेम, गेथसेमाने, कलवरी, ऑलिव्हचा पवित्र पर्वत येथे श्रद्धेने चाललो आणि जॉर्डन नदी आणि गलील समुद्राजवळ.

आमच्या छोट्या पार्टीने बर्थ मॅन्जर, जोसेफचे सुतार दुकान, लाजरची कबर, मार्था यांचे घर भेट दिली आणि मेरी, शेवटच्या जेवणाचे हॉल. पुरातनता उलगडली; दृश्यानुसार, मी दिव्य नाटक पाहिले की ख्रिस्त एकदा वयोगटांसाठी खेळला.

इजिप्तला, त्याच्या आधुनिक कैरो आणि प्राचीन पिरॅमिडसह. मग अरुंद लाल समुद्राच्या खाली एक बोट अस्वच्छ अरबी समुद्र; लो, भारत!

{FN39-1} येथे पूर्ण तारखेचा उल्लेखनीय समावेश या वस्तुस्थितीमुळे आहे की माझे सचिव श्री राइट, प्रवास डायरी ठेवली.

{FN39-2} तिच्या जीवनावरील इतर पुस्तके आहेत THERESE NEUMANN: A STIGMATIST OF OUR DAY, आणि फ्रेडरिक रिटर वॉन लामा (मिलवॉकी ब्रूस पब. कं.).

{FN39-3} मॅथ्यू 4: 4. मनुष्याच्या शरीराची बॅटरी केवळ सकल अन्न (ब्रेड) द्वारे टिकत नाही, परंतु स्पंदनात्मक वैश्विक ऊर्जा (शब्द, किंवा AUM). च्या गेटमधून अदृश्य शक्ती मानवी शरीरात वाहते मज्जा आयताकृती. हे सहावे शारीरिक केंद्र मानेच्या मागील बाजूस पाच पाठीच्या मणक्यांच्या शीर्षस्थानी आहे चक्र (संस्कृत "चाकांसाठी" किंवा विकिरण शक्तीची केंद्रे). मज्जा हे मुख्य प्रवेशद्वार आहे शरीराचा सार्वत्रिक जीवनशक्तीचा पुरवठा (AUM), आणि थेट मनुष्याच्या इच्छाशक्तीशी, एकाग्रतेशी जोडलेला आहे

पान 219

एका योगीचे आत्मचरित्र

सातव्या किंवा ख्रिस्त चेतना केंद्रात (KUTASTHA) भुवया दरम्यान तिसऱ्या डोळ्यात. लौकिक मेंदूमध्ये ऊर्जा अनंत संभाव्यतेचा जलाशय म्हणून साठवली जाते, ज्याचा काव्यात्मकपणे उल्लेख केला आहे वेदास "हजार - पाकळ्या असलेले कमळ" बायबल नेहमी AUM ला "पवित्र भूत" किंवा अदृश्य जीवनशक्ती जी सर्व सृष्टीला दैवीपणे आधार देते. "काय? तुम्हाला माहित नाही की तुमचे शरीर हे मंदिर आहे पवित्र आत्मा जे तुमच्यामध्ये आहे, जे तुम्हाला देवाचे आहे आणि तुम्ही तुमचे नाही आहात?" - मी करिंथ 6:19

{FN39-4} माझ्या आगमनाच्या आधीच्या तासांदरम्यान, थेरेसी आधीच अनेक दृश्यांमधून गेली होती ख्रिस्ताच्या आयुष्यातील शेवटचे दिवस. तिचे प्रवेश सहसा शेवटच्या नंतरच्या घटनांच्या दृश्यांसह सुरू होते रात्रीचे जेवण. तिचे दर्शन येशूच्या वधस्तंभावर किंवा कधीकधी त्याच्या समाधीसह संपले.

{FN39-5} थेरेसी नाझींच्या छळापासून वाचली आहे, आणि अजूनही 1945 नुसार Konnersreuth मध्ये उपस्थित आहे जर्मनीतून अमेरिकन बातम्या पाठवल्या जातात.

{FN39-6} यूसेबियसमधील एका उताऱ्यामध्ये सॉक्रेटीस आणि एक हिंदू betweenषी यांच्यातील एक मनोरंजक चकमकीचा संबंध आहे. च्या रस्ता चालतो: "एरिस्टोक्सेनस, संगीतकार, भारतीयांबद्दल पुढील कथा सांगतो. यातील एक माणूस भेटला अथेन्स येथे सॉक्रेटीस, आणि त्याला विचारले की त्याच्या तत्त्वज्ञानाची व्याप्ती काय आहे. 'मानवी घटनांची चौकशी,' सॉक्रेटिसने उत्तर दिले. यावर भारतीय हसले. 'मनुष्य मानवी घटनांची चौकशी कशी करू शकतो,' तो म्हणाला, 'जेव्हा तो दैवी लोकांपासून अनभिज्ञ असतो?' हार्मोनिक्सवर लेखक. त्याची तारीख 330 ईसा पूर्व आहे

अध्याय 40. मी भारतात परतलो

कृतज्ञतेने मी भारताच्या आशीर्वादित हवा श्वास घेत होतो. आमची बोट राजपुताना 22 ऑगस्ट, 1935 रोजी डॉक झाली मुंबईचे मोठे बंदर. तरीही, माझा जहाजावरील पहिला दिवस, पुढील वर्षाचा अंदाज होता - बारा महिने निरंतर क्रियाकलाप. हार आणि शुभेच्छा घेऊन मित्र गोदीवर जमले होते; लवकरच, ताजमधील आमच्या स्वीटमध्ये महल हॉटेल, तेथे पत्रकार आणि छायाचित्रकारांचा ओघ होता.

मुंबई हे माझ्यासाठी नवीन शहर होते; पाश्चिमात्य देशांतील अनेक नवकल्पनांसह मला ते उत्साहीपणे आधुनिक वाटले. तळवे प्रशस्त boulevards ओळ; भव्य राज्य संरचना प्राचीन मंदिरांच्या स्वारस्यासाठी आहेत. खूप कमी वेळ दृष्टीला दिले गेले होते - पाहणे, तथापि; मी अधीर होतो, माझ्या प्रिय गुरु आणि इतर प्रियजनांना पाहण्यास उत्सुक होतो. फोर्डला एका बॅगेज कारमध्ये पाठवून आमची पार्टी लवकरच रेल्वेने कलकत्त्याच्या दिशेने पूर्वेकडे वेगाने जात होती. {FN40-1}

हावडा स्टेशनवर आमच्या आगमनामुळे आम्हाला अभिवादन करण्यासाठी इतका प्रचंड जमाव जमला की आम्ही काही काळासाठी होतो ट्रेनमधून उतरता येत नाही. कासिमबाजारचे तरुण महाराजा आणि माझा भाऊ बिष्णू यांनी नेतृत्व केले स्वागत समिती; आमच्या स्वागताच्या उबदारपणा आणि विशालतेसाठी मी तयार नव्हते.

ऑटोमोबाईल आणि मोटारसायकलींच्या ओळीच्या आधी, आणि ढोल आणि शंखांच्या आनंदी आवाजात, मिस ब्लेच, मिस्टर राईट, आणि मी, फुलांनी - डोक्यापासून पायापर्यंत हार घालून, हळूहळू माझ्या वडिलांच्या घरी गेलो.

माझ्या वृद्ध आई -वडिलांनी मला मृतांतून परत येताना मिठी मारली; आम्ही एकमेकांकडे बराच वेळ टक लावून बघत राहिलो आनंद. भाऊ आणि बहीण, काका, काकू आणि चुलत भाऊ, विद्यार्थी आणि खूप पूर्वीचे मित्र एकत्र केले गेले माझ्या आजूबाजूला, आमच्यामध्ये कोरडा डोळा नाही. आता मेमरीच्या संग्रहात, प्रेमळ पुनर्मिलनचे दृश्य स्पष्टपणे सहन करते, माझ्या हृदयात अविस्मरणीय.

श्री युक्तेश्वर यांच्या भेटीबद्दल, शब्द मला अपयशी ठरतात; माझ्या सचिवाचे खालील वर्णन पुरेसे आहे.

"आज, सर्वोच्च अपेक्षेने भरलेल्या, मी योगानंदजींना कलकत्ताहून सेरामपूरला नेले," श्री राइट त्याच्या प्रवास डायरीत नोंद. "आम्ही विचित्र दुकानांमधून गेलो, त्यापैकी एक योगानंदजींचा आवडता खाऊचा अड्डा त्याच्या महाविद्यालयीन काळात, आणि शेवटी एका अरुंद, भिंतीच्या गल्लीत प्रवेश केला. अचानक डावीकडे वळणे, आणि तिथे आमच्या समोर

एका योगीचे आत्मचरित्र

शांततापूर्ण एकांताचा व्यापक प्रभाव होता.

“गंभीर विनम्रतेने मी योगानंदजींच्या मागे आश्रमातील भिंतींच्या अंगणात गेलो. हृदयाचे ठोके जलद, आम्ही सिमेंटच्या काही जुन्या पायऱ्या चढलो, यात शंका नाही, असंख्य सत्य-साधकांद्वारे. तणाव वाढला keener आणि keener जसे आम्ही चाललो. आमच्या आधी, पायऱ्यांच्या डोक्याजवळ, शांतपणे महान दिसला, स्वामी श्री युक्तेश्वरजी, अर्षींच्या उदात्त स्थितीत उभे.

“त्याच्या उदात्त उपस्थितीत राहण्याच्या विशेषाधिकाराने मला स्वतःला धन्य वाटल्याने माझे हृदय भरून आले आणि फुगले. अश्रू जेव्हा योगानंदजी गुडचे टेकले, आणि वाकलेल्या डोक्याने त्यांच्या आत्म्याला अर्पण केले तेव्हा माझी उत्सुक दृष्टी अस्पष्ट झाली कृतज्ञता आणि अभिवादन, त्याच्या हाताने त्याच्या गुरुचे पाय स्पर्श करणे आणि नंतर, नम्र आदराने, त्याचे स्वतःचे डोके. तो तेव्हा गुलाब झाला आणि छातीच्या दोन्ही बाजूंना श्री युक्तेश्वरजींनी मिठी मारली.

“सुरुवातीला कोणतेही शब्द गेले नाहीत, परंतु सर्वात तीव्र भावना आत्म्याच्या मूक वाक्यांशांमध्ये व्यक्त केली गेली. त्यांचे डोळे कसे चमकले आणि नूतनीकरण झालेल्या आत्म्याच्या उबदारतेने उडाले - युनियन! एक निविदा कंप वाढला शांत आंगणातून, आणि अगदी सूर्यही ढगांपासून दूर गेला की अचानक वैभवाचा झगमगाट वाढला.

“गुरुपुढे वाकलेल्या गुडघ्यावर मी माझे स्वतःचे अप्रत्यक्ष प्रेम आणि आभार मानले, त्याच्या पायाला स्पर्श केला वेळ आणि सेवेद्वारे, आणि त्याचे आशीर्वाद प्राप्त करणे. मी तेव्हा उभा राहिलो आणि दोन सुंदर खोल डोळे धुमसत होते आत्मनिरीक्षणासह, तरीही आनंदाने तेजस्वी. आम्ही त्याच्या बसण्याच्या खोलीत प्रवेश केला, ज्याची संपूर्ण बाजू बाहेर उघडली बाल्कनी प्रथम रस्त्यावरून दिसली. मास्तर झाकलेल्या बसून डेव्हनपोर्टच्या विरोधात उभे राहिले सिमेंटच्या मजल्यावर गादी. योगानंदजी आणि मी गुरुंच्या पायाजवळ बसलो, नारिंगी रंगाच्या उशा सह झुकल्या पेंढा चटईवर आमची स्थिती विरूद्ध आणि सुलभ करा.

“मी शोधले, इंग्रजीसाठी दोन स्वामीजींमधील बंगाली संभाषणात प्रवेश करण्याचा प्रयत्न केला जेव्हा ते एकत्र असतात तेव्हा शून्य आणि शून्य, जरी स्वामीजी महाराज, महान गुरु म्हणून इतरांना म्हणतात, ते करू शकतात आणि अनेकदा बोलतो. पण मला महान व्यक्तीचे संतत्व त्याच्या हृदयातून जाणवले - उबदार स्मित आणि डोळे चमकणे. त्याच्या आनंदी, गंभीर संभाषणात सहज लक्षात येणारा एक गुण म्हणजे निश्चित सकारात्मकता विधान - ज्ञानी माणसाचे चिन्ह, ज्याला माहित आहे त्याला माहित आहे, कारण तो देवाला ओळखतो. त्याचे महान शहाणपण, सामर्थ्य हेतू आणि दृढनिश्चय प्रत्येक प्रकारे स्पष्ट आहे.

“वेळोवेळी त्याचा आदरपूर्वक अभ्यास करताना, मी लक्षात घेतले की तो मोठा, क्रीडापटूचा, चाचण्यांनी कठोर झाला आहे आणि त्यागाचे बलिदान. त्याची दया भव्य आहे. निश्चितपणे उतारलेले कपाळ, जणू स्वर्ग शोधत आहे, त्याच्या देवी चेहरा वर वर्चस्व. त्याच्याकडे एक मोठे आणि घरगुती नाक आहे, ज्याद्वारे तो स्वतःला मजा करतो निष्क्रिय क्षण, पलटणे आणि लहान मुलासारखे बोटानी हलवणे. त्याचे शक्तिशाली गडद डोळे एक द्वारे haloed आहेत ईथरियल ब्लू रिंग. त्याचे केस, मध्यभागी विखुरलेले, चांदीच्या रूपात सुरू होतात आणि चांदीच्या रेषेत बदलतात - सोने आणि चांदी - काळा, त्याच्या खांद्यावर रिंगलेटमध्ये समाप्त. त्याची दाढी आणि मिशा कमी आहेत किंवा पातळ आहेत, तरीही दिसत आहेत त्याची वैशिष्ट्ये वाढवण्यासाठी आणि त्याच्या पात्राप्रमाणे, एकाच वेळी खोल आणि हलके आहेत.

“त्याच्याकडे एक आनंदी आणि विनोदी हशा आहे जो त्याच्या छातीत खोलवरून येतो, ज्यामुळे तो थरथरतो आणि थरथरतो त्याच्या संपूर्ण शरीरात - खूप आनंदी आणि प्रामाणिक. त्याचा चेहरा आणि उंची त्याच्या सामर्थ्याने आश्चर्यकारक आहे स्नायूंची बोटं. तो एक सन्माननीय चाल आणि ताठ मुद्रेने फिरतो.

“त्याला सामान्य DHOTI आणि शर्ट घातले गेले होते, दोघेही एकेकाळी मजबूत गेरू रंगाने रंगले होते, परंतु आता फिकट झाले आहे नारिंगी

“डोळसपणे पाहताना, मी पाहिले की या ऐवजी जीर्ण झालेल्या खोलीने मालकाला न जोडण्याची सूचना दिली भौतिक सुखसोयी. हवामानामुळे लांब चेंबरच्या पांढऱ्या भिंती कोमेजलेल्या निळ्या रंगाच्या होत्या मलम खोलीच्या एका टोकाला साध्या भक्तीत पुष्पहार घालून लाहिरी महाशयांचे चित्र टांगले. तिथे होता तसेच योगानंदजी पहिल्यांदा बोस्टनमध्ये आल्याचे दाखवणारे जुने चित्र, इतर प्रतिनिधींसोबत उभे होते कॉॅंग्रेसची धर्म.

एका योगीचे आत्मचरित्र

“मी आधुनिकता आणि पुरातनतेची विलक्षण सहमती लक्षात घेतली. एक प्रचंड, कट-ग्लास, मेणबत्ती-हलका झूमर होता गैरवापराद्वारे कोबवेबने झाकलेले आणि भिंतीवर एक उज्ज्वल, अद्ययावत दिनदर्शिका होती. संपूर्ण खोली शांती आणि शांततेचा सुगंध बाहेर आला. बाल्कनीच्या पलीकडे मला नारळाची झाडे उंच उंचावर दिसत होती मूक संरक्षणामध्ये आश्रम.

“हे पाहणे मनोरंजक आहे की मास्टरला फक्त टाळ्या वाजवायच्या आहेत आणि पूर्ण करण्यापूर्वी तो आहे सेवा केली किंवा काही लहान शिष्याने हजेरी लावली. योगायोगाने, मी त्यापैकी एकाकडे आकर्षित होतो - एक पातळ मुलगा, ज्याचे नाव आहे प्रफुल्ल, {FN40-2} खांद्यावर लांब काळे केस, चमकदार काळ्या डोळ्यांची सर्वात भेदक जोडी आणि एक स्वर्गीय स्मित; त्याचे डोळे चमकतात, जसे त्याच्या तोंडाचे कोपरे वाढतात, तारे आणि चंद्रकोर सारखे संध्याकाळी दिसणे.

“स्वामी श्री युक्तेश्वरजींचा आनंद त्यांच्या उत्पादनाच्या परत आल्यावर स्पष्टपणे तीव्र आहे (आणि ते काहीसे दिसत आहेत 'उत्पादनाच्या उत्पादनाबद्दल' जिज्ञासू). तथापि, शहाणपणाचे प्राबल्य - महान व्यक्तीमध्ये पैलू निसर्ग त्याच्या भावनांच्या बाह्य अभिव्यक्तीमध्ये अडथळा आणतो.

“योगानंदजींनी त्याला काही भेटवस्तू दिल्या, जसे शिष्य त्याच्या गुरुकडे परत येतो तेव्हा प्रथा आहे. आम्ही बसलो नंतर खाली एक साधे पण चांगले शिजवलेले जेवण. सर्व डिश भाज्या आणि तांदळाच्या जोड्या होत्या. श्री युक्तेश्वरजी माझ्या अनेक भारतीय चालीरीतींचा वापर केल्याने खुश झाले, उदाहरणार्थ 'बोट - खाणे'.

“बंगाली वाक्ये उडवण्याच्या कित्येक तासांनंतर आणि उबदार स्मित आणि आनंदी नजरेच्या देवाणघेवाणीनंतर आम्ही पैसे दिले त्याच्या चरणी नतमस्तक होणे, PRONAM सह निरोप घेणे, {FN40-3} आणि चिरंतन सह कलकत्त्यासाठी प्रस्थान पवित्र बैठक आणि अभिवादानाची आठवण. जरी मी मुख्यतः त्याच्या बाह्य छापांबद्दल लिहितो, तरीही मी संताचा खरा आधार - त्याचे आध्यात्मिक वैभव नेहमी जागरूक होते. मला त्याची शक्ती जाणवली, आणि ती मी घेऊन जाईन माझा दैवी आशीर्वाद आहे. ”

अमेरिका, युरोप आणि पॅलेस्टाईन मधून मी श्री युक्तेश्वर साठी अनेक भेटवस्तू आणल्या होत्या. त्याने त्यांना प्राप्त केले हसत, पण टिप्पणी न करता. माझ्या स्वतःच्या वापरासाठी, मी जर्मनीमध्ये एक छत्री - छडी विकत घेतली होती. मध्ये भारत मी मास्टरला छडी देण्याचे ठरवले.

"ही भेट मी खरोखर प्रशंसा करतो!" माझ्या गुरूच्या नजरा त्यांनी बनवल्याप्रमाणे प्रेमाने समजून घेतल्या न कळलेली टिप्पणी. सर्व भेटवस्तूंमधून, तो छडी होता जो त्याने अभ्यागतांना प्रदर्शित करण्यासाठी बाहेर काढला.

"मास्तर, कृपया मला बसण्याच्या खोलीसाठी नवीन कार्पेट घेण्याची परवानगी द्या." श्री युक्तेश्वरचा वाघ माझ्या लक्षात आला होता फाटलेल्या गालिच्यावर त्वचा ठेवली होती.

"ते तुम्हाला आवडत असेल तर तसे करा." माझ्या गुरूचा आवाज उत्साही नव्हता. "पाहा, माझी वाघाची चटई छान आणि स्वच्छ आहे, मी आहे माझ्या स्वतःच्या छोट्या राज्यात राजा. त्याच्या पलीकडे अफाट जग आहे, त्याला फक्त बाह्य गोष्टींमध्ये रस आहे. ”

जेव्हा त्याने हे शब्द उच्चारले तेव्हा मला वाटले की वर्षे उलटली आहेत; पुन्हा एकदा मी एक तरुण शिष्य आहे, रोजच्या आगीत शुद्ध झाले आहे शिक्षेचा!

सेरामपूर आणि कलकत्त्यापासून मी स्वतःला फाडून टाकू शकलो, मी मिस्टर राईटसह रांचीला निघालो. तिथं काय स्वागत आहे, खरंच ओव्हेशन! मी निस्वार्थी शिक्षकांना मिठी मारताना माझ्या डोळ्यात अश्रू उभे राहिले माझ्या पंधरा वर्षांच्या अनुपस्थितीत शाळेचे बॅनर उडवले होते. तेजस्वी चेहरे आणि आनंदी हसू निवासी आणि दिवसाचे विद्यार्थी त्यांच्या अनेक बाजूंच्या शाळा आणि योगाच्या योग्यतेची पुरेशी साक्ष देत होते प्रशिक्षण.

तरीही, अरेरे! रांची संस्था प्रचंड आर्थिक अडचणीत होती. सर मनींद्र चंद्र नंदी, जुने महाराजा ज्यांचे कासिमबाजार पॅलेस मध्यवर्ती शाळेच्या इमारतीत रूपांतरित झाले होते आणि ज्यांनी बनवले होते अनेक संस्थानिक देणग्या आता मृत झाल्या होत्या. शाळेची अनेक विनामूल्य, परोपकारी वैशिष्ट्ये आता गंभीरपणे होती

एका योगीचे आत्मचरित्र

मी काही वर्षांपूर्वी अमेरिकेत काही व्यावहारिक शहाणपण, त्याची निश्चित भावना शिकल्याशिवाय घालवले नव्हते अडथळे. एक आठवडा मी रांचीमध्ये राहिलो, गंभीर समस्यांसह कुस्ती करत होतो. नंतर मध्ये मुलाखती आल्या प्रमुख नेते आणि शिक्षणतज्ज्ञांसह कलकत्ता, कासिमबाजारच्या तरुण महाराजाशी दीर्घ चर्चा, अ माझ्या वडिलांना आर्थिक आवाहन, आणि लो! रांचीचा डळमळीत पाया योग्य होऊ लागला. अनेक देणग्या माझ्या अमेरिकन विद्यार्थ्यांकडून एक मोठा चेक आला.

माझ्या भारतात आल्यानंतर काही महिन्यांतच, रांची शाळा कायदेशीररित्या समाविष्ट केलेली पाहून मला आनंद झाला. कायमस्वरूपी संपन्न योग शैक्षणिक केंद्राचे माझे आजीवन स्वप्न पूर्ण झाले. त्या दृष्टीने मार्गदर्शन केले होते मी 1917 मध्ये सात मुलांच्या गटासह नम्र सुरवातीला.

1935 पासूनच्या दशकात, रांचीने मुलांच्या शाळेच्या पलीकडे आपले कार्यक्षेत्र वाढवले आहे. व्यापक मानवतावादी आता तेथे श्यामा चरण लाहिरी महाशय मिशनमध्ये उपक्रम राबवले जात आहेत.

शाळा, किंवा योगोडा सत् -सांगा ब्रह्मचर्य विद्यालय, व्याकरण आणि उच्च मध्ये बाह्य वर्ग आयोजित करते शालेय विषय. निवासी विद्यार्थी आणि दिवस अभ्यासक देखील काही प्रकारचे व्यावसायिक प्रशिक्षण घेतात. च्या मुले स्वतः त्यांच्या बहुतेक क्रियाकलापांचे स्वायत्त समित्यांद्वारे नियमन करतात. माझ्या कारकीर्दीच्या अगदी सुरुवातीला एका शिक्षकाला मी शोधून काढले की जे मुले शिक्षकाला हुशार करण्यात आनंदित होतात ते आनंदाने स्वीकारतील अनुशासनात्मक नियम जे त्यांच्या सहकारी विद्यार्थ्यांनी निश्चित केले आहेत. मी स्वतः कधीही मॉडेल विद्यार्थी नाही, माझ्यासाठी तयार सहानुभूती होती सर्व बालिश खोड्या आणि समस्या.

खेळ आणि खेळांना प्रोत्साहन दिले जाते; हॉकी आणि फुटबॉल सरावाने मैदाने गजबजतात. रांचीचे विद्यार्थी अनेकदा स्पर्धात्मक स्पर्धांमध्ये चषक जिंकणे. मैदानी व्यायामशाळा दूरदूरपर्यंत ओळखली जाते. माध्यमातून स्नायू रिचार्जिंग इच्छाशक्ती हे योगदा वैशिष्ट्य आहे. शरीराच्या कोणत्याही भागाला जीवनशक्तीची मानसिक दिशा. मुलंही आहेत आसने (मुद्रा), तलवार आणि लाठी (काठी) खेळ आणि जुजित्सू शिकवले. येथे योगोदा आरोग्य प्रदर्शन रांची विद्यालयाला हजारो लोकांनी हजेरी लावली आहे.

KOLS, SANTALS आणि MUNDAS या आदिवासी जमातींना प्राथमिक विषयांचे शिक्षण हिंदीमध्ये दिले जाते. प्रांत. मुलींसाठी वर्ग फक्त जवळच्या गावांमध्ये आयोजित केले गेले आहेत.

रांची येथील वैशिष्ट्य म्हणजे क्रिययोगाची दीक्षा. मुले दररोज त्यांच्या आध्यात्मिक सराव करतात व्यायाम, गीता जपामध्ये व्यस्त रहा, आणि शिकवणीद्वारे शिकवले जाते आणि साधेपणाचे गुण, आत्म -त्याग, सन्मान आणि सत्य. दुष्टता त्यांना दुः ख निर्माण करणारी म्हणून दर्शविली जाते; त्याप्रमाणे चांगले ज्या कृतींमुळे खरा आनंद मिळतो. वाईटाची तुलना विषबाधा झालेल्या मधाशी केली जाऊ शकते, मोहक पण लादलेली मृत्यू.

एकाग्रता तंत्राने शरीर आणि मनाच्या अस्वस्थतेवर मात केल्याने आश्चर्यकारक परिणाम प्राप्त झाले: ते आहे नऊ किंवा दहा वर्षांची, एक तास किंवा त्याहून अधिक काळ बसलेली आकर्षक आकृती पाहण्यासाठी रांची येथे कोणतीही नवीनता नाही अखंड शांतता, न पाहणारी दृष्टी आध्यात्मिक डोळ्याकडे निर्देशित. अनेकदा या रांचीच्या विद्यार्थ्यांचे चित्र माझ्या मनात परत आले आहे, जसे की मी जगभरातील कॉलेजियन्सचे निरीक्षण केले जे एकाद्वारे शांत बसू शकत नाहीत वर्ग कालावधी. {FN40-4}

रांची समुद्रसपाटीपासून 2000 फूट उंचीवर आहे; हवामान सौम्य आणि समतोल आहे. पंचवीस एकर जागा, मोठ्या प्रमाणात आंधोळ करणारा तलाव, भारतातील उत्कृष्ट फळबागांपैकी एक - पाचशे फळझाडे - आंबा, पेरू, लिची, जॅकफ्रूट, तारीख. मुले त्यांच्या स्वतःच्या भाज्या पिकवतात आणि त्यांच्या चरकांवर फिरतात.

पाहुणे गृह पाहुण्यांसाठी पाहुणचाराने खुले आहे. रांची लायब्ररीमध्ये असंख्य मासिके आहेत आणि इंग्रजी आणि बंगाली भाषेतील सुमारे एक हजार खंड, पश्चिम आणि पूर्वेकडील देणग्या. एक संग्रह आहे जगाच्या शास्त्रांचे. एक उत्तम वर्गीकृत संग्रहालय पुरातत्व, भूवैज्ञानिक आणि मानववंशशास्त्रीय प्रदर्शन; ट्रॉफी, मोठ्या प्रमाणावर, परमेश्वराच्या विविध पृथ्वीवर माझी भटकंती.

एका योगीचे आत्मचरित्र

लाहिरी महाशय मिशनचे धर्मादाय रुग्णालय आणि दवाखाना, ज्यामध्ये अनेक मैदानी शाखा आहेत गावे, आधीच भारतातील 150,000 गरिबांची सेवा केली आहे. रांचीच्या विद्यार्थ्यांना प्रथमोपचाराचे प्रशिक्षण दिले जाते आणि पूर किंवा दुष्काळात त्यांच्या प्रांतासाठी प्रशंसनीय सेवा दिली आहे.

फळबागेत एक शिव मंदिर आहे, ज्यामध्ये धन्य गुरु, लाहिरी महाशय यांची मूर्ती आहे. दररोज प्रार्थना आणि बागेमध्ये आंब्याच्या बोअरखाली शास्त्रवचनांचे वर्ग आयोजित केले जातात.

रांचीच्या निवासी आणि योग वैशिष्ट्यांसह शाखा हायस्कूल उघडल्या आहेत आणि आता आहेत भरभराट. बिहारमधील लक्ष्मणपूर येथे मुलांसाठी योगोडा शनि - सांगा विद्यापिठ (शाळा) आहेत; आणि ते योगोदा स्त-सांगा हायस्कूल आणि मिदनापूरमधील एज्मालिचक येथे आश्रम.

१ 39 ३ in मध्ये दक्षिणेश्वर येथे थेट गंगा नदीवर एक सुंदर योगदा मठ समर्पित करण्यात आला. फक्त काही मैल कलकत्त्याच्या उत्तरेस, नवीन आश्रम शहरवासीयांसाठी शांततेचे आश्रयस्थान आहे. योग्य निवास व्यवस्था आहेत पाश्चिमात्य पाहुण्यांसाठी आणि विशेषतः त्या साधकांसाठी उपलब्ध आहे जे आपले जीवन तीव्रतेने समर्पित करत आहेत आध्यात्मिक साक्षात्कार. योगोदा मठाच्या उपक्रमांमध्ये स्व-साक्षात्काराचा पंथरवडा मेल समाविष्ट आहे भारताच्या विविध भागांमध्ये विद्यार्थ्यांना फेलोशिप शिकवणे.

हे सांगण्याची गरज नाही की या सर्व शैक्षणिक आणि मानवतावादी कार्यासाठी आत्मत्याग आवश्यक आहे अनेक शिक्षक आणि कामगारांची सेवा आणि भक्ती. मी त्यांची नावे इथे देत नाही, कारण ते तसे आहेत असंख्य; पण माझ्या हृदयामध्ये प्रत्येकाचे एक चमकदार कोनाडे आहे. लाहिरी महाशयांच्या आदर्शांनी प्रेरित होऊन, हे शिक्षकांनी नम्रपणे सेवा करण्यासाठी, मोठ्या प्रमाणात देण्याचे आश्वासक सांसारिक ध्येय सोडून दिले आहेत.

श्री राईटने रांचीच्या मुलांसोबत अनेक वेगवान मैत्री केली; साध्या DHOTI मध्ये परिधान केलेले, तो काही काळ जगला त्यांच्यामध्ये. रांची, कलकत्ता, सेरामपूर येथे, तो जिथे गेला तिथे माझे सचिव, ज्यांच्याकडे एक जबरदस्त भेट आहे वर्णन, त्याची प्रवास डायरी काढली त्याच्या साहसांची नोंद करण्यासाठी. एका संध्याकाळी मी त्याला एक प्रश्न विचारला.

"डिक, भारताबद्दल तुझी छाप काय आहे?"

"शांतता," तो विचारपूर्वक म्हणाला. "वांशिक आभा ही शांतता आहे."

{FN40-1} महात्मा गांधींना पाहण्यासाठी आम्ही मध्य प्रांतांमध्ये, संपूर्ण खंडात अर्धा रस्ता पार केला. वर्धा येथे. त्या दिवसांचे वर्णन 44 व्या अध्यायात केले आहे.

{FN40-2} प्रफुल्ल हा मुलगा होता जो कोब्रा जवळ आला तेव्हा मास्टरसोबत उपस्थित होता (पृष्ठ 116 पहा).

{FN40-3} शब्दशः, "पवित्र नाव", हिंदूमध्ये अभिवादन करणारा शब्द, सोबत तळहातावर हात जोडून नमस्कार करताना हृदयापासून कपाळापर्यंत उचलले. भारतातील एक PRONAM पाश्चात्यांचे स्थान घेते हस्तांदोलन करून अभिवादन.

{FN40-4} एका विशिष्ट एकाग्रता तंत्राद्वारे मानसिक प्रशिक्षण प्रत्येक भारतीय पिढीमध्ये निर्माण झाले आहे विलक्षण स्मृती असलेले पुरुष. सर टी. विजयराघवाचारी, हिंदुस्तान टाइम्स मध्ये, चाचण्यांचे वर्णन केले आहे मद्रासच्या आधुनिक व्यावसायिक "मेमरी मेन" ला ठेवा. त्याने लिहिले, "ही माणसे विलक्षण शिकली होती संस्कृत साहित्य. मोठ्या प्रेक्षकांच्या मध्यभागी बसलेले, ते अनेक सदस्यांच्या चाचण्यांच्या बरोबरीचे होते प्रेक्षकांच्या एकाच वेळी त्यांना ठेवले. चाचणी अशी असेल: एक व्यक्ती घंटा वाजवू लागेल, रिग्जची संख्या 'मेमरी मेन' द्वारे मोजावी लागते. एखादी दुसरी व्यक्ती कागदातून हुकूम देईल a अंकगणित मध्ये दीर्घ व्यायाम, ज्यात बेरीज, वजाबाकी, गुणाकार आणि भागाकार यांचा समावेश आहे. एक तृतीयांश पुढे जाईल रामयान किंवा महाभारतातून कवितांची एक दीर्घ मालिका, जी होती पुनरुत्पादित; चौथा भाग वर्गीकरणत समस्या निर्माण करेल ज्यासाठी श्लोकांची रचना योग्य असणे आवश्यक आहे दिलेल्या विषयावर मीटर, प्रत्येक ओळ एका निर्दिष्ट शब्दात संपेल, पाचवा माणूस सहाव्या अ बरोबर पुढे जाईल ब्रह्मज्ञानविषयक वादविवाद, ज्याची अचूक भाषा ज्या तंतोतंत क्रमाने उद्भूत करावी लागली

एका योगीचे आत्मचरित्र

जे मोजावे लागले. मेमरी तज्ञाने एकाच वेळी हे सर्व पराक्रम मानसिकरित्या केले होते प्रक्रिया, कारण त्याला कागद आणि पेन्सिलची परवानगी नव्हती. प्राध्यापकांवरील ताण भयानक असावा. सामान्यतः बेशुद्ध मत्सर असलेले पुरुष अशा प्रयत्नांचे मूल्यमापन करण्यास योग्य असतात ज्यात ते समाविष्ट आहेत यावर विश्वास ठेवून प्रभावित करतात फक्त मेंदूच्या खालच्या कार्याचा व्यायाम. तथापि, हा स्मृतीचा शुद्ध प्रश्न नाही. च्या सर्वात मोठा घटक म्हणजे मनाची अफाट एकाग्रता. ”

अध्याय 41. दक्षिण भारतात एक आयडीएल

“तुम्ही त्या मंदिरात प्रवेश करणारे पहिले पाश्चात्य, डिक आहात. इतर अनेकांनी व्यर्थ प्रयत्न केले. ”

माझ्या बोलण्यावर मिस्टर राईट चकित झाले, नंतर खुश झाले. आम्ही नुकतेच सुंदर चामुंडी मंदिर सोडले होते दक्षिण भारतातील म्हैसूरकडे डोंगर. तेथे आम्ही सोन्याच्या आणि चांदीच्या वेद्यांसमोर नतमस्तक झालो देवी चामुंडी, राज्य करणाऱ्या महाराजाच्या कुटुंबाची संरक्षक देवता.

“अनोख्या सन्मानाचे स्मरणिका म्हणून,” श्री राईट म्हणाले, काही आशीर्वादित गुलाबाच्या पाकळ्या काळजीपूर्वक काढून टाका, “मी पुजारीने गुलाबाच्या पाण्याने शिंपडलेले हे फूल नेहमी जतन करेल. ”

माझे सहकारी आणि मी {FN41-1} नोव्हेंबर, १ 35 ३५ चा महिना अतिथी म्हणून घालवत होतो म्हैसूर. महाराजा, प.पू. श्री कृष्णराज वाडियार चतुर्थ, त्यांच्या प्रति बुद्धिमान भक्ती असलेले एक आदर्श राजकुमार आहेत लोक. एक धार्मिक हिंदू, महाराजांनी एक मोहम्मद, सक्षम मिर्झा इस्माईलला त्याचे दिवाण म्हणून अधिकार दिले आहेत प्रीमियर. म्हैसूरच्या सात दशलक्ष रहिवाशांना विधानसभा आणि अ दोन्हीमध्ये लोकप्रिय प्रतिनिधित्व दिले जाते विधान परिषद.

महाराजांचे वारस, प.पू. युवराज, सर श्री कृष्ण नरसिंहराज वाडियार यांनी माझ्या सेक्रेटरीला आमंत्रित केले होते आणि मी त्याच्या प्रबुद्ध आणि पुरोगामी क्षेत्राला भेट देण्यासाठी. गेल्या पंधरवड्यात मी हजारो लोकांना संबोधित केले होते म्हैसूरचे नागरिक आणि विद्यार्थी, टाऊन हॉल, महाराजा कॉलेज, युनिव्हर्सिटी मेडिकल स्कूल; आणि बंगळुरूमध्ये नॅशनल हायस्कूल, इंटरमीडिएट कॉलेज आणि चेट्टी येथे तीन सामूहिक सभा टाउन हॉल जेथे तीन हजारांहून अधिक लोक जमले होते. उत्सुक श्रोते सक्षम होते की नाही मी अमेरिकेचे काढलेले चमकणारे चित्र श्रेय देतो, मला माहित नाही; पण जेव्हा मी होतो तेव्हा टाळ्या नेहमीच मोठ्या आवाजात होत्या पूर्व आणि पश्चिम मधील सर्वोत्तम वैशिष्ट्यांच्या देवाणघेवाणीतून वाहू शकणाऱ्या परस्पर फायद्यांबद्दल बोलले.

श्री राइट आणि मी आता उष्णकटिबंधीय शांततेत आराम करत होतो. त्याची प्रवास डायरी त्याच्या खालील खाती देते म्हैसूरचे ठसे:

“उज्वल हिरव्या तांदळाची शेते, उसाचे तुकडे करून, खडकाच्या संरक्षक पायावर घरटी टेकड्या - काळ्या दगडाच्या उत्सर्जनाप्रमाणे हिरवा रंग पॅनोरामा टिपणारे टेकडे colors आणि रंगांचा खेळ वाढला आहे सूर्याच्या अचानक आणि नाट्यमय अदृश्य होण्याने जेव्हा तो पवित्र डोंगराच्या मागे विश्रंती घेतो.

“बऱ्याच आनंदाचे क्षण पाहण्यात घालवले गेले आहेत, जवळजवळ अनुपस्थित आहेत - मनापासून, सतत बदलत्या कॅनव्हासवर देवाचा आकाशभर पसरलेला आहे, कारण त्याच्या स्पर्शानेच त्याच्यासह कपित होणारे रंग तयार करण्यास सक्षम आहे जीवनाचा ताजेपणा. जेव्हा मनुष्य परमेश्वरासाठी केवळ रंगद्रव्यांसह अनुकरण करण्याचा प्रयत्न करतो तेव्हा रंगांची ती तारुण्य हरवते अधिक सोप्या आणि प्रभावी माध्यमांसाठी रिसॉर्ट - तेले जे तेल किंवा रंगद्रव्य नाहीत, परंतु केवळ प्रकाशाचे किरण आहेत. तो येथे प्रकाशाचा स्प्लॅश टाकतो आणि तो लाल प्रतिबिंबित करतो; तो पुन्हा ब्रश लाटतो आणि तो हळूहळू मिसळतो केशरी आणि सोने; मग एका छेदनाने जोराने तो ढगांवर जांभळ्या रंगाच्या रेषेने वार करतो ज्यामुळे रिंगलेट किंवा ढगांमध्ये जखमेतून बाहेर पडणाऱ्या लाल रंगाची किनार; आणि म्हणून, तो पुढे आणि पुढे खेळतो, रात्री आणि सकाळ सारखेच, कधीही बदलणारे, कधीही नवीन, कधीही ताजे; कोणतेही नमुने नाहीत, कोणतेही डुप्लिकेट नाहीत, कोणतेही रंग समान नाहीत. चे सौंदर्य दिवस -रात्र भारतीय बदल इतरत्र तुलना करण्यापलीकडे आहे; बऱ्याचदा आकाश असे दिसते की देवाने सर्व काही घेतले आहे त्याच्या किटमध्ये रंग आणि त्यांना आकाशात एक शक्तिशाली कॅलिडोस्कोपिक टॉस दिला.

एका योगीचे आत्मचरित्र

क्रँकर किंवा बॅटरी पर्याय
ओव्हरराइप टोमॅटोसारखे स्ववॅशिंग.

“आमचा प्रवास सर्वव्यापी चौरस भाताच्या शेतांमधून, वटवृक्षाला दिलासा देणाऱ्या ओळीतून गेला उंच नारळाच्या तळ्यांच्या ग्रोव्ह दरम्यान, जंगलातील झाडांइतकी जाड आणि शेवटी, एका टेकडीच्या शिखरावर पोहोचल्यावर, आम्ही एका अफाट कृत्रिम तलावाच्या समोरासमोर आलो, जे तारे आणि तळवे आणि इतर झाडांचा किनारा, भोवती सुंदर टेरेस गार्डन्स आणि काठावर विद्युत दिवे धरणाच्या - आणि त्याच्या खाली आमचे डोळे गीझर सारख्या कारंज्यांवर खेळणाऱ्या रंगीत किरणांचा एक चमकदार तमाशा भेटला, चमकदार शाईच्या अनेक प्रवाहांप्रमाणे - सुंदर निळे धबधबे, लाल मोतीबिंदू, हिरवा पकडणे आणि पिवळ्या फवारण्या, पाणी सोडणारे हत्ती, शिकागो वर्ल्ड फेअरचे सूक्ष्म आणि तरीही आधुनिक भातशेती आणि साध्या लोकांच्या या प्राचीन भूमीत उत्कृष्ट, ज्यांनी आम्हाला असे प्रेमळ स्वागत केले आहे मला भीती वाटते की योगानंदजींना अमेरिकेत परत आणण्यासाठी माझ्या शक्तीपेक्षा जास्त वेळ लागेल.

“आणखी एक दुर्मिळ विशेषाधिकार - माझी पहिली हत्ती सवारी. काल युवराजाने आपल्या समर पॅलेसमध्ये आमंत्रित केले त्याच्या हत्तीपैकी एका राइडचा आनंद घ्या, एक प्रचंड प्राणी. मी वर चढण्यासाठी पुरवलेली शिडी चढवली HOWDAH किंवा खोगीर, जे रेशीम -उशी आणि बॉक्ससारखे आहे; आणि मग रोलिंग, टॉसिंग, डुलकी, आणि गल्लीत जाणे, चिंता करणे किंवा उद्गार काढणे खूप रोमांचित आहे, परंतु प्रिय जीवनासाठी लटकत आहे! ”

ऐतिहासिक आणि पुरातत्व अवशेषांनी समृद्ध असलेला दक्षिण भारत निश्चित आणि तरीही अपरिहार्य देश आहे मोहिनी म्हैसूरच्या उत्तरेस भारतातील सर्वात मोठे मुळ राज्य हैदराबाद आहे, ज्याने एक नयनरम्य पठार कापला आहे शक्तिशाली गोदावरी नदी. विस्तृत सुपीक मैदाने, सुंदर निलगिरी किंवा "निळा पर्वत", इतर प्रदेश चुनखडी किंवा ग्रॅनाइटचे नापीक डोंगर. हैदराबादचा इतिहास ही एक लांब, रंगीबेरंगी कथा आहे, जी तीन हजार वर्षांपासून सुरू आहे पूर्वी आंध्र राजांच्या अधिपत्याखाली, आणि हिंदू राजवंशांच्या अधीन 1294 पर्यंत चालू असताना आजवर राज्य करणाऱ्या मोस्लेम शासकांचे.

आर्किटेक्चर, शिल्पकला आणि पेंटिंगचे सर्वाधिक श्वास घेणारे प्रदर्शन संपूर्ण भारतात हैदराबाद येथे आढळते एलोरा आणि अजिंठाच्या प्राचीन खडक -शिल्प लेणी. एलोरा येथील कैलास, एक विशाल अखंड मंदिर, मायकेल अँजेलोच्या आश्चर्यकारक प्रमाणात देव, पुरुष आणि पशूंची कोरलेली आकृती आहेत. अजिंठा आहे पाच कॅथेड्रल आणि पंचवीस मठांची जागा, सर्व खडक उत्खनन जबरदस्त राखले गेले फ्रेस्को स्तंभ ज्यावर कलाकार आणि शिल्पकारांनी त्यांची प्रतिभा अमर केली आहे.

हैदराबाद शहराला उस्मानिया विद्यापीठ आणि भव्य मक्का मशीद मशीद, जेथे दहा आहे हजारो मोहम्मदी लोक प्रार्थनेसाठी जमू शकतात.

म्हैसूर राज्य देखील एक निसर्गरम्य वंडरलँड आहे, समुद्रसपाटीपासून तीन हजार फूट उंचीवर, दाट उष्णकटिबंधीय भागात भरपूर जंगले, जंगली हत्ती, बायसन, अस्वल, पॅथर आणि वाघांचे घर. त्याची दोन प्रमुख शहरे, बंगलोर आणि म्हैसूर, स्वच्छ, आकर्षक, अनेक उद्याने आणि सार्वजनिक उद्याने आहेत.

हिंदू आर्किटेक्चर आणि शिल्पकलेने हिंदूंच्या संरक्षणाखाली म्हैसूरमध्ये सर्वोच्च परिपूर्णता प्राप्त केली अकरावी ते पंधराव्या शतकापर्यंतचे राजे. बेलूर येथील मंदिर, अकराव्या शतकातील उत्कृष्ट नमुना राजा विष्णुवर्धनच्या कारकिर्दीत पूर्ण झालेला, तपशीलांच्या नाजूकपणासाठी जगात अतुलनीय आहे उत्साही प्रतिमा.

उत्तर म्हैसूरमध्ये सापडलेले खडक स्तंभ इ.स.पू. तिसऱ्या शतकातील आहेत, जे राजाच्या स्मृतीला उजाळा देतात अशोक. तो नंतर प्रचलित असलेल्या मौर्य घराण्याच्या सिंहासनावर यशस्वी झाला; त्याच्या साम्राज्यात जवळजवळ सर्व समाविष्ट होते आधुनिक भारत, अफगाणिस्तान आणि बलुचिस्तान. हा प्रख्यात सम्राट, ज्याला पाश्चात्य इतिहासकारांनीही मानले अतुलनीय शासक म्हणून, त्याने खालील शहाणपण एका खडकाच्या स्मारकावर सोडले आहे:

आमचे मुलगे आणि नातू नवीन विचार करू नयेत म्हणून हा धार्मिक शिलालेख कोरण्यात आला आहे

एका योगीचे आत्मचरित्र

धर्मावर विजय. अशा विजयांचे या जगात आणि पुढच्या काळात मूल्य आहे.

[उदाहरण: माझे साथीदार आणि मी "संगमरवरी स्वप्नात", आग्रा येथे ताजमहाल समोर उभे आहोत. — पहा taj.jpg]

अशोक हा भव्य चंद्रगुप्त मौर्याचा नातू होता (ग्रीक लोकांना सॅड्रोकोटस म्हणून ओळखला जातो), तारुण्यात अलेक्झांडर द ग्रेटला भेटले होते. नंतर चंद्रगुप्ताने मध्ये सोडलेल्या मॅसेडोनियन सैन्याचा नाश केला भारताने पंजाबमध्ये सेल्युकसच्या आक्रमक ग्रीक सैन्याचा पराभव केला आणि नंतर त्याच्या पाटणा न्यायालयात त्याचे स्वागत केले हेलेनिक राजदूत मेगास्थेनेस.

ग्रीक इतिहासकारांनी आणि सोबत आलेल्या इतरांनी तीव्रतेने मनोरंजक कथा नोंदवल्या आहेत अलेक्झांडरच्या भारत मोहिमेमध्ये त्याच्या पाठोपाठ. एरियन, डायोडोरोस, प्लूटार्क आणि स्ट्रॅबोची कथा डॉ.जेडब्ल्यू एम'क्रिडल {FN41-3} यांनी भूगोलकाराचे भाषांतर केले आहे जेणेकरून प्राचीन काळावर प्रकाश पडेल. भारत. अलेक्झांडरच्या अयशस्वी आक्रमणाचे सर्वात प्रशंसनीय वैशिष्ट्य म्हणजे त्याने दाखवलेली खोल स्वारस्य हिंदू तत्त्वज्ञान आणि योगी आणि पवित्र पुरुष ज्यांना तो वेळोवेळी भेटला आणि ज्यांचा समाज त्याने उत्सुकतेने शोध घेतला. ग्रीक योद्धा उत्तर भारतातील तक्षशिला येथे आल्यानंतर थोड्याच वेळात त्याने एक दूत पाठवला, ओनेसिक्रीटोस, हेलेनिक स्कूल ऑफ डायोजेनेसचे शिष्य, एक भारतीय शिक्षक दंडमीस आणण्यासाठी, एक महान तक्षशिलाच्या संन्यासी.

"ब्राह्मणांच्या शिक्षका, तुला सलाम!" वनसेक्रीटोसने त्याच्या जंगलातील रिट्रीटमध्ये दंडमी शोधल्यानंतर सांगितले. "द बलाढ्य देव झ्यूसचा मुलगा, अलेक्झांडर आहे जो सर्व लोकांचा सार्वभौम प्रभु आहे, तुम्हाला त्याच्याकडे जाण्यास सांगतो, आणि जर तुम्ही त्याचे पालन केले तर तो तुम्हाला मोठ्या भेटवस्तू देईल, पण जर तुम्ही नकार दिला तर तो तुमचे डोके कापून टाकेल!"

योगींना हे बऱ्यापैकी सक्तीचे आमंत्रण शांतपणे मिळाले आणि "त्याच्याकडून डोके वर काढण्याइतके नाही पानांचा पलंग."

"जर मी अलेक्झांडर असेल तर मी झ्यूसचा मुलगा आहे," त्याने टिप्पणी केली. "मला अलेक्झांडरचे काहीही नको आहे, कारण मी आहे माझ्याकडे जे आहे त्यात समाधानी आहे, तर मी पाहतो की तो आपल्या माणसांबरोबर समुद्र आणि जमिनीवर कोणत्याही फायद्यासाठी भटकत नाही आणि आहे त्याची भटकंती कधीच संपत नाही.

"जा आणि अलेक्झांडरला सांगा की देव सर्वोच्च राजा कधीही चुकीच्या चुकीचा लेखक नाही, तर तो निर्माता आहे प्रकाशाचा, शांतीचा, जीवनाचा, पाण्याचा, मनुष्याच्या शरीराचा आणि आत्म्यांचा; जेव्हा मृत्यू त्यांना सेट करतो तेव्हा तो सर्व पुरुषांना प्राप्त करतो मुक्त, कोणत्याही प्रकारे वाईट रोगाच्या अधीन नसणे. तो एकटाच माझ्या श्रद्धेचा देव आहे, जो कत्तलीचा तिरस्कार करतो आणि युद्धे करण्यास प्रवृत्त करत नाही.

"अलेक्झांडर हा देव नाही, कारण त्याने मृत्यूची चव चाखली पाहिजे," quietर्षींनी शांत तिरस्काराने पुढे सांगितले. "तो असा कसा असू शकतो जगाचा स्वामी, जेव्हा त्याने स्वतःला आतील सार्वत्रिक वर्चस्वाच्या सिंहासनावर बसवले नाही? अद्यापही नाही त्याने अधोलोकात वास्तव्य केले आहे, किंवा त्याला मध्य प्रदेशातून सूर्याचा मार्ग माहित नाही पृथ्वी, तर त्याच्या सीमेवरील राष्ट्रांनी त्याचे नाव ऐकले इतके नाही!"

या शिक्षेनंतर, "जगातील प्रभु" च्या कानांवर हल्ला करण्यासाठी पाठवलेले सर्वात कास्टिक geर्षी उपरोधिकपणे म्हणाले, "जर अलेक्झांडरचे सध्याचे राज्य त्याच्या इच्छेनुसार पुरेसे नसेल तर त्याला जाऊ द्या गंगा नदी ओलांडणे; तेथे त्याला त्याच्या सर्व माणसांना सांभाळण्यास सक्षम प्रदेश सापडेल, जर या बाजूचा देशही असेल त्याला पकडण्यासाठी अरुंद. {FN41-4}

"हे मात्र जाणून घ्या, की अलेक्झांडर काय ऑफर करतो आणि त्याने दिलेल्या भेटवस्तू माझ्यासाठी पूर्णपणे निरुपयोगी आहेत; ज्या गोष्टी मी बक्षीस करतो आणि खऱ्या वापरासाठी आणि किमतीच्या शोधतो ती ही पाने आहेत जी माझे घर आहेत, ही फुललेली रोपे जे मला दैनंदिन अन्न पुरवते, आणि पाणी जे माझे पेय आहे; इतर सर्व मालमत्ता जे आहेत ज्यांना काळजी जमली आहे त्यांना जमवणाऱ्यांना विनाशकारी ठरवण्याचा प्रयत्न केला जात नाही आणि फक्त दुःख आणि त्रास, ज्यासह प्रत्येक गरीब मर्त्य पूर्णपणे भरलेला आहे. माझ्यासाठी, मी जंगलाच्या पानांवर झोपलो आहे आणि आहे

पहारा देण्याची गरज नाही, शांत झोपेत माझे डोळे बंद करा; माझ्याकडे पहारा देण्यासाठी काहीही होते, ते झोप काढून टाकेल. पृथ्वी मला सर्व काही पुरवते, अगदी आई म्हणून तिच्या मुलाला दूध. मी जातो

अध्याय 41. दक्षिण भारतात एक आयडीएल

223

पृष्ठ 227

एका योगीचे आत्मचरित्र

मी जिथे जिथे कृपया, आणि मला स्वतःला कंभरे करायला भाग पाडले जात आहे अशी कोणतीही काळजी नाही.

“जर अलेक्झांडरने माझे डोके कापले तर तो माझा आत्माही नष्ट करू शकत नाही. माझे डोके एकटे, मग शांत, राहिल, फाटलेल्या वस्त्राप्रमाणे शरीराला पृथ्वीवर सोडून, ते देखील घेतले गेले. मग मी आत्मा बनू
माझ्या देवाकडे जा, ज्याने आपल्या सर्वांना देहाने व्यापून टाकले आणि आम्हाला पृथ्वीवर सोडले हे सिद्ध करण्यासाठी की, खाली असताना, आम्ही त्याच्या आज्ञेनुसार आज्ञाधारक राहतील आणि जेव्हा आपण त्याच्याकडे जाऊ तेव्हा आपल्या सर्वांची आवश्यकता कोण असेल उपस्थिती, आपल्या जीवनाचे खाते, कारण तो सर्व गर्विष्ठ चुकीचा न्यायाधीश आहे; दबलेल्यांच्या हास्यासाठी जुलमीची शिक्षा व्हा.

“मग अलेक्झांडरला या धमक्यांमुळे घाबरू द्या ज्यांना संपत्तीची इच्छा आहे आणि जे मृत्यूला घाबरतात, ते आमच्याविरुद्ध ही शस्त्रे दोन्ही शक्तीहीन आहेत; ब्राह्मणांना ना सोन्याची आवड आहे ना मृत्यूची भीती. मग जा आणि सांग अलेक्झांडर हे: दंडमिसांना तुमची काहीही गरज नाही, आणि म्हणून तुमच्याकडे जाणार नाही आणि तुम्हाला हवे असल्यास दंडम्यांकडून काहीही, तुम्ही त्याच्याकडे या. ”

अलेक्झांडरने ओनेसिक्रीतोसद्वारे योगीकडून संदेश प्राप्त केला आणि “अधिक मजबूत वाटले दंडमींना पाहण्याची नेहमीपेक्षा इच्छा आहे, जे वृद्ध आणि नग्न असले तरी एकमेव विरोधी होते ज्यात तो, अनेक राष्ट्रांचा विजेता, त्याच्या सामन्यापेक्षा जास्त भेटला होता. ”

अलेक्झांडरने तक्षशिलामध्ये अनेक ब्राह्मण तपस्वींना तात्विक उत्तर देण्याच्या कौशल्यासाठी आमंत्रित केले क्षुल्लक शहाणपणासह प्रश्न. शाब्दिक चकमकीचा लेखा प्लुटार्कने दिला आहे; अलेक्झांडर स्वतः सर्व प्रश्न तयार केले.

"जिवंत किंवा मृत कोण अधिक असंख्य असतील?"

"जिवंत, मेलेल्यांसाठी नाहीत."

"कोणत्या मोठ्या प्राण्यांची पैदास होते, समुद्र किंवा जमीन?"

"जमीन, कारण समुद्र हा फक्त जमिनीचा एक भाग आहे."

"प्राण्यांमध्ये सर्वात हुशार कोणता?"

"ज्याच्याशी माणूस अजून परिचित नाही." (माणसाला अज्ञात भीती वाटते.)

"दिवस किंवा रात्री आधी कोणते अस्तित्वात होते?"

"दिवस एक दिवस आधी होता." या उत्तरामुळे अलेक्झांडर आश्चर्यचकित झाला; ब्राह्मण जोडले:
"अशक्य प्रश्नांची अशक्य उत्तरे आवश्यक आहेत."

"माणूस स्वतःला प्रिय कसा बनवू शकतो?"

"एखादा माणूस प्रिय असेल जर त्याच्याकडे महान शक्ती असेल, तरीही तो स्वतः ला घाबरत नाही."

"माणूस देव कसा बनू शकतो?" {FN41-5}

"माणसाला जे करणे अशक्य आहे ते करून."

"जीवन किंवा मृत्यू कोणता मजबूत आहे?"

एका योगीचे आत्मचरित्र

अलेक्झांडरला त्याचे शिक्षक, एक खरे योगी म्हणून भारताबाहेर काढण्यात यश आले. हा माणूस स्वामी स्फिन्स होता, त्याला म्हणतात ग्रीक लोकांनी "कलानो" म्हटले कारण संत, कालीच्या रूपात देवाचा भक्त, सर्वांनी शुभेच्छा दिल्या तिच्या शुभ नावाचा उच्चार.

कलानो अलेक्झांडरसह पर्शियाला गेले. एका निर्दिष्ट दिवशी, पर्शियामधील सुसा येथे, कलानोने त्याचे वृद्ध शरीर सोडले संपूर्ण मॅसेडोनियन सैन्याच्या दृष्टीने अंत्यसंस्कार चिंतामध्ये प्रवेश करून. इतिहासकारांनी आश्चर्य व्यक्त केले ज्या सैनिकांनी पाहिले की योगीला वेदना किंवा मृत्यूची भीती नाही आणि जे कधीच त्याच्यापासून हलले नाहीत ज्वालामध्ये भस्म झाल्यामुळे स्थिती. त्याच्या अंत्यसंस्कारासाठी रवाना होण्यापूर्वी, कलानोसने त्याचे सर्व आलिंगन घेतले होते जवळचे साथीदार, परंतु अलेक्झांडरला निरोप देण्यापासून परावृत्त झाले, ज्याला हिंदू gēपींनी फक्त केले होते टिप्पणी केली:

"मी तुला लवकरच बाबेलमध्ये भेटेन."

अलेक्झांडरने पर्शिया सोडला आणि एका वर्षांनंतर बॅबिलोनमध्ये मरण पावला. त्याच्या भारतीय गुरुचे शब्द त्याला सांगण्याची त्याची पद्धत होती अलेक्झांडरबरोबर जीवन आणि मृत्यूमध्ये उपस्थित असेल.

ग्रीक इतिहासकारांनी आपल्याला भारतीय समाजाची अनेक ज्वलंत आणि प्रेरणादायी चित्रे सोडली आहेत. हिंदू कायदा, अरियन सांगतो आम्ही, लोकांचे रक्षण करतो आणि "असा आदेश देतो की त्यांच्यातील कोणीही कोणत्याही परिस्थितीत गुलाम होणार नाही की, स्वतः स्वातंत्र्याचा आनंद घेताना, ते सर्वांच्या समान अधिकारांचा आदर करतील. त्यांच्यासाठी, ते विचार, ज्यांनी ना इतरांवर वर्चस्व गाजवायला शिकले आहे, ना इतरांशी खळबळ माजेल ते सर्वांसाठी उत्तम प्रकारे अनुकूल जीवन प्राप्त करतील भरपूर परिस्थिती. " {FN41-6}

"भारतीय," दुसरा मजकूर चालवतो, "ना व्याजावर पैसे टाकू, ना कर्ज कसे घ्यावे हे माहित आहे. ते विरुद्ध आहे एखाद्या भारतीयाने चूक करण्यासाठी किंवा भोगण्यासाठी त्याचा वापर प्रस्थापित केला आहे, आणि म्हणून ते ना करार करत आहेत ना सिक्युरिटीजची गरज आहे. " आपल्याला सांगितले जाते की, उपचार हे साध्या आणि नैसर्गिक मार्गांनी होते. "उपचार ऐवजी परिणाम करतात औषधांच्या वापरापेक्षा आहाराचे नियमन. मलम आणि मलम हे सर्वात आदरणीय उपाय आहेत. सर्व इतरांना मोठ्या प्रमाणात घातक मानले जाते. " युद्धात व्यस्त राहणे मर्यादित होते क्षत्रिय किंवा योद्धा जाती. "किंवा त्याच्या जमिनीवर काम करताना शत्रू त्याच्यावर येत नाही, त्याला काही इजा होते का, कारण या वर्गातील पुरुषांना सार्वजनिक उपकारक मानले जाते, ते सर्व दुखापतीपासून संरक्षित आहेत. च्या अशाप्रकारे जमीन बरीच शिल्लक राहिली आणि जड पिके तयार केली, रहिवाशांना आवश्यक गोष्टी पुरवल्या आयुष्य आनंददायी बनवा. " {FN41-7}

सम्राट चंद्रगुप्त ज्याने इ.स.पूर्व 305 मध्ये अलेक्झांडरचा सेनापती, सेल्युकस याचा पराभव केला होता, त्याने सात वर्षांचा निर्णय घेतला नंतर भारताच्या सरकारची धुरा त्याच्या मुलाकडे सोपवायची. दक्षिण भारतात प्रवास करून चंद्रगुप्तने खर्च केला श्रावणबेलागोला येथील एका खडकाळ गुहेत आत्म-साक्षात्कार शोधत, एक तपस्वी संन्यासी म्हणून त्याच्या आयुष्याची शेवटची बारा वर्षे, आता म्हैसूर मंदिर म्हणून सन्मानित. जवळच उभे आहे जगातील सर्वात मोठा पुतळा, एका मोठ्या दगडावर कोरलेला इ.स .983 मध्ये जैनांनी संत कोमटेश्वराचा सन्मान करण्यासाठी.

म्हैसूरची सर्वव्यापी धार्मिक मंदिरे दक्षिण भारतातील अनेक महान संतांची सतत आठवण करून देतात. यातील एक मास्तर, थयूमनवर यांनी आम्हाला खालील आव्हानात्मक कविता सोडली आहे:

आपण वेडा हत्ती नियंत्रित करू शकता;
आपण अस्वल आणि वाघाचे तोंड बंद करू शकता;
तुम्ही सिंहावर स्वार होऊ शकता;
आपण कोब्रासह खेळू शकता;
किमया करून तुम्ही तुमचा उदरनिर्वाह करू शकता;
तुम्ही गुप्त विश्वात भटकू शकता;
तुम्ही देवांचे वासरे बनवू शकता;

अधिक कधीही वरुण होऊ शकत नाही आणि आगीत राहू शकता;
पण मनावर नियंत्रण ठेवणे चांगले आणि अधिक कठीण आहे.

अध्याय 41. दक्षिण भारतात एक आयडीएल

225

पृष्ठ 229

एका योगीचे आत्मचरित्र

भारताच्या अत्यंत दक्षिणेकडील त्रावणकोरच्या सुंदर आणि सुपीक राज्यात, जेथे वाहतुकीची माहिती दिली जाते नद्या आणि कालवे, महाराजा दरवर्षी युद्धांमुळे झालेल्या पापांची क्षमा करण्यासाठी वंशपरंपरागत कर्तव्य मानतात आणि अनेक क्षुद्र राज्यांच्या दूरच्या भूतकाळातील त्रावणकोरला जोड. वार्षिक पन्नास -सहा दिवसांसाठी वैदिक स्तोत्रे आणि पठण ऐकण्यासाठी महाराज दररोज तीन वेळा मंदिराला भेट देतात; समाप्ती समारंभ संपतो लाखदिपम किंवा लाखो दिवे लावून मंदिराची रोषणाई.

महान हिंदू विधिज्ञ मनु {FN41-8} ने राजाची कर्तव्ये सांगितली आहेत. "त्याने सुविधांचा वर्षाव केला पाहिजे जसे इंद्र (देवांचा स्वामी); सूर्य पाण्यातून वाफ मिळवतो म्हणून हळूवारपणे आणि स्पष्टपणे कर गोळा करा; प्रविष्ट करा वारा सर्वत्र वाहतो म्हणून त्याच्या प्रजेच्या जीवनात; यम (मृत्यूचा देव) सारख्या सर्वांना न्याय द्या; अपराधांना वरुण सारख्या फंदात बांधून ठेवा (आकाश आणि वाऱ्याची वैदिक देवता); कृपया सर्वांना चंद्र आवडेल, जाळून टाका अग्नीच्या देवासारखे दुष्ट शत्रू; आणि पृथ्वी देवीप्रमाणे सर्वांना आधार द्या.

"युद्धात राजाने विषारी किंवा अग्नीयुक्त शस्त्रांनी लढू नये किंवा कमकुवत किंवा तयार नसलेले किंवा शस्त्रविरहित शत्रूंना मारू नये किंवा भीती असलेले किंवा संरक्षणासाठी प्रार्थना करणारे किंवा पळून जाणारे पुरुष. युद्धाचा वापर फक्त शेवटचा असावा रिसॉर्ट. युद्धात परिणाम नेहमीच संशयास्पद असतात. "

भारताच्या आग्नेय किनारपट्टीवरील मद्रास प्रेसीडेंसीमध्ये मद्रासचे सपाट, प्रशस्त, समुद्री शहर आहे आणि कॉन्जीवरम, गोल्डन सिटी, पल्लव राजवंशाचे राजधानीचे ठिकाण ज्यांच्या राजांनी सुरुवातीच्या शतकांमध्ये राज्य केले ख्रिश्चन काळातील. आधुनिक मद्रास प्रेसिडेन्सीमध्ये महात्मा गांधींचे अहिंसक आदर्श महान बनले आहेत प्रगती; पांढरे वेगळे "गांधी टोपी" सर्वत्र दिसतात. दक्षिणेत साधारणपणे महात्मा "अस्पृश्यांसाठी" तसेच जात -प्रणाली सुधारणांसाठी अनेक महत्त्वपूर्ण मंदिर सुधारणा केल्या आहेत.

महान आमदार मनु यांनी तयार केलेली जातिव्यवस्थेची उत्पत्ती वाखाणण्याजोगी होती. त्याने ते स्पष्टपणे पाहिले नैसर्गिक उत्क्रांतीमुळे पुरुषांना चार महान वर्गांमध्ये वेगळे केले जाते: जे समाज सेवा देऊ शकतात त्यांच्या शारीरिक श्रमाद्वारे (SUDRAS); जे मानसिकता, कौशल्य, शेती, व्यापार, वाणिज्य द्वारे सेवा करतात सर्वसाधारणपणे व्यवसाय जीवन (VAISYAS); ज्यांची प्रतिभा प्रशासकीय, कार्यकारी आणि संरक्षक आहेत आणि योद्धा (क्षत्रिय); चिंतनशील स्वभावाचे, आध्यात्मिकरित्या प्रेरित आणि प्रेरणादायी (ब्राह्मण). "जन्म किंवा संस्कार, अभ्यास किंवा वंश हे ठरवू शकत नाही की व्यक्ती आहे की नाही दोनदा जन्म (म्हणजे ब्राह्मण); " महाभारत घोषित करते, "चारित्र्य आणि आचरण फक्त ठरवू शकते." {FN41-9} मनुने समाजाला त्याच्या सदस्यांना शहाणपण, सद्गुण असल्याने आदर दाखवण्याची सूचना केली. वय, नाते किंवा, शेवटी, संपत्ती. वैदिक भारतातील संपत्ती साठवल्या गेल्यास किंवा तिचा नेहमी तिरस्कार केला जात असे धर्मादाय हेतूसाठी अनुपलब्ध. मोठ्या संपत्तीच्या असभ्य पुरुषांना समाजात निम्न दर्जा देण्यात आला.

जातिव्यवस्था शतकानुशतके कडक झाल्यावर वंशपरंपरागत स्थलांतरित झाल्यावर गंभीर वाईट गोष्टी उद्भवल्या. गांधींसारखे समाजसुधारक आणि भारतातील असंख्य सोसायट्यांचे सदस्य आज मंद गतीने काम करत आहेत जातीची प्राचीन मूल्ये पुनर्संचयित करण्यासाठी निश्चित प्रगती, केवळ नैसर्गिक पात्रतेवर आधारित आहे आणि जन्मावर नाही. पृथ्वीवरील प्रत्येक राष्ट्रचे स्वतःचे विशिष्ट दुःख आहे - ज्याला सामोरे जाण्यासाठी आणि काढून टाकण्यासाठी कर्माची निर्मिती करणे; भारत सुद्धा, तिच्या अष्टपैलू आणि अभेद्य आत्म्याने, ती स्वतःला जात -सुधारणेच्या कार्याच्या बरोबरीने सिद्ध करेल.

दक्षिण भारत इतका आकर्षक आहे की मिस्टर राईट आणि मी आमचा आदर्श वाढवण्यास उत्सुक होतो. पण काळ, त्याच्या अनादी काळांमध्ये उद्धटपणा, आम्हाला कोणताही विनम्र विस्तार नाही. च्या समारोप सत्राला मी लवकरच संबोधित करणार होतो कलकत्ता विद्यापीठात भारतीय तत्त्वज्ञान कॉंग्रेस. म्हैसूर भेटीच्या शेवटी, मी त्यांच्याशी बोलण्याचा आनंद घेतला सर सीव्ही रमण, भारतीय विज्ञान अकादमीचे अध्यक्ष. या हुशार हिंदू भौतिकशास्त्रज्ञाला पुरस्कार देण्यात आला 1930 मध्ये नोबेल पारितोषिक प्रकाशाच्या प्रसाराच्या महत्त्वपूर्ण शोधासाठी - "रमन इफेक्ट" आता ओळखले जाते प्रत्येक शाळकरी मुलगा.

मद्रासचे विद्यार्थी आणि मित्रांच्या गर्दीला अनिच्छेने निरोप देत, श्री राइट आणि मी उत्तरेकडे निघालो. वाटेत आम्ही सदाशिव ब्राह्मणाच्या स्मृतीसाठी पवित्र असलेल्या थोड्या मंदिरापुढे थांबलो, {FN41-10} मध्ये

एका योगीचे आत्मचरित्र

सदाशिव, एक प्रेमळ आणि पूर्णतः प्रबुद्ध मास्टर, च्या अनेक विलक्षण कथा अजूनही दक्षिण मध्ये चालू आहेत भारतीय गावकरी. कावेरी नदीच्या काठावर समाधी मध्ये एक दिवस विसर्जित, सदाशिव असल्याचे दिसून आले अचानक आलेल्या पुराने वाहून गेले. काही आठवड्यांनंतर तो पृथ्वीच्या ढिगाऱ्याखाली खोल दफन केलेला आढळला. म्हणून गावकऱ्यांच्या फावडे त्याच्या शरीरावर मारले, संत उठला आणि वेगाने निघून गेला.

सदाशिव कधीही एक शब्द बोलला नाही किंवा कापड घातला नाही. एका सकाळी नग्न योगी बिनधास्तपणे मंडपात शिरला एक मोहम्मद सरदार. त्याच्या स्त्रिया अलार्म मध्ये किंचाळल्या; योद्ध्याने सदाशिवावर क्रूर तलवार मारली, ज्याचा हात तोडला गेला. मास्तर बेफिकीर निघून गेला. पश्चात्ताप करून मात करा, मोहम्मद मजल्यावरून हात उचलला आणि सदाशिवाच्या मागे गेला. योगीने शांतपणे त्याचा हात रक्तस्त्राव मध्ये घातला स्टॅप जेव्हा योद्ध्याने नम्रपणे काही आध्यात्मिक शिकवणी मागितली, तेव्हा सदाशिवने त्यावर बोट ठेवून लिहिले वाळू:

"तुम्हाला पाहिजे ते करू नका आणि मग तुम्हाला जे आवडेल ते करा."

मोहम्मदन एक उच्च मानसिक स्थितीत उंचावले गेले आणि संताने विरोधाभासी सल्ला समजून घेतला अहंकाराच्या प्रभुत्वाद्वारे आत्म्याच्या स्वातंत्र्यासाठी मार्गदर्शक व्हा.

गावातील मुलांनी एकदा मदुरा धार्मिक उत्सव, 150 पाहण्याची सदाशिवाच्या उपस्थितीत इच्छा व्यक्त केली मैल दूर. योगीने चिमुकल्यांना सूचित केले की त्यांनी त्याच्या शरीराला स्पर्श करावा. लो! त्वरित संपूर्ण गटाला मदुरा येथे नेण्यात आले. हजारो यात्रेकरूंमध्ये मुले आनंदाने भटकत होती. काही मध्ये तासांनी योगीने त्याच्या साध्या वाहतुकीच्या पद्धतीद्वारे त्याचे छोटे शुल्क घरी आणले. आश्चर्यचकित पालक प्रतिमांच्या मिरवणुकीचे ज्वलंत किस्से ऐकले आणि लक्षात आले की अनेक मुले पिशव्या घेऊन जात होती मदुरा मिठाई.

एका अविश्वसनीय तरुणाने संत आणि कथेची थट्टा केली. दुसऱ्या दिवशी सकाळी तो सदाशिवाजवळ आला.

“मास्तर,” तो तिरस्काराने म्हणाला, “तू मला सणाकडे का घेऊन जात नाहीस, जसे तू काल दुसऱ्यासाठी केला होतास मुले?”

सदाशिवाने पालन केले; मुलगा ताबडतोब दूरच्या शहराच्या गर्दीत सापडला. पण अरेरे! कुठे होता तरुणांना सोडायचे होते तेव्हा संत? च्या थकलेल्या मुलाने त्याच्या घरी प्राचीन आणि गूढ पद्धतीद्वारे पोहोचले पायाची हालचाल.

{FN41-1} मिस ब्लेच, मिस्टर राइट आणि मी सेट केलेला सक्रिय वेग राखण्यात अक्षम, आनंदाने राहिली कलकत्त्यातील माझ्या नातेवाईकांसोबत.

{FN41-2} हे धरण, एक प्रचंड हायड्रो-इलेक्ट्रिक इन्स्टॉलेशन, म्हैसूर सिटीला प्रकाश देते आणि कारखान्यांना वीज देते रेशीम, साबण आणि चंदन तेल. म्हैसूरमधील चंदनाच्या स्मरणिकेमध्ये आनंददायी सुगंध आहे कोणता वेळ संपत नाही; थोडीशी पिनप्रिक गंध पुनरुज्जीवित करते. म्हैसूर सर्वात मोठा पायनियर आहे भारतातील औद्योगिक उपक्रम, ज्यात कोलार सुवर्ण खाणी, म्हैसूर साखर कारखाना, प्रचंड लोह आणि भद्रावती येथे स्टीलचे काम, आणि स्वस्त आणि कार्यक्षम म्हैसूर राज्य रेल्वे जे राज्याच्या अनेक भागांना व्यापते 30,000 चौरस मैल.

1935 मध्ये म्हैसूरमध्ये माझे यजमान असलेले महाराजा आणि युवराज दोघेही अलीकडेच मरण पावले. चा मुलगा युवराज, सध्याचे महाराजा, एक उद्योजक शासक आहेत आणि त्यांनी म्हैसूरच्या उद्योगांमध्ये एक मोठे विमान जोडले आहे कारखाना

{FN41-3} ANCIENT INDIA वरील सहा खंड (कलकत्ता, 1879).

{FN41-5} अलेक्झांडर किंवा त्याच्या कोणत्याही सेनापतींनी कधीही गंगा ओलांडली नाही. निर्धारित प्रतिकार शोधणे वायव्य मध्ये, मॅसेडोनियन सैन्याने जास्त आत जाण्यास नकार दिला; अलेक्झांडरला भारत सोडून जाण्यास भाग पाडले गेले आणि

अध्याय 41. दक्षिण भारतात एक आयडीएल

227

पृष्ठ 231

एका योगीचे आत्मचरित्र

पर्शियामध्ये त्याचे विजय शोधा.

{FN41-5} या प्रश्नारून आपण असे समजू शकतो की "इयूसचा पुत्र" त्याला कधीकधी शंका होती की आधीच पूर्णता प्राप्त केली आहे.

{FN41-6} सर्व ग्रीक निरीक्षक भारतातील गुलामगिरीच्या कमतरतेवर भाष्य करतात, ज्यामध्ये पूर्ण भिन्नता असलेले वैशिष्ट्य आहे हेलेनिक समाजाची रचना.

{FN41-7} क्रिएटिव्ह इंडिया, प्रा.बेनॉय कुमार सरकार यांनी भारताचे व्यापक चित्र दिले आहे प्राचीन आणि आधुनिक यश आणि अर्थशास्त्र, राज्यशास्त्र, साहित्य, कला आणि विशिष्ट मूल्ये सामाजिक तत्वज्ञान. (लाहोर: मोतीलाल बनारसी दास, प्रकाशक, 1937, 714 पृ., \$ 5.00.)

आणखी एक शिफारस केलेला खंड आहे भारतीय संस्कृती थू द एज, एस व्ही. वनेतेश्वर (नवीन यॉर्क: लॉन्गमन, ग्रीन अँड कंपनी., \$ 5.00).

{FN41-8} मनु हा सार्वत्रिक कायदा करणारा आहे; एकट्या हिंदू समाजासाठी नाही तर जगासाठी. शहाणपणाची सर्व व्यवस्था सामाजिक नियम आणि अगदी न्याय हे मनु नंतर नमुनेदार आहेत. नीत्शेने खालील श्रद्धांजली दिली आहे: "मला माहित आहे कोणत्याही पुस्तकामध्ये ज्यात महिलांना मनुच्या कायद्याप्रमाणे खूप नाजूक आणि प्रेमळ गोष्टी सांगितल्या जातात; त्या जुन्या राखाडी दाढी आणि संतांची स्त्रियांसाठी शौर्य असण्याची पद्धत आहे जी कदाचित ओलांडली जाऊ शकत नाही. . . एक अतुलनीय बौद्धिक आणि श्रेष्ठ कार्य. . . उदात्त मूल्यांनी परिपूर्ण, ती भावनांनी भरलेली आहे परिपूर्णता, आयुष्यासाठी होय या म्हणीसह, आणि स्वतःच्या आणि जीवनाच्या बाबतीत - कल्याणची विजयी भावना; च्या संपूर्ण पुस्तकावर सूर्य चमकतो. "

{FN41-9} "या चार जातींपैकी एकाचा समावेश मूलतः माणसाच्या जन्मावर नाही तर त्याच्या नैसर्गिकतेवर अवलंबून होता आयुष्याच्या ध्येयानुसार त्याने साध्य करण्यासाठी निवडलेल्या क्षमता, "जानेवारीसाठी EAST -WEST मधील एक लेख, 1935, आम्हाला सांगते. "हे ध्येय असू शकते (1) काम, इच्छा, इंद्रियांच्या जीवनाची क्रिया (सुद्र अवस्था), (2) अर्थ, मिळवणे, पूर्ण करणे परंतु इच्छा नियंत्रित करणे (वैश्य स्टेज), (3) धर्म, स्वयं शिस्त, जीवन जबाबदारी आणि योग्य कृती (क्षत्रिय अवस्था), (4) मोक्ष, मुक्ती, अध्यात्माचे जीवन आणि धार्मिक शिक्षण (ब्राह्मण टप्पा). या चार जाती मानवतेची सेवा करतात (1) शरीर, (2) मन, (3) इच्छाशक्ती, (4) आत्मा.

"या चार टप्प्यांचे शाश्वत गुणामध्ये किंवा निसर्गाचे गुण, तमस, राजस, आणि SATTVA: अडथळा, क्रियाकलाप आणि विस्तार; किंवा, वस्तुमान, ऊर्जा आणि बुद्धिमत्ता. चार नैसर्गिक जाती GUNAS द्वारे (1) TAMAS (अज्ञान), (2) TAMAS -RAJAS (अज्ञान यांचे मिश्रण आणि क्रियाकलाप), (3) RAJAS -SATTVA (योग्य क्रियाकलाप आणि प्रबोधनाचे मिश्रण), (4) SATTVA (प्रबोधन). अशाप्रकारे निसर्गाने प्रत्येक मनुष्याला त्याच्या जातीसह चिन्हांकित केले आहे, स्वतःमध्ये एकाच्या वर्चस्वामुळे किंवा त्याच्या मिश्रणाद्वारे दोन, गुणापैकी. अर्थात प्रत्येक मनुष्याला वेगवेगळ्या प्रमाणात तीनही गुण आहेत. गुरु करेल एखाद्या माणसाची जात किंवा उत्क्रांतीची स्थिती निश्चित करण्यास सक्षम व्हा.

"एका विशिष्ट मर्यादित, सर्व वंश आणि राष्ट्रे सराव मध्ये निरीक्षण करतात, सिद्धांत नसल्यास, जातीची वैशिष्ट्ये. कुठे महान परवाना आहे किंवा त्याला स्वातंत्र्य म्हणतात, विशेषतः नैसर्गिक जातींमधील टोकाच्या दरम्यानच्या विवाहात, शर्यत कमी होते आणि नामशेष होते. पुराण संहिता अशा संततीची तुलना करते युनियन नापीक संकरित, जसे की खच्चर जे स्वतःच्या प्रजातीचा प्रसार करण्यास असमर्थ आहे. कृत्रिम प्रजाती अखेरीस नष्ट केले जातात. इतिहास असंख्य महान शर्यतींचा मुबलक पुरावा देतो जे यापुढे नाहीत जिवंत प्रतिनिधी. भारताच्या जातिव्यवस्थेचे श्रेय तिच्या सर्वात प्रगल्भ विचारवंतांना आहे परवाना तपासा किंवा प्रतिबंध करा ज्याने शर्यतीची शुद्धता जपली आहे आणि ती सुरक्षितपणे आणली आहे सहस्राब्दी दुरवस्था, तर इतर वंश विस्मृतीत गायब झाले आहेत. "

{FN41-10} त्यांचे पूर्ण शीर्षक श्री सदासिवेंद्र सरस्वती स्वामी होते. औपचारिक मध्ये सुप्रसिद्ध उत्तराधिकारी शंकराची ओळ, श्रृंगेरी मठाचे जगद्गुरू श्री शंकराचार्य यांनी एक प्रेरणादायी ओडीई लिहिले सदाशिव. EAST -WEST जुलै, 1942 साठी, सदाशिवांच्या जीवनावर एक लेख होता.

अध्याय 41. दक्षिण भारतात एक आयडीएल

228

पृष्ठ 232

एका योगीचे आत्मचरित्र

अध्याय 42. माझ्या गुरुबरोबर शेवटचे दिवस

"गुरुजी, आज सकाळी तुम्हाला एकटे पाहून मला आनंद झाला." मी आत्ताच सेरामपूर आश्रमात आलो होतो फळे आणि गुलाबांचे सुगंधी ओझे. श्री युक्तेश्वरने माझ्याकडे नम्रपणे पाहिले.

"तुमचा प्रश्न काय आहे?" मास्टर पळून जाण्याचा प्रयत्न करीत असल्यासारखे खोलीकडे पाहिले.

"गुरुजी, मी तुमच्याकडे हायस्कूल तरुण म्हणून आलो होतो; आता मी एक प्रौढ माणूस आहे, अगदी राखाडी केसांसह. तरी तुम्ही मला पहिल्या तासापासून मूक स्नेहाचा वर्षाव केला आहे, तुम्हाला हे समजले आहे की फक्त एकदा भेटण्याचे दिवस, तुम्ही कधी म्हटले आहे की, 'मी तुझ्यावर प्रेम करतो'? " मी विनवण्या करून त्याच्याकडे पाहिले.

मास्तरांनी आपली नजर खाली केली. "योगानंद, मी भाषणाच्या थंड क्षेत्रात उबदार भावना आणायच्या शब्दहीन हृदयाद्वारे सर्वोत्तम संरक्षित? "

"गुरुजी, मला माहित आहे की तुम्ही माझ्यावर प्रेम करता, पण तुम्ही असे म्हणता हे ऐकून माझे नश्वर कान दुखतात."

"तुझ्या इच्छेप्रमाणे हो. माझ्या वैवाहिक आयुष्यात मी अनेकदा एका मुलासाठी, योगाच्या मार्गावर प्रशिक्षण घेण्यासाठी आसुसलो. पण जेव्हा तुम्ही माझ्या आयुष्यात आला, मी समाधानी होतो; तुझ्यात मला माझा मुलगा सापडला आहे. " श्री युक्तेश्वर मध्ये दोन स्पष्ट अश्रू उभे राहिले डोळे "योगानंद, मी तुझ्यावर नेहमीच प्रेम करतो."

"तुमचे उत्तर माझा स्वर्गातील पासपोर्ट आहे." मला माझ्या अंतःकरणातून एक भार वाटला, त्याच्या शब्दांवर कायमचे विरघळले. त्याच्या मौनावर मला अनेकदा प्रश्न पडला होता. तो भावनाशून्य आणि आत्मनिष्ठ होता हे ओळखून, तरीही कधीकधी मी भीती वाटली की मी त्याला पूर्णपणे समाधानी करण्यात अयशस्वी झालो. त्याचा एक विचित्र स्वभाव होता, तो पूर्णपणे ओळखला जाऊ शकत नाही; अ निसर्ग खोल आणि स्थिर, बाह्य जगाला अतुलनीय, ज्याची मूल्ये त्याने फार काळ ओलांडली होती.

काही दिवसांनंतर, जेव्हा मी कलकत्त्याच्या अल्बर्ट हॉलमध्ये एका प्रचंड प्रेक्षासमोर बोललो, तेव्हा श्री युक्तेश्वर यांनी संमती दिली व्यासपीठावर संतोषचे महाराज आणि कलकत्त्याचे महापौर यांच्याबरोबर माझ्या बाजूला बसा. मास्टरने बनवले असले तरी मला कोणतीही टिप्पणी नाही, मी माझ्या पत्त्यादरम्यान वेळोवेळी त्याच्याकडे पाहिले आणि मला वाटले की मला आनंद झाला आहे त्याच्या डोळ्यात चमक

त्यानंतर सेरामपूर महाविद्यालयाच्या माजी विद्यार्थ्यांसमोर चर्चा झाली. जसे मी माझ्या जुन्या वर्गमित्रांवर आणि त्यांच्याकडे बघत होतो त्यांच्या स्वतःच्या "वेडे भिक्षू" कडे पाहिले, आनंदाचे अश्रू निर्लज्जपणे दिसून आले. चे माझे चांदीचे भाषिक प्राध्यापक तत्त्वज्ञान, डॉ. घोषाल, मला अभिवादन करण्यासाठी पुढे आले, किमयागाराने आपले सर्व भूतकाळातील गैरसमज दूर केले वेळ.

सेरामपूर आश्रमात डिसेंबरच्या अखेरीस हिवाळी संक्रांतीचा उत्सव साजरा करण्यात आला. नेहमीप्रमाणे, श्री युक्तेश्वरचे शिष्य दूरवरून जमले. भक्तिसंकीर्तन, अमृत -एकल गोड आवाजात एकल क्रिस्टोडाचा, तरुण शिष्यांनी दिलेली मेजवानी, मास्तरांचे तारेखाली खोलवर चालणारे प्रवचन आश्रमाचे गर्दीचे अंगण - आठवणी, आठवणी! वर्षानुवर्षे आनंददायक सण! आज रात्री, तथापि, एक नवीन वैशिष्ट्य असणे आवश्यक होते.

"योगानंद, कृपया संमेलनाला संबोधित करा English इंग्रजीमध्ये." हे दुप्पट केल्याने मास्टरचे डोळे चमकत होते असामान्य विनंती; तो माझ्या बोलीच्या इंग्रजी भाषेपूर्वी झालेल्या शिपबोर्डच्या समस्येचा विचार करत होता का? मी माझ्या गुरूंना भावपूर्ण श्रद्धांजलीसह माझ्या भावाच्या शिष्यांच्या माझ्या प्रेक्षाकांना ही कथा सांगितली.

मी त्याचे निष्कर्ष काढले, "त्याचे सर्वव्यापी मार्गदर्शन माझ्याबरोबर एकट्याने नाही तर समुद्राच्या स्टीमरवर होते. अमेरिकेच्या विशाल आणि आदरातिथ्य भूमीत माझी पंधरा वर्षे. "

पाहुणे निघून गेल्यानंतर, श्री युक्तेश्वरने मला त्याच बेडरूममध्ये बोलावले - जेथे एकदा, सणानंतर माझ्या सुरुवातीच्या वर्षापासून - मला त्याच्या लाकडी पलंगावर झोपण्याची परवानगी देण्यात आली होती. आज रात्री माझे गुरु तिथे शांत बसले होते, त्याच्या पायावर शिण्यांचे अर्धवर्तुळ. मी पटकन खोलीत शिरलो तेव्हा तो हसला.

अध्याय 42. माझ्या गुरुबरोबर शेवटचे दिवस

229

पृष्ठ 233

एका योगीचे आत्मचरित्र

“योगानंद, तू आता कलकत्त्याला जात आहेस का? कृपया उद्या इथे परत या. मला काही गोष्टी सांगायच्या आहेत तू.”

दुसऱ्या दिवशी दुपारी, आशीर्वादाच्या काही सोप्या शब्दांनी श्री युक्तेश्वरने मला पुढील मठ दिला परमहंस चे शीर्षक. {FN42-1}

मी त्याच्यापुढे गुडघे टेकताना ते म्हणाले, "आता ते तुमच्या स्वामीच्या पूर्वीच्या पदवीला औपचारिकपणे मागे टाकते." मूक हसण्याने मी माझ्या अमेरिकन विद्यार्थ्यांना ज्या संघर्षाचा सामना करावा लागेल त्या संघर्षाचा विचार केला परमहंसजी. {FN42-2}

“पृथ्वीवरील माझे कार्य आता संपले आहे; तुम्ही पुढे चालले पाहिजे.” मास्टर शांतपणे बोलले, त्याचे डोळे शांत आणि सौम्य. माझे हृदय भीतीने धडधडत होते.

“कृपया पुरी येथील आमच्या आश्रमाची जबाबदारी घेण्यासाठी कोणाला पाठवा,” श्री युक्तेश्वर पुढे म्हणाले. “मी सर्व काही आत सोडतो आपले हात. तुम्ही तुमच्या जीवनाची आणि संस्थेची बोट यशस्वीरित्या परमात्म्याकडे नेण्यास सक्षम व्हाल किनारे.”

अश्रूंनी मी त्याच्या पायाला मिठी मारत होतो; तो उठला आणि मला मनापासून आशीर्वाद दिला.

दुसऱ्या दिवशी मी रांचीहून एक शिष्य स्वामी सेबानंद यांना बोलावले आणि त्यांना पुरीला पाठवले आश्रम कर्तव्ये. {FN42-3} नंतर माझे गुरू माझ्याशी त्याच्या मालमत्तेचा निपटारा करण्याच्या कायदेशीर तपशीलांवर चर्चा केली; तो होता त्याच्या मृत्यूनंतर, त्याच्या दोघांच्या ताब्यासाठी नातेवाईकांद्वारे खटला चालवण्याची शक्यता टाळण्यासाठी उत्सुक आश्रम आणि इतर मालमत्ता, ज्याची त्याला केवळ धर्मादाय हेतूने विमा करण्याची इच्छा होती.

"अलीकडेच मास्टरने किडरपोरला भेट देण्याची व्यवस्था केली होती, {FN42-4} पण तो जाण्यात अयशस्वी झाला." अमूलया बाबू, एक भाऊ शिष्य, मला ही टिप्पणी एका दुपारी केली; मला पूर्वकल्पनाची एक थंड लाट जाणवली. माझ्याकडे चौकशी दाबून, श्री युक्तेश्वरने फक्त उत्तर दिले, "मी यापुढे किडरपोरला जाणार नाही." क्षणभर, मास्टर भयभीत मुलाप्रमाणे थरथर कापली.

("शारीरिक निवासस्थानाशी संलग्नता, स्वतःच्या स्वभावाचा उदय [अर्थात, प्राचीन मुळांपासून उद्भवलेला, भूतकाळ मृत्यूचे अनुभव], "पतंजलीने लिहिले, {FN42-5}" "थोर संतांमध्ये सुद्धा थोड्या प्रमाणात उपस्थित आहे." काही मध्ये मृत्यूवरच्या त्यांच्या प्रवचनांविषयी, माझ्या गुरूला हे जोडण्याची सवय नव्हती: "जसे लांब पिंजरा असलेला पक्षी त्याचे सोडून जाण्यास संकोच करतो दरवाजा उघडल्यावर नित्याचा घरी. ")

“गुरुजी,” मी त्यांना विनंती केली, “असे म्हणू नका! ते शब्द मला कधीही उच्चारू नका!”

शांततेच्या स्मितहास्याने श्रीयुक्तेश्वरचा चेहरा निवांत झाला. त्याचा पंचाहत्तरीचा वाढदिवस जवळ आला असला तरी तो चांगला दिसत होता आणि मजबूत

माझ्या गुरुच्या प्रेमाच्या सूर्यप्रकाशात दिवसेंदिवस बास्किंग करणे, न बोललेले पण तीव्रतेने वाटले, मी माझ्यापासून हृदयपार झालो त्याच्या जवळच्या उत्तीर्णतेबद्दल त्याने दिलेल्या विविध सूचना जागरूक मन.

"साहेब, या महिन्यात अलाहाबाद येथे कुंभमेळा आयोजित होत आहे." मी मास्टरला ए मध्ये मेलाच्या तारखा दाखवल्या बंगाली पंचांग. {FN42-6}

"तुला खरोखर जायचे आहे का?"

श्रीयुक्तेश्वरने मला सोडून जाण्यास नकार दिल्याने मी पुढे गेलो, “एकदा तुम्ही धन्य दृश्य पाहिले अलीहाबाद कुंभा येथे बाबाजींचे. कदाचित या वेळी मी त्याला भेटण्याचे भाग्यवान होईल.”

"मला वाटत नाही की तू त्याला तिथे भेटशील." माझे गुरु मग माझ्या योजनांमध्ये अडथळा आणण्याची इच्छा न बाळगता शांत झाले.

अध्याय 42. माझ्या गुरुबरोबर शेवटचे दिवस

230

पृष्ठ 234

एका योगीचे आत्मचरित्र

जेव्हा मी दुसऱ्या दिवशी एका लहान गटासह अलाहाबादला निघालो, तेव्हा मास्टरने मला नेहमीप्रमाणे शांतपणे आशीर्वाद दिला रीतीने. वरवर पाहता, मी श्री युक्तेश्वरच्या वृत्तीतील परिणामांपासून अनभिज्ञ राहिलो कारण परमेश्वर माझ्या गुरूच्या निधनाचे साक्षीदार होण्यासाठी मला जबरदस्ती, असहायतेचा अनुभव सोडण्याची इच्छा आहे. हे नेहमीच असते माझ्या आयुष्यात असे घडले की, माझ्या प्रिय व्यक्तींच्या मृत्यूनंतर, देवाने दयाळूपणे व्यवस्था केली आहे की मी घटनास्थळापासून दूर रहा. {FN42-7}

आमचा पक्ष 23 जानेवारी 1936 रोजी कुंभमेळ्याला पोहोचला. जवळजवळ 20 लाखांची गर्दी व्यक्ती एक प्रभावी दृश्य होते, अगदी जबरदस्त. भारतीय लोकांची विलक्षण प्रतिभा आहे अगदी कनिष्ठ शेतकऱ्यांमध्ये आत्म्याच्या योग्यतेबद्दल आणि साधू आणि साधूसाठी श्रद्धा जन्मजात आहे दैवी लंगर शोधण्यासाठी ऐहिक संबंध सोडून दिले आहेत. ढोंगी आणि ढोंगी तेथे आहेत, पण भारत थोड्याशा लोकांसाठी सर्वांचा आदर करतो जे संपूर्ण देशाला अलौकिक आशीर्वादाने प्रकाशित करतात. पाश्चात्य जे होते विशाल देखावा पाहण्यासाठी जमिनीची नाडी, आध्यात्मिक उत्कटता अनुभवण्याची अनोखी संधी होती काळाच्या आघात होण्याआधी भारताला तिच्या शांत नसलेल्या चैतन्याचे णी आहे.

[चित्रण: महिला योगी, शंकराई माई ज्यू, महान ट्रेलंगा स्वामींची फक्त जिवंत शिष्य. च्या तिच्या बाजूला बसलेली पगडी असलेली आकृती स्वामी बेनोयानंद, आमच्या रांची योग शाळेचे संचालक आहेत बिहारमधील मुले. हे चित्र 1938 मध्ये हरद्वार कुंभमेळ्यात घेण्यात आले होते; महिला संत तेव्हा 112 होत्या वर्षे जुने. — majiew.jpg पहा]

[उदाहरण: कृष्णानंद, १ 36 ३ Alla अलाहाबाद कुंभमेळ्यात, त्याच्या शाकाहारी सिंहिणीसह. — पहा सिंह. jpg]

[उदाहरण: श्री युक्तेश्वरच्या सेरामपूर आश्रमाचा दुसरा मजला जेवणाचा आंगण. मी माझ्या (मध्यभागी) बसलो आहे गुरुचे पाय. — serampore.jpg पहा]

पहिला दिवस आमच्या गुपने निरखून पाहण्यात घालवला. येथे पवित्र नदीत बुडणारे अगणित स्नान करणारे होते पापांची क्षमा करण्यासाठी; तेथे आम्ही पूजेचे गंभीर विधी पाहिले; यापुढे भक्ती अर्पण होते संतांच्या धुळीच्या पायावर; आमच्या डोक्यावर एक वळण, आणि हत्तींची एक रेषा, घोडे आणि मंद गती राजपुताना उंटानी दाखल केलेले, किंवा नग्न साधूंचे विलक्षण धार्मिक परेड, सोने -चांदीचे राजदंड ओवाळणारे, किंवा रेशमी मखमलीचे झेंडे आणि प्रवाह.

केवळ लंगोटी परिधान केलेले अँकरोइट्स लहान गटांमध्ये शांतपणे बसले, त्यांचे शरीर राखाने वेढले गेले त्यांना उष्णता आणि थंडीपासून वाचवा. आध्यात्मिक डोळा त्यांच्या कपाळावर एकट्याने स्पष्टपणे दर्शविला गेला चंदन पेस्टची जागा. शेवट हेड स्वामी हजारो लोकांनी दिसले, गेरू - कपडे घातले आणि त्यांना घेऊन गेले बांबू कर्मचारी आणि भीक मागणारा वाडगा. चालताना किंवा धरून ठेवताना त्यांचे चेहरे संन्याशाच्या शांततेने चमकले शिष्यांशी तात्विक चर्चा.

येथे आणि तेथे झाडांच्या खाली, जळलेल्या नोंदींच्या प्रचंड ढिगाऱ्याभोवती, नयनरम्य साधू होते, {FN42-8} त्यांचे केस वेणीत आणि डोक्याच्या वरच्या कॉइलमध्ये मालिश केलेले. काहीनी कित्येक फूट लांबीची दाढी, कुरळे आणि बांधलेले होते एक गाठ मध्ये. त्यांनी शांतपणे ध्यान केले, किंवा उत्तीर्ण झालेल्या भिक्षेकऱ्यांना आशीर्वाद देण्यासाठी हात पुढे केले, हत्तींवर महाराज, बहुरंगी साड्यांमधील महिला — त्यांच्या बांगड्या आणि पायात झिणझिण्या, फकीर पातळ हात विचित्रपणे उंचावर धरलेले, ब्राह्मचारी ध्यान कोपर carrying प्रॉप्स घेऊन, नग्न gesषी ज्यांचे गंभीरतेने आंतरिक आनंद लपविला. दिवसाच्या वर आम्ही मंदिराच्या घट्यांचे अखंड समन्स ऐकले.

आमच्या दुसऱ्या MELA दिवशी माझे साथीदार आणि मी विविध आश्रम आणि तात्पुरत्या झोपड्यांमध्ये प्रवेश केला संत व्यक्तिमत्त्वांना प्रणाम. आम्हाला स्वामींच्या GIRI शाखेच्या नेत्याचा आशीर्वाद मिळाला ऑर्डर - हसणाऱ्या अग्नीच्या डोळ्यांसह एक पातळ, तपस्वी साधू. आमची पुढची भेट आम्हाला एका आश्रमात घेऊन गेली ज्यांचे गुरु होते

गेल्या नऊ वर्षांपासून मौनाचे व्रत आणि कठोर फळयुक्त आहार पाळला. मध्ये मध्यवर्ती व्यासपीठावर आश्रम सभागृहात एक अंध साधू बसला, प्रज्ञा चक्षु, शास्त्रामध्ये सखोल शिकलेला आणि अत्यंत आदरणीय सर्व पंथ.

अध्याय 42. माझ्या गुरुबरोबर शेवटचे दिवस

231

पृष्ठ 235

एका योगीचे आत्मचरित्र

मी वेदान्तावर हिंदीत एक संक्षिप्त प्रवचन दिल्यानंतर, आमचा गट शांततेत आश्रम सोडला. near जवळ स्वामी, कृष्णानंद, गुलाबी गाल आणि प्रभावी खांद्यांसह एक देखणा साधू. जवळ झुकत आहे तो एक शेर सिंह होता. साधूच्या आध्यात्मिक मोहिमेला बळी पडणे - मला खात्री नाही, त्याच्या सामर्थ्यानांना शरीर! - जंगल प्राणी तांदूळ आणि दुधाच्या बाजूने सर्व मांस नाकारतो. स्वामींनी शिकवले आहे एक खोल, आकर्षक गुरगुरणे - मांजर भक्त मध्ये "AUM" उच्चारण्यासाठी पिवळ्या केशांचा पशू!

आमची पुढची भेट, एका अभ्यासू तरुण साधूची मुलाखत, मिस्टर राईटच्या स्पार्कलिंगमध्ये चांगले वर्णन केले आहे प्रवास डायरी.

“आम्ही फोर्डमध्ये अगदी खालच्या गंगा ओलांडून क्रॅकिंग पॉन्टून पुलावर, सापेलिक सारखे रेंगाळलो. गर्दी आणि अरंद, वळणावळणाच्या गल्ल्या, योगानंदजींनी ज्या नदीच्या काठावर लक्ष वेधले ते ठिकाण पार करत आहे माझ्यासाठी बाबाजी आणि श्री युक्तेश्वरजींच्या भेटीचे ठिकाण आहे. थोड्या वेळाने गाडीतून उतरून आम्ही चालत गेलो काही अंतर साधूंच्या आगीच्या दाट धुरातून आणि निसरड्या वाळूच्या वरून एका क्लस्टरपर्यंत पोहोचण्यासाठी लहान, अतिशय माफक चिखल - आणि - पेंढा झोपड्या. आम्ही यापैकी एका क्षुल्लक तात्पुरत्या समोर थांबलो घरे, पिग्मी दार नसलेल्या प्रवेशद्वारासह, कारा पात्रीचा आश्रय, एक तरुण भटकणारा साधू त्याच्यासाठी प्रसिद्ध आहे अपवादात्मक बुद्धिमत्ता. तेथे तो बसला, क्रॉस -लेग पायच्या पेंढ्यावर, त्याचे एकमेव आच्छादन - आणि योगायोगाने त्याचे फक्त कब्जा - त्याच्या खांद्यावर एक गेरू कापड आहे.

“आम्ही सर्व चौघांवर झोपडीत रेंगाळलो आणि त्यांच्या पायाशी अभिवादन केल्यानंतर खरोखरच एक दैवी चेहरा आमच्याकडे हसला. हा प्रबुद्ध आत्मा, प्रवेशद्वारावरील केरोसीन कंदील विचित्र चमकत होता, त्यावर सावली नाचत होता खाचलेल्या भिंती. त्याचा चेहरा, विशेषतः त्याचे डोळे आणि परिपूर्ण दात, चमकदार आणि चमकदार. जरी मी गोंधळलो होतो हिंदी द्वारे, त्याचे भाव अतिशय प्रकट होते; तो उत्साह, प्रेम, आध्यात्मिक वैभवाने परिपूर्ण होता. कोणीच नाही त्याच्या महानतेबद्दल चूक होऊ शकते.

“भौतिक जगाशी न जुळलेल्या व्यक्तीच्या आनंदी जीवनाची कल्पना करा; कपड्यांच्या समस्येपासून मुक्त; अन्न मुक्त तृष्णा, कधीही भीक मागणे, शिजवलेल्या अन्नाला कधीही स्पर्श करणे, पर्यायी दिवस वगळता, कधीही भीक मागणारा वाडगा वाहून नेणे; सर्व पैशाच्या गुंतागुंतांपासून मुक्त, कधीही पैसे हाताळू नका, कधीही वस्तू साठवू नका, नेहमी देवावर विश्वास ठेवा; वाहतुकीच्या चिंतेपासून मुक्त, वाहनांमध्ये कधीही स्वार होऊ नका, परंतु नेहमी पवित्र नद्यांच्या काठावर चालत रहा; कोणत्याही संलग्नकाची वाढ टाळण्यासाठी एका आठवड्यापेक्षा जास्त वेळ एकाच ठिकाणी राहू नका.

“इतका विनम्र आत्मा! वेदास मध्ये असामान्यपणे शिकलेले, आणि एमए पदवी आणि पदवी असलेले शास्त्री (शास्त्राचे मास्टर) बनारस विद्यापीठातून. मी त्याच्या चरणी बसलो तेव्हा एक उदात्त भावना मला व्याप्त झाली; हे सर्व खरे, प्राचीन भारत पाहण्याच्या माझ्या इच्छेला उत्तर असल्याचे दिसते, कारण तो त्याचा खरा प्रतिनिधी आहे आध्यात्मिक दिग्गजांची ही भूमी. ”

मी कारा पत्रीला त्याच्या भटक्या जीवनाबद्दल प्रश्न विचारला. "तुमच्याकडे हिवाळ्यासाठी अतिरिक्त कपडे नाहीत का?"

"नाही, हे पुरेसे आहे."

"तुमच्याकडे काही पुस्तके आहेत का?"

"नाही, मी जे लोक मला ऐकू इच्छितात त्यांना मी स्मरणातून शिकवते."

"तुम्ही आणखी काय करता?"

"मी गंगेतून फिरतो."

या शांत शब्दांवर, मी त्याच्या जीवनातील साधेपणाच्या तळमळीने भारावून गेलो. मला अमेरिका आठवली, आणि माझ्या खांद्यावर आलेल्या सर्व जबाबदाऱ्या.

“नाही, योगानंद,” मी क्षणभर दुःखाने विचार केला, “या जीवनात गंगेत फिरणे तुमच्यासाठी नाही.”

अध्याय 42. माझ्या गुरुबरोबर शेवटचे दिवस

232

पृष्ठ 236

एका योगीचे आत्मचरित्र

साधूने मला त्याच्या काही आध्यात्मिक साक्षात्कार सांगितल्यानंतर, मी अचानक प्रश्न विचारला.

"तुम्ही हे वर्णन शास्त्रीय ज्ञानातून देत आहात की अंतर्मुख अनुभवातून?"

"पुस्तक शिकण्यापासून अर्थ," त्याने सरळ हसत उत्तर दिले, "आणि अर्थ अनुभवाने."

आम्ही थोडा वेळ ध्यानस्थ शांततेत आनंदाने बसलो. आम्ही त्यांची पवित्र उपस्थिती सोडल्यानंतर मी श्री राईटला म्हणालो, “तो आहे सोनेरी पेंढ्याच्या सिंहासनावर बसलेला राजा. ”

आम्ही त्या रात्री मेल्याच्या मैदानावर ताऱ्यांखाली आमचे जेवण केले, पानांच्या ताटातून एकत्र पिन केले काठ्या सह. भारतातील डिशवॉशिंग कमीतकमी कमी केले जातात!

आकर्षक कुंभाचे आणखी दोन दिवस; नंतर वायव्येकडे जुमना किनारी आग्रा पर्यंत. पुन्हा एकदा मी ताजमहालकडे पाहिले; आठवणीत जितेंद्र माझ्या बाजूने उभा राहिला, संगमरवरातील स्वप्नांमुळे भयभीत झाला. नंतर वर स्वामी केशबानंदांचा वृंदाबन आश्रम.

केशबानंद शोधण्याचा माझा उद्देश या पुस्तकाशी जोडला गेला. मी श्री युक्तेश्वरला कधीच विसरलो नाही मी लाहिरी महाशयांचे जीवन लिहावे ही विनंती. माझ्या भारतात मुक्काम दरम्यान मी प्रत्येक संधीचा लाभ घेत होतो थेट शिष्य आणि योगावतारच्या नातेवाईकांशी संपर्क साधणे. त्यांचे संभाषण मोठ्या नोट्समध्ये रेकॉर्ड करणे, मी तथ्ये आणि तारखांची पडताळणी केली आणि छायाचित्रे, जुनी पत्रे आणि कागदपत्रे गोळा केली. माझे लाहिरी महाशय पोर्टफोलिओ फुगू लागला; मला निराशेने जाणवले की माझ्या पुढे लेखकत्वामध्ये कठोर परिश्रम आहेत. मी प्रार्थना केली जेणेकरून मी मोठ्या गुरुचे चरित्रकार म्हणून माझ्या भूमिकेच्या बरोबरीचे असू शकते. त्याच्या अनेक शिष्यांना भीती वाटली की ए लेखी खाते त्यांच्या मालकाला कमी लेखले जाऊ शकते किंवा चुकीचा अर्थ लावला जाऊ शकतो.

पंचानन भट्टाचार्य म्हणाले, "दैवी अवताराच्या जीवनाला कोणीही थंड शब्दात न्याय देऊ शकत नाही" एकदा मला टिप्पणी दिली.

इतर जवळचे शिष्यही अशाच प्रकारे समाधानी होते की योगवतार त्यांच्या अंतः करणात मरणहीन म्हणून लपून राहिले गुरु तरीसुद्धा, लाहिरी महाशय यांच्या चरित्राबद्दलच्या भविष्यवाणीची जाणीव ठेवून, मी कोणतीही कसर सोडली नाही त्याच्या बाह्य जीवनातील तथ्ये सुरक्षित आणि सिद्ध करा.

स्वामी केशबानंदांनी वृंदाबन येथे आपल्या कात्यायनी पीठ आश्रमात आमच्या पक्षाचे हार्दिक स्वागत केले, एक भव्य काळ्या खांबांसह विटांची इमारत, एका सुंदर बागेत उभारलेली. त्याने आम्हाला एकाच वेळी बसण्याच्या खोलीत आणले लाहिरी महाशयांच्या चित्राच्या विस्तारासह सुशोभित. स्वामी वयाच्या नव्वदीच्या जवळ येत होते, पण त्याच्या स्नायूंच्या शरीरात शक्ती आणि आरोग्य पसरते. लांब केस आणि बर्फ - पांढरी दाढी, डोळे चमकत आहेत आनंद, तो एक वास्तविक पुरुषप्रधान अवतार होता. मी त्याला कळवले की मला माझ्या पुस्तकात त्याच्या नावाचा उल्लेख करायचा आहे भारताच्या स्वामींवर.

"कृपया मला तुमच्या पूर्वीच्या जीवनाबद्दल सांगा." मी विनम्रपणे हसले; महान योगी बऱ्याचदा संवादहीन असतात.

केशबानंदांनी नम्रतेचा हावभाव केला. “बाह्य क्षण कमी आहे. व्यावहारिकदृष्ट्या माझे संपूर्ण आयुष्य आहे हिमालयातील एकांतात घालवले गेले आहे, एका शांत गुहेतून दुसऱ्या गुहेत पायी प्रवास करत आहे. थोड्या काळासाठी मी हरद्वारच्या बाहेर एक छोटा आश्रम ठेवला, जो चारही बाजूंनी उंच झाडांच्या खोबणीने वेढलेला आहे. ती शांततापूर्ण होती कोब्राच्या सर्वव्यापी उपस्थितीमुळे प्रवाशांनी भेट दिली नाही. ” केशबानंद हसले. “नंतर ए गंगेच्या पुराने आश्रम आणि कोबरा सारखेच वाहून गेले. नंतर माझ्या शिष्यांनी मला हे बांधण्यास मदत केली वृंदाबन आश्रम. ”

आमच्या पक्षातील एकाने स्वामीला विचारले की त्याने हिमालयीन वाघांपासून स्वतःचे संरक्षण कसे केले? {FN42-9}

केशबानंदांनी मान हलवली. "त्या उच्च आध्यात्मिक उंचीवर," तो म्हणाला, "जंगली पशू क्वचितच छेडछाड करतात योगी. एकदा जंगलात मला वाघाचा चेहरा - ते - चेहरा आला. माझ्या अचानक स्खलन वेळी, प्राणी होता

अध्याय 42. माझ्या गुरुबरोबर शेवटचे दिवस

233

पृष्ठ 237

एका योगीचे आत्मचरित्र

दगडाकडे वळल्यासारखे हस्तांतरित. " पुन्हा स्वामी त्याच्या आठवणींवर हसले.

"कधीकधी मी बनारसमध्ये माझ्या गुरुला भेटायला माझा एकांत सोडला. तो माझ्याशी सतत विनोद करायचा हिमालयातील वाळवंटात प्रवास.

"तुझ्या पायावर भटकंतीची खूण आहे," त्याने मला एकदा सांगितले. 'मला आनंद आहे की पवित्र हिमालय आहे तुम्हाला गुंतवण्यासाठी पुरेसे विस्तृत. '

"अनेक वेळा," केशबानंद पुढे गेले, "त्यांच्या निधन होण्यापूर्वी आणि नंतर दोन्ही, लाहिरी महाशय प्रकट झाले आहेत माझ्या आधी शारीरिक. त्याच्यासाठी हिमालयाची कोणतीही उंची दुर्गम नाही! "

दोन तासांनंतर त्याने आम्हाला जेवणाच्या अंगणात नेले. मी मूक निराशेने उसासा टाकला. आणखी पंधरा कोर्स जेवण! पेक्षा कमी एक वर्ष भारतीय आदरातिथ्य, आणि मी पन्नास पौंड मिळवले होते! तरीही त्याची उंची मानली गेली असती कोणत्याही सन्मानास नकार देण्याची उद्धटपणा, माझ्या सन्मानार्थ अंतहीन मेजवानीसाठी काळजीपूर्वक तयार. भारतात (इतर कोठेही नाही, अरेरे!) विहीर -पॅडेड स्वामी हे एक रमणीय दृश्य मानले जाते. {FN42-10}

[चित्रण: मिस्टर राईट, मी, मिस ब्लेच - इजिप्तमध्ये - ऊंट पहा. Jpg]

[चित्रण: रवींद्रनाथ टागोर, बंगालचे प्रेरित कवी आणि साहित्यातील नोबेल पारितोषिक tag पहा tagore.jpg]

[चित्रण: श्री राईट आणि मी आदरणीय स्वामी केशबानंद आणि शिष्यासह वृंदावन मधील आश्रम k keshabananda.jpg पहा]

रात्रीच्या जेवणानंतर, केशबानंदांनी मला एका निर्जन कोपऱ्यात नेले.

ते म्हणाले, तुमचे आगमन अनपेक्षित नाही. "माझ्यासाठी तुमच्यासाठी एक संदेश आहे."

मी आश्चर्यचकित झालो; केशबानंदांना भेट देण्याची माझी योजना कोणालाही माहित नव्हती.

"गेल्या वर्षी बद्दीनारायण जवळ उत्तर हिमालयात भटकत असताना," स्वामी पुढे म्हणाले, "मी माझा मार्ग गमावला. आश्रय एका प्रशस्त गुहेत दिसला, जो रिकामा होता, जरी आगीचे अंगारे एका छिद्रात चमकले खडकाळ मजला. या एकाकी माघारीच्या रहिवाश्याबद्दल आश्चर्यचकित होऊन, मी आगीजवळ बसलो, माझी नजर सूर्यप्रकाशावर स्थिर आहे गुहेचे प्रवेशद्वार.

"केशबानंद, तू इथे आहेस याचा मला आनंद आहे.' हे शब्द माझ्या मागून आले. मी वळलो, चकित झालो आणि होतो बाबाजींना पाहून चकित! महान गुरूंनी गुहेच्या अवकाशात स्वतःला साकार केले होते. पाहून खूप आनंद झाला त्याला अनेक वर्षांनी पुन्हा, मी त्याच्या पवित्र चरणी नतमस्तक झालो.

"मी तुला इथे बोलावले, 'बाबाजी पुढे गेले. 'म्हणूनच तुम्ही तुमचा मार्ग गमावला आणि माझ्या तात्पुरत्या निवासस्थानाकडे नेले ही गुहा. आमच्या शेवटच्या बैठकीला बराच काळ झाला आहे; तुम्हाला पुन्हा एकदा अभिवादन करताना मला आनंद झाला. '

"मृत्यूहीन मास्तराने मला आध्यात्मिक मदतीचे काही शब्द देऊन आशीर्वाद दिले, नंतर जोडले: 'मी तुम्हाला एक संदेश देतो योगानंद. भारतात परतल्यावर तो तुम्हाला भेट देईल. त्याच्या गुरू आणि त्याच्याशी संबंधित अनेक बाबी लाहिरीचे जिवंत शिष्य योगानंदांना पूर्णपणे व्यापून ठेवतील. तर त्याला सांगा की मी त्याला हे बघणार नाही वेळ, कारण तो आतुरतेने आशा करतो; पण मी त्याला दुसऱ्या प्रसंगी भेटेन.

बाबाजींनी दिलेले हे सांत्वनादायक वचन केशबानंदांच्या ओठांवरून मला प्राप्त झाले. एक विशिष्ट दुखापत माझ्या हृदयात नाहीसे झाले; मला यापुढे दुःख झाले नाही की, श्री युक्तेश्वरने सूचित केल्याप्रमाणे, बाबाजी येथे दिसले नाहीत कुंभमेळा.

अध्याय 42. माझ्या गुरुबरोबर शेवटचे दिवस

234

पृष्ठ 238

एका योगीचे आत्मचरित्र

आश्रमाचे पाहुणे म्हणून एक रात्र घालवून आमची पार्टी दुसऱ्या दिवशी दुपारी कलकत्याला निघाली. स्वारी जुमना नदीच्या एका पुलानवर, आम्ही सूर्याप्रमाणेच वृंदाबनच्या आकाशाचे भव्य दृश्य अनुभवले आकाशाला आग लावा - वल्कन रंगाची एक सत्य भट्टी, जी आमच्या खाली शांत पाण्यात प्रतिबिंबित होते.

जुमना समुद्रकिनारा बाल श्रीकृष्णाच्या आठवणींनी पवित्र आहे. येथे त्याने निष्पाप गोडतेत गुंतले GOPIS (मोलकरीण) सह त्याच्या LILAS (नाटके) मध्ये, कधीही दरम्यान अस्तित्वात असलेल्या अलौकिक प्रेमाचे उदाहरण देते दैवी अवतार आणि त्याचे भक्त. भगवान श्रीकृष्णाच्या जीवनाबद्दल अनेक पाश्चिमात्य लोकांचा गैरसमज झाला आहे समालोचक. शास्त्रीय रूपक शाब्दिक मनांना चकित करणारे आहे. अनुवादकाची एक मजदार चूक स्पष्ट करेल हा मुद्दा. या कथेमध्ये मध्ययुगीन संत, मोची रविदास यांचा समावेश आहे, ज्यांनी सोप्या भाषेत गायले सर्व मानवजातीत लपलेल्या आध्यात्मिक वैभवाच्या त्याच्या स्वतःच्या व्यापाराबद्दल:

निळ्या रंगाच्या विशाल तिजोरीखाली
लपवलेले कपडे घातलेले देवत्व जगते.

एका पाश्चिमात्याने रविदासांच्या कवितेला दिलेल्या पादचारी व्याख्या ऐकल्यावर स्मितहास्य लपवण्यासाठी कोणी बाजूला वळते लेखक:

"नंतर त्याने एक झोपडी बांधली, त्यामध्ये एक मूर्ती उभी केली जी त्याने लपवण्यापासून बनवली आणि स्वतःला त्याच्या पूजेसाठी लागू केले."

रविदास थोर कबीराचा भाऊ शिष्य होता. रविदासांच्या श्रेष्ठ चेलांपैकी एक चित्तोरची राणी होती. ती तिच्या शिक्षकांच्या सन्मानार्थ मोठ्या संख्येने ब्राह्मणांना मेजवानीसाठी आमंत्रित केले, परंतु त्यांनी नम्रतेने खाण्यास नकार दिला मोची ते स्वतःचे दूषित जेवण खाण्यासाठी सन्माननीय अलिप्तपणाने बसले असताना, लो! प्रत्येक ब्राह्मण त्याच्या बाजूला रविदासांचे रूप सापडले. या सामूहिक दृष्टीने चित्तोरमध्ये व्यापक आध्यात्मिक पुनरुज्जीवन केले.

काही दिवसात आमचा छोटासा ग्रुप कलकत्याला पोहोचला. श्री युक्तेश्वरला पाहण्यास उत्सुक, ते ऐकून मी निराश झालो सरामपूर सोडले होते आणि आता पुरीमध्ये होते, दक्षिणेला सुमारे तीनशे मैल.

"एकदा पुरी आश्रमात या." हा तार 8 मार्च रोजी भाऊ शिष्याने अतुल चंद्राला पाठवला होता रॉय चौधरी, कलकत्यातील मास्टर चेलांपैकी एक. संदेशाची बातमी माझ्या कानापर्यंत पोहोचली; त्यावर दुःखी परिणाम, मी माझ्या गुडचे टेकले आणि देवाला विनंती केली की माझ्या गुरुचे प्राण वाचले पाहिजेत. मी निघणार होतो ट्रेनसाठी वडिलांचे घर, आत एक दैवी आवाज बोलला.

"आज रात्री पुरीला जाऊ नका. तुझी प्रार्थना तो देऊ शकत नाही. "

"प्रभु," मी दुःखी झाले, मी म्हणालो, "तू माझ्याशी पुरी येथे 'टग ऑफ वॉर' मध्ये सामील होऊ इच्छित नाहीस, जिथे तू मास्टरच्या जीवनासाठी माझ्या सततच्या प्रार्थना नाकारल्या पाहिजेत. मग, त्याने तुझ्याकडे उच्च कर्तव्यांसाठी जाणे आवश्यक आहे इशारा? "

अंतर्मुख आज्ञेच्या आज्ञापालनामध्ये, मी ती रात्र पुरीसाठी सोडली नाही. दुसऱ्या दिवशी संध्याकाळी मी निघालो आगगाडी; वाटेत, सात वाजता, एका काळ्या सूक्ष्म ढगाने अचानक आकाश व्यापले. {FN42-11} नंतर, दरम्यान ट्रेन पुरीच्या दिशेने गर्जना केली, श्री युक्तेश्वराचे दर्शन माझ्यासमोर आले. तो बसला होता, खूप गंभीर चेहरा, प्रत्येक बाजूला प्रकाशासह.

"हे सर्व संपले आहे का?" मी विनवणी करून हात वर केले.

त्याने होकार दिला, मग हळूहळू नाहीशी झाली.

मी दुसऱ्या दिवशी सकाळी पुरी रेल्वे प्लॅटफॉर्मवर उभा राहिलो, तरीही आशेच्या विरुद्ध, एक अज्ञात माणूस माझ्याशी संपर्क साधला.

अध्याय 42. माझ्या गुरुबरोबर शेवटचे दिवस

235

पृष्ठ 239

एका योगीचे आत्मचरित्र

"तुम्ही ऐकले आहे की तुमचे गुरु गेले आहेत?" त्याने मला दुसरा शब्द न देता सोडले; तो कोण आहे हे मी कधी शोधले नाही किंवा मला कुठे शोधायचे हे त्याला कसे माहित होते.

स्तब्ध, मी प्लॅटफॉर्मच्या भिंतीच्या विरुद्ध सरकलो, हे लक्षात घेऊन की विविध मार्गांनी माझे गुरु सांगण्याचा प्रयत्न करित आहेत मला विनाशकारी बातमी. विद्रोहाला कंटाळून माझा आत्मा ज्वालामुखीसारखा होता. मी पुरीला पोहोचलो तोपर्यंत आश्रम मी कोसळण्याच्या जवळ होतो. आतला आवाज हळुवारपणे सांगत होता: "स्वतःला गोळा करा. शांत रहा."

मी आश्रम खोलीत प्रवेश केला जिथे मास्टरचे शरीर, अकल्पनीयपणे आजीबाईसारखे, कमळाच्या आसनात बसलेले होते. आरोग्य आणि प्रेमळपणाचे चित्र. त्याच्या निधन होण्याच्या थोड्या वेळापूर्वी, माझे गुरु तापाने किंचित आजारी होते, पण अनंत मध्ये त्याच्या स्वर्गारोहणाच्या दिवसापूर्वी, त्याचे शरीर पूर्णपणे बरे झाले होते. मी कितीही वेळा त्याच्या प्रिय स्वरूपाकडे पाहिल्यावर मला कळले नाही की त्याचे आयुष्य निघून गेले आहे. त्याची त्वचा गुळगुळीत आणि मऊ होती; त्याच्या चेहऱ्यावर शांततेची सुंदर अभिव्यक्ती होती. त्याने गूढतेच्या वेळी जाणीवपूर्वक आपले शरीर सोडले होते बोलावणे.

"बंगालचा सिंह गेला!" मी स्तब्ध होऊन रडलो.

मी 10 मार्च रोजी गंभीर संस्कार केले. श्री युक्तेश्वर यांना पुरातन विधीसह {FN42-12} पुरण्यात आले त्याच्या पुरी आश्रमातील बागेत स्वामी. त्यांचे शिष्य नंतर त्यांच्या गुरूचा सन्मान करण्यासाठी दूर आणि जवळून आले एक स्थानिक विषुव स्मारक सेवा. अमृता बाजार पत्रिका, कलकत्त्याचे अग्रगण्य वृत्तपत्र, नेले त्याचे चित्र आणि खालील अहवाल:

श्रीमंत स्वामी श्री युक्तेश्वर गिरी महाराज, वय 81, यांचा पुण्यस्थान येथे पुण्यस्मरण झाला. 21 मार्च रोजी. अनेक शिष्य विधीसाठी पुरीला आले.

भागवद गीतेच्या महान प्रवर्तकांपैकी एक, स्वामी महाराज योगीराजांचे महान शिष्य होते बनारसचे श्री श्यामा चरण लाहिरी महाशय. स्वामी महाराज अनेक योगांचे संस्थापक होते सत -सांगा (सेल्फ -रिअलायझेशन फेलोशिप) भारतात केंद्रस्थानी आहे आणि योगामागील मोठी प्रेरणा होती स्वामी योगानंद, त्यांचे प्रमुख शिष्य यांनी पश्चिमेकडे नेलेली चळवळ. ते श्री होते युक्तेश्वरजींची भविष्यसूचक शक्ती आणि खोल साक्षात्कार ज्याने स्वामी योगानंदांना महासागर ओलांडण्यास प्रेरित केले आणि अमेरिकेत भारताच्या स्वामींचा संदेश पसरला.

भगवद् गीता आणि इतर शास्त्रांचे त्यांचे स्पष्टीकरण श्री युक्तेश्वरजींच्या खोलीची साक्ष देतात तत्त्वज्ञानाची आज्ञा, दोन्ही पूर्व आणि पाश्चात्य, आणि दरम्यानच्या ऐक्यासाठी डोळे उघडणारे म्हणून राहतील ओरिएंट आणि ऑक्सिडेंट. सर्व धार्मिक श्रद्धांच्या ऐक्यावर त्यांचा विश्वास असल्याने श्री युक्तेश्वर महाराजांनी स्थापना केली साधू सभा (संतांची सोसायटी) विविध पंथ आणि धर्मांच्या नेत्यांच्या सहकार्याने, धर्मात वैज्ञानिक भावना निर्माण करणे. त्यांच्या निधनाच्या वेळी त्यांनी स्वामी योगानंद यांना नामांकित केले साधू सभेचे अध्यक्ष म्हणून उत्तराधिकारी.

अशा महान माणसाच्या निधनाने आज भारत खरोखर गरीब आहे. सर्व भाग्यवान जवळ आले आहेत त्याने स्वतःमध्ये भारताची संस्कृती आणि साधनेची खरी भावना निर्माण केली जी त्याच्यामध्ये व्यक्त झाली.

मी कलकत्त्याला परतलो. त्याच्या पवित्र आठवणींसह सेरामपूर आश्रमाला जाण्यासाठी अद्याप माझ्यावर विश्वास नाही, मी श्रीयुक्तेश्वरचा छोटा शिष्य प्रफुल्लला सेरामपूरमध्ये बोलावले आणि त्याच्या प्रवेशाची व्यवस्था केली. रांची शाळा.

बुकल्लोर्हला म्हणाला, "सकाळी तुम्ही अलाहाबाद मेल्याला निघालात,

"'योगानंद गेले!' तो ओरडला. 'योगानंद गेले!' तो गुप्तपणे म्हणाला, 'मला त्याला आणखी काही सांगावे लागेल मार्ग. ' त्यानंतर तो तासन्तास शांत बसला. "

अध्याय 42. माझ्या गुरुबरोबर शेवटचे दिवस

236

पृष्ठ 240

एका योगीचे आत्मचरित्र

माझे दिवस व्याख्याने, वर्ग, मुलाखती आणि जुन्या मित्रांसह पुनर्मिलनाने भरलेले होते. खाली एक पोकळ स्मित आणि निरंतर क्रियाकलापांचे जीवन, काळ्या पिशव्याच्या प्रवाहाने आनंदाच्या आतील नदीला प्रदूषित केले जे अनेकांसाठी आहे वर्षे माझ्या सर्व समजांच्या वाळूखाली फिरली होती.

"ते दिव्य गेष्टी कुठे गेले?" मी पीडित आत्म्याच्या खोलवरून शांतपणे रडलो.

उत्तर आले नाही.

"हे सर्वोत्तम आहे की मास्टरने कॉस्मिक प्रिय व्यक्तीशी आपले एकत्रीकरण पूर्ण केले आहे," माझ्या मनाने मला खात्री दिली. "तो आहे मृत्यूहीनतेच्या वर्चस्वात सदासर्वकाळ चमकणारा. "

"तुला पुन्हा कधीच जुन्या सेरामपूर हवेलीत दिसणार नाही," माझ्या हृदयाने शोक व्यक्त केला. "यापुढे तुम्ही आणू शकत नाही आपले मित्र त्याला भेटण्यासाठी किंवा अभिमानाने म्हणा: 'पाहा, भारताचा ज्ञानवतार बसला आहे!' "

मिस्टर राईटने जूनच्या सुरुवातीला आमच्या पार्टीची मुंबईहून पश्चिमेकडे जाण्याची व्यवस्था केली. पंधरवड्यानंतर मे मध्ये कलकत्ता येथे विदाई मेजवानी आणि भाषणे, मिस ब्लेच, मिस्टर राईट आणि मी फोर्डमध्ये गेले बॉम्बे. आमच्या आगमनानंतर, जहाज अधिकाऱ्यांनी आम्हाला आमचा रस्ता रद्द करण्यास सांगितले, कारण त्यासाठी जागा मिळत नव्हती फोर्ड, ज्याची आम्हाला पुन्हा युरोपमध्ये गरज आहे.

"काही हरकत नाही," मी मिस्टर राईटला खिन्नपणे म्हणालो. "मला पुन्हा एकदा पुरीला परत यायचे आहे." मी शांतपणे जोडले, "मला द्या माझ्या गुरूंच्या कबरीला पुन्हा एकदा अश्रूंनी पाणी दिले. "

{FN42-1} शब्दशः, परम, सर्वोच्च; हंसा, हंस. हंस हे शास्त्रीय विद्या मध्ये म्हणून दर्शविले जाते ब्रह्माचे वाहन, सर्वोच्च आत्मा; भेदभावाचे प्रतीक म्हणून, पांढरा हंसा हंस म्हणून विचार केला जातो दूध आणि पाण्याच्या मिश्रणातून खरे सोमा अमृत वेगळे करण्यास सक्षम. HAM - SA (उच्चारित हॉग - एसएयू) हे दोन पवित्र संस्कृत जप शब्द आहेत ज्यात येणाऱ्यांसह स्पंदनात्मक संबंध आहे बाहेर जाणारा श्वास. AHAM -SA म्हणजे शाब्दिक "मी तो आहे."

{FN42-2} त्यांनी साधारणपणे मला SIR म्हणून संबोधून अडचण टाळली आहे.

{FN42-3} पुरी आश्रमात, स्वामी सेबानंद अजूनही मुलांसाठी एक लहान, भरभराटीची योग शाळा चालवत आहेत, आणि प्रौढांसाठी ध्यान गट. संत आणि पंडितांच्या बैठका तिथे वेळोवेळी भरतात.

{FN42-4} कलकत्त्याचा एक विभाग.

{FN42-5} उपमा: II: 9.

{FN42-6} धार्मिक मेलांचा उल्लेख प्राचीन महाभारतात आहे. चिनी प्रवासी Hieuen त्सायांगने अलाहाबाद येथे इ.स .644 मध्ये आयोजित विशाल कुंभमेळ्याचे खाते सोडले आहे. सर्वात मोठा मेला आहे दर बाराव्या वर्षी आयोजित; पुढील सर्वात मोठा (अर्धा किंवा अर्धा) कुंभा दर सहाव्या वर्षी होतो. लहान सुमारे दहा लाख भाविकांना आकर्षित करून प्रत्येक तिसऱ्या वर्षी मेला आयोजित केला जातो. चार पवित्र MELA शहरे आहेत अलाहाबाद, हरद्वार, नाशिक आणि उज्जैन.

सुरुवातीच्या चिनी प्रवाशांनी आपल्याकडे भारतीय समाजाची अनेक चित्रे सोडली आहेत. चिनी पुजारी फा -हिसिएन, चंद्रगुप्त द्वितीय (चौथ्या शतकाच्या प्रारंभी) च्या कारकिर्दीत भारतात त्याच्या अकरा वर्षांचा लेखाजोखा लिहिला. च्या

चिन्मी लेखक सांगतात: "देशभरात कोणीही कोणत्याही सजीवांना मारू नकाही, चाडून पीवू नकाही, ते करू नका. दुकरे किंवा पक्षां ठेवू नका." गुरामध्ये कोणतेही व्यवहार नाहीत, कसाडुची दुकान किंवा डिस्टिलरी नाहीत. बंडसह खोल्या आणि गादी, अन्न आणि कपडे, रहिवासी आणि प्रवासी पुजाऱ्यांसाठी न चुकता पुरवले जातात, आणि हे समान आहे सर्व ठिकाणे. पुजारी परोपकारी सेवांसह आणि मंत्रोच्चार विधींनी स्वतःला व्यापतात; किंवा ते बसतात ध्यानात. " फा - हिसियन आम्हाला सांगतात की भारतीय लोक आनंदी आणि प्रामाणिक होते; फाशीची शिक्षा अज्ञात होती.

अध्याय 42. माझ्या गुरुबरोबर शेवटचे दिवस

237

पृष्ठ 241

एका योगीचे आत्मचरित्र

{FN42-7} मी माझी आई, मोठा भाऊ अनंता, मोठी बहीण रोमा, मास्टर, यांच्या मृत्यूला उपस्थित नव्हतो वडील, किंवा अनेक जवळचे शिष्य.

(वडील ऐंशी - व्या वर्षी 1942 मध्ये कलकत्त्याला गेले.)

{FN42-8} लाखो भारतीय साधूंचे नियंत्रण सात जणांच्या कार्यकारी समितीद्वारे केले जाते भारताच्या सात मोठ्या वर्गाचे प्रतिनिधित्व करणारे नेते. सध्याचे महामंडलेश्वर किंवा अध्यक्ष आहेत जयेंद्र पुरी. हा संत माणूस अत्यंत आरक्षित आहे, अनेकदा त्याचे भाषण तीन शब्दांपर्यंत मर्यादित ठेवते - सत्य, प्रेम, आणि काम. पुरेसे संभाषण!

{FN42-9} वाघाला मागे टाकण्यासाठी अनेक पद्धती आहेत. ऑस्ट्रेलियन एक्सप्लोरर, फ्रान्सिस बर्टल्स, त्याने सांगितले आहे की त्याला भारतीय जंगल "विविध, सुंदर आणि सुरक्षित" आढळले. त्याची सुरक्षा आकर्षण फ्लायपेपर होती. "प्रत्येक रात्री मी माझ्या छावणीभोवती चादर पसरवतो आणि मला कधीही त्रास झाला नाही," त्याने स्पष्ट केले. "द कारण मानसिक आहे. वाघ हा अत्यंत जागरूक प्रतिष्ठेचा प्राणी आहे. तो आजूबाजूला फिरतो आणि आव्हान देतो माणूस फ्लायपेपरवर येईपर्यंत; मग तो दूर सरकतो. कोणताही सन्माननीय वाघ माणसाला तोंड देण्याचे धाडस करणार नाही चिकट फ्लायपेपरवर खाली बसल्यानंतर!"

{FN42-10} मी अमेरिकेत परतल्यानंतर मी साठ - पाच पौंड काढले.

{FN42-11} श्री युक्तेश्वर hour मार्च, १ 36 ३ PM रोजी संध्याकाळी:: ०० वाजता पास झाले.

{FN42-12} भारतातील अंत्यसंस्कार प्रथेसाठी गृहस्थांसाठी अंत्यसंस्कार आवश्यक असतात; स्वामी आणि इतर आदेशांचे भिक्षू अंत्यसंस्कार केले जात नाहीत, परंतु दफन केले जातात. (अधूनमधून अपवाद आहेत.) भिक्षूंचे मृतदेह प्रतीकात्मक आहेत मठ व्रत घेताना शहाणपणाच्या अग्नीत अंत्यसंस्कार केले गेले असे मानले जाते.

अध्याय 43. श्रीयुक्तेश्वराचे पुनरुत्थान

"भगवान श्रीकृष्ण!" मी माझ्या खोलीत बसलो असताना अवतारचे तेजस्वी रूप चमकदार झगमगाटात प्रकट झाले बॉम्बे मधील रीजेंट हॉटेल. रस्त्याच्या पलीकडे एका उंच इमारतीच्या छतावर चमकणे, अक्षम्य दृष्टी होती मी माझ्या लांब उघडलेल्या तिसऱ्या मजल्याच्या खिडकीतून बाहेर बघत असताना अचानक माझ्या दृष्टीस पडली.

दैवी आकृती मला ओवाळली, हसून नमस्कार केला. जेव्हा मला अचूक समजले नाही भगवान श्रीकृष्णाचा संदेश, तो आशीर्वादाच्या हावभावाने निघून गेला. आश्चर्यकारकपणे उंचावले, मला असे वाटले की काही आध्यात्मिक कार्यक्रम आयोजित केला होता.

माझी पाश्चिमात्य यात्रा काही काळासाठी रद्द करण्यात आली होती. मी मध्ये अनेक सार्वजनिक पत्त्यांसाठी नियोजित होते बंगालला परतीच्या भेटीवर जाण्यापूर्वी मुंबई.

१ June जून १ 36 ३ of च्या दुपारी तीन वाजता बॉम्बे हॉटेलमध्ये माझ्या पलंगावर बसलो - एक आठवड्यांनंतर कृष्णाची दृष्टी - मी माझ्या ध्यानातून एका सुंदर प्रकाशामुळे उठलो. माझ्या उघड्या आणि आश्चर्यचकित डोळ्यांसमोर, संपूर्ण खोली एका विलक्षण जगात बदलली गेली, सूर्यप्रकाश अलौकिक वैभवात रूपांतरित झाला.

श्रीयुक्तेश्वराचे मांस आणि रक्ताचे रूप पाहताच मला आनंद झाला.

"माझा मुलगा!" मास्टर कोमलतेने बोलले, त्याच्या चेहऱ्यावर एक देवदूत - विलोभनीय स्मित.

माझ्या आयुष्यात प्रथमच मी त्याच्या पायाशी नतमस्तक होऊन नमस्कार केला नाही पण लगेच त्याला भुकेले जमवण्यासाठी पुढे गेलो माझ्या बाहूत. क्षणांचा क्षण! गेल्या महिन्यातील दुःख हे मी टोलविरूद्ध वजनहीन मोजले होते मुसळधार आनंद आता उतरत आहे.

अध्याय 43. श्रीयुक्तेश्वराचे पुनरुत्थान

238

पृष्ठ 242

एका योगीचे आत्मचरित्र

"मास्तर माझा, माझ्या हृदयाचा प्रिय, तू मला का सोडलेस?" मी जास्त आनंदात असहिष्णु होतो. "का केले तू मला कुंभमेळ्याला जाऊ दे? तुला सोडून गेल्याबद्दल मी स्वतःला किती कडवट दोष दिला आहे!"

[उदाहरण: कृष्णा, भारतातील प्राचीन भविष्यसूचक, आधुनिक कलाकाराची दैवी संकल्पना शिक्षक ज्याचा भगवद्गीतेतील आध्यात्मिक सल्ला हिंदू बायबल बनला आहे. कृष्णाचे चित्रण केले आहे केसांमध्ये मोराचे पंख असलेली हिंदु कला (भगवान लीला, खेळ किंवा सर्जनशील खेळाचे प्रतीक) आणि बासरी, ज्याच्या मोहक नोट्स भक्तांना एक किंवा एक, त्यांच्या माया किंवा वैश्विक झोपेतून जागृत करतात भ्रम. — कृष्ण.जेपीजी पहा]

"मी पहिल्यांदा भेटलो तीर्थक्षेत्र पाहण्याच्या तुमच्या आनंदी अपेक्षेमध्ये मला अडथळा आणायचा नव्हता बाबाजी. मी तुला फक्त थोड्या काळासाठी सोडले; मी पुन्हा तुझ्याबरोबर नाही का?"

"पण तुम्ही, गुरु, देवाचा तोच सिंह आहे का? मी क्रूरच्या खाली दफन केलेल्या शरीरासारखे परिधान केले आहे का? पुरी वाळू?"

"हो, माझ्या मुला, मी तोच आहे. हे एक मांस आणि रक्ताचे शरीर आहे. जरी मी ते ईथरियल म्हणून पाहत असलो तरी तुमच्या दृष्टीने ते आहे शारीरिक वैश्विक अणूपासून मी पूर्णपणे नवीन शरीर तयार केले, अगदी त्या वैश्विक -स्वप्नातील भौतिक प्रमाणे तुम्ही स्वप्नाखाली ठेवलेले शरीर - तुमच्या स्वप्नातल्या जगात पुरी येथे वाळू. मी सत्यात पुनरुत्थित आहे - चालू नाही पृथ्वी पण सूक्ष्म ग्रहावर. माझे रहिवासी पृथ्वीवरील मानवतेपेक्षा चांगले आहेत जे माझे उंच मानके पूर्ण करू शकतात. तिथे तू आणि तुझे उदात्त प्रियजन एके दिवशी माझ्याबरोबर येतील."

"मृत्यूहीन गुरु, मला अधिक सांगा!"

मास्तरांनी एक झटपट, आनंदी हसली. "कृपया, प्रिय," तो म्हणाला, "तू थोडीशी आराम करणार नाहीस?"

"थोडेसे!" मी त्याला ऑक्टोपस ग्रिपने मिठी मारली होती. मी तेच मंद, सुगंधी, नैसर्गिक शोधू शकलो गंध जो आधी त्याच्या शरीराचे वैशिष्ट्य होता. त्याच्या दिव्य देहाचा रोमांचकारी स्पर्श अजूनही कायम आहे माझ्या हातांच्या आतील बाजूस आणि माझ्या तळहातांमध्ये जेव्हा जेव्हा मला ते तेजस्वी तास आठवतात.

"जसे पृथ्वीवर संदेष्टे पाठवले जातात जेणेकरून मनुष्यांना त्यांचे शारीरिक कर्म करण्यास मदत होईल, म्हणून मला देवाने निर्देशित केले आहे तारक म्हणून सूक्ष्म ग्रहावर सेवा करा, "श्री युक्तेश्वर यांनी स्पष्ट केले. "याला हिरण्यलोका किंवा 'प्रदीप्त असे म्हणतात सूक्ष्म ग्रह. ' तेथे मी सूक्ष्म कर्मापासून मुक्त होण्यासाठी आणि अशा प्रकारे मुक्ती मिळवण्यासाठी प्रगत प्राण्यांना मदत करीत आहे सूक्ष्म पुनर्जन्मापासून. हिरण्यलोकावरील रहिवासी आध्यात्मिकदृष्ट्या अत्यंत विकसित आहेत; त्या सर्वांनी मिळवले होते, मध्ये त्यांची शेवटची पृथ्वी - अवतार, ध्यान - जाणीवपूर्वक त्यांचे भौतिक शरीर मृत्यूच्या वेळी सोडण्याची शक्ती. कोणीही हिरण्यलोकात प्रवेश करू शकत नाही जोपर्यंत तो पृथ्वीवर सबिकल्प समाधीच्या पलीकडे गेला नाही. निर्बीकलपा समाधीच्या उच्च राज्यात. {FN43-1}

"हिरण्यलोकाचे रहिवासी आधीच सामान्य सूक्ष्म क्षेत्रातून गेले आहेत, जिथे जवळजवळ सर्व प्राणी आहेत पृथ्वीवरून मृत्यूला जाणे आवश्यक आहे; तेथे त्यांनी सूक्ष्म जगात त्यांच्या भूतकाळातील कृतींचे अनेक बीज तयार केले. काहीही नाही परंतु प्रगत प्राणी सूक्ष्म जगात प्रभावीपणे असे विमोचन कार्य करू शकतात. मग, मुक्त करण्यासाठी त्यांचे आत्मा त्यांच्या सूक्ष्म शरीरात असलेल्या कर्म ट्रेसच्या कोकून अधिक पूर्णपणे, हे उच्च प्राणी होते हिरण्यलोक, सूक्ष्म सूर्य किंवा स्वर्ग, जिथे मी त्यांना मदत करण्यासाठी पुनरुत्थान केले आहे. हिरण्यलोकावर उच्च प्रगत प्राणी देखील आहेत जे आले आहेत श्रेष्ठ, सूक्ष्म, कार्यकारण जग. "

माझे मन आता माझ्या गुरूंशी इतके परिपूर्ण होते की ते त्यांचे शब्द - चित्रे मला सांगत होते
अंशतः भाषणाने आणि अंशतः विचाराने - हस्तांतरणाद्वारे. मला अशा प्रकारे त्याची कल्पना पटकन प्राप्त होत होती - टॅलॉइड्स.

"तुम्ही शास्त्रवचनांमध्ये वाचले आहे," मास्टर पुढे म्हणाले, "देवाने मानवी आत्म्याला क्रमिकपणे तीनमध्ये समाविष्ट केले
शरीर - कल्पना, किंवा कार्यकारण, शरीर; सूक्ष्म सूक्ष्म शरीर, मनुष्याच्या मानसिक आणि भावनिक स्वभावांचे आसन; आणि ते
स्थूल भौतिक शरीर. पृथ्वीवर माणूस त्याच्या भौतिक इंद्रियांनी सुसज्ज आहे. एक सूक्ष्म प्राणी त्याच्याबरोबर कार्य करतो

अध्याय 43. श्रीयुक्तेश्वराचे पुनरुत्थान

239

पृष्ठ 243

एका योगीचे आत्मचरित्र

चेतना आणि भावना आणि जीवनदायी बनलेले शरीर. {FN43-2} एक कार्य -शरीरयुक्त अस्तित्व मध्ये राहते
कल्पनांचे आनंदी क्षेत्र. माझे काम त्या सूक्ष्म प्राण्यांबरोबर आहे जे कार्यकारण जगात प्रवेश करण्याची तयारी करत आहेत. "

"आदरणीय मास्टर, कृपया मला सूक्ष्म ब्रह्मांड बदल अधिक सांगा." जरी मी माझ्या मिठीत थोडासा आराम केला
श्री युक्तेश्वरची विनंती, माझे हात अजूनही त्याच्याभोवती होते. सर्व खजिन्यांच्या पलीकडे खजिना, माझे गुरु ज्यांच्याकडे होते
माझ्यापर्यंत पोहोचण्यासाठी मृत्यूवर हसले!

"बरेच सूक्ष्म ग्रह आहेत, सूक्ष्म प्राण्यांनी भरलेले आहेत," मास्टरने सुरुवात केली. "रहिवासी सूक्ष्म विमाने वापरतात,
किंवा प्रकाशाचे द्रव्यमान, एका ग्राहवरून दुसऱ्या ग्राहाकडे जाण्यासाठी, वीज आणि किरणोत्सर्गी ऊर्जेपेक्षा जलद.

"प्रकाश आणि रंगाच्या विविध सूक्ष्म स्पंदनांनी बनलेले सूक्ष्म विश्व, शेकडो पट मोठे आहे
भौतिक विश्व. संपूर्ण भव्य सृष्टी एका प्रचंड चमकदार फुग्याच्या खाली थोड्या घन टोपलीसारखी लटकलेली आहे
सूक्ष्म गोलाचा. जसे अनेक भौतिक सूर्य आणि तारे अंतराळात फिरतात, त्याचप्रमाणे अगणित सूक्ष्म सौर देखील आहेत
आणि तारकीय प्रणाली. त्यांच्या ग्रहांमध्ये सूक्ष्म सूर्य आणि चंद्र आहेत, भौतिक ग्रहांपेक्षा अधिक सुंदर. च्या
सूक्ष्म प्रकाशमान अरोरा बोरेलिससारखे दिसतात - सनी सूक्ष्म अरोरा यापेक्षा अधिक चमकदार आहे
सौम्य -किरण चंद्र - अरोरा. सूक्ष्म दिवस आणि रात्र पृथ्वीपेक्षा लांब आहेत.

"सूक्ष्म जग असीम सुंदर, स्वच्छ, शुद्ध आणि व्यवस्थित आहे. कोणतेही मृत ग्रह किंवा ओसाड जमीन नाही.
स्थलीय दोष - तण, जीवाणू, कीटक, साप - अनुपस्थित आहेत. चल हवामान विपरीत आणि
पृथ्वीचे असोन्सू, सूक्ष्म ग्रह अधूनमधून चिरंतन वसंत तुचे समान तापमान राखतात
चमकदार पांढरा बर्फ आणि अनेक रंगांच्या दिव्यांचा पाऊस. ओपल लेक आणि तेजस्वी समुद्रांमध्ये सूक्ष्म ग्रह भरपूर आहेत आणि
इंद्रधनुष्य नद्या.

"सामान्य सूक्ष्म विश्व - हिरण्यलोकाचे सूक्ष्म सूक्ष्म स्वर्ग नाही - लाखो सूक्ष्म लोक आहेत
पृथ्वीवरून, किंवा कमीतकमी अलीकडे आलेले प्राणी आणि असंख्य परी, जलपरी,
मासे, प्राणी, गोब्लिन, जीनोम, डेमिगोइस आणि स्पिरिट्स, सर्व वेगवेगळ्या सूक्ष्म ग्रहांवर राहतात
कर्म पात्रतेसह. चांगल्या आणि वाईटासाठी विविध गोलाकार हवेली किंवा स्पंदनात्मक प्रदेश प्रदान केले जातात
आत्मा चांगले लोक मुक्तपणे प्रवास करू शकतात, परंतु दुष्ट आत्मा मर्यादित क्षेत्रांमध्ये मर्यादित आहेत. तशाच प्रकारे
मानव पृथ्वीच्या पृष्ठभागावर राहतो, जमिनीच्या आत किडे, पाण्यात मासे आणि हवेत पक्षी, त्यामुळे सूक्ष्म
वेगवेगळ्या ग्रेडचे प्राणी योग्य स्पंदनात्मक क्वार्टरमध्ये नियुक्त केले जातात.

"इतर जगातून हद्दपार झालेल्या गडद देवदूतांमध्ये, घर्षण आणि युद्ध जीवंत बॉम्बने होतात
किंवा मानसिक मॅनट्रिक {FN43-3} व्हायब्रेटरी किरण. हे प्राणी खिन्न -भिजलेल्या प्रदेशांमध्ये राहतात
कमी सूक्ष्म ब्रह्मांड, त्यांच्या वाईट कर्मांचे कार्य करतात.

"गडद सूक्ष्म कारागृहाच्या वरील विशाल प्रदेशात, सर्व चमकणारे आणि सुंदर आहे. सूक्ष्म ब्रह्मांड अधिक आहे
दैवी इच्छा आणि परिपूर्णतेच्या योजनेशी पृथ्वीपेक्षा नैसर्गिकरित्या जुळलेले. प्रत्येक सूक्ष्म वस्तू प्रकट होते
प्रामुख्याने देवाच्या इच्छेने, आणि अंशतः इच्छेद्वारे - सूक्ष्म प्राण्यांच्या हाकेने. त्यांच्याकडे शक्ती आहे
परमेश्वराने आधीच तयार केलेल्या कोणत्याही गोष्टीची कृपा आणि स्वरूप सुधारणे किंवा वाढवणे. त्याने त्याचे सूक्ष्म दिले आहे
मुलांना सूक्ष्म ब्रह्मांड बदलणे किंवा सुधारणेचे स्वातंत्र्य आणि विशेषाधिकार. पृथ्वीवर एक ठोस आवश्यक आहे
नैसर्गिक किंवा रासायनिक प्रक्रियेद्वारे द्रव किंवा इतर स्वरूपात रूपांतरित केले जाऊ शकते, परंतु सूक्ष्म घन बदलले जातात
रहिवाशांच्या इच्छेनुसार सूक्ष्म द्रव, वायू किंवा उर्जेमध्ये पूर्णपणे आणि त्वरित.

माझे गुरु पुढे म्हणाले, "समुद्र, जमीन आणि हवेत युद्ध आणि खूनाने पृथ्वी अंधारमय आहे," पण सूक्ष्म

कुलें कि आ नंरिपुकिं वाद प्रणीपिदस म्नातं धाही कि आहो. ह्ये सूक्ष्मपुं ह्ये पुं ह्ये बंदसूं बोकरुसा ही की देक्ष्मलाह्यी मुक्त आ हीं वा साकार करतात. कोणतेही स्वरूप धारण करणे, आणि सहजपणे एकत्र कम्युन करू शकता. कोणताही निश्चित, निश्चित, नैसर्गिक नियम त्यांच्याभोवती नाही - कोणताही सूक्ष्म वृक्ष, उदाहरणार्थ, एक सूक्ष्म आंबा किंवा इतर इच्छित फळे, फूल, किंवा उत्पादन करण्यास यशस्वीरित्या सांगितले जाऊ शकते खरंच इतर कोणतीही वस्तू. काही कर्म प्रतिबंध आहेत, परंतु सूक्ष्म जगात कोणतेही भेद नाहीत विविध रूपांच्या वांछनीयतेबद्दल. देवाच्या सर्जनशील प्रकाशासह सर्व काही चैतन्यमय आहे.

अध्याय 43. श्रीयुक्तेश्वराचे पुनरुत्थान

240

पान 244

एका योगीचे आत्मचरित्र

“कोणीही स्त्रीपासून जन्माला येत नाही; अपत्य सूक्ष्म प्राण्यांनी त्यांच्या वैश्विक इच्छेच्या मदतीने साकार केले आहे विशेष नमुनेदार, सूक्ष्मदृष्ट्या घनीभूत स्वरूपात. अलीकडे शारीरिकदृष्ट्या अव्यवस्थित अस्तित्व एक मध्ये येते निमंत्रण द्वारे सूक्ष्म कुटुंब, समान मानसिक आणि आध्यात्मिक प्रवृत्ती द्वारे काढलेले.

“सूक्ष्म शरीर थंड किंवा उष्णता किंवा इतर नैसर्गिक परिस्थितींच्या अधीन नाही. शरीरशास्त्रात सूक्ष्म समाविष्ट आहे मेंदू, किंवा हजारो पाकळ्या असलेले कमळ, आणि सुषुम्ना मधील सहा जागृत केंद्रे, किंवा सूक्ष्म सेरेब्रो -स्पाइनल अक्ष. हृदय सूक्ष्म मेंदूतून वैश्विक ऊर्जा तसेच प्रकाश खेचते आणि त्यास पंप करते सूक्ष्म तंत्रिका आणि शरीराच्या पेशी किंवा लाइफट्रॉन. सूक्ष्म प्राणी त्यांच्या शरीरावर लाइफट्रॉनिक शक्तीद्वारे किंवा प्रभावित करू शकतात मॉन्ट्रिक स्पंदने.

“सूक्ष्म शरीर हे शेवटच्या भौतिक स्वरूपाचे अचूक प्रतिरूप आहे. सूक्ष्म प्राणी समान स्वरूप टिकवून ठेवतात जे त्यांच्या पूर्वीच्या ऐहिक प्रवासात तारुण्यात होते; कधीकधी एक सूक्ष्म प्राणी निवडतो, जसे मी, त्याचे म्हातारपणाचे स्वरूप टिकवून ठेवण्यासाठी. ” मास्टर, तरुणाईचे सार काढत, आनंदाने हसले.

“अवकाशाच्या विपरीत, त्रिमितीय भौतिक जग केवळ पाच इंद्रियांद्वारे ओळखले जाते, सूक्ष्म क्षेत्रे आहेत सर्व -समावेशक सहाव्या इंद्रिय -अंतर्ज्ञानाला दृश्यमान, ”श्री युक्तेश्वर पुढे गेले. “पूर्णपणे अंतर्ज्ञानी भावनांनी, सर्व सूक्ष्म प्राणी पाहतात, ऐकतात, वास घेतात, चव आणि स्पर्श करतात. त्यांच्याकडे तीन डोळे आहेत, त्यापैकी दोन अंशतः बंद आहेत. च्या तिसरा आणि मुख्य सूक्ष्म डोळा, कपाळावर अनुलंब ठेवलेला, उघडा आहे. सूक्ष्म प्राण्यांमध्ये सर्व बाह्य संवेदना असतात अवयव - कान, डोळे, नाक, जीभ आणि त्वचा - परंतु ते संवेदना अनुभवण्यासाठी अंतर्ज्ञानात्मक ज्ञान वापरतात शरीराच्या कोणत्याही भागाद्वारे; ते कान, नाक किंवा त्वचेद्वारे पाहू शकतात. ते द्वारे ऐकण्यास सक्षम आहेत डोळे किंवा जीभ, आणि कान किंवा त्वचेद्वारे चव घेऊ शकतात आणि पुढे. {FN43-4}

“माणसाचे शारीरिक शरीर अगणित धोक्यांना सामोरे गेले आहे, आणि सहज दुखापत किंवा अपंग आहे; ईथरियल सूक्ष्म शरीर कधीकधी कट किंवा जखम होऊ शकते परंतु केवळ इच्छेने ते लगेच बरे होते. ”

“गुरुदेव, सर्व सूक्ष्म व्यक्ती सुंदर आहेत का?”

“सूक्ष्म जगातील सौंदर्य हे आध्यात्मिक गुण म्हणून ओळखले जाते, बाह्य स्वरूप नाही.” श्री युक्तेश्वरने उत्तर दिले. “सूक्ष्म प्राणी चेहऱ्याच्या वैशिष्ट्यांना कमी महत्त्व देतात. त्यांना विशेषाधिकार आहे, तथापि, नवीन, रंगीबेरंगी, सूक्ष्मदृष्ट्या भौतिक शरीरांसह स्वतः च्या इच्छेनुसार पोशाख करणे. जसे संसारी पुरुष पर्व कार्यक्रमांसाठी नवीन अरे करू नका, म्हणून सूक्ष्म प्राण्यांना विशेषतः डिझाइन केलेले स्वतः ला बेडके करण्याचे प्रसंग सापडतात फॉर्म

“हिरण्यलोकासारख्या उच्च सूक्ष्म ग्रहांवर आनंदी सूक्ष्म उत्सव होतात जेव्हा एखादी व्यक्ती मुक्त होते आध्यात्मिक प्रगतीद्वारे सूक्ष्म जगातून, आणि म्हणून कार्यकारण स्वर्गात प्रवेश करण्यास तयार आहे जग. अशा प्रसंगी अदृश्य स्वर्गीय पिता आणि त्याच्यामध्ये विलीन झालेले संत साकार होतात स्वतःला त्यांच्या स्वतःच्या पसंतीच्या शरीरात सामील करा आणि सूक्ष्म उत्सवात सामील व्हा. त्याच्या प्रिय व्यक्तीला संतुष्ट करण्यासाठी भक्त, परमेश्वर कोणतेही इच्छित स्वरूप धारण करतो. जर भक्ताने भक्तीद्वारे उपासना केली, तर तो देव म्हणून पाहतो दैवी आई. येथूसाठी, पिता - अनंत एक पैलू इतर संकल्पनांच्या पलीकडे आकर्षक होते. च्या निर्माणकर्त्याने त्याच्या प्रत्येक सृष्टीला दिलेली व्यक्तिमत्त्व प्रत्येक कल्पना करण्यायोग्य बनवते परमेश्वराच्या अष्टपैलूत्वावर अकल्पनीय मागणी! ” माझे गुरु आणि मी एकत्र आनंदाने हसले.

“इतर जीवनातील मित्र सूक्ष्म जगात एकमेकांना सहज ओळखतात,” श्री युक्तेश्वर पुढे गेले सुंदर, फ्लुटेलिक आवाज. “मैत्रीच्या अमरत्वाचा आनंद घेताना, त्यांना प्रेमाची अविनाशीपणाची जाणीव होते,

ऐहिक जीवनातील दुःखी, भ्रामक विभाजनाच्या वेळी अनेकदा शंका घेतली जाते.

“सूक्ष्म प्राण्यांचे अंतर्ज्ञान पडद्याद्वारे छेदते आणि पृथ्वीवरील मानवी क्रियाकलापांचे निरीक्षण करते, परंतु मनुष्य करू शकत नाही जोपर्यंत त्याची सहावी इंद्रिय काही प्रमाणात विकसित होत नाही तोपर्यंत सूक्ष्म जग पहा. हजारो पृथ्वी -रहिवाशांकडे आहेत क्षणाक्षणाला सूक्ष्म अस्तित्व किंवा सूक्ष्म जग दिसले.

अध्याय 43. श्रीयुक्तेश्वराचे पुनरुत्थान

241

पान 245

एका योगीचे आत्मचरित्र

“हिरण्यलोकावरील प्रगत प्राणी दिवसेंदिवस आणि रात्रीच्या दरम्यान सूक्ष्म जागरूक राहतात, वैश्विक सरकारच्या गुंतागुंतीच्या समस्यांचे निराकरण करण्यात मदत करणे आणि उधळ्या पुत्रांचे विमोचन, पृथ्वीवरील आत्मा. जेव्हा हिरण्यलोक प्राणी झोपतात, त्यांना अधूनमधून स्वप्नासारखी सूक्ष्म दृष्टी येते. त्यांचे मन आहे सहसा सर्वोच्च निर्विकल्प आनंदाच्या जागरूक अवस्थेत मग्न असतात.

“सूक्ष्म जगाच्या सर्व भागांतील रहिवासी अजूनही मानसिक वेदनेच्या अधीन आहेत. ची संवेदनशील मने हिरण्यलोकासारख्या ग्रहावरील उच्च प्राण्यांना आचार किंवा समजात काही चूक झाल्यास तीव्र वेदना जाणवते सत्य हे प्रगत प्राणी आध्यात्मिक परिपूर्णतेसह त्यांच्या प्रत्येक कृती आणि विचारांना अनुकूल करण्याचा प्रयत्न करतात कायदा

“सूक्ष्म रहिवाशांमध्ये संप्रेषण पूर्णपणे सूक्ष्म टेलिपॅथी आणि दूरदर्शन द्वारे आयोजित केले जाते; एकही नाही लिखित आणि बोललेल्या शब्दाचा गोंधळ आणि गैरसमज जे पृथ्वीवरील रहिवाशांनी सहन केले पाहिजे. ज्याप्रमाणे सिनेमाच्या पडद्यावरील व्यक्ती हलके चित्रांच्या मालिकेतून हलतात आणि वागतात, आणि तसे करत नाहीत प्रत्यक्षात श्वास घ्या, म्हणून सूक्ष्म प्राणी चालतात आणि प्रकाशाच्या बुद्धिमान मार्गदर्शित आणि समन्वित प्रतिमा म्हणून काम करतात, ऑक्सिजन पासून शक्ती काढण्याची गरज न. माणूस घन, द्रव, वायू आणि उर्जा यावर अवलंबून असतो उदरनिर्वाह; सूक्ष्म प्राणी प्रामुख्याने वैश्विक प्रकाशाने स्वतःला टिकवतात.

“मास्तर माझे, सूक्ष्म प्राणी काही खातात का?” मी त्याच्या आश्चर्यकारक स्पष्टीकरणांसह पीत होतो माझ्या सर्व विद्याशाखांची ग्रहणक्षमता - मन, हृदय, आत्मा. सत्याबद्दलच्या अचेतन धारणा कायमस्वरूपी वास्तविक असतात आणि अस्थिर, क्षणभंगुर अनुभव आणि छाप तात्पुरत्या किंवा तुलनेने कधीही जास्त नसतात खरे आहे, आणि लवकरच त्यांचे सर्व चैतन्य स्मरणात हरवते. माझ्या गुरुचे शब्द इतक्या भेदकपणे छापले गेले माझ्या अस्तित्वाचे चर्मपत्र की कोणत्याही वेळी, माझे मन सुपरकॉन्शस अवस्थेत स्थानांतरित करून, मी स्पष्टपणे करू शकतो दैवी अनुभव पुन्हा मिळवा.

“सूक्ष्म किरणांसारख्या भाज्या सूक्ष्म मातीत भरपूर आहेत,” त्याने उत्तर दिले. “सूक्ष्म प्राणी उपभोगतात भाज्या, आणि प्रकाशाच्या तेजस्वी झन्झामधून आणि सूक्ष्म नदी आणि नद्यांमधून वाहणारे अमृत प्या. फक्त पृथ्वीवरील व्यक्तींच्या अदृश्य प्रतिमा आकाशातून खोदल्या जाऊ शकतात आणि दूरदर्शनद्वारे दृश्यमान केल्या जाऊ शकतात उपकरणे, नंतर पुन्हा अंतराळात सोडण्यात आली, म्हणून देवाने भाज्यांचे अदृश्य सूक्ष्म ब्लूप्रिंट तयार केले आणि आकाशात तरंगणारी झाडे त्यांच्या रहिवाशांच्या इच्छेनुसार सूक्ष्म ग्रहावर आढळतात. त्याच मध्ये अशा प्रकारे, या प्राण्यांच्या विलक्षण कल्पनेपासून, सुगंधी फुलांच्या संपूर्ण बागांचे पुनरुत्थान होते नंतर इथरिक अदृश्यतेकडे. जरी हिरण्यलोकासारख्या स्वर्गीय ग्रहांवर राहणारे जवळजवळ मुक्त झाले आहेत खाण्याच्या कोणत्याही गरजेपासून, जवळजवळ पूर्णपणे मुक्त झालेल्या आत्म्यांचे बिनशर्त अस्तित्व अजूनही जास्त आहे कार्यकारण जग, जे काही खात नाहीत ते आनंदाच्या मन्नाशिवाय.

“पृथ्वी - मुक्त झालेल्या सूक्ष्म अस्तित्वाला अनेक नातेवाईक, वडील, माता, पत्नी, पती आणि मित्रांनो, पृथ्वीवरील वेगवेगळ्या अवतारांदरम्यान मिळवलेले, {FN43-5} कारण ते वेळोवेळी विविध स्वरूपात दिसतात सूक्ष्म क्षेत्रांचे भाग. त्यामुळे कोणावर विशेषतः प्रेम करावे हे समजून घेण्यास तो तोट्यात आहे; तो अशा प्रकारे शिकतो सर्वाना दैवी आणि समान प्रेम देणे, लहान मुले आणि देवाची वैयक्तिक अभिव्यक्ती. जरी बाहेरी नवीन गुणांच्या विकासानुसार प्रियजनांचे स्वरूप कमी -अधिक प्रमाणात बदलले असेल कोणत्याही विशिष्ट आत्म्याचे नवीनतम जीवन, सूक्ष्म अस्तित्व एकदाच त्या सर्वाना ओळखण्यासाठी त्याच्या अंतर्ज्ञानाचा वापर करते अस्तित्वाच्या इतर विमानांमध्ये त्याला प्रिय, आणि त्यांच्या नवीन सूक्ष्म घरात त्यांचे स्वागत करण्यासाठी. कारण प्रत्येक अणु सृष्टीमध्ये व्यक्तिमत्त्वाला निर्विवादपणे दडपले जाते, {FN43-6} एक सूक्ष्म मित्र ओळखला जाईल नाही तो कितीही वेशभूषा करू शकतो, जरी पृथ्वीवर एखाद्या अभिनेत्याची ओळख अगदी बारीक निरीक्षणाने शोधता येते कोणताही वेश असूनही

"सूक्ष्म जगात जीवनाचा कालावधी पृथ्वीपेक्षा खूप मोठा आहे. सामान्य प्रगत सूक्ष्म अस्तित्वाची सरासरी जीवनाचा कालावधी पाचशे ते एक हजार वर्षांपर्यंत आहे, जो वेळेच्या ऐहिक मानकांनुसार मोजला जातो. काही लाल लाकडाची झाडे सहस्राब्दीपर्यंत बहुतेक झाडे जगतात किंवा काही योगी अनेक शंभर वर्षे जगतात जरी बहुतेक पुरुष वयाच्या साठ वर्षांपूर्वीच मरतात, म्हणून काही सूक्ष्म प्राणी नेहमीच्या कालावधीपेक्षा जास्त काळ जगतात सूक्ष्म अस्तित्त्व. सूक्ष्म जगाला भेट देणारे तेथे अधिक किंवा कमी कालावधीसाठी राहतात त्यांच्या शारीरिक कर्मांचे वजन, जे त्यांना एका विशिष्ट वेळेत पृथ्वीवर परत आणते.

अध्याय 43. श्रीयुक्तेश्वराचे पुनरुत्थान

242

पृष्ठ 246

एका योगीचे आत्मचरित्र

"सूक्ष्म जीवाला त्याचे तेजस्वी शरीर सोडताना मृत्यूशी कष्टाने संघर्ष करावा लागत नाही. यापैकी बरेच प्राणी तरीही त्यांचे सूक्ष्म स्वरूप सोडण्याच्या विचाराने किंचित घाबरतात सूक्ष्म कारक एक. सूक्ष्म जग अनिच्छुक मृत्यू, रोग आणि वृद्धापकापासून मुक्त आहे. हे तीन भय आहेत पृथ्वीचा शाप, जिथे मनुष्याने त्याच्या चेतनाला स्वतःला जवळजवळ संपूर्णपणे दुर्बलपणे ओळखण्याची परवानगी दिली आहे अस्तित्वात राहण्यासाठी शारीरिक शरीराला हवा, अन्न आणि झोपेची सतत मदत आवश्यक असते.

"शारीरिक मृत्यू हा श्वासोच्छ्वास आणि देह पेशींचे विघटन करून होतो. सूक्ष्म मृत्यू लाइफट्रॉनचे विखुरणे, ऊर्जेच्या त्या प्रकट युनिट्स असतात ज्या सूक्ष्म जीवनाचे गठन करतात प्राणी. शारीरिक मृत्यूच्या वेळी एखादा प्राणी देहाची चेतना गमावतो आणि त्याच्या सूक्ष्म शरीराबद्दल जागरूक होतो सूक्ष्म जग. योग्य वेळेत सूक्ष्म मृत्यूचा अनुभव घेताना, एक जीव अशा प्रकारे सूक्ष्म जन्माच्या चेतनेतून निघून जातो आणि शारीरिक जन्म आणि मृत्यूचा मृत्यू. सूक्ष्म आणि शारीरिक बंदीची ही आवर्त चक्रे आहेत सर्व अज्ञानी प्राण्यांचे अयोग्य भाग्य. स्वर्ग आणि नरकाची शास्त्रीय व्याख्या कधीकधी माणसाला ढवळून काढते त्याच्या दीर्घ अनुभवांच्या दीर्घ-श्रृंखलेच्या अवचेतन आठवणीपेक्षा सखोल सूक्ष्म आणि सूक्ष्म निराशाजनक स्थलीय जग. "

"प्रिय गुरु," मी विचारले, "तुम्ही पृथ्वीवरील पुनर्जन्मातील फरकाचे अधिक तपशीलवार वर्णन कराल का? आणि सूक्ष्म आणि कार्यकारण क्षेत्रात?"

"एक वैयक्तिक आत्मा म्हणून मनुष्य मूलतः कारणीभूत आहे," माझे गुरु स्पष्ट करतात. "ते शरीर एक मॅट्रिक्स आहे देवाने मूलभूत किंवा कारणात्मक विचार शक्ती म्हणून आवश्यक असलेल्या पस्तीस आयडियाज ज्यामधून त्याने नंतरची स्थापना केली एकोणीस घटकांचे सूक्ष्म सूक्ष्म शरीर आणि सोळा घटकांचे स्थूल भौतिक शरीर.

"सूक्ष्म शरीराचे एकोणीस घटक मानसिक, भावनिक आणि जीवनदायी आहेत. एकोणीस घटक आहेत बुद्धिमत्ता; अहंकार; भावना; मन (संवेदना - चेतना); ज्ञानाची पाच साधने, सूक्ष्म दृष्टी, श्रवण, वास, चव, स्पर्श या संवेदनांचे समकक्ष; कृतीची पाच साधने, मानसिक मॅन्युअल कौशल्य निर्माण करणे, बाहेर काढणे, बोलणे, चालणे आणि व्यायाम करण्यासाठी कार्यकारी क्षमतांसाठी पत्रव्यवहार; आणि पाच लाइफ फोर्सची साधने, ज्यांना स्फटिक, आत्मसात करणे, नष्ट करणे, चयापचय, आणि शरीराची परिसंचरण कार्ये. एकोणीस घटकांचे हे सूक्ष्म सूक्ष्म आवरण भौतिक शरीराच्या मृत्युपासून वाचतो, जे सोळा सकल धातू आणि अधातू घटकांपासून बनलेले आहे.

"देवाने स्वतःमध्ये वेगवेगळ्या कल्पना विचारात घेतल्या आणि त्या स्वप्नांमध्ये मांडल्या. अशा प्रकारे लेडी कॉस्मिक ड्रीम तिच्या सर्व सापेक्षतेच्या प्रचंड अंतहीन दागिन्यांनी सजलेले.

"कार्यकारण शरीराच्या पंचवीस विचार श्रेणींमध्ये, देवाने मनुष्याच्या एकोणीसच्या सर्व गुंतागुंत विस्तृत केल्या आहेत सूक्ष्म आणि सोळा भौतिक समकक्ष. स्पंदनात्मक शक्तीचे संक्षेपण करून, प्रथम सूक्ष्म, नंतर स्थूल, तो माणसाचे सूक्ष्म शरीर आणि शेवटी त्याचे भौतिक स्वरूप तयार केले. सापेक्षतेच्या कायद्यानुसार, ज्याद्वारे प्रार्थम साधेपणा विस्मयकारक बहुविध बनला आहे, कारणात्मक ब्रह्मांड आणि कार्यकारण शरीर भिन्न आहेत सूक्ष्म ब्रह्मांड आणि सूक्ष्म शरीर; भौतिक ब्रह्मांड आणि भौतिक शरीर त्याचप्रमाणे वैशिष्ट्यपूर्ण आहेत सृष्टीच्या इतर प्रकारांशी भिन्नता.

"दैहिक शरीर निर्माणकर्त्याच्या निश्चित, वस्तुनिष्ठ स्वप्नांनी बनलेले आहे. द्वैत सदैव अस्तित्वात आहेत पृथ्वी: रोग आणि आरोग्य, वेदना आणि आनंद, नुकसान आणि नफा. मानवांना मर्यादा आणि प्रतिकार सापडतो त्रिमितीय बाब. जेव्हा माणसाची जगण्याची इच्छा रोग किंवा इतर कारणांमुळे तीव्रपणे हादरली जाते, मृत्यू आगमन; मांसाचा जड ओव्हरकोट तात्पुरता सांडला जातो. आत्मा मात्र सूक्ष्मात अडकून राहतो

आणि कारण देह. {FN43-7} चिकट शक्ती ज्याद्वारे तिन्ही शरीरे एकत्र धरली जातात ती इच्छा आहे. च्या अपूर्ण इच्छांची शक्ती हे सर्व मनुष्याच्या गुलामगिरीचे मूळ आहे.

"शारीरिक इच्छा अहंकार आणि इंद्रिय सुखामध्ये आहेत. संवेदनांची सक्ती किंवा प्रलोभन अनुभव इच्छा पेक्षा अधिक शक्तिशाली आहे - सूक्ष्म संलग्नक किंवा कारणात्मक धारणा सह जोडलेले बल.

अध्याय 43. श्रीयुक्तेश्वराचे पुनरुत्थान

243

पान 247

एका योगीचे आत्मचरित्र

"सूक्ष्म इच्छा कंपनच्या दृष्टीने आनंदभावती केंद्रित असतात. सूक्ष्म प्राणी ईथेच्या संगीताचा आनंद घेतात बदल आणि प्रकाशाच्या निरपेक्ष अभिव्यक्ती म्हणून सर्व सृष्टीच्या दृष्टीने गोलाकार आणि आत प्रवेश करतात. सूक्ष्म प्राणी वास, चव आणि स्पर्श प्रकाश देखील करतात. सूक्ष्म इच्छा अशा प्रकारे सूक्ष्म अस्तित्वाच्या शक्तीशी जोडल्या जातात सर्व वस्तू आणि अनुभवांना प्रकाशाच्या रूपात किंवा घनीभूत विचार किंवा स्वप्ने म्हणून आणा.

"कारणात्मक इच्छा केवळ समजाने पूर्ण होतात. जवळजवळ - मुक्त प्राणी जे केवळ कार्यकारणात अडकलेले आहेत शरीर संपूर्ण विश्वाला स्वप्राची साक्ष म्हणून पाहते - देवाच्या कल्पना; ते काहीही साकार करू शकतात आणि सर्व काही अगदी विचारात. कारणीभूत प्राणी म्हणून भौतिक संवेदनांचा किंवा सूक्ष्माचा आनंद मानतात आत्म्याच्या सूक्ष्म संवेदनांना स्थूल आणि गुदमरल्यासारखे आनंद. कारणीभूत प्राणी त्यांच्या इच्छा पूर्ण करतात त्यांना त्वरित साकार करणे. {FN43-8} ज्यांना स्वतःला फक्त नाजूक बुरख्याने झाकलेले दिसते कार्यकर्ता शरीर जरी निर्माणकर्ता म्हणून विश्वांना प्रकट करू शकतो. कारण सर्व सृष्टी ही बनलेली आहे वैश्विक स्वप्न - पोत, कार्यकारणाने पातळ वस्त्र धारण केलेल्या आत्म्याला शक्तीचे विशाल साक्षात्कार असतात.

"आत्मा, स्वभावाने अदृश्य असल्याने, केवळ त्याच्या शरीराच्या किंवा शरीराच्या उपस्थितीने ओळखला जाऊ शकतो. फक्त शरीराची उपस्थिती दर्शवते की त्याचे अस्तित्त्व अपूर्ण इच्छांनी शक्य झाले आहे. {FN43-9}

"जोपर्यंत मनुष्याचा आत्मा एका, दोन किंवा तीन शरीराच्या कंटेनरमध्ये बंद आहे, तो कॉर्कसह घट्ट बंद केला जातो. अज्ञान आणि इच्छा, तो आत्म्याच्या समुद्रात विलीन होऊ शकत नाही. जेव्हा स्थूल भौतिक ग्रहण नष्ट होते मृत्यूच्या हातोड्याने, इतर दोन आवरणे - सूक्ष्म आणि कार्यकारण - अजूनही आत्म्याला टाळण्यासाठी बाकी आहेत जाणीवपूर्वक सर्वव्यापी जीवनात सामील व्हा. जेव्हा इच्छाशक्ती शहाणपणाने प्राप्त होते, तेव्हा त्याची शक्ती उर्वरित दोन पात्रांचे विघटन करते. लहान मानवी आत्मा उदयास येतो, शेवटी मुक्त; तो एक सह आहे मापन रहित मोठेपणा. "

मी माझ्या दैवी गुरूंना उच्च आणि गूढ कारणीभूत जगावर अधिक प्रकाश टाकण्यास सांगितले.

"कार्यकारण जग अवर्णनीय सूक्ष्म आहे," त्याने उत्तर दिले. "ते समजून घेण्यासाठी, एखाद्याकडे असणे आवश्यक आहे एकाग्रतेची इतकी प्रचंड शक्ती की तो आपले डोळे बंद करू शकतो आणि सूक्ष्म ब्रह्मांड आणि भौतिक ब्रह्मांड त्यांच्या सर्व विशालतेमध्ये - घन टोपलीसह चमकदार फुगा - केवळ कल्पनांमध्ये अस्तित्वात आहे. तर या अलौकिक एकाग्रतेने एकाने दोन ब्रह्मांडांना त्यांच्या सर्व गोष्टींसह रूपांतरित किंवा सोडविण्यास यशस्वी झाले जटिल कल्पनांमध्ये गुंतागुंत, तो नंतर कार्यकारण जगापर्यंत पोहोचेल आणि फ्यूजनच्या सीमेवर उभे राहील मन आणि पदार्थ यांच्यात. तेथे सर्व निर्माण केलेल्या वस्तू - घन, द्रव, वायू, वीज, ऊर्जा, सर्वकाही जाणतात प्राणी, देव, पुरुष, प्राणी, वनस्पती, जीवाणू - चेतनाचे रूप म्हणून, जसे माणूस डोळे बंद करू शकतो आणि लक्षात ठेवा की तो अस्तित्वात आहे, जरी त्याचे शरीर त्याच्या भौतिक डोळ्यांना अदृश्य आहे आणि केवळ एक कल्पना म्हणून उपस्थित आहे.

"मनुष्य जे काही काल्पनिकपणे करू शकतो, एक कार्यकारणभाव प्रत्यक्षात करू शकतो. सर्वात जबरदस्त कल्पक मानवी बुद्धिमत्ता केवळ मनमध्ये, विचारांच्या एका टोकापासून दुसऱ्यापर्यंत, मानसिकदृष्ट्या वगळण्यास सक्षम आहे एका ग्रहावरून दुसऱ्या ग्रहावर, किंवा अनंतकाळच्या खड्ड्यात सतत खाली पडणे, किंवा आकाशगंगाच्या छत मध्ये रॉकेट सारखे उडणे, किंवा दुधाळ मार्गावर आणि तारेच्या जागांवर सर्चलाइट प्रमाणे. परंतु कार्यकारण जगातील प्राण्यांना अ बरेच मोठे स्वातंत्र्य, आणि ते सहजपणे त्यांचे विचार त्वरित वस्तुनिष्ठतेत प्रकट करू शकतात, कोणत्याही गोष्टीशिवाय भौतिक किंवा सूक्ष्म अडथळा किंवा कर्म मर्यादा.

"कारणीभूत प्राण्यांना हे समजते की भौतिक ब्रह्मांड प्रामुख्याने इलेक्ट्रॉनने बनलेले नाही किंवा सूक्ष्म नाही ब्रह्मांड मुळात लार्डफ्रॉन्सपासून बनलेला असतो - दोन्ही प्रत्यक्षात सर्वात कमी कणांपासून तयार केले जातात

“कार्यकारण जगातील आत्मा एकमेकांना आनंदी आत्म्याचे वैयक्तिक गुण म्हणून ओळखतात; त्यांचे विचार - गोष्टी ही एकमेव वस्तू आहेत जी त्यांच्या सभोवती आहेत. कारण प्राणी त्यांच्यातील फरक पाहतात शरीर आणि विचार फक्त कल्पना आहेत. एक माणूस म्हणून, त्याचे डोळे बंद करून, एक चमकदार पांढरा प्रकाश किंवा अ दुर्बल निळा धुके, म्हणून केवळ विचाराने कार्य करणारे प्राणी पाहण्यास, ऐकण्यास, जाणण्यास, चव आणि स्पर्श करण्यास सक्षम आहेत; ते तयार करतात वैश्विक मनाच्या सामर्थ्याने काहीही, किंवा ते विरघळते.

अध्याय 43. श्रीयुक्तेश्वराचे पुनरुत्थान

244

पान 248

एका योगीचे आत्मचरित्र

“कार्यकारण जगात मृत्यू आणि पुनर्जन्म दोन्ही विचारात आहेत. कारण -शरीरयुक्त प्राणी केवळ अमृतवर मेजवानी करतात अनंतकाळाचे नवीन ज्ञान. ते शांतीच्या झऱ्यांमधून मद्यपान करतात, समजांच्या ट्रॅकलेस मातीवर फिरतात, समुद्रात पोहणे - आनंदाचा अंतहीनपणा. लो! त्यांचे तेजस्वी विचार पहा - शरीर कोट्यवधीपेक्षा झूम झाले आहे स्पिरिटने तयार केलेले ग्रह, विश्वांचे ताजे बुडबुडे, शहाणपण - तारे, गोल्डन नेबुलाची वर्णक्रमी स्वप्ने, सर्वत्र इन्फिनिटीची स्काय ब्लू छाती!

"अनेक प्राणी हजारो वर्षे कार्यकारण विश्वात राहतात. सखोल परमानंदांनी मुक्त झालेला आत्मा छोट्या कारणास्तव शरीरातून स्वतःला मागे घेतो आणि कार्यकारण ब्रह्मांडाच्या विशालतेवर टाकतो. सर्व वेगळे कल्पनांची उर्जा, शक्तीच्या विशेष लाटा, प्रेम, इच्छा, आनंद, शांती, अंतर्ज्ञान, शांतता, आत्म-नियंत्रण आणि एकाग्रता सतत आनंदाच्या समुद्रात वितळते. यापुढे आत्म्याला त्याचा आनंद अनुभवण्याची गरज नाही चेतनाची वैयक्तिक लाट, परंतु एका वैश्विक महासागरात विलीन झाली आहे, त्याच्या सर्व लाटा - शाश्वत हशा, थरार, धडधड.

“जेव्हा एखादा आत्मा तीन शरीरांच्या कोकून बाहेर असतो तेव्हा तो सापेक्षतेच्या नियमापासून कायमचा निसटतो आणि बनतो अगम्य कधीही - अस्तित्वात. {FN43-10} सर्वव्यापकतेचे फुलपाखरू पाहा, त्याचे पंख ताऱ्यांनी कोरलेले आहेत आणि चंद्र आणि सूर्य! आत्म्यात विस्तारलेला आत्मा प्रकाशहीन प्रकाशाच्या प्रदेशात एकटाच राहतो, अंधारहीन असतो गडद, अविचारी विचार, देवाच्या वैश्विक सृष्टीच्या स्वप्नातील आनंदाच्या परमानंदाने मादक. ”

"एक मुक्त आत्मा!" मी घाबरून स्वलन केले.

"जेव्हा एखादा आत्मा शेवटी शारीरिक भ्रमांच्या तीन बरण्यांमधून बाहेर पडतो," मास्टर पुढे म्हणाला, "तो एक बनतो व्यक्तिमत्त्वाचे कोणतेही नुकसान न करता अनंत. ख्रिस्ताने जन्माला येण्यापूर्वीच हे अंतिम स्वातंत्र्य जिंकले होते येशू. त्याच्या भूतकाळाच्या तीन टप्प्यांमध्ये, त्याच्या पृथ्वीवरील प्रतीक - जीवन त्याच्या मृत्यूच्या अनुभवाचे तीन दिवस आणि पुनरुत्थान, त्याने आत्म्यात पूर्णपणे उठण्याची शक्ती प्राप्त केली होती.

“अविकसित मनुष्याने उदयास येण्यासाठी अगणित ऐहिक आणि सूक्ष्म आणि कारक अवतार घेतले पाहिजेत त्याच्या तीन शरीरांमधून. हे अंतिम स्वातंत्र्य मिळवणारे मास्टर पृथ्वीवर संदेष्टा म्हणून परत येण्याची निवड करू शकतात इतर मानवांना देवाकडे परत आणा, किंवा माझ्यासारखे तो सूक्ष्म ब्रह्मांडात राहणे निवडू शकेल. तेथे अ तारणहार रहिवाशांच्या कर्माचा काही भार गृहीत धरतो {FN43-11} आणि अशा प्रकारे त्यांना समाप्त करण्यास मदत करते सूक्ष्म ब्रह्मांडात त्यांचे पुनर्जन्माचे चक्र आणि कायमस्वरूपी कार्यक्षेत्रात जा. किंवा एक मुक्त आत्मा कार्यकर्त्याच्या जगात प्रवेश करू शकतो ज्यामुळे त्याच्या प्राण्यांना कार्यकारण शरीरात त्यांचा कालावधी कमी करण्यास मदत होईल आणि अशा प्रकारे ते प्राप्त होईल पूर्ण स्वातंत्र्य. ”

"पुनरुत्थित व्यक्ती, मला त्या कर्माबद्दल अधिक जाणून घ्यायचे आहे जे आत्म्यांना तीन जगात परतण्यास भाग पाडते." मी मी माझ्या सर्वज्ञ गुरुंकडे कायमचे ऐकू शकतो. त्याच्या पृथ्वीवर मी कधीच जीवन मिळवू शकलो नाही त्याच्या शहाणपणाचे बरेच आत्मसात करा. आता प्रथमच मला एक स्पष्ट, निश्चित अंतर्दृष्टी प्राप्त होत होती जीवन आणि मृत्यूच्या चेकरबोर्डवर गूढ अंतरंग.

"मनुष्याच्या शारीरिक कर्म किंवा इच्छा पूर्णपणे सूक्ष्म मध्ये कायमस्वरूपी राहण्यापूर्वी पूर्ण करणे आवश्यक आहे जग शक्य होते," माझे गुरु त्याच्या थरारक आवाजात स्पष्ट झाले. "सूक्ष्मात दोन प्रकारचे प्राणी राहतात गोल ज्यांच्याकडे अजूनही सांसारिक कर्म आहे ते विल्हेवाट लावण्यासाठी आणि म्हणून त्यांनी स्थूल शारीरिक पुनर्वसन केले पाहिजे शारीरिक कर्जाची भरपाई करण्यासाठी शरीराचे वर्गीकरण केले जाऊ शकते, शारीरिक मृत्यूनंतर, तात्पुरते अभ्यागत म्हणून कायमचे रहिवासी म्हणून ऐवजी सूक्ष्म जग.

"सूक्ष्म मृत्यूनंतर अपरिवर्तित ऐहिक कर्मांशी संबंधित व्यक्तींना उच्च कार्यक्षेत्रात जाण्याची परवानगी नाही. वैश्विक कल्पना, परंतु केवळ भौतिक आणि सूक्ष्म जगांपासून दूर जाणे आवश्यक आहे, सलगपणे त्यांचे भौतिक शरीर सोळा स्थूल घटकांचे, आणि त्यांच्या सूक्ष्म शरीराचे एकोणीस सूक्ष्म घटक. प्रत्येक नंतर त्याच्या भौतिक शरीराचे नुकसान, तथापि, पृथ्वीवरील एक अविकसित अस्तित्व बहुतेक खोलवर राहते मृत्यूचा मूर्खपणा - झोप आणि सुंदर सूक्ष्म क्षेत्राबद्दल क्वचितच जागरूक आहे. सूक्ष्म विश्रांतीनंतर, अशा ए मनुष्य पुढील धड्यांसाठी भौतिक विमानात परत येतो, हळूहळू स्वतःची सवय लावून, पुन्हा पुन्हा प्रवास, सूक्ष्म सूक्ष्म पोत च्या जगात.

अध्याय 43. श्रीयुक्तेश्वराचे पुनरुत्थान

245

पान 249

एका योगीचे आत्मचरित्र

"सूक्ष्म विश्वाचे सामान्य किंवा दीर्घ -प्रस्थापित रहिवासी, दुसरीकडे, जे कायमचे मुक्त झाले आहेत सर्व भौतिक तळमळांपासून, पृथ्वीच्या स्थूल कंपनांकडे परत जाण्याची गरज नाही. अशा प्राण्यांना फक्त सूक्ष्म असते आणि कारणास्तव कर्म करणे. सूक्ष्म मृत्यूच्या वेळी हे प्राणी अमर्याद सूक्ष्म आणि अधिक नाजूक कारणांकडे जातात जग. वैश्विक नियमानुसार निश्चित केलेल्या विशिष्ट कालावधीच्या शेवटी कार्य -शरीराचे विचार - रूप धारण करणे, हे प्रगत प्राणी मग हिरण्यलोक किंवा तत्सम उच्च सूक्ष्म ग्रहाकडे परत येतात, एका नवीन सूक्ष्म शरीरात पुनर्जन्म घेतात त्यांचे अप्राप्य सूक्ष्म कर्म करा.

"माझ्या मुला, तू आता अधिक समजू शकतोस की मी दैवी हुकुमाद्वारे पुनरुत्थित आहे," श्री युक्तेश्वर पुढे, "विशेषतः पुनरुत्थान करणाऱ्या आत्म्यांचा तारणहार म्हणून कार्यक्षेत्रातून परत येत आहे, विशेषतः त्या सूक्ष्म प्राण्यांपेक्षा जे पृथ्वीवरून येत आहेत. जे पृथ्वीवरील आहेत, जर ते अजूनही अवशेष टिकवून ठेवतात भौतिक कर्मांच्या बाबतीत, हिरण्यलोकासारख्या अति उच्च सूक्ष्म ग्रहांवर जाऊ नका.

"ज्याप्रमाणे पृथ्वीवरील बहुतेक लोक ध्यानातून शिकले नाहीत - वरिष्ठांचे कौतुक करण्यासाठी दृष्टी प्राप्त केली सूक्ष्म जीवनातील आनंद आणि फायदे आणि अशा प्रकारे, मृत्यूनंतर, मर्यादित, अपूर्ण सुखांकडे परतण्याची इच्छा पृथ्वी, इतके सूक्ष्म प्राणी, त्यांच्या सूक्ष्म शरीराच्या सामान्य विघटनादरम्यान, चित्रात अपयशी ठरतात कार्यकारण जगातील आध्यात्मिक आनंदाची प्रगत अवस्था आणि अधिक स्थूल आणि भद्रा विचारांवर राहणे सूक्ष्म आनंद, सूक्ष्म नंदनवनाला पुन्हा भेट देण्याची तळमळ. जड सूक्ष्म कर्म अशा प्राण्यांनी सोडवले पाहिजे सूक्ष्म मृत्यूनंतर ते साध्य करण्यापूर्वी कार्यकारण विचार -जगात कायमस्वरूपी मुक्काम, इतके बारीक विभाजन निर्मात्याकडून.

"केवळ जेव्हा एखाद्या व्यक्तीला सुखद -ते -नेत्र -सूक्ष्म ब्रह्मांडातील अनुभवांची इच्छा नसते आणि त्याला परत जाण्याचा मोह होऊ शकत नाही, तो कार्यकारण जगात राहतो का? तेथे काम पूर्ण करणे सर्व कारणात्मक कर्म किंवा भूतकाळातील इच्छांचे बीज सोडवणे, बंदिस्त आत्मा तीन कॉर्क्सपैकी शेवटचा बाहेर टाकतो अज्ञान आणि, कारणात्मक शरीराच्या अंतिम भांड्यातून बाहेर पडणे, शाश्वत सह एकत्र येणे.

"आता तुला समजलं का?" मास्तर खूप मोहक हसले!

"होय, तुमच्या कृपेने. मी आनंद आणि कृतज्ञतेने अवाक आहे. "

गाणे किंवा कथेतून मला कधीही असे प्रेरणादायी ज्ञान मिळाले नव्हते. हिंदू धर्मग्रंथांचा संदर्भ असला तरी कारण आणि सूक्ष्म जग आणि मनुष्याच्या तीन शरीरांशी, त्या पृष्ठांची तुलना किती दूरस्थ आणि निरर्थक आहे माझ्या पुनरुत्थित मास्टरच्या उबदार सत्यतेसह! त्याच्यासाठी खरोखर अस्तित्वात नव्हते एकही "न शोधता" ज्या देशातून कोणी प्रवासी परत येत नाही "!

"मनुष्याच्या तीन शरीरांचे आंतरप्रवेश त्याच्या त्रिगुणात्मक स्वभावाद्वारे अनेक प्रकारे व्यक्त केले जाते," माझे महान गुरु पुढे गेले. "पृथ्वीवरील जागृत अवस्थेत माणूस त्याच्या तीन वाहनांपैकी कमी -अधिक प्रमाणात जागरूक असतो. जेव्हा त्याला चाखणे, वास घेणे, स्पर्श करणे, ऐकणे किंवा पाहणे हे संवेदनापूर्ण हेतू असते, तेव्हा तो प्रामुख्याने काम करत असतो त्याच्या भौतिक शरीराद्वारे. व्हिज्युअलायझिंग किंवा इच्छुक, तो प्रामुख्याने त्याच्या सूक्ष्म शरीराद्वारे काम करत आहे. त्याचे कार्यकारण जेव्हा माणूस आत्मनिरीक्षण किंवा चिंतनात खोलवर विचार करत असतो किंवा डुबकी मारत असतो तेव्हा माध्यम अभिव्यक्ती शोधते; वैश्विक अलौकिक बुद्धिमत्तेचे विचार त्या माणसाला येतात जे नेहमी त्याच्या कारक शरीराशी संपर्क साधतात. या अर्थाने एखादी व्यक्ती करू शकते 'भौतिक माणूस', 'ऊर्जावान माणूस' किंवा 'बौद्धिक माणूस' म्हणून व्यापकपणे वर्गीकृत केले जावे.

"एक माणूस स्वतःच्या शारीरिक वाहनासह दररोज सोळा तास स्वतःची ओळख करतो. मग तो झोपतो; जर त्याने स्वप्न पाहिले तर तो

त्याच्या सूक्ष्म शरीरात राहतो. सहजपणे सूक्ष्म प्राण्यांप्रमाणे कोणतीही वस्तू तयार करतो. जर माणसाची झोप गाढ असेल आणि स्वप्नहीन, कित्येक तास तो आपली चेतना, किंवा कर्तृत्वाची भावना कार्यकारणात हस्तांतरित करण्यास सक्षम आहे. शरीर; अशी झोप पुनरुज्जीवित करते. एक स्वप्न पाहणारा त्याच्या सूक्ष्मशी संपर्क साधत आहे, त्याच्या कारक शरीराशी नाही; त्याची झोप नाही पूर्णपणे रीफ्रेश. ”

त्यांनी श्रियुक्तेश्वर यांचे आश्चर्यकारक प्रदर्शन करताना मी प्रेमाने निरीक्षण केले होते.

मी म्हणालो, "अँजेलिक गुरु, तुझे शरीर अगदी पूर्वीसारखेच दिसते जसे मी पुरी आश्रमात रडलो होतो."

अध्याय 43. श्रियुक्तेश्वराचे पुनरुत्थान

246

पृष्ठ 250

एका योगीचे आत्मचरित्र

"अरे हो, माझे नवीन शरीर जुन्या शरीराची परिपूर्ण प्रत आहे. मी इच्छेनुसार कोणत्याही वेळी हा फॉर्म साकार किंवा डिमटेरियलाइझ करतो, पृथ्वीवर असताना माझ्यापेक्षा बरेचदा. द्रुत डीमटेरियलायझेशनमुळे, मी आता प्रकाशाद्वारे त्वरित प्रवास करतो ग्रहावरून ग्रह किंवा खरंच, सूक्ष्म ते कार्यकारण किंवा भौतिक विश्वाकडे व्यक्त करा. " माझे दैवी गुरु हसले. "आजकाल तू इतक्या वेगाने फिरत असला तरी मला तुला मुंबईत शोधण्यात कोणतीही अडचण नव्हती!"

"हे गुरुजी, मला तुमच्या मृत्यूबद्दल खूप दुःख होत होते!"

"अहो, मी कुठे मेलो? काही विरोधाभास नाही का? " श्री युक्तेश्वरचे डोळे प्रेमाने चमकत होते आणि करमणूक

"तुम्ही फक्त पृथ्वीवर स्वप्न पाहत होता; त्या पृथ्वीवर तुम्ही माझे स्वप्न पाहिले - शरीर, "तो पुढे गेला. "नंतर तुम्ही पुरले ती स्वप्न - प्रतिमा. आता माझे बारीक शारीरिक शरीर - जे तुम्ही बघता आणि आता त्याऐवजी स्वीकारत आहात जवळून! - देवाच्या दुसऱ्या सुंदर स्वप्नावर पुनरुत्थान झाले आहे. एखाद्या दिवशी ते उत्तम स्वप्न - शरीर आणि बारीक स्वप्न - ग्रह निघून जाईल; ते सुद्धा कायमचे नाहीत. सर्व स्वप्न -बुडबुडे अखेरीस अंतिम फेरीत फुटले पाहिजेत जागृत स्पर्श. माझा मुलगा योगानंद, स्वप्ने आणि वास्तवात फरक करा! "

VEDANTIC {FN43-12} पुनरुत्थानाच्या या कल्पनेने मला आश्चर्य वाटले. मला दया आली याची मला लाज वाटली मास्तर जेव्हा मी पुरी येथे त्याचे निर्जीव शरीर पाहिले होते. मला शेवटी समजले की माझे गुरु नेहमीच पूर्णपणे होते देवामध्ये जागृत होणे, स्वतःचे जीवन समजून घेणे आणि पृथ्वीवर जाणे आणि त्याचे सध्याचे पुनरुत्थान यापेक्षा दुसरे काहीही नाही वैश्विक स्वप्नातील दैवी कल्पनांची सापेक्षता.

"मी आता तुला सांगितले आहे, योगानंद, माझ्या जीवनाचे सत्य, मृत्यू आणि पुनरुत्थान. माझ्यासाठी दुःख नको; त्याऐवजी माझ्या पुनरुत्थानाची कथा सर्वत्र देवाने स्वप्नात पाहिलेल्या पृथ्वीवरून दुसऱ्याकडे प्रसारित केली देवाने स्वप्नात पाहिलेला ग्रह अस्वस्थपणे परिधान केलेला आत्मा! दुःखाच्या हृदयात नवीन आशा निर्माण होईल - वेडे, मृत्यू - जगाचे स्वप्न पाहणारे घाबरतात. "

"होय मालक!" त्याच्या पुनरुत्थानाचा आनंद मी इतरांसोबत किती स्वेच्छेने सामायिक करीन!

"पृथ्वीवर माझे मानक अस्वस्थपणे उच्च होते, बहुतेक पुरुषांच्या स्वभावासाठी अनुपयुक्त. अनेकदा मी तुला खडसावले माझ्यापेक्षा जास्त. तू माझी परीक्षा उत्तीर्ण झालीस; तुझे प्रेम सर्व फटकारांच्या ढगांमधून चमकले. " तो हळुवारपणे जोडले, "मी आज तुम्हाला हे सांगण्यासाठी आलो आहे: मी पुन्हा कधीही निंदाची कठोर नजर घालणार नाही. मी करेन तुम्हाला यापुढे फटकारू नका. "

मी माझ्या महान गुरूंची शिक्षा किती चुकवली होती! प्रत्येकजण एक संरक्षक देवदूत होता संरक्षण

"प्रिय गुरुजी! मला दशलक्ष वेळा फटकारा - आता मला फटकारा! "

"मी तुला यापुढे शिष्या देणार नाही." त्याचा दैवी आवाज गंभीर होता, तरीही हास्याच्या अंडरक्रेटसह. "तू आणि मी जोपर्यंत आमची दोन रूपे माया - देवाच्या स्वप्नात भिन्न दिसतील तोपर्यंत एकत्र हसतील. शेवटी आपण करू वैश्विक प्रिय मध्ये एक म्हणून विलीन व्हा; आमचे स्मित त्याचे स्मित असेल, आमचे एकसंध आनंदाचे गाणे कंपित करेल अनंतकाळपर्यंत देवाकडे प्रसारित केले जाईल - ट्यून केलेले आत्मा! "

श्री युक्तेश्वरने मला काही बाबींवर प्रकाश टाकला जे मी येथे उघड करू शकत नाही. त्याने घालवलेल्या दोन तासांच्या दरम्यान माझ्याबरोबर बॉम्बे हॉटेलच्या खोलीत त्याने माझ्या प्रत्येक प्रश्नाचे उत्तर दिले. द्वारे उच्चारलेल्या अनेक जागतिक भविष्यवाण्या 1936 मधील तो जून दिवस आधीच पार पडला आहे.

"मी तुला सोडून देतो, प्रिय!" या शब्दांवर मला वाटले की मास्टर माझ्या वेढलेल्या हातांमध्ये वितळत आहेत.

"माझ्या मुला," त्याचा आवाज वाजला, माझ्या आत्म्यात - वातावरणात कंपित झाला, "जेव्हाही तू दारात प्रवेश करतोस निर्विकल्प समाधी आणि मला हाक मारा, मी आजही मांस आणि रक्तात तुमच्याकडे येईन. "

अध्याय 43. श्रीयुक्तेश्वराचे पुनरुत्थान

247

पृष्ठ 251

एका योगीचे आत्मचरित्र

या आकाशीय वचनाने श्री युक्तेश्वर माझ्या नजरेतून नाहीसा झाला. एक मेघ -आवाज संगीतामध्ये पुनरावृत्ती होतो गडगडाट: "सर्व सांगा! ज्याला निर्विकल्पाद्वारे माहित आहे की आपली पृथ्वी देवाचे स्वप्न आहे हे जाणू शकते हिरण्यलोकाच्या उत्तम स्वप्नांनी बनवलेल्या ग्रहावर या, आणि तिथे मला अगदी सारख्याच शरीरात पुनरुत्थान झाले माझा ऐहिक. योगानंद, सर्व सांगा! "

विभक्त होण्याचे दुःख गेले. त्याच्या मृत्यूबद्दल दया आणि दुःख, माझ्या शांततेचा लांब दरोडेखोर, आता पूर्णपणे पळून गेला लाज अंतहीन, नव्याने उघडलेल्या आत्म्याच्या छिद्रांमधून आनंद कारंज्याप्रमाणे ओतला गेला. प्राचीन काळापासून चिकटलेले न वापरणे, ते आता परमानंदाच्या ड्रायव्हिंग फ्लडमध्ये शुद्धतेत रुंद झाले. माझे अवचेतन विचार आणि भावना भूतकाळातील अवतारांनी त्यांचे कर्म रंग बदलले, श्री युक्तेश्वरच्या दैवी भेटीने चमकदारपणे नूतनीकरण केले.

माझ्या आत्मचरित्राच्या या अध्यायात मी माझ्या गुरूंच्या आज्ञेचे पालन केले आणि आनंदाची बातमी पसरवली. पुन्हा एकदा गोंधळलेली पिढी गोंधळात पडेल. ग्रीवॉलिंग, माणसाला चांगले माहित आहे; निराशा क्वचितच परकी आहे; तरीही या विकृती आहेत, माणसाच्या खऱ्या गोष्टीचा भाग नाही. ज्या दिवशी त्याची इच्छा असेल, तो स्वातंत्र्याच्या मार्गावर सेट होईल. तो खूप लांब आहे त्याच्या "धूळ - तू - कला" समुपदेशकांच्या उदास निराशावादाकडे ऐकले, अजिंक्य आत्म्याकडे दुर्लक्ष केले.

पुनरुत्थान झालेले गुरु पाहण्याचा मला एकमेव विशेषाधिकार नव्हता.

श्री युक्तेश्वरच्या चेलांपैकी एक वृद्ध स्त्री होती, ज्याला प्रेमाने एमए (आई) म्हणून ओळखले जाते, ज्याचे घर होते पुरी आश्रमाच्या जवळ. मॉन्टींग वॉक दरम्यान मास्टर तिच्याशी गप्पा मारण्यासाठी अनेकदा थांबले होते. वर १ March मार्च १ 36 ३ of च्या संध्याकाळी, मा आश्रमात आली आणि तिने तिच्या गुरूला भेटायला सांगितले.

"का, मास्टर एका आठवड्यापूर्वी मरण पावला!" आता पुरी आश्रमाचे प्रभारी स्वामी सेबानंद तिच्याकडे उदासपणे पाहत होते.

"ते अशक्य आहे!" ती थोडी हसली. "कदाचित तुम्ही फक्त गुरूला आग्रहापासून वाचवण्याचा प्रयत्न करत आहात अभ्यागतांना?"

"नाही." सेबानंदांनी अंत्यसंस्काराचे तपशील सांगितले. "या," तो म्हणाला, "मी तुला समोरच्या बागेत श्रीकडे घेऊन जाईन युक्तेश्वरजींची कबर. "

मांनि मान हलवली. "त्याच्यासाठी कोणतीही कबर नाही! आज सकाळी दहा वाजता तो त्याच्या नेहमीच्या चालाआधी गेला माझा दरवाजा! मी त्याच्याशी उज्वल घरामध्ये काही मिनिटे बोललो.

"आज संध्याकाळी आश्रमात या," तो म्हणाला.

"मी इथे आहे! या जुन्या राखाडी डोक्यावर आशीर्वादांचा वर्षाव! मरणहीन गुरूला मी कशामध्ये समजावे अशी इच्छा होती आज सकाळी त्याने मला भेट दिली होती त्याहून अधिक देह! "

चकित झालेले सेबानंद तिच्यापुढे गुडघे टेकले.

"मा," तो म्हणाला, "तू माझ्या हृदयातून किती दुःखाचे वजन उचलतोस! तो उठला आहे! "

{FN43-1} सबिकल्प समाधीमध्ये भक्ताने आध्यात्मिक प्रगती केली आहे अंतर्मुखी दैवी स्थितीकडे

अंन, पसां शिधे कौशिके मथिधिन गळ्या अघस्वी तैधित्तचत्तो; नक्षिशा जगता मुक्त वणतपरलो
आणि देवाचे साक्षात्कार न करता त्याचे बाह्य कर्तव्य पार पाडते.

{FN43-2} श्री युक्तेश्वरने प्राण हा शब्द वापरला; मी त्याचे संजीवनी म्हणून भाषांतर केले आहे. हिंदू धर्मग्रंथ उल्लेख करतात केवळ एएनयू, "अणू" आणि परमानूलाच नाही, "अणूच्या पलीकडे", उत्तम इलेक्ट्रॉनिक ऊर्जा; पण PRANA ला, "क्रिएटिव्ह लाइफट्रॉनिक फोर्स." अणू आणि इलेक्ट्रॉन ही अंध शक्ती आहेत; PRANA स्वाभाविकपणे बुद्धिमान आहे. शुक्राणूजन्य आणि ओवा मधील प्राणिक लाइफट्रॉन, उदाहरणार्थ, गर्भाच्या विकासास मार्गदर्शन करतात एक कर्म डिझाइन.

अध्याय 43. श्रीयुक्तेश्वराचे पुनरुत्थान

248

पृष्ठ 252

एका योगीचे आत्मचरित्र

{FN43-3} मंत्राचे विशेषण, जप केलेले बीज - ध्वनी एकाग्रतेच्या मानसिक बंदुकीने सोडले जातात. च्या पुराण (प्राचीन शास्त्रे किंवा ग्रंथ) देव आणि दरम्यानच्या या युद्ध युद्धांचे वर्णन करतात असुरस (देव आणि राक्षस). एका असुराने एकदा एका शक्तिशाली मंत्राने देवाचा वध करण्याचा प्रयत्न केला. पण मुळे चुकीचा उच्चार मानसिक बॉम्बने बूमरँग म्हणून काम केले आणि राक्षसाला मारले.

{FN43-4} हेलन केलर आणि इतरांप्रमाणे पृथ्वीवरही अशा शक्तीची उदाहरणे नको आहेत दुर्मिळ प्राणी.

{FN43-5} एकदा भगवान बुद्धांना विचारण्यात आले की माणसाने सर्व व्यक्तींवर समान प्रेम का करावे? "कारण," महान शिक्षकांनी उत्तर दिले, "प्रत्येक माणसाच्या खूप असंख्य आणि वैविध्यपूर्ण आयुष्यात, प्रत्येक इतर व्यक्तीला एकाच वेळी किंवा दुसरा त्याला प्रिय होता. "

{FN43-6} अणूपासून मनुष्यापर्यंत सर्व निर्माण केलेल्या जीवनात प्रवेश करणारे आठ मूलभूत गुण म्हणजे पृथ्वी, पाणी, आग, हवा, आकाश, गती, मन आणि व्यक्तिमत्व. (भगवद गीता: VII: 4.)

{FN43-7} शरीर कोणत्याही जीवाचा अर्थ आहे - स्थूल किंवा सूक्ष्म असो. तीन मृतदेह हे पिंजरे आहेत नंदनवन पक्षी.

{FN43-8} जरी बाबाजींनी लाहिरी महाशयांना गेल्या काही आयुष्यातील अवचेतन इच्छेपासून मुक्त होण्यास मदत केली अध्याय 34 मध्ये वर्णन केल्याप्रमाणे, महालासाठी.

{FN43-9} "आणि तो त्यांना म्हणाला, जिथे जिथे शरीर असेल तिथे तिथे गरुड गोळा केले जातील एकत्र. " - लूक 17:37. जिथे जिथे आत्मा भौतिक शरीरात किंवा सूक्ष्म शरीरात किंवा मध्ये आहे कार्यकारण शरीर, तेथे वासनांचे गरुड - जे मानवी इंद्रिय कमकुवत्यांना शिकवतात, किंवा सूक्ष्म आणि कार्यकारण आत्म्याला कैदी म्हणून ठेवण्यासाठी संलग्नक देखील जमतील.

{FN43-10} "जो माझ्यावर विजय मिळवतो तो मी माझ्या देवाच्या मंदिरात एक स्तंभ बनवीन आणि तो आता बाहेर जाणार नाही (म्हणजे, यापुढे पुनर्जन्म होणार नाही). . . जो विजय मिळवतो त्याला मी माझ्या सिंहासनावर बसण्याची परवानगी देतो, अगदी माझ्याप्रमाणे मात केली, आणि माझ्या वडिलांसोबत त्याच्या सिंहासनावर बसलो. " - प्रकटीकरण ३:१२, २१.

{FN43-11} श्री युक्तेश्वर हे सूचित करत होते, अगदी त्यांच्या पृथ्वीवरील अवतारात जसे त्यांनी अधूनमधून गृहीत धरले होते रोगाचे वजन त्याच्या शिष्यांचे कर्म हलके करण्यासाठी, म्हणून सूक्ष्म जगात तारणहार म्हणून त्याच्या मिशनने त्याला सक्षम केले हिरण्यलोकावरील रहिवाशांचे काही सूक्ष्म कर्म स्वीकारणे, आणि अशा प्रकारे त्यांची उत्क्रांती उच्चस्थानी वाढवणे कार्यकारण जग.

{FN43-12} जीवन आणि मृत्यू केवळ विचारांच्या सापेक्षता म्हणून. वेदान्ता सांगतात की देव एकमेव वास्तव आहे; सर्व निर्मिती किंवा वेगळे अस्तित्व माया किंवा भ्रम आहे. मोनिझमच्या या तत्त्वज्ञानाला सर्वोच्च स्थान मिळाले शंकराच्या UPANISHAD भाष्यांमध्ये अभिव्यक्ती.

अध्याय 44. वर्धा येथे महात्मा गांधी बरोबर

"वर्धा मध्ये आपले स्वागत आहे!" महात्मा गांधींचे सचिव महादेव देसाई यांनी मिस ब्लेच, मिस्टर राईट आणि

मी या सौहार्दपूर्ण शब्दांसह आणि खड्डार (होमस्पन कॉटन) च्या पुष्पहारांची भेट, आमचा छोटा गट वर्धा स्टेशनवर आगस्टच्या पहाटेच उतरलो होतो, धूळ आणि उष्णता सोडून आनंद झाला आगगाडी. आमचे सामान एका बैलगाडीला पाठवून आम्ही श्री देसाई आणि त्यांच्यासोबत एका मोटार मोटारीत प्रवेश केला साथीदार, बाबासाहेब देशमुख आणि डॉ. पिंगळे. गडूळ देशातील रस्त्यांवर एक लहान ड्राइव्ह आम्हाला आणले मगनवाडी, भारताच्या राजकीय संताचा आश्रम.

श्री देसाईंनी आम्हाला लगेच लेखन कक्षात नेले, जिथे महात्मा गांधी बसले होते. एका हातात पेन आणि दुसऱ्या कागदाचा एक स्क्रॅप, त्याच्या चेहऱ्यावर एक विशाल, विजयी, उबदार हृदयाचे स्मित!

अध्याय 44. वर्धा येथे महात्मा गांधी बरोबर

249

पृष्ठ 253

एका योगीचे आत्मचरित्र

"स्वागत आहे!" त्याने हिंदीत लिहिले; तो सोमवार होता, त्याचा साप्ताहिक शांतता दिवस.

जरी ही आमची पहिली भेट होती, तरीही आम्ही एकमेकांवर प्रेमाने प्रेम केले. 1925 मध्ये महात्मा गांधींनी केले होते रांची शाळेला भेट देऊन सन्मानित केले आणि त्याच्या पाहुण्यांच्या पुस्तकात कृतज्ञ श्रद्धांजली लिहिली.

लहान 100 - पौंड संताने शारीरिक, मानसिक आणि आध्यात्मिक आरोग्य विकिरण केले. त्याचे मऊ तपकिरी डोळे चमकले बुद्धिमत्ता, प्रामाणिकपणा आणि भेदभाव; या राजकारण्याने बुद्धी जुळवली आहे आणि अ मध्ये विजेता उदयास आला आहे हजार कायदेशीर, सामाजिक आणि राजकीय लढाया. जगातील इतर कोणत्याही नेत्याला सुरक्षित स्थान मिळाले नाही आपल्या लोकांच्या हृदयावर गांधींनी भारताच्या लाखो लोकांसाठी कब्जा केला आहे. त्यांची उत्स्फूर्त श्रद्धांजली ही त्यांची आहे प्रसिद्ध शीर्षक - महात्मा, "महान आत्मा." {FN44-1} त्यांच्यासाठीच गांधींनी त्यांचा पोशाख मर्यादित केला व्यापकपणे - व्यंगचित्रयुक्त लंगोटी, दबलेंल्या जनतेसह त्याच्या एकतेचे प्रतीक जे यापुढे घेऊ शकत नाहीत.

[चित्रण: महात्मा गांधी, मी भारतातील राजकीय संतासोबत त्यांच्या आश्रमात शांत जेवणाचा आनंद घेतो वर्धा, ऑगस्ट, 1935. — Gandhi.jpg पहा]

“आश्रमातील रहिवासी पूर्णपणे तुमच्याकडे आहेत; कृपया त्यांना कोणत्याही सेवेसाठी कॉल करा.” वैशिष्ट्यपूर्ण सह सौजन्याने, महात्माजींनी मला ही घाईने लिहिलेली चिठी दिली कारण श्री देसाईंनी लेखन कक्षातून आमच्या पक्षाचे नेतृत्व केले गेस्ट हाऊसच्या दिशेने.

आमच्या मार्गदर्शकाने आम्हाला फळबागा आणि फुलांच्या शेतातून जाळीदार खिडक्या असलेल्या टाइल -छताच्या इमारतीकडे नेले. अ समोरील - यार्ड विहीर, पंचवीस फूट ओलांडून, श्री देसाई म्हणाले, पाणी साठवण्यासाठी; - जवळ उभे a भात मळणीसाठी फिरणारे सिमेंट व्हील. आमच्या प्रत्येक लहान बेडरूममध्ये केवळ अपरिवर्तनीय गोष्टी असल्याचे सिद्ध झाले किमान - एक बेड, दोरीने हाताने बनवलेले. व्हाईटवॉश किचनने एका कोपऱ्यात एक नल आणि त्यासाठी अग्निशामक शेखीचा अभिमान बाळगला दुसऱ्या मध्ये स्वयंपाक. साध्या आर्केडियन आवाज आमच्या कानापर्यंत पोहोचले - कावळे आणि चिमण्यांचे रडणे, कमी करणे गुरे, आणि छिन्नीचा रॅप दगड कापण्यासाठी वापरला जात आहे.

श्री राईटच्या प्रवास डायरीचे निरीक्षण करून, श्री देसाईंनी एक पान उघडले आणि त्यावर सत्याग्रहाची यादी लिहिली {FN44-2} सर्व महात्मांच्या कडक अनुयायांनी (सत्याग्रही) घेतलेली प्रतिज्ञा:

"अहिंसा; सत्य; चोरी न करणे; ब्रह्मचर्य; ताबा नसणे; शरीर - श्रम; टाळूचे नियंत्रण; निर्भयता; सर्व धर्मासाठी समान आदर; स्वदेशी (घरगुती उत्पादनांचा वापर); पासून स्वातंत्र्य अस्पृश्यता. हे अकरा नम्रतेच्या भावनेने नवस म्हणून पाळले पाहिजेत. ”

(गांधींनी स्वतः दुसऱ्या दिवशी या पृष्ठावर स्वाक्षरी केली, तारीख देखील दिली - 27 ऑगस्ट, 1935.)

आमच्या आगमनानंतर दोन तासांनी मला आणि माझ्या साथीदारांना जेवणासाठी बोलावले. महात्मा आधीच बसलेले होते आश्रम पोर्चच्या कमानीखाली, त्याच्या अभ्यासापासून अंगण ओलांडून. सुमारे पंचवीस अनवाणी पाय सत्याग्रही पितळी कप आणि ताटापुढे बसत होते. प्रार्थनेचे सामुदायिक कोरस; मग जेवण GHEE सह शिंपडलेल्या CHAPATIS (संपूर्ण - गहू बेखमीर भाकरी) असलेल्या मोठ्या पितळी भांडी पासून सर्व्हे केले जाते; तलासरी (उकडलेल्या आणि चिरलेल्या भाज्या), आणि लिंबू जाम.

महात्मा चपाती, उकडलेले बीट, काही कच्च्या भाज्या आणि संत्री खाल्ले. त्याच्या थाळीच्या बाजूला अ

अत्यंत कडू NEEM पानांचा मोठा ढेकूळ, एक लक्षणीय रक्त साफ करणारे. त्याच्या चमच्याने त्याने एक भाग वेगळा केला आणि माझ्या डिशेवर ठेवले. आईने मला जबरदस्ती केली होती ते लहानपणीचे दिवस आठवून मी ते पाण्याने खाली केले असहमत डोस मिळा. तथापि, गांधी थोड्या थोड्या प्रमाणात नीम पेस्ट जेवढ्या चवीने खात होते जर ते मधुर गोड असते.

या क्षुल्लक घटनेत मी महात्माच्या इच्छेनुसार त्याचे मन इंद्रियांपासून अलिप्त करण्याची क्षमता लक्षात घेतली. मला आठवले काही वर्षांपूर्वी त्याच्यावर प्रसिद्ध अपेंडक्टॉमी करण्यात आली. भूल देण्यास नकार देत संताने गप्पा मारल्या संपूर्ण ऑपरेशन दरम्यान त्याच्या शिष्यांसह आनंदाने, त्याचे संसर्गजन्य स्मित त्याच्या वेदनेबद्दल नकळत प्रकट करते.

अध्याय 44. वर्धा येथे महात्मा गांधी बरोबर

250

पृष्ठ 254

एका योगीचे आत्मचरित्र

दुपारी गांधींच्या प्रख्यात शिष्याशी, एका इंग्रजी अॅडमिरलची मुलगी, गप्पा मारण्याची संधी मिळाली. मिस मॅडेलीन स्लेड, ज्याला आता मीराबाई म्हणतात. {FN44-3} तिने सांगितल्याप्रमाणे तिचा मजबूत, शांत चेहरा उत्साहाने उजळला मी, निर्दोष हिंदीमध्ये, तिच्या दैनंदिन कामकाजाबद्दल.

“ग्रामीण पुनर्बांधणीचे काम फायद्याचे आहे! आमच्यापैकी एक गट दररोज सकाळी पाच वाजता जवळच्या सेवेसाठी जातो गावकरी आणि त्यांना साथी स्वच्छता शिकवा. आम्ही त्यांची शौचालये आणि त्यांचा चिखल -खाच स्वच्छ करण्याचा मुद्दा बनवतो झोपड्या. गावकरी निरक्षर आहेत; उदाहरणाशिवाय त्यांना शिक्षण देता येत नाही! ” ती आनंदाने हसली.

मी या उच्चजातीच्या इंग्रज स्त्रीचे कौतुक केले ज्याची खरी ख्रिश्चन नम्रता तिला हे करण्यास सक्षम करते साफसफाईचे काम सहसा फक्त "अस्पृश्यांद्वारे" केले जाते.

“मी 1925 मध्ये भारतात आलो,” तिने मला सांगितले. “या देशात मला असे वाटते की मी 'घरी परत आलो आहे.' आता मी कधीच नाही माझ्या जुन्या आयुष्याकडे आणि जुन्या आवडीकडे परत येण्यास तयार रहा. ”

आम्ही काही काळ अमेरिकेबद्दल चर्चा केली. "मी नेहमीच आनंदी आणि आश्चर्यचकित आहे," ती म्हणाली, "त्यातील खोल स्वारस्य पाहण्यासाठी भारताला भेट देणाऱ्या अनेक अमेरिकन लोकांनी प्रदर्शित केलेले आध्यात्मिक विषय. ” {FN44-4}

मीराबाईंचे हात लवकरच चरका (चरखा) मध्ये व्यस्त झाले, सर्व आश्रम खोल्यांमध्ये सर्वव्यापी आणि, खरंच, महात्म्यामुळे, संपूर्ण भारतभर सर्वव्यापी.

कुटीर उद्योगांच्या पुनरुज्जीवनाला प्रोत्साहन देण्यासाठी गांधींकडे आर्थिक आणि सांस्कृतिक कारणे आहेत, पण ते करतात सर्व आधुनिक प्रगतीच्या कट्टर नकाराचा सल्ला देऊ नका. यंत्रे, गाड्या, ऑटोमोबाईल, तार आहेत त्याच्या स्वतः च्या प्रचंड जीवनात महत्वाचे भाग खेळले! पन्नास वर्षांची सार्वजनिक सेवा, तुरुंगात आणि बाहेर, दररोज कुस्ती व्यावहारिक तपशीलांसह आणि राजकीय जगातील कठोर वास्तविकतेमुळे, केवळ त्याचे संतुलन वाढले आहे, विचित्र मानवी तमाशाचे खुले विचार, विवेक आणि विनोदी कौतुक.

आमच्या तिघांनी बाबासाहेब देशमुखांचे पाहुणे म्हणून सहा वाजता रात्रीच्या जेवणाचा आनंद घेतला. संध्याकाळी 7:00 प्रार्थना तास आम्हाला सापडला मगनवडी आश्रमात परत, छतावर चढून जिथे तीस सत्याग्रहींना एकत्र केले गेले गांधीभोवती अर्धवर्तुळ. तो पेंड्याच्या चटईवर बसला होता, त्याच्या समोर एक प्राचीन खिशातील घड्याळ उभे होते. मावळत्या सूर्याने तळवे आणि केळींवर शेवटचा किरण टाकला; रात्रीची धूम आणि क्रिकेट सुरू झाले होते. वातावरणातच शांतता होती; मी मोहित झालो.

श्री देसाई यांच्या नेतृत्वाखालील एक गंभीर जप, गटातील प्रतिसादांसह; मग गीता वाचन. महात्मा मला समारोप करण्याची प्रार्थना केली. विचार आणि आकांक्षा यांचे असे दिव्य ऐक्य! एक आठवण कायमचे: सुरुवातीच्या ताऱ्यांखाली वर्धा छताचे शीर्ष ध्यान.

वेळेनुसार आठ वाजता गांधींनी आपले मौन संपवले. त्याच्या जीवनातील हर्कुलियन श्रमांनी त्याला विभागणी करणे आवश्यक आहे त्याचा वेळ क्षणार्धात.

"स्वामीजी, स्वागत आहे!" यावेळी महात्मांचे अभिवादन कागदाद्वारे नव्हते. आम्ही नुकतेच उतरलो होतो त्याच्या लेखन खोलीला छप्पर, फक्त चौरस चटई (खुर्या नाहीत), पुस्तके, कागद आणि एक कमी डेस्कसह सुसज्ज काही सामान्य पेन (फाऊंटन पेन नाहीत); एका कोपऱ्यात नसलेले स्क्रिप्ट घड्याळ. शांतीची सर्वव्यापी आभा

आणि भक्ती. गांधी आपले एक मनमोहक, गुहा, जवळजवळ दात नसलेले हसू देत होते.

"वर्षापूर्वी," त्यांनी स्पष्ट केले, "वेळ मिळवण्याचे साधन म्हणून मी माझे साप्ताहिक मौन पाळणे सुरू केले माझा पत्रव्यवहार पहा. पण आता ते चोवीस तास ही एक महत्वाची आध्यात्मिक गरज बनली आहे. अशांततेचा नियतकालिक हुकूम हा यातना नसून आशीर्वाद आहे."

मी मनापासून सहमत झालो. {FN44-5} महात्म्याने मला अमेरिका आणि युरोप बदल प्रश्न विचारला; आम्ही चर्चा केली भारत आणि जागतिक परिस्थिती.

अध्याय 44. वर्धा येथे महात्मा गांधी बरोबर

251

पृष्ठ 255

एका योगीचे आत्मचरित्र

देसाई खोलीत प्रवेश करताच गांधी म्हणाले, "महादेव," कृपया टाउन हॉलमध्ये व्यवस्था करा स्वामीजी उद्या रात्री योगावर बोलतील. "

मी महात्माला शुभ रात्री बोली देत असताना, त्याने मला काळजीपूर्वक सिट्रोनेला तेलाची बाटली दिली.

"वर्धा डासांना अहिमासाबद्दल काही माहिती नाही, {FN44-6} स्वामीजी!" तो हसत म्हणाला.

दुसऱ्या दिवशी सकाळी आमच्या छोट्या गटाने मोर्लेसिस आणि दुधासह चवदार गव्हाच्या लापशीवर लवकर उपवास केला. येथे दहा - तीस आम्हाला आश्रम पोर्चमध्ये गांधी आणि सत्याग्रहींसोबत जेवणासाठी बोलावण्यात आले. आज द मेनूमध्ये तपकिरी तांदूळ, भाज्यांची नवीन निवड आणि वेलचीचे दाणे समाविष्ट होते.

दुपारी मला आश्रम मैदानावर, काही अभेद्य गायींच्या चराईच्या जमिनीवर फिरताना आढळले. च्या गायींचे रक्षण करणे ही गांधींची आवड आहे.

"माझ्यासाठी गाय म्हणजे संपूर्ण उप -मानवी जग, मनुष्याच्या सहानुभूतीला त्याच्या स्वतःच्या प्रजातीपेक्षा विस्तारित करते," महात्माजींनी स्पष्ट केले आहे. "गाईच्या माध्यमातून मनुष्याला आजीवन त्याच्या ओळखीची जाणीव करून देण्याची आज्ञा आहे. का प्राचीन ishर्षींनी अपोथेसिससाठी गाय निवडली हे मला स्पष्ट आहे. भारतातील गाय ही सर्वोत्तम तुलना होती; ती भरपूर देणारी होती. तिने फक्त दूधच दिले नाही, तर तिने शेतीही शक्य केली. गाय अ दयेची कविता; एक सभ्य प्राण्याबद्दल दया वाचतो. लाखो मानवजातीसाठी ती दुसरी आई आहे. संरक्षण गायीचा अर्थ देवाच्या संपूर्ण मूर्ख सृष्टीचे संरक्षण आहे. निर्मितीच्या खालच्या क्रमाचे अपील आहे सर्व अधिक शक्तिशाली कारण ते अवाक आहे. "

सनातनी हिंदूवर तीन दैनंदिन विधी केले जातात. एक म्हणजे भूत यज्ञ, लोकांना अन्न अर्पण करणे प्राण्यांचे राज्य. हा सोहळा मनुष्याच्या कमी विकसित स्वरूपाच्या त्याच्या कर्तव्याची जाणीव दर्शवतो निर्मिती, सहजपणे शारीरिक ओळखीशी जोडलेली जी मानवी जीवनालाही खराब करते, परंतु त्या गुणवत्तेचा अभाव आहे मुक्तीचे कारण जे मानवतेसाठी विलक्षण आहे. भूता यज्ञ अशाप्रकारे मनुष्याच्या मदतीची तयारी मजबूत करते कमकुवत, कारण त्याला उच्च अदृश्य प्राण्यांच्या असंख्य विनंत्यांमुळे दिलासा मिळतो. माणूस सुद्धा बंधनात आहे निसर्ग, पृथ्वी, समुद्र आणि आकाशातील उधळपट्टीच्या कायाकल्पांसाठी. असंगततेचा उत्क्रांतीचा अडथळा निसर्ग, प्राणी, मनुष्य आणि सूक्ष्म देवदूतांमध्ये अशा प्रकारे मूक प्रेमाच्या कार्यालयांनी मात केली आहे.

इतर दोन दैनिक YAJNAS आहेत PITRI आणि NRI. पित्री यज्ञ हे पूर्वजांना अर्पण करण्याचा अर्पण आहे, जसे की मनुष्याच्या भूतकाळासाठी त्याच्या कर्जाच्या मान्यतेचे प्रतीक, ज्यांचे शहाणपण आज मानवतेला प्रकाशित करते. NRI YAJNA हे अनोळखी किंवा गरीब लोकांना अन्नाचा नैवेद्य आहे, जे मनुष्याच्या सध्याच्या जबाबदाऱ्यांचे प्रतीक आहे समकालीन लोकांसाठी कर्तव्ये.

पहाटेच्या सुमारास मी लहान मुलींसाठी गांधींच्या आश्रमाला भेट देऊन एक शेजारी NRI YAJNA पूर्ण केले. श्री. राईट दहा मिनिटांच्या झईव्हर माझ्याबरोबर होते. फुलासारखे लहान चेहरे लांब -स्टेमच्या वर रंगीबेरंगी साड्या! हिंदीतल्या एका संक्षिप्त भाषणाच्या शेवटी {FN44-7} जे मी बाहेर देत होतो, आकाश मोकळे झाले अचानक पडणारा पाऊस. हसत, मिस्टर राईट आणि मी गाडीवर चढलो आणि मगनवाडीकडे परत निघालो झायव्हिंग चांदीच्या शीट्स दरम्यान. अशी उष्णकटिबंधीय तीव्रता आणि स्लॅश!

सेवकत्वानुसारं सत्त्वानुसारं च यथा उचितं प्रत्येकस्य आदिभक्त्या ज्ञानोत्सवैः कियन्ते. त्याग a व्यापक कायदेशीर सराव ज्याने त्याला \$ 20,000 पेक्षा जास्त वार्षिक उत्पन्न मिळत होते, महात्मा आपली सर्व संपत्ती गरीबांना वाटून दिली.

श्री युक्तेश्वर संन्यासच्या सामान्यतः अपुःत्या संकल्पनांवर सौम्य मजा करायचे.

“भिकारी संपत्तीचा त्याग करू शकत नाही,” मास्टर सांगतील. “जर एखादा माणूस शोक करतो: 'माझा व्यवसाय अयशस्वी झाला आहे; माझी पत्नी मला सोडले आहे; मी सर्वांचा त्याग करून मठात प्रवेश करेन, 'तो कोणत्या सांसारिक त्यागाचा उल्लेख करत आहे? त्याने नाही केलं संपत्ती आणि प्रेम सोडून द्या; त्यांनी त्याचा त्याग केला! ”

अध्याय 44. वर्धा येथे महात्मा गांधी बरोबर

252

पृष्ठ 256

एका योगीचे आत्मचरित्र

दुसरीकडे गांधीसारख्या संतांनी केवळ मूर्त भौतिक बलिदानच दिले नाही तर त्याहूनही अधिक केले आहे स्वार्थी हेतू आणि खाजगी ध्येयाचा कठीण संन्यास, त्यांचे अंतरंग मानवतेच्या प्रवाहात विलीन करणे संपूर्ण.

महात्मा यांच्या उल्लेखनीय पत्नी कस्तुराबाईंनी त्यांच्या संपत्तीचा कोणताही भाग बाजूला ठेवण्यात अपयश आल्यावर आक्षेप घेतला नाही स्वतःच्या आणि त्यांच्या मुलांच्या वापरासाठी. सुरुवातीच्या तारुण्यात लग्न करून गांधी आणि त्यांच्या पत्नीने ब्रह्मचर्य व्रत घेतले अनेक पुत्रांच्या जन्मानंतर. {FN44-8} प्रखर नाटकातील एक शांत नायिका जी त्यांचे आयुष्य आहे एकत्र, कस्तुराबाई तिच्या पतीचे अनुसरण करून तुरुंगात गेली, तिचे तीन आठवड्यांचे उपवास केले आणि तिला पूर्णतः सहन केले त्याच्या अंतहीन जबाबदाऱ्यांचा वाटा. तिने गांधींना खालील श्रद्धांजली वाहिली आहे:

तुमचा आजीवन साथीदार आणि मदतनीस होण्याचा बहुमान मिळाल्याबद्दल मी तुमचे आभार मानतो. साठी मी तुमचे आभारी आहे जगातील सर्वात परिपूर्ण विवाह, ब्रह्मचर्य (आत्म-नियंत्रण) वर आधारित आहे आणि सेक्सवर नाही. मी तुमचे आभार मानतो मला तुमच्या आयुष्यात भारतासाठी तुमच्या बरोबरीचा मानल्याबद्दल. त्यापैकी एक नसल्याबद्दल मी तुमचे आभार मानतो पती जे आपला वेळ जुगार, रेसिंग, महिला, वाइन आणि गाण्यात घालवतात, त्यांच्या बायका आणि मुलांना कंटाळतात लहान मुलगा पटकन त्याच्या लहानपणीच्या खेळण्यांना कंटाळतो. मी त्यापैकी एक नव्हतो याबद्दल मी किती आभारी आहे पती जे आपला वेळ इतरांच्या श्रमांच्या शोषणावर श्रीमंत होण्यासाठी घालवतात.

तुम्ही देवाला आणि देशाला लाच देण्यापूर्वी किती आभारी आहात, की तुम्हाला तुमच्या विश्वासांची हिंमत मिळाली आणि देवावर पूर्ण आणि अंतर्भूत विश्वास. देव आणि त्याच्या देशाला ठेवणाऱ्या पतीबद्दल मी किती आभारी आहे माझ्या आधी. जेव्हा मी बडबडलो आणि माझ्याबद्दलच्या माझ्या सहनशीलतेबद्दल आणि तरुणपणाच्या माझ्या कमतरतेबद्दल मी तुमचा आभारी आहे तुम्ही आमच्या राहणीमानात केलेल्या बदलाच्या विरोधात बंड केले, खूप थोड्यापासून ते थोड्या पर्यंत.

लहानपणी मी तुमच्या पालकांच्या घरी राहत होतो; तुम्ही आई एक महान आणि चांगली स्त्री होती; तिने मला प्रशिक्षण दिले, एक धैर्यवान, धैर्यवान पत्नी कशी असावी आणि तिच्या मुलाचे प्रेम आणि आदर कसा ठेवावा, माझे भविष्य मला शिकवले नवरा. जसजशी वर्षे निघून गेली आणि तुम्ही भारताचे सर्वात लाडके नेते बनले तशी मला भीती वाटली नाही ज्या पत्नीला तिचा पती यशाच्या शिडीवर चढत असताना बाजूला टाकला जाऊ शकतो, जसे अनेकदा घडते अन्य देश. मला माहित होते की मृत्यू आम्हाला पती -पत्नी शोधेल.

वर्षानुवर्षे कस्तुराबाईंनी सार्वजनिक निधीच्या कोषाध्यक्षपदाची कर्तव्ये पार पाडली जी मूर्तीयुक्त महात्मा समर्थ आहेत लाखो जमा करणे. भारतीय घरांमध्ये पती असल्याच्या अनेक विनोदी कथा आहेत त्यांच्या पत्नींनी गांधी सभेला दागिने घातल्याने घाबरणे; विनंती करताना महात्माजींची जादुई जीभ दलित लोकांसाठी, सोन्याच्या बांगड्या आणि हिऱ्याच्या हारांना हात आणि गळ्यापासून मोहित करतात कलेक्शन बास्केटमध्ये श्रीमंत!

एके दिवशी सार्वजनिक खजिनदार कस्तुराबाईंना चार रुपयांच्या वितरणाचा हिशेब करता आला नाही. गांधी विधिवत एक लेखापरीक्षण प्रकाशित केले ज्यात त्याने त्याच्या पत्नीची चार रुपयांची तफावत स्पष्टपणे दाखवली.

मी अनेकदा माझ्या अमेरिकन विद्यार्थ्यांच्या वर्गापूर्वी ही गोष्ट सांगितली होती. एका संध्याकाळी हॉलमधील एका महिलेने दिले होते संतापलेला दम

“महात्मा किंवा नाही महात्मा,” ती ओरडली होती, “जर तो माझा नवरा असता तर मी त्याला काळा डोळा दिला असता

असा अनावश्यक सार्वजनिक अपमान! ”

अमेरिकन बायका आणि हिंदू बायका या विषयावर आमच्यात काही चांगले विनोदी विनोद झाले.
मी पूर्ण स्पष्टीकरणावर गेलो होतो.

"सौ. गांधी महात्मा यांना त्यांचे पती म्हणून नव्हे तर त्यांचे गुरु मानतात, ज्यांना शिस्त लावण्याचा अधिकार आहे अगदी क्षुल्लक चुटींसाठी ती, "मी लक्ष वेधले होते. "कस्तुराबाईला सार्वजनिकरीत्या फटकारल्यानंतर, गांधींना राजकीय आरोपाखाली तुरुंगवासाची शिक्षा झाली. तो शांतपणे आपल्या पत्नीला निरोप देत असताना ती खाली पडली त्याच्या पायाशी. 'मास्तर,' ती नम्रपणे म्हणाली, 'जर मी तुम्हाला कधी दुखावले असेल तर कृपया मला क्षमा करा.' '{FN44-9}

अध्याय 44. वर्धा येथे महात्मा गांधी बरोबर

253

पृष्ठ 257

एका योगीचे आत्मचरित्र

वर्धा येथे त्या दुपारी तीन वाजता, मी स्वतःला, आधीच्या भेटीनुसार, च्या लेखन कक्षाकडे वळलो संत जो स्वतःच्या पत्नीपासून एक अतुलनीय शिष्य बनवू शकला - दुर्मिळ चमत्कार! गांधींनी पाहिले त्याच्या अविस्मरणीय स्मितसह.

"महात्माजी," मी त्यांच्या बाजूला बिनधास्त चर्टईवर बसल्यावर म्हणालो, "कृपया मला तुमची व्याख्या सांगा अहिम्सा."

"विचार किंवा कृतीत कोणत्याही सजीव प्राण्याचे नुकसान टाळणे."

"सुंदर आदर्श! पण जग नेहमी विचारेल: लहान मुलाचे किंवा स्वतःचे संरक्षण करण्यासाठी कोणी कोब्रा मारू नये?"

"मी माझ्या दोन शपथांचे उल्लंघन केल्याशिवाय कोब्राला मारू शकत नाही - निर्भयता आणि न मारणे. मी त्याऐवजी प्रयत्न करेन प्रेमाच्या स्पंदनांनी सापाला आतून शांत करणे. मी शक्यतो माझ्या मानकांनुसार कमी करू शकत नाही परिस्थिती." त्याच्या आश्चर्यकारक उदारतेसह, गांधी पुढे म्हणाले, "मी हे कबूल केले पाहिजे की मी हे चालू ठेवू शकलो नाही मी एका कोब्राशी संवाद साधला होता!"

मी त्याच्या डेस्कवर ठेवलेल्या आहारावरील अनेक अलीकडील पाश्चात्य पुस्तकांवर टिप्पणी केली.

"होय, सत्याग्रह चळवळीत आहार महत्वाचा आहे - इतर सर्वत्र," तो हसत म्हणाला.
"कारण मी सत्याग्रहींसाठी पूर्ण सातत्य राखण्याचा सल्ला देतो, मी नेहमी सर्वोत्तम आहार शोधण्याचा प्रयत्न करतो ब्रह्मचारी प्रजननशील वृत्तीवर नियंत्रण ठेवण्यापूर्वी एखाद्याने टाळूवर विजय मिळवला पाहिजे. अर्ध -उपाशी किंवा असंतुलित आहार हे उत्तर नाही. अन्नासाठी आवक GREED वर मात केल्यानंतर, सत्याग्रही असणे आवश्यक आहे सर्व आवश्यक जीवनसत्त्वे, खनिजे, कॅल्शियम इत्यादींसह तर्कसंगत शाकाहारी आहाराचे अनुसरण करणे सुरू ठेवा. द्वारे खाण्याच्या संदर्भात अंतर्बाह्य आणि बाह्य शहाणपण, सत्याग्रही लैंगिक द्रवपदार्थ सहजपणे महत्त्वपूर्ण बनतो संपूर्ण शरीरासाठी ऊर्जा."

महात्मा आणि मी चांगल्या मांसाच्या पर्यायांविषयीच्या आपल्या ज्ञानाची तुलना केली. "एवोकॅडो उत्कृष्ट आहे," मी म्हणालो. "कॅलिफोर्नियातील माझ्या केंद्राजवळ असंख्य एवोकॅडो ग्रोव्ह आहेत."

गांधींचा चेहरा आवडीने उजळला. "मला आश्चर्य वाटते की ते वर्धात वाढतील का? सत्याग्रही असतील नवीन अन्नाचे कौतुक करा."

"मी लॉस एंजेलिसहून वर्धा येथे काही एवोकॅडो वनस्पती पाठवणार आहे." {FN44-10} मी जोडले, "अंडी आहेत a उच्च प्रथिनेयुक्त अन्न; त्यांना सत्याग्रहींना मनाई आहे का?"

"अकृत्रिम अंडी नाही." महात्मा आठवून हसले. "वर्षानुवर्षे मी त्यांच्या वापराला तोंड देत नाही; आताही मी वैयक्तिकरित्या ते खात नाही. माझी एक मुलगी - सासू एकदा कुपोषणामुळे मरत होती; तिला डॉक्टरांनी अंड्यांचा आग्रह धरला. मी सहमत नाही, आणि तिला तिला अंड्यांचा पर्याय देण्याचा सल्ला दिला.

डॉक्टर म्हणाले, 'गांधीजी,' अकृत्रिम अंड्यांमध्ये जीवन शुक्राणू नसतात; कोणत्याही हत्येचा समावेश नाही. '

“मग मी आनंदाने माझ्या मुलीला - सासऱ्यांना अंडी खाण्याची परवानगी दिली; लवकरच तिची तब्येत बरी झाली.”

आदल्या रात्री गांधींनी लाहिरी महाशयांचा कृतियोग प्राप्त करण्याची इच्छा व्यक्त केली होती. मी होतो महात्माजींच्या मोकळ्या मनाने आणि चौकशीच्या भावनेने प्रभावित झाले. तो त्याच्या दैवी शोधात मुलासारखा आहे, ती शुद्ध ग्रहणक्षमता प्रकट करणे ज्याची येशूने मुलांमध्ये प्रशंसा केली, “. . . स्वर्गाचे राज्य असे आहे. ”

माझ्या वचन दिलेल्या शिक्षणाची वेळ आली आहे; अनेक सत्याग्रही आता खोलीत दाखल झाले - श्री. देसाई, डॉ. पिंगळे आणि इतर काही ज्यांना क्रिया तंत्राची इच्छा होती.

अध्याय 44. वर्धा येथे महात्मा गांधी बरोबर

254

पृष्ठ 258

एका योगीचे आत्मचरित्र

मी प्रथम छोट्या वर्गाला शारीरिक योग व्यायाम शिकवले. वीसमध्ये विभागल्याप्रमाणे शरीराची कल्पना केली जाते भाग; इच्छाशक्ती प्रत्येक विभागाकडे ऊर्जा निर्देशित करते. थोड्याच वेळात प्रत्येक जण माझ्यापुढे माणसासारखा थरथरत होता मोटर गांधींच्या वीस शरीराच्या अवयवांवर होणारा लहरी परिणाम, प्रत्येक वेळी पूर्णपणे पाहणे सोपे होते पाहण्यासाठी उघड! खूप पातळ असला तरी तो अप्रिय नाही; त्याच्या शरीराची त्वचा गुळगुळीत आणि अशुद्ध आहे.

नंतर मी क्रिययोगाच्या मुक्ती तंत्रात गटाची सुरुवात केली.

महात्म्याने सर्व जागतिक धर्मांचा आदरपूर्वक अभ्यास केला आहे. जैन धर्मग्रंथ, बायबलसंबंधी नवीन करार, आणि टॉल्स्टॉय {FN44-11} चे समाजशास्त्रीय लेखन हे गांधींच्या अहिंसकतेचे तीन मुख्य स्रोत आहेत विश्वास. त्याने आपले श्रेय असे सांगितले आहे:

मला विश्वास आहे की बायबल, कोरन आणि झेंड - अवेस्ता {FN44-12} हे दैवाने प्रेरित आहेत वेदास. माझा गुरुंच्या संस्थेवर विश्वास आहे, परंतु या युगात लाखो लोकांनी गुरुशिवाय जाणे आवश्यक आहे, कारण ते अ परिपूर्ण शुद्धता आणि परिपूर्ण शिक्षणाचे संयोजन शोधण्यासाठी दुर्मिळ गोष्ट. परंतु एखाद्याने कधीही निराश होण्याची गरज नाही एखाद्याच्या धर्माचे सत्य जाणून घेणे, कारण प्रत्येक महान धर्माप्रमाणे हिंदू धर्माची मूलभूत तत्त्वे आहेत अपरिवर्तनीय, आणि सहज समजण्यासारखे.

मी प्रत्येक हिंदूप्रमाणे देवावर आणि त्याच्या एकतेवर, पुनर्जन्म आणि मोक्ष यावर विश्वास ठेवतो. . . . मी यापुढे माझे वर्णन करू शकत नाही माझ्या स्वतःच्या पत्नीपेक्षा हिंदू धर्माबद्दल भावना. ती मला जगात दुसरी स्त्री करू शकत नाही म्हणून हलवते. ती नाही दोष नाही; मी स्वतः ला पाहण्यापेक्षा तिच्याकडे बरेच काही आहे. पण अतुलनीय बंधनाची भावना आहे. तरीही मला हिंदू धर्माबद्दल आणि त्याच्या सर्व दोष आणि मर्यादांबद्दल वाटते. काहीही मला इतका आनंदित करत नाही गीताचे संगीत, किंवा तुलसीदास यांचे रामायण. जेव्हा मी काल्पनिक होतो तेव्हा मी माझा शेवटचा श्वास घेत होतो, गीता माझे सांत्वन होते.

हिंदू धर्म हा एकमेव धर्म नाही. त्यात जगातील सर्व संदेष्ट्यांच्या उपासनेसाठी जागा आहे. {FN44-13} संज्ञेच्या सामान्य अर्थाने हा मिशनरी धर्म नाही. यात शंका नाही की ते अनेकांना शोषून घेतात जमाती त्याच्या पटात आहेत, परंतु हे शोषण उत्क्रांतीवादी, अगोचर पात्र आहे. हिंदू धर्म प्रत्येकाला सांगतो मनुष्य स्वतःच्या श्रद्धेनुसार किंवा धर्माप्रमाणे देवाची उपासना करतो, {FN44-14} आणि त्यामुळे सर्वांसोबत शांततेत राहतो धर्म.

ख्रिस्ताबद्दल, गांधींनी लिहिले आहे: “मला खात्री आहे की जर तो आता इथे माणसांमध्ये राहत असता तर तो आशीर्वाद देईल अनेकांचे आयुष्य ज्यांनी कदाचित त्यांचे नाव कधीच ऐकले नसेल. . . . जसे लिहिले आहे: 'प्रत्येकजण म्हणत नाही माझ्यासाठी, प्रभु, प्रभु. . . पण जो माझ्या पित्याच्या इच्छेप्रमाणे वागतो.' {FN44-15} त्याच्या स्वतःच्या जीवनातील धड्यात, येशूने मानवतेला एक भय हेतू आणि एकमेव उद्दिष्ट दिले ज्यासाठी आपण सर्वांनी आकांक्षा बाळगली पाहिजे. मी विश्वास ठेवा की तो केवळ ख्रिश्चन धर्माचा नाही, तर संपूर्ण जगाचा, सर्व देशांचा आणि वंशांचा आहे. ”

वर्धा येथे माझ्या शेवटच्या संध्याकाळी मी श्री देसाईंनी टाऊन हॉलमध्ये बोलावलेल्या बैठकीला संबोधित केले. च्या खोलीवर खिडकीच्या चौकटीत गर्दी होती सुमारे 400 लोक योगावरील भाषण ऐकण्यासाठी जमले होते. मी आधी बोललो हिंदी मध्ये, नंतर इंग्रजी मध्ये. आमचा छोटा गट आंध्रात परत आला आणि रात्रीच्या वेळी गांधींच्या चांगल्या झलकसाठी, शांतता आणि पत्रव्यवहाराने व्यापलेले.

मी पहाटे 5:00 वाजता उठलो तेव्हा रात्र अजूनही रेंगाळत होती ग्रामीण जीवन आधीच ढवळून निघाले होते; द्वारे प्रथम बैलगाडी आश्रमाचे दरवाजे, नंतर एक शेतकरी ज्याचा मोठा भार त्याच्या डोक्यावर अनिश्चितपणे संतुलित आहे. नाशत्यानंतर आमचे तिघे गांधींना निरोप देण्याची विनंती केली. संत आपल्या सकाळच्या प्रार्थनेसाठी चार वाजता उठतात.

"महात्माजी, शुभेच्छा!" मी त्याचे पाय स्पर्श करण्यासाठी गुडघे टेकले. "भारत तुमच्या पाठीवर सुरक्षित आहे!"

वर्धा आयडेल झाल्यापासून वर्षे लोटली आहेत; पृथ्वी, महासागर आणि आकाश युद्धाच्या जगासह अंधारले आहेत. महान नेत्यांमध्ये गांधींनी सशस्त्र शक्तीला व्यावहारिक अहिंसक पर्याय दिला आहे. निवारण करण्यासाठी तक्रारी आणि अन्याय दूर करण्यासाठी, महात्म्याने अहिंसक मार्ग वापरले आहेत जे पुन्हा पुन्हा आहेत त्यांची प्रभावीता सिद्ध केली. तो आपला सिद्धांत या शब्दात सांगतो:

अध्याय 44. वर्धा येथे महात्मा गांधी बरोबर

255

पृष्ठ 259

एका योगीचे आत्मचरित्र

मला आढळले आहे की जीवन विनाशाच्या दरम्यान टिकून आहे. म्हणून त्यापेक्षा उच्च कायदा असणे आवश्यक आहे नाश केवळ त्या कायद्यांतर्गत समाज सुज्ञ आणि जीवन जगण्यालायक असेल.

जर तो जीवनाचा नियम असेल तर आपण दैनंदिन अस्तित्वात त्याचा वापर केला पाहिजे. जिथे जिथे युद्धे आहेत, तिथे आम्ही आहोत प्रतिस्पर्धांचा सामना करा, प्रेमाने विजय मिळवा. मला आढळले आहे की प्रेमाच्या विशिष्ट कायद्याने माझ्यामध्ये उत्तर दिले आहे विनाशाच्या नियमाप्रमाणे स्वतःचे आयुष्य कधीही केले नाही.

भारतात या कायद्याच्या कार्यवाहीचे शक्य तितक्या व्यापक प्रमाणावर आम्ही नेत्रदर्शन केले आहे. मला नाही असा दावा करा की अहिंसाने भारतातील 360,000,000 लोकांमध्ये प्रवेश केला आहे, परंतु माझा दावा आहे की तो अधिक खोलवर गेला आहे अविश्वसनीयपणे कमी वेळेत इतर कोणत्याही शिकवणीपेक्षा.

अहिंसेची मानसिक स्थिती प्राप्त करण्यासाठी प्रशिक्षणाचा बऱ्यापैकी कठोर अभ्यासक्रम लागतो. हे एक शिस्तबद्ध जीवन आहे, जसे एका सैनिकाचे आयुष्य. जेव्हा मन, शरीर आणि भाषण योग्य असते तेव्हाच परिपूर्ण स्थिती प्राप्त होते समन्वय जर आपण सत्याचा नियम बनवण्याचा निश्चय केला तर प्रत्येक समस्या स्वतःच निराकरणासाठी कर्ज देईल अहिंसा जीवनाचा नियम.

ज्याप्रमाणे शास्त्रज्ञ निसर्गाच्या नियमांच्या विविध अनुप्रयोगांमधून आश्चर्यकारक कार्य करेल, त्याचप्रमाणे जो माणूस लागू करतो वैज्ञानिक सुस्पष्टतेसह प्रेमाचे नियम अधिक चमत्कार करू शकतात. अहिंसा असीमपणे अधिक अद्भुत आहे आणि निसर्गाच्या शक्तीपेक्षा सूक्ष्म, उदाहरणार्थ, वीज. प्रेमाचा नियम कोणत्याही शास्त्रापेक्षा खूप मोठा विज्ञान आहे आधुनिक विज्ञान.

इतिहासाचा सल्ला घेताना, एखादी व्यक्ती वाजवीपणे म्हणू शकते की मानवजातीच्या समस्या वापरून सोडवल्या गेल्या नाहीत क्रूर शक्ती पहिल्या महायुद्धाने युद्ध-कर्माचा एक विश्व-थंडगार स्नोबॉल तयार केला जो दुसऱ्या महायुद्धात गेला. केवळ बंधुत्वाची उबदारता सध्याच्या युद्ध कर्माचा प्रचंड स्नोबॉल वितळवू शकते जे अन्यथा होऊ शकते तिसऱ्या महायुद्धात वाढ. हे अपवित्र त्रिमूर्ती अंतिम महायुद्धाची शक्यता कायमस्वरूपी नष्ट करेल अणुबॉम्बचे. वाद मिटवण्यासाठी मानवी कारणाऐवजी जंगल लॉजिकचा वापर केल्यास पृथ्वीला अजंगल. जर भाऊ जीवनात नसतील तर भाऊ हिंसक मृत्यूमध्ये.

युद्ध आणि गुन्हे कधीच भरत नाहीत. स्फोटक शून्याच्या धुरामध्ये गेलेले कोट्यवधी डॉलर्स असतील एक नवीन जग बनवण्यासाठी पुरेसे आहेत, जे जवळजवळ रोगापासून मुक्त आणि पूर्णपणे मुक्त आहे गरिबी भीती, अराजक, दुष्काळ, रोगराई, डान्स मॅकब्रेची पृथ्वी नाही, परंतु शांततेची एक विस्तृत भूमी, समृद्धी, आणि ज्ञान वाढवणे.

गांधींचा अहिंसक आवाज माणसाच्या सर्वोच्च विवेकाला आवाहन करतो. राष्ट्रांनी यापुढे स्वतःला सहयोग करू द्या मृत्यूसह, परंतु जीवनासह; विनाशाने नव्हे, तर बांधकामासह; अहिंसेने विवेकाला आवाहन करतो, पण निर्माणकर्ता.

महाभारत म्हणते, "कोणत्याही दुखापतीमुळे एखाद्याने क्षमा केली पाहिजे." "असे म्हटले गेले आहे की सातत्य प्रजाती मनुष्याच्या क्षमाशीलतेमुळे आहे. क्षमा म्हणजे पवित्रता; क्षमा करून विश्वाचे आयोजन केले जाते एकत्र. क्षमा हे पराक्रमींचे सामर्थ्य आहे; क्षमा म्हणजे त्याग; क्षमा मनाची शांतता आहे.

क्षमा आणि सौम्यता हे स्वतः च्या मालकीचे गुण आहेत. ते शाश्वत सद्गुण दर्शवतात.”
 क्षमा आणि प्रेमाच्या कायद्याचा अहिंसा हा नैसर्गिक परिणाम आहे. “जर जीवित हानी आवश्यक असेल तर एक धार्मिक लढाई, ”गांधी घोषित करतात,“ एखाद्याने येशूप्रमाणे स्वतःचे, इतरांचे नव्हे तर रक्त सांडण्यासाठी तयार असले पाहिजे. अखेरीस जगात कमी रक्त सांडले जाईल. ”

भारतीय सत्याग्रहींवर एके दिवशी महाकाव्य लिहिले जाईल ज्यांनी प्रेमाने, हिंसेने द्वेष सहन केला अहिंसा, ज्यांनी सूड घेण्याऐवजी निर्दयीपणे कत्तल करण्याची परवानगी दिली. निश्चित परिणाम ऐतिहासिक प्रसंग असे होते की सशस्त्र विरोधकांनी त्यांच्या तोफा खाली फेकल्या आणि पळून गेले, लज्जित झाले, त्यांना धक्का बसला ज्या माणसांनी दुसऱ्याच्या जीवनाला स्वतःपेक्षा जास्त महत्त्व दिले त्यांच्या दृष्टीने खोली.

अध्याय 44. वर्धा येथे महात्मा गांधी बरोबर

256

पृष्ठ 260

एका योगीचे आत्मचरित्र

गांधी म्हणाले, “वयोगटांसाठी गरज पडली तर मी थांबतो, रक्तरंजितपणे माझ्या देशाचे स्वातंत्र्य मिळवण्यापेक्षा म्हणजे. ” महात्मा कधीच भव्य इशारा विसरत नाही: “तलवार घेणारे सर्व नष्ट होतील तलवार. ” {FN44-16} गांधींनी लिहिले आहे:

मी स्वतःला राष्ट्रवादी म्हणतो, पण माझा राष्ट्रवाद विश्वासारखा व्यापक आहे. त्याच्या स्वीपमध्ये सर्व गोष्टींचा समावेश आहे पृथ्वीवरील राष्ट्रे. {FN44-17} माझ्या राष्ट्रवादामध्ये संपूर्ण जगाचे कल्याण समाविष्ट आहे. मी करू इच्छित नाही माझा भारत इतर राष्ट्रांच्या राखेवर उठेल. भारताने एकाच माणसाचे शोषण करावे असे मला वाटत नाही. मला भारत हवा आहे तिच्या ताकदीने ती इतर राष्ट्रांनाही संक्रमित करू शकते यासाठी मजबूत असणे. एकाच राष्ट्रामध्ये असे नाही आज युरोप; ते इतरांना शक्ती देत नाहीत.

अध्यक्ष विल्सन यांनी त्यांच्या सुंदर चौदा गुणांचा उल्लेख केला, परंतु ते म्हणाले: “शेवटी, जर आमचा हा प्रयत्न आला तर शांततेत अपयश आल्यावर, आमचे शस्त्रास्त्रे मागे पडतात. ” मला ती स्थिती उलट करायची आहे आणि मी म्हणतो: “आमचे शस्त्रे आधीच अयशस्वी झाली आहेत. चला आता आपण काहीतरी नवीन शोधत असू; आपण प्रेम आणि देवाच्या शक्तीचा प्रयत्न करूया जे सत्य आहे. ” जेव्हा आपल्याला ते मिळेल, तेव्हा आम्हाला दुसरे काहीही नको असेल.

महात्मांनी हजारो खऱ्या सत्याग्रहींच्या प्रशिक्षणाने (ज्यांनी अकरा कठोर घेतले आहेत या अध्यायाच्या पहिल्या भागात नमूद केलेले व्रत), ज्यांनी यामधून संदेश पसरवला; धीराने शिक्षण देऊन अहिंसेचे आध्यात्मिक आणि अखेरीस भौतिक फायदे समजून घेण्यासाठी भारतीय जनता; त्याला शस्त्र देऊन अहिंसक शस्त्रे असलेले लोक - अन्यायाला असहकार, अपमान सहन करण्याची इच्छा, तुरुंग, शस्त्रांचा अवलंब करण्यापेक्षा मृत्यू; च्या असंख्य उदाहरणांद्वारे जागतिक सहानुभूती मिळवून सत्याग्रहींमध्ये वीर शहीद, गांधींनी व्यावहारिक स्वरूपाचे नाट्यपूर्ण चित्रण केले आहे अहिंसा, युद्ध न करता वाद मिटवण्याची त्याची गंभीर शक्ती.

गांधींनी अहिंसात्मक माध्यमांद्वारे आधीच जिंकले आहे त्यांच्या जमिनीसाठी राजकीय सवलतींची संख्या जास्त आहे गोळ्या वगळता कोणत्याही देशाच्या कोणत्याही नेत्याने कधीही जिंकले आहे. निर्मूलनासाठी अहिंसक पद्धती सर्व चुका आणि वाईट गोष्टी केवळ राजकीय क्षेत्रातच नव्हे तर नाजूक आणि प्रभावीपणे लागू केल्या गेल्या आहेत भारतीय सामाजिक सुधारणेचे जटिल क्षेत्र. गांधी आणि त्यांच्या अनुयायांनी अनेक दीर्घकालीन भांडणे दूर केली आहेत हिंदू आणि मोहम्मद यांच्यात; शेकडो हजारो मुस्लिम महात्माकडे त्यांचा नेता म्हणून पाहतात. अस्पृश्यांना त्यांच्यात त्यांचा निडर आणि विजयी विजेता सापडला आहे. “जर स्टोअरमध्ये पुनर्जन्म असेल तर मी, ”गांधींनी लिहिले,“ मला परियांच्या मध्ये परिया जन्माची इच्छा आहे, कारण त्याद्वारे मी त्यांना अधिक प्रभावी सेवा द्या. ”

महात्मा खरोखरच एक "महान आत्मा" आहे, परंतु हे अशिक्षित लाखो लोक होते ज्यांना देण्याची बुद्धी होती शीर्षक. या सभ्य संदेष्ट्याचा त्याच्याच भूमीत सन्मान केला जातो. कनिष्ठ शेतकरी गांधींच्या उंचावर जाण्यास सक्षम झाला आहे आव्हान. महात्मा मनापासून माणसाच्या अंगभूत खानदानी लोकांवर विश्वास ठेवतात. अपरिहार्य अपयश आहेत त्याचा कधीही भ्रमनिरास झाला नाही. “विरोधक जरी त्याला वीस वेळा खोटे खेळत असला, ” तो लिहितो, “सत्याग्रही त्याच्यावर एकविसाव्या वेळी विश्वास ठेवण्यास तयार आहे, कारण मानवी स्वभावावर अंतर्भूत विश्वास हेच त्याचे सार आहे पंथ. ” {FN44-18}

“महात्माजी, तुम्ही एक अपवादात्मक माणूस आहात. तुम्ही तुमच्यासारखे जगाने वागावे अशी अपेक्षा करू नये. ” एक टीकाकार एकदा केला

हे निरीक्षण.

“आपण स्वतःला कसे फसवतो हे उत्सुक आहे, असे वाटते की शरीर सुधारले जाऊ शकते, परंतु ते अशक्य आहे आत्म्याच्या लपलेल्या शक्तींना जागृत करा, ”गांधींनी उत्तर दिले. “माझ्याकडे काही असल्यास ते दाखवण्याच्या प्रयत्नात मी गुंतलो आहे त्या शक्ती, मी आपल्यापैकी कोणासारखा दुर्बल आहे आणि मला माझ्याबद्दल कधीही असाधारण काहीही नव्हते किंवा नाही माझ्याकडे आता आहे. मी इतर सामान्य माणसाप्रमाणे चूक होण्यास जबाबदार एक साधी व्यक्ती आहे. माझ्याकडे मात्र माझ्याकडे आहे माझ्या चुका कबूल करण्यासाठी आणि माझी पावले मागे घेण्यासाठी पुरेशी नम्रता. माझी मालकी आहे की माझा देवावर अचल विश्वास आहे आणि त्याचा चांगुलपणा, आणि सत्य आणि प्रेमाबद्दल अतुलनीय आवड. पण प्रत्येक माणसाकडे असे नाही त्याच्यामध्ये सुप्त? जर आपण प्रगती करायची असेल तर आपण इतिहासाची पुनरावृत्ती करू नये तर नवीन इतिहास घडवला पाहिजे. आपण त्यात जोडले पाहिजे आमच्या पूर्वजांनी सोडलेला वारसा. जर आपण अभूतपूर्व नवीन शोध आणि शोध लावू शकतो जग, आपण आध्यात्मिक क्षेत्रात आपली दिवाळखोरी घोषित केली पाहिजे? अपवादांना गुणाकार करणे अशक्य आहे का?

अध्याय 44. वर्धा येथे महात्मा गांधी बरोबर

257

पृष्ठ 261

एका योगीचे आत्मचरित्र

त्यांना नियम बनवण्यासाठी? मनुष्य नेहमी प्रथम क्रूर असावा आणि मनुष्य नंतर, जर असेल तर? ” {FN44-19}

विल्यम पेनच्या स्थापनेच्या यशस्वी अहिंसक प्रयोगाची अमेरिकन लोकांना अभिमानाने चांगली आठवण असेल पेनसिल्व्हेनियामधील त्यांची 17 व्या शतकातील वसाहत. तेथे "किल्ले नव्हते, सैनिक नव्हते, मिलिशिया नव्हते, अगदी शस्त्रेही नव्हती." दरम्यान नवीन स्थायिक आणि रेड इंडियन्स यांच्या दरम्यान चालणारी जंगली सीमा युद्धे आणि कत्तलखाने एकट्या पेनसिल्व्हेनियाचे क्वेकर्स अनमोलेस्टेड राहिले. “इतर मारले गेले; इतरांची हत्या केली गेली; पण ते सुरक्षित होते. क्वेकर महिलेला मारहाण झाली नाही; क्वेकर मुलाला मारले गेले नाही, क्वेकर माणूस नव्हता अत्याचार केले. ” जेव्हा क्वेकर्सला शेवटी राज्याचे सरकार सोडण्यास भाग पाडले गेले, “युद्ध सुरू झाले आणि काही पेनसिल्व्हेनियन लोक मारले गेले. पण फक्त तीन क्वेकर्स मारले गेले, तीन जे आतापर्यंत त्यांच्यापासून खाली पडले होते संरक्षणाची शस्त्रे बाळगण्याचा विश्वास. ”

फ्रँकलिन डी. रूझवेल्ट यांनी लक्ष वेधले, "महायुद्धात सक्तीचा अवलंब (I) शांतता आणण्यात अपयशी ठरला. “विजय आणि पराजय सारखेच निर्जंतुक होते. हा धडा जगाने शिकला पाहिजे. ”

"हिंसेची अधिक शस्त्रे, मानवजातीला अधिक दुःख," लाओत्झूने शिकवले. “हिंसेचा विजय शोकमहोत्सवात संपतो. ”

"मी जागतिक शांततेपेक्षा कमी कशासाठीही लढत आहे," गांधींनी घोषित केले. “जर भारतीय चळवळ पुढे नेली गेली अहिंसक सत्याग्रह आधारावर यश, हे देशभक्तीला एक नवीन अर्थ देईल आणि जर मी असे म्हणत असेल तर सर्व नम्रतेने, स्वतःच्या जीवनासाठी. ”

पश्चिमेकडून गांधींचा कार्यक्रम अव्यवहार्य स्वप्न पाहणारा म्हणून नाकारण्यापूर्वी, प्रथम त्यावर विचार करू द्या सत्याग्रहाची व्याख्या गलीलच्या मास्टरने:

“तुम्ही ऐकले आहे की असे म्हटले गेले आहे की, डोळ्यासाठी डोळा आणि दात साठी दात: पण मी तुम्हाला सांगतो की तुम्ही वाईट गोष्टींचा प्रतिकार करू नका: {FN44-20} पण जो कोणी तुझ्या उजव्या गालावर मारेल, त्याच्याकडे दुसरा वळवा. ”

वैश्विक वेळेच्या सुंदर सुस्पष्टतेसह गांधींचे युग आधीच उजाड झालेल्या शतकात वाढले आहे आणि दोन जागतिक युद्धांनी उद्ध्वस्त. त्याच्या आयुष्याच्या ग्रॅनाइट भिंतीवर एक दैवी हस्ताक्षर दिसते: एक चेतावणी भावांमध्ये आणखी रक्त सांडण्याच्या विरोधात.

हिंदीमध्ये महात्मा गांधी यांचे हस्तलेखन

[चित्र — gandhi2.jpg पहा]

महात्मा गांधींनी रांची येथे योग प्रशिक्षण घेऊन माझ्या हायस्कूलला भेट दिली. त्याने वरील ओळी कृपेने लिहिल्या रांची अतिथी – पुस्तक. भाषांतर आहे: “या संस्थेने माझ्या मनावर खूप प्रभाव पाडला आहे. मी उंच मानतो आशा आहे की ही शाळा कताईच्या पुढील व्यावहारिक वापरास प्रोत्साहित करेल. ”

(सही) मोहनदास गांधी 17 सप्टेंबर 1925

भारतासाठी राष्ट्रध्वजाची रचना गांधींनी 1921 मध्ये केली होती. पट्टे केशर, पांढरे आणि हिरवे आहेत; च्या मध्यभागी चरका (कताई) गडद निळा आहे. "चरका ऊर्जेचे प्रतीक आहे," त्याने लिहिले, "आणि आपल्याला आठवण करून देते की भारताच्या इतिहासातील समृद्धीच्या पूर्वीच्या काळात, हात फिरवणे आणि इतर घरगुती हस्तकला प्रमुख होते. "

{FN44-1} त्यांचे कौटुंबिक नाव मोहनदास करमचंद गांधी आहे. तो स्वतःला कधीच "महात्मा" म्हणत नाही.

अध्याय 44. वर्धा येथे महात्मा गांधी बरोबर

258

एका योगीचे आत्मचरित्र

{FN44-2} संस्कृत मधून शाब्दिक भाषांतर म्हणजे "सत्याला धरून ठेवणे." सत्याग्रह प्रसिद्ध आहे गांधींच्या नेतृत्वाखाली अहिंसा आंदोलन.

{FN44-3} खोटे आणि अरेरे! मिस स्लेडने तिचे सर्व संबंध तोडल्याचे दुर्भावनापूर्ण अहवाल नुकतेच प्रसारित केले गेले गांधींसोबत आणि तिचे व्रत सोडले. वीस वर्षे महात्मा सत्याग्रह शिष्य मिस स्लेड, २ Dec डिसेंबर १ 5 ४५ च्या UNITED PRESS ला स्वाक्षरी केलेले निवेदन जारी केले, ज्यात तिने स्पष्ट केले की ईशान्य भारतातील एका छोट्या जागेसाठी गांधींच्या आशीर्वादाने ती गेल्यानंतर निराधार अफवा पसरल्या. हिमालय जवळ, तेथे तिची स्थापना करण्याच्या हेतूने - तिची भरभराट होणारी किसान आश्रम (केंद्र शेतकरी शेतकऱ्यांना वैद्यकीय आणि कृषी मदत). महात्मा गांधींनी 1946 दरम्यान नवीन आश्रमाला भेट देण्याची योजना आखली.

{FN44-4} मिस स्लेडने मला आणखी एक प्रतिष्ठित पाश्चिमात्य महिला, मिस मागरिट वूड्रोची आठवण करून दिली विल्सन, अमेरिकेच्या महान राष्ट्राध्यक्षांची मोठी मुलगी. मी तिला न्यूयॉर्कमध्ये भेटलो; तिला तीव्र रस होता भारत. नंतर ती पॉडेचेरीला गेली, जिथे तिने तिच्या आयुष्याची शेवटची पाच वर्षे आनंदाने घालवली, श्री अरबिंदो घोष यांच्या चरणी शिस्त. हा neverषी कधीही बोलत नाही; तो आपल्या शिष्यांना तिघांना नमस्कार करतो केवळ वार्षिक प्रसंग.

{FN44-5} अमेरिकेत वर्षानुवर्षे मी मौन पाळत होतो, कॉल करणाऱ्यांच्या अस्वस्थतेसाठी आणि सचिव.

{FN44-6} निरुपद्रवीपणा; अहिंसा; गांधींच्या पंथाचा पाया. च्या कुटुंबात त्यांचा जन्म झाला कडक जैन, जे AHIMSA ला मूळ - गुण म्हणून मानतात. जैन धर्म हा हिंदू धर्माचा एक संप्रदाय आहे, याची स्थापना १ in मध्ये झाली शतक बीसी महावीर, बुद्धांचे समकालीन. महावीर म्हणजे "महान नायक"; तो खाली पाहू शकतो त्याच्या वीरपुत्र गांधीवर शतके!

{FN44-7} हिंदी संपूर्ण भारतासाठी भाषिक भाषा आहे. एक इंडो -आर्यन भाषा मोठ्या प्रमाणावर आधारित संस्कृत मुळे, हिंदी उत्तर भारतातील मुख्य स्थानिक भाषा आहे. पाश्चात्य हिंदीची मुख्य बोलीभाषा आहे हिंदुस्थानी, देवनागरी (संस्कृत) वर्ण आणि अरबी अक्षरांमध्ये दोन्ही लिहिलेले. त्याची उप -निवड, उर्दू, मुस्लिम बोलतात.

{FN44-8} गांधींनी माझ्या आयुष्याची कथा माझ्या अनुभवांच्या विध्वंसक उदारतेने वर्णन केली आहे सत्य बरोबर (अहमदाबाद: नवजीवन प्रेस, 1927-29, 2 खंड.) हे आत्मचरित्र सारांशित केले गेले आहे महात्मा गांधी, त्याची स्वतःची कथा, सीएफ अँड्र्यूज द्वारा संपादित, जॉन हेन्सच्या प्रस्तावनेसह होम्स (न्यूयॉर्क: मॅकमिलन कंपनी, 1930).

अनेक आत्मचरित्रे प्रसिद्ध नावे आणि रंगीबेरंगी घटनांनी परिपूर्ण आहेत अंतर्गत विश्लेषण किंवा विकासाचा टप्पा. यापैकी प्रत्येक पुस्तक एका विशिष्ट असमाधानाने खाली ठेवते असे म्हणत असले तरी: "हा एक माणूस आहे जो अनेक उल्लेखनीय व्यक्तींना ओळखत होता, परंतु जो स्वतःला कधीच ओळखत नव्हता." ही प्रतिक्रिया गांधींच्या आत्मचरित्रात अशक्य आहे; तो त्याच्या चुका उघड करतो आणि अवैयक्तिक भक्तीने त्याला कमी करतो कोणत्याही वयाच्या इतिहासात दुर्मिळ सत्य.

{FN44-9} कस्तुराबाई गांधी यांचे 22 फेब्रुवारी 1944 रोजी पूना येथे कैदेत निधन झाले. गांधी शांतपणे रडले. तिच्या प्रशंसकांनी तिच्या सन्मानार्थ मेमोरियल फंड सुचवल्यानंतर थोड्याच वेळात 125 लाख संपूर्ण भारतातून रुपये (जवळपास चार दशलक्ष डॉलर्स) ओतले गेले. गांधींनी निधी वापरण्याची व्यवस्था केली आहे महिला आणि मुलांमध्ये ग्राम कल्याण कार्यासाठी. तो त्याच्या इंग्रजी साप्ताहिकात त्याच्या क्रियाकलापांचा अहवाल देतो, हरिजन.

{FN44-10} मी अमेरिकेत परतल्यानंतर लवकरच वर्धा येथे एक शिपमेंट पाठवली. झाडे, अरेरे! वाटेत मरण पावले, लांब महासागर वाहतुकीची कठोरता सहन करण्यास असमर्थ.

{FN44-11} थोरो, रस्किन आणि मॅझिनी हे तीन इतर पाश्चात्य लेखक आहेत ज्यांचे गांधीशास्त्राकडे समाजशास्त्रीय दृष्टिकोन आहेत काळजीपूर्वक अभ्यास केला आहे.

अध्याय 44. वर्धा येथे महात्मा गांधी बरोबर

259

पृष्ठ 263

एका योगीचे आत्मचरित्र

{FN44-12} पर्शियाला झोरोस्टरने सुमारे 1000 ईसापूर्व पवित्र ग्रंथ दिला.

{FN44-13} जागतिक धर्मांमध्ये हिंदू धर्माचे वैशिष्ट्य म्हणजे ते एकापासून नाही महान संस्थापक परंतु अवैद्य वैदिक शास्त्रातून. हिंदू धर्म अशा प्रकारे पूजेला वाव देतो सर्व वयोगटातील आणि सर्व देशांच्या संदेष्ट्यांच्या पटात समाविष्ट करणे. वैदिक शास्त्र केवळ नियमन करत नाहीत भक्ती पद्धती पण सर्व महत्वाच्या सामाजिक रीतिरिवाज, माणसाच्या प्रत्येक कृतीला सामंजस्य आणण्याच्या प्रयत्नात दैवी कायद्यासह.

{FN44-14} कायद्यासाठी एक व्यापक संस्कृत शब्द; कायद्याचे अनुपालन किंवा नैसर्गिक धार्मिकता; कर्तव्य म्हणून ज्या परिस्थितीत माणूस स्वतः ला कोणत्याही वेळी सापडतो त्यात निहित आहे. शास्त्रे परिभाषित करतात धर्म म्हणून "नैसर्गिक सार्वत्रिक कायदे ज्यांचे पालन केल्याने मनुष्य स्वतःला अधोगतीपासून वाचवू शकतो आणि दुःख. "

{FN44-15} मॅथ्यू 7:21.

{FN44-16} मॅथ्यू 26:52.

{FN44-17} "माणसाला यात गौरव करू नये, की तो त्याच्या देशावर प्रेम करतो; त्याला त्यापेक्षा जास्त गौरव द्या, की तो त्याच्यावर प्रेम करतो दयाळू. " - पर्शियन प्रॉव्हर्ब.

{FN44-18} "मग पेत्र त्याच्याकडे आला आणि म्हणाला, प्रभु, माझा भाऊ माझ्याविरुद्ध किती वेळा पाप करेल आणि मी क्षमा करतो त्याला? सात वेळा पर्यंत? येसू त्याला म्हणाला, मी तुला सांगत नाही, सात वेळा पर्यंत: पण, सत्तर वेळा पर्यंत सात. " - मॅथ्यू 18: 21-22.

{FN44-19} महान विद्युत अभियंता चार्ल्स पी.

"पुढील पन्नास वर्षांमध्ये संशोधनाची सर्वात मोठी प्रगती कोणती दिसेल?" "मला सर्वात मोठे वाटते शोध आध्यात्मिक धर्तीवर केला जाईल, "स्टेनमेट्झने उत्तर दिले. "येथे एक अशी शक्ती आहे जी इतिहास स्पष्टपणे शिकवते पुरुषांच्या विकासातील सर्वात मोठी शक्ती आहे. तरीही आम्ही फक्त त्याच्याशी खेळत आलो आहोत आणि आहोत आपल्याकडे शारीरिक शक्ती असल्यामुळे त्याचा कधीच गंभीरपणे अभ्यास केला नाही. एखाद्या दिवशी लोक शिकतील की भौतिक गोष्टी करतात आनंद आणत नाही आणि पुरुष आणि स्त्रियांना सर्जनशील आणि शक्तिशाली बनवण्यात त्यांचा फारसा उपयोग नाही. मग शास्त्रज्ञ जग त्यांच्या प्रयोगशाळांना देवाच्या अभ्यासाकडे वळवेल आणि प्रार्थना आणि आध्यात्मिक शक्ती जे तरीही क्वचितच ओरखडे झाले आहेत. जेव्हा हा दिवस येईल तेव्हा जगाला एका पिढीमध्ये अधिक प्रगती दिसेल मागील चार मध्ये पाहिल्यापेक्षा. "

{FN44-20} म्हणजे, वाईटाचा वाईटाशी प्रतिकार करू नका. (मॅथ्यू 5: 38-39)

अध्याय 45. बंगाली "आनंद - परवानगी" आई

"सर, कृपया निर्मला देवीच्या झलकशिवाय भारत सोडू नका. तिचे पावित्र्य तीव्र आहे; ती दूरपर्यंत ओळखली जाते

आणि आनंद मोई मा (आनंद - झिरपलेली आई) म्हणून विस्तृत. ” माझी भाची, अमियो बोस, माझ्याकडे गांभीर्याने बघत होती.

“नक्कीच! मला स्त्री संत भेटण्याची खूप इच्छा आहे. ” मी पुढे म्हटले, “मी तिच्या प्रगत अवस्थेबद्दल वाचले आहे देव साक्षात्कार. तिच्याबद्दल एक छोटसा लेख वर्षापूर्वी EAST -WEST मध्ये दिसला.

“मी तिला भेटलो आहे,” अमियो पुढे गेला. “तिने अलीकडेच माझ्या स्वतःच्या छोट्याशा जमशेदपूरला भेट दिली. च्या विनंतीवर एक शिष्य, आनंदा मोई मा मरण पावलेल्या माणसाच्या घरी गेला. ती त्याच्या पलंगाजवळ उभी होती; तिच्या हाताला स्पर्श होताच त्याचे कपाळ, त्याचा मृत्यू - खडखडाट थांबला. रोग लगेचच नाहीसा झाला; त्या माणसाच्या आनंदाबद्दल आश्चर्य वाटले, तो होता चांगले. ”

काही दिवसांनंतर मी ऐकले की आनंदी आई भवानीपूरमध्ये एका शिष्याच्या घरी थांबली होती कलकत्ता विभाग. श्री राईट आणि मी माझ्या वडिलांच्या कलकत्त्याच्या घरी लगेच निघालो. फोर्ड जवळ आला तसा

अध्याय 45. बंगाली "आनंद - परवानगी" आई

260

पृष्ठ 264

एका योगीचे आत्मचरित्र

भवानीपूरचे घर, माझा सोबती आणि मी एक असामान्य रस्त्याचे दृश्य पाहिले.

आनंदा मोई मा एका खुल्या टोपीत उभ्या होत्या, सुमारे शंभर लोकांच्या गर्दीला आशीर्वाद देत शिष्य. ती स्पष्टपणे निघण्याच्या ठिकाणी होती. श्री राईटने फोर्डला काही अंतरावर पार्क केले आणि माझ्याबरोबर पायी चालत शांत संमेलनाकडे. बाई संतांनी आमच्या दिशेने पाहिले; ती पासून alit तिची कार आणि आमच्या दिशेने चालले.

"बाबा, तुम्ही आलात!" या उत्कट शब्दांनी तिने माझा हात माझ्या गळ्यात आणि तिचे डोके माझ्यावर ठेवले खांदा. श्री राईट, ज्यांच्याकडे मी नुकतीच टिप्पणी केली होती की मी संतला ओळखत नाही, हे खूप आनंद घेत होते स्वागताचे विलक्षण प्रदर्शन. शंभर चेलांचे डोळेही काहींनी निश्चित केले होते प्रेमळ झांकी वर आश्चर्य.

मी तत्काळ पाहिले की संत समाधीच्या उच्च अवस्थेत आहेत. तिच्या बाहेरील कपड्यांपासून पूर्णपणे विस्मृतीत बाई, ती स्वतः ला परिवर्तनशील आत्मा म्हणून ओळखत होती; त्या विमानातून ती आनंदाने दुसऱ्या एका भक्ताला अभिवादन करत होती देव. तिने माझ्या हाताने तिच्या ऑटोमोबाईलमध्ये नेले.

"आनंदा मोई मा, मी तुमचा प्रवास लांबवत आहे!" मी विरोध केला.

"वडील, मी तुम्हाला आयुष्यात पहिल्यांदा भेटत आहे, वयोगटानंतर!" ती म्हणाली. "कृपया अजून जाऊ नका."

आम्ही गाडीच्या मागच्या सीटवर एकत्र बसलो. आनंदी आई लवकरच अचल उत्साही अवस्थेत दाखल झाली. तिचे सुंदर डोळे स्वर्गात डोकावले आणि अर्ध उघडले, शांत झाले आणि जवळच्या दूरच्या एलिझियमकडे टक लावले. शिष्यांनी हळूवारपणे जप केला: "मातृ दैवीचा विजय!"

मला देवाचे अनेक पुरुष सापडले होते - भारतात साक्षात्कार झाले, परंतु यापूर्वी मी कधीही अशा श्रेष्ठ स्त्री संताला भेटलो नव्हतो. तिचा सौम्य चेहरा अकल्पित आनंदाने जळाला होता ज्याने तिला आनंदी आईचे नाव दिले होते. लांब तिच्या उलगडलेल्या डोक्याच्या मागे काळ्या रंगाचे कपडे विळखा घालतात. तिच्या कपाळावर चंदनाच्या पेस्टचा लाल ठिपका प्रतीक आहे आध्यात्मिक डोळा, तिच्या आत कधीही उघडा. लहान चेहरा, लहान हात, लहान पाय - तिच्या आध्यात्मिक विशालतेच्या विपरीत!

मी काही प्रश्न जवळजवळ woman बाई चेला यांना विचारले तर आनंदा मोई मा प्रवेश करत राहिल्या.

“आनंदी आई भारतात मोठ्या प्रमाणावर प्रवास करते; अनेक भागात तिचे शेकडो शिष्य आहेत, ”चेला मला म्हणाले.

“तिच्या धाडसी प्रयत्नांमुळे अनेक इष्ट सामाजिक सुधारणा घडल्या. ब्राह्मण असले तरी संत जातीचा भेद ओळखत नाही. {FN45-1} आमचा एक गट नेहमी तिच्यासोबत प्रवास करतो, तिच्या सुखसोयीची काळजी घेतो. आपल्याला तिची आई करायची आहे; ती तिच्या शरीराची दखल घेत नाही. जर तिला कोणी अन्न दिले नाही तर ती खात नाही, किंवा बनवत नाही कोणतीही चौकशी. जेवण तिच्यापुढे ठेवल्यावरही ती त्यांना स्पर्श करत नाही. तिचे गायब होणे टाळण्यासाठी या जगातून, आम्ही शिष्य तिला स्वतःच्या हातांनी खायला घालतो. एकत्र दिवसांसाठी ती अनेकदा परमात्मात राहते ट्रान्स, क्वचित श्वास घेणे, तिचे डोळे न उघडणे. तिच्या मुख्य शिष्यांपैकी एक तिचा नवरा आहे. अनेक वर्षापूर्वी, त्यांच्या लग्नानंतर लवकरच त्यांनी मौनाचे व्रत घेतले. ”

चेला यांनी लांब केस आणि खडबडीत दाढी असलेल्या रुंद -खांद्याच्या, बारीक -वैशिष्ट्य असलेल्या माणसाकडे निर्देश केला. तो उभा होता शांतपणे मेळाव्याच्या दरम्यान, त्याचे हात शिष्याच्या आदरणीय वृत्तीमध्ये जोडले गेले.

अनंत मध्ये तिच्या बुडवून ताजेतवाने झाले, आनंदा मोई मा आता तिच्या चेतनेवर लक्ष केंद्रित करत होती जग.

"वडील, कृपया तुम्ही कुठे राहता ते मला सांगा." तिचा आवाज स्पष्ट आणि मधुर होता.

"सध्या, कलकत्ता किंवा रांचीमध्ये; पण लवकरच मी अमेरिकेत परतणार आहे. "

"अमेरिका?"

अध्याय 45. बंगाली "आनंद - परवानगी" आई

261

पृष्ठ 265

एका योगीचे आत्मचरित्र

"हो. एक भारतीय महिला संत तेथे आध्यात्मिक साधकांकडून मनापासून कौतुक करेल. तुम्हाला आवडेल का जा?"

"जर वडील मला घेऊ शकले तर मी जाईन."

या उत्तरामुळे तिच्या जवळ disciples शिष्यांनी अलार्म सुरू केला.

"आमच्यापैकी वीस किंवा त्याहून अधिक लोक नेहमी आनंदी आईबरोबर प्रवास करतात," त्यापैकी एकाने मला ठामपणे सांगितले. "आम्ही करू शकलो नाही तिच्याशिवाय जगा. ती जिथे जाईल तिथे आपण जायला हवे. "

उत्स्फूर्त वाढीचे अव्यवहार्य वैशिष्ट्य असल्याने मी योजना अनिच्छेने सोडली!

"कृपया तुमच्या शिष्यांसह किमान रांचीला या," मी संताची रजा घेताना म्हणालो. "दिव्य मूल म्हणून स्वतः, तुम्ही माझ्या शाळेतील लहान मुलांचा आनंद घ्याल. "

"जेव्हा वडील मला घेतील तेव्हा मी आनंदाने जाईन."

थोड्याच वेळानंतर रांची विद्यालयाच्या संताच्या वचन दिलेल्या भेटीसाठी भव्य अरे मध्ये होते. तरुण उत्सवाच्या कोणत्याही दिवसाची प्रतीक्षा केली - धडे नाहीत, संगीताचे तास नाहीत आणि क्लायमॅक्ससाठी मेजवानी नाही!

"विजय! आनंदा मोई मा, की जय! " या उत्साही छोट्या गळ्यातून पुन्हा पुन्हा उच्चारल्या जाणाऱ्या शुभेच्छा शाळेच्या गेटमध्ये प्रवेश करताना संत पार्टी. झेंडूच्या सरी, झांजांची टिंगल, शंख फुकणे MRIDANGA ड्रमचे शेल आणि बीट! आनंदी आई सनीवर हसत हसत फिरत होती विद्यालयाचे मैदान, कधीही तिच्यामध्ये पोर्टेबल नंदनवन घेऊन जाते.

"ती इथे सुंदर आहे," आनंदा मोई मा म्हणाली, मी तिला मुख्य इमारतीत नेले तेव्हा ते दयाळूपणे म्हणाले. ती स्वतः बसली माझ्या बाजूने लहान मुलासारखे स्मित. प्रिय मैत्रिणींच्या सर्वात जवळ, तिने एक अनुभव दिला, तरीही दूरस्थपणाचा आभा तिच्या आजूबाजूला होते - सर्वव्यापकतेचा विरोधाभासी अलगाव.

"कृपया मला तुमच्या आयुष्याबद्दल काहीतरी सांगा."

"वडिलांना याबद्दल सर्व माहिती आहे; त्याची पुनरावृत्ती का? " तिला स्पष्टपणे वाटले की एका लहान अवताराचा वास्तविक इतिहास नोटिशीखाली होते.

मी हसले, हळूवारपणे माझ्या प्रश्नाची पुनरावृत्ती केली.

"बाबा, सांगण्यासारखे थोडेच आहे." तिने घृणास्पद हावभावाने आपले डौलदार हात पसरले. "माझी जाणीव आहे या तात्पुरत्या शरीराशी स्वतःला कधीच जोडले नाही. मी या पृथ्वीवर येण्यापूर्वी, वडील, 'मी तोच होतो.' जस कि लहान मुलगी, 'मी पण तसाच होतो.' मी स्त्रीत्व वाढलो, पण तरीही 'मी तसाच होतो.' जेव्हा मी ज्या कुटुंबात होतो

जन्माला या शरीराची लग्न करण्याची व्यवस्था केली गेली, 'मीही तसाच होतो.' आणि जेव्हा, उत्कटता - नशेत, माझे पती माझ्याकडे आला आणि त्याने माझ्या शरीराला हलके स्पर्श करून प्रेमळ शब्द बडबडले, त्याला हिंसक धक्का बसला, जणू वीज पडली, तरीही 'मी तसाच होतो.'

“माझे पती माझ्यापुढे गुडघे टेकले, हात जोडले आणि माझी क्षमा मागितली.

"आई, 'तो म्हणाला,' कारण मी तुझ्या शारीरिक मंदिराला वासनांच्या विचाराने स्पर्श करून अपवित्र केले आहे - नाही हे जाणून घेणे की त्यामध्ये माझी पत्नी नाही तर दैवी आई आहे - मी हे गंभीर वचन घेतो: मी तुझी होईन शिष्य, ब्रह्मचारी अनुयायी, कधीही सेवक म्हणून शांतपणे तुमची काळजी घेतो, पुन्हा कधीही कोणाशी बोलणार नाही मी जिवंत आहे तोपर्यंत. माझ्या गुरू, आज मी तुझ्याविरुद्ध केलेल्या पापाचे प्रायश्चित्त करू. "

अध्याय 45. बंगाली "आनंद - परवानगी" आई

262

पृष्ठ 266

एका योगीचे आत्मचरित्र

“जेव्हा मी माझ्या पतीचा हा प्रस्ताव शांतपणे स्वीकारला, तेव्हाही मी तसाच होतो. आणि, बाबा, तुमच्या समोर आता, 'मी तोच आहे.' सनातन सभागृहात सृष्टीचे नृत्य माझ्या सभोवताली बदलत असले तरी, 'मी समान असेल. "

आनंदा मोई मा एका खोल ध्यानस्थ अवस्थेत बुडाली. तिचे स्वरूप मूर्ती होते - स्थिर; ती तिच्याकडे कधीही फोन करून पळून गेली होती राज्य. तिच्या डोळ्यांचे काळे तळे निर्जीव आणि काचेचे दिसू लागले. ही अभिव्यक्ती अनेकदा संत असताना असते भौतिक देहातून त्यांची चेतना काढून टाका, जी नंतर निर्जीव मातीच्या तुकड्यापेक्षा क्वचितच जास्त असते. आम्ही एक तास उत्साही ट्रान्समध्ये एकत्र बसलो. ती समलिंगी हसण्यासह या जगात परतली.

“कृपया, आनंदा मोई मा,” मी म्हणालो, “माझ्याबरोबर बागेत या. मिस्टर राईट काही फोटो काढतील. ”

“नक्कीच, बाबा. तुझी इच्छा ही माझी इच्छा आहे. ” तिच्या तेजस्वी डोळ्यांनी ती न बदलणारी दिव्य चमक कायम ठेवली अनेक छायाचित्रांसाठी पोझ दिले.

मेजवानीची वेळ! आनंदा मोई मा तिच्या कंबल - सीटवर बसली होती, एक शिष्य तिच्या कोपरात तिला खायला देत होता. एक सारखे शिशु, चेलाने ओठांवर आणल्यानंतर संताने आज्ञाधारकपणे अन्न गिळले. हे स्पष्ट होते की आनंदी आईने करी आणि स्वीटमीट्स मधील फरक ओळखला नाही!

संध्याकाळ जवळ येताच, संत गुलाबाच्या पाकळ्यांच्या आंघोळीदरम्यान, तिचे हात आशीर्वादाने उंचावले लहान मुलांवर. तिने सहजपणे जागवलेल्या आपुलकीने त्यांचे चेहरे चमकले.

“तू तुझ्या परमेश्वरावर तुझ्या सर्व अंतःकरणाने, तुझ्या संपूर्ण आत्म्याने, आणि तुझ्या सर्व मनाने आणि सर्वांनी प्रेम कर तुमची शक्ती: ”ख्रिस्ताने घोषित केले आहे,“ ही पहिली आज्ञा आहे. ” {FN45-2}

प्रत्येक कनिष्ठ आसक्ती बाजूला सारून, आनंदा मोई मा तिची एकमेव निष्ठा परमेश्वराकडे देते. द्वारे नाही विद्वानांचे हेअरस्प्लिटिंग भेद परंतु विश्वासाच्या खात्रीने तर्काने, मुलासारखे संताने एकमेव सोडवले आहे मानवी जीवनातील समस्या - देवाशी ऐक्य स्थापित करणे. माणूस आता हा स्पष्ट साधेपणा विसरला आहे दशलक्ष समस्यांमुळे त्रस्त. देवावर एकेश्वरवादी प्रेमाला नकार देऊन, राष्ट्र त्यांच्या अविश्वासूपणाचा वेष करतात परमार्थाच्या बाह्य मंदिरांपुढे वक्तशीर आदर. हे मानवतावादी हावभाव सद्गुणी आहेत, कारण एका क्षणासाठी ते माणसाचे लक्ष स्वतःपासून दूर करतात, परंतु ते त्याला त्याच्या एकट्या जबाबदारीपासून मुक्त करत नाहीत जीवनात, येशूने प्रथम आज्ञा म्हणून उल्लेख केला. देवावर प्रेम करण्याचे उत्थान दायित्व गृहीत धरले आहे मनुष्याने त्याच्या एकमेव परोपकाराने मुक्तपणे दिलेल्या हवेचा पहिला श्वास.

तिच्या रांची भेटीनंतर एका अन्य प्रसंगी मला आनंदा मोई मा बघण्याची संधी मिळाली. ती तिच्यामध्ये उभी राहिली काही महिन्यांनंतर शिष्य रेल्वेच्या प्रतीक्षेत सेरामपूर स्टेशन प्लॅटफॉर्मवर.

“बाबा, मी हिमालयात जात आहे,” तिने मला सांगितले. “उदार शिष्यांनी मला देहरामध्ये आश्रम बांधला आहे अंधार. ”

ती ट्रेनमध्ये चढताच, मी गर्दीत असताना, ट्रेनमध्ये, मेजवानी किंवा बसून हे पाहून आश्चर्यचकित झालो शांतता, तिचे डोळे देवापासून दूर दिसत नाहीत. माझ्या आत मी अजूनही तिचा आवाज ऐकतो, मोजमापाचा प्रतिध्वनी गोडपणा:

"पाहा, आता आणि सदासर्वकाळ एक, 'मी नेहमी सारखाच आहे.'"

{FN45-1} मला EAST -WEST मध्ये छापलेल्या आनंदा मोई मांच्या जीवनातील आणखी काही तथ्य सापडले. संत जन्माला आले 1893 मध्ये मध्य बंगालमधील ढाका येथे. निरक्षर, तिने अजून तिच्या बुद्धीने विचारवंतांना चकित केले आहे. तिचे श्लोक संस्कृतमध्ये विद्वानांना आश्चर्याने भरले आहे. तिने शोकग्रस्त व्यक्तींना सांत्वन दिले आहे, आणि तिच्या केवळ उपस्थितीमुळे चमत्कारिक उपचार झाले.

{FN45-2} मार्क 12:30.

अध्याय 45. बंगाली "आनंद - परवानगी" आई

263

पृष्ठ 267

एका योगीचे आत्मचरित्र

अध्याय 46. महिला योगी जो कधीही खात नाही

"सर, आज सकाळी आम्ही कोठे बांधलेले आहोत?" मिस्टर राइट फोर्ड चालवत होते; त्याने लांबून डोळे काढले माझ्याकडे प्रश्नार्थक चमकाने पाहण्यासाठी पुरेसे आहे. बंगालचा कोणता भाग आहे हे त्याला क्वचितच माहीत होते पुढील शोध होईल.

"देवाची इच्छा आहे," मी निष्ठेने उत्तर दिले, "आम्ही जगाचे आठवे आश्चर्य पाहण्याच्या मार्गावर आहोत - एक महिला संत ज्याचा आहार पातळ हवा आहे!"

"थेरेस न्यूनम नंतर - चमत्कारांची पुनरावृत्ती." पण मिस्टर राइट उत्सुकतेने तेच हसले; तो अगदी गाडीचा वेग वाढवला. त्याच्या प्रवास डायरीसाठी अधिक विलक्षण कवच! सरासरी पर्यटकांपैकी एक नाही, ते!

रांची शाळा नुकतीच आमच्या मागे राहिली होती; आम्ही सूर्यापूर्वी उठलो होतो. माझे सचिव आणि मी व्यतिरिक्त, पार्टीत तीन बंगाली मित्र होते. आम्ही उत्साहवर्धक हवा, सकाळची नैसर्गिक वाइन प्याली. आमचे ड्रायव्हरने सुरुवातीच्या शेतकऱ्यांमध्ये आणि हळूहळू जूने काढलेल्या दोन चाकी गाड्यांमध्ये कारला जोरदार मार्गदर्शन केले, कुबड - खांद्यावरचे बैल, रस्त्याशी वादग्रस्त हॉलिंग इंटरलॉपरसह झुकलेले.

"सर, आम्हाला उपवास करणाऱ्या संताबद्दल अधिक जाणून घ्यायचे आहे."

"तिचे नाव गिरी बाला आहे," मी माझ्या साथीदारांना कळवले. "मी पहिल्यांदा तिच्याबद्दल एका विद्वानांकडून पहिल्यांदा ऐकले सज्जन, स्थिती लाल नंदी. तो माझा भाऊ बिष्णूला शिकवण्यासाठी गुरपार रोडवर अनेकदा येत असे."

"मी गिरी बालाला चांगले ओळखतो," स्थिती बाबुंनी मला सांगितले. 'ती एक विशिष्ट योगा तंत्र वापरते ज्यामुळे ती जगू शकते न खाता. ईचापूरजवळील नवाबगंजमध्ये मी तिचा जवळचा शेजारी होतो. {FN46-1} मी तिला पाहण्याचा मुद्दा बनवला जवळून; ती अन्न किंवा पेय घेत होती याचा पुरावा मला कधीच मिळाला नाही. माझी आवड शेवटी इतकी वाढली की मी बर्दवानच्या महाराजाकडे गेलो {FN46-2} आणि त्याला चौकशी करायला सांगितले. चकित झाले कथेनुसार, त्याने तिला आपल्या महालाल आमंत्रित केले. तिने एका परीक्षेला सहमती दर्शवली आणि दोन महिने एका छोट्याशा खोलीत बंद केले त्याच्या घराचा विभाग. नंतर ती वीस दिवसांच्या राजवाड्याच्या भेटीसाठी परतली; आणि नंतर पंधराच्या तिसऱ्या परीक्षेसाठी दिवस. या तीन कठोर तपासण्यांनी त्यांना शंका न घेता पटवून दिले आहे, असे स्वतः महाराजांनी मला सांगितले तिची न खाण्याची स्थिती. '

"स्थिती बाबूची ही कथा माझ्या मनात पंचवीस वर्षांपेक्षा जास्त काळ राहिली आहे," मी निष्कर्ष काढला. "कधीकधी आत अमेरिका मला प्रश्न पडला की मी तिला भेटण्यापूर्वी वेळेची नदी योगिनी {FN46-3} गिळणार नाही का? ती आता बरीच वृद्ध झाली असावी. ती कुठे राहते किंवा मला माहित नाही. पण काही तासात आपण पोहोचू पुरुलिया; तिच्या भावाला तिथे घर आहे."

दहा - तीस पर्यंत आमचा छोटा गट भाऊ, लंबदार डे, पुरुलियाचे वकील यांच्याशी संवाद साधत होता.

“हो, माझी बहीण राहत आहे. ती कधीकधी माझ्याबरोबर इथे राहते, पण सध्या ती आमच्या बिअर येथील कौटुंबिक घरी आहे.” लंबदार बाबूंनी फोर्डकडे संशयाने पाहिले. “स्वामीजी, मला असे कधीच वाटत नाही की, कोणत्याही मोटारगाडीला आतापर्यंत बिअरपर्यंत आतल्या भागात प्रवेश केला. जर तुम्ही सर्वांनी प्राचीन धक्क्यातून स्वतःला राजीनामा दिला तर हे सर्वोत्तम होईल बैलगाडी!”

एक आवाज म्हणून आमच्या पक्षाने प्राइड ऑफ डेट्रॉईटशी एकनिष्ठ राहण्याचे वचन दिले.

“फोर्ड अमेरिकेतून आला आहे,” मी वकिलाला सांगितले. “मिळवण्याच्या संधीपासून वंचित ठेवणे ही लाजिरवाणी गोष्ट असेल बंगालच्या हृदयाशी परिचित!”

“गणेश {FN46-4} तुमच्या सोबत जावो!” लंबदार बाबू हसत म्हणाले. तो विनम्रपणे जोडला, “जर तुम्ही कधी तिथे जा, मला खात्री आहे की गिरी बाला तुम्हाला पाहून आनंद होईल. ती तिच्या सत्तरीच्या जवळ येत आहे, परंतु पुढे चालू आहे

अध्याय 46. महिला योगी जो कधीही खात नाही

264

पृष्ठ 268

एका योगीचे आत्मचरित्र

उत्तम आरोग्य.”

“कृपया मला सांगा, सर, जर ती काहीही खात नाही हे पूर्णपणे सत्य आहे?” मी थेट त्याच्या डोळ्यात पाहिले, ते सांगणारे मनाच्या खिडक्या.

[चित्रण: गिरी बाला, या महान स्त्री योगीने 1880 पासून अन्न किंवा पेय घेतले नाही. मी चित्रित आहे १ 36 ३ in मध्ये, बुरच्या वेगळ्या बंगाल गावात तिच्या घरी. तिची न खाण्याची अवस्था कठोर आहे बर्दवानच्या महाराजांनी तपास केला. ती तिच्या शरीराला रिचार्ज करण्यासाठी विशिष्ट योगा तंत्र वापरते आकाश, सूर्य आणि हवेतून वैश्विक ऊर्जा. — giribala.jpg पहा]

“ते खरे आहे.” त्याची नजर खुली आणि सन्माननीय होती. “पाच दशकांहून अधिक काळात मी तिला कधीच एक गोळा खाताना पाहिले नाही. जर जग अचानक संपले, तर मी माझ्या बहिणीने घेतलेल्या दृश्यापेक्षा जास्त आश्चर्यचकित होऊ शकत नाही अन्न!”

या दोन वैश्विक घटनांच्या अशक्यतेबद्दल आम्ही एकत्र हसलो.

“गिरी बालाने तिच्या योगाभ्यासासाठी कधीही दुर्गम एकांत शोधला नाही,” लंबदार बाबू पुढे म्हणाले. “ती तिचे संपूर्ण आयुष्य तिच्या कुटुंब आणि मित्रांनी वेढले आहे. ते सर्व आता तिच्या विचित्र सवयीचे झाले आहेत राज्य गिरी बाला अचानक काहीही खाण्याचा निर्णय घेतल्यास त्यापैकी कोणीही स्तब्ध होणार नाही! बहीण आहे एका हिंदू विधवेला शोभेल म्हणून स्वाभाविकपणे निवृत्त होत आहे, पण पुरुलिया आणि बिऊरमधील आमचे छोटे मंडळ सर्वांना माहित आहे की ती आहे शब्दशः एक 'अपवादात्मक' स्त्री.”

भावाचा प्रामाणिकपणा प्रकट झाला. आमच्या छोट्या पार्टीने त्याचे मनापासून आभार मानले आणि ब्यूरच्या दिशेने निघाले. आम्ही करी आणि लुचिससाठी एका रस्त्याच्या दुकानावर थांबले, ते पाहण्यासाठी जमलेल्या अर्चिनच्या थवाकडे आकर्षित झाले. मिस्टर राईट बोटानी साध्या हिंदू पद्धतीने खात आहेत. {FN46-5} हृदयाची भूक आम्हाला कारणीभूत ठरली स्वतःला एका अशा दुपारच्या विरोधात बळकट करा, जे या क्षणी अज्ञात आहे, ते बऱ्यापैकी कष्टकरी सिद्ध होईल.

आमचा मार्ग आता सूर्य-भाजलेल्या तांदळाच्या शेतातून बंगालच्या बर्दवान विभागात गेला. रस्त्यांवरून दाट वनस्पती सह अस्तर; MAYNAS ची गाणी आणि स्ट्राईप-थ्रोटेड बुलबुल्स येथून प्रवाहित झाली प्रचंड, छत्रीसारखी फांद्या असलेली झाडे. एक बैलगाडी आता आणि नंतर, RINI, RINI, MANJU, MANJU त्याच्या धुरा आणि लोखंडी-शॉड लाकडी चाकांचा जोराने विचार करा, स्वॉश, ऑटोच्या स्विससह तीव्रतेने विरोधाभास करा शहरांच्या खानदानी डांबरांवर टायर्स.

“डिक, थांबा!” माझ्या अचानक विनंतीमुळे फोर्डकडून धक्कादायक निषेध झाला. “ते जास्त आंब्याचे झाड आहे आमंत्रण देत आहे!”

आम्हा पाच जणांनी आंब्या-पसरलेल्या पृथ्वीवर लहान मुलांप्रमाणे धडपड केली; वृक्षाने उदारपणे आपली फळे त्यांच्यासारखीच टाकली होती पिकले होते

"अनेक आंबा न दिसण्यासाठी जन्माला येतात," मी स्पष्ट केले, "आणि खडकाळ जमिनीवर त्याचा गोडवा वाया घालवतो."

"अमेरिकेत असे काही नाही, स्वामीजी, हो?" शैलेश मजुमदार, माझ्या बंगाली विद्यार्थ्यांपैकी एक हसले.

"नाही," मी कबूल केले, आंब्याचा रस आणि समाधानाने झाकलेले. "मी पश्चिमेकडील हे फळ कसे चुकवले! अ आंब्याशिवाय हिंदूंचे स्वर्ग अकल्पनीय आहे!"

मी एक खडक उचलला आणि सर्वोच्च अंगावर दडलेले एक अभिमानी सौंदर्य खाली केले.

"डिक," मी अमृतच्या चाव्या दरम्यान विचारले, उष्णकटिबंधीय सूर्यासह उबदार, "कारमधील सर्व कॅमेरे आहेत का?"

"होय साहेब; बॅगेज डब्यात."

अध्याय 46. महिला योगी जो कधीही खात नाही

265

पृष्ठ 269

एका योगीचे आत्मचरित्र

"जर गिरी बाला खरे संत असल्याचे सिद्ध झाले, तर मला तिच्याबद्दल पाश्चिमात्य देशात लिहायचे आहे. अशा हिंदू योगीनी प्रेरणा देणाऱ्या शक्तीनी अज्ञात जगू नये आणि मरू नये - यापैकी बहुतेक आंब्यासारखे."

अर्ध्या तासानंतर मी अजुनही शांततेत फिरत होतो.

"सर," मिस्टर राईट म्हणाले, "सूर्य अस्ताला जाण्यापूर्वी आपण गिरी बाला गाठले पाहिजे, त्यासाठी पुरेसा प्रकाश छायाचित्रे." तो हसत म्हणाला, "पाश्चात्य लोक संशयवादी आहेत; आम्ही त्यांच्यावर विश्वास ठेवण्याची अपेक्षा करू शकत नाही कोणतीही छायाचित्र नसलेली बाई!"

शहाणपणाचा हा भाग निर्विवाद होता; मी प्रलोभनाकडे पाठ फिरवली आणि पुन्हा गाडीकडे वळलो.

"तू बरोबर आहेस, डिक," आम्ही पुढे जाताना मी उसासा टाकला, "मी पाश्चिमात्य वेदीवर आंब्याचा स्वर्ग अर्पण करतो वास्तववाद छायाचित्रे आमच्याकडे असणे आवश्यक आहे!"

रस्ता अधिकाधिक आजारी होत गेला: गंजांच्या सुरकुत्या, कडक मातीचे उकळणे, जुन्या काळातील दुःखद आजार वय! आमचा गट अथूनमधून उतरला की मिस्टर राईटला फोर्डला अधिक सहजपणे चालवायला परवानगी दिली, जे आम्ही चौघांनी मागून धक्का दिला.

"लंबदार बाबू खरे बोलले," शैलेशने कबूल केले. "कार आम्हाला घेऊन जात नाही; आम्ही कार घेऊन जात आहोत!"

आमची चढाई, चढाई -बाहेर ऑटो टेडीयम कधीच भुरळ पाडली गेली आणि गावाच्या देखाव्यामुळे, प्रत्येक एक विलक्षण साधेपणाचे दृश्य.

"आमचा मार्ग जंगलामध्ये वसलेल्या प्राचीन, बिनधास्त गावांमधील तळ्यांच्या खोबणीतून वळला आणि वळला सावली," श्री राइट यांनी 5 मे 1936 च्या तारखेखाली त्यांच्या प्रवास डायरीत नोंद केली आहे. "अतिशय आकर्षक आहेत दारावर भगवंताच्या नावांसह सजवलेल्या खाचलेल्या मातीच्या झोपड्या; अनेक लहान, नग्न लहान मुले निष्पापपणे खेळत आहेत, या मोठ्या, काळ्या, बैलगाडी वाहनातून टक लावून किंवा पळ काढण्यासाठी थांबतात त्यांच्या गावातून वेड्यासारखे फाडणे. स्त्रिया फक्त सावलीतून डोकावतात, तर पुरुष आळशीपणे हसतात रस्त्याच्या कडेला असलेल्या झाडांच्या खाली, त्यांच्या अस्वस्थतेखाली उत्सुक. एकाच ठिकाणी सर्व गावकरी होते मोठ्या टाकीमध्ये आंघोळ (त्यांच्या कपड्यांमध्ये, त्यांच्या शरीराभोवती कोरडे कापड ओढून बदलणे, ओले टाकणे). स्त्रिया त्यांच्या घरापर्यंत पाणी वाहतात, मोठ्या पितळी भांड्यांमध्ये.

"रस्त्याने आम्हाला माउंट आणि रिजवर आनंदी पाठलाग केला; आम्ही बाउन्स आणि टॉस केले, लहान प्रवाहांमध्ये बुडवले, एका अपूर्ण कॉजवेच्या सभोवताली, कोरड्या, वालुकामय नदीच्या पट्ट्यांवर ओसरले आणि शेवटी, संध्याकाळी 5:00 च्या सुमारास, आम्ही आमच्या गंतव्यस्थानाच्या अगदी जवळ होतो, बिउर. बांकुरा जिल्हाच्या अंतर्गत भागातील हे छोटेसे गाव घनदाट पर्णसंरक्षणाचे संरक्षण, प्रवाहाद्वारे पावसाच्या वेळी, जेव्हा नाले असतात तेव्हा पोहोचू शकत नाही चिघळणाऱ्या टोरंट्स आणि रस्ता सापासारखा चिखलाचे विष टाकतात.

“मंदिरातील प्रार्थनेतून घरी जाताना उपासकांच्या गटामध्ये मार्गदर्शकासाठी विचारणे (एकटेपणात बाहेर फील्ड), आम्हाला डॅम्पनभर कमी कपडे घातलेल्या मुलांनी घेराव घातला, जे कारच्या बाजूने टेकले, चालवण्यास उत्सुक होते आम्हाला गिरी बाला.

“रस्ता खजुराच्या कुंडीच्या दिशेने गेला, चिखलाच्या झोपड्यांच्या गटाला आश्रय देत होता, परंतु आम्ही तेथे पोहोचण्यापूर्वी, फोर्डला क्षणोक्षणी धोकादायक कोनावर टिपण्यात आले, तो फेकला गेला आणि खाली पडला. अरुंद पायवाट आजूबाजूला गेली झाडे आणि टाकी, कडांवर, छिद्र आणि खोल खड्ड्यांमध्ये. त्यानंतर, झाडाच्या ढिगाऱ्यावर गाडी नांगरली गेली एका टेकडीवर स्थित, ज्याला पृथ्वीच्या ढगांची उचल आवश्यक आहे; आम्ही हळूहळू आणि काळजीपूर्वक पुढे गेलो; अचानक मार्ग कार्ट ट्रॅकच्या मध्यभागी ब्रशच्या वस्तुमानाद्वारे थांबवले गेले होते, ज्यामुळे एक वेगवान मार्ग खाली वळणे आवश्यक होते कोरड्या टाकीमध्ये, बचाव ज्यामधून काही स्कॅपिंग, अॅडझिंग आणि फावडे मागितले. पुन्हा पुन्हा रस्ता अगम्य वाटले, पण तीर्थयात्रा पुढे गेली पाहिजे; बालगोपाळांनी कुदळ आणले आणि अडथळे पाडले (गणेशाच्या छटा!) तर शेकडो मुले आणि पालक टक लावून पाहत होते.

अध्याय 46. महिला योगी जो कधीही खात नाही

266

पृष्ठ 270

एका योगीचे आत्मचरित्र

“लवकरच आम्ही पुरातन काळातील दोन मार्गांवरून मार्ग काढत होते, स्त्रिया त्यांच्या झोपडीतून विस्तीर्ण नजरेने पाहत होत्या दरवाजे, आमच्या बाजूने आणि मागून येणारी माणसे, मिरवणूक फुगवण्यासाठी मुले घोटाळे करत आहेत. आमचे कदाचित होते हे रस्ते ओलांडणारे पहिले ऑटो; 'बैलगाडी संघ' येथे सर्वशक्तिमान असणे आवश्यक आहे! आम्ही किती संवेदना करतो तयार केले - एक अमेरिकन द्वारे पथदर्शी गट आणि त्यांच्या घरोघरी वेगात एक snorting कार मध्ये पायनियरिंग, प्राचीन गोपनीयता आणि पावित्र्यावर आक्रमण!

“एका अरुंद गल्लीत थांबून आम्ही स्वतःला गिरी बालांच्या वडिलोपार्जित घराच्या शंभर फूट आत सापडलो. आम्हाला जाणवले दीर्घ रस्ता संघर्षानंतर परिपूर्णतेचा रोमांच उग्र समाप्तीचा मुकुट. आम्ही एका मोठ्या जवळ आलो, वीट आणि प्लास्टरची दुमजली इमारत, आसपासच्या अडोब झोपड्यांवर अधिराज्य गाजवणे; घर अंतर्गत होते दुरुस्तीची प्रक्रिया, कारण आजूबाजूला बांबूची वैशिष्ट्यपूर्ण उष्णकटिबंधीय चौकट होती.

“तापदायक आशेने आणि दडपल्या गेलेल्या आनंदासह आम्ही आशीर्वाद दिलेल्या व्यक्तीच्या खुल्या दारासमोर उभे राहिलो परमेश्वराचा 'उपाशी' स्पर्श. सतत आगापे गावकरी, तरुण आणि वृद्ध, उघडे आणि कपडे घातलेले, महिला अलिप्त होते थोडीशी पण जिज्ञासू सुद्धा, पुरुष आणि मुले बिनधास्तपणे आमच्या टाचांवर आहेत कारण त्यांनी या अभूतपूर्वकडे पाहिले देखावा.

“थोड्याच वेळात दरवाज्यात एक छोटी आकृती दिसली - गिरी बाला! तिला कंटाळवाणा, सोन्याच्या कपड्यात अडकवले गेले रेशीम; साधारणपणे भारतीय पद्धतीमध्ये, तिने विनम्रपणे आणि संकोचाने पुढे सरकवले, खाली थोडेसे डोकावले तिच्या स्वदेशी कापडाचा वरचा पट. तिचे डोळे तिच्या सावलीत स्मोल्डिंग एम्बर्ससारखे चमकले डोके तुकडा; आम्ही अत्यंत परोपकारी आणि दयाळू चेहऱ्याने, भान आणि समजूतदार चेहऱ्याने मोहित झालो, ऐहिक आसक्तीच्या कलंकातून मुक्त.

“नम्रतेने ती आमच्या जवळ आणि आमच्या चित्रपटांसह अनेक चित्रे काढून घेण्यास शांतपणे सहमत झाली. कॅमेरे. {FN46-6} धीराने आणि लाजाळू तिने पवित्रा समायोजन आणि प्रकाशाचे आमचे फोटो तंत्र सहन केले व्यवस्था शेवटी आम्ही जगातील एकमेव महिलेची अनेक छायाचित्रे वंशपरंपरेसाठी रेकॉर्ड केली होती पन्नास वर्षांहून अधिक काळ अन्न किंवा पेयाशिवाय जगले म्हणून ओळखले जाते. (थेरेस न्यूनन, अर्थातच, त्यानंतर उपवास केला आहे १ 3 २३.) गिरी बालाची अभिव्यक्ती सर्वात जास्त मातृभाषा होती कारण ती आमच्यासमोर उभी राहिली, पूर्णपणे मध्ये झाकलेली सैल वाहणारे कापड, तिच्या शरीराचे काहीही दिसत नाही पण तिचा चेहरा खाली पडलेले डोळे, हात आणि तिचे लहान पाय. दुर्मिळ शांततेचा आणि निर्दोष स्वभावाचा चेहरा - रुंद, लहान मुलासारखा, थरथरणारा ओठ, स्त्रीलिंगी नाक, अरुंद, चमकणारे डोळे, आणि एक हसतमुख स्मित. ”

गिरी बालाबद्दल श्री राईटचा ठसा मी स्वतः शोअर केला होता; आध्यात्मिकतेने तिला हळूवारपणे चमकल्यासारखे केले बुरखा तिने माझ्यापुढे गृहस्थांकडून एका साधूला अभिवादन करण्याच्या नेहमीच्या हावभावात अभिवादन केले. तिचे साधे मोहिनी आणि शांत स्मिताने मधुर वक्तृत्वाच्या पत्नीकडे आपले स्वागत केले; विसरणे आमचे कठीण होते, धुळीचा प्रवास.

लहान संत स्वतः व्हरांड्यावर क्रॉस -लेग्स बसला होता. वयाच्या खुणा सहन करत असली तरी ती नव्हती क्षीण; तिची ऑलिव्ह रंगाची त्वचा स्वच्छ आणि निरोगी होती.

“आई,” मी बंगालीमध्ये म्हणालो, “पंचवीस वर्षांहून अधिक काळ मी या तीर्थक्षेत्राचा उत्सुकतेने विचार केला आहे! मी स्थिती लाल नंदी बाबूंकडून तुमच्या पवित्र जीवनाबद्दल ऐकले.

तिने पावतीमध्ये होकार दिला. "होय, नवाबगंजमधील माझा चांगला शेजारी."

“त्या वर्षांमध्ये मी महासागर ओलांडले आहे, पण एखाद्या दिवशी तुला भेटायची माझी सुरुवातीची योजना मी कधीच विसरलो नाही. च्या उदात्त नाटक जे तुम्ही इथे बिनदिवकतपणे खेळत आहात ते लांब असलेल्या जगासमोर चमकले पाहिजे आतील अन्न दिव्य विसरले. ”

संताने एका मिनिटासाठी डोळे वर केले, शांत स्वारस्याने हसले.

"बाबा (सन्मानित वडील) चांगले जाणतात," तिने नम्रपणे उत्तर दिले.

अध्याय 46. महिला योगी जो कधीही खात नाही

267

पृष्ठ 271

एका योगीचे आत्मचरित्र

मला आनंद झाला की तिने कोणताही गुन्हा केला नाही; महान योगी किंवा योगिनी यावर कशी प्रतिक्रिया देतील हे कधीच माहित नसते प्रसिद्धीचा विचार. नियमानुसार, त्यांनी गहन आत्मा संशोधनाचा शांतपणे पाठपुरावा करण्याची इच्छा बाळगली. एक आतील शोधण्याच्या फायद्यासाठी त्यांचे जीवन उघडपणे प्रदर्शित करण्याची योग्य वेळ आल्यावर त्यांना मंजुरी मिळते मन

“आई,” मी पुढे म्हणालो, “कृपया मला क्षमा करा, मग तुमच्यावर अनेक प्रश्नांचे ओझे आहे. कृपया फक्त उत्तर द्या जे तुम्हाला संतुष्ट करतात; तुझे मौन मलाही समजेल. ”

तिने दयाळू हावभावाने हात पसरले. “माझ्यासारख्या क्षुल्लक व्यक्ती म्हणून मला उत्तर देण्यात आनंद होत आहे समाधानकारक उत्तरे देऊ शकतात. ”

"अरे नाही, क्षुल्लक नाही!" मी मनापासून निषेध केला. "तू एक महान आत्मा आहेस."

"मी सर्वांचा नम्र सेवक आहे." तिने विचित्रपणे जोडले, "मला लोकांना स्वयंपाक आणि खायला आवडते."

एक विचित्र मनोरंजन, मला वाटले, न खाणाऱ्या संतासाठी!

"मला सांग, आई, तुझ्या स्वतःच्या ओठांवरून - तू अन्नाशिवाय जगतोस का?"

"ते सत्य आहे." काही क्षण ती गप्प होती; तिच्या पुढील टीकेने असे दिसून आले की ती संघर्ष करत होती मानसिक अंकगणित. “बारा वर्षांच्या वयापासून चार महिन्यांपर्यंत माझे सध्याचे वय साठ - आठ — अ पन्नास -सहा वर्षांपेक्षा जास्त कालावधी - मी अन्न खाल्ले नाही किंवा द्रवपदार्थ घेतले नाहीत. ”

"तुम्हाला कधीही खाण्याचा मोह होत नाही का?"

"जर मला अन्नाची लालसा वाटत असेल तर मला खावे लागेल." फक्त तरीही नियमितपणे तिने हे स्वयंसिद्ध सत्य सांगितले, एक दिवसातून तीन जेवणाभोवती फिरणाऱ्या जगाने खूप चांगले ओळखले जाते!

"पण तू काहीतरी खा!" माझ्या टोनमध्ये रीमॉन्स्ट्रन्सची नोंद होती.

"नक्कीच!" ती पटकन समजून हसली.

"तुमचे पोषण हवा आणि सूर्यप्रकाशाच्या सूक्ष्म ऊर्जा, {FN46-7} आणि वैश्विक पासून मिळते मज्जा ओब्लोंगोटाद्वारे तुमच्या शरीराला रिचार्ज करणारी शक्ती. ”

"बाबांना माहीत आहे." पुन्हा तिने होकार दिला, तिची पद्धत शांत आणि निः शब्द आहे.

आर्जुन, कृपया मला तुझ्या साक्षात्काराच्या आयुष्याबद्दल सांग. हे सर्व भारतासाठी आणि अगदी आपल्या बांधवांसाठी देखील एक खोल स्वारस्य आहे

गिरी बाला संवादाच्या मूडमध्ये आराम करत तिची नेहमीची राखीव जागा बाजूला ठेवली.

"असेच होईल." तिचा आवाज कमी आणि खंबीर होता. "माझा जन्म या जंगलांमध्ये झाला. माझे बालपण अतुलनीय होते वाचवा की मला अतृप्त भूक लागली होती. सुरुवातीच्या वर्षांत माझा विवाह झाला होता.

"मुला, 'माझ्या आईने मला अनेकदा चेतावणी दिली,' आपल्या लोभावर नियंत्रण ठेवण्याचा प्रयत्न करा. जेव्हा तुमच्यामध्ये राहण्याची वेळ येते तुमच्या पतीच्या कुटुंबातील अनोळखी, जर तुमचे दिवस खाण्याशिवाय काहीच खर्च होत नसेल तर ते तुमच्याबद्दल काय विचार करतील? "

"तिने ज्या संकटाची कल्पना केली होती ती पूर्ण झाली. मी माझ्या पतीच्या लोकांमध्ये सामील झालो तेव्हा मी फक्त बारा वर्षांचा होतो नवाबगंज. माझ्या सासूने मला सकाळी, दुपार आणि रात्री माझ्या खादाड सवयीबद्दल लाज वाटली. तिचे निंदा हा वेशात एक आशीर्वाद होता, तथापि; त्यांनी माझी सुप्त आध्यात्मिक प्रवृत्ती जागृत केली. एका सकाळी

अध्याय 46. महिला योगी जो कधीही खात नाही

268

पृष्ठ 272

एका योगीचे आत्मचरित्र

तिची उपहास निर्दयी होती.

"मी लवकरच तुम्हाला सिद्ध करेन, 'मी म्हणालो,' मी चटकन थांबलो, 'मी जिवंत आहे तोपर्यंत मी अन्नाला कधीही स्पर्श करणार नाही.'

"माझी सासू उपहासाने हसली. 'तर!' ती म्हणाली, 'तुम्ही जेवल्याशिवाय कसे जगू शकता, जेव्हा तुम्ही करू शकत नाही जास्त खाल्ल्याशिवाय जगता? "

"ही टिप्पणी अनुत्तरित होती! तरीही एक लोखंडी ठराव माझ्या आत्म्याला मचान बनवतो. एका निर्जन ठिकाणी मी माझा शोध घेतला स्वर्गीय पिता.

"प्रभु, 'मी सतत प्रार्थना केली,' कृपया मला एक गुरु पाठवा, जो मला तुझ्या प्रकाशाने जगायला शिकवेल आणि त्याच्याद्वारे नाही अन्न. "

"एक दैवी परमानंद माझ्यावर पडला. एका सुंदर जादूने मी गंगावरील नवाबगंज घाटला निघालो. चालू ज्या प्रकारे मी माझ्या पतीच्या कुटुंबातील पुजारीला भेटलो.

"'आदरणीय साहेब,' मी विश्वासाने म्हणालो, 'कृपया मला न सांगता कसे खावे ते सांगा.'

"त्याने उत्तर न देता माझ्याकडे पाहिले. शेवटी तो सांत्वनदायक पद्धतीने बोलला. 'मुला,' तो म्हणाला, 'मंदिरात या या संध्याकाळी; मी तुमच्यासाठी एक विशेष वैदिक समारंभ आयोजित करेन. "

"हे अस्पष्ट उत्तर मी शोधत नव्हते; मी GHAT च्या दिशेने पुढे गेलो. सकाळचा सूर्य टोचला पाणी; पवित्र दीक्षा घेतल्याप्रमाणे मी गंगेत स्वतःला शुद्ध केले. मी नदीकाठ सोडताच, माझे ओले माझ्या आजूबाजूला कापड, दिवसाच्या व्यापक झगमगाटात माझा स्वामी स्वतः माझ्या समोर आला!

"'प्रिय मुला,' तो प्रेमळ करुणेच्या आवाजात म्हणाला, 'मी तुझ्या पूर्तीसाठी देवाने येथे पाठवलेला गुरु आहे तातडीची प्रार्थना. त्याच्या अत्यंत असामान्य स्वभावामुळे त्याला खूप स्पर्श झाला! आजपासून तुम्ही सूक्ष्म प्रकाशाद्वारे जगाल, तुमचे शारीरिक अणू अनंत प्रवाहापासून पुरवले जातात.

गिरी बाला गप्प बसली. मी मिस्टर राईटची पेन्सिल आणि पॅड घेतला आणि त्याच्यासाठी काही आयटमचे इंग्रजीत भाषांतर केले माहिती

संताने कथा पुन्हा सुरू केली, तिचा सौम्य आवाज क्वचितच ऐकू आला. "GHAT निर्जन होता, पण माझे गुरु गोल फिरले आम्हाला प्रकाशाचे रक्षण करण्याची आभा आहे, जेणेकरून नंतर कोणतेही भटकणारे आम्हास त्रास देत नाहीत. त्याने मला KRIA तंत्राची सुरुवात केली जे शरीराला मर्त्यांच्या सकल अन्नावर अवलंबून राहण्यापासून मुक्त करते. तंत्रात ए चा वापर समाविष्ट आहे ठराविक मंत्र {FN46-8} आणि श्वसनाचा व्यायाम सरासरी व्यक्ती करू शकतो त्यापेक्षा कठीण. कोणतेही औषध किंवा जादू गुंतलेली नाही; KRIA च्या पलीकडे काहीही नाही. "

अमेरिकन वृत्तपत्राच्या रिपोर्टरच्या पद्धतीने, ज्याने मला नकळत त्याची प्रक्रिया शिकवली होती, मी गिरी बालाला अनेक बाबींवर प्रश्न विचारले जे मला वाटले की जगाच्या हिताचे असेल. तिने मला दिले, थोडेसे बिट, खालील माहिती:

“मला कधीही मुले झाली नाहीत; अनेक वर्षांपूर्वी मी विधवा झालो. मी खूप कमी झोपतो, जसे झोप आणि जाग येते मलाही तेच. मी रात्री ध्यान करतो, दिवसा माझ्या घरगुती कर्तव्यात भाग घेतो. मला थोडा बदल जाणवतो हवामानात seasonतू ते seasonतू. मी कधीही आजारी पडलो नाही किंवा कोणत्याही रोगाचा अनुभव घेतला नाही. मला फक्त किंचित वेदना जाणवते चुकून जखमी झाल्यावर. मला कोणतेही शारीरिक विसर्जन नाही. मी माझे हृदय आणि श्वास नियंत्रित करू शकतो. मी अनेकदा माझे पाहती गुरु तसेच इतर महान आत्मा, दृष्टीमध्ये.”

“आई,” मी विचारले, “तुम्ही इतरांना अन्नाशिवाय जगण्याची पद्धत का शिकवत नाही?”

जगातील उपाशी लाखो लोकांच्या माझ्या महत्त्वाकांक्षी आशा अंकुरित झाल्या.

अध्याय 46. महिला योगी जो कधीही खात नाही

269

पृष्ठ 273

एका योगीचे आत्मचरित्र

“नाही.” तिने मान हलवली. “मला माझ्या गुरूंनी कठोरपणे आज्ञा केली होती की हे रहस्य उघड करू नका. ही त्याची इच्छा नाही देवाच्या सृष्टीच्या नाटकात छेडछाड करणे. मी अनेकांना जगायला शिकवले तर शेतकरी माझे आभार मानणार नाहीत न खाता! सुखद फळे निरुपयोगीपणे जमिनीवर पडतील. असे दिसते की दुःख, उपासमार आणि रोग हे आपल्या कर्मांचे फटके आहेत जे शेवटी आपल्याला जीवनाचा खरा अर्थ शोधण्यास प्रवृत्त करतात.”

“आई,” मी हळूच म्हणालो, “खाल्ल्याशिवाय जगण्यासाठी तुझे एकटे पडून काय उपयोग?”

“माणूस आत्मा आहे हे सिद्ध करण्यासाठी.” तिचा चेहरा शहाणपणाने उजळला. “हे दैवी प्रगतीद्वारे दाखवू शकतो हळूहळू अन्नाने नव्हे तर शाश्वत प्रकाशाद्वारे जगायला शिका.”

संत खोल ध्यानस्थ अवस्थेत बुडाला. तिची नजर आतल्या दिशेने होती; तिच्या डोळ्यांची सौम्य खोली अभिव्यक्तीहीन झाले. तिने एक विशिष्ट उसासा दिला, उत्साहपूर्ण श्वासोच्छ्वास ट्रान्सचा प्रस्ताव. काही काळासाठी ती प्रश्नरहित क्षेत्रात, आंतरिक आनंदाच्या स्वर्गात पळून गेला होता.

उष्णकटिबंधीय अंधार पडला होता. छोट्या केरोसीनच्या दिव्याचा प्रकाश स्कोअरच्या चेहऱ्यावर व्यवस्थित बसला सावलीत शांतपणे बसलेले ग्रामस्थ. झोपाळ्याचे चमकदार किडे आणि दूरचे तेल कंदील विणले मखमली रात्री चमकदार भयानक नमुने. विभक्त होण्याचा तो वेदनादायक तास होता; एक संथ, दमवणारा प्रवास समोर होता आमची छोटी पार्टी.

“गिरी बाला,” संताने डोळे उघडताच मी म्हणालो, “कृपया मला एक उपहार द्या - तुमच्या एका साडीची एक पट्टी.”

ती लवकरच बनारस रेशीमचा तुकडा घेऊन परतली, तिने हातात ती वाढवली कारण तिने अचानक तिला प्रणाम केला ते मैदान.

“आई,” मी आदराने म्हणालो, “त्यापेक्षा मला तुझ्या स्वतःच्या आशीर्वादित पायांना स्पर्श करू दे!”

{FN46-1} उत्तर बंगालमध्ये.

{FN46-2} प.पू. सर बिजयचंद महताब, आता मृत. त्याच्या कुटुंबाकडे निःसंशयपणे काही रेकॉर्ड आहेत गिरी बालाची महाराजाची तीन चौकशी.

{FN46-3} बाई योगी.

{FN46-4} “अडथळे दूर करणारा,” सौभाग्याची देवता.

{FN46-5} श्री युक्तेश्वर म्हणायचे: “परमेश्वराने आम्हाला चांगल्या पृथ्वीची फळे दिली आहेत. आम्हाला आमचे बघायला आवडते अन्न, त्याचा वास घेणे, त्याचा आस्वाद घेणे - हिंदूंना ते स्पर्श करणे देखील आवडते!” कोणीही हे ऐकण्यास हरकत नाही, एकतर, नाही तर

जेवणामध्ये आणखी एक उपस्थित आहे!

{FN46-6} श्री राइट यांनी त्यांच्या शेवटच्या हिवाळी संक्रांती महोत्सवात श्री युक्तेश्वरची हलकी छायाचित्रे देखील घेतली सेरामपूर.

{FN46-7} “आपण जे खातो ते किरणोत्सर्जन आहे; आमचे अन्न खूप जास्त ऊर्जा आहे, ”डॉ. जॉर्ज डब्ल्यू. क्रिले क्लीव्हलँडने मेम्फिसमध्ये 17 मे 1933 रोजी वैद्यकीय पुरुषांच्या मेळाव्याला सांगितले. "हे सर्व महत्वाचे किरणोत्सर्जन, जे शरीराच्या विद्युतीय सर्किट, मज्जासंस्थेसाठी विद्युत प्रवाह सोडते, ते अन्नाला दिले जाते सूर्याची किरणे. अणू, डॉ. क्रिले म्हणतात, सौर यंत्रणा आहेत. अणू ही वाहने आहेत जी सौर तेजाने भरलेली असतात इतके गुंडाळलेले झरे. हे अगणित अणू ऊर्जा म्हणून अन्न म्हणून घेतले जातात. एकदा मानवी शरीरात, ही ताणलेली वाहने, अणू, शरीराच्या प्रोटोप्लाझममध्ये सोडले जातात, नवीन रसायन देणारे तेज ऊर्जा, नवीन विद्युत प्रवाह. 'तुमचे शरीर अशा अणूंनी बनलेले आहे,' डॉ. क्रिले म्हणाले. 'ते तुमचे स्नायू आहेत, मेंदू आणि ज्ञानेंद्रिय, जसे की डोळे आणि कान.

अध्याय 46. महिला योगी जो कधीही खात नाही

270

पृष्ठ 274

एका योगीचे आत्मचरित्र

मनुष्य थेट सौर ऊर्जेवर कसा जगू शकतो हे शास्त्रज्ञांना सापडेल. “क्लोरोफिल एकमेव आहे निसर्गात ज्ञात असलेला पदार्थ ज्यामध्ये 'सूर्यप्रकाश सापळा' म्हणून काम करण्याची शक्ती आहे, "विल्यम एल. लॉरेन्स न्यूयॉर्क टाइम्स मध्ये लिहितो. “ते सूर्यप्रकाशाची ऊर्जा 'पकडते' आणि ते वनस्पतीमध्ये साठवते. याशिवाय कोणतेही जीवन अस्तित्वात असू शकत नाही. आपल्याला जगण्यासाठी लागणारी ऊर्जा वनस्पतीमध्ये साठवलेल्या सौर ऊर्जेपासून मिळते - आपण अन्न वनस्पती खाणाऱ्या प्राण्यांच्या मांसामध्ये किंवा मांसामध्ये खा. कोळसा किंवा तेलापासून मिळणारी ऊर्जा म्हणजे सौर ऊर्जा लाखो वर्षांपूर्वी वनस्पतींच्या जीवनात क्लोरोफिलने अडकले. च्या एजन्सीद्वारे आपण सूर्याद्वारे जगतो क्लोरोफिल. ”

{FN46-8} शक्तिशाली स्पंदनात्मक जप. संस्कृत मंत्राचे शाब्दिक भाषांतर म्हणजे "विचारांचे साधन" सृष्टीच्या एका पैलूचे प्रतिनिधित्व करणारे आदर्श, ऐकू न येणारे आवाज सूचित करणे; जेव्हा अक्षरे म्हणून आवाज दिला जातो, अ मंत्र एक सार्वत्रिक शब्दावली बनवते. आवाजाच्या अनंत शक्ती AUM, "शब्द" पासून प्राप्त होतात किंवा कॉस्मिक मोटरचा क्रिएटिव्ह हम.

अध्याय 47. मी पश्चिमेकडे परतलो

“मी भारत आणि अमेरिकेत अनेक योगाचे धडे दिले आहेत; पण मी हे कबूल केले पाहिजे की, एक हिंदू म्हणून, मी विलक्षण आहे इंग्रजी विद्यार्थ्यांसाठी वर्ग आयोजित केल्याबद्दल आनंद झाला. ”

माझे लंडन वर्ग सदस्य कौतुकाने हसले; कोणत्याही राजकीय गोंधळामुळे आमची योगशांती बिघडली नाही.

भारत आता एक पवित्र स्मृती होती. सप्टेंबर, 1936 आहे; मी सोळा दिलेले वचन पूर्ण करण्यासाठी इंग्लंडमध्ये आहे महिन्यांपूर्वी, लंडनमध्ये पुन्हा व्याख्यान देण्यासाठी.

इंग्लंड देखील कालातीत योग संदेश स्वीकारतो. रिपोर्टर आणि न्यूज रील कॅमेरामन माझ्यावर थैमान घातले ग्रीसवेनॉर हाऊसमधील क्वार्टर. ब्रिटीश नॅशनल कौन्सिल ऑफ द वर्ल्ड फेलोशिप ऑफ फेथ्स आयोजित 2 September सप्टेंबरला व्हाईटफील्डच्या कॉन्ग्रेशनल चर्चमध्ये बैठक जिथे मी प्रेक्षकांना संबोधित केले "फेलोशिपमधील विश्वास सभ्यता कशी वाचवू शकतो" हा एक वजनदार विषय. कॅक्सटन येथे आठ वाजता व्याख्याने हॉलने अशा गर्दीला आकर्षित केले की दोन रात्री ओव्हरफ्लो माझ्यासाठी विंडसर हाऊस सभागृहात थांबले नऊ - तीस वाजता दुसरी चर्चा. पुढील आठवड्यांत योगाचे वर्ग इतके मोठे झाले की श्री राइट होते दुसऱ्या हॉलमध्ये हस्तांतरणाची व्यवस्था करण्यास बांधील.

आध्यात्मिक नातेसंबंधात इंग्रजी दृढता प्रशंसनीय अभिव्यक्ती आहे. लंडन योग विद्यार्थी निष्ठेने माझ्या जाण्यानंतर, त्यांचे ध्यान धारण करून सेल्फ -रिअलायझेशन फेलोशिप सेंटरमध्ये स्वतःला संघटित केले कडव्या युद्धाच्या काळात साप्ताहिक बैठका.

इंग्लंडमधील अविस्मरणीय आठवडे; दृष्टीचे दिवस - लंडन मध्ये पाहणे, नंतर सुंदर ग्रामीण भागात. श्री.

अहोरात्रि विविधासू फोर्डला महान कवी आणि नायकांच्या जन्मस्थळे आणि थडग्यांना भेट देण्यासाठी बोलावले

आमची छोटी पार्टी ऑक्टोबरच्या अखेरीस साउथॅम्प्टनहून अमेरिकेसाठी ब्रामेनवर निघाली. चा भव्य पुतळा न्यूयॉर्क बंदरातील लिबर्टीने केवळ मिस ब्लेच आणि मि. राइट, पण माझ्या स्वतःच्या.

फोर्ड, प्राचीन मातीतल्या संघर्षामुळे थोडासा कंटाळला होता, तरीही तो शांत होता; त्याने आता प्रगती केली कॅलिफोर्नियाला ट्रान्सकॉन्टिनेंटल ट्रिप. 1936 च्या शेवटी, लो! माउंट वॉशिंग्टन.

लॉस एंजेलिस सेंटरमध्ये वर्षाच्या शेवटी सुट्ट्या आठ तासांच्या समूह ध्यानाने साजरी केल्या जातात 24 डिसेंबर रोजी (आध्यात्मिक ख्रिसमस), त्यानंतर दुसऱ्या दिवशी मेजवानी (सामाजिक ख्रिसमस). च्या प्रिय मित्र आणि दूरच्या शहरांतील विद्यार्थ्यांच्या उपस्थितीमुळे या वर्षी उत्सव वाढले होते तीन जागतिक प्रवाशांचे घरी स्वागत करण्यासाठी आगमन झाले.

अध्याय 47. मी पश्चिमेकडे परतलो

271

पृष्ठ 275

एका योगीचे आत्मचरित्र

ख्रिसमस डेच्या मेजवानीमध्ये या आनंददायी प्रसंगी पंधरा हजार मैल आणलेल्या पदार्थांचा समावेश होता: गुच्ची काश्मीरमधील मशरूम, कॅन केलेला रसगुल्ला आणि आंब्याचा लगदा, पेपर बिस्किटे आणि भारतीय तेल KEORA फ्लॉवर ज्याने आमच्या आइस्क्रीमला चव दिली. संध्याकाळी आम्हाला एका प्रचंड चमचमीत गटागटात सापडले ख्रिसमस ट्री, जवळ fire फायरप्लेसने सुगंधी सायप्रसच्या नोंदींनी तडतडत आहे.

भेट - वेळ! पॅलेस्टाईन, इजिप्त, भारत, इंग्लंड, फ्रान्स, इटली - पृथ्वीच्या कानाकोपऱ्यातून भेटवस्तू. कसे मिस्टर राईटने प्रत्येक परदेशी जंक्शनवर खोडांची मोजणी केली होती, जेणेकरून कोणत्याही पिल्लरिंग हाताला प्राप्त होणार नाही अमेरिकेतील प्रियजनांसाठी खजिना! पवित्र भूमीतील पवित्र जैतुनाच्या झाडाचे फलक, नाजूक बेल्जियम आणि हॉलंडमधील लेसेस आणि भरतकाम, पर्शियन कालीन, बारीक विणलेल्या काश्मिरी शाल, म्हैसूर मधून चिरंतन सुगंधी चंदन ट्रे, मध्य प्रांतातील शिव "बैल डोळा" दगड, जुने राजवंशांची भारतीय नाणी लांब पळून गेली, बेजवेल्ड फुलदाण्या आणि कप, लघुचित्र, टेपेस्ट्री, मंदिराचा धूप आणि सुगंधी द्रव्ये, स्वदेशी कॉटन प्रिंट्स, लाखाचे काम, म्हैसूर हस्तिदंत कोरीवकाम, त्यांच्यासह पर्शियन चप्पल जिज्ञासू लांब पायाचे बोट, विलक्षण जुन्या प्रकाशित हस्तलिखिते, मखमली, ब्रोकेड, गांधी टोपी, मातीची भांडी, फरशा, पितळकाम, प्रार्थना रग three तीन खंडांची लूट!

एक एक करून मी झाडाखाली अफाट ढिगाऱ्यातून गॅली रॅप केलेले पॅकेजेस वाटले.

"बहिण ज्ञानमाता!" मी गोड दृश्य आणि खोल जाणिवेच्या संत अमेरिकन स्त्रीला एक लांब बॉक्स दिला जो माझ्या अनुपस्थितीत माउंट वॉशिंग्टन येथे प्रभारी होता. कागदी उतींमधून तिने एक SARI उचलली सोनेरी बनारस रेशीम.

"धन्यवाद साहेब; माझ्या डोळ्यांसमोर भारताची स्पर्धा आणते."

"श्री. डिकिन्सन!" पुढच्या पार्सलमध्ये एक भेट होती जी मी कलकत्ता बाजारात विकत घेतली होती. "श्री. डिकिन्सन हे आवडेल," मी त्यावेळी विचार केला होता. एक अत्यंत प्रिय शिष्य, श्री डिकिन्सन प्रत्येक वेळी उपस्थित होते माउंट वॉशिंग्टनच्या 1925 च्या स्थापनेपासून ख्रिसमस उत्सव. या अकराव्या वार्षिक उत्सवात तो होता माझ्या समोर उभे राहून, त्याच्या चौकोनी छोट्या पॅकेजचे फिती उघडून.

"चांदीचा कप!" भावनांशी झुंज देत, त्याने वर्तमानाकडे पाहिले, एक उंच पिण्याचे कप. तो स्वतः बसला काही अंतरावर, वरवर पाहता स्तब्ध. सांता म्हणून माझी भूमिका पुन्हा सुरू करण्यापूर्वी मी त्याच्याकडे प्रेमाने हसले क्लॉज.

सर्व भेटवस्तू देणाऱ्याला प्रार्थना करून स्वखलन संध्याकाळ संपली; मग ख्रिसमसचे एक समूह गायन कॅरोल

मिस्टर डिकिन्सन आणि मी नंतर कधीतरी एकत्र गप्पा मारत होतो.

"सर," तो म्हणाला, "कृपया मला आता चांदीच्या कपसाठी धन्यवाद द्या. मला ख्रिसमसच्या दिवशी कोणतेही शब्द सापडले नाहीत रात्र. "

"मी खास तुमच्यासाठी भेट आणली आहे."

“चाळीस -तीन वर्षांपासून मी त्या चांदीच्या कपची वाट पाहत आहे! ही एक दीर्घ कथा आहे, जी मी आत लपवून ठेवली आहे मी. ” मिस्टर डिकिन्सनने माझ्याकडे लाजून पाहिले. “सुरुवात नाट्यमय होती: मी बुडत होतो. माझ्या मोठ्या भावाला होते खेळाने मला नेब्रास्कामधील एका छोट्या शहरातील पंधरा फुटांच्या पूलमध्ये ढकलले. मी तेव्हा फक्त पाच वर्षांचा होतो. मी म्हणून पाण्याखाली दुसऱ्यांदा बुडणार होता, एक चमकदार बहुरंगी प्रकाश दिसला, सर्व जागा भरली. मध्यभागी शांत डोळे आणि आश्वासक स्मित असलेल्या माणसाची आकृती होती. साठी माझे शरीर बुडत होते तिसऱ्यांदा जेव्हा माझ्या भावाच्या एका सोबत्याने मला शक्य तितक्या कमी बुडलेल्या उंच सडपातळ विलोचे झाड वाकवले माझ्या हताश बोटानी ते समजून घ्या. मुलांनी मला बँकेत उचलले आणि यशस्वीरित्या मला प्रथमोपचार दिले उपचार

अध्याय 47. मी पश्चिमेकडे परतलो

272

पृष्ठ 276

एका योगीचे आत्मचरित्र

“बारा वर्षांनंतर, सतरा वर्षांचा तरुण, मी माझ्या आईबरोबर शिकागोला गेलो. ते 1893 होते; महान जग धर्म संसदेचे अधिवेशन चालू होते. आई आणि मी एका मुख्य रस्त्यावरून चालत होतो, जेव्हा पुन्हा मी ते पाहिले प्रकाशाचा जोरदार प्लॅश. काही अंतरावर, आरामात फिरत, तोच माणूस मी अनेक वर्षांपूर्वी पाहिला होता दृष्टी मध्ये. तो एका मोठ्या सभागृहाजवळ आला आणि दारातच नाहीसा झाला.

[उदाहरण: लॉस एंजेलिसचे श्री ईई डिकिन्सन; त्याने चांदीचा कप मागितला - dickinson.jpg पहा]

[चित्रण: श्री युक्तेश्वर आणि मी कलकत्ता, 1935 मध्ये. तो भेट छत्री घेऊन जात आहे gurus.jpg]

[उदाहरण: रांचीचे विद्यार्थी आणि शिक्षकांचा एक गट कासिमबाजारच्या आदरणीय महाराजासोबत (येथे मध्यभागी, पांढऱ्या रंगात). 1918 मध्ये त्यांनी आपला कासिमबाजार पॅलेस आणि रांचीमध्ये पंचवीस एकर जागा कायमस्वरूपी दिली मुलांसाठी माझ्या योग शाळेसाठी. teachers शिक्षकांना पहा. jpg]

“आई, मी ओरडलो, 'मी बुडत होतो त्या वेळी तो माणूस दिसला!’

“ती आणि मी घाईघाईने इमारतीत आलो; तो माणूस व्याख्यानाच्या व्यासपीठावर बसला होता. आम्हाला लवकरच कळले की तो आहे भारताचे स्वामी विवेकानंद. {FN47-1} त्याने एक आत्मा -उत्तेजक भाषण दिल्यानंतर मी त्याला भेटायला पुढे गेलो. तो माझ्यावर कृपापूर्वक हसला, जणू आम्ही जुने मित्र आहोत. मी इतका लहान होतो की मला कसे घायचे ते माहित नव्हते माझ्या भावना व्यक्त करा, पण माझ्या मनात मला आशा होती की तो माझा शिक्षक होण्याचा प्रस्ताव देईल. त्याने माझे वाचले विचार

" नाही, मुला, मी तुझा गुरु नाही. ' विवेकानंदांनी त्याच्या सुंदर, टोचलेल्या डोळ्यांनी माझ्या स्वतःकडे खोलवर पाहिले. 'तुमचे शिक्षक नंतर येतील. तो तुम्हाला चांदीचा कप देईल. ' थोड्या विरामानंतर, तो हसत हसत म्हणाला, 'तो करेल आता तुम्ही धरून ठेवू शकता त्यापेक्षा जास्त आशीर्वाद तुमच्यावर ओतणे. '

“मी काही दिवसात शिकागो सोडले,” श्री डिकिन्सन पुढे म्हणाले, “आणि महान विवेकानंदांना पुन्हा कधीच पाहिले नाही. परंतु त्याने उच्चारलेला प्रत्येक शब्द माझ्या अंतर्मनावर अविश्वसनीयपणे लिहिलेला होता. वर्षे गेली; शिक्षक नाही दिसू लागले. 1925 मध्ये एका रात्री मी मनापासून प्रार्थना केली की परमेश्वर मला माझे गुरु पाठवेल. काही तासांनंतर, मी होतो माधुर्याच्या मऊ ताणांनी झोपेतून जागृत. खगोलीय प्राण्यांचा एक बँड, बासरी आणि इतर वाहून नेणारा साधने, माझ्या दृश्यापूर्वी आली. तेजस्वी संगीताने हवा भरल्यानंतर, देवदूत हळूहळू नाहीसे झाले.

“दुसऱ्या दिवशी संध्याकाळी मी लॉस एंजेलिसमध्ये तुमच्या व्याख्यानापैकी पहिल्यांदा हजर होतो, आणि नंतर ते माहित होते माझी प्रार्थना मान्य झाली. ”

आम्ही शांतपणे एकमेकांकडे हसले.

"अकरा वर्षांपासून मी तुमचा योग योग शिष्य आहे," श्री डिकिन्सन पुढे म्हणाले. "कधीतरी मी चांदीच्या कपबद्दल आश्चर्य वाटले; विवेकानंदांचे शब्द फक्त आहेत असे मी स्वतःला जवळजवळ पटवून दिले होते रूपकात्मक. पण ख्रिसमसच्या रात्री, जेव्हा तुम्ही मला झाडाचा चौरस बॉक्स दिला, मी तिसऱ्यांदा आत पाहिले माझे आयुष्य, प्रकाशाचा तोच चमकणारा फ्लॅश. दुसऱ्या एका मिनिटात मी माझ्या गुरूच्या भेटीकडे पाहत होतो जी विवेकानंद माझ्यासाठी चाळीस - तीन वर्षांपूर्वी - चांदीचा कप पाहिला होता!

{FN47-1} ख्रिस्तासारखे गुरु श्री रामकृष्ण यांचे मुख्य शिष्य.

अध्याय 48. कॅलिफोर्नियामधील एनसिनिटासमध्ये

"एक आश्चर्य, सर! परदेशात तुमच्या अनुपस्थितीदरम्यान आम्ही हे एन्सिनिटास आश्रम बांधले आहेत; हा 'स्वागत - घरी' भेट! " बहीण ज्ञानमाता हसतमुखाने मला एका गेटमधून आणि एका झाडाच्या छायांकित पायवाटेवरून नेत होती.

अध्याय 48. कॅलिफोर्नियामधील एनसिनिटासमध्ये

273

पृष्ठ 277

एका योगीचे आत्मचरित्र

मी एक इमारत निळ्या समुद्राच्या दिशेने एका महान पांढऱ्या महासागर लाइनर सारखी बाहेर पडताना पाहिली. आधी अवाक, नंतर सोबत "अरे!" आणि "अहो!", शेवटी आनंद आणि कृतज्ञतेच्या मनुष्याच्या अपुऱ्या शब्दसंग्रहाने, मी तपासले आश्रम - सोळा असामान्यपणे मोठ्या खोल्या, प्रत्येक आकर्षकपणे नियुक्त.

भव्य मध्यवर्ती सभागृह, प्रचंड कमाल मर्यादा - उंच खिडक्या, गवत, महासागराच्या एकत्रित वेदीवर दिसते. आकाश - पन्ना, ओपल, नीलमणी मध्ये एक सिम्फनी. हॉलच्या विशाल फायरप्लेसवर एक आवरण फ्रेम केलेली समानता ठेवते लाहिरी महाशय, या दूर प्रशांत स्वर्गावर आशीर्वाद देत हसत होते.

हॉलच्या अगदी खाली, अगदी ब्लफमध्ये बांधलेले, दोन एकांत ध्यान लेण्या आकाशाच्या अनंततेचा सामना करतात आणि समुद्र. व्हरांडा, सूर्य -आंगोळीचे कोंदण, एकर फळबागा, एक नीलगिरी ग्रीव्ह, फ्लॅगस्टोन मार्ग गुलाब आणि लिली ते शांत आर्बर्स, एका वेगळ्या किनाऱ्यावर संपणाऱ्या पायऱ्यांची लांब उड्डाण आणि विशाल पाणी! होते अधिक ठोस स्वप्न?

"संतांच्या चांगल्या आणि वीर आणि विपुल आत्मा येथे येवो," पासून "निवास साठी प्रार्थना" वाचते झोंड -एवेस्टा, आश्रमाच्या एका दरवाजावर बांधलेले, "आणि ते आमच्याबरोबर हाताने जाऊ शकतात, देत आहेत त्यांच्या आशीर्वादित भेटवस्तूंचे बरे करण्याचे गुण पृथ्वीसारखे व्यापक आहेत, नद्यांप्रमाणे पसरले आहेत सूर्याप्रमाणे उंच पोहोचणे, उत्तम माणसांच्या प्रगतीसाठी, विपुलता आणि वैभव वाढवण्यासाठी.

"आज्ञाधारकता या घरात आज्ञाभंगावर विजय मिळवू शकते; मतभेदांवर येथे शांतता जिकू शकते; मुक्त मनाने लोभीपणा देणे, कपटीवर सत्य बोलणे, तिरस्कारावर आदर करणे. जेणेकरून आपले मन आनंदित होईल आणि आपले आत्मा उन्नत झाले, आपल्या शरीराचेही गौरव होऊ द्या; आणि हे हलके दैवी, आम्ही तुला पाहू आणि आम्ही, जवळ येत आहे, तुझ्याभोवती ये आणि तुझ्या संपूर्ण सहवासात जा! "

[उदाहरण: एन्सिनिटास, कॅलिफोर्निया, पॅसिफिककडे नजरेस पडणारे. मुख्य इमारत आणि मैदानाचा भाग सेल्फ - रिअलायझेशन फेलोशिप — encinitas.jpg पहा]

हा सेल्फ -रिअलायझेशन फेलोशिप आश्रम काही अमेरिकन लोकांच्या उदारतेमुळे शक्य झाला शिष्य, अमर्याद जबाबदाऱ्यांचे अमेरिकन व्यापारी ज्यांना अद्याप त्यांच्या योग योगासाठी दररोज वेळ मिळतो. भारत आणि युरोपमध्ये माझ्या मुक्कामादरम्यान आश्रमाच्या बांधकामाचा एकही शब्द माझ्यापर्यंत पोहोचू दिला नाही. आश्चर्य, आनंद!

अमेरिकेतल्या माझ्या सुरुवातीच्या वर्षांमध्ये मी कॅलिफोर्नियाच्या किनाऱ्याला समुद्रकिनारी असलेल्या छोट्या जागेच्या शोधात कधी केली होती आश्रम; जेव्हाही मला योग्य स्थान सापडले, तेव्हा मला अडथळा आणण्यासाठी काही अडथळे निर्माण झाले. टक लावून पाहणे आता एन्सिनिटासच्या विस्तृत एकरवर, {FN48-1} नम्रपणे मी श्री युक्तेश्वरांची सहजतेने पूर्तता पाहिली खूप पूर्वीची भविष्यवाणी: "महासागराचा आश्रय."

काही महिन्यांनंतर, 1937 चा इस्टर, मी अनेक सूर्योदयापैकी पहिला एन्सिनितस येथील गुळगुळीत लॉनवर आयोजित केला सेवा. जुन्या मागीप्रमाणेच, कित्येक शंभर विद्यार्थ्यांनी रोजच्या चमत्काराकडे भक्तिभावाने पाहिले

पूर्व आकाशात लवकर सौर अग्नी संस्कार. पश्चिमेला अखंड पॅसिफिक आहे, त्याची गंभीर स्तुती करीत आहे; मध्ये अंतर, एक लहान पांढरी नौका, आणि एका सीगलचे एकटे उड्डाण. "ख्रिस्त, तू उठला आहेस!" एकटा नाही स्थानिक सूर्यासह, परंतु आत्म्याच्या शाश्वत पहाटमध्ये!

अनेक आनंदाचे महिने पुढे गेले; परिपूर्ण सौंदर्याच्या शांततेत मी आश्रमात अ पूर्ण करू शकलो दीर्घ-प्रक्षेपित काम, कॉस्मिक चॉट्स. मी चाळीस बद्दल इंग्रजी शब्द आणि पाश्चात्य संगीत नोटेशन सेट केले गाणी, काही मूळ, इतर माझे प्राचीन स्वरांचे रूपांतर. शंकराचा जप समाविष्ट होता, "नाही जन्म, मृत्यू नाही"; श्री युक्तेश्वराचे दोन आवडते: "जागे व्हा, तरीही जागे व्हा, हे माझ्या संत!" आणि "इच्छा, माझे महान शत्रू"; संस्कृत "ब्रह्माचे स्तोत्र"; जुनी बंगाली गाणी, "काय लाइटनिंग फ्लॅश!" आणि "त्यांच्याकडे आहे तुझे नाव ऐकले"; टागोरांचे "माझ्या मंदिरात कोण आहे?"; आणि माझ्या अनेक रचना: "मी तुझा होईन नेहमी," "माझ्या स्वप्नांच्या पलीकडे असलेल्या भूमीत," "शांत आकाशातून बाहेर या," "माझ्या आत्म्याची हाक ऐका," "मध्ये शांततेचे मंदिर," आणि "तू माझे जीवन आहेस."

अध्याय 48. कॅलिफोर्नियामधील एन्सिनितसमध्ये

274

पृष्ठ 278

एका योगीचे आत्मचरित्र

गाण्याच्या पुस्तकाच्या प्रस्तावनेसाठी मी पाश्चात्य लोकांच्या ग्रहणक्षमतेसह माझा पहिला उत्कृष्ट अनुभव सांगितला पूर्वेच्या विलक्षण भक्तिमय हवेला. निमित्त होते सार्वजनिक व्याख्यानाचे; वेळ, 18 एप्रिल 1926; ठिकाण, न्यूयॉर्कमधील कार्नेगी हॉल.

"श्री. हनसिकर," मी एका अमेरिकन विद्यार्थ्याला सांगितले होते, "मी प्रेक्षकांना एक प्राचीन गाणे सांगण्याची योजना आखत आहे. हिंदू जप, 'हे देव सुंदर!'"

"सर," श्री. हनसिकर यांनी विरोध केला होता, "ही ओरिएंटल गाणी अमेरिकन समजण्यासाठी परकी आहेत. काय लाज वाटली जर अतिव्यापी टोमॅटोच्या भाषणामुळे व्याख्यान खराब झाले असते!"

मी हसत असहमत होतो. "संगीत ही एक सार्वत्रिक भाषा आहे. अमेरिकन आत्मा -आकांक्षा अनुभवण्यात अपयशी होणार नाहीत या उदात्त मंत्रात." {FN48-2}

व्याख्यानादरम्यान श्री हनसिकर माझ्या मागे व्यासपीठावर बसले होते, कदाचित माझ्या सुरक्षिततेची भीती बाळगून. त्याचा शंका निराधार होत्या; केवळ नको असलेल्या भाज्यांचा अभाव होता, परंतु एक तास आणि पंचवीस मिनिटे "ओ देवा सुंदर!" तीन हजारांपासून अखंडपणे वाजला होता घसा. ब्लेज 'यापुढे, प्रिय न्यूयॉर्कर्स; आनंदाच्या साध्या पेनमध्ये तुमची अंतःकरणे वाढली होती! दैवी त्या दिवशी संध्याकाळी भक्तांमध्ये प्रभूच्या आशीर्वादित नावाचा जप करत उपचार केले गेले.

एका साहित्यिक मंत्र्याचे निर्जन जीवन फार काळ माझी भूमिका नव्हती. लवकरच मी प्रत्येक पंधरवड्या दरम्यान विभागत होतो लॉस एंजेलिस आणि एन्सिनितस. रविवारी सेवा, वर्ग, क्लब आणि महाविद्यालयांपूर्वी व्याख्याने, मुलाखती विद्यार्थी, पत्रव्यवहाराचे अखंड प्रवाह, EAST -WEST साठी लेख, भारतातील उपक्रमांची दिशा आणि अमेरिकन शहरांमध्ये असंख्य लहान केंद्रे. क्रियांच्या व्यवस्थेसाठी आणि खूप वेळ दिला गेला इतर स्वयं-साक्षात्कार फेलोशिप शिकवणी दूरच्या योग साधकांसाठी अभ्यासाच्या मालिकेत ज्यांचा उत्साह जागेची मर्यादा ओळखली नाही.

सेल्फ-रिअलायझेशन चर्च ऑफ ऑल रिलीजन्सचे आनंददायी समर्पण 1938 मध्ये वॉशिंग्टन डीसी सेट येथे झाले लॅंडस्केप मैदानामध्ये, भव्य चर्च शहराच्या एका भागात उभे आहे ज्याला "फ्रेंडशिप हाइट्स" म्हणतात. वॉशिंग्टनचे नेते स्वामी प्रेमानंद आहेत, रांची शाळा आणि कलकत्ता विद्यापीठात शिकलेले. माझ्याकडे होते वॉशिंग्टन सेल्फ-रिअलायझेशन फेलोशिप सेंटरचे नेतृत्व स्वीकारण्यासाठी त्याला 1928 मध्ये बोलावले.

"प्रेमानंद," मी त्याला त्याच्या नवीन मंदिराच्या भेटीदरम्यान सांगितले, "हे पूर्व मुख्यालय हे दगडाचे स्मारक आहे तुमची अथक भक्ती. येथे देशाच्या राजधानीत तुम्ही लाहिरी महाशयांच्या आदर्शाचा प्रकाश वर ठेवला आहे."

प्रेमानंद माझ्यासोबत वॉशिंग्टनहून सेल्फ-रिअलायझेशन फेलोशिप सेंटर मध्ये संक्षिप्त भेटीसाठी आले बोस्टन. १ 20 २० पासून स्थिर राहिलेल्या कृपा योग बँडला पुन्हा पाहून किती आनंद झाला! बोस्टन

नेते, डॉ. एम.

सर

खोली, आंधोळीशिवाय. बोस्टनकडे काही आलिशान अपार्टमेंट्स आहेत हे तुम्हाला कळावे अशी माझी इच्छा होती!"

जवळ येणाऱ्या नरसंहाराच्या सावल्या जगभर लांबल्या होत्या; आधीच तीव्र कान ऐकू शकतो युद्धाचे भयानक ढोल. कॅलिफोर्नियामध्ये आणि जगभरातील हजारो लोकांच्या मुलाखती दरम्यान पत्रव्यवहार, मला आढळले की पुरुष आणि स्त्रिया त्यांच्या अंतःकरणाचा खोलवर शोध घेत आहेत; दुःखद बाह्य असुरक्षितता शाश्वत लंगरच्या गरजेवर भर दिला होता.

"आम्ही खरोखर ध्यानाचे मूल्य शिकलो आहोत," लंडन सेल्फ-रिअलायझेशन फेलोशिपचे नेते केंद्राने मला 1941 मध्ये लिहिले, "आणि मला माहित आहे की कोणतीही गोष्ट आपली आंतरिक शांतता भंग करू शकत नाही. दरम्यान गेल्या काही आठवड्यांत ज्या बैठका आम्ही हवाई हल्ल्यांच्या इशारा ऐकल्या आहेत आणि विलंबाने झालेल्या -कशन बॉम्बचा स्फोट ऐकला आहे, पण आमच्या विद्यार्थी अजूनही जमतात आणि आमच्या सुंदर सेवेचा आनंद घेतात."

अध्याय 48. कॅलिफोर्नियामधील एनसिनिटासमध्ये

275

पृष्ठ 279

एका योगीचे आत्मचरित्र

अमेरिकेने संघर्षात प्रवेश करण्यापूर्वी युद्ध-फाटलेल्या इंग्लंडमधून आणखी एक पत्र माझ्यापर्यंत पोहोचले. नम्र दयनीय मध्ये शब्द, डॉ. एल. क्रॅन्मर बिंग, द विस्डम ऑफ द ईस्ट सीरीजचे प्रख्यात संपादक, यांनी लिहिले:

"जेव्हा मी पूर्व-पश्चिम वाचले तेव्हा मला जाणवले की आपण किती वेगळे आहोत, वरवर पाहता दोन भिन्न राहात आहोत संसार. सौंदर्य, सुव्यवस्था, शांतता आणि शांती माझ्याकडे लॉस एंजेलिसमधून येते, बंदरात भरलेल्या जहाजाने प्रवास करते होली ग्रेलचे आशीर्वाद आणि सांत्वन एका त्रासलेल्या शहरासाठी.

"मी स्वप्नात तुझ्या खजुरीच्या झाडाचे ग्रीव्ह, आणि एन्सिनिटास येथील मंदिर त्याच्या महासागर पसरलेल्या आणि डोंगरासह पाहतो दूरचे, आणि वरील सर्व आध्यात्मिक मानसिकता असलेल्या पुरुष आणि स्त्रियांच्या सहवासात, एक समाज ज्यामध्ये समजू शकतो एकता, सर्जनशील कार्यात गढून गेलेली आणि चिंतनात पुन्हा भरलेली. हे माझ्या स्वतःच्या दृष्टीचे जग आहे, मध्ये ज्याचा मी माझा थोडासा भाग सहन करण्याची आशा केली आणि आता. . .

"कदाचित शरीरात मी तुमच्या सोन्याच्या किनाऱ्यावर कधीही पोहोचणार नाही किंवा तुमच्या मंदिरात पूजा करणार नाही. पण ते काहीतरी आहे आणि अधिक, दृष्टी असणे आणि हे जाणून घेणे की युद्धाच्या दरम्यान अजूनही एक शांतता आहे जी तुमच्यामध्ये आहे बंदरे आणि तुमच्या डोंगरांमध्ये. वर लिहिलेल्या एका सामान्य सैनिकाकडून सर्व फेलोशिपला शुभेच्छा टेहळणी बुरुज पहाटेची वाट पाहत आहे."

युद्धाच्या वर्षांमध्ये अशा पुरुषांमध्ये आध्यात्मिक जागृती झाली ज्यांच्या वळणामध्ये यापूर्वी कधीही अभ्यास समाविष्ट नव्हता नवीन कराराचा. युद्धातील कडू औषधी वनस्पतींमधून एक गोड डिस्टिलमेंट! वाढती गरज पूर्ण करण्यासाठी, ए 1942 मध्ये हॉलिवूडमध्ये प्रेरणादायक लहान सेल्फ-रिअलायझेशन चर्च ऑफ ऑल रिलीजन्स बांधण्यात आले आणि समर्पित करण्यात आले. च्या साइट ऑलिव्ह हिल आणि दूरच्या लॉस एंजेलिस प्लॅनेटोरियमला तोंड देते. निळे, पांढरे आणि सोन्याने परिष्कृत चर्च आहे मोठ्या तलावातील पाण्याच्या जलकुंभांमध्ये परावर्तित. बाग फुले, काही चकित दगड सह समलिंगी आहेत आत्म्याच्या एकमेव खजिन्यासाठी मनुष्याच्या इच्छा अनेक शुद्ध आकांक्षा आहेत! एक वैश्विक सौम्यता वाहते लाहिरी महाशय आणि श्री युक्तेश्वर आणि कृष्ण, बुद्ध, कन्फ्यूशियस, सेंट च्या मूर्ती असलेल्या लहान कोनाड्यांमधून फ्रान्सिस, आणि शेवटच्या रात्रीच्या जेवणात ख्रिस्ताच्या मोत्याच्या पुनरुत्पादनाची एक सुंदर आई.

1943 मध्ये सॅन दिएगो येथे आणखी एक सेल्फ-रिअलायझेशन चर्च ऑफ ऑल रिलीजन्सची स्थापना झाली. शांत डोंगरमाथ्याचे मंदिर, हे निलगिरीच्या उतार असलेल्या दरीत उभा आहे, सॅन डिएगो खाडीला चमकत आहे.

या शांत आश्रयस्थानात एका संध्याकाळी बसून मी माझ्या हृदयाला गाण्यात ओतत होतो. माझ्या बोट्यांच्या खाली होता चर्चचा गोड -टोन्ड अवयव, माझ्या ओठांवर एका प्राचीन बंगाली भक्ताची तळमळ वादी होती शाश्वत सांत्वन शोधले:

या जगात, आई, कोणीही माझ्यावर प्रेम करू शकत नाही;

सुद्धा प्रामाणिकतेने प्रेम माहित नाही.
तुड्यावर खरोखर प्रेम करणारे कोठे आहे?
तिथं माझं मन हवं असतं.

चॅपलमधील माझे सहकारी, डॉ. लॉयड केनेल, सॅन दिएगो सेंटरचे नेते, शब्दांवर थोडे हसत होते
गाण्याचे.

"मला खरंच सांगा, परमहंसजी, त्याची किंमत झाली का?" त्याने माझ्याकडे प्रामाणिकपणे पाहिले. मला त्याचे समजले
लॅकोनिक प्रश्न: "तू अमेरिकेत आनंदी आहेस का? भ्रमनिरास, हृदयाचे दुखणे,
केंद्र नेते जे नेतृत्व करू शकले नाहीत, जे विद्यार्थी शिकवले जाऊ शकत नाहीत?"

"धन्य तो माणूस ज्याची प्रभु परीक्षा घेतो, डॉक्टर! त्याच्यावर ओझे ठेवायचे त्याला आता आणि नंतर आठवले आहे
मी!" तेव्हा मी विचार केला की, सर्व विश्वासू लोकांमध्ये, प्रेम आणि भक्ती आणि अंतःकरणात असलेल्या समजुतीबद्दल
अमेरिकेचे. हळू जोर देऊन मी पुढे गेलो, "पण माझे उत्तर आहे: होय, हजार वेळा होय! झाले आहे
मूल्य - असताना; पश्चिम आणि पूर्वेला आणलेले पाहणे हे मी नेहमी स्वप्नात पाहिले त्यापेक्षा सतत प्रेरणा आहे

अध्याय 48. कॅलिफोर्नियामधील एनसिनिटासमध्ये

276

पृष्ठ 280

एका योगीचे आत्मचरित्र

एकमेव चिरस्थायी बंधनात जवळ, आध्यात्मिक!"

शांतपणे मी एक प्रार्थना जोडली: "बाबाजी आणि श्रीयुक्तेश्वरजींना वाटेल की मी माझा भाग केला आहे, निराशाजनक नाही
ज्या उच्च आशेने त्यांनी मला पुढे पाठवले."

मी पुन्हा अवयवाकडे वळलो; यावेळी माझे गाणे मार्शल शौयाने रंगले होते:

वेळेचे दळणे चाक मारते
चंद्राचे आणि तान्याचे आयुष्य भरून काढा
आणि अनेक एक तेजस्वी हसणारी सकाळ -
पण तरीही माझा आत्मा पुढे चालला आहे!

अंधार, मृत्यू आणि अपयश उभे राहिले;
माझा मार्ग अडवण्यासाठी त्यांनी जोरदार प्रयत्न केले;
ईर्ष्यावान निसर्गाशी माझी लढाई मजबूत आहे—
पण तरीही माझा आत्मा पुढे चालला आहे!

1945 च्या नवीन वर्षाचा आठवडा मला माझ्या एन्सिनिटास अभ्यासात कामावर सापडला, या पुस्तकाच्या हस्तलिखिताची उजळणी केली.

"परमहंसजी, कृपया बाहेर या." डॉ. लुईस, बोस्टनहून भेटीला आल्यावर, माझ्याकडे विनंती करून हसले
माझ्या खिडकीच्या बाहेर. लवकरच आम्ही सूर्यप्रकाशात फिरत होतो. माझ्या सोबतीने प्रक्रियेत असलेल्या नवीन टॉवर्सकडे लक्ष वेधले
कोस्ट हायवेला लागून असलेल्या फेलोशिप प्रॉपर्टीच्या काठावर बांधकाम.

"सर, माझ्या शेवटच्या भेटीपासून मला इथे अनेक सुधारणा दिसतात." डॉ लुईस बोस्टन पासून वर्षाला दोनदा येतात
एन्सिनिटास.

"होय, डॉक्टर, मी बराच काळ विचारात घेतलेला एक प्रकल्प निश्चित स्वरूप घेऊ लागला आहे. या सुंदर मध्ये
आजूबाजूला मी एक लघु जागतिक वसाहत सुरू केली आहे. ब्रदरहुड हा एक आदर्श आहे जो उदाहरणाद्वारे चांगल्या प्रकारे समजला जातो
नियमापेक्षा! येथे एक लहान सामंजस्य गट पृथ्वीवरील इतर आदर्श समुदायांना प्रेरणा देऊ शकतो."

"एक सुंदर कल्पना, सर! प्रत्येकाने प्रामाणिकपणे आपला भाग केल्यास कॉलनी नक्कीच यशस्वी होईल!"

"जग 'ही एक मोठी संज्ञा आहे, परंतु माणसाने स्वतःला जगाच्या प्रकाशात विचारात घेऊन आपली निष्ठा वाढवली पाहिजे
नागरिक, "मी पुढे सांगितले. "एक व्यक्ती ज्याला खरोखर वाटते: 'जग माझी जन्मभूमी आहे; ते माझे अमेरिका, माझे भारत, माझे आहे
फिलिपिन्स, माझे इंग्लंड, माझे आफ्रिका, 'उपयुक्त आणि आनंदी जीवनासाठी कधीही वाव नसणार. त्याचा नैसर्गिक स्थानिक अभिमान

अमर्याद विस्तार माहित असेल; तो सर्जनशील वैश्विक प्रवाहांच्या संपर्कात असेल. ”

डॉ लुईस आणि मी आश्रमाजवळ कमळाच्या तलावाच्या वर थांबलो. आमच्या खाली अमर्याद पॅसिफिक आहे.

“हे समान पाणी कॅलिफोर्निया आणि चीनमधील पश्चिम आणि पूर्वेच्या किनारपट्टीवर तितकेच तुटते.” माझा सोबती महासागरातील सत्तर दशलक्ष चौरस मैलांच्या पहिल्या भागात एक छोटासा दगड फेकला. “एन्सिनितास हे एक प्रतिकात्मक ठिकाण आहे जागतिक वसाहत. ”

“हे खरे आहे, डॉक्टर. आम्ही येथे अनेक कॉन्फरन्स आणि कॉंग्रेस ऑफ रिलिजनची व्यवस्था करू, आमंत्रित करू सर्व देशांचे प्रतिनिधी. आमच्या सभागृहात राष्ट्रांचे झेंडे लटकतील. वर मंदिरे बांधली जातील जगातील प्रमुख धर्मांना समर्पित मैदाने.

“शक्य तितक्या लवकर,” मी पुढे गेलो, “मी येथे योग संस्था उघडण्याची योजना आखली आहे. क्रिययोगाची आशीर्वादित भूमिका पश्चिमने नुकतीच सुरुवात केली आहे त्यापेक्षा क्वचितच. एक निश्चित, वैज्ञानिक आहे हे सर्व पुरुषांना कळू दे सर्व मानवी दुःखांवर मात करण्यासाठी स्वतः ची ओळख करण्याचे तंत्र! ”

अध्याय 48. कॅलिफोर्नियामधील एन्सिनितासमध्ये

277

पृष्ठ 281

एका योगीचे आत्मचरित्र

[उदाहरण: शांततेच्या अधिवेशनादरम्यान सॅन फ्रान्सिस्कोमध्ये 1945 च्या आंतरजातीय बैठकीत वक्ते परिषद. (डावीकडून उजवीकडे) डॉ. मॅनेक अँक्लेसरिया, जॉन कोही, मी, ह्यू ई. मॅकबेथ, विन्स एम. टाऊनसेंड, जूनियर, रिचर्ड बी. मूर san sanfr.jpg पहा]

[चित्रण: वॉशिंग्टन, डीसी मधील सेल्फ-रिअलायझेशन चर्च ऑफ ऑल रिलीजन्स, ज्यांचे नेते स्वामी प्रेमानंद, माझ्याबरोबर येथे चित्रित आहे pre premananda.jpg पहा]

[उदाहरण: माझे आदरणीय वडील, शांत कमळाच्या आसनावर विराजमान, कलकत्ता, 1936 - पहा father2.jpg]

रात्रीपर्यंत माझा प्रिय मित्र - अमेरिकेतील पहिला कृति योगी - माझ्याशी जगाच्या गरजेबद्दल चर्चा केली आध्यात्मिक आधारावर स्थापन झालेल्या वसाहती. "समाज" नावाच्या एन्थ्रोपोमोर्फिक अमूर्ततेला कारणीभूत आजार एव्हरीमनच्या दारात अधिक वास्तववादीपणे ठेवले जाऊ शकते. युटोपिया खाजगी छातीमध्ये येण्यापूर्वी उगवला पाहिजे नागरी सद्गुणात फुल. माणूस हा आत्मा आहे, संस्था नाही; केवळ त्याच्या आंतरिक सुधारणा बाह्यांना कायमस्वरूपी देऊ शकतात विषयावर. आध्यात्मिक मूल्यांवर ताण देऊन, आत्म-साक्षात्कार, जागतिक बंधुत्वाचे उदाहरण देणारी वसाहत सशक्त आहे त्याच्या लोकलच्या पलीकडे प्रेरणादायक स्पंदने पाठवण्यासाठी.

15 ऑगस्ट, 1945, दुसरे जागतिक युद्ध! जगाचा शेवट; एक गूढ अणुयुगाची पहाट! आश्रम आभारप्रदर्शनासाठी रहिवासी मुख्य सभागृहात जमले. "स्वर्गीय पित्या, ते पुन्हा कधीही होऊ शकत नाही! तुझा मुले आता भाऊ म्हणून जातात!"

युद्धकाळातील तणाव गेला; शांततेच्या सूर्यप्रकाशात आमचा उत्साह. मी माझ्या प्रत्येकाकडे आनंदाने पाहिले अमेरिकन कॉंग्रेस.

“प्रभु,” मी कृतज्ञतेने विचार केला, “तू या साधूला एक मोठे कुटुंब दिले आहेस!”

{FN48-1} कोस्ट हायवे 101 वर एक लहान शहर, एन्सिनितास लॉस एंजेलिसच्या दक्षिणेस 100 मैल आणि 25 मैल सॅन दिएगोच्या उत्तरेस.

{FN48-2} मी येथे गुरु नानकांच्या गाण्याचे शब्द भाषांतरित करतो:

हे देवा सुंदर! देवा सुंदर!
जंगलात, तू हिरवा आहेस,
पर्वतावर, तू उंच आहेस,
नदीत, तू अस्वस्थ आहेस,
समुद्रात, तू गंभीर आहेस!

सेवेसाठी, तू सेवा आहेस,
प्रियकरासाठी, तू प्रेम आहेस,
दुःखी, तू सहानुभूती आहेस,
योगीना, तू आनंदी आहेस!
हे देवा सुंदर! देवा सुंदर!
तुझ्या चरणी, OI नमस्कार करतो!